

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

NEW YORK TIMES BESTSELLING
AUTHOR OF ALLEGIANCE OF HONOR

NALINI
SINGH

SILVER
SILENCE

A PSY-CHANGELING TRINITY NOVEL

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Nalini Singh'in Berkley kitapları

Psi-Changeling Serisi

DUYGULARIN KÖLESİ
ISININ GÖRÜNÜMLERİ
SAHIP OLMAK İÇİN
BUZ MADENİYLE
OKŞANDI

ZEVKİN REHİNESİ

ATEŞLE DAĞLANMIŞ
HAFIZANIN ALEVLERİ
ADALETİN BAĞLARI
TUTKUNUN OYUNU
KAR ÖPÜCÜĞÜ
İHTİYAÇ KARMAŞASI
OBSİDYEN KALBI
KIŞIN KALKANI UMUT
KIRINTILARI
ONURUN BAĞLILIĞI GÜMÜŞ
SESSİZLİK

Lonca Avcısı Serisi

MELEKLERİN KANI
OKÇU'NUN ÖPÜCÜĞÜ
OKÇU'NUN
KONSORSİYUMU
OKÇU'NUN BIÇAĞI
OKÇU'NUN FIRTINASI
OKÇU'NUN MİRASI
OKÇU'NUN GÖLGELERİ
OKÇU'NUN ENIGMA'SI
OKÇU'NUN KALBI

Antolojiler

BÜYÜLÜ BİR MEVSİM
(Maggie Shayne, Erin McCarthy ve Jean Johnson ile birlikte)

BÜYÜLÜ NOEL KEDİSİ
(Lora Leigh, Erin McCarthy ve Linda Winstead Jones ile birlikte)

CEHENNEM KÖPEKLERİNİ SEVİYOR OLMALI.
(Charlaine Harris, Ilona Andrews ve Meljean Brook ile birlikte)

YANIYOR
(Angela Knight, Virginia Kantra ve Meljean Brook ile birlikte)

KARANLIĞIN MELEKLERİ
(Ilona Andrews, Meljean Brook ve Sharon Shinn ile birlikte)

MELEKLERİN UÇUŞU

VAHŞİ DAVET GECE

VARDİYASI
(Ilona Andrews, Lisa Shearin ve Milla Vane ile birlikte)

VAHŞİ KUCAKLAŞMA

Özel Ürünler

MELEKLERİN

DANSI

MAHREMIYETİN DOKUSU KUR

YAPMANIN ILANI GÜNAHIN

FISILTISI

GECE YARISI SIRLARI

Silver Silence

APSY-CHANGELNG TRINITY ROMANI

NAL1%1 SU GH

BERKLEY
New York

BERKLEY
Penguin Random House LLC'nin bir baskısıdır
375 Hudson Street, New York, New York 10014

Telif Hakkı© 2017 by Nalini Singh

Penguin Random House telif haklarını desteklemektedir. Telif hakkı yaratıcılığı besler, farklı sesleri teşvik eder, ifade özgürlüğünü destekler ve canlı bir kültür yaratır. Bu kitabın onaylı bir baskısını satın aldığınız için ve herhangi bir bölümünü izinsiz çoğaltmayarak, taramayarak veya herhangi bir biçimde dağıtmayarak telif hakkı yasalarına uymak. Yazarları destekliyor ve Penguin Random House'un her okuyucu için kitap yayınlamaya devam etmesini sağlıyorsunuz.

BERKLEY tescilli bir ticari markadır ve B kolofonu Penguin Random House LLC'nin ticari markasıdır. Kongre

Kütüphanesi Yayın Verileri Kataloglaması

İsimler: Singh, Nalini, 1977- yazar.

Başlık: Gümüş sessizlik : bir Psi-Changeling üçlüsü romanı / Nalini Singh.

Açıklama: İlk baskı. | New York: Berkley, 2017.

Tanımlayıcılar: LCCN 2016058705 (basılı) | LCCN 2017006109 (e-kitap) |

ISBN 9781101987797 (ciltli) | ISBN 9781101987810 (e-kitap)

Konular: | BISAC: FICTION / Romantik / Paranormal. | FİKSİYON / Fantastik / Paranormal. |

GSAFD: Romantik gerilim kurgu. | Fantastik kurgu.

Sınıflandırma: LCC PR9639.4.S566 S57 2017 (basılı) | LCC PR9639.4.S566 (e-kitap) | DDC
823/.92-dc23

LC kaydı <https://lcn.loc.gov/2016058705> adresinde

mevcuttur Birinci Baskı: Haziran 2017

Kapak illüstrasyonu: Tony Mauro Kapak
tasarımı: Rita Frangie

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır ve yaşayan veya ölü gerçek kişilerle herhangi bir benzerlik, iş kurumlar, olaylar veya yerler tamamen tesadüfidir.

Sürüm_1

İçindekiler

[Nalini Singh'in Berkley
kitapları Başlık Sayfası](#)
[Telif Hakkı](#)

Üçlü Birlik Çağı

[BÖLÜM 1](#)

[Bölüm 1](#)

[İnsan Vatansever Bölüm](#)

[2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[İnsan Alfa Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[İnsan Vatansever Bölüm](#)

[9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

Bölüm 13
Bölüm 14
İnsan Alfa Bölüm 15
Bölüm 16
İnsan Vatansever Bölüm
17
Bilinmeyen Mimar Bölüm 18
Bölüm 19
Bölüm 20
Bölüm 21
Bölüm 22
Bölüm 23
Psy'nin İktidar Koalisyonu .
Bölüm 24
Bölüm 25
İnsan Alfa Bölüm 26
Bölüm 27
Bölüm 28
Bölüm 29
Bölüm 30
Bölüm 31
Bölüm 32
Bölüm 33
Bölüm 34

İnsan Vatansever Bölüm

35

Bölüm 36

Bölüm 37

Bölüm 38

Bölüm 39

Bölüm 40

BÖLÜM 2

İnsan Alfa Bölüm 41

Bölüm 42

Bilinmeyen Mimar Bölüm 43

Bölüm 44

İnsan İttifakı Bölüm 45

Bölüm 46

Bölüm 47

Bölüm 48

Bölüm 49

Bölüm 50

Bölüm 51 Gölgeler

Teşekkür Yazar

Hakkında

Üçlü Birlik Çağı

EKİM 2082 yeni bir başlangıçtır.

Psy, insan ve şekil değiştiren, üç ırk da bölünmüş dünyalarını birleştirmek için birlikte çalışmayı kabul etti.

Üçlü Anlaşma, savaşı, şiddetsiz, yıkıcı kayıpların olmadığı bir geleceğe dair tüm umutlarının ve hayallerinin kırılma temelidir.

Bu asil bir hırs.

Ancak geçmiş, atılabilecek ve unutulabilecek eski bir palto değildir.

Yapışan, yapışan ve yapışan bir koku.

Bu koku kan, ihanet ve tükler ürpertici, duygusuz bir Sessizlik kokusu.

Psişik yeteneklere sahip Psy, yüz yılı aşkın bir süredir ilk kez duyguları hissetmeye çalışır.

İkel kalpleriyle Değişkenler, sadece sürüye, sadece klana güvenmek için doğal içgüdüleriyle savaşırlar.

İnsanlar geleceğe, artık en zayıf ırk olmamak için acımasız bir kararlılıkla bakıyor.

Ve diğerleri ... kaos, ölüm ve bölünme yaymaya çalışıyorlar. Üçlü Çağ'a hoş geldiniz.

BÖLÜM 1

Bölüm 1

Bir Merkant olmak, iradeyle, zekayla ve acımasız bir hassasiyetle hareket eden bir gölge olmaktır.

-Ena Mercant (2057 civarı)

SILVER MERCANT kontrole **inanırdı**. Yaptığı işte onu bu kadar iyi yapan şey de buydu; asla hazırlıksız yakalanmazdı. Her şeye hazırlıklıydı. Ne yazık ki, dairesinin kapısında duran iri yarı adama hazırlanmak imkânsızdı.

"İçeri nasıl girdin?" diye Rusça sordu, buranın onun bölgesi olduğunu unutmaması için kapının önünde ve ortasında durmaya dikkat etti.

Ayıların her şeyi yollarından itmek gibi bir huyları vardı.

Bu ayı geniş omuzlarını silkti ve eğildi.

kapı pervazının kenarına yaslandı. "Kibarca sordum," diye cevap verdi aynı dilde.

"Moskova'nın merkezindeki en güvenli binada yaşıyorum." Silver bal rengi teniyle kare çeneli yüze baktı. Bronzlaşmamıştı. Valentin Nikolaev kışın bu rengi korur, yazın daha da koyulaşırdı. "Ve," diye ekledi, "bina güvenliği 'iyi' kelimesinden anlamayan eski askerlerden oluşuyor." O askerlerden biri de bir Mercant'tı. Kimse bir Mercant'ın yanından geçerken konuşamazdı.

Bu adam hariç. Bu adam, bu binanın otuz dördüncü katında kapısının önünde ilk kez belirmiyordu.

"Özel bir cazibem var," diye cevap verdi Valentin, iri vücudu ışığı engelliyor ve derin gülümsemesi yanaklarındaki tanıdık oluklara yerleşiyordu, saçları mürekkep siyahıydı ve kadar dağınıktı ki tarağı olup olmadığını bile merak etti. Saçları, yüzünün sert açılılarıyla tam bir tezat oluşturacak şekilde ipeksi bir dokuya sahipmiş gibi görünüyordu.

Hiçbir yeri gergin değildi, vücudu bir kedininki kadar tembeldi.

Onun zararsız görünmeye çalıştığını biliyordu ama aptal değildi. Saldırı ve savunma eğitimine rağmen, StoneWater klanının alfası onu fiziksel olarak bir böcek gibi . Silahsız yenemeyeceği kadar kaslı ve güçlüydü. Bu yüzden Silver'ın zihninin acımasız bir silah olması iyi bir şeydi.

"Sabahın yedisinde beni neden görmek istedin?" diye sordu, çünkü adamın güvenliği nasıl atlattığını anlatmayacağı belliydi

Üzerinde bir veri kristali bulunan elini uzattı. "Klan, EmNet'e son üç ay boyunca ele aldığımız küçük olayların bir dökümünü vereceğine söz verdi."

Bu "küçük olaylar" Psy, insanlar ya da klan dışı Dönüşenlerin StoneWater tarafından kontrol edilen bölgede ya da ayı klanı üyelerinin yardım edebilecekleri kadar yakın oldukları başka yerlerde yardıma ihtiyaç duydukları zamanlardı. Trinity Anlaşması'nın himayesi altında yürütülen dünya çapındaki Acil Müdahale Ağı'nın yöneticisi olarak Silver, mevcut tüm kaynakları koordine eden kişiydi ve dünyanın bu bölümünde buna StoneWater ayıları da dahildi.

Elbette, onlara bir şey yapmalarını emretme yeteneği yoktu - bunu yırtıcı bir şekil değiştiren üzerinde denemek tam bir başarısızlık egzersiziydi. Ama isteyebilirdi. Şimdiye kadar ayılar hep yardımcı olmuştu. Veri kristali ona her bir vakayı yönetmek için kaç klan üyesinin ve/veya diğer kaynakların gerekli olduğunu söyleyecekti; bu da gelecekte taleplerini ince ayarlamasına yardımcı olacaktı.

Kristali aldı, klanın alfasının neden verileri bizzat teslim etmek için geldiğini sorma zahmetine girmedi.

Valentin işleri kendi bildiği gibi yapmayı severdi.

"Slenka neden onun bölgesini ihlal etmenize izin veriyor?" Dönüşenlerin erişimi söz konusu olduğunda, Moskova'nın bu kısmı üzerinde BlackEdge kurtlarının kontrolü vardı. Şehir, kurt sürüsü ve ayı klanı arasında eşit olarak bölünmüştü ve kendi bölgelerinin geri kalanı bu merkezi ayırım çizgisinden dışarıya doğru ilerliyordu.

Bu apartman kurt yarısına düştü.

Valentin gülümsedi, gece karası gözleri tarif edemeyeceği bir şekilde parlıyordu. "StoneWater ve BlackEdge artık arkadaş."

Eğer Silver bir şeyler , yüzünde tam bir inançsızlık ifadesi belirebilirdi. Rusya'nın en güçlü iki sürüsünün Artık şiddetli çatışmalara girmiyorlardı ama arkadaş da *değillerdi*. "Anlıyorum," dedi, o akik gözlerden başka bir yere bakmayı reddederek.

Yırtıcı şekil değiştirenler bazen şekil değiştirmeyenlerle etkileşim halindeyken bile göz teması kurmamayı itaatkâr bir davranış olarak algılayabiliyordu. Ayılar bunu *kesinlikle* itaatkâr bir davranış olarak algıladılar. Onlar da bu konuda pek kurnaz sayılmazlardı. Aslında ayılar, Kaleb Krychek'in kıdemli yardımcısı ve EmNet'in başı olarak çalıştığı süre boyunca tanıştığı şekil değiştirenler arasında en az kurnaz olanlarıydı.

"Ne görüyorsun, Yıldızıışığı?" Valentin, derisinin altında yaşayan hayvandan bahseden o derin gürültülü sesiyle sordu.

Silver ona ısrarla taktığı isme tepki vermeyi reddetti. Gerçek ismini kullanmayarak nezaketsizlik ettiğini söylediğinde, ona *medvezhonok*, oyuncak ayım demesini, bunu sorun etmeyeceğini söylemişti. Hakaret etmesi ya da donup kalması imkânsız görünen bir adamla mantıklı bir konuşma yapmak zordu.

Ayılar.

Selenka Durev'in bunu birden fazla kez sıkılmış dişlerinin arasından söylediğini duymuştu. Silver'ın Sessizlik Protokolü altındaki koşullanması bozulmamış, zihni tüm duygulardan arınmış olsa da, Valentin'i tanıdığı süre içinde kurt alfanın tepkisini anlamaya başlamıştı. Şimdi ona, "Veriler için teşekkür ederim," dedi. "Bir dahaki sefere, bizim uygar dünyada e-posta dediğimiz bir icadı düşünmek isteyebilirsiniz."

Kahkahası o kadar büyüktü ki havayı doldurdu, dairesinin tüm alanını doldurdu.

Bu düşüncenin hiçbir anlamı yoktu ama Valentin onun yanında güldüğünde saat gibi işliyordu. Kendisine defalarca dünyanın en güçlü adamı için çalıştığını ; Valentin sadece bir Dönüşen Alfa'ydı. Ne yazık ki, görünüşe göre alfaların kendilerine has güçlü bir karizmaları vardı. Ve bu ayı bundan fazlasıyla vardı.

"Teklifimi düşündün mü?" diye sordu, gözlerinde hâlâ kahkaha vardı.

"Cevabım aynı," dedi Gümüş, göğsüne bir yanık yayılırken. "Seninle dondurma yemeye gitmek istemiyorum."

"Gerçekten güzel dondurma." Gülümsemesi kaybolan Valentin aniden kapı pervazına yaslandığı pozisyondan tamamen doğruldu, cüssesi ve kasları tehlikeli bir şekilde ortaya çıkmıştı. "İyi misin?"

"Gayet iyi," dedi Silver, yanık sivri bir dikene dönüşürken bile. Bir sorun vardı. İletişim kurması gerekiyordu-

Beyni kısa devre . Vücudunun kasılmaya başladığının, bacakları çökerken ciğerlerinin nefes nefese kaldığının farkındaydı ama telepatik "kaslarını" çalıştıramıyor, acil bir ışınlama için ailesiyle ya da Kaleb'le bağlantı kuramıyordu.

- - -

Çoğu insanın ayı dönüşenlerin hareket etmesini beklediğinden daha hızlı hareket eden Valentin, Silver'ın ince bedenini, giymeyi sevdiği o buzdan topukların üzerinde sallanmaktan fazlasını yapamadan yakaladı. Onu devirenin topuklu ayakkabılar olmadığını ; Silver hiçbir zaman

O topukların tehlikesi. Kadın, üç ablasından birinin tarif ettiği gibi, "koca ayak büyüklüğündeki" ayaklarının üzerinde yürür gibi .

"Seni yakaladım, Starlight," dedi, onu kollarının arasına aldı ve dairesine doğru yürüdü.

Bayan Silver Mercant'la ilk tanıştığından beri, on ay boyunca içeri girmeye çalışmıştı. Ama kollarında çırpındığı için böyle olacağını hiç tahmin etmemişti. Onu kanepenin koyu gri rengine yatırarak yan çevirdi ve başının çok fazla sarsılmasını önlemek için çenesini kavradı. Sesi düzensiz olsa da en azından nefes alıyordu.

Diğer eliyle telefonunu kaptı ve Kaleb Krychek'i aramaya gitti. Bu son derece güçlü telekinetik onu herhangi bir ambulandan çok daha hızlı bir şekilde yardıma ulaştırabilirdi. Ama Silver'ın vücudu hem telefonu tutamayacak hem de canının yanmasını engelleyemeyecek kadar şiddetli kasılıyordu

kendisi. İçinden küfrederek telefonu bıraktı ve diğer elini kızın kalçasına koyarak onu yerinde tuttu.

"Ellerimi sana böyle koymak istemezdim, *moyo solnyshko*." Yalnız olmadığını bilsin diye konuşmaya devam etti ama geçen her saniyede kanı donuyordu. Çok uzun sürüyordu.

Risk almaya karar vererek kadının kalçasını bıraktı ve telefonunu kaptığı gibi aramayı başardı. "Silver'ın dairesi," dedi Silver'ın patronu olan acımasız orospu çocuğuna. "Tıbbi acil durum."

Silver tekrar sarsılınca telefonu elinden düşürdü. "Dayan Starlight," diye emretti en iğrenç alfa sesiyle, aynı anda vücudunun acı verici bir şekilde burkulmasını engellemeye çalışarak. Eğer Silver bir şeye tepki verecekse, bu ona emir verme cüretini göstermesi olurdu. "Sen bundan daha güçlüsün."

Gözleri, o görkemli gümüş rengi gözbebekleri, vücudu gevşemeden hemen önce onunkilerle buluştu.

Kaleb aynı anda odada belirdi, Psy erkeği kusursuz siyah üzerine siyah bir takım elbise giymişti. "Ne oldu?" diye sordu, sesi bozkırlardaki gece yarısı kadar soğuktu.

Valentin, "Onu bir doktora götürün," diye homurdandı, ses insan erkeğinin ses tellerinden geliyordu ama ayının öfkesini taşıyordu. "Onlara zehir olduğunu söyle."

Kaleb onu sorgulamakla vakit kaybetmeyecek kadar akıllıydı. Silver'ı da yanına alarak ışınlanıp gitti. Valentin ayağa kalktı ve Silver'ın mutfağına girerek yiyecek olabilecek her şeyi çıkarmaya başladı. Psy'nin garip gıda fikirleri - yemek barları ve besin karışımları. Silver'ın dolabındaki tek sürpriz bir blok ince bitter çikolataydı.

Şimdiye kadar tanıştığı en büyüleyici kadın hakkında bir sır keşfedip keşfetmediğini merak ederek, onun savunmasını aşmak için kullanabileceği bir sır - hayır, konu Silver Mercant olduğunda hiç utanması yoktu - bloğu çevirdi ve hala küçük bir kart buldu ona bağlı. Yazı İngilizceydi. Şöyle yazıyordu: *Yardımlarınız için teşekkür ederim, Bayan Mercant. Umarım aile işimizin bu küçük tadını beğenirsiniz. ~Rico Cavalier*

Ayısı göğsünün içinde gürledi.

Bu, bir erkeğin ilgi duyduğu bir kadına vereceği türden bir hediye idi -ama eğer çikolata Silver'ın kileri olarak geçen şeyin arkasında duruyorsa, bu Rico'nun kafası karışmış gibi görünüyordu.

Güzel. Aksi takdirde, o aptalı toza çevirmek zorunda kalacaktım.

Starlight'a kur yapan tek kişi Valentin olacaktı. Mümkün olan tüm yiyecek maddelerini topladıktan sonra Soğutucudan aldığı, muhtemelen besin değeri yüksek bir protein takviyesi olan "kek "e bakarak onları incelemeye başladı. Değişkenler üç ırk arasında en keskin burunlara sahipti.

Değişkenler arasında en keskin burunlar aylardaydı.

Zehirli kokuyu herhangi bir zamanda havada bulunan milyonlarcasının arasından saptadığına göre artık *hiçbir şey* ondan kaçamazdı: örnek Gümüşt'enden gelmişti, zehir aktif hale gelirken vücudu duyularına bir uyarı çığlığı atıyordu.

"Aç mısın, Alfa Nikolaev?"

Krychek'in gece yarısı sesine başlamadı, kardinal telekinetik'in odaya dönüşünün kokusunu almıştı. Neyse ki Kaleb'in burnunda bazı Psy'larda olan o buruk metalik koku yoktu, Sessizlik dedikleri duygusuz rejimin o kadar derinlerine dalmışlardı ki Valentin onları hiçbir şeyin çıkaramayacağını düşünüyordu.

Sanki kalplerini ve ruhlarını kesip çıkarmışlar gibiydi.

Gümüş saf buz gibiydi ama metalik bir kokusu da yoktu.

Bu ona umut veriyordu. Tıpkı kızın etrafında algılamaya devam ettiği zayıf ateş dokunuşu gibi, teninde titreşen gizli bir güneş ışığı gibi. Valentin, Silver'ın gizli vahşiliğini gün ışığına kararlıydı. Ne de olsa uygarlaşmamış bir ayıdan daha iyi kim olabilirdi ki?

Krychek'in gözlerinin içine bakarak, "O nasıl?" diye sordu.

Telekinetik'in bakışları, Psy ırkının en güçlüsünü simgeleyen siyah üzerine ürkütücü beyaz yıldızlar gibiydi, Valentin'in amansız iradesine saygı duyduğu ama daha çok beklenmedik sadakat kapasitesi nedeniyle saygı duyduğu Kaleb Krychek olmasaydı bile okunması zordu.

StoneWater olası iş ortakları hakkında araştırma yaptı.

Krychek StoneWater'ın radarına ilk Zoya'nın genç bir yardımcısı olan Valentin, Psy erkeğini araştıran kişiydi.

Ve Krychek hakkında keşfettiği şey, eğer ona ihanet etmezseniz, onun da size ihanet .

Valentin bir adamla çalışabilir.

Özellikle de Krychek Silver'ı işe alacak kadar sağduyulu olduğu için.

Telekinetik'in söylediği sözcükler tonsuzdu. "Sağlık görevlileri onu stabilize etmeye çalışıyor."

Valentin'in midesi sıkıştı.

Göğsünde derin bir gümbürtü yükselirken, çok az kullanılmış bir kavanoz besin karışımını uzattı. "Bu, onun üzerinde kokladığımla aynı zehirli kokuya sahip; test ettirin. Ben diğer eşyaları kontrol etmeyi bitireceğim."

Kaleb hemen oradan ayrıldı, şüphesiz Silver'ı etkili bir şekilde tedavi edebilmek için sağlık görevlilerinin aldığı zehrin türünü bilmeleri gerektiğinin farkındaydı.

Çünkü Valentin bir şeyin zehirli olduğunu söyleyebilse de, tek tek zehirli kokuları ayırt - bu derecelendirmeleri öğrenmeye hiç özen göstermemişti.

Tezgâhın üzerindeki yarısı dolu bardağı görünce Silver'ın kahvaltısını böldüğünü fark etti. Kahve rengindeki sıvının içinde dönen toksinlerin kokusunu almak için bardağı burnuna götürmesine gerek kalmadı. Burada olsaydı, bir damlası bile dudaklarına değmeden o bardağı elinden alıp kırardı.

Çenesini sıkarak, diğer adam döndüğünde bardağı Krychek'e uzattı. Krychek üçüncü kez geri geldiğinde, Valentin ikinci bir zehirli besin karışımı kavanozu bulmuştu. Zehirli kavanozların yerinin önemli olabileceğini bildiğinden, "Önden sağ taraftaki üçüncü kavanozdu," dedi. "Besin çubukları temizdi." Her bir paketi acımasızca açmış, onları havaya ve burnuna maruz bırakmıştı. "Silver mutfağını için çok kızacak."

Kaleb kavanozu aldı, etiketi inceledi ve sonra onunla birlikte ışınlandı. Geri döndüğünde, "Bu herhangi bir Psy bakkalında bulunan sıradan bir besin karışımıydı" dedi.

"Ürün kurcalamayı mı düşünüyorsun?"

"Bu bir olasılık - benim ırkımdan olanlar evrensel olarak sevilmez."

Bu çok yetersiz bir ifadeydi. Psy'ların çoğu Yüz yıldan fazla bir süre hiçbir şey hissetmemek üzere kendilerini eğittikten sonra duygularını yeniden kazanmaya çalışıyorlardı, ancak önceki yöneticileri büyük zarar vermiş, öldürmüş, işkence etmiş ve derin bir düşmanlık damarı yaratmıştı.

Hem insanların hem de Dönüşenlerin uzun hafızaları vardı.

"Diğer seçenek ise bir suikast girişimi." Krychek'in kardinal gözleri Valentin'in yemekte yarattığı dağınıklığı inceledi. "Koku alma duyuna güveniyorum ama ne olursa olsun her şeyi test ettireceğim."

Valentin hiçbir hakaret hissetmedi. Bu gururla ilgili değildi. Silver'ın hayatıyla ilgiliydi. "Yap hadi. Şimdi bana onun nerede olduğunu söyle."

Kaleb ellerini pantolonunun ceplerine soktu. "Silver bir arkadaşlıktan söz etmedi."

"Üzerinde çalışıyorum." Bir toplantıya kaşlarını çatarak girdiği ve ona gizli ateşi ve soğuk, uzak, yakıcı parlak yıldız ışığını düşündüren bir kadınla yüz yüze geldiği günden beri bunu yapıyordu. Ve dürüst olalım: ten ayrıcalıkları. *Çıplak* ten ayrıcalıkları. Vahşi maymun teni ayrıcalıkları. Silver'ın yanında olup da vücudunun tepki vermemesi mümkün değildi. Kendi vücudu inceydi ama *tüm* doğru kıvrımlara sahipti. Ve *sertti*, kana susamış dişi bir ayı kadar sert.

Onun kasıtlı kışkırtmalarına karşı bir kez bile geri adım atmamıştı.

Ayısı bundan hoşlandı. Hem de çok.

Cesareti yüzünden beynini kızartmasa, onu omzuna atıp inine götürecek kadar. Ona cazip geldi

Yine de şansını denerdi. Sert bir kafası vardı, muhtemelen onu öldürmeye çalışmadığı sürece buna dayanabilirdi.

Onun zihni . . . Onun gibisiyle hiç karşılaşmamıştı. Gümüş Mercant hiçbir şeyi unutmazdı ve kabadayı ayıların bile dikkatini çeken çelik gibi bir duruşu vardı. Böyle bir kadından harika bir eş olurdu. Ne yazık ki bu fikri düşünmeyi bile reddediyordu: Silver duygusuz sessizlik konusunda hiç de ısrarcı değildi.

"Halkımın Sessizlik'i seçmesinin bir nedeni vardı," demişti ona üç ziyaret öncesinde. "Bu gerekçenin bazı kısımlarının birçokları için Sessizlik'i devirecek kadar yanlış olduğu kanıtlanmış olsa da, diğer kısımları hala geçerli. Ben Sessizim ve her zaman Sessiz kalacağım. Bu da hiçbir zaman 'kaçıp gitmeye' ve seninle 'saçmalıklar' yaşamaya hazır olmayacağım anlamına geliyor."

Önemli değil. Valentin'in bir planı vardı.

Çünkü kesinlikle hayatta kalacaktı. "Onu görmemi engellemeye çalışma bile, Krychek," dedi kardinal.

Silver'ın yerini söylememiştir. "Ben senden daha büyük ve daha acımasızım."

Krychek bir kaşını kaldırdı. "Daha büyük, evet. Daha mı büyük? Bunu açık bir soru olarak bırakalım. Ancak, senin sayende hayatta olduğuna göre, nerede olduğu konusunda sana güvenebileceğimizi düşünüyorum." Valentin'e hastanenin adını .

Buradan on dakikalık kısa bir koşu mesafesi vardı. Normalde Valentin bu mesafeyi tereddüt etmeden kat ederdi - hastaneye ulaştığında ayısı zorlukla uzardı.

Araçları kullanabiliyordu ama onlardan pek hoşlanmıyordu. Ona göre hepsi çok küçüktü. Ama bu normal bir gün değildi. "Otostop çekebilir miyim?"

Diğer adam bir şey söylemedi, ama bir saniye geçmeden Valentin kendini antiseptik beyaz bir koridorda buldu, ayaklarının altındaki zemin soğuk gri-maviydi. Bir taraftaki sandalyeler duvara tutturulmuştu, koltuk minderleri koyu lacivertti. Sandalyelerin sağında, üzerinde küçük bir kare cam bulunan bir kapı vardı.

Camın ardında beyaz cüppeli doktor ve hemşirelerin Silver'ı stabilize etmek için çılgınca çalıştığı bir ameliyathane vardı. Onu göremiyordu ama havadaki keskin ve ısıricı güçlü hastane kokusuna aldırmadan, buz gibi yıldız ışığının ve onun gizli ateşinin kokusunu alabiliyordu.

"Onu özel bir kliniğe götüreceğini ." Bu devlet hastanesi mükemmel bir hastaneydi ama Silver parçalanmış dünyalarının hassas dengesi için kritik önem taşıyordu ve Krychek göz açıp kapayıncaya kadar her yere ışınlanabilirdi.

"Onun üzerinde çalışan baş doktor, toksinler ve zehirler ile bunların Psy bedeni üzerindeki etkileri konusunda dünyanın önde gelen uzmanlarından biri."

"Bu bilgiyi hepimizin parçası olduğu psişik ağdan mı indiriyorsunuz?" Krychek başını salladı.

"Yararlı." Valentin zihninin milyonlarca yabancıyı içeren sınırsız bir uçsuz bucaksızlığa bağlı olduğu bir hayatı hayal edemiyordu ama klanı kalp atışları olan bir ayı olarak bunu anlayabiliyordu. "Onu burada yalnız bırakmayın." Krychek ilk seferinde ona dönmekte gecikmişti. Silver'a göz kulak olması için birini getirecek kadar uzun bir süre.

"Hayır, yapmadı." Konuşan kadın koridorun az ilerisinde bir bardak su almakta olduğu yerden buraya doğru yürüyordu. Tercih ettiği dil İngilizceydi ve neredeyse hiç kokusu olmayan bir kokusu vardı. Ama bir ayı için herkesin bir kokusu vardı ve o da kendi kokusunun tüm izlerini silmeyi tam olarak başaramamıştı. Sabunun ince anısı, sadece ona ait olan doğal vücut kokusu, bir gül dokunuşu.

Kimliğini sormasına gerek yoktu; bu kadın elli yıllık Gümüş'tü. Saçları bembeyaz, gözleri kendi Yıldız Işığı'ninkilerle aynı, yüz kemikleri ince, açıkça bir Mercant'tı. Ve eğer Valentin'in üçüncü en büyük kız kardeşinin duyduğu söylentiler doğruysa, o zaman muhtemelen Mercant oydu.

Şansını denedi. "Büyükanne Mercant," dedi onun kullandığı dilde, başka bir alfayı onaylamak için başını hafifçe eğerek.

Silver'ın büyükannesi onun selamına hiç şaşırmadı, o kadar asildi ki, Mercant ailesinin reisinin ilgi odağı olmaktan kesinlikle uzak durmayı tercih etmesine rağmen, tanınmayı hak ettiğini düşündüğü belliydi. Evet, Mercant kadınları çelik sertti.

Ayılarla başa çıkabilecek kadar sağlam.

"Beni dezavantajlı duruma düşürüyorsun," diye kibar ama hiçbir şekilde sıcak olmayan bir yanıt verdi.

"Valentin Nikolaev," dedi. "StoneWater klanının alfası." "Silver yere yığıldığında yanındaydı."

Büyükanne Mercant'ın gözleri Krychek'in sözlerinin ardından Valentin'inkilere dikildi. "Eğer torunum hayatta kalırsa, bu senin hızlı hareketlerin sayesinde olacak." Dikkatini üçgenlerindeki üçüncü nokta olan kardinalin üzerine kaydırды. "Laboratuvardan yanıt geldi mi?"

"Hayır," dedi Krychek, sonra durakladı. "Rapor elimde. Gönderiyorum."

Valentin cam karenin ötesinde bir doktorun başını kaldırdığını gördü. Çalışanlarına emirler vermeye başlamadan önce telepatik mesajı onaylamak için pencereye doğru bir kez başını salladı.

Dakikalar bir saate, hatta daha fazlasına dönüştü. Yine de beklediler.

İnsan Vatansever

Kendini kötü bir adam olarak görmüyordu. Konsorsiyum'daki diğer benmerkezci piçler gibi değildi. Onlar bölünme tohumları ekmek ve kaosu beslemek istiyorlardı çünkü bu kendi kârları için daha iyi olacaktı. Onların açgözlülüğünden iğreniyordu, Konsorsiyum'un teklifini kabul etmişti çünkü grubu kendi amaçlarına, vicdan, umut ve halkına duyduğu sevgiden oluşan amaçlarına ulaşmak için kullanmak niyetindeydi.

Ona göre Konsorsiyum, haklı bir devrim gerçekleştirmesine yardımcı olacak bir araçtı. Evet, gerektiğinde acımasız kararlar alıyordu ama bu iş hayatında böyleydi. Hayatta, siyasette, kalbinin sesini dinleyerek hareket ederdi ve bu kalp ona Üçlü Anlaşma'nın değer verdiği her şeyin yok olmasına yol açacağını söylüyordu.

Sevgili çocukları, başarılı ve güzel karısı, hepsi birlik için bir güç olarak lanse edilen bu "proto-Federasyon" anlaşması tarafından yok edilecekti. Psy, insanlar, Dönüşenler, her üç ırktan insanlar eşit olacak, hepsi dünyanın gidişatında söz sahibi olacaktı.

"Saçmalık."

Elini sıkı bir yumruk yaparak, üstü ince altın ve yarı değerli taşlarla işlenmiş, yıllanmış kiraz ağacından masasının üzerine kapattı. Bu masa bir statü sembolüydü. Sokaktaki sıradan bir adamın yıllık gelirinin yüzlerce katı değerinde olan bu masa, ona her gün azimli bir zekâ ve genetik şans sayesinde elde ettiklerini hatırlatıyordu.

Zihnini koruyan doğal kalkan olmasaydı, uzun zaman önce Psy kibrinin bir başka kurbanı, duygusuz, ruhsuz piçler tarafından ruhsal tecavüze uğramış, fikirleri ve özgürlüğü çalınmış bir başka insan olurdu.

Gözleri masasının üzerindeki karısının fotoğrafına gitti. Gözlerinde *çok fazla* ışık vardı. Bu daha önceydi. Hâlâ gülüyordu, hâlâ seviyordu ama bir Psy'nin gıpta ettiği bir icat bulduğu o korkunç günden beri eskisi gibi değildi. Canavar, onu tüm varlığıyla seven adam onu korumanın bir yolunu bulamadan onu soyup soğana çevirmişti.

Her an elinden alınabileceğini bildiği için artık yaratmıyordu.

Ama Psy'nin yeni bir sayfa açtığına, aniden insan aklının kutsallığına saygı duymaya başladığına inanmaları mı gerekiyordu?

Bir sözleşme imzalamak için eline aldığı kalem yere atarak ayağa kalktı ve çalışma odasının bitişiğindeki balkona çıkarak, ortasındaki fıskiyesiyle beyaz çinili avlularının serin cennetine baktı. Çocuklarının kahkahaları aşağıdan yukarıya doğru süzülüyordu, küçük bedenleri meyve yüklü siyah erik ağaçları tarafından gizlenmişti.

"Baba! Baba! Baba!" Oğlu ağaçların altından koşarak çıktı, elinde oyuncak bir kamyon tutuyordu. "Gel oyna!"

Gülümsedi, kalbi o kadar doluydu ki buna dayanmakta güçlük çekiyordu. "Birazdan," diye seslendi aşağıya. "Önce babam işini bitirsin. Daha sonra oynarız."

Verilen sözle mutlu olan çocuk oyununa geri dönerken, küçük bir kız gülerek çeşmeye atladı. Vahşi, kıızıydı ve onun gözbebeği idi. Annesine bu kadar benzerken başka türlü nasıl olabilirdi ki? Ve oğlu, ah, oğlunu da seviyordu.

Çok fazla.

Kullanılıp atılmayacakları bir gelecek için savaşılmaya yetecek kadar. Çünkü eğer muhbiri haklıysa, Psy ırkının, muhbirinin henüz ortaya çıkaramadığı bir nedenden ötürü insan zihinlerini kullanmaya umutsuzca ihtiyacı . Ve Psy ne zaman insanlardan bir şeye ihtiyaç duyduğunda, güçlü psişik ırk onu aldı.

Artık yok.

Eğer bu, kendisinin de bir canavara dönüşmesi, sadakatleri atlatması ve ihaneti satın alması, hatta birinin ölümünü emretmesi anlamına geliyorsa

Görünürde dünyanın dört bir yanındaki çeşitli insani krizlere yardım gönderme konusunda hiçbir önyargısı yokmuş gibi görünen parlak bir kadın, öyle olsun.

Silver Mercant ve EmNet, Trinity'nin üzerine inşa edildiği temel taşlardan biriydi. Ancak bu temel taşı, diğerleriyle birlikte kırılmaya hazırlanıyordu.

Yakında.

Bölüm 2

İhanet, ilk kesik çok önce yaralar açan paslı bir kılıçtır.

-Lord Deryn Mercant (1502 civarı)

DOKTOR -BİR M-Psy- Krychek'in zehirin ayrıntılarıyla ilgili telepatik mesajı göndermesinden iki saat sonra ortaya çıktı; Valentin koridorda volta atıyordu, ayısı derisinin içini itiyordu, kürkü kalın ve ağırdı.

"Tamamen iyileşecek. Herhangi bir komplikasyon öngörülüyor."

Valentin'in ciğerleri yeniden havayla doldu, göğsü genişledi.

"Herhangi bir organını almak zorunda kaldınız mı?" Soru Büyükanne Mercant'tan geldi.

"Hayır." Kısa boylu, siyah saçlı doktor, koridorun diğer ucundaki kapıdan henüz girmiş olan bir hemşireden fısıltı inceliğinde bir düzenleyici aldı. "Midesini yıkadık, panzehiri verdik ama zehrin karmaşıklığı nedeniyle tepkilerini izlememiz ve panzehiri damla damla ayarlamamız gerekti."

Ajandanın üzerindeki tıbbi dosyaya bir bakış. "Şanslıydı. Besinler sindirilmeye yakın değildi ve tam dozu alamadı."

Valentin tekrar o yarısı dolu bardağı ve Silver'ın binasının alt katındaki açık bir pencereye tırmanmasının ne kadar sürdüğünü düşündü. Oradan güvenlik kameralarından kaçmak ve Silver'ın katına çıkmak nispeten kolay olmuştu. Sadece bir dakika geç kalmış olsaydı... "Onu ne zaman görebiliriz?"

Doktor orada bulunma hakkını sorgulamadı; yırtık bir kot pantolon ve kolları kıvrılmış eski beyaz bir gömlek giymiş olsa da Mercant ailesinin reisi ve Kaleb Krychek'le birlikte olmak ona anında güvenilirlik kazandırmıştı. Gömleğin bir omzunda mavi boya damlası vardı. Bir keresinde Krychek için giyinmeyi düşünmüştü.

Silver, ama onu ayı tarafına çekecekse, tam ayı moduna geçmesi gerektiğini düşündü.

Yanlış reklam yapmanın anlamı yok.

Onun soğuk gözlerinin kendisine her zamanki eleştirel bakışlarını yöneltmesi için sabırsızlanıyordu. Son ziyaretinde ona kot pantolonundaki delikleri kapatabilecek iyi bir terzinin adını vermeyi teklif etmişti. Ondan önceki ziyaretinde, çoğu insanın tişörtlerinin rengi solmadan çok önce giymeyi bıraktığına dikkat çekmişti.

"En iyi paçavra grisi olarak tanımlanabilecek bir renk tonu."

"Bu güncel değerlere göre," dedi doktor, gözleri organizatörde, "doksan dakika ila iki saat içinde bilinci açık olmalı. Onu kısa süre içinde bir iyileşme odasına taşıyacağız."

Gümüş özel bir odaya üçü de sessizce bekledi. Valentin büyükannesinin onunla birlikte oturmak için içeri girmesini izledi, ayı ve insan her ikisi de içeri girmek istedi. Kapının yanındaki pencerenin kısmen açık olan panjurlarına bile bakmadı, tıpkı ameliyathaneden nekahet odasına götürüldüğünde bakmadığı gibi.

Silver bu kadar savunmasızken onu gördüğü için ona teşekkür *etmeyecekti*.

Çoktan yapmış olması dışında.

, bas sesi derinlerden geliyordu. "Çöküşüne tanık olduğum için beni asla affetmeyecek."

Yanında duran Krychek saatine baktı, kardinal Psy'in koyu renk saçları tepedeki ışıktaki parlıyordu. "Şu anki zaman ve Silver'in gelişen bir duruma uyum sağlaması gerekmedikçe kesin bir programa uyduğu gerçeği göz önüne alındığında, kahvaltıda onu böldünüz ve böylece hayatını kurtardınız."

"Sence o da mi düşünecek?" Valentin heyecanlı bir umut patlamasıyla sordu.

Diğer adam bunu düşünmek için duraksamadı bile. "Hayır. Şansınız yok."

Valentin, Krychek'in kendisine gülüp gülmediğini merak ederek gözlerini kıstı.

Kardinal tanıdığı en soğuk adamdı ama Valentin'in aksine, Kaleb Krychek'in ona *tapan* bir kadını vardı. Sahara Kyriakus eşine olan aşkını gizlemek için hiç çaba göstermiyordu. Valentin onu Kızıl Meydan'ın tam ortasında Krychek'i öperken görmüştü, neşesi parlak bir ışıktı.

Krychek tüm bu süre boyunca hafif bir gülümseme bile atmamıştı ama bir erkeğin, kendi kalbini koluna takan bir kadının kalbini kazanması için bir kalbi olması gerekirdi.

Evet, diye karar verdi ayısı, Kaleb Krychek o soğuk dış görünüşünün altında ona gülüyor olabilirdi. "Hiçbir şey için teşekkür ederim," homurdandı diğer adama, kendini en yakın duvara yaslamadan önce.

"Geri ışınlanmak ister misin?"

"Hayır, bekleyeceğim." Sadece Starlight uyanana kadar. Onun göğsünün inip kalkışını görmeye, sesinin soğuk kontrolünü duymaya, zekâsının lazer odağını hissetmeye ihtiyacı vardı.

"Silver'ın sizi fark etmesine izin vermeyin, yoksa bu olayı unutmayı seçeceğine dair umutlarınız boşa gider."

Valentin şimdi Krychek'in kendisine güldüğünden *emindi*. "Git pirelerini say, seni uyuz kurt," dedi derin bir sesle. Ayı tarafının ağzından çıkan bu son sözler StoneWater ayları arasında olabilecek en kötü hakarettir.

Krychek o kadar hızlı ışınlandı ki, Valentin onun duyduğundan emin değildi. Muhtemelen böylesine acımasız bir güce sahip bir kardinal için söylenecek en diplomatik şey değildi, ama Valentin bu konuda en ufak bir üzüntü duymuyordu - bu yüzden Krychek'in bağlantılarını

Anastasia. En büyük kız kardeşi ve ikinci komutanı bu tür şeylerde çok çok daha iyiydi.

Valentin "büyük, dengesiz bir boz ayı" iken, Stasya "zeki ve düşünceli bir panda" idi.

Bu tanımlama en büyük ikinci kız kardeşi Nova'dan gelmişti. Kendisinin, Stasya'nın, Nova'nın ve üçüncü en büyük kız kardeşi Nika'nın Kamçatka boz ayları olduğunu ve pandaların o kadar "düşünceli" olduklarını, bir soruya cevap vermelerinin genellikle bir saat sürdüğünü unutun. Görünüşe göre bu bir Metafor. En azından Nova ona gerçek bir *sneazhnyi chelovek* dememişti. Bir alfanın bazı standartları olmalıydı; buna yeti denmemesi de dahildi.

Ya da bir kurt.

Silver'la tanışmasının bu kadar uzun sürmesinin nedeni onun kaba doğasıydı. Moskova'daki toplantılara hiç gitmemişti. Şimdi ise onun da bulunacağını bildiği her toplantıya gidiyordu. Bu konuda ayak dirediğinde Stasya ellerini havaya kaldırmış, sonra da ona koli bandı vermişti. Kendini "hantal bir sakallı" gibi hissettiğinde ağzına yapıştırması için. Son alıntı.

Valentin hantal değildi. Birkaç bira içmediği sürece.

Ve bu düşüncelerin hiçbiri aklını kapalı kapının ardındaki odada bulunan kadından uzak tutmuyordu.

Nihayet o kapı açıldığında, kendisini çelik gibi bir bakışın odağında buldu. "Benim adım," dedi Silver'ın büyükannesi, "Ena. Ama siz bana büyükanne diyebilirsiniz."

Valentin kendisine bir ayrıcalık tanındığının farkındaydı. Onu ilk kez bu şekilde selamladığında, aklına gelen en saygılı hitap bu olduğu için selamlamıştı. Ancak bu, ailevi bir yakınlık kurma izniydi. Ena hakkında güçlü bir ailenin reisi olmasının ötesinde bir şey bilmese de, Silver'ı bunun ciddi bir iş olduğunu bilecek kadar tanıyordu.

Ena ve Silver gibi kadınlar böyle şeyleri kolay kolay teklif etmezlerdi. "Kızımız nasıl, Büyükanne?"

Ena Mercant uzun dakikalar boyunca ona baktı. "Son derece küstahsın. Trinity Anlaşması'nda pek çok Dönüşen grubunu temsil eden leopar alfaya hiç benzemiyorsun."

"Lucas'ın kamuya açık yüzümüz olmasının bir nedeni var." Bölünmüş dünyalarını birleştirmeyi amaçlayan bu yeni anlaşmada StoneWater'ın çıkarlarını gözetmesi için Lucas Hunter'a güvenmek zor bir karar olmamıştı.

Diğer adamın Üçlü Birlik ilkeleri için savaşmak için herkesten daha fazla nedeni vardı. Kızı hem Psy hem de Dönüşen'di, yüzyıldır doğan ilk çocuktı ve Valentin gibi onun da sürüsünde birkaç insan vardı.

"Lucas'ın her gün uğraştığı *kretinylerle* pazarlık ettiğimi hayal edebiliyor musun?" Baş ve işaret parmaklarından bir tabanca yapıp şakağına dayadı ve bir "bhoof" sesiyle patlattı.

Ena Mercant buna yanıt vermeyerek duvara dayalı ziyaretçi koltuklarından birine oturdu. Adam onun yanında dik ve tetikte duruyordu.

"Silver'ın odasında başka pencere yok mu?"

"Hayır. Telepatik bir tarama yapıyorum, böylece biri ışınladığı anda haberim olacak."

Valentin de öyle, koku alma duyusu aşırı odaklanmıştı. Kimse onun Starlight'ına zarar veremezdi. "Yani, Büyükanne, sence bu bir ürün tahrifatı mıydı?"

Ena'nın yanıtı dolaylı oldu. "Gümüş'ün dolapta her zaman altı kavanozu vardır. Soldan başlar, ilkini bitirdikten sonra soldaki ikinci kavanozu öne çeker ve bu böyle devam eder. Bulduğunuz pozisyonda ikinci bir kusurlu kavanoz bulmanız ilginç."

Valentin'in uzun, kıvrık ve ölümcül pençeleri derisinden fırlamakla tehdit ediyordu. "'İlginç' benim kullanacağım kelime değil." Eğer zehirleyen kişi Silver'ın sisteminden emin olmasaydı, her iki tarafa da birer kavanoz koyardı. İlki değil, bu yüzden kavanozların tam olarak ne zaman tespit etmek daha zor olurdu, ama her sıradaki ikincisi. "Hedef alınmıştı."

Ena, ayısını yüzeye çıkmaktan vazgeçirmeyi başaracak kadar uzun süre sessiz kaldı. Şimdi öfkeden kudurmanın sırası değildi. Çünkü "dengesiz boz ayı" eğilimleri olsun ya da olmasın, Valentin Ayrıca ruhunun çekirdeğine kadar bir alfabayı; ilkel dürtülerini kontrol etme kapasitesine sahipti.

Dahili telefondan tıbbi çağrılar gelip gidiyor ve bir hemşire bir uyarıya yanıt olarak koşarak geliyordu, ancak Silver'ın odasında sessizlik sürüyordu.

"Ailem hakkında ne biliyorsun?" Ena sonunda sordu.

Sahiplenici olduğunu fark etti. Evet, bu kadın da bir alfabayı. Valentin'in sekiz ay önce StoneWater'da başardığı ayı gibi bir anaerkildi. Zoya da onun kadar sertti ama tepkilerinde çok daha az çekingendi. Bu da onun eski alfasını bir ayı, Ena'yı da bir Psy yapıyordu. Bu, iki kadının da gücü hakkında hiçbir şey söylemiyordu.

"Pek değil," diye itiraf etti Merkantlar hakkındaki sorusuna yanıt olarak. "Kız kardeşim Janika pek çok kişiyi tanıyor" -bazen Rusya'nın yarısı gibi hissettiriyordu- "bu yüzden oradan buradan bir şeyler öğrendik ama Psy politikasını araştırmak için hiç çaba sarf etmedik." Klanlarında Psy yoktu ve bu nedenle doğrudan bilgi hattına sahip olmak için bir nedenleri ya da yetenekleri yoktu. Elbette Silver'ı ikna ettiğinde bu durum değişecekti.

ona katılmaya karar verdi. Güvende olduğundan emin olmak için bilgiye ihtiyacı olacaktı.

Kendi dairesinde olmadığı gibi.

İçinde, ayısı arka pençeleri üzerinde yükseldi, Gümüş'ün yuvasının ihlal edilmesine öfkelenen devasa bir yaratıktı. Yuva güvenlikti, yavrularını büyüttükleri ve aile bağlarını besledikleri yerd. Yuva sıcaklık, sevgi ve oyundu. Savaş ne olursa olsun *asla* kabul edilebilir bir hedef değildi.

"Kimsenin bana senin kişisel olarak bir güç olduğunu söylemesine ihtiyacım yok," dedi, ayısı içinde adım atmaya devam ederken sesi daha derin bir perdeye düştü. "Bunu ikinci bir deri gibi giyiyorsun. Kar körü bir kutup ayısının bile fark edemeyeceği kadar açık. Buna ek olarak, Krychek sana saygı duyuyor."

StoneWater ve Krychek'in hâlâ devam etmekte olan temkinli bir güvene doğru giden zorlu bir yolları olsa da, Valentin diğer adamın zekâsından asla şüphe etmemişti. "Silver'ı koruyabileceğini biliyordu."

Bir bakış, Ena'nın yüz ifadesini okumak imkânsız. "Küstah ve zeki. Beklenmedik bir kombinasyon."

Valentin omuz silkti. "Sürpriz unsuru." Birçok insan ayıların hayata karşı bu yaklaşımını, ayıların kalın kafalı ve akılsız olduklarının kanıtı olarak görüyordu. Ayılar aptalları caydırmak için hiçbir çaba göstermedi.

Stasya'nın dediği gibi: "Neredeyse her müzakerede büyük bir avantaj elde edeceğimiz anlamına gelirken neden onları aptal yerine koyalım ki?"

Ne yazık ki Selenka'nın kurtları uzun zaman önce gerçeği anlamıştı. "Benim ailem güçlüdür," dedi Büyükanne Mercant, gözleri

önündeki duvarda. "Bizler Ağ'daki başlıca gölge oyuncularız, herkesin istihbarat elde etmek için mahkemeye vermek istediği aileyiz, onlar iktidara tırmanırken bizim makinelerimizi arkalarına alırlar."

Onun açık sözlülüğüne şaşırان Valentin, tetikte bir sessizlik içinde onu dinledi. Nika'nın her türden arkadaş edinme yeteneği sayesinde öğrendiği şeylerden biri de -sanki bir midilli sürüsünden evlat edinilmiş gibiydi- konu aileye geldiğinde Merkantların ağızlarını kapalı tutmalarıydı.

"Silver'ı öldürmek bizi en az on yıl boyunca sakat bırakır," diye ekledi Ena, Silver'ın yıldız ışığını sona erdirmeye girişimini hatırlatması Valentin'in yeniden kırmızı görmesine neden oldu, kollarını kavuştururken omuz kasları gerildi.

Ena konuşmaya devam etti. "Geri çekilir, yeniden toplanır, yeniden güçlenirdik. Ama Paralı Askerleri geleceğe taşıyacağına inandığım kişiyi kaybetmiş olurduk."

Sesi hiç değişmedi, tonu düzdü ama Valentin, Ena Mercant'ın onu korumak için adam öldüreceğinden hiç kuşku duymuyordu Torunu, sevgisi şiddetli bir şey. Ena buna aşk demezdi. Silver da demezdi. Bu, onları birbirine bağlayan sadakatin her ayının tanıyacağı bir gönül bağı olduğu gerçeğini değiştirmiyordu.

"Ayrıca EmNet'in içini ve dışını bilen tek kişi de ," dedi, Silver'ın kokusunun ince izlerini tüm havada asılı duran antiseptikler ve ilaçlar.

Ayısı onu tırmalıyor, dışarı çıkmak, ona sokulmak, sarılmak istiyordu. Valentin de aynı şeyi istediği için onu kontrol altına almakta biraz zorlandı. "Krychek'le olan bağlantısını denklemden çıkarsak bile," dedi, "Silver birden fazla cephede hedef. Konsorsiyum" -Lucas Hunter'ın onu uyardığı açgözlü, onursuz bir "barış karşıtıdır ve EmNet Trinity'nin bayrak taşıyıcısıdır." Dünya çapında kalıcı bir barış umudu için.

"Evet." Ena yine o kadar uzun süre başka bir şey söylemedi ki, adam konuşmanın bittiğini sandı. Ama sonra kıpırdandı. "Birisi Moskova'daki en güvenli apartmana girmiş. Sonra da onun dairesine girmişler. Hem de güvenliği atlatmadan."

Valentin güvenlik görevlilerine kızarak, "Onun binasına girmek o kadar da zor değil," dedi. "Üçüncü kattaki açık bir pencereden tırmandım." Hayvan formundayken , ayısı çok büyüktü, ama pençelerini çıkarmış insan formundayken? bir duvar bulamamıştı.

StoneWater'ın alfası apartmanlara tırmanmayı alışkanlık haline getirmemişti. Bunu sadece buz gibi Starlight'ı için yapardı.

"Çoğu insan," diye karşılık verdi Ena, "çoğu Dönüşen de dahil olmak üzere, ayıların sahip olduğu türden pençelere sahip değildir. Ayrıca çok kaslısınız ve tahminimce son derece güçlüsünüz."

"İşinlayıcıların pençelere ya da fiziksel güce ihtiyacı yoktur."

"Hayır, ama Silver yıllarca kardinal bir telekinetikle çalıştı.

Koku filtreleri ve hareket sensörleri taktırmış. Kaleb, onun gibi birine karşı işe yarayacaklarından emin olmak için önlemleri test etti. yetenek. Davetsiz bir misafirin içeri girdiği anda bunu anlaması gerekirdi, ancak böyle bir izinsiz girişi kaydetmediği açık."

Valentin'in ayısı dondu. "Zehrin içeri girmesine izin verdiği biri tarafından eklendiğini düşünüyorsunuz." Eğer misafir Silver'ın güvendiği biriye, o başka bir odadan bir şey almaya giderken ya da belki bir mazeret bildirirken oturma alanında yalnız bırakacağı biriye, kolaydı.

özel bir görüşme yapmak için. Mutfak sadece birkaç adım .

Ena başını eğdi. "Eğer bu kişi akıllı olsaydı, Silver'ın o sırada kullandığı kavanoza dozaj koymazdı."

"Ben de öyle düşünmüştüm." Ayısı, Silver'ı görene kadar oturup uslu durmayı inatla reddederek ona kafa atarken, Valentin mutfak dolaplarını ve ikinci kusurlu kavanozu düşündü. "Bir kavanoz ne kadar dayanır?"

"Kesintisiz kullanılırsa bir ay, ki Silver bunu yapmıyor. Barlar ve protein takviyeleri gibi diğer besin kaynaklarıyla serpiştirilirse iki ila üç ay."

"Kavanozu kullanmaya başladığından bu yana geçen süre içinde tüm ziyaretçileri gözden geçirmemiz gerekiyor." Silver bu kavanozu yeni açmış olsa da, emin olmak için en az dört ay geriye gitmeleri gerekiyordu.

"Hayır, Valentin," dedi Ena, onun sözünü yarıda keserek. "Bu senin sorumluluğun değil."

Valentin'in ayısı öfkeyle kükredi.

Çenesini sıktı, burada hiçbir hakkı olmadığına sinir bozucu bir şekilde farkındaydı. Silver onun değildi, henüz ön kapısından geçmesine bile izin vermemişti. Bugün sayılmazdı ve ayısı bile bunun bir emsal teşkil ettiğini iddia edemezdi. Sayılması için Starlight'ın onu içeri davet etmesi gerekiyordu.

"Senin işin," dedi Ena, "ona güvenli bir liman sağlamak." Ayı gürültünün ortasında durdu, sessizliğe gömüldü.

Valentin şaşkınlıkla, "Daha iyisini istemezdim," dedi, "ama Silver bir korumayı kabul etmez." Ve o bir alfabeydi, zamanı klanına bağlıydı, Ena'nın anlaması gereken bir gerçektir bu. Bilemediği şey

klanının şu anda ona ne kadar şok ihtiyaı olduğuydu. Starlight'ı kızdırmak ve ona hizmet etmek için yaptığı kısa ziyaretler, sekiz ay önce alfa olduğundan beri verdiği tek molaıydı.

"Biliyorum," diye yanıtladı Ena. "alışma merkezinden uzaklaşmayacağını da biliyorum. Ama bir daha böyle bir yerde yaşamaya devam edemez.

Herkes içeri girip onu zehirleyebilir."

Valentin'in tüyleri diken diken oldu, ayısının dikkatini çekti. "Zehir nemli." Bir sonraki sorusu tamamen iğdseldi. "Bu bir Mercant silahı mı?" Gölge oyuncular aıktan saldırmak yerine gizlice saldırırlardı.

Ena'nın yanıtı anlamlıydı. "Ona güvenli evlerimizden hiçbirini neremem. Onlar tüm Paralı Askerler için kilitli."

Hem Babuşka Caroline'in hem de Babuşka Anzhela'nın, bir byğn huzurunda böyle bir söz söylediğini duysalar kulağını ekeceklerinden emin olduğu için ana dilindeki sert bir kelimeyi ısırarak elini saçlarında gezdirdi. "Sizden birinin Gümüşü'n peşine düştüğünü düşünüyorsunuz."

"Tüm ailemiz güven üzerine kurulmuştur."

"Bir ayı klanı gibi." İhanet kalbe saplanan bir hanerdi ve *acı veriyordu*. Valentin biliyordu. Onu derinden yaraladığını hissetmişti, hala kanıyordu. ve yüzden yara bere içindeydi, ayısı beklenmedik darbeden dolayı kederliydi. "Neden Krychek'ten bir yer istemiyorsunuz?" Valentin kendini sormaya zorladı;

Silver'ı kimsenin ona zarar veremeyeceği kendi bölgesinin derinliklerine götürmek istiyordu ama bunlar Silver'ın soracağı sorulardı; o uyanmadan önce Ena'yla birlikte onu sıkıştırsalar daha iyi olurdu.

İçindeki ayı, Starlight'ın hayatı söz konusuyken adil davranma fikrine homurdandı.

"Silver tamamen farklı bir bölgeye taşınarak işini bırakmayacağına göre, Kaleb'in ona sunabileceği tek imkan Moskova'nın merkezinde olacaktır. Düşmanları için erişilebilir olmaya devam edecektir."

Valentin kollarını açtı, dudaklarında bir gülümseme belirtmeye başlamıştı. "Benden torununu kaırmamı mı istiyorsun?"

"Buna tehlike alanının dışına çıkma zorunluluğu diyelim."

Kanadalı kutup ayısı sayesinde akıcı bir İngilizce konuşuyordu. Ama yine de Ena'nın Valentin'in Silver'ı kaırmasından yana olduğunu anlaması bir saniye sürdü.

Bölüm 3

Körü körüne tekdüzelik aptalca bir hedeftir.

-Ena Mercant (2072 civarı)

Kaçırılma **olayını önceden planlayan** Valentin, "Silver pek çok ışınlayıcı tanıyor," dedi. Nika'nın Psy'nin öcüleri olduğunu söylediği ölümcül ve gizli Arrow Squad bile EmNet'in yöneticisinden gelen bir çağrıya yanıt verdi.

"Bu olayın doğası göz önüne alındığında, Kaleb'başka kimseye sormazdı ve Kaleb sorunu anlıyor."

Kadının sözleri Silver'ın şüphelenmeye başladığı şeyi doğruluyordu: Kriket sadece Silver'ın EmNet'in başına geçmeden önce yıllarca çalıştığı bir telekinetik değildi; diğer adam Paralı Askerlere sıkıca bağlanmıştı. "Neden bana güveniyorsun?"

"Ölmesine izin verebilirdin. Ama yapmadın. Bu da şu anda sorgusuz sualsiz güvenilebileceğim iki kişinin sen ve Kaleb olduğu anlamına geliyor."

"Klanımla konuşmam gerek." Valentin alfabeydi, onun sözü kanundu ama hiçbir ayı klanı dümende bir otokrat varken iyi işleyemezdi. Klan aileyle, saygıyla ve sadakatle ilgiliydi.

Bu düşüncenin hemen ardından korkunç anılar canlanınca ayının kalbine acı saplandı, yara bugün de ilk günkü kadar tazeydi yapılmıştı.

Ena ayağa kalktı. "Siz halkınızla görüşürken ben torunumla oturacağım."

Valentin, kız iyileşme odasına girer girmez telefonunu çıkardı; şık siyah cihazı neredeyse eline almıştı Silver'ın mutfağına girmeden önce otomatik olarak zehrin peşine düştü. Tanıdık bir şifreye bastı.

"Şimdi neyi kırdın?" Stasya'nın açılış sözleri oldu.

Sadece bir ablanın alfasına vermeyi düşüneceği selamı duymazdan gelerek, "Denhome'a bir Psy getirirsek güvenlik tehditleri oluşur," dedi. Bir kolyedeki boncuklar gibi bir o yana bir bu yana yuvarlanan Denhome, bir dağdan çıkarılmış birbirine bağlı konutlardan oluşan labirent benzeri bir koleksiyondur. Geniş ve rahattı ve hepsinden önemlisi, yavruları olan zaman zaman koordinasyonsuz ve her zaman sorun çıkaran kürk topları için güvenliydi.

"Hangi Psy?" Stasya her zamanki saçma sapan açık sözlülüğüyle sordu.

"Silver Mercant."

"Çok komik, Mişka," dedi, çocukluk lakabı olan "küçük ayı"yı kullanarak -kız kardeşler hiçbir şeyi unutmaz ve tanıdıkları herkese anlatırlardı, ta ki bir adam adının aslında çok yetişkinlere hitap eden Valentin Mikhailovich Nikolaev olduğunu hatırlatmak zorunda kalana kadar.

"Ona karşı bir şeyler hissettiğini biliyorum ama kadın kaçırmak yasalara aykırı." Sonuncusunu çok sert bir şekilde söyledi. "Ayılar için bile. Bunu kafana sok."

"Şaka değil." Keşke oyun olsaydı, ilkel içgüdülerine boyun eğip Silver'ı omzunun üzerinden atsaydı; kötü tepki verirdi ama şu anda bir hastane yatağında baygın yatıyor olmazdı. "Gizlenmek için güvenli bir yere ihtiyacı var ve biz de mevcut olan en iyi yeriz."

"Bana bulaşmaya kalkarsan, uyurken saçına diş macunu sürerim," diye uyardı ikinci komutanı. "Silver Mercant'ın steroid almış bir fil kadar büyük bir tehdit olduğunu biliyorsunuz. Onunla İnimizin, küçük çocuklarımızın görselleri güvenlik sistemimizi ele geçirecek, tüm bunları bir saldırı düzenlemek için kullanabilir. Fiziksel olmayabilir ama ekonomik bir saldırı bizi çok kötü bir şekilde sakat bırakabilir. Özellikle de şimdi, kaynaklarımız bölünmüşken."

Valentin sıkılmış yumruğunu kalbinin üzerine vurdu. "Öğrendiği hiçbir şeyin kullanılmayacağı bir anlaşma yapabileceğime adım gibi eminim.

bize karşı." Ham hayvani içgüdüleri ona Ena Mercant'ın sözünü hafife alan bir kadın olmadığını söylüyordu; eğer ona sahip olursa klanı güvende olacaktı.

Ayrıca, Starlight onun koruması altındaydı. Evet, onun hakkında tartışırdu iddia ediyordu ama Silver'la tartışmayı seviyordu. Saf buzdan olabilirdi ama

Savunmasını aşmak için kurnazca attığı eldivenleri almaktan asla çekinmedi. Gerçi belki de Anastasia'nın steroidli fili kadar açık olduğunda "kurnazlık" doğru kelime değildi.

"İyi," dedi kız kardeşi şimdi, "ama tehdit benim ilk seviye değerlendirmem kadar kötü değil." Sesi net ve dolaysızdı. "Silver Krychek'le bağlantılı ve Nika'nın birçok casus ve arkadaşından Krychek'in yüzlere kilitlenerek bir yerlere ışınlanabildiğini biliyoruz. Yani eğer

Denhome'a girmek isterse girebilir. Ama Krychek'le bir anlaşmamız var, yani Silver bize ihanet ederse patronunu Denhome'a atacaktır."

"Silver'ın bize ihanet edeceğini sanmıyorum." Soğukkanlı sarışın Starlight, EmNet'i gerçekten uyumlu bir varlık haline getirmek için acımasızca çalışıyordu; Rusya'daki en büyük iki Dönüşen grubundan birini yabancılaştırmayı göze alamazdı. "Onu buraya getiriyorum."

"Bazı ayıların onun burada olmasından rahatsız olacağını farkındasınızdır."

"Ya anlaşılır ya da beyinlerini bulana kadar kafataslarını kırarım." Valentin Trinity müzakerelerini günlük olarak yürütmek istemeyebilirdi ama anlaşmanın ardındaki ihtiyacı anlıyordu - dünyaları çok uzun süredir bölünmüştü, çatlaklar derinlere iniyordu ve geniş öfke ve güvensizlik damarlarına neden oldu.

Feshedilmiş Psy Konseyi geçmişte korkunç zararlar vermiş, öldürmüş, çalmış ve kırmıştı ama canavar piçlerin gelecek üzerinde hiçbir hakkı yoktu. Psy, insan ya da Dönüşen, her üç ırk da yavrularına bırakacakları dünya için sorumluluk almak zorundaydı. Burada, bu şehirde, her şey bir Psy'nin bir ayı klanına kabul edilmesiyle başlayacaktı.

"Yedek bir mağara hazırlayacağım."

Aslında mağaralarda yaşamıyorlardı. Tamam, yaşıyorlardı ama çok güzel mağaralardı. Silver'ın Denhome hakkında ne düşüneceğini merak ediyordu. "*Spasibo*, Stasya."

Kapıyı sessizce çaldıktan sonra nekahet odasına girdi ve gözlerini Silver'ın sessiz ve hareketsiz yattığı yataktan ayırmak için bilinçli bir çaba sarf etti. Ayısı onunla savaşmadı. İçindeki o ilkel parça, kötü adamların üzerine gitmenin

Dişi bir ayının gururunun bir parçası olmak *çok kötü bir* fikirdi ve Valentin'e göre Silver'ın derisinin altında bir ayı vardı.

Güç ve vahşilik ve amansız -bazen inatçı- bir irade.

Bunların hiçbirisi olumsuz değildi. Valentin'in kendisi de inatçı olabiliyordu. Onun saçmalıklarına katlanmayı reddedecek bir eşe ihtiyacı vardı. Ayrıca onu delirteceğinden de emindi ama ayılar zaten deliydi. Eğlenceli olurdu.

Tek yapması gereken Silver'ı buna ikna etmektir.

Ayısı içinde homurdandı, cazibesinden ve ruhunun her iki parçasına da hitap eden kadına kur yapma yeteneğinden emindi. Valentin hayvanının doğru fikirde olduğuna karar verdi: silahları ateşleyerek içeri girmek ve tam gaz cazibe. Ve sinsi olmalıydı, böylece kadın çok geç olana kadar savunmaya geçmeyi düşünmeyecekti. Ayı sinsiliği değil. *Kedi* sinsiliği.

Bu da onun kendi bölgesine gelmesini sağlamakla başladı. "Silver Denhome'a hoş geldi," dedi Ena'ya. "Çalışabilir mi Tehlike geçene kadar uzaktan mı?" Şimdiden kafasında kadının ihtiyaç duyacağı teknolojinin bir listesini yapıyordu. Bir kedi böyle sinsi olurdu, kur yaptığı kadına ihtiyacı olan şeyi daha o istemeden verirdi.

"Onunla konuşacağım," diye yanıtladı Ena, "ailenin onun için güvenli olmadığını anladığından emin olacağım."

Valentin, bu sözleri söylemenin bu gururlu ve güçlü alfaya ne kadar pahalıya mal olduğunun farkında olarak kısa süre sonra oradan ayrıldı.

- - -

GÜMÜŞ, bembeyaz duvarlara ve en az altmış yıl öncesinden kalma bir tasarım eseri olduğu izlenimini veren çapraz çizgili bir desene sahip tavana uyandı. Onun dairesinde böyle bir tavan yoktu, pürüzsüzdü. Beyaz da değildi, daha ziyade soluk bir griydi. Duvarları da griydi. Renkleri o seçmemişti. Daireyle birlikte gelmişlerdi ve renkler dikkatini dağıtmadığı ya da Beyninde beklenmedik tepkiler oluşmasın bırakmıştı.

Yan dairedaki komşusu, yılın sadece üç ayı Moskova'da olan ve onlarca kısa ziyarete yayılan bir yönetici, dört yıl içinde evini üç kez boyatmıştı. Son seferinde Silver'ın kapısını çalmış ve krem renginin üç tonundan hangisini tercih ettiğini sormuştu.

Silver Psy olduğunu, bu tür konulara zaman harcamadığını ve favorileri olmadığını belirtmeyi bırakmıştı. Diğer kadını tatmin etmek için rastgele bir rengi işaret etti. Kaçınılmaz olarak, bu Monique Ling'in "sevmediği" renkti.

Düşünceler karmaşası Silver'ın beyinde birkaç kalp atışı kadar bir sürede yuvarlandı. Bu kalp atışları içinde telepatik duyuları yayılıyor ve odadaki tehditleri değerlendiriyordu. Fazla uzağa gidemedi. Kafası kalındı, sisli hissediyordu. Ama nedeni bu değildi. Silver bunun üstesinden gelebilir, yüzde yüzden az olsa bile kendini çalışmaya zorlayabilirdi.

Durdu çünkü psişik duyuları bir zamanlar kendisinininkini kuşatan bir zihne . O zamanlar bir çocuktuk, onu dünyanın ona fırlattığı gürültü seline karşı savunmasız bırakan şiddetli telepatik yeteneklerle başa çıkmayı öğreniyordu.

"Büyükanne." Sesi sanki boğazı kumla kaplıymış gibi sert çıkıyordu.

"Buyurun." Büyükannesi, Silver'ın yatağının yanındaki sandalyede oturmuş, dudaklarının arasından buz parçaları geçiriyordu.

Kendisine yöneltilen sorular ne olursa olsun, Silver kendini sabırlı olmaya zorladı. Büyükannesinin ona öğrettiği bir başka ders de buydu: psişik yeteneklerini kontrol edebilmek için Silver'ın fevri doğasını dizginlemeyi öğrenmesi gerekiyordu.

Ena Mercant kusurlara ya da mükemmelliğe inanmazdı. "Biz neysekiyuz ve güçlüyüz" onun sık sık dile getirdiği sloganıydı. Bu, ailenin bir reisinden diğerine kesintisiz bir çizgide aktarılan bir slogandı.

Sonuç olarak, Mercantlar çocuklarını diğer birçok ailede başarısız olarak etiketlenmelerine neden olacak özellikler için ayırmazlardı. Bunun yerine, tüm Mercant çocukları doğal eğilimlerine göre eğitilir ve yetiştirilirdi. Bazı durumlarda bu, doğal yeteneklerin kullanılması anlamına geliyordu.

özellik. Diğerlerinde ise, çocuğun psişik dengesini olumsuz etkileyebilecek yönlerin farkında olması eğitilmesi anlamına geliyordu.

Bugün Silver sorularının sesli ya da psişik düzleme dökülmesini engellemek için eski bir zihinsel egzersizden yararlandı. Aynı zamanda, beyni her zamanki keskinliğine uyandığında psişik taramasına devam etti ... ve okuyamadığı ama yine de tanıdık gelen bir zihinle karşılaştı. Psişik saldırılara karşı dayanıklı olan bu sert dış "kabuk" bir Dönüşen'e aitti.

Bir Dönüşen'in varlığı olağandışı değildi. İçinde bulunduğu durumla ilgili topladığı verilere bakılırsa, bir hastanede olduğu açıktı; dönüşen ya da insan zihinlerle karşılaşması beklenen bir şeydi. Ancak bu zihin

...

"Valentin'in burada ne işi var?" diye sordu, bunun neye işaret ettiğini anlamadan önce. Büyükannesinin zihnini tanıyordu, çünkü aralarında yaklaşık yirmi dokuz yıldır var olan telepatik bir yol vardı, iz o kadar tanıdıktı ki bilgi kökleşmişti. Valentin için bu geçerli değildi.

Valentin'in yüzeydeki düşüncelerini bile hissedememesine rağmen, doğal kalkanı çok güçlüydü, o olduğundan kuşku duymuyordu. Biri ondan açıklamasını isteseydi, zihnin "tadının" ona benzediğini söylemekle yetinirdi.

Bir Psy için bu çok saçma bir açıklamaydı.

Neyse ki büyükannesi ona adamın kimliğini nasıl bu kadar çabuk tespit ettiğini sormamıştı. "Şu anda nefes almanın sebebi o." Ena'nın ses tonunda bir değişiklik olmadı ama Silver gözlerini kapalı kapıdan odaya ve hayatındaki belirleyici güç olan kadına çevirdi. Silver söz konusu olduğunda çocuk yetiştirme görevlerini paylaşan son derece yetkin ebeveynleri vardı, ancak Silver her zaman rehberlik için Ena'ya bakmıştı.

Annesi bir keresinde ona, "Benzer benzerini tanır," demişti. "Seni benim anlayabileceğimden çok daha iyi anlıyor."

Bu doğrudu. Silver düşünce süreçlerini büyükannesine nadiren açıklamak zorunda kalırdı.

"Alfa Nikolaev'in elinde bir veri kristaliyle kapıma geldiğini hatırlıyorum," dedi büyükannesinin açıklamasına cevaben.

"O zaman, hiçbir şey." Hafızasındaki siyah nokta onu kısa sürede kendine getirdi. "Nöbet mi geçirdim?"

Ena, "Fiziksel bir rahatsızlık ya da dejenerasyon sonucu olmadı," diyerek en kritik soruya yanıt verdi. "Nispeten hızlı etki eden bir zehir yuttunuz."

Silver bilgiyi aldı, bileşenlerine ayırdı ve özümsedi. Aklı Valentin'in kapıyı çalmasından önceki sabaha gitti. Neden mükemmel bir şekilde işleyen dahili telefonu kullanmadığı sorusunu sorarak zaman kaybetmedi.

Ayıların, sırf yapabildikleri için açıklanamaz şeyler yaptıklarını öğrenmişti.

Valentin bunu bir sanat getirmişti.

"Önceki gece akşam yemeğini sekizde yedim, on buçukta uyudum. Alfa Nikolaev'in gelişinden altmış dakika önce uyandım," dedi. "Otuz dakikamı yoga yaparak geçirdim."

Doğal olarak kaotik zihinsel kalıplarını düzenlemesine yardımcı olması için ona öğretilen bir başka egzersiz, artık onun bir parçasıydı.

"Duş almak ve giyinmek için yirmi beş dakika." Bu kadar uzun sürdü çünkü makyaj yapması ve saçını tam olarak doğru şekilde düzeltmesi gerekiyordu. İçten içe sessiz ya da duygulara açık olan Psy, fiziksel uyaranlara diğer ırklarla aynı tepkiyi verirdi. Silver'ın görünüşü belli bir bilinçaltı tepkiyi tetiklemek için dikkatle ayarlanmıştı.

"Sonraki birkaç dakikayı uyku saatlerimde gelen mesajları gözden geçirerek ve aynı zamanda bir besin içeceği hazırlayarak geçirdim." Kapısı çalınmadan önce yarım bardak içtiğini hatırlıyor. "Hala yarısı dolu olan bardağı tezgahın üzerine, ajandamın yanına koyduktan kısa bir süre sonra Alfa Nikolaev'in kapısını açmaya gittim."

"O olduğunu biliyor muydun?"

"Sabahın o erken saatlerinde kapımı çalan sadece iki kişi komşum ve Alpha Nikolaev. Monique Ling şu anda Hong Kong'da olduğu için geriye sadece o kaldı." Kapının çalındığını, onun psişik hissini tanıdığını söylemedi. "Onunla konuşuyordum ve işte tam bu noktada zihnim bulanıklaştı."

Yatağın yanında oturduğu yerde kalan büyükannesi ona her şeyi anlattı. Bazılarını Silver zaten tahmin etmişti.

Zehir besin karışımında olmalı. Gerisi yeniydi. "Alfa Nikolaev beni sarsılırken mi gördü?" Silver sessizdi.

PsyNet etrafını duygularla doldurmaya başladığında bile bilinçli olarak koşullanmasını sürdürdü. Sonuç olarak, hiçbir şeyden hoşlanmıyor ya da hoşlanmıyor, hiçbir durumdan mutlu ya da mutsuz olmuyordu. Ancak Valentin'in onu bu kadar savunmasızken görmesi aralarındaki güç dinamiğini değiştirdi.

Bu durumun etmesine izin verilemezdi.

Ayıların zayıf gördükleri rakiplerini ezip geçme eğilimleri vardı. Silver ezilmek üzere değildi.

"Kaleb'le bağlantı kurdu, seni buraya getirdi." Ena elini Silver'ın bileğinin üzerine kapattı, büyükannesinden gelen fiziksel temas o kadar nadirdi ki dengesinde ciddi bir sarsıntı yarattı. "Ayı alfa ayrıca açılmamış ikinci bir besin karışımı kavanozunda zehir buldu."

Silver'ın kirpikleri aşağı indi. Tekrar kalktıklarında, büyükannesinin neden Mercant ailesinin Sessizlik Protokolü'nün Psy'ı yönettiği yıllar boyunca işlediği ve hayatta kaldığı katı kuralları ihlal edecek kadar endişelendiğini biliyordu. Çünkü genetik soyları hiçbir zaman doğal olarak duygusuzluğa meyilli olmamıştı.

Silver'ın altı ay önce, büyükannesinin bazı görevlerini üstlenmeye başladığında erişebildiği eski belgelere göre, tüccarlar zaman içinde savaşçı olmuşlar, savaşta kükremişler, "kandaki öfkeyle" koşmuşlardı. Ayrıca, düzyazıları bugüne kadar övgüyle karşılanan ateşli şairler ve oyun yazarları da doğurmuşlardı. Çizgilerinin tutku dolu olduğu söylenirdi. Silver'a göre tutku sadece entelektüel bir kavramdı ama o bunun vahşilik anlamına geldiğini anlıyordu.

Sonuç olarak, Sessizlik onlar için hiçbir zaman kolay bir uyum olmamıştı. Fakat Silver'ın ataları tutkunun yanı sıra çelik gibi bir iradeye de sahip olduklarını defalarca göstermişlerdi. Bu da onların soyundan gelen bir özellikti ve Sessizlik altında sadece hayatta kalmalarını değil, aynı zamanda gelişmelerini de sağlamıştı.

Bir *aile* olarak.

Yoğun bir sadakat kapasitesi en büyük güçleriydi. "Güvenlik sistemlerimden hiçbiri

Geçen yıl," dedi büyükannesine. "Altı ay önce dolabı altı yeni kavanoz besin karışımıyla doldurdum." Gıda değerlerini birkaç yıl boyunca koruyacak şekilde tasarlandılar. "Bu benim

İlk kavanozu bitirmem normalden çok daha uzun sürdü çünkü yanlışlıkla son kullanma tarihi kısa olan ve önce yemem gereken birkaç paket beslenme barı aldım."

"Bu süre zarfında dairenize kim geldi?"

Gümüş, sözlerinin Ena Mercant'ın inşa etmek için savaştığı her şeyi parçalayan bir örs bilerek büyükannesinin gözlerini tuttu. "Aile," dedi sessizce. "Hayatımda olan tek insanlar

Son altı ay içinde daireye gelenler aile üyeleri idi." Genellikle bu, toplamda on kişiden az kişi anlamına gelirdi - muhtemelen bina güvenliğinde çalışan kuzeni Ivan, erkek kardeşi ve muhtemelen Moskova'dan geçen, ailevi veya iş nedeniyle temas kurması gereken veya şehirdeyken boş yatak odasında kalmak isteyen bir veya iki Mercant.

Ancak yaklaşık beş ay önce Silver, Kaleb'in Mercant ailesine kabul edilmesine odaklanan büyük bir toplantıya ev sahipliği yapmıştı. Güvendikleri bir yabancı olarak değil, onlardan biri olarak. O

toplantıya katılmamıştı, onunla ilgili toplantıya. Tartışma çok sert geçmişti ama sonunda oybirliğiyle bir karara varmışlardı.

Silver bu şekilde olacağını her zaman biliyordu. Ena çoktan kararını vermişti ve büyükannesi Mercant ailesinin rotasını belirleyen kişiydi. Ayrıca Ena'nın tüm artıları ve eksileri dikkatle dinleyeceğini de biliyordu, çok küçük bir ihtimal de olsa önemli bir faktörü gözden kaçırmış olabilirdi.

"Toplantı sırasında," diye devam etti Silver, "ailenin dairemdeki hareketlerini takip etmedim." Dikkatli olması gerektiğini düşünmemişti; bunlar *Paralı* Askerlerdi. Aile düsturları *Cor meum familia est* idi. Kalbim ailemdir. Bu duygusal düstur, Sessizlik'ten çok önceki bir zamandan geliyordu ama onu değiştirmeden bırakmışlardı çünkü Sessizlik olsun ya da olmasın, ailelerini birbirine bağlayan, diğerleri bocalayıp düşerken onları güçlü tutan şey buydu.

Büyükannesinin parmakları bileğinin üzerinde kıvrıldı.

"Güvenliğinizi çoktan sağladım ve son altı ay içinde dairenize giren her aile üyesini şahsen inceleyeceğim. Dışarıdaki koridordaki tüm hareketleri de gözden geçireceğim.

dairene gireceğim. Ne pahasına olursa olsun, torunumu kimin öldürmeye çalıştığını bulacağım."

"Büyükanne." Silver doğrulup oturdu, arada geçen sürede kafası rahatlamıştı. "Bu benim-"

"Hayır Silver, bu bir aile sorunu." Büyükannesinin gözleri onu olduğu yerde sabitledi. "Yardımcı olabilirsin, verileri seninle paylaşacağım ama en acil mesele seni kimsenin neden aileden ziyaretçi kabul edemediğini sorgulamayacağı güvenli bir yaşam alanına yerleştirmek."

Silver seçeneklerini düşündü. Çünkü büyükannesi haklıydı. -Paralı Asker olanları geri çevirmeye başlarsa, bu ailenin yapısında ince çatlaklar yaratacaktır. Bu sonuç zehirleyenin niyeti bile olabilir. Silver'ın hain yere indirilirken kendisini tedavülden kaldırması gerekiyordu.

Tek bir kötü tohumun bütün bir aileyi zehirlemesine izin verilemezdi.

"Moskova'nın dış mahallelerine taşınabilirim," diye önerdi. "Aile üyelerinin o bölgeden geçme olasılığı çok daha düşük."

"O kadar uzakta güvenli apartmanlar olmadığı için ya tam donanımlı bir güvenlik görevlisi tutmanız ya da kendinizi açıkta bırakmanız gerekecek."

Bu da doğrudu. Bir başka gerçek daha vardı: Ena Mercant, Silver'ın bilincinin kapalı olduğu süreyi bir çözüm bulmak için kullanmayacak kadar zeki idi. *Oh*. Bir anda Valentin'in neden odasının dışında olduğunu anladı. Ena ona ihtiyacı olmasa bu kadar yaklaşmasına izin vermezdi.

"StoneWater?" Normalde çok mantıklı ve akılcı olan büyükannesine baktı. "İmkansız."

Bölüm 4

Kırılan bardak sayısı: 132. Kırılan sandalye sayısı: 12. Müzik kutuları ters çevrildi çünkü bir ayı bunun komik olduğunu düşündü: 1.

Fatura takip edecek. (Dökülen alkol için ücret talep edilmeyecektir. Ayılarınız bunu yapmamak için çok dikkatliydi. O fatura Selenka'ya gidecek.)

-Nina Rodchenko'dan Alpha Nikolaev'e e-posta, yönetici
Club Moscow'un

"NEDEN?" ENA SORDU. "Bu kolay bir satış - herkese aylarla nasıl vakit geçirdiğinizi daha iyi anlamak için vakit geçirdiğinizi söylüyoruz. Böylece EmNet'i daha verimli bir şekilde yönetebilirsiniz."

Bu parlak bir fikirdi, bir Psy'nin insani yardım kuruluşunun başında olmaması gerektiğine inananların gözünde EmNet'in güvenilirliğini güçlendirebilirdi. Fakat

- "Büyükanne, çeşitli Dönüşen grupları arasındaki farkında değilsin."

"Açıkla."

Silver, "Leoparlarla birlikte yaşamak bir seçenek olabilir," dedi. "Bağımsızdırlar ve birbirlerinden uzakta evler yapma eğilimindedirler, ancak sıkı bir şekilde örülmüş bir birim olarak kalırlar. Kartallar gibi yırtıcı kuş klanlarına benzerler. Ve hepsi bizim ailemize benziyor." Düşüncelerini sıraya koymak için durakladı. "Bildiğim kadarıyla aylar kurtlara benziyor ama daha kötüsü."

"Ne şekilde?"

"Kurtlar, aile ya da çiftler halinde yaşadıkları büyük inler oluştururlar ve tek kişilik konutları olsa da, her bir kişi yine de daha büyük bir bütünün parçasıdır. Gerçek mahremiyeti bulmak için inden ayrılmanız ve vahşi doğaya doğru biraz uzağa gitmeniz gerekir." Çünkü görünüşe göre kurtlar sürü arkadaşlarını takip etmeyi ve iyi olduklarından emin olmayı seviyorlardı.

Kurt alfa Kaleb'in Moskova'daki ofisini nadiren ziyaret ettiğinde Selenka'dan bir keresinde böyle bir şey duymuştu. Silver yapamadı Bu konuşmaya neyin yol açtığını hatırlamıyordu ama BlackEdge alfası ona gülererek alfa olmasına rağmen sürü arkadaşlarının birkaç gün önce zorlu bir koşuya çıkıp bir gün boyunca dönmediğinde onu aramaya geldiklerini söylemişti.

"Ayılar," dedi büyükannesine, "kat kat daha kötüdür."

Silver'in onlarla çok az kişisel deneyimi vardı.

Valentin'in ziyaretleri ve StoneWater'ın ikinci komutanı Anastasia'yla yaptığı tek tük toplantılar dışında dinlemeyi biliyordu ve güçlü bir kürk varlığı olan bir bölgede yaşıyordu. Yıllar boyunca oldukça doğru olduğuna inandığı bir resim oluşturacak kadar çok şey duymuştu. "Birbirlerinin üzerinde yaşıyorlar ve yalnız olmanın ne demek olduğuna hiçbir fikirleri yok."

"Bu pek mantıklı değil. Doğal ayılar topluluk düşüncesine sahip değildir."

"Ne yazık ki, insanın sosyal olma içgüdüğü, değişen ayı genetiğinde aşırı yüklenmiş gibi görünüyor. Ben bir bu kadar birliktelikle anevrizma."

Büyükannesi bir süre cevap vermedi, düşünce süreçleri her zamanki gibi bulanıktı. "Eğer o kadar yakınlarsa," dedi sonunda, "hiçbir yabancı sana ulaşamaz. Uyanmanı beklerken yaptığım araştırmaya göre, ayıların eşsiz bir koku alma duyusu da var, yani zehirler yüzünden hiçbir tehlike altında olmazsın."

Kendisini bu durumdan kurtaracak bir şey arayan Silver, "Kaç tane Moskova barında ayı ek ücreti olduğunu biliyor musun? ." Silver bunu biliyordu çünkü şehri tanıyordu. "Bir grup ayı iyi vakit geçirmek için dışarı çıktığında her zaman bir şeyler kırılıyor gibi görünüyor."

"Yine de yasaklanmadılar."

"Açıklanamaz bir nedenden ötürü insanlar ayıları seviyor, bir şeyleri kırsalar bile." Silver ve Valentin'de olduğu gibi, bar sahipleri kapılarını mümkün olan en kabadayı konuklara açmaya devam etti.

"Güzel," dedi Ena. "İyi mi?"

"Düzensiz davranış eğilimlerine rağmen bu kadar hoş karşılanabilmeleri için genel olarak iyi huylu olmaları gerekir. Bununla birlikte, sahip oldukları itibar, hiç kimsenin siyasi çıkarlar dışında herhangi bir nedenle aylarla birlikte yaşamak isteyeceğinizi düşünmeyeceği anlamına geliyor."

Silver sözünü kesmek üzereyken Ena elini kaldırdı. "Ne de olsa zehirleyici, zehirli kavanozlardan birini tam olarak ne zaman açacağınızı tahmin edemez. Dolayısıyla bir güvenlik ihlaline tepki olarak dairenizi terk ettiğinizi varsaymayacaktır."

Gümüş büyükannesine bakmaya devam etti. "Böyle bir çevrede yaşayamazsın."

"Hayır." Ena ayağa kalktı, tuniği ve geniş paçalı pantolonu yeşilin soluk bir tonuydu, uzun gümüş bir zincire taktığı süslü yakut kolye ailenin bir liderinden diğerine geçen bir yadigârdı. Takan kişiye bağlı olarak, kolye bazen bir saat zinciri ya da broş oluyordu. Diğer zamanlarda ise takılmak yerine cepte taşınırdı.

Silver bunu hayatı boyunca büyükannesinin boynunda görmüştü.

"Ama," diye ekledi Ena, "uyum sağlamak için yeterince gençsin."

Yapmalısın. "Ama" diye ekledi Ena.

Dünya değişiyor ve Merkantlar yüzyıllar boyunca pek çok imparatorluktan sağ çıktılar çünkü kim olduğumuzun özünü kaybetmeden uyum sağladık."

Silver büyükannesinin söylediklerini anlamakta güçlük çekiyordu. "Bana Sessizliği ihlal etmemi mi söylüyorsun?" Ena'nın, etraflarındaki dünya duygulara yenik düştüğünde Sessizliğin onlara güç verdiğine inandığını biliyordu. Ancak tek bir istisna dışında, kristal berraklığında bir pragmatizmle düşünebilenler, duygusal olarak yönetilenlere karşı her zaman galip gelirdi.

Ancak Silver söz konusu olduğunda karar verici faktör bu değildi - Sessizliği bir kenara atmak onun için bir seçim değildi, asla bir seçim olmayacaktı. Akıllı başında kalmak, hayatta kalmak istiyorsa olmazdı. "Yapamayacağımı biliyorsun." Sessizlik'ten önce soyunun tükendiğinin düşünülmesinin bir nedeni vardı.

"Elbette biliyorum." Büyükannesinin yanıtı bir azarlamaydı. "Size söylediğim şey, değişen bir dünyada en yüksek verimlilikte çalışmayı öğrenmeniz gerektiğidir. Sessizlik çöktü; Psy ve

Dönüşenler ve insanlar birbirlerine karışmaya, çiftleşmeye ve yavrular üretmeye başlıyorlar. Ailemiz geride kalmamalı."

Çelik grisi gözleri Silver'ın gözlerini tuttu, gözlerindeki güç teninde bir nabız gibi . "Bu yeni dünyayı ailedeki herkesten daha iyi anlamalısın. Ben gittikten sonra liderlik sende olacak."

Gümüş büyükannesinin ölümlü olduğunu hiç düşünmemişti; Ena çok güçlüydü, doğanın bir gücüydü. "Sadece seksen üç ." Büyükannesinin neslinden olanların en az yüz yirmi yaşına kadar yaşayacağı tahmin ediliyordu.

"Hayat değişken bir süreçtir, Silver. Sen doğduğunda, bugün Ağ'daki en acımasız ve güçlü kardinalin, en yakın arkadaşları duygulara boğulmuş empatlar olan bir kadına açıkça aşık olacağı bir dünyada yaşayacağımızı asla tahmin edemezdik."

Ena'nın bakışları mesafeliydi, bir zamanlar onun bugünü olan bir geçmişini görüyordu. "O zamanlar E tanımı yasaklanmıştı, empatlar işe yaramaz olarak görülüyordu. Oysa şimdi PsyNet'i bir arada tutan Es'lerdir. Onlar olmasaydı, hepimiz eninde sonunda çılgınlığın pençesine düşerdik. En yetenekli öngörücüler bile bunun geleceğini göremedi."

Silver'ın buna söyleyecek bir şeyi yoktu, büyükannesi haklıydı. Değişim dünyaya çarpan bir juggernaut'tu. Durdurulamazdı, geri döndürülemezdi. Mümkün olsa bile Silver ikinci seçeneği tercih etmezdi. Sessizlik onun için gerekliydi ama diğerleri için bir kafesti. Empatlar, kendi iç dünyalarının ezilen ve küçümsenen doğal yetenekler, sadece en belirgin kayıplardı. kötüsü bu bile değildi.

Sessizlik yüzyılının PsyNet'in dokusuna büyük zarar verdiği artık herkes tarafından biliniyordu. Tüm Psy'ların psişik ağa olan bağlantılarının sağladığı biyolojik geri beslemeye ihtiyacı vardı. Bu bağlantı kesilirse, birkaç dakika içinde dayanılmaz bir ölüm gerçekleşirdi. Sessizlik bu kritik ağı zehirlemiş, Psy'ların hissetmeyi reddettiği tüm duygulardan oluşan, kaynayan karanlık cepleri beslemişti.

Bu karanlık, büyükannesinin bahsettiği "kudurmuş deliliğe" neden olan kötü huylu bir çürümeye dönüşmüştü. En kötü duygularla bile başa çıkabilme yetenekleriyle E-Psy'lerdi.

çürümeye karşı altın bir kalkan olan Petek'i yaratmıştı. Ama Es bile her şeyi düzeltemedi. Çünkü herkesin bilmediği bir şey vardı: Psilerin insanlarla çiftleşmediği, onları sevmeyi ya da evlenmeyi soğuk bir dünya inşa ederken, Silver'ın ırkı farkında olmadan PsyNet'ten hayati bir unsuru çıkarmıştı.

Milyonlarca Psy'nin can damarı olan psişik ağ yavaş ama feci bir çöküşün ortasındaydı. Psy bir kez daha insanların kalbini kazanamazsa, eşsiz enerjilerini PsyNet'e geri getiremezse, Psy ırkının yok olması kaçınılmazdı.

Evet, Silver Silence'ın düşüşünün iyi bir şey olduğu konusunda hemfikir idi.

Hala . . . "Ayılar mı?" Valentin'i tanıdığı yere doğru baktı. bekledi. "Gerekli PsyNet kötücüllüğünün yardımı olmadan delirmem için belirgin bir şans var."

Büyükannesi ayağa kalktı. "Sen bir Mercant'sın. Bir ayı klanını idare edebilirsin."

Tabii ki yapabiliyordu. Mesele bu değildi. "Benim için güvenli bir liman karşılığında senden ne istedi?"

"Klana asla zarar vermeyeceğimiz ya da başkasının zarar vermesine yardım etmeyeceğimiz dışında hiçbir şey. StoneWater hakkında öğrendiğimiz hiçbir şeyi de paylaşmayacağız. Paralı Askerlerin bu isteği yerine getireceklerine dair söz verdim."

Nadiren verilen Ena'nın sözü kusursuz bir elmas kadar dayanıklıydı. Silver'ınki de öyle. Paralı askerler aile biriminin ötesinde kimseye sadakat göstermeyebilirdi, ancak ailelerinin soğukkanlı ve paralı asker olduğuna dair yaygın algının aksine, kendilerine bu şekilde yardım edenlere de ihanet etmezlerdi. Silver'ın kanı için onur hâlâ bir anlam ifade ediyordu. "Hepsi bu kadar mı?"

"Görünüşe göre bu ayı acımasız değil." Ena durakladı. "Bu bir sorun olabilir."

Silver bunun onun çıkış yolu olduğunu biliyordu; büyükannesini Valentin'in gerçek bir koruma sağlayamayacak kadar yumuşak kalpli olduğuna ikna edebilirdi

Ama bu bir yalan olurdu. Silver büyükannesine yalan söylemezdi.

"StoneWater ayları karıştıkları kavgaları başlatmamalarıyla ünlüdür."

İkincisi, kulüplerin onları tekrar içeri almasının nedenlerinden biriydi. "Ancak bir kez savaşılmaya başladıklarında geri adım *atmazlar*. Ayrıca son derece bölgecidirler ve kendilerine bağlı olduğunu düşündükleri kişilere karşı aşırı korumacıdır.

onların bakımı. StoneWater'ın güvenli liman teklifini kabul etmeli miyim? Valentin beni tehdit eden herkesin kafasını koparırdı." "Mükemmel."

Ena kapıya doğru döndü. "Giyin. Bu gece zayıf -zaman dışında hiçbir şeyle düzeltilemeyecek talihsiz bir yan etki- ama senin güvende olmanı istiyorum. gizlilikle bağlı olanlar neler olduğunun farkındadır." Bir duraklama. "Kimseye güvenme Silver. Özellikle de ailemizin herhangi bir üyesine."

Büyükannesi odadan çıktıktan sonra, önce Gümüş'ün yatağının etrafındaki mahremiyet perdesini çekti, Gümüş dikkatle ayağa kalktı. Kasları jöle gibiydi, tüm vücudu ağrıyordu ama dikkatli olduğu sürece ayakta durabilirdi. Ayağa kalkarak komodinin üzerinde düzgünce katlanmış olan eşyalara uzandı.

Külotu hariç hepsi o sabah giydiğini hatırladığı kıyafetlerdi. Onlar hâlâ vücudundaydı. Ancak sütyeni kayıp olduğu için, sağlık personelinin göğsüne ulaşmak için onu kesmek zorunda kaldığını düşündü. Hastane önlüğünü açtığı anda göğüs bölgesinin etrafındaki morluklar bunu doğruluyor gibiydi.

Büyükanne, neden üst morarmış?" diye telepatik olarak sordu.

Kalbin durmamış ama doktorlar durmasından korktukları için yeniden canlandırma için hazırlık yapmışlar. Morarmanın mideni yıkadıktan 15 dakika sonra ortaya çıktığını söylediler. Zehrin bir yan etkisi.

Silver bunu yapabilecek bir zehir bilmiyordu ama toksinler onun uzmanlık alanı değildi. *Tıbbi dosyalara ihtiyacım olacak.*

Zaten güvenli PsyNet kasanızda sizi bekliyorlar.

Teşekkür ederim. Gümüş beyaz gömleğinin düğmelerini iliklemeyi bitirdi ve eteğinin bulut grisine uzandı. Eteğini kalçalarının üzerinden geçirirken, kendinden geçmemek için bilinçli olarak nefes alış verişini düzenledi.

Yarım bardak onu kalp krizine yaklaştırdıysa, dolu bir bardak hayatını sona erdirebilirdi. Valentin kahvaltısını bölmemiş olsaydı, kapısını kırıp ölü bir kadın bulacaktı.

Durakladı.

Neden hemen adamın kapıyı kıracağını düşünmüştü? Sanki verili bir şeymiş gibi.

Şüphesiz koku alma duyusu, dedi kendi kendine. Çürümenin ilk belirtilerinin kokusunu almış olmalıydı. Ölümünden bu kadar kısa bir süre sonra böyle bir kokunun olup olmayacağını bilmiyordu ama başka neden kapısını kıracağını düşünmüş ki?

Deprem kuvvetlerine dayanacak şekilde inşa edilmiş bir kapı. Ancak kararlı bir alfa ayısı değil.

Silver' ürkeklerin kararlılık duygusuna sağlıklı bir saygısı vardı. -Ve ayrıca zaman zaman sağduyudan yoksun olmaları. Kurtlarla pazarlık yapabilirdi. Selenka Durev bir yırtıcı gibi düşünüyordu, Silver da öyle. Birbirlerini anlıyorlardı.

Aylar, ancak . . . Bunca zaman sonra bile Silver ayları anlamıyordu.

En azından Kaleb de aynı sorunu yaşıyor gibi görünüyordu: StoneWater ile anlaşmaya varması iki kat daha uzun sürmüştü. BlackEdge ile vardı. Aylar aslında bölgelerini korumak dışında politik olarak saldırgan değillerdi ama mantıklı müzakerelere de açık değillerdi. Hayır, Kaleb'i kendileriyle "bira içene" kadar ciddiye almayı reddetmişlerdi.

Kaleb bunun yerine bir metre boyunda bir bira fıçısıyla ışınlanmış ve birileri oturup onunla bölgesel durumu tartışmazsa birayı en yakın volkana ışınlayacağını söylemişti. Patronuna göre, StoneWater'ın eski alfası Zoya Vashchenko'nun bir toplantıyı kabul etmesine neden olan tek şey o kadar biranın boşa gitme tehdidiydi.

Görüşmeler elbette aylar sürmüştü. Çünkü . . . aylar.

Onlar dünyadaki en mantıksız, en vahşi ve anlaşılması en imkânsız şekil değiştirenler olabilirdi. Ve onlarla birlikte yaşamak üzereydi. Valentin ile. Ona Starlight diyen ve onu kızdırmaya çalışmadığı zamanlarda dondurma yemeye davet eden Valentin'le. duygusal bir tepki.

Büyükanne, sanırım tırnağa çelik yelek giymeyi ve yiyeceklerimi kimyasal olarak test etmeyi tercih ederim.

Bunu bir fırsat olarak düşün Silver. Başka kaç Psy aylarla yaşadığını söyleyebilir?

Cevap hiç kimseydi. Sessizlik ortaya çıktıktan sonra ne bir isyancı, ne *bir* sığınmacı, ne de bir ayı inine sızan olmuştu.

Çünkü çoğu Psy'nin kafası kalıcı olarak karıştırdı, diye belirtti büyükannesine. *Ayıların kur yapma anlayışının eşlerini sokaktan kaçırmak olduğunu biliyor muydun?*

Kesinlikle olmaz.

Kesinlikle evet. Eğer kaçırılan eş bir ayıysa, bu büyük bir sorun değildi; ayılar bu tür davranışları beklerdi. Silver'ın tüm bildiği, bunu teşvik ettikleri. Ama Moskova'da son kez böyle bir şey olduğunda, seçilen eş bir insandı ve ailesi Emniyet'i arayıp kaçırma suçlamasında bulunmuştu.

Valentin bizzat gelerek kızlarına kur yapıldığını ve hiçbir tehlike altında olmadığını açıklamıştı. Kızın istediği zaman eve gelmekte özgür olduğunu teyit etmişti. Ailesi onun deli olduğunu düşünmüştü. Ta ki kızları parıl parıl parlayan ve mutlu bir şekilde takım elbise giymiş ve kravat takmış bir ayıyla çiftleşmiş olarak dönene kadar; ayrıca eşinin saçını kesmesine de izin vermişti.

Silver daha önce hiç bu kadar düzgünce preslenmiş ve parlatılmış bir ayı gördüğünü sanmıyordu.

"İyi bir izlenim bırakmak istedim," demişti yerel bir iletişim kanalıyla röportaj yaparken mahcup bir gülümsemeyle. "Kayınvalidemin tüm çiftleşmemiz boyunca bana kızgın olmasını istemiyorum."

Endişelenmesine hiç gerek yoktu. Ebeveynler medyaya son kez konuştuklarında -kaçırılma olayından sonra yerel bir profil kazanmışlardı- kızlarının eşinin onu ne kadar çok sevdiğini ve ayıların "hayal edebileceğiniz en sevimli insanlar" olduğunu anlatmışlardı.

Ayıların yaptıkları için affedilebilmeleri doğanın gizemli bir kanunu gibi görünüyordu. Silver'ın av olmaya hiç niyeti yoktu.

Eğer bu çok fazla olursa, bir SOS gönderin, dedi büyükannesi, ses tonu ciddiydi. *Hâlâ bazı insanlara sorgusuz sualsiz güveniyorum. Seni dışarı çıkaracağım.*

Giyinme işini bitiren Silver ayakkabılarını aramaya koyulduğunda dört inçlik topukların üzerinde dengede duracak durumda olmadığını fark etti. *Yapabilirim.*

Ayılar hayatta kalır, büyükanne. Ben bir Mercant'ım. Aile efsanesine göre bir zamanlar bir kralın sadık şövalyeleriymişler. Bu doğru mu yoksa

PsyNet'te kim güç gösterisi yaparsa yapsın, onlar kendilerini asla gözden kaçırmayan bir aileydi.

Bir ayı klanı onu yenemezdi. Alfa'ları da öyle.

Bölüm 5

Eş. Aile. Klan. Bu bizim kalbimizin kalbi.
Sadakat. Onur. Cesaret. StoneWater.

-Denhome'un girişinin tavanına kazınmış sözler

Valentin hastane odasının kapısını açıp dışarı adımını attığında, **GÜMÜŞ** kahrolası bir kraliçeydi, diye düşündü. Bir prenses değil, Nemli gözlü ve yumuşak. Bir kraliçe, asil ve burnunun ucuyla ona bakarak onun aşağılık bir köylü olduğunu söylüyordu. Kendisini de öyle hissediyordu, gerçi ondan sadece daha uzun ve iri değildi; o yalınayakken ağır iş botları giyyordu.

Ayakları dar ve solgundu, ayak tırnakları cilalı ve kare şeklindeydi. gibi cilalı ve kusursuzdu. Eteğinin içine soktuğu beyaz gömleğinin üzerinde özenle dikilmiş bir takım elbise ceketı duruyordu.

Sadece birkaç saat önce neredeyse ölmüş olmasına rağmen, şimdi saçları zamanki gibi düzgün bir şekilde toplanmıştı ve lanet olsun ama dizlerinin üzerine çöküp yalvarırdı, eğer onun için saçlarını bırakacağına söz verirse. Sonra onu kucağına yuvarlar ve-

Odaklan, Valentin.

Çıplak ayakları ve teninin solgunluğu bir yana, Silver bir iş toplantısına girmek üzere olabilirdi. Ancak Starlight buruşuk kıyafetlerle hiçbir yere gitmezdi ve bunlar sağlık görevlilerinin aceleyle çıkardığı kaçınılmaz izleri taşıyordu.

"Daha fazla giysiye ihtiyacın olacak," dedi, çıkış stratejisini ona nasıl kabul ettireceğini anlamaya çalışarak. Başka hiç kimse Silver Mercant'ı çıplak ayakla görmeyecekti, o kadarını biliyordu.

"Büyükannemden ayarlamasını isteyeceğim." Koridordan aşağıya baktı, boğazının zarif çizgisi onda ona sokulma, kokusunun buz ve ateşini doğrudan kaynağından alma isteğı uyandırdı. "Ne zaman gitti?"

"Birkaç dakika önce. Harekete geçirmek için planları olduğunu söyledi." Ayısına Silver'ı StoneWater bölgesine getirene kadar sakinleşmesini söyleyerek çenesini kaşıdı, ancak o zaman tıraş olmayı unuttuğunu fark etti. Silver'ı öpmek için ona kur yaptığında, kirli sakalının onun teni için fazla sert olup olmadığını görmesi gerekecekti. "Dolabında takım elbiseden başka bir şey var mı?"

"Hayır, bu şekilde uyuyorum ve mükemmel bir şekilde bastırılmış olarak uyanıyorum."

Onu eriyene kadar öpmek istemesine neden olan bu havalı yorum karşısında sırtarak ellerini kalçalarına koydu. "Babuşka'na söyle, kot pantolon ya da başka sert pantolonlar, tişörtler, kazaklar, biraz sert ve yuvarlanmaya uygun şeyler alsın."

"Kimseyle dalaşmaya niyetim yok." O olağanüstü gözler, o kadar berrak ve soğuk ki, onu olduğu yere mıhladı.

Daha küçük bir adam ya da akli başında biri ürkebilirdi.

Neyse ki Valentin onu alacak kadar büyüktü ve kafasını Gümüş Sessizlik duvarına vurup duracak kadar da aptaldı. "Bir klanda başka seçenek yok," dedi omuz silkerek. "Ayılar ele avuca sığmaz." İşten çıkmış gibi sarıldılar ve eğlenmek için birbirlerini fırlattılar. "Yetişkinler kişisel alanınıza saygı gösterecektir ama en küçük yavrular için aynı sözü veremem. Giysileriniz hayatta kalamaz."

"Not edildi." Silver gömleğinin manşetlerini çekiştirerek mükemmel bir hizaya getirdi. "Bana ayakkabı bulmalısın."

Evet, kesinlikle bir kraliçe. "Özel bir tür var mı?"

"Bu takımla çatışmayacak alçak topuklular."

"Benim daha iyi bir fikrim var." Değişken midilli bir hemşireden tekerlekli sandalyeyi tatlı dille almıştı; şimdi de onu işaret etti. "Otur. Bacaklarını yatağındaki battaniyenin altına saklarız, sen de saçını ve yüzünü saklamak için bu kapüşonluyu giyebilirsin."

Ena, Silver'ın yanındayken hastanenin hediyelik eşya dükkanından satın aldığı kapüşonlu sweatshirt'ü yerleştirdiği sandalyeden alarak, planıyla ilgili onunla tartışmaya hazırlandı. Asla kabul etmedi

hiçbir şeye değer vermezdi. Her zaman en ince ayrıntısına kadar sorgulamak zorundaydı.

Sanki inatçı bir ayı olarak doğmuş ve sadece Psy'miş gibi davranıyormuş gibiydi.

Ama bugün sadece "İyi bir çözüm" dedi ve tekerlekli sandalyeye oturdu.

"Sana biraz yiyecek vermemiz gerekiyor." Hediyeelik eşya dükkanındaki otomatta bulduğu bir şişe besin içeceğini uzattı; belki de Psy'nin geçmiş olsun hediyesi fikriydi.

Gümüş bunu kabul etmeyerek, "Midem ve boğazım acıyor," dedi. Valentin pes etmedi; onun derisinin altına nasıl gireceğini biliyordu.

"Onun yerine zayıf olmak ister misin?"

Elini uzatmadan önce tehlikeli derecede sakın bir bakış.

Kapağı açarak şişeyi ona verdi ve işi bitene kadar bekledi. Boş şişeyi en yakındaki geri dönüşüm kutusuna attıktan sonra kapüşonlu tişörtü ona uzattı, ardından gözünü ondan ayırmadan odasına girdi ve yatağındaki battaniyeyi yırttı. Kadının kapüşonun lacivertine bürünürken yavaşça hareket ettiğini görmek ona her türlü şeyi yaptırdı.

- - -

Valentin'in onun için aldığı bir şeyi giymek tuhaftı. Ona parasını geri ödemeyi teklif ederdi ama Valentin'in bunu hakaret olarak algılayacağını biliyordu. Büyükannesine söylediği gibi, aylar insanlarına karşı son derece korumacıydılar. Ayı ne kadar baskınsa, koruma dürtüsü de o kadar baskın olurdu.

Valentin'in adamlarından biri değildi elbette, ama Taşsu'da kalma teklifini kabul ettiği anda onun koruması altına girmişti. Onu güvende tutmak için savaşıyordu, büyük bedeni acımasızdı.

Ona saldırmaya cüret eden her düşmana karşı. Bu vücut önemli miktarda enerji yakıyor olmalıydı. Gücünü korumak için ne yediğini merak etti.

Bu son düşünce, normalde asla giymeyeceği bir giysiyi çekerken donup kalmasına neden oldu.

Ona tepki veriyordu.

Tekrar.

Silver kimseye duygusal tepki vermedi, sessizliği her bireyin zihniyle çalışan ince Mercant tarzında bozulmamıştı.

kör bir çekiç olmaktan daha iyidir. Valentin'in evine ilk gelişinde, hatta ikinci ya da üçüncü gelişinde ona tepki göstermemişti. Entelektüel açıdan ondan etkilenmiş, onunla karşılıklı konuşmayı ilginç bir egzersiz olarak bulmuştu.

Evet, belki de bir tepki vermişti -sadece evde değil, ofiste de kimsenin sözünü kesmesine izin vermesi duyulmamış bir şeydi. Ama bu tepki sessizdi, sıkı bir şekilde kontrol altındaydı. Bu öyle değildi. Ve en az altı buçuk aydır da böyle bir şey olmamıştı. Hesap yapmak zor değildi: Petek, onun tepkilerinin başlamasından sadece haftalar önce tam olarak ortaya çıkmıştı.

Değişim.

Empatik yapının duyguları akıtması sürpriz değildi. PsyNet'in bir zamanlar siyah-beyaz olan manzarası artık narin olduğu kadar güçlü de olan ince altın bir ağla kaplanmıştı ve E-Psi'nin zihinleri tarafından yaratılan renk kıvılcımları her yerde bulunabiliyordu.

Aklı başında kalmayı tercih eden tüm Psy'lar gibi Silver da Petek'e bağlıydı ve bu bağlantı hiç tereddütsüz güvendiği bir E-Psy aracılığıyla kurulmuştu. Ne olursa olsun, hiçbir empatik kıvılcım onun kalkanlarına sızmamalıydı, hele ki bu kalkanlar PsyNet'teki en ölümcül kadın ve erkeklerin savaş kalkanlarından esinlenerek modellenmişken.

Yine de Silver, Valentin Nikolaev'e sessizliğe meydan okuyan bir şekilde tepki veriyordu.

- - -

Silver kapüşonlu giysiyi giydiği sırada nekahet odasından çıkan Valentin, onun tekerlekli sandalyeye binmesini bekledi, sonra battaniyeyi bacalarının üzerine örttü. O battaniyeyi istediği gibi , Valentin uzanıp kapüşonun fermuarını çekti ve yüzünü gölgelemek için kapüşonu öne doğru çekti.

Kadının ona attığı, sınırları aştığını söyleyen bakışı görmemiş gibi yaptı. Sessiz azarlamalara karşı masumca kayıtsız kalmak, meraklı bir ayı yavrusu olarak geliştirdiği bir beceriydi.

burnunu sokmaktan hoşlandığı üç ablası vardı. İsteddiği için değil. Sadece orada oldukları için. "Sana yakışmış."

"Beni yutuyor," diye soğukkanlı bir yanıt verdi.

"O da var." Denhome'a vardıklarında hediye dükkânındaki kapüşonluyu kendi kapüşonlusu ile nasıl değiştirebileceğini zihninde tasarlarken, tekerlekli sandalyeyi hover özelliğini kullanmak yerine elle itmeye başladı. Silver ondan birkaç santim uzaktaydı ve onun inine girmek üzereydi.

Ayının hayattaki önceliklerine gelince, hemen hemen .

Elbette, diye düşündü, *son derece* medeni bir ayıdan çok uyuz bir kurda benzeyen içten içe hırlayarak, Denhome'a gelmesinin tek nedeni birinin onu zehirlmeye çalışmasıydı.

Büyükanne Mercant, Valentin'in görevinin korumak, onunkininse aile içindeki haini ortaya çıkarmak olduğunu açıkça söylemişti. Mercantlar'ın alfası olarak bu onun hakkıydı ama bir ya da iki kelle koparacak birine ihtiyaç , Valentin'in onun için bu sinir bozucu sorunu halletmekten memnuniyet duyacağını açıkça belirtmişti.

Hiç kimsenin Valentin'in adamlarından birine zarar vermesine ve bunun yanına kalmasına izin verilmiyordu.

"Gürlüyorsun. Sessiz bir gök gürültüsü gibi."

Valentin'in elleri tekerlekli sandalyenin kollarında sıkılaştı. "Ayı olma tehlikesi. Kızgınlığımızı göstermeme konusunda iyi değiliz."

O sırada oradan geçmekte olan bir doktor ona yol verdi. Otoparktan çıktıklarında Silver'a, "Bir daha kimse sana zarar vermeyecek," dedi. "Bundan emin olacağım." Bu bir alfanın sözüydü.

Silver'ın sırtı sertleşti. "Ben senin koruman altında değilim."

Valentin, şehirdeki bir klan arkadaşına Silver'ın evinin yakınından aldırıldığı ve hastane otoparkına dört çeker güçlü aracın yanında durdu. Silver'la yüzleşmek için dönerken, elleri

"Denhome'da olduğun sürece benden birisin, Starlight." dedi.

Söylemediği şey ise, taşınmayı kalıcı hale getirmesi için onu etkilemeye niyetli olduğuydu. Kediler kendine aşırı güvenen Şey. Ayılar, bir kadını hafife almanın, kendini beğenmiş suratınızın üstüne düşmenize neden olacağını bilirdi. Bu durumda, ayı yaklaşımını benimseyecekti. Önce cezbet, sonra kendini beğenmiş ol.

Ancak önce onu kucağına aldı ve çıplak ayaklarıyla asfalta basmayı aklından bile geçiremeden yolcu koltuğına oturttu.

İnsan Alfa

İnsan İttifakı'nın **güvenlik** şefi ve etkin lideri **BOWEN KNIGHT**, ekranındaki son güncellemeye acımasız bir dikkatle baktı. İttifak tıbbi araştırmacıları ve Ashaya Aleine, Psy isyancı ve zeki bilim adamı da aynı fikirdeydi: Psy'ın düşüncelerini ihlal etmesini engelleyen beyindeki çip bozulmaya devam ediyordu.

Çürüme hızı ilk tahminlere göre yavaşlamıştı ama amansızca tek bir yöne doğru ilerliyordu. İlk çiplenen oydu, bir çözüm bulamazlarsa ilk düşen de o olacaktı. Ashaya Aleine yıkıcı teşhisi ilk koyduğunda bunu kabullenmişti. Ama şimdi kız kardeşi Lily de dahil olmak üzere tüm çipler güvenli uzaklaştırma bölgesini geçtiğinden, öfkesinin kızgın bir hayal kırıklığına dönüştüğünü fark etti.

Yaptığım seçim için üzgün değilim.

Lily bunu ona, çıkarma hâlâ mümkünken çipini çıkarmayı düşünmesini istediğinde söylemişti. Daha soruyu sormadan Lily'nin cevabının ne olacağını biliyordu ama sormak zorundaydı, çocukluğunda onun küçük, iri gözlü gölgesi olan kadını korumaya çalışmak zorundaydı.

Ekranı kapattıktan sonra işine dönmek üzereydi ki kapısı çalındı. Ekibinin geri kalanı uzun ve yorucu bir gecenin ardından geç saatlerde geldikleri için binada sadece onun olması gerekiyordu.

"İçeri gelin" demeden önce bir silahı avuçladı.

Kapıdan içeri giren adamı beklemiyordu.

Kaşlarını kaldırarak, "Doğrudan ofisime ışınlanmaman çok kibarca," dedi.

"Sahara bana görgü kurallarını öğretmeye çalışıyor." Kaleb Krychek, Bo'nun masasının karşı tarafındaki koltuğa kaydı.

Kardinalin rahat tavırlarına aldanmak istemeyen Bo, sandalyesinde geriye yaslandı. "İktidar Koalisyonu'nun bir üyesinin ofisimde ne işi var?" İttifak'ın Psy ırkının yeni yöneticileriyle herhangi bir ilişkisi yoktu. Koalisyon'un selefleri katil bir kötüyken, bu yeni grupta her ikisi de sayısız hayat kurtarmış olan bir empat ve bir Ok vardı, Psy, değişim-ve insan.

Krychek de aynısını yapmıştı.

Bo bu yüzden onu dinliyordu. Çünkü İktidar Koalisyonu'nda Nikita Duncan ve Anthony Kyriakus da vardı, Krychek gibi, feshedilmiş ve kötü niyetli Psy Konseyi'nin bir parçasıydı. Bilenlerin ve Bo'nun güvendiklerinin söylediğine göre Anthony her zaman gölgelerdeki bir asi olmuştu, Krychek ise Konsey'i çökerten kişiydi.

Bo'nun, İttifak'ın eski liderlerini kuklalarına dönüştürmek için zihin kontrolü kullandığından şüphelenilen, soğukkanlı bir sosyopat olan en az bir Konsey üyesinin ortadan kaybolmasının arkasında doğrudan onun olduğuna dair söylentiler vardı.

Tüm bunlar onu Koalisyon'a karşı daha anlayışlı kılabilirdi ama acı bir gerçek vardı: Nikita Duncan Konsey'in tasfiyesinden sağ kurtulmuş, hatta Bo'nun saygı duyduğu kardinal bir empat doğurmuş olabilirdi ama bu onun ellerini, çoğu insan olmak üzere döktüğü onca kandan temizlememişti.

"İnsanlar ve Psy," dedi Krychek şimdi, "kaçınılmaz bir çarpışma rotasındalar."

Bo'nun omuzları düğümlendi. "Bunun, halkınızın bir sebepten dolayı insan zihnine ihtiyaç duymasıyla bir ilgisi var mı?"

PsyNet verilerine doğrudan erişimi düzensizdi ve kafası iyi olmadığına harika bir hacker olan bir Psy bağımlısına bağlıydı. Bu sefer, diğer adam "gerekli insan unsuru" ve "entegrasyonun nasıl sağlanacağından" bahseden güvenli bir belgenin bir kısmını ele geçirmeyi başarmıştı.

Kaleb bu bilgi karşısında hiç şaşırmadı. "Size söyleyeceğim şey son derece gizli. Verileri paylaşıyorum çünkü Psy

ve insanlar birbirlerine yardımcı olabilirler."

"Bundan şüpheliyim ama dinliyorum."

Krychek, "PsyNet hiçbir zaman sadece Psy zihinlerini barındırmak için tasarlanmadı," dedi. "Sessizliğe kadar, insanlar kendi zihinleri aracılığıyla

Psy ile ilişkiler."

"Nasıl? Biz telepatik değiliz."

"Aşk psişik bir bağ oluşturur. Değişkenler buna çiftleşme bağı der." Siyah üzerine beyaz yıldızlar, Krychek'in bakışları esrarengizdi.

"PsyNet'teki bir insan zihni yalnızca çiftleşme bağını paylaştığı kişiye bağlıdır. Başka hiç kimse o zihne ulaşamaz, hatta onu hackleyemez bile."

Bo dudaklarının büküldüğünü hissetti ama PsyNet dışındaki insanların böyle bir nezakete sahip olmadığına dair alaycı yorumunu geri çekti. "Bütün bir ırkı unutuyorsun," dedi onun yerine. "Psiler ağlarında Dönüşenleri istememişler miydi?"

"Değişkenlerin bir varlığı vardı, ancak sayıları çok daha azdı - bunun nedeni, çoğu durumda, Değişkenlerin Psy eşlerine tam olarak anlamadığımız alternatif bir psişik ağ sağlayabilmeleri ve böylece Değişkenleri getirmek yerine Psy'yi dışarı çıkarmalarıdır. Ancak insanlar her zaman PsyNet'in ayrılmaz bir parçası olmuştur. Çevresel değil, *temel*."

Bo Krychek'e baktı, boğazından çıkan kahkaha kasıtsızdı. "Şunu doğru anlamama izin verin. Yüce ve kudretli Psy psişik ağınızı korumak için insanlara mı ihtiyaç duyuyor?"

"Evet." Krychek'in ifadesi donuklaşmaya devam etti. "Zorlama etkiyi ortadan kaldırır. Psi-insan bağı seçimle kurulmalıdır." "O zaman şansın yok," dedi Bo, ruhundaki tüm kahkahalar gitmişti. "İnsanların bir Psy'ye güvenmesi, kendilerini psişik bir tecavüz." Sesi sertti, kalbi daha da sertti.

Krychek, "İttifak, insan-Psy ilişkilerini teşvik etmek ve bu yönde fırsatlar yaratmak için Koalisyonla birlikte çalışırsa," dedi, "Koalisyon tüm kaynaklarını insanların Psy saldırılarını kalıcı olarak engellemesinin bir yolunu bulmak için kullanacaktır."

Bo'nun eli hâlâ tuttuğu silahın etrafında sıkılaştı. Teklif edebilecekleri onca şey arasında ... "Gezegendeki en parlak bilim insanlarına zaten erişimim var."

"Ashaya ve Amara Aleine şüphesiz öyle ama her şeyi düşünemezler. Koalisyon size Psy ırkının tek bir amaca yönelik tüm mekanizmasını sunuyor."

Bu makine muazzamdı, İttifak'ın komuta edebileceği her şeyin çok ötesindeydi. "Bu cömert hediye alması için tek yapmam gereken halkımı satıp Psy'lara güvenmelerini söylemek." Bo başını salladı. "Cevabım hayır." Çok fazla zarar vermiş bir ırkın verdiği belirsiz bir söz uğruna İttifak'ın temsil ettiği her şeye ihanet edemezdi.

"Bu gezegendeki her insan," dedi içindeki karanlık kazanı öfkeliendirerek, "fikirlerini çalmak ya da sadece kirliletmek isteyen Psy tarafından zihnine bir mağaza ya da oyun evi gibi davranılan en az bir kişi tanır. Size yardım etmek için hiçbir nedenimiz ya da isteğimiz yok."

"Tuhaf görünse de, sizinle aynı fikirdeyim - Psy'nin bu talepte bulunmaya hakkı yok." Krychek gidecekmiş gibi ayağa kalktı ve aniden durakladı.

"Dostum," dedi, "sık sık paylaşmadığımız bir konuda sana güvenmem gerektiğini söyledi: Psy, psişik bir ağ tarafından sunulan biyolojik geri beslemeye ihtiyaç duyar. Bu bağlantıyı koparırsanız ölüm birkaç dakika içinde gelir. PsyNet başarısız olursa," diye usulca ekledi, "bu bütün bir ırkın neredeyse yok olması anlamına gelecektir."

Bo'nun eli masasının üzerinde yumruk oldu, görüntü . Çünkü Psy sadece Koalisyon ve Krychek gibi güçlü kişiler değildi. Psy aynı zamanda yolun aşağısında kreşinin penceresinden ona utangaçça el sallayan küçük kız, her gün hayat kurtaran M-Psy ve Psy'in yanı sıra insanlara ve dönüşönlere de yardım eden savunmasız açık kalpli empatlardı.

Hayatlarının söndüğünü hayal etmek - bu acımasız bir .

Beynindeki diğer görüntüler de bir o kadar acımasızdı: Psy tarafından tüm hayatları ellerinden alınan parçalanmış insanlar; annelerini ve babalarını Psy ölüm mangalarında kaybeden çocuklar; hayatlarının emeğini bir Psy hırsızına kaptırdıktan sonra intihar eden erkekler ve kadınlar.

Bo sessizce, "Hiçbir karşılık beklemeden yap," dedi. "Araştırmayı sadece yapılması gereken doğru şey olduğu için yapın. İnsanları ve Psy'leri eşit seviyeye getir.

psişik gizlilik söz konusu olduğunda. O zaman belki konuşabiliriz."

Bölüm 6

Az önce saf telepatlarla ilgili ciddi bir sorundan haberdar edildim.

-Kaleb Krychek'ten İktidar Koalisyonunun geri kalanına (Şubat 2082)

StoneWater bölgesine doğru yola çıktıktan kırk beş dakika sonra **yorgunluk** Silver'ı ısırmaya **başladı**. Ne kadar karşı koymaya çalışırsa , yorgunluk kanına sızıyor, başını yana eğmek istiyordu.

"*Moyo solnyshko*, Sessizliğin canı cehenneme demeyi hiç düşündünüz mü?"

Valentin'in beklenmedik sorusu soğuk su gibi geldi. Valentin'in ona "günüşiğim" diye hitap etmesine aldırmadan sorusuna odaklandı. "Bunun seni nasıl ilgilendirdiğini anlamıyorum." Hiç kimse Silver'ın Sessizliği bozmadığını *bilemezdi*; dünya bunun bir seçim olduğuna inanmak zorundaydı.

Bir grup olarak Paralı Askerler söz konusu , Sessizlik konusu hala tartışılıyordu. Ağır basan fikir birliği, duygulara teslim olmanın onları yıpratacağı, onları çok fazla yaklaşılabılır, geniş anlamda fazla "insan". Bu bir Mercant'ın asla Sessizliği bozmayacağı anlamına gelmiyordu.

Ailesinin bir üyesi hiç gerçek anlamda sessiz kalmamıştı.

"Tabii ki beni ." Valentin'in gürleyen sesi düşüncelerini böldü, ama onun varlığını asla unutmamıştı. Silver'ın, yanındaki bir metre artı birkaç santimlik ağır kaslı tehdidi unutmak gibi bir alışkanlığı yoktu.

"Ama bu benim işim değil diye," diye devam etti Valentin, mağdur bir sesle, "ilgilenmediğim anlamına gelmez."

Ayıların müzmin bir merak eğilimi varmış gibi görünüyordu. Çoğu zaman başları belaya girdiğinde, bunun nedeni

burunlarını ait olmadıkları yerlere sokuyorlardı. Hatta bir grup Kaleb Sahara ile bağ kurduktan kısa bir süre sonra Kaleb'in ıssız evine kadar gelmişlerdi. Yakalanıp sorgulandıklarında, Kaleb'in bir eşi olduğuna dair söylentilere inanmadıklarını ve kendi gözleriyle görmek için geldiklerini söylemişlerdi.

"Ayılar neden bir şeyleri bilmeyi bu kadar çok seviyor?"

Dar gözlü bir bakış. "Muhtemelen aynı sebepten, Bayan Gümüş Casus."

Silver bundan şüpheliydi. Bildiği kadarıyla ayılar iliklerine kadar meraklıdır. Onun için bilgi güç demektir. Ve onun için ayılar hakkında istediği derin bilgiye yakın bir yerde değildi. Bu onu bir ikilemde bıraktı.

Valentin pek kurnaz ya da zeki değilmiş gibi davranıyordu ama bunun sadece yarısı doğrudu. Kafasına vurulan bir beyzbol sopası kadar kurnazdı ama son derece zekiydi. Hepsi Alfalar öyleydi. Tek başına güç, bir Dönüşen askerinde kabul edilebilirdi ama bir sürünün ya da klanın yüksek rütbeli bir üyesinde asla.

Bu birçok Psy'nin hâlâ öğrenemediği bir dersti.

Bu yüzden Valentin'in eşit bir takas olmadığı sürece ona hiçbir bilgi vermeyeceğini biliyordu. "Sessizlik bana yakışıyor," dedi adamın sorduğu soruya cevap olarak. "Zihnime verdiği sakın düzen beni çok verimli kılıyor." Yalan değil.

"Sessiz olmadan önce nasıl olduğunu hatırlıyor musun?"

Düşündüğü gibi, o zekiydi. Kızın yanıtındaki ikinci anlam katmanını yakalamıştı. "Cevaplarım bedava değil."

Göğsünde yükselen bir kahkaha aracı doldurdu. "Ne istersen sor, Starlichka," dedi, "ama önce soruma cevap ver."

Yine keskin zekâsını kanıtladı; Silver'ın elinden gelse soruya cevap vermekten kaçınacağını biliyordu. Sanki söz vermiş gibi değildi.

"Evet," dedi. "Şartlandırma çocukluk döneminde başlar, ancak birkaç yıl boyunca 'kabullenilmez'." Silver için Sessizlik hakkında konuşmak hiçbir zaman zor olmamıştı çünkü hiçbir zaman uyumsuzluk ile şartlandırılmamıştı - diğer şeylerin yanı sıra Protokol hakkındaki bilgilerin yayılmasını engellemek için tasarlanmış bir acı döngüsü.

"Çocukken nasıl biriydin? Vahşi bir canavar mı?"

"Vahşı hayvan mı?" Silver, onun Rusça konuşurken araya sıkıştırdığı İngilizce kelimeleri tekrarlarlarken ona baktı.

Omuz silktilti. "Büyük büyükbabam İskoç'tu. Bana böyle seslenirdi. Beni çok severdi."

Silver ayı dilinde "vahşı yaratık" ifadesinin muhtemelen bir sevgi ifadesi olduğunu fark etti. "Telepatik güçlerim çok önemli. Gradient'te 9.3."

"10'a mı çıkıyor?"

"Dokuz nokta dokuz. Kardinaller ölçeğin dışında."

"Ülke çapında telepatik olarak konuşabiliyor olmalısınız." "Daha ileri." Resmi olarak Silver "saf" telepat olarak adlandırılan biriydi, uzak mesafeler arasında iletişim kurma becerisi.

Elbette bu o kadar basit değildi ve saf telepatlara yeteneklerini her türlü şekilde kullanmaları öğretilibilirdi - zihinlerini başkalarının zihinlerini kırmak için nasıl kullanacakları da dahil. Ancak Mercant'ın gücü sayesinde Psy Konseyi Silver'ı ele geçirememişti. Asla bir işkenceci olmak için yetiştirilmemişti.

Gerçekte, telepati onun birincil yeteneği olmasına rağmen, Silver sadece saf bir telepat değildi - ancak ikincil yeteneği, onu dengeleyecek bir avantajı olmayan bir güvenlik açığı ile dolduran işe yaramaz bir yetenek olduğu için, bunu psişik beceri setine asla dahil etmedi.

"Bir yavruyken" -Valentin'in bas tınısı- "sana doğru gelen bir sesler kaosu yaşamış olmalısın."

"Ailem beni bebekken korudu ama sonunda bana kendimi nasıl koruyacağımı öğretmek zorunda kaldılar ve bunu yapmanın bir parçası da kalkanlarını indirip kendimi korumayı öğrenmezsem beni nelerin beklediğini hissetmeme izin vermektir." Çarpan ses dalgası onu kelimenin tam anlamıyla yere sermişti, beynini ezmekle tehdit eden bir dehşetti.

Valentin ona baktığında gözleri ilkel bir kehribar rengindeydi. "Kaç yaşındaydın?"

"Önemli değil," dedi, onun içinde yaşayan ayının bu görüntüsü ilgisini çekmişti. "Yapılması gerekiyordu." Tehlikeyi içgüdüsel bir düzeyde anlaması gerekiyordu, böylece kalkanlarıyla ve Sessizliğiyle neden bu kadar sıkı çalışması gerektiğini bilecekti.

Valentin sanki uzanıp ona dokunacakmış gibi yaptı. Değişkenlerin etkileşim biçimi, elini yarı yolda geri çekti. "Psişik kontrol kazanmak için neden duygularını kaybetmek zorunda kaldığını anlamıyorum."

"Gelecek nesil çocuklar duyguların kontrolle bir arada var olup olamayacağını test edecekler." Silver bu masum genç beyinlere yardımcı olmak için elinden gelen her şeyi yapacaktır. "Geriye dönmek benim için bir seçenek değil."

"Neden?"

Silver, Valentin'in kitabından bir yaprak aldı. "Çünkü ben öyle diyorum."

Göğsünden, hırıltının ayı versiyonuna benzeyen derin bir gümbürtü çıktı. "Bu hiç hoş değildi."

Silver bir ayıyla tartışmaya girecek değildi, özellikle de bu kadar saçma bir şey yüzünden. Kaleb'in aksine, ateşkes ilan etmek için elinde bir fıçı bira ve bir volkan yoktu. "Nasıl alfa oldun?"

Cevap verdiğinde sesindeki homurtu hâlâ devam ediyordu. "Çok büyük bir soru soruyorsun."

"Sen de öyle." Eğer homurdanarak onun gözünü korkutmaya çalışıyorsa, çok daha fazla çaba göstermesi gerekecekti. "Bir anlaşma yapmıştık. Soruya cevap ver."

"Diğer tüm meydan okuyanları öldürdüm."

Gözlerini kırıştırdı, ona baktı. Ve bir şey fark etti. "Yalan söylüyorsun." Hiç pişmanlık duymayan bir sırıtiş. "Beni delirttin."

Bir başka yorgunluk dalgası ona çarptı. Başı döndü. Ama Silver bilmediği bir duruma uykulu ve savunmasız bir şekilde girmek üzere değildi. "Konuşmaya devam et," diye emretti.

Valentin onun bu emri verme hakkına itiraz etmediğinde, Silver gerçekten de kötü durumda görünmesi gerektiğini anladı.

"Alfa oldum çünkü ben buyum." Omuz silkti, geniş omuzları şehirdeki, muhtemelen ülkedeki herhangi bir erkekle boy ölçüşebilecek bir güçle dalgalandı. "Bir klanı bakmak için doğduğumu hep biliyordum. Arada geçen sürede her şeyi berbat edip bir pisliğe dönüşmediğim için, Zoya görevi bırakma zamanının geldiğine karar verdiğinde klan beni kabul etti."

Silver onun ifadesinde gizli bir ton yakaladı, ona tüm gerçeği söylemediğinden emindi. "Eğer bir arzu belirtisi gösterseydi

onun pozisyonunda kalsaydınız, ona meydan okur muydunuz?"

"Ona bunun için çok fazla saygı duyuyorum. Kendi klanımı kurmak için ayrılırdım." Dar yolun her iki tarafını kaplayan kalın gövdeli yaşlı ağaçların gölgeleri arabanın üzerine düşüyordu. "Her ikisi de güçlerini kazanmış iki yetişkin alfanın aynı alanı paylaşması zor."

"Biri gücü devrettiğinde bu değişir mi?"

Başını salladı.

"Zor olmalı," dedi Silver sessizce, "bir ömür boyu liderlik ettikten sonra iktidarı devretmek."

"Ena'yı düşünüyorsun."

Mercant'ın veliahtlık sırasını çoktan sezmiş olduğu için, sorusunu yanıtlamakta bir sakınca görmedi. "Benim Büyükannemin dizginleri devretmesini kabul etmekte zorlanıyorum." Yoğun ormanlık yol onun önünde toprak bir patikaya dönüştü. "Bunu herhangi biri için yapacağını sanmıyorum, ama

Torununa kendi mi öğretti? Bence zamanı geldiğinde, *moyo solnyshko*, sen parlayabilesin diye arka planda kalmaktan gurur duyacaktır."

Bu duygusal yorum onu duraksattı. Gerçek şu ki, Silver büyükannesinin sağ kolu olma sorumluluğunu benimsemiş olsa da, Ena'nın yakın zamanda iktidarı devretmesini istediğinden emin değildi - büyükannesi Mercant ailesiyle yaşıyor ve nefes alıyordu.

"Şu ağaçları görüyor musun?" Valentin iri bir elini kaldırarak dağınık saçlarını geriye itti. "Birkaç hafta içinde karla kaplanacaklar ve hep birlikte eski bir kiliseye benzeyecekler."

Silver onun bakışlarını takip etmek istedi, ancak güneş ışığının huzmeleriyle vurgulanan başka bir şey dikkatini dağıttı. gölgelik. "Bunlar klanınızdan çocuklar mı yoksa vahşi ayılar mı?" Yetişkin değişken ayılar olamayacak kadar küçüklerdi. "Şu ayı bir ağaç dalına baş aşağı mı asılı? Bunun anatomik olarak mümkün olduğunu bilmiyordum."

Gürleyen hırıltı yeniden başlayınca Valentin aracı durdurdu ve dışarı çıktı. "Küçük ayılar! Buraya! *Şimdi*." Bu bir bağırış değildi ama yine de aynı etkiyi yaratan bir bas davul sesiydi.

Beş ayı yavrusu Valentin'in etrafında durmak için ormandan çıktı. Boyutlarına ve bu haldeki değişken aylar hakkında bildiklerine bakarak, en fazla yedi yaşında olabileceklerini düşündü. Şu anda, aracın içine gizlice bakmaya çalışırken uysal görünme konusunda çok kötü bir iş çıkarıyorlardı.

Biri pençesini kaldırarak Silver'a el salladı.

Valentin ellerini kalçalarına koydu ve "Buraya bakın," dedi.

Bu emri verirken kullandığı ses tonu ilkinden farklıydı ve bu kez her bir ayı dikkat kesildi. Onların seviyesine inen Valentin konuşmaya başladı. Ne dediğini duyamadı -bu kadar sessiz konuşabildiğini bilmiyordu- ama çocuk ayların hepsi kısa bir süre sonra dönüp ağaçlara koşmadan önce başlarını salladılar.

Valentin araca geri döndüğünde kıkırdıyordu. "Arkasha baş aşağı asılı kalabilmek için yarı vites değiştirdi. Çok zekice."

"Burada ne yapıyorlardı?"

"Bela olmak. Kendilerini gangsterlerin küçük ayı versiyonu sanıyorlar." Gözlerinde kahkaha. "Masum klan üyelerinin altlarından geçmesini ve üzerlerine atlamasını bekliyorlar."

"Daha büyük aylar çocukları koklamaz mı?"

"Gangsterler rüzgâr değişimlerini kendi avantajlarına nasıl kullanacaklarını bilecek kadar yaşlılar." Sesi kızgın olmaktan ziyade gururluydu. "Genç Psy bakıcılarını bu kadar üzüyor mu?"

"Hayır, henüz değil. Sessizliğin bazı avantajları vardır."

Valentin onları tekrar yola çıkarırken elleri direksiyonda kenetlendi. "Belki de öyledir diyecektim ama genç aptalların hiçbirinin oyun oynamasına izin vermemek? Özgürlük içinde kendi derilerine bürünmelerini izlememek, aptalların yavaş yavaş daha az aptal olduklarını görmek, ta ki bir gün arkama alacağım erkekler ve kadınlar olana kadar haftanın herhangi bir günü?"

Başını salladı, saçları açılır tavandan içeri giren güneş ışığında mavi-siyah parlıyordu. "Bundan vazgeçmezdim. herhangi bir şey." Toprak yol aniden sona erdiğinde hoverdrive'a geçerek onları ağaçların arasına götürdü.

Silver onun manevralarını izlerken kuzeni Lillya'yı düşündü. Şu anda on iki yaşında olan Lillya, her iki yöne de itilebilecek kadar koşullanmış ve koşullanmamış arasındaki sınırdıydı. Ena, Lillya için hangi yolun daha iyi olduğuna henüz karar vermemişti. Sessizlik eğitiminin onu psişik ve muhtemelen fiziksel sıkıntıya sokmadan geri döndürülemeyecek kadar ilerlemesine yaklaşık üç ay vardı.

İktidar için çalışan doktor ve psikologların tavsiyelerine rağmen bazı ebeveynlerin yapmayı seçtiği gibi basitçe durmak Koalisyon da bir seçenek değildi. O yaşta bir çocuğun ihtiyaçlarının dikkatle yönetilmesi gerekiyordu, aksi takdirde o çocuk ruhsal ve psikolojik sağlığı söz konusu olduğunda ömür boyu mahvolabilirdi.

Birkaç dakika sonra yüksek sesle, "Sessizlik'teki derimin içinde büyüdüm," dedi. "Bir birey olarak büyümediğimi mi ima ediyorsun?"

"*Starlichka*." Azarlayan bir bakış. "Bunu asla söylemeyeceğimi biliyorsun." Aracı büyük bir mağaranın ağzına benzeyen yerden yaklaşık elli metre uzakta durdurdu. Yakınlarda birkaç araç daha park etmişti ama tam bir klan oluşturacak kadar çok değillerdi.

Valentin dışarı çıkmadan, elini koltuğunun üst kısmına dayamak için döndü. "Ama Sessizlik olmasaydı olacağın kişi misin?"

"Sessizlik olmasaydı çıldırırdım," dedi Silver sessizliğin içinde, sözleri ayna gibi durgun bir gölete atılan taşlar gibiydi. "*Kafanızın içinde* size bağırان on binlerce sesi duyabildiğinizi hayal edin. Şimdi de duygusal olduğunuzu ve bir şok, öfke ya da keder dalgası sonucunda kalkanlarınızın kontrolünü kaybettiğinizi hayal edin. Zihniniz kırılmadan önce bunun kaç kez olabileceğini düşünüyorsunuz?"

Valentin kaşlarını çatarak, "Buna inanmıyorum," dedi. "Benim tanıdığım Gümüş Merkant, provokasyon ne olursa olsun kırılmazdı - inan bana, denedim."

Silver başını iki yana salladı. "Sessizlik'ten önce," dedi ona, "saf telepatların önemli bir azınlığı hayatlarına son vermeyi seçti, çoğu da beyinlerini yok edecek şekilde. En çok tercih edilen yöntem ise ağza bir silah sokup kafanın çatısını uçurmaktı."

Bu özel veri parçası diğer binlercesinin altına gömülmüştü çünkü saf telepatlar sorunlu olarak görülmüyordu.

Tanımlama. Telekinetikler, savaş telepatları, öngörücüler, nadir ve tehlikeli X-Psy, dengesiz ve ekstra dikkat ve eğitime ihtiyaç duyan kişiler olarak görülüyorlardı. Ama saf telepatlar? Kalkanlarını yönetmeyi öğrendiklerinde nadiren sorun yaşıyorlardı. En azından altmış yaşına gelip beyinlerini patlatana kadar.

"Ve şimdi?" Valentin'in sesi sertti, dikkati o kadar yoğundu ki duyularına kürklü bir fırça değmiş gibi hissetti.

Gümüş bu mantıksız düşünceden sıyrılmaya çalıştı. "Sessizlik rakamları değiştirdi," dedi göz kapakları o kadar ağırlaşmaya başlamıştı ki sanki her bir kirpik küçük bir ağırlıkla sabitlenmiş gibiydi. "Saf telepatlar tüm Psy ırkı içinde en düşük intihar oranına sahipler."

Sessizlik Protokolü saf telepatlar için işe yaramıştı, bu unutulmaya meyilli bir gerçektir. Silver bunu genellikle hiçbir şeyi gözden kaçırmayan Kaleb'e göstermek zorunda kalmıştı. Ancak Kaleb'in dikkatini çektiği ve o da Yönetim Konseyi üyelerini uyardığı için, saf telepatlar için geliştirilen eğitim planları diğer tanımlamalar için geliştirilenlerden farklıydı.

Ve zihni, başıboş dolaşıyordu.

Valentin'in aracın kendi tarafında olduğunu ve kapısının açık olduğunu fark ettiği anda bunu da fark etti. Bir kalp atışı sonra onu kollarının arasına aldı, koca vücudu bir fırın gibiydi. Yürüyebileceğini söyleyerek itiraz etmek istedi ama beyni doğru çalışmıyordu. Ve bu, vücudunun doğru çalışmadığı gerçeğinden daha kötüydü.

StoneWater klanının inine bu şekilde girmeyi planlamamıştı.

Bölüm 7

Yalnız kalmak istiyorum. Hiçbir ayı asla demedi.

-Gezginin Değişkenler Rehberi (Gözden Geçirilmiş Baskı:
1897)

VALENTIN, Denhome'a girerken **SILVER**'ın gevşek bedenini kendine yakın **tuttu**. Onu kollarına aldıktan bir saniye sonra bilincini kaybetmişti, şimdi kalbinin göğüs kafesine çarpmasına neden olan sıcak ama ölü bir ağırlıktı. Gözlerinin önünde onun ateşinin söndüğünü görmüş, ışığının titrediğini hissetmişti.

Denhome'un en dar kısmı olan giriş geçidinin yanında onu bekleyen Nova hemen şifacı moduna geçti. "Yaralandı mı?"

"Hayır, doktorlar bunun iyileşmesinin ilk dönemlerinde olabileceğini söylediler." Hatırlatmaya rağmen Valentin kendini . "Yine de onu kontrol et, tamam mı?" Diğer sağlık görevlileri, ona asla yalan söylemeyeceğini bildiği kız kardeşi ve StoneWater'ın baş şifacısı değildi.

"Zaten planda var, Mishka." Kız kardeşi küçük bir Tam etekli sarı elbisesinin geniş ceplerinden birinden çıkardığı tarayıcıyı yürürken Silver'ın vücudunda gezdirdi.

Valentin kısa süre sonra geçitten çıkarak, merkezde olmamasına rağmen Denhome'un kalbi olan devasa alana ulaştı. Mağara, bir savaşın klan topraklarına kadar ulaşması durumunda bir hazırlık noktası olarak kullanılmak üzere tasarlanmıştı. Yaşam alanları kolaylıkla

Klanın egemenleri bu alanda savaşırken, savaşçı olmayanlar gizli arka geçitlerden dışarı çıkarıldı.

Ayılar üzerlerine gelen neredeyse her şeyi öldürebilirdi; tek ihtiyaçları olan hareket edebilecekleri bir alandı.

Barış zamanlarında Mağara, halkının sosyal kalbiydi, bu nedenle klan arkadaşlarının Valentin'in etrafına akın etmesi şaşırtıcı değildi ve

Meraklı ama müdahaleci olmayan Nova, yetişkinler tarafından geride tutulan yaramaz küçükler.

Valentin, Gümüş'ü odasına yerleştirdikten sonra yavruları kucaklamak için geri dönecekti. O yaşta temasa her zamankinden daha çok ihtiyaçları vardı, güçlü sürüleri ağır yaralı, yırtık pırtık, kırık dökük ve kanlar içindeydi.

Valentin'in kalbi, onu asla terk etmeyen bilgi zihninin ön saflarına doğru kükrerken irkildi. En azından yavrular -küçük haydutlar da dahil- o gelip onlara sarılana kadar iyi olacaklardı. Stasya ve üçüncü komutanı Pieter'ı mağaranın uzak tarafında görmüştü. Kollarını iki yana açıp küçükleri sevgiye boğabilecek güçteydiler.

Bir ayı klanında güçlü olmak sadece fiziksel güçle ilgili değildi.

"Buraya," dedi en patron kız kardeşi o anda. "Stasya ve ben onu yanındaki odaya koyduk, çünkü biz onu taşıyacağını hepimiz biliyoruz." Nova gözlerini devirmeyi başardı. "Nika'nın uzakta olması iyi bir şey, yoksa onu zorunda kalacaktım."

Odada bir yatak ve özel tesislerden başka bir şey yoktu.

Nika kişisel eşyalarını toplayıp depolamıştı, böylece alan diğer klan üyeleri tarafından kullanılabilirdi ama kız kardeşi burada yaşarken bile pek farklı görünmüyordu. Değişken ayılar, en dışa dönük olanları bile, yalnız kalmaktan pek hoşlanmazdı. İçine kapanık bir ayı sessizce kitabını okumayı tercih edebilirdi ama bunu klan hayatının uğultusuyla çevrili Mağara'da yapardı.

Gümüş'ün onlara katılmayı mı yoksa odasında kalmayı mı seçeceğini merak eden Valentin, onu yumuşak beyaz çarşafların üzerine yavaşça yatırdı. Yüzü inanılmaz derecede solgundu, onu böylesine canlı bir güç yapan ışıltıdan yoksun, soğuk bir kaymaktaşıydı. "Dokununca serinliyor." Üzerine örtmek için bir battaniye almaya gitti.

"Bekle, Mishka," dedi Nova. "Sanırım ateşi bir Psy için sağlıklı aralıkta olabilir." Yatağa oturarak bir ölçüm daha yaptı ve ardından Silver'ın nabzını elle kontrol etti. "Sen beni aradıktan sonra DarkRiver'da Tamsyn ile konuştum, Psy fizyolojisi hakkında bir brifing aldım - bir Psy ziyaretçisini ağırlayacağımız için hazırlıklı olmak istediğimi söyledim. İhtiyacım olursa onu hızlı aramaya aldım."

daha ayrıntılı bilgi." Valentin'in dayanamadığı yüksek teknoloji ürünü bir cihaz taktığı kulağına dokundu.

Kıdemli çalışanlarından biri ve sertifikalı bir teknoloji meraklısı olan Pavel onu her ikna ettiğinde kulağından çıkarmaya devam etti.

Nova'nın mikrofonu sarı elbisesinin omuzdan açık yakasına iliştirilmiş küçük bir çemberdi. Ayrıca topuklu ayakkabı giyyordu. Kıyafeti hiç de mantıklı değildi ama moda söz konusu olduğunda Nova asla mantıklı biri değildi.

"Krychek'le temasa geçip onu hastaneye geri götürmem gerekiyor mu?" "Hayır." Nova ayağa kalktı, parlak siyah saçları mükemmel bir şekilde toplanmıştı ve

ruj koyu pembe. "Starlight'ınız iyi. Sadece vücudunun zehrin ve tedavinin şokundan kurtulabilmesi için dinlenmesi gerekiyor."

Valentin yatağın ayakucundan bahar yeşili yumuşak bir battaniye kaldırıp Gümüş'ün üzerine örttü. Nova kaşlarını çatıp Gümüş'ün giysilerini gevşetmek istercesine topuklarının üzerinde kıpırdandığında, Valentin başını salladı. "Tıbbi nedenler dışında kendisine dokunulmasını istemeyecektir." Onu arabadan taşıdığı için Nova'nın kendisini affedeceğinden emin değildi ama bazen bir ayının yapması gerekeni yapması gerekirdi.

Onu deliliğinden çekip çıkarırdı.

." Nova battaniyenin Silver'ı rahatça emin olduktan sonra ikisi birlikte odadan dışarı çıktılar. Gümüş'ün Dışarıdaki geçit boştu, muhtemelen Valentin'in yardımcılarının biri sayesinde. Aksi takdirde, klan toplanır, gelişmeleri sorar ve yardım teklif ederdi - bir yandan da Starlight'a gizlice bakmaya çalışırlardı.

Küçük gangsterler muhtemelen şu anda mahkemeye çıkmış, aynı derecede küçük klan arkadaşlarına bilgi veriyorlardı. Ancak yetişkinler değil. Valentin yaramazlık yapan yavrulara, güvenli bölgeyi bir daha kendi başlarına terk etmeyeceklerine söz verirlerse onları ailelerine teslim etmeyeceğini söylemişti; genellikle "bırak ve saldır" oyunlarını Denhome'a çok daha yakın bir yerde oynuyorlardı.

Bu onların hapisten tek kurtuluş kartlarıydı. Ondan sonra, ebeveyn ve klan cezasıyla karşı karşıya kalacaklardı.

Nova, "Neden," dedi, "korkutucu derecede yetkin Gümüş Merkant'ın düzensiz bir ine girecek kadar güvenli bir limana ihtiyacı var?

Aylar mı? Bana telefonda söylediğiniz tek şey karmaşık bir zehir yuttuğu ve başarılı bir şekilde tedavi edildiği idi."

"Biri onu öldürmeye çalıştı." Boğazını açıp öfkeli bir böğürtü çıkarma isteğini dizginlemek zorunda kaldı. "Güvendiği, evine girmesine izin verdiği bir kişi olmalı. Yemeğine zehir katmışlar, Nova."

Kız kardeşi bir elini kalbine bastırdı. "Piç kurusu!" Yemek bir ayı için kutsaldı, birbirlerine ve dostları olacak kişilere bağlandıkları şeydi.

"Uyandığında aç olacak."

"*Chert voz'mi.*" Valentin yüzünü ovuşturdu. "Psy dükkanlarından birinden sevdiği yiyecekleri almayı unuttum. Sadece Denhome'da güvende olmasını istedim."

Nova sanki ondan üç değil de on yaş büyükmüş gibi kolunu okşadı. "Neyse boş ver. Tamsyn'le konuşup hangi gerçek insan yemeklerini yiyebileceğini öğreneceğim."

"Nova."

Kız kardeşi ellerini havaya kaldırdı. "Bir şey demek istemedim, bunu biliyorsun! Sadece zevk için yemek yemeyen insanları anlamıyorum." Sesi şaşkıncı, normalde koyu kahverengi olan gözleri kehribar rengine dönmüş, saf bir şaşkınlıkla ona baktı. "Tamsyn-Psy'nin de Dönüşenler ve insanlar gibi tat alma duyuları olduğunu kontrol ettim.

Yemeğin yüce zevklerini görmezden gelmeleri size mantıklı geliyor mu?"

İçini kemiren endişeye rağmen kıkırdayan Valentin, bir kolunu onun omuzlarına attı ve onu Mağara'ya doğru götürdü. Starlichka'sı artık güvendedeydi. Kimse görülmeden ya da kokusu alınmadan odasına giremeyecekti.

Valentin'in odası, Mağara'nın neşeli kaosunun ötesindeki ilk odaydı, yanındaki Silver. Denhome'un bu bölümünde yaşayan herkes kendi odalarının önünden geçmek zorundaydı. Bu koridor normalde hiç boş olmazdı ve tüm klanı Silver'ı merak ederken boş olma ihtimali daha da azalırdı.

Denhome'a her gün bir Psy gelmiyordu.

Aslında, bir Psy bu taş yollarda yürümeyeli otuz üç yıl olmuştu. Déwei Nguyen, Sessizlik öncesinde bir TaşSu ayısıyla çiftleşmiş, halkının bu duygusuz seçimi yapmasını uzaktan izlemiş, bunun ırkının geleceği için ne anlama geldiğine üzülmüş ve korkmuştu. Bir anda anne babasını, kardeşlerini, yeğenlerini, tüm Psy aile üyelerini ve arkadaşlarını kaybetmişti.

Yaşlı adam Valentin doğmadan önce vefat etmişti, ama Valentin klandaki diğer kişilerden hikayeler dinlemiş, Déwei'nin pek çok kişinin imrendiği bir hayat yaşamış olmasına rağmen, halkı için her zaman kalbinde bir hüznü taşıdığını biliyordu. Déwei Nguyen'in tek yumurta ikizi torunları Pavel ve Yakov Stepyrev, Valentin'in en güvendiği iki kişiydi.

Silver'ın zehirlenmesinin Konsorsiyum tarafından planlanmış olma olasılığına gelince, Valentin bu iğrenç grubun pençelerini kendi halkından birine geçirmiş olma riskini asla göz ardı etmese de, klan içinde bir hain olma ihtimalinin gerçek olduğunu düşünmüyordu. StoneWater kötü bir şekilde parçalanmış olabilirdi, ama bu kendi halkları içindeydi ve taraflardan biri tarafından asla yabancılara ifşa edilmeyecekti.

"Kaleb'in yardımcısını sen mi kaçırdın?" Valentin Mağara'ya girer girmez Pavel sordu.

"*Bozhe moi!*" Yakov inledi, gözleri kardeşininkiyle aynı su yeşili, saçları aynı maun rengi ve teni açık ve koyu arasında sıkışmış kahverenginin aynı tonundaydı. Kimin daha uzun olduğuna dair sayısız tartışmaya rağmen, ikisi de 1.80 boyundaydı, vücutları kompakt ve güçlüydü. Onları birbirinden ayıran tek fiziksel özellik görüş açılarıydı. "Eğer onda karar kıldıysan, bize haber vermeliydin ve-"

"Hey!" Valentin onların dikkatini çekmek için göğsünden gürledi. "Stasya sana Gümüş'ün neden burada olduğunu söylemedi mi?"

"Tabii ki söyledim," dedi kız kardeşi öfkeyle. "Sadece bana inanmıyorlar."

İçlerinde en sessiz ve içe dönük olanı, saçları parlayan bir gün batımının tonlarını yansıtan alışılmadık bir renk karışımı olan Pieter kollarını kavuşturdu. "EmNet'in başında olan ve patronu Kaleb Krychek olan bir kadın neden bizim yardımımıza ihtiyaç duysun ki?"

Gençlerden birkaçı, Mağara'nın doğal tavanı en az yüz fit yukarıda olan Denhome'un devasa oturma odasında yetişkinlerin konuşmalarına yaklaştı. Dağdaki doğal çatlaklardan Mağara'ya giren güneş ışığı huzmelerini yönlendiren karmaşık bir aynalar sistemi sayesinde mekân gün ışığıyla parlıyordu.

Bu ışık gençlerin umursamaz ilerleyişini yakaladı. Valentin, onlar omuzlarını kamburlaştırıp patentli ergen kaşlarını çatarak Mağara'nın başka bir bölümündeki çalışmalarına geri dönene kadar onlara ters ters baktı. Bu bölüm, yağmurun onlara ışık getiren aynı çatlaklardan içeri girdiğinde düştüğü, kaynakla beslenen doğal bir havuzun yanındaydı. Havuzun pırıl pırıl parlayan yeşil berraklığından kum fıskırıyordu, su yavruların bile korkmadan oynayabileceği kadar sığdı.

Havuzun etrafındaki kayalıklarda gür yosunlar yetişiyor ve Mağara'nın o kısmına dünya içinde bir dünya hissi veriyordu. Geri kalanı daha kayalıktı ama yine de kendine has bir güzelliği vardı. Parlak kuvars damarları tüm alan boyunca uzanırken, her bir yavrunun beş yaşına geldiğinde avuç izini bıraktığı duvar bir renk cümbüşüydü.

Starlight tüm kalbi ve ruhuyla sevdiği bu ev hakkında ne düşünecekti?

"Silver'ın kısa bir süreliğine ateş hattından çıkarılması gerekiyor," dedi burada toplanan yardımcılara - üçü, kimsenin StoneWater bölgesine tecavüz etme fikrine kapılmadığından emin olmak için uzun menzilli devriye görevlerinde Denhome . Ayıları birbirlerinin üzerinde yaşamayı seviyor olabilirdi ama dolaşmak için geniş bir alana ihtiyaçları vardı.

Zahaan, Taji ve Inara iki hafta içinde geri döneceklerdi. O zamana kadar Valentin, klanın toprakları boyunca gizlediği çeşitli iletişim noktaları aracılığıyla onlarla iletişim kurmaya devam etti. Bu toplantıdan sonra üçünü bilgilendirecek olan Pavel'di. "Gümüş'ün büyükannesi burada kimsenin ona ulaşamayacağını biliyor ve Gümüş de onun kararını kabul etti."

"Silver Mercant büyükanne ve büyükbabasını mı dinliyor?" Nova gözlerini kocaman açarak fısıldadı. "O da bizim gibi mi?"

"Evet ve onun babuşkası da bizimki kadar korkutucu, bu yüzden ona bulaşmayın."

"Kendi kendine mi konuşuyorsun, Valya?" Pavel sinsice sordu, yanakları buruşmuştu ve takmakta ısrar ettiği gözlüklerin şeffaf camlarının ardında gözleri parlıyordu; aksi halde cüretkâr ayı, hazırda bulunan düzeltici ameliyatın vücuduna zarar vermesinden korkuyordu. zaten mükemmel olmayan bir görüş.

Herkes güldü; Valentin'in adamları ve kadınları onun Kaleb Krychek'in tehlikeli yardımcısına duyduğu hayranlığın farkındaydılar. Valentin'in, Silver'a ya da Kaleb'e teslim edilmesi gereken her belge için aniden gönüllü kuryelik yapmaya başlamasından sonra bunu fark etmemek zor olmuştu. Çünkü her nasılsa, belgeleri patronu yerine Silver'a bırakmak onun için her zaman çok daha uygun oluyordu.

"Hepinizin yapacak işi yok mu?" diye homurdandı.

Pavel elini kaldırdı, açıkça bir pislik gibi davranıyordu. Ama Valentin bu pislikten hoşlanıyordu. "Ne?"

"Işınlayıcılar."

"Sorun değil," dedi onlara. "Silver'ın büyükannesi Silver'ın bir tür kalkanı olduğunu doğruladı, bu da yüzlere kilitlenenlerin bile onu bulamayacağı anlamına geliyor." Bu, Ena Silver'ı hastanede bırakmadan önce yaptıkları son konuşmanın bir parçasıydı. Valentin'in bakımı.

"Huh." Stasya Pieter'in omzuna çarptı, boyu onunkinden sadece bir santim daha kısaydı.

Valentin'in kız kardeşi kurnaz değildi. Pieter'in kemiklerini kırmak istediği son bir ay içinde iyice belirginleşmişti. Valentin hem yumruğu hem de Pieter'in karşılık veren bakışını görmezden geldi. Bir erkeğin kız kardeşlerinin mahrem hayatlarını bilmesine gerek yoktu.

Hiç.

Pieter fiziksel teması kesmeyince Stasya kendinden memnun bir gülümsemeyle, " de şaşırtıcı değil," diye ekledi. "Bunca zamandır Krychek'le çalışırken birkaç numara öğrenmiş olmalı."

"Güvenlik ayarlarını değiştirmemizi mi istiyorsunuz?" Pavel ellerini kot pantolonunun ceplerine soktuğunda omuzları gömleğinin koyu kahverengisine doğru çekiliyordu. "Büyük bir tehdit uyarısı almadığımızdan beri teknik unsurları Defcon 5'te çalıştırıyorum."

"Defcon 5 mi?" Yakov -kendi kıyafeti pazularını saran siyah bir tişört ve koyu yeşil kargo pantolonuydu- yüzünü buruşturdu. "Gerçekten mi, Pasha? Yine o Amerikan hologramlarını mı oynuyorsun?"

Pavel eliyle kaba bir hareket yaptı. "En azından Tacikistan'dan gelen on yaşındaki midillilere yenilmiyorum."

Yakov göğsünü tuttu. "Ah, beni nasıl yaraladın. Çocukken seni sırtımda taşıdığımı düşününce."

İkizlerin özel bir şey olmadan birbirleriyle uğraşmalarına alışkın olan Valentin, soruya odaklanmak için onların oyunlarını görmezden geldi. "Bir kademe daha yükselt," dedi. "Kimsenin içeri sızamayacağından emin olmak istiyorum."

Bu fazladan ve muhtemelen gereksiz bir önlemdi. Engebeli arazileri her zaman olduğu gibi en büyük savunma hattı olarak işlev görecekti. Uzun zamandır bu bölgeye yerleşmiş olan StoneWater, medeniyetin toprak patikadan öteye geçmesine izin vermemişti ve bu patikayı birkaç dakika içinde yok edebilirlerdi.

Denhome'a gitmenin diğer tek yolu ışınlanmak ya da yürüyerek gitmekti. Her türlü bubi tuzağıyla dolu engebeli araziler için eğitim almadıysanız ikincisinde size bol şans. Yakov kardeşini hologramlar konusunda zorluyordu ama ikisi kafa kafaya verdiklerinde en iyi tuzakları buluyorlardı, av başlı başına bir oyundu.

"Bunu şimdi yapacağım," dedi Yakov. "Güneşin altında tembellik eden birkaç dominanttan daha fazlası var. Kızlarına tekme basma zamanı."

"Hey," dedi Nova, elleri kalçalarında. "Tembellik etmeyi hak ettiler ve klanın şifacısı olarak ben önerdim."

Yakov, Nova'ya saygısızca kadar akıllıydı. Aksine, belinden eğildi. "Onların koca kızlarını nazikçe tekmeleyeceğim leydim."

"Pasha." Diğerleri dağılmaya başlarken Valentin teknik uzmanlarını daha yakına çağırdı, Nova da Yakov'un yanında tepinerek onun kızını tekmelemeye fazla hevesli olmadığından emin oldu. "Bir şey var mı?"

Bölüm 8

DİĞER ADAM gözlüklerini yukarı kaldırdı, gözleri kristal berraklığında bir su yeşiliydi. Ne yazık ki bu güzel gözlerin gece görüşü berbattı. Pavel gözlükleri olmadan bir metre bile göremiyordu. Ama beyni bir ustura gibiydi. O da kardeşiyle aynı baskınlığa sahipti. Sırf gözleri iyi görmüyor diye onu klanda daha düşük bir pozisyonda bırakmak belaya davetiye çıkarmak olurdu.

Şimdi başını salladı, dağınık koyu kahverengi saçları teninin orta kahverengisinden birkaç ton daha koyuydu. O kahverengi geldi Valentin, kendisinin ve Yakov'un Angola'nın yerlisi bir ayı olan büyükbabasından -bir ayı klanının daha soğuk bir iklime taşınmadan önce Angola'da ne işi olduğunu hâlâ anlayamamıştı. Pavel'in deduşkası ne zaman bu konuyu açsa deli gibi gülüyordu. Su yeşili gözler ikizlerin siyah ayı annesinden geliyordu.

Déwei Nguyen'in genleri çoktan gömülmüş gibi görünüyordu, ama ikizleri doğduklarından beri işaretleyen sezgilerinde . Pavel ya da Yakov Valentin'e sınırın bir bölümünü daha sıkı korumasını söylediğinde, görünürde bir neden olmamasına rağmen, Valentin onu dinliyordu. Bu en son olduğunda, Selenka'nın kurtlarını gizlice içeri girmeye çalışırken yakalamışlardı, şüphesiz Taşsu'yu gözetlemek için.

Déwei Nguyen bir .

"İletişim trafiği, Konsorsiyum'un klanda bir tesisi olduğu anlamına gelebilecek hiçbir şüpheli sinyal göstermiyor." Pavel'in gözleri inek konuşmasına geçparladı. "Pazar gününe kadar üç şekilde dinleme yaptım-"

"*Pasha.*" Valentin bakışlarıyla onu olduğu yere mıhladı.

İkincisi ellerini kaldırdı. "Kimsenin mahremiyetini ihlal etmiyorum. Her şey bir bilgisayar programı tarafından yapılıyor. Kod konusunda bana yardımcı olması için SnowDancer'dan Brenna'yı tuttum. Adamım, o kadının *beyni.*" İç çekti. "Keşke kurt olmak gibi kötü bir zevki olmasaydı ve delicesine

onun psikopat suikastçı arkadaşına aşık olursam, takım değiştirmeyi ciddi ciddi düşünürüm."

Valentin başının yan tarafına bir tokat attı. "Odaklan."

"Doğru." Pavel sert darbeyi ayı gibi bir soğukkanlılıkla savuşturdu. Arkasında biraz daha az güç olsaydı, bunu onuruna yapılmış bir hakaret olarak algılayacaktı. "Her neyse, her şey otomatik. Herhangi biri klana zarar vermek isteyen insanlarla iletişim kurmaya çalışarak şirinlik yapmaya başlarsa parlak kırmızı bir bayrak gönderecek şekilde programlandı. Şimdiye kadar bir şey çıkmadı."

"Güzel."

Pavel, "Programladığım kaygan ve sinsi anahtar kelimelere takılan dört yanlış negatif sonuç aldık," diye ekledi. "Gençler Ebeveyn görüşü dışında ilişki ayarlamak." Diğer adam suratını astı. "Neredeyse onları ihbar edecektim çünkü hiçbir erkek görme engelli bir ayıyla birlikte olmak istemez ama kendimi tuttum."

"Bir bok verdiğimde sana nehir gibi ağlayacağım." Pavel görme engelli olabilirdi ama yatak arkadaşı konusunda asla zorluk çekmezdi. Birçok ayı ve insan onu çok sevimli bulurdu. Özellikle de her iki yavaşındaki gamzelerini gösterdiğinde. Sert mizaçlı Yakov gamzelerden nefret etse de, Pavel'in utanmaz bir şekilde onun avantajı.

Pavel, "Gerçekten StoneWater'da birinin bize ihanet edebileceğini mi düşünüyorsun?" dediğinde o gamzeler hiçbir yerde yoktu.

"Hayır ama Lucas'ın uyarılarını dinlememek aptallık olurdu." İyi bir alfa klanını korumak için her türlü önlemi almak zorundaydı. "Görünüşe göre," dedi, "bu Konsorsiyum grubunun insanların derilerinin altına girmenin bir yolu var."

"Hepsinin para ve güçle ilgili olduğunu söylemiştin." Pavel başını kaşıdı. "Anlamıyorum Valya. Sırf bunun için barışı bozacaklarına inanamıyorum."

"Çünkü sen bir ayısın." Sevdikleri insanlar onlar için her şeydi, mutluluk güçte ya da parada bulunmazdı. Son iki şey sadece klanın korunmasına yardımcı oldukları, yavrularını ve eşlerini güvende tutmaya yardımcı oldukları için faydalıydı.

Valentin, "Bir ayıyı ihanet etmeye neyin ikna edebileceğini bilmiyorum," diye ekledi, "ama her şeyi henüz küçükken yakalamayı tercih ederim." Hâlâ bir klan üyesini kurtarabilecekken

yoldan çıkarmak. "Benim alfa olmamı istemeyen insanlarımız var." Bunu söylemek alfa kalbinin her hücrelerini acıtıyordu ama bu bir gerçektir.

Pavel'in yüzü asıldı, sevimli aşğın yerini Valentin'le aynı ölümcül koruma güdüsüyle doğmuş güçlü bir baskın aldı. "O insanların hiçbirisi Denhome'da değil."

Valentin'in ayısı da halkının sadık olduğunu haykırıyordu ama klanının kayıp parçası, ruhundaki bir kıymıktı ve ona herkesin kendisini ayıların alfalarını sevmesi gerektiği gibi sevmediğini hatırlatıyordu. "Programı çalışır durumda tut."

"Olmuş bilin." Pavel kollarını kavuşturdu. "Ayrıca tüm klanı bu konuda bilgilendirmenin bizi korumaya yardımcı olacağını düşünüyorum. Konsorsiyum'un istismar edebileceği ve içine sızabileceği hiçbir gölge bırakmıyor."

Valentin başını salladı. Ayılar sır saklamakta çok kötüydüler... çok ender rastlanan aykırılıklar dışında ve son aykırılığın sakladığı sırlar da korkunçtu. "Gümüş'le ilgili haberi yay, insanlar yabancıların ona zarar vermek isteyebileceğini bilsinler."

"Sürüye bir tehdit getirmeyeceğini biliyorum." Pavel'in bakışları alışılmadık derecede ciddiye. "Ama onun güvende olduğundan emin olup olmadığını sormazsam işimi olurum."

Valentin kuru bir sesle, "Nova'nın öfkelenmesi kadar güvenli," dedi. "Ama bize zarar vermez." Valentin kısmen insanları okuyabildiği için alfabeyi ve Silver'in hayatını kurtararak ondan ve büyükannesinden belli bir sadakat kazandığını biliyordu. Her iki kadın da ona bu dostluk hareketini unutacak türden görünmüyordu.

Pavel başını salladı ve alfasının sözüne güvendi. Valentin'in tüm yakın çevresi gibi, diğer adam da onu sorgulamaktan asla çekinmezdi ama Valentin bir çağrı yaptığında o da Valentin'e destek olurdu. "Önümüzdeki sekiz saat boyunca vardiyam yok. Bana özel bir şey için ihtiyacın yoksa, gidip güneşte biraz kestireceğim. Eğer Yasha kıcımlı tekmelemeye cüret ederse, ona yeni bir tekme atarım."

"Devam et." Diğer adam, kardeşi hariç klandaki diğer tüm ayılardan daha az uyuyordu ama bu doğal bir eğilimdi. Beş saat sonra ikisi de gitmek için can atıyordu. Bu onları çocukken küçük birer dehşet haline getirmişti. Yetişkin olduklarında da zaman zaman can sıkıcı oluyorlardı ama en azından sabah insanı olmak gibi büyük bir günah işlemiyorlardı.

Pavel ayı formuna geçip güneş ışığında kestirmek için ayrıldıktan sonra, Valentin Mağara'nın etrafına bir göz attı. Küçük hedefleri - çeteler ve hepsi- uzak köşedeki pelüş bir halının üzerinde oturmuş, iki byğn dikkatli gözleri altında bir oyun oynuyorlardı. Mağara'nın devasa açıklığın geçerek şu anda tatlı bir şekilde davranan gruba ulaştı ve yere kt. "Ben de katılabilir miyim?"

Mutlu yüzler ona doğru kalktı, minik bedenler yer değıştirdi ve halının üzerindeki yerini alırken küçük eller kollarını okşadı. Oyunun kurallarını açıkladıklarında dinledi; sonra, güçlü olarak, Büyüleyici, tehlikeli telepat ondan çok uzakta uyumuyor, klanının çocuklarıyla oynuyordu . . .

değil.

Ebeveynleri ve vasileri tarafından kalbinden koparılanlar değil.

Kalıcı bir yara izine dönüşmeye giderek yaklaşan kaybından dolayı ii acırken, kollarını bir yavruya açtı. Kucağına tırmanmak istedi. Çocuğın küçük bedeni, kalbinin hızlı atışı; hepsi ona kollarının arasında koruyamadığı savunmasızları, soğukta kalanları hatırlattı.

Daha zamanı vardı. Fazla değil. Ama biraz vardı.

İnsan Vatansever

SILVER MERCANT'ın durumu onu endişelendiriyordu. EmNet'le giderek daha iyi bir iş çıkarmaya başladığında uygulamaya koyduğu plan iyi bir plandı ama öngörülemezliği canını sıkıyordu. O kontrol etmeye alışkın bir adamdı ve bu olayda hiç kontrolü yoktu. Sadece onun zehri tüketmesini beklemek zorundaydı.

Diplomatik bir konaklama için kendisine ev sahipliği yapan ayı klanına kendi yiyeceğini götürmemiş olsaydı, bunun sonucu şimdi daha da gecikecekti. Görünüşte Trinity aracılığıyla organize edilmişti ve EmNet'in yöneticisi olarak pozisyonuyla bağlantılıydı.

Basın bülteninin çıktısını buruşturdu.

Psilerin güçlü Dönüşen sürülerine ve klanlarına girmeye başlamaları ne kadar da uygun. Adına ister gerçek aşk desinler, ister diplomasi süsü versinler, her şey dünyanın en güçlü alfalarına kancalarını takmakla ilgiliydi. İkinci Psy

Dönüşenler arasında yeterli sayıda ajanı olan alfalar şüphesiz ölmeye başlayacak ve yerlerini Psy telepatları tarafından kontrol edilen kuklalar alacaktı.

Psişik ırk böyle çalışırdı. Ayı inine girerek Gümüş Merkant da diğer kardeşleri gibi güce aç olduğunu kanıtlamıştı. Onu hedef almakta haklıydı, artık bu seçimden dolayı suçluluk hissetmiyordu. EmNet'in "insani" görevi, Psy'a normalde onlara güvenmeyecek insanlara erişim sağlamak için tasarlanmış çok zekice bir paravandı.

"Sabır," diye kendi kendine öğüt verdi. "Tutacaktır." Bu arada, bir sonraki hedefinin ayrıntılarını ince ayarlamaya çalışacaktı.

O kötü biri değildi.

Ama yeni ve parlak bir gelecek maskesi altında köleliğe sürüklenmek üzere olan bir aptal da değildi. Eğer başarmak için öldürmek zorunda kaldıysa

özgürlük, olsun.

Bölüm 9

Teslim edilecek: Silver Mercant, Krychek Enterprises, Merkez Ofis, Moskova
Okunacak metin: Bay I. M. A. Medvezhonok

-Astonishing Cakes'te iş emri (17 Eylül 2082)

GÜMÜŞ bir anda uyandı, tümüyle uyanıktı.

Zehirlenme teşebbüsü nedeniyle hastane yatağında olmadığı zamanlardaki olağan uyanma süreciydi bu. Bulanıklık yok, bulanıklık yok, sadece uyku ve sonra aniden uyanıklık. Telepatik tarama otomatikti, çocukluğundan beri ona öğretilmişti. Paralı askerler PsyNet efsanesinde olduğu gibi tek gözleri açık uyumazlardı ama psişik düzlemde iki gözleri de açık olarak uyanırlardı.

Taraması çevrede hiçbir Psy zihni tespit etmedi.

Bu öylesine tuhaf bir durumdu ki Gümüş çevresini incelemek için gözlerini açtı. Her şehirde zihinlerin bir karışımı vardı.

Bazıları, onun tarafından gözden kaçırıldı.

Adamantine doğal kalkanlar; diğerleri, zihni kendininki gibi tanıdı; hala diğerleri, uzak durdu - kalkanları o kadar kağıt inceliğinde olan insanlar, eğer dikkatli olmazsa, farkında olmadan beyinlerini delebilir ve sırlarında boğulabilirdi.

Sapkın arzular ya da açgözlülükle hareket eden sınırlı sayıdaki çarpık Psy dışında, çoğu Psy onun gibiydi ve bir insan zihni tespit ettikleri anda otomatik olarak "sıçırıyorlardı". Başka bir insanın tüm psişik varlığına sahip olmak -düşünceler, rüyalar, kabuslar, rastgele duyusal veri parçaları, milyonlarca konuşmanın yankıları-beyne çığlık atmak hoş bir deneyim değildi.

Burası onun yatak odası değildi.

Aslında burası daha önce gördüğü hiçbir odaya benzemiyordu. Duvarlar sadece güvenlik için yeterince düzeltilmiş çıplak taşlardan oluşuyordu. Sanki burası, kelimenin tam anlamıyla

taş, sonra hacklemeyi yapanlar omuz silkti ve işlerinin bittiğini söyledi. Doğrulup etrafına bakındı.

Görebildiği kadarıyla odada herhangi bir tehdit yoktu, ancak ön kapı sürgülü değildi ve yan tarafta kontrol etmesi gereken bir kapı vardı. Üzerinde oturduğu yatak dışında -yine de battaniye kadar yumuşak olmayan yumuşak bir çarşafı kaplı bir yatak. Bir köşede, üzerinde bir dizi giysinin asılı olduğu ayaklı bir elbise askısının yanında bir koltuk vardı.

Giysilerin altında eski ahşap bir sandık duruyordu.

Yatağın kolayca ulaşılabilir bir yerinde küçük bir sehpa vardı. duvara yaslanmıştı. İçinde dijital bir saat, o sabah takım elbisesinin cebine koyduğunu hatırladığı telefon, kapalı bir şişe su ve üstü kapalı bir tepsi vardı.

Bunu şimdilik bir kenara bırakarak saate odaklandı. Eğer doğruysa -ki PsyNet'te yaptığı hızlı bir kontrol saatin tam olarak doğru olduğunu doğruladı- şu anda son anılarından *sonraki* gün sabahın beşiydi.

Sanki bu düşünce bir çağlayanı tetiklemiş gibi, anılar hızla geri geldi: *Valentin, zehir, büyükannes, hastane, küçük gangster ayları, etrafındaki kaslı sıcaklık, kulağına çarpan bas kalp atışları.*

Silver, nerede olduğunu anlayana kadar parçaları yavaşça ayırmadan önce tufanın üzerine çökmesine izin verdi ve nedenini. Sıradaki şey vücudunu test etmektir. Bacaklarını yatağın kenarından sarkıtarak, yatağın üzerine oturduğu geniş halının üzerinde ayağa kalkmaya çalıştı. Bir, iki kez titredi ama dik durmayı başardı.

Ötesinde hiçbir zihin hissedemediği kapıya doğru yürüdü ve onu açarak temizlik tesislerini ortaya çıkardı. Silver hiçbir şekilde kirli olmaya değildi ve şu anda tam olarak bunu hissediyordu. O Hastanenin antiseptik kokusu üzerine sinmişti ama bunun altında zehrin ilk vurduğu andaki terin belli belirsiz izi vardı.

Duş almak öncelikliydi.

Kararını verdikten sonra odanın kapısına doğru yürüdü ve sürgüyü bu tarafa doğru fırlattı. Sağlamdı. Ayların olduğu bir klanda anlamlıydı. Moskova'daki bar olaylarıyla ilgili raporlarda gördüğüne göre, aylar hiç uğraşmadan bir şeyleri kırıyorlardı.

Ancak kendini güvende hissettiğinde giysileri inceledi. Hiçbiri ona ait değildi ama sanki üzerine uyacakmış gibi görünüyordu. Birkaç parça yepyeni görünürken diğerleri kullanılmış ama temizdi. Bagajda kendi bedeninde biri için tasarlanmış iç çamaşırları vardı; hâlâ Silver'ın en sık kullandığı butiğin adını taşıyan ambalajın içindeydi.

Büyükannesi yeni eşyaları göndermiş olmalı.

Sessiz bir uyarı zihninde çınlayarak ilgilenmesi gereken telepatik mesajlar olduğunu söyledi. Şu anda psişik bir kasanın içine kapatılmış durumdalar. Telepatların büyük çoğunluğu bu tür bir "bekleme alanı" oluşturamazdı - yalnızca yüksek

Saf telepatların kapasitesi vardı ve hatta çoğu bunu çok fazla iş olarak görüyordu. Öyleydi ama Silver bu işi her zaman rahatlığa değer bulmuştu.

Kasadaki yarı saydam baloncukları taradı. Her biri ayrı bir mesajı temsil ediyordu ve karışık bir geçiş riskini göze almamak için komşularından özenle ayrılmıştı. Silver şimdilik ikisi hariç tüm mesajları görmezden geldi.

İlki Ena'dan geldi.

Silver, Alpha Nikolaev Moskova'daki bir StoneWater ayısının size bazı kıyafetler getirmesini organize etti. Hepsi yeni, kendi elimle satın aldım. Alışveriş gezisi sırasında daha az kullanılmış giysilerinize arıza emniyeti olarak temas zehirleri yerleştirilmiş olabileceği aklıma geldi. Onları test ettireceğim.

Mesaj Ena'nın mesajlarının her zaman yaptığı gibi keskin bir sessizlikle sona erdi. Silver büyükannesinin dikkatli olmakta haklı olduğunu biliyordu ama zehirle temas etmesi pek olası değildi; verimli bir şekilde kullandığı küçük, işlevsel bir giysi seti vardı. Bir parçası tehlikeye girmiş olsaydı şimdiye kadar ölmüş olurdu.

Gözüne çarpan ikinci mesajı açtı.

Silver. Büyükannem hiçbir şey söylemiyor ve medyada lanse edilen ayılara yapılan saçma "siyasi dostluk ziyareti"ne inanmak için kendimi ikna edemiyorum. Kuzen Ivan bana

dairenden kayboldu. Seni hissedebiliyorum, hayatta olduğunu biliyorum. Baskı altında mısın? Yardıma ihtiyacın var mı?

Ena Silver'a kimseye güvenmemesini söylemişti ama bu bağ hiçbir şeyin bozamayacağı bir bağıdı. Eğer Arwen Gümüş'ü öldürmeye karar verirse, bu ailelerinin temelden sarsılması anlamına gelecekti. Kendisiyle aynı zamanda doğan ama ikizi olmayan kardeşine tereddüt etmeden cevap verdi.

Babaları Mercant'tı. İki kadınla döllenme ve gebe kalma sözleşmesi imzalamıştı. Şans eseri hamilelikleri birkaç gün arayla gerçekleşmiş, biri beklenenden erken, diğeri daha geç gebe kalmıştı. Silver ve Arwen aynı hastanede doğmuşlardı, aralarında sadece on dakika vardı.

O her zaman hayatının silinmez bir parçası olmuştu.

Arwen, dedi zihniyle ulaşarak, çünkü kardeşi güçlü bir telepat değildi, psişik gücü başka bir alanda yatıyordu. Mesaj bırakmak için ona ulaştığına göre, kendini şiddetli fiziksel acı çekecek kadar zorlamış olmalıydı. *Ben iyiyim. Hayatıma kastedildi ama başarısız oldu. Lütfen kimsenin büyükanneme ulaşmadığından emin olun.* Eğer bir düşman Paralı Askerlere zarar vermek istiyorsa, Silver ya da Ena'yı ortadan kaldırarak bunu yapabilir.

Arwen'i ortadan kaldırmanın da felakete yol açacak bir etkisi olacaktı ama çoğu insan henüz bunun farkında değildi.

Kardeşi sanki uyanıkmiş ve onu dinliyormuş gibi hemen cevap verdi. *Sana mesajı gönderdiğimden beri büyükannemle konuştum. Onun yasağını dinlemediğine sevindim. Bana başvuracak birine güvenmeye karşı.*

Silver onun böyle bir şey yapabileceğine inandığı için onu azarlamadı; Arwen kendi yolculuğundaydı ve bu zor bir yolculuktu.

Büyükanne

tüm ilgili detayları?

Evet. Belli bir süre tartıştıktan sonra, eğer bana neler olup bittiğini anlatmazsa, aklına girip seni bulacağımı söyledim.

Valentin'in "kaba ve " sözlerini hatırlayan Silver, yeni olmayan ve Ena'nın giymesi pek mümkün olmayan siyah bir kot pantolon seçti.

gönderdi. Yeni pantolonlar Silver'ın her zamanki tercihine göre keskin bir şekilde dikilmişti ve bu engebeli yer için hiç uygun değildi. Kot pantolonu, üzerinde büyükannesinin stilistik parmak izlerini taşıyan bembeyaz bir gömlekle eşleştirdi.

Kardeşine, *"Dört yaşından beri zihnimi hackleyemedin"* dedi.

O zamandan beri denemedim. Bir duraklama. Güvenlik kayıtlarını inceliyordum. Operasyon penceresinde ailenizden olmayan tek ziyaretçileriniz Monique Ling ve Alpha Nikolaev'di.

Monique sadece oturma alanıma kadar gelebildi ve onu hiç yalnız bırakmadım.

Ve Alpha Nikolaev'i içeri almadınız.

İç çamaşırlarını giysilerle birlikte yatağın üzerine koyan Silver, Arwen'in söyleyemediğini söyledi. *O halde soru yok. O bir aileydi.*

Dört buçuk ay önce yaşanan elektrik kesintisi olayı, güvenlik kayıtlarında bir boşluk olduğu anlamına geliyor, bu nedenle dışarıdan biri olma ihtimali düşük.

Elektrik kesintisinin teknik bir arızadan kaynaklandığını siz de benim kadar iyi biliyorsunuz, diye yanıtladı Silver. Zehirleyicinin öngörü yeteneğine sahip olması ve bu kadar kısıtlı bir zaman aralığında planını harekete geçirmek için kapımın dışında bekliyor olması gerekirdi.

Biliyorum. Sadece aileden biri olmasını istemiyorum. Arwen'in telepatik sesi gerçek hayatta olduğu gibi belirgin bir şekilde boğuktu ve psişik sinyaliyle güçlendirilerek sanki yanında duruyormuş gibi ses çıkarıyordu. Büyükanne bu işin aslını öğrenmesi için yardım ediyorum.

Tüm verileri bana ilet.

İletişim hesabınız üzerinden mi yoksa psişik bir kasada mı istiyorsunuz?

En güvenli transfer yöntemini tartıştıktan sonra konuşmayı sonlandıran Silver, Ena ile temasa geçti. Onu uykusundan uyandırmak gibi bir endişesi yoktu-Ena ona telepatik bekleme odasını nasıl kuracağını öğreten kişiydi, rahatsız edilmek istemeseydi bunu etkinleştirirdi.

Büyükanne, dedi, uyandım ve psişik gücüm tam. Üstesinden gelmem daha uzun sürebilecek belli bir fiziksel zayıflık hissediyorum.

Büyükannesi hemen müdahale etti. *Doktorlar bunun üç güne kadar sürebileceğini söyledi. Laboratuvar analizleri bitirdi.*

Zehir. Bu yeni bir şey, öldürmek yerine zayıflatmak için tasarlanmış. Sadece yarım bardak içtikten sonra bile acil tıbbi yardım almamış , ölmezsiniz. Bir sebze olarak kalırdınız.

Anlıyorum. Bu da düşmanlarının amaçlarına işaret ediyordu. sadece beni ortadan kaldırmak değildi. Beni ve dolayısıyla ailemi zayıf göstermekle ilgiliydi.

Alpha Nikolaev'in de bana belirttiği gibi, sen EmNet'sin Silver. Ve EmNet Trinity'nin en görünür yüzüdür.

Kimse onu göremese de Silver başını salladı, bu hareket zihninin çevresiyle fark ettiği Sessizliğin ince bir ihlaliydi.

Beni zayıflatın, EmNet'in zayıf görünmesini sağlayın, gerilemeyi çabucak atlatacak kadar köklü değilken sertçe vurun. Bu acımasızca bir anlam ifade ediyordu. Ölü bir direktörün yeri doldurulabilirdi, ama kalıcı, zayıf ve akılsız biri? Psikolojik hasarı ağır olur.

Bunun ne anlama geldiğini bir düşün, dedi büyükannesi. Kardeşin bana yardım ediyor.

Evet, Büyükanne.

Konuşmayı bitirdikten sonra Silver tekrar nefes alabilmek için oturmak zorunda kaldı.

Psişik ve fiziksel rezervleri çok azalmıştı. Yakıta ihtiyacı vardı.

Önceliklerini değiştirerek kapalı tepsinin kapağını kaldırdı. Beslenme barları ya da besin içecekleri yoktu ama gözleme, başka bir bölgede uzun bir çalışma seansı sırasında yediği gözlemeye benziyordu. Mercimekten yapılmıştı ve son derece besleyiciydi ama damak tadına hitap ediyordu.

Yanında da bir kase dolusu sos vardı.

Gözlemeyi küçük parçalara ayırdı ve sosu denemek için kullandı. Güçlü bir tadı yoktu ama besleyici görünüyordu. Ve Valentin onun kalıcı olarak etkisiz hale gelmesini isteseydi, tek yapması gereken onu dairesinin zemininde bırakmak olurdu. Kasıtlı olarak inatçı ayı ayrıca aylardır ona beklenmedik ve açıklanamaz yiyecek hediyeleri gönderiyordu.

Ne zaman durmasını istese, sırtıyor ve "olağanüstü yemek zevkine sahip isimsiz hayranının" kimliği hakkında hiçbir fikri yokmuş gibi davranıyordu. Bu arada ikisi de kırmızı kadife pastadan, aromalı beslenme barlarından, tek tek paketlenmiş nashi armutlarından, ofisine yakın bir restorandan sıcak olarak teslim edilen gurme yemeklerden ve daha fazlasından onun sorumlu olduğunu biliyordu. Koyu ahududulu son pastaya, hayranının adının *Bay I. M. A. Medvezhonok* olduğu bir kart eşlik ediyordu.

Bay "Ben bir oyuncak ayıyım.

Silver, tatlıdan ziyade acı olan iki kare bitter çikolata da dahil olmak üzere tepsideki her şeyi bitirdi. Ayrıca bir şişe suyun tamamını içti. Vücudu hepsini emdi, psişik yetenekleri çoğu insanın fark ettiğinden çok daha fazla enerji yakıyordu. Yaklaşık iki saat içinde tekrar acıkacaktı. Normalde bu daha uzun sürerdi ama iyileşmekte olan vücudunun da yakıtı ihtiyacı vardı.

Duşa girmeden önce yemeğin oturması için on dakika bekledi.

Temizlendikten sonra giyindi ve saçlarını fırçaladı; ahşap saplı fırçayı tuvalet malzemeleri sepetinde bulmuştu.

Banyo. Kurutma makinesi yoktu ama Silver'in saçlarını açarak dışarı çıkmaya hiç niyeti yoktu. Bu imajla ilgili değildi, ama Küstah doğasıyla bilinen yırtıcı bir Dönüşen klanının ortasında güç oluşturmak her zamankinden daha önemliydi. Özellikle de baygın halde taşındığından beri.

Nemli saçlarını toplayarak ensesinde bir düğüm haline getirdi. Odasına döndüğünde kuruması için bırakacaktı. Bunu yaptıktan sonra banyo tezgahında bulduğu kozmetik paketini açtı.

Cilt tonu için doğru ürünleri içerdiği kanıtlandı.

Rimel ve parlatici kullanıyordu. Yine, bu onun zırhının bir parçasıydı. Silver Mercant'ın saçının bir telinin bile yerinde olmadığı görülmemiştir. "Sizi öldürebilecek ve bunu yaparken de iyi görünecek bir robot" gibi bir yüzle .

Bu alıntı bir insan tarafından yazılmış bir gazete makalesinden alınmıştır.

Abartılı ama tanım .

Silver yaklaşılabilir ya da "insan" gibi görünmek istemiyordu - robotik bir mükemmellik, kimsenin karşısına çıkmaya cesaret edemeyeceği bir kadın olmak istiyordu. İnsanlar robotlara zarar vermeye çalışmazdı. Belli ki bu konuda çalışması gerekiyordu, çünkü birisi tam olarak bunu yapmaya kalkışmıştı.

Kapısı hafifçe vurulduğunda, çorap bulmasına rağmen ayakkabı bulamadığını yeni fark etmişti. Gelen

Valentin. Valentin'in sessiz vuruş kavramına inanmadığından ya da fiziksel olarak bunu yapabilecek durumda olmadığından emindi.

Valentin Nikolaev her şeyi içindeki ayının büyüklüğüyle yapardı.

Kapı ikinci kez hafifçe vuruldu.

Bölüm 10

Dönüşen bir ayınınkinden daha cömert bir kalp yoktur.

-Gezginin Değişkenler Rehberi (Gözden Geçirilmiş Baskı:
1897)

Taş zemini yalınayak geçen Silver psişik duyuları tetikleyken kapının kilidini açtı. Diğer taraftaki kişi uzun boylu, kıvrımlı bir kadındı, siyah bukleleri mükemmel bir şekilde şekillendirilmişti ve kusursuz bir makyajı vardı, koyu kahverengi gözleri kalın kirpikli ve dudakları siyah elbisesindeki kırmızı kirazlarla uyumlu zengin bir kırmızıydı. Siyah elbisenin eteği dolgundu ve omuzlarının pürüzsüz bal rengi tenini ortaya çıkaran geniş, sıg yakalı bir üst kısmı vardı.

Kadının ayağında iki inç topuklu, askılı kırmızı ayakkabılar vardı.

"Merhaba! Uyanmış olabileceğinizi düşündüm." Işıl ışıl bir gülümseme. "Ben Nova, klanın şifacısı."

"Sen aynı zamanda Alfa Nikolaev'in kız kardeşisin." Valentin'in kardeşleri hakkında hiçbir şey bilmeseydi bile bu çok ; ikisinin yüz hatları çarpıcı bir benzerlik gösteriyordu, ancak Valentin'de sert ve kaba olan Nova'da daha çok dikkat çekici bir zarafet vardı. Hiç kimse ona "güzel" diyemezdi. Bunun için fazla eşsiz bir güzelliğe sahipti.

Nova, "Onun büyük ama en büyük olmayan kız kardeşi," dedi. "İçeri girebilir miyim?" Cevap beklemeden içeri girdi.

Silver onu durdurabilirdi ama ev sahibine karşı kaba davranmak onun yetiştirilme tarzına uymuyordu. "Senin kotunu mu giyiyorum?"

"*Bozhe moi*, hayır!" Derin kahkahalar. "Babuşkamın gururla tarif ettiği bu çocuk doğuran kalçaların o sıska şeylerin içine sığdığını görebiliyor musun?" Göz kırptı, abanoz kirpikleri koyu renk bir gözünün üzerine indi. "Hayır, onlar Ay Işını'nın. Ailesi biraz aptal ama Moon bu ismin sahibi." Yanında iki büyük çanta taşıyan Nova

çantalarından birkaç küçük kutu çıkardı ve Silver'ın sözünü kesmek için hiçbir umudu olmayacak kadar hızlı konuşmaya devam etti.

"Ama," dedi Nova, "Moon sıska kalçalara sahip olsa da, tüm bu klandaki en iyi ayakkabı zevkine ben sahibim ve sanırım aynı bedeniz." Nova acı dolu bir iç çekmeden önce bir dakika durakladı.

"Tamam, tamam, senin

Babuşka birkaç ayakkabı gönderdi ama onları sana sadece büyükannene onları aldığına dair yalan söylemek zorunda kalmaman için vereceğim. Onları giymeyeceğine söz vermelisin."

"Bu isteksizliğinizin bir nedeni var mı?"

"Ayakkabılar siyah, düz ve *mantıklı*." Nova ürperdi. "Silver Mercant mantıklı ayakkabılar giymez, ama eminim senin ayakkabıların her zaman rahattır."

"Evet, öyle." Silver sivri topuklu ayakkabılar giyiyordu çünkü yansıtmak istediği izlenimin bir parçasıydı, ama bu topuklu ayakkabılar özeldi-

denmesini veya çalışma kabiliyetini asla tehlikeye atmadığından emin olmak için yapılmıştır.

"Senin benim kalbime göre bir kadın olduğunu biliyordum." Nova cebinden bir tarayıcı çıkardı, Silver'ın göğüs bölgesinde gezdirdi, kaşlarını çatı ama tarayıcıyı yerine koydu ve bir kez daha ayakkabılara odaklandı. "Yani, senin o fotoğraflarını gördükten sonra."

"Fotoğraflar mı?"

"Oh, biliyorsun biz seni ve Krychek'i gözetliyoruz, tıpkı bizim kurtları, senin de bizi ve kurtları gözetlediğin gibi." Nova'nın sözlerinden kahkahalar yükseldi. "Bölgedeki diğer yırtıcıları bilmek zorundasınız, değil mi?"

Ayıların onu bir yırtıcı olarak görmesi ilginçti. Haksız da sayılmazlardı ama çoğu insan sadece Kaleb'i görme eğilimindeydi ve Silver'ı etkili bir yöneticiden başka bir şey olarak görmüyordu. "Bir sürü ayakkabı getirmişsin."

"On çift ve bu koleksiyonumun yüzeyini bile çizmiyor. Eğer hepsini ödünç almak istersen alabilirsin."

"Teşekkür ." Silver gözlerini sergilenen çeşitli çiftlerin üzerinde gezdirdi. "Normalde topuklu ayakkabılar benim tercihim olurdu ama görünüşe göre engebeli zeminlerde yürümem gerekecek. Böyle bir zeminde topuklu ayakkabılarla yürüme konusunda pek tecrübeli değilim."

Nova başını salladı. "Evet, Denhome'un her yerinde zemin sallanıyor. Bana büyük, güçlü ayıların fazla medeni şeylerden hoşlanmadığı söylendi." O yüzünü buruşturdu. "Bu konudaki fikrimi kimse dinlemiyor, Stasya bile! Bana pratik ayakkabılar giymeye başlamamı söyledi."

Nova ellerini yumruk yaparak kalçalarına bastırdı, kolları akimbo. "Nova Nikolaev pratik ayakkabılar *kullanmaz*. On dört yaşında topuklu ayakkabılarla ilk denemelerimi yapmaya başladığımda birden fazla kez kırımın üstüne düştüm. Valentin, ben ona bir çift giyip benimle yarışması için meydan okuyana kadar kırıyla güldü. Nasıl görmeliydiniz."

Valentin'in topuklu ayakkabı giymesi fikriyle bir an için dikkati dağılan Silver, elindeki konuya dönmek için kendini zorlamak zorunda kaldı. "Sanırım şimdilik daha sağlam ayakkabılara sadık kalmalıyım."

Nova, "Mantıklı ayakkabıları aklından bile geçirme," diye uyardı. "Onun yerine bu küçük siyah yarım botları dene. Rahattırlar, sevimlidirler ve hemen hemen her kıyafetle uyumludurlar."

Silver uygun olmaları halinde ilk tercihinin bunlar olacağına karar verdiğinden, yatağa oturdu ve bir çift ince pantolon giydi. ayak bileği çoraplarını giydi, botları ayağına geçirdi. Botların üzerinde yürümek için ayağa kalktığı anda, botların kendi bedenine çok yakın olduğunu fark etti. "Bunlar mükemmel. Teşekkür ederim."

Nova onun minnettarlığını gülümseyerek geçiştirdi. "Ayak bileği botu bağımlılığım var," diye itiraf etti. "Son sayıma göre sekiz çift, üçü siyah. Her neyse, bence senin de bir çift spor ayakkabın olmalı."

Silver genellikle spor ayakkabı giymezdi ama genellikle bir ayı klanında da bulunmazdı. "Teşekkür ederim, ... deneyeceğim." Üzerinde beyaz parıltılı ay ve yıldızlar olan parlak mavi ayakkabılar ile renkli tropik desenli parlak olmayan ayakkabılar arasında gidip geldi.

Nova'nın kahkahası neredeyse Valentin'inki kadar büyük ve sıcaktı. "Merak etme, sadece takılıyorum. Al bakalım." Çantasından bir çift basit kanvas ayakkabı çıkardı, rengi koyu maviydi. "Buna dikkat etmelisin, biliyorsun. Birbirimizle dalga geçme konusunda berbatız

Bir başkası. Yine de kötü bir şey değil." Sonucunu çok ciddi bir şekilde söyledi, bir sonraki sorusunu ise yargılamadan sordu. "Bir Psy olarak, şakaları ve alayları anlıyor musun?"

"Şaka kavramını anlıyorum," dedi Silver yarım botlarını çıkarıp

kanvas spor ayakkabılarını giyerken. "Ben

alay etmeyi anlıyorum. Ne var ki?"

"Asıl mesele Valentin'in bir keresinde pembe topuklu ayakkabı giyip poposunun üzerine düştüğü gerçeğini her gündeme getirdiğimde olmasını izlemek."

"Pembe topuklar mı?" Silver sözlerini sansürleyemeden konuştu. "Eh, zaten neredeyse bir metre boyundaki bebeğimi Kardeşim bir çift topuklu ayakkabı giy, siyahı seçmeyecektim, değil mi?" Nova'nın gözleri dans etti. "Ayrıca ileride şantaj yapmak için kesinlikle fotoğraflı kanıt alacaktım."

"sende mi? Şantaj malzemesi?" "Neden?"

"Çünkü buna ihtiyacım olabilir," dedi Silver, kanvas ayakkabıların tam oturduğunu onayladıktan sonra yarım botları tekrar giyerken.

"Kardeşin 'hayır' kelimesini dinlemiyor gibi görünüyor."

Nova'dan gelen gürleyen bir ses Silver'ın psişik ve fiziksel olarak tamamen uyanık hale gelmesini sağladı. "Kızgınsın."

Nova'nın gözleri artık kahverengi değil, parlayan soluk bir kehribardı. "Kardeşim hiçbir kadını izinsiz almamıştır."

"Cinsel rıza hakkında konuşmuyorum. Ben Psy'im. Ben seks yapmıyorum." Nova'nın ağzı açık kaldı, kehribar rengi koyu kahverengiye o kadar hızlı kayıyordu ki

Silver geçişi yakalayamadı.

Yatakta Silver'ın yanına yığılan şifacı fısıldadı, "Asla mı? Hiç mi?"

"Asla. Asla."

"Doğru o zaman. Psiler sadece bilimsel yöntemlerle mi ürüyor?"

"Bu muhtemelen Sessizlik'ten sonra değişecek, ama bugüne kadar evet."

"Adamım." Nova bir nefes verdi ve başını salladı. "*Adamım.*"

"Bu sadece başka bir egzersiz şekli." Silver'ın bu konuyu duygusal ırlardan biriyle tartışma şansı hiç olmamıştı

-Bu, Dönüşen ve insan etkileşiminin onun anlayışından kaçmaya devam eden bir yönüydü. Daha önce bazı davranışları tahmin etmiş, işin içine seks tahminleri fevkalade başarısız olmuştu.

"Seelichka, eğer böyle düşünüyorsan ..." Nova onun omzunu sıvazladı.

Silver'ın Nova'nın adını yumuşatarak sevecen bir şekle soktuğunu anlaması bir saniye sürdü. Valentin'in ona "Starlichka" dediğinde yaptığı gibi - gerçi "Starlight" da onun adı değildi. Sadece

Valentin ona hiç böyle seslenmemiştir. Arkadaşlarının ve ailesinin ona ne dediğini merak ediyordu. Onun tahmini "Valya" olabilirdi.

"Neden yanıldığımı söyleyebilir misin?" sordu uzun süre sessiz kalarak dikkatinin dağıldığını fark ettikten sonra. "Seks hakkında mı?"

Nova kaşlarını kaldırdı. "Seksi gerçekten açıklayamam, en iyisinin seni tanıyan, birlikte gülebileceğin biriyle olduğunu söylemek dışında." Yumuşak bir gülümseme. "Bu arada biz 'seks' demiyoruz," diye ekledi. "Bunu isteyen iki kişi arasında gerçekleşen her türlü dokunuşa 'ten ayrıcalığı' diyoruz."

"Bu kavramı duymuştum." Dönüşenlerin davranışlarındaki bazı nüansları anlayacak kadar uzun süredir EmNet ile çalışıyordu.

"Fiziksel temasa izin verilmesini bir hediye olarak görüyorsunuz." Dönüşen ırkının dokunsal doğasında ince bir karmaşıklık vardı.

Nova başını salladı. "Dokunmak bir klanı birbirine bağlar ve bu yüzden asla hafife alınamaz. Yine de elbette her zaman sesli olarak izin istemeyiz, az önce omzuna dokunduğum gibi. Eğer hafifçe bile çekilseydin bunu yapmazdım."

Başını sallama sırası Silver'daydı. "İletişim her zaman sesli değildir." Bir telepat olarak bunu herkesten daha iyi biliyordu. Dönüşenlerin beden dilinde de bu kadar akıcı olmaları ona çok mantıklı geliyordu. Aynı zamanda kendisinin yabancı olduğu bir ortamda olduğunu da anladı. "Bana Denhome'u gezdirmek için vaktiniz var mı?"

"Elbette, ama önce, eğer cinsel rızadan bahsetmiyorsanız, kardeşim hakkında ne demek istediniz?" Nova bir elinin parmaklarını Gümüş'ün boynuna koydu, ikisi de ayağa kalktıktan sonra elini o yöne doğru kaldırarak niyetini belli etmişti.

Silver şifacının nabzını ölçmesine izin verdi, Nova sonsuz ceplerinden küçük bir sensör çıkarıp gömleğinin iki düğmesini açmasını istedikten sonra Silver'ın göğsüne yerleştirdiğinde nefes alıp verdi. Nova sensörü çıkardıktan sonra, "Valentin'e kapıma gelip bir şeyler bırakmamasını söyledim ama o bunu sürekli yapıyor," dedi. "Ona Bay I. M. A. Medvezhonok adında gizli bir hayran kisvesi altında bana rastgele yiyecekler göndermemesini söyledim-"

Nova gülerek homurdandı. "Özür dilerim, özür dilerim! Mishka'nın bunu yaptığını görebiliyorum! *O Bozhe!* Bay I. M. A. Medvezhonok!" Gözyaşlarını silen Nova gülümsedi. "Bak, tüm bunlar sadece baskın ayı davranışı. Sen

ve bence sen bunu yapabilecek kapasitedesin. Kardeşim kendi ayakları üzerinde duramayan bir kadınla asla böyle şey yapmaz. Sadece eşit bir kadınla."

Eşit.

"Sana etrafı göstereyim. Aşırıya kaçmadığın sürece," dedi Nova, Silver en güçlü iki savaşıdan birinin Rusya'daki Dönüşen alfalar onu tam olarak olduğu gibi görüyordu; en az kendisi kadar tehlikeli bir yırtıcı.

Şifacı cevap için ona baktığında Silver Nova'ya, "Vücudumun kaldırılabileceğinden fazlasını denemeyeceğim," diye söz verdi. "Bu sadece iyileşmemde daha fazla gecikmeye neden olur."

Nova bir elini göğsüne götürdü. "Mantıklı bir hasta. Kalp enfarktüsünden ölebilirim."

"Lütfen yapma. Sen tanıdığım ilk mantıklı ayısın."

"Senden *hoşlandım*, Silver Mercant." Parlayan gözler. "Hadi o zaman." Kolunu 'ın koluna dolamak istercesine uzandı, hareketinin ortasında durdu. "Hayır mı?"

"Hayır." Tüm Psy'lar imkansız fiziksel temastan kaçınmak üzere eğitilmişlerdi; Silver'ın durumunda bu aynı zamanda telepatik parazitleri de uzak tutmaya yardımcı oluyordu. Dönüşenleri *okuyamasa* da, tüm duyarlı varlıkların kafasında biçimsiz bir vızıltıya neden olan yüzeysel bir düşünce katmanı vardı.

Tek bir kişiyle, hatta küçük bir grupta bile temas kurmak acı verici ya da psişik rezervlerine zarar verici olmazdı, ancak bir kırılma noktası *vardı*. Aşırı telepatik hassasiyet, yüksek Dereceli saf bir telepat olmanın dezavantajlarından biriydi. Onun ünvanına sahip olanlar bu bilgiyi çok iyi saklıyorlardı; bu bir zayıflıktı.

bir zamanlar saf telepatlara işkence etmek için kullanılırdı.

Onları çok fazla insanın olduğu bir odaya koyun ve bu insanların Psy'a sürekli dokunmasını sağlayın. Aynı zamanda, telepatın enerjisini doldurması için ona herhangi bir yiyecek vermeyi de reddedin. Er ya da geç, saf telepatın psişik gücü tükenecektir. kalkanlarını korumak.

Tüm temaslardan kaçınmak daha basit ve daha güvenliydi.

"Tamam." Nova, Silver'ın odasının kapısını açtı ve ikisi birlikte koridora çıktılar. "Buradan sola dönüp

Mağaraya doğru. Kaçırmanın imkanı yok. Sağa döndüğünüzde Denhome'un bu tarafındaki yerleşim bölgesine ulaşacaksınız."

Sesler koridordan aşağıya doğru sürüklendi, ardından üç büyük çocuk geldi. Nova'yı fark ettiklerinde bir yandan ona seslenirken bir yandan da meraklı gözlerle Gümüş'e baktılar. Ancak sormak için ağızlarını ayırdıkları soruları dile getiremeden Nova onlara sakinleştirici bir bakış attı.

Yüzlerini buruşturarak, her biri Nova'dan en az elli kilo daha ağır olan üçlü sessizce geçip gitti.

"Bu etkileyiciydi."

Nova'nın yanıtı "Şifacı," oldu. "Ne yazık ki bu bakış meraklı yetişkinler üzerinde pek işe yaramıyor. Bunu en son dendiğimde, Pasha ve Yasha beni kucaklarına aldılar ve yemeklerini mide virüsüyle tedavi etmekle tehdit edene kadar birinden diğerine fırlattılar." Diğer kadın bıkkın bir şekilde iç çekti. "*Ayılar.*"

Nova'nın onu sürüklediği devasa mağarayı beklemeyen Silver onu zar zor duydu. Tavan yukarıya doğru yükseliyor, sabahın erken pusuyla aydınlanan alan uzaktaki taze bir su kütlesini ortaya çıkarırken, etrafında minik yeşil çiçekli sarmaşıklar kayanın üzerinde yol alıyordu.

"Tüm klanınız bu komplekste mi yaşıyor?" Çünkü burası bir komplekti -Denhome, kelimenin tam anlamıyla dağda bir delik gibi rustik görünebilirdi, ama duvarlarda neredeyse görünmez gümüş "dügmelerle" serpiştirilmiş ince telleri çoktan fark etmişti.

Veri bağlantıları. Sinyal güçlendiriciler.

Hepsi teknolojinin en ileri noktasında.

Nova küçük bir tereddütten sonra, "Çoğumuz burada yaşıyoruz," dedi. "Ayılar diğer yırtıcı şekil değiştirenlerin çoğu kadar dolaşmaya meraklı değiller ama dışarı çıkmak isteyen birkaç kişi oluyor -küçük kız kardeşim Nika gibi-." Sevecen bir gülümseme. "Ve tüm ticari çıkarlarımız nedeniyle, oraya buraya dağılmış daha küçük gruplar var."

"Evlerini özlemiyorlar mı?" Dönüşen ırkının klan düşünceli doğası hem güçlü hem de zayıf bir yönüydü.

"Nereye gidersek gidelim yanımızda evimizi de götürüyoruz, en az on ayı daha takılıyor." Nova başını salladı. "Bazen mahremiyet bulmak zor, ama dürüst olmak gerekirse, başka türlüünü istemezdim."

Sanki yorumlarının altını çizmek istercesine, birden fazla ses Nova'nın adını haykırdı.

"Sonra görüşürüz!" Nova geri seslendi. "Misafirimize etrafı gezdireceğim." Hepsi de Gümüş'le ilgili yüzlerce soru geldi akıllarına.

"Ayılar gibi davranın, kurtlar gibi değil." Nova'nın sert ifadesi tüm grubun kahkahalarla gülmesine neden oldu. Kahkahalar, birkaç çocuğun yere serilmiş kilimlerin üzerinde yuvarlanmasına neden oldu ve bir şekilde duyuları sarsmayan iyi yıpranmış bir renk cümbüşü yaşandı.

Nova kakofoniye duymazdan gelerek onu ucsuz bucaksız geçirdi ve Mağara'nın girişine benzeyen bir yere doğru götürdü. Şifacı ona, "Buradan geç, geçit boyunca ilerle ve dışarıda olacaksın," dedi. "Eğer acil bir durum olursa ve buraya ulaşamazsan giriş yolu, şuraya ya da şuraya gidin." Onları işaret etti. "Sonra StoneWater ayılarını arka yoldan takip edin."

"Kaçış yollarını detaylandıramayacağınızı biliyorum Nova," dedi Silver, diğer kadının rahatsızlığını anlamıştı. "Bu bir bilinmeyene karşı savunmasızlığınızı korumakla ilgili."

Nova'nın gülümsemesi geri döndü, şifacının nezaketi neredeyse elle tutulur bir güçtü. Bu, Silver'ın empatların yanında hissettiği duygunun aynısıydı. Sanki içlerinde, çevrelerindeki herkesi kapsayacak kadar güçlü bir parıltı üreten bir mum varmış gibi.

Valentin'in çiğ sıcaklığından oldukça farklı bir his.

Nova, "O arka rotalara ihtiyaç duymanız pek olası değil," diye ekledi. "Etrafımızdaki her şeyi bombalamadan kimse klanın kalbine bu kadar yaklaşamaz."

Görünüşe göre kurtlar bile Taşsu topraklarının derhiç girmemiş olduğundan, Silver ona inanma eğilimindeydi. Başka bir soru sormak üzereyken bir baş dönmesi fısıltısı hissetti. "Sanırım odama dönsem iyi ."

Nova'nın bakışları keskinleşti. "Hadi gidelim."

Odaya dönmeleri buraya kadar gelmelerinden daha uzun sürmüş, Silver giderek daha da zayıflamıştı. Yatağa uzandığında o kadar bitkin düşmüştü ki Nova'nın botlarını çıkarıp üzerine bir battaniye örtmesine itiraz etmedi. "*Spasibo*," diyebilirdi.

"Şimdi sus." Nova birkaç ölçüm daha yaptı. "Seni tedavi eden doktorla konuştum; ne kadar dinlendiğine bağlı olarak yorgunluk dalgalarının bir ya da iki gün boyunca gelip gideceğini söyledi. Ama ondan sonra bir ayı kadar sağlıklı olacaksın."

Silver cevap vermek istedi ama beyninin başka fikirleri vardı. Uyudu.

Bölüm 11

Kedi gibi sinsi.

-Valentin'in kapısının arkasına yapıştırılmış el yazısı not

VALENTIN GEÇ SAATLERDE KLANIN KALBİNE GERİ DÖNDÜ

öğleden sonra ve hemen tanıdık bir kokunun en ufak ipucunu yakaladı: gizli bir ateş kıvılcımı ile soğuk buz. Silver bir süre önce Mağara'dan geçmişti. Bu uyanık olabileceği anlamına geliyordu.

Ayısı içinde ayağa kalktı, koca yüreği gümbür gümbür atıyordu.

"Mishka Amca!"

Elini, Valentin'in alt bacağına sarılmış olan en koyu kahverengi tenli küçük çocuğun sık siyah buklelerine sürterek yürümeye devam etti, şekil değiştiren midye sıkıca kenetlenmişti. "Bitti," dedi Pieter'a. "Kurtlar yeni çevreyi kabul ettiler."

Diğer adamın ela gözleri parlıyordu. "Ciddi misin? Sadece bir toplantı mı sürdü?"

"Selenka'nın bile yerdeki dev bir çatlağa karşı koyması zordu, bu da nöbetçilerinin turlarını tamamlamak için kanatlanıp uçmaları gerektiği anlamına geliyordu." Valentin midyenin saçlarını okşadı tekrar, dokusu yumuşak ve avucunda zıplayan. "O bölüm zaten dengesizdi ve bir ay önce yaşadığımız küçük sarsıntı onu biraz daha zorladı."

"Uçan kurtlar," dedi Pieter, gözleri sadece ona yakın olanların bir mizahla ısınıyordu. "Pasha ve Yasha'nın bulacağı oyunları hayal edin. Çürük domateslerle atış talimi, belki?"

"Adımı mı duydum?" Buruşuk Pavel'in saçları, mesaiden sonra yataktan yeni kalkmış gibi diken dikendi ve bir çörek ısırdı.

"BlackEdge ile sınır," diye açıkladı Valentin kısa bir süre önce Pieter'a tekrar baktı. "Sen barış teklifiyle gelmeseydin Selenka bu kadar işbirlikçi olmazdı." Valentin, kurtların topraklarına sırtını dayayan bölgesinin benzer bir bölümünü gönüllü olarak kesmişti.

Diğer adam -ve Valentin'in en iyi iki arkadaşından biri- omuz silkti. "Nasıl olsa kullanmıyoruz. Bizim için fazla kayalık, ama kurtların hoşuna gidecektir."

"En iyisi," dedi Pavel kurt büyüklüğündeki çörek lokmasını yuttuktan sonra, "DarkRiver ve SnowDancer'ın San Francisco'da başardığı şeyi yapmamız olurdu." Bir avucunu göğsüne vurdu, sertçe çarpan bir kalbi taklit etti.

Pieter'ın dudağı kıvrıldı.

Valentin'inki de öyle. "Bir ayının bir *kurtla* tatmin olduğunu düşünebiliyor musun?" Ürperdi. "*Kışın* şafak vakti uyanmayı ve uyanık olması gerekmeyen her mantıklı şekil değiştiren yatağında kıvrılıp sıcacık yatarken karda koşuşturmak gibi çılgınca şeyler yapmayı severler." Burası onun en sevdiği yerlerden biriydi.

Midye kendi kendine kopma belirtisi göstermediği için, Valentin uzandı ve ayı olmayan birine gereksiz yere sert bir hareket gibi görünecek bir hareketle onu çekip çıkardı. Ayılar sertti. Yavruları da sertti.

Bu yavruyu havaya fırlatarak, normalde sessiz olan çocuğun gülen bedenini kollarının arasına aldı ve sonra onu Pieter'a doğru zıplattı. "Onu kafese geri götürün." Ayı çocuklar okuldan kaçmakla ün salmışlardı.

-Klan, ders çalışmalarını sağlamak için onları kelimenin tam anlamıyla içeri kilitlemek ve tuhaf cezalarla tehdit etmek zorunda kaldı.

Valentin'in annesi bir keresinde, matematik ödevlerini yemeyi bırakmazsa kürkünü bir fino köpeğinki gibi tıraş edeceğine söz vermişti. Valentin bazen onların -kendisi de dahil- nasıl olup da okuma yazma bildiklerini merak ederdi. "Ve ilk etapta nasıl dışarı çıktığını öğren."

Pieter kıpırdanan kaçağı omzunun üzerinden fırlattı ve Henüz uyanmamış olan Pavel kendine bir fincan kahve almaya giderken, Valentin oradan uzaklaştı. Valentin doğruca Silver'ın odasına gitti. Köşeden burunlarını sokarak sırttan meraklı parkçıları görmemiş yaptı.

Elini kaldırarak kapıyı çalmaya gitti, sonra kadının dinleniyor olabileceğini fark etti.

Onu rahatsız etmemeli.

gitmeli. *Chert voz'mi.*

Hem ayının hem de adamın onu görmesi gerekiyordu. Sadece iyi olduğunu teyit etmek için.

Kapıyı sessizce çalmaya ve cevap vermezse gitmeye karar vererek elini kaldırdı ve vurdu. Kahretsin, o kadar da sessiz değildi. Yine de yanıt gelmedi. Sabırsızlığına hâkim oldu ve uzaklaşmaya başladı. O bir barbar değildi. O medeni bir ayıydı.

Crash!!

Valentin kapıya çarptı, diğer taraftaki sürgüyü denemeden kırdı ... Silver'ı yatakta otururken buldu, saçları serin bir altın haleyle omuzlarına dökülmüştü ve eli Nova'nın ona vermiş olması gereken yalıtımlı metal şişeye uzanıyordu. Bu, kız kardeşinin hastaları için içecekleri soğuk tutmanın en sevdiği yoluydu.

Silver'ı zırhı olmadan görmenin şokunu , meraklı klan arkadaşlarını caydırmak için kapıyı arkasından sıkıca iterek şişeyi alıp içeri girdi. "İşte," dedi dedi.

Şişeyi aldı, kapağını açtı ve kapıya bakmadan önce bir yudum içti. "Normalde misafir odalarına böyle mi girersiniz?" Frost havayı yaladı.

Starlight'ın kontrolü tamamen elinde tutmak için zırhına ihtiyacı olmadığını açıkladı. Sesi ve gözleri dışında hiçbir şey yapmadan onu canlı canlı öldürmekte gayet iyiydi.

Sırıttı ve yatağa oturdu.

Kız ona dikkatle baktığında, anlamamış gibi yaptı ve onun yerine yüzüne odaklandı. Her zaman düşündüğü gibi dümdüz olmayan ama hafif bir dalgaya sahip olduğu için yumuşacık görünen o muhteşem saçlarında değil. O

Daha sonra, kendisini odasından atmaması için onu büyülediğinde buna bakacaktı. "Hâlâ solgunsun."

"Ben yüzde yetmiş sekiz Kafkasyalıyım. Solgun olmak paketin bir parçası."

Valentin bazen Silver'ın zincirini salladığına yemin ediyordu. " zamankinden daha solgun. Ve gözlerin de saf buz değil," diye alay etti. "Biraz sis . Seni , değil mi?" Yüzü yumuşacıktı, pelüş dudakları onu yarı deli ediyordu.

"Bu konuşmanın bir anlamı var mı?"

"Sadece iyi olup olmadığını görmek istedim." Elleri ona dokunmak için kaşınıyordu ama Valentin bile bu kadar ısrarcı değildi.

Tamam, Silver söz konusu olduğunda öyleydi ama kendini nasıl kontrol edeceğini biliyordu. "Ben-"

"Hayır." Silver şişeyi Valentin'in kendi elleriyle yaptığı komodinin üzerine bıraktı.

"Ne soracağımı bilmiyorsun," diye itiraz etti.

"Yüzüme halde saçlarıma bakıyorsun. Saçıma dokunmak istiyorsun."

Valentin yine bir kedi gibi düşünmeye çalıştı. Sinsice. Ne de olsa Lucas Hunter'ın Psy bir eşi vardı. Eğer bir leopar bunu yapabiliyorsa, bir ayı daha iyisini yapabilirdi. "Yer değiştireceğim ve karşılığında kürkümü okşamana izin vereceğim."

Silver gözünü kırpmadan olduğu yerde dondu kaldı.

Ayı da adam da nefeslerini tuttu ... ve sonra başını salladı. "Hayır. Bir ayıya dokunmak için hiçbir mantıklı nedenim yok. ayı formunda bir şekil değiştiren."

Valentin en kurnaz yaratıklardan biri değildi, ama aptal da değildi. Tereddüdünü yakalamış ve bir kenara kaydetmişti. Günün birinde, Starlight'ını bir ayının postuna gerçekten dokunması gerektiğine inandıracaktı. Sonra da onun derisini okşayacaktı. Her ikisinden de zevk alıyor olsa bile eşit bir takas. İçten içe gülümsedi, kendini beğenmiş.

Gördün mü, her kedi kadar iyi sinsilik yapabiliyordu.

"İhtiyacım olan şey bir ajanda ve bir telefon," dedi Silver, düşüncelerinin onunkilerle aynı yolda olmadığı açıktı. "Eşyalar için gereken parayı paketinizin hesabına aktarabilirim."

Valentin onun ödeme teklifine alınmadı - Psy böyle çalışırdı ve Silver kurallara uymayı severdi. "Bekle." Odasından çıkarken, kalan klan arkadaşlarına içeri dalmamaları gerektiğine dair bir işaret olarak kapıyı neredeyse kapalı bırakmaya dikkat etti - oh, bu konuda neşeyle dostça davranacaklardı, sadece başlarını içeri eğeceklerdi

selam vermek için, ama onlara en ufak bir hareket alanı tanısa bir dakika içinde yüzlercesi gelirdi.

Silver da bir yıl yetecek kadar yiyeceğe sahip olur.

Ayıları yemeğin her acıyı dindirdiğini düşünüyordu. Çoğu zaman bu yiyecek, bir şeye kızdığınızda sarılma ve yüksek sesle onaylama ile birlikte gelirdi. İki hafta önce, Valentin klanda olup bitenlerden duyduğu acı, öfke ve hayal kırıklığını serbest bırakırken, sessiz Pieter "Evet" demişti.

Pieter ve Zahaan -şu anda Taji ve Inara ile uzun menzilli devriyedeler- onu bu şekilde görmelerine izin verdiği tek kişilerdi; Zahaan ile beşikten beri çok iyi , Pieter ailesiyle birlikte Pieter çocukken StoneWater.

Valentin, Stasya'ya hayatı ve klanı pahasına güvenirken, birinci yardımcısı olarak konumu hiçbir zaman tehlikeye girmezken, Stasya sadece klanın ondan sonraki en baskın kişisi değildi. Stasya aynı zamanda Valentin'in en büyük kız kardeşi idi ve aralarındaki ilişki Valentin'in diğer ikincilerle olan ilişkisinden oldukça farklıydı.

İçgüdüsel olarak küçük kardeşini rahatlatmak isterken Pieter ve Zahaan onun sadece stres atmaya ihtiyacı olduğunu anladılar. Ama Silver sempati ve tesellinin ayı versiyonuna hazır değildi, bu yüzden Valentin kaşlarını çattı kapısının önünde dolaşan klan arkadaşları.

"Hepiniz ekstra görevlere ihtiyacınız varmış gibi görünüyorsunuz."

"Hadi ama Valya. Biz sadece ona Denhome'a hoş geldin demek istiyoruz." "Bunu daha sonra yapabilirsiniz." Ellerini kalçalarına koydu ve ters ters baktı. Ayaklarını sürüyerek uzaklaşmaya başladılar.

Birden fazlası ona omuzlarının üzerinden pis pis baktı. Valentin onların davranışlarına şaşırmadı. Kaleb'e sahip olmak Krychek'in Denhome'daki meşhur buz gibi ve son derece yetkin yardımcısı mı? Ayıları meraktan kendilerinden geçmişlerdi. Birkaç kaşını kaldırmış ve Valentin'e onun klanın kalbinde yer almasının ne kadar güvenli olduğuna dair üç sessiz imada bulunmuştu ama hiç kimse Kızgın.

Çoğu kişi bunun bir değişim zamanı olduğunu, StoneWater'ın ileriye dönük olarak güçlü kalabilmesi için dostluklar kurması ve ittifaklar kurdu. Eski muhafızların bir parçası olan Zoya, klan ilk kurulduğundan beri StoneWater'ı güvende tutan dikkatli izolasyonu ihlal etme konusunda inatçı davranmıştı. Ta ki Valentin, kurtların zaten Kaleb Krychek gibi insanlarla bir anlayışa varma sürecinde olduklarına dikkat çekti.

Zoya sadece kurtların daha güçlü bir konuma gelmelerine dayanamadığı için ilerlemişti. Ama onun bu ilk adımı atma kararının sonucu, StoneWater'ın bu değişen yeni dünyaya uyum sağlamasıydı. Ancak çok hızlı değil. Valentin iyi fırsatları geri çevirmişti çünkü StoneWater çok fazla değişime hazır değildi. Yaralı klanının iyileşmek için zamana ihtiyacı vardı.

Alfa da öyle.

Acı dolu bir nefes verdi ve şimdiye kadar tanıştığı en güzel, en ilgi çekici kadının kendi bölgesinde olduğu bu olağanüstü an için düşüncelerini bir kenara itti. Nankör ayısı onu yatağına alması gerektiği için homurdandı.

Valentin kaşlarını çattı. "Beynimi sıvıya çevirirdi."

Kendi odasına gittiğinde, dün akşam Pavel'den sinsi planının bir parçası olarak hazırlamasını istediği paketi buldu. Kedi.

Şık bilgisayar taşıyıcısını ve içinde gerekli yedek kilidin bulunduğu alet kutusunu alarak Silver'ın odasına döndü. "Al, Starlichka." Taşıyıcıyı yatağının üzerine koydu. "Gönlünün arzu edebileceği tüm aletler burada. Sistemlerimizi kullanarak göndermek istersen sana kodu , ama sanırım bir Psy uydusuna bağlısın?"

Konuşurken kapının yanına bıraktığı alet çantasını açıyordu. *Soğukkanlı ol, dedi sabırsız benliğine. Hediye beğenip beğenmediğini görmek için ona bakma. Kediler bakmaz. Kediler sadece sinsi sinsi dolaşırlar.*

ta ki sevgililerinin yataklarına girene kadar. Kedi ol.

Silver arkasından konuştu. "Ailemin kişisel bir iletişim uydusu var ama teklifiniz için teşekkür ederim." Bir duraklama. "Ne yapıyorsun?"

"Bozuk sürgünü tamir ediyorum."

- - -

GÜMÜŞ, Valentin kırık kilidi kapıdan çıkarmaya başladığında kendini Valentin'in sırtındaki duvara bakarken buldu, onun fizikselliği içsel bir güçtü. "Etrafta yedekleri var mı?"

İşine dönmeden önce omzunun üzerinden bir sırtıma geçti. "Bu bir ayı sürüsü."

Gözleri adamın sırtındaki ve kollarındaki ağır kas ve tendonların tişörtünün lacivertinin altında kaymasına takıldı ve adamın sözleri sormak istediği bir soruyu tetikledi. "Ayılar alkolü diğer şekil değiştiren gruplardan daha hızlı veya daha iyi metabolize ediyor mu?"

Kahkahası havayı doldururken Valentin'in omuzları titriyordu. "Evet. Kurtları kızdırıyor."

Bu, ayıların alkolden hoşlanmalarını biraz daha açıklıyordu - sadece içmekten hoşlanmıyorlardı, aynı zamanda bölgedeki diğer yırtıcılardan daha iyi alkol alabiliyorlardı. Bu, ayıların kurnaz olmadığına dair inancını boşa çıkardı. Görünüşe göre ayılar kurnaz *olabiliyordu*. Sadece bu konuda çok ama çok zekiydiler, kurnazlığı bir baltanın keskin kenarının altına gizliyorlardı.

Ve Valentin onların alfasıydı.

Düğmeli yaka mikrofonuna ve eşleştirilmiş alıcıya, kâğıt inceliğindeki ajandaya, uydu telefonuna ve kendisine uzattığı dolgulu taşıma çantasındaki ince bilgisayara baktı. Son üç eşyanın her biri tam da onun tercih ettiği marka ve modeldi. "Beni gözetlemişsin."

Valentin kırık kilidi çıkardıktan sonra onu alet çantasının yanına koydu. "Seninle ilgili her şeyi fark ediyorum, Starlight." Yeni kilidin bir parçasını delmek için kayarken, kot pantolonundaki delikler kalçasının alt kısmını ortaya çıkardı. "Eğer, varsayımsal olarak konuşursak, casusluk yaparsak, bu adil olur." Ayı gibi bir gülümseme. "Etrafı gözetleyen tek kişi sen olamazsın."

Silver ikincisini yalanlayamadı. StoneWater'ı gözetlemişti. Hatta ailesinin ve şirketinin bir zamanlar küçük bir sanayi casusluğu bile yapmıştı.

Klan da aynı sözleşme için aday olmuştu. StoneWater'ın casusluğu daha iyiydi; bunu nasıl yaptıklarını çözmesi üç ayını almıştı; şirketin genç bir çalışanına bir ya da yedi bira ısmarlamış ve anlaşmayla ilgili içeriden bilgi almıştı.

Ayılar.

Cihazları Mercant uydusuna bağlama işlemine başlarken "Varsayımsal casusluğunuz sırasında ilginç bir şey keşfettiniz mi?" diye sordu. Bağlantının ardından indirilecek ilk şey, cihazları fabrika ayarlarına döndürerek temiz bir sayfa açmasını sağlayacak bir "temiz tarama" virüsüydü.

"Çok fazla gri takım elbiseniz var." Valentin ayağa kalktı, yeni kilidin ikinci parçasını takmaya başladı. "Açık gri, koyu gri, siyahımsı gri, gri-gri, ince çizgili gri, o kadar soluk gri ki neredeyse beyaz . ." Başını salladı, saçlarının siyah telleri birbirine karışmıştı. "Senden önce bu kadar çok gri türü olduğunu bilmiyordum."

Uydu bağlantısı sonra Silver temiz süpürme simgesinin yanmasını izledi. "Gri çok yönlü bir renk tonu."

"Ben moda eleştirmeni değilim, Starlight. Benim tarzım 'temiz, giy'." Yine de diğer erkekleri gölgede bırakan bir duruşu vardı.

"Ama," diye ekledi, "Nova seninle ilgili varsayımsal casus dosyamızı gördüğünde, safir mavisi, zümrüt yeşili ve koyu pembeyi denemeni söyledi. 'Kış' tonlarının sana yakışacağını söyledi, ne demekse artık."

Kilidin bir kısmını dikkatlice yerleştirirken dişlerinin arasına bir şey koydu. "Griden başka bir şey beni mutlu ederdi," dedi nesnenin etrafından. "Yağmurda seni görmeyi zorlaştırıyor."

Silver kendini bu sinsi meydan okumaya karşılık verirken buldu. "Senin seçtiğin bir renk tonunu giyeceğim..." Adamın açık bir ilgiyle kendisine doğru dönmesi için yeterince bekledi. "Eğer üç parçalı takım elbise giymeye başlarsan."

Valentin'in çatık kaşları ve kara gözleri vardı. "Bir takım elbisem var, biliyorsun. Kız kardeşlerim lise mezuniyetim için almışlardı."

"Tabii ki sadece bir takım elbiseniz var ve o da on yıllık." Toplantılara hiç çaba göstermiş gibi görünerek gelmezdi. Kısmen taktik, diye düşündü, kısmen de ... *çünkü ayılar.*

"Ayılarım sana nasıl davranıyor?" sordu bir dakika sonra, sırtı bir kez daha ona dönükken.

Çok geniş bir sırtı vardı. Silver tişörtünü çıkarırsa nasıl görüneceğini merak etti. Daha önce hiç bu kadar kaslı birinin yanında . ", " dedi sorunlu düşüncelerle, "ama burada büyükannemin belirttiği kadar uzun kalmayacağım."

Bölüm 12

Benden sonra tekrar et: Bana iyi vakit geçirtceğini vaat eden bir ayıya asla güvenmem.

-Selenka Durev'den BlackEdge gençlerine

VALENTIN hemen cevap vermedi, dikkati kapının sürgüsünü sabitlemek için kullandığı el matkabındaydı. Dönüyor Daha sonra, dalgın bir eliyle saçlarını geriye attı ve "Şaşırdığımı söyleyemem. Ena seni koruyor ama sen saklanacak ve riskleri büyüğüne bırakacak biri değilsin."

Bu onun doğasının zekice bir çözümlemesiydi. "Tam gücüme gerekiyor ama bu sadece bir ya da iki gün sürer. Ondan sonra, beni zehirlemeye çalışan kişiyi avlamak için geri döneceğim."

"Ellerini göstereceklerini mi düşünüyorsun?" Artık tamamen işlevsel olan kapıya yaslanan Valentin başını salladı. "Ailen sinsiliğiyle tanınıyor, değil mi? Kedi sinsiliği."

"Sinsi kedi" Merkantlar için kullanıldığını hiç duymadığı bir terimdi ama garip bir şekilde uygun düşüyordu. "Ne demek istiyorsun?"

"Demek istediğim şu ki, eğer ben sinsilik konusunda haklıysam ve senin babuşka da bunun içeriden bir iş olduğu konusunda haklıysa, o zaman korkak sorumlu, zehrin başarısız olduğunu anladığında sessiz kalacaktır." Sesi daha derin bir perdeye düştü. "Haftalar ya da aylar sürse bile başka bir şans için bekleyecekler. Zehirciler sabırlıdır."

Silver o kirli çeneyi, dağınık saçları, kıvrılmış kollarındaki kasları inceledi ve bunların hiçbirinin beyni kadar önemli olmadığını anladı. "Hayatıma kastetmenin inceliklerini, kapımı çarparak açtığını itiraf eden bir kabadayıya göre çok iyi anlıyorsun."

"Huh, ne güzel." Masum görünmeye çalıştı. "Sahne için günlük işinden vazgeçme," diye öğüt verdi.

Gölüyordu, dişleri ve karizmatik gücüyle onu psişik bir güçle vurarak, korkunç hareketini bıraktı. "Beni dinleyecek misin, *moyo solnyshko*?"

"Ben de zaten aynı sonuca vardığıma göre, evet." Silver az önce Valentin'e verdiği tepkiyi bölümlere ayırdı; bununla daha sonra, Valentin'in karşısında olmadığı ve hiçbir anlam ifade etmeyen sevecen ifadeler kullanarak daha da kafa karıştırıcı tepkiler vermediği bir zamanda ilgilenecekti.

Gün ışığı değildi. Buz gibiydi. "Avımı, zehirleyeni yeraltına inmeye itmeyecek şekilde gerçekleştirmem gerekecek."

Yeni indirdiği mesajlarda büyükannesinden herhangi bir güncelleme olmaması onu şaşırtmadı.

"Ena tek başına mı gidiyor?"

Silver da artık onun bu anlayışına şaşırmıyordu. "Yükü tek başına taşımaya alışkın." Ena'nın üç çocuğundan hiçbirisi aileyi yönlendirecek güce ya da yeteneğe sahip değildi.

"Zoya da böyleydi," dedi Valentin. "Saniyeleri bile onun güvenini kazanmak için çalışmak zorundaydı." Saçları tekrar alnına düştü. "Senin

Büyükanne geri döndü çünkü sen yaralısın. Seni yeniden sağlıklı ve güçlü gördüğünde sakinleşecektir."

Ena yapmazsa, Silver konuyu zorlayacaktı.

Valentin onun cihaz yuvasına başıyla onay verdi. "Acil bir şey var mı?" "Hayır, kontrol altında. Lenik birçok cihazımı devraldı. EmNet daha fazla zamanımı talep ettiği için Kaleb'le olan görevlerimi aksatıyorum." Anastasia son zamanlarda çeşitli konularda Lenik'le uğraşırken bu gerçeği gizlemek için hiçbir neden yoktu.

"O senin kadar iyi değil."

"O mükemmel." Onu kendisi eğitmişti ve son derece yetenekli olduğunu biliyordu; tek sorunu özgüven eksikliğiydi. "Sadece ona henüz alışmadın."

"Lenik'in işinde iyi olmadığını söylemedim." Valentin öne doğru yürüdü ve odasındaki ayı yüzünden dikkatinin dağılmaması için kendine verdiği emre rağmen dikkatini çekti. "Sadece senin kadar iyi olmadığını söyledim." , kız kıpırdayamadan ajandasını ve telefonunu aldı.

Sırada bilgisayarı vardı.

"Bana dinlenmemi söyleyeceksin," diye tahmin etti Silver, sesini buzla kaplayarak. "Benim bir yetişkin olduğumu ve bir öyle olduğumu biliyor olmalısın. Yatağa sokulmaya ihtiyacım yok."

Valentin onun ses tonundan hiç debelli eden bir açıklıkla gülerek aleti komodinin üzerine koydu. "Oh, güven bana, Starlight - senin bir yetişkin olduğunu fark ettim." Gözlerini yüzünde, üst yarısında ve hâlâ battaniyenin altında gizlenen bacaklarında gezdirdi ve yavaşça geri döndü. "Çok şey fark ettim."

Silver kendi gözlerini onun vücudunda bir aşağı bir yukarı gezdirirken onun incelemesinin içgüdüsel etkisini görmezden gelmeye çalıştı. "Giysilerinizde kumaştan daha fazla delik olduğunu fark ettim."

"Hava akımını seviyorum." Aylardır onu kıskırtan ayı, en ufak bir utanç duymadan kibirli bir takındı. "Tekniğini aldım çünkü seni yürüyüşe davet etmek istedim. Medeni ev sahipleri böyle yapar."

Silver onun muhtemelen bir şeyler çevirdiğini biliyordu ama bilgi onun tercih ettiği uyuşturucuydu ve bu ayıyla başa çıkabilirdi. Bacaklarını yataktan dışarı kaydırды, saçını hızla düzeltirken yatağın üzerinde oturmaya devam etti, kolay erişim için komodinin üzerine bir toka yerleştirmişti.

Valentin'in ağzı açık kaldı, gözbebeklerini çevreleyen kehribar rengi bir halka parlıyordu.

Konuştuğunda sesi birkaç kademe düşmüştü ve kadın büyük ve vahşi bir şeyin kendisine hayranlıkla baktığı hissine kapıldı. "Her zaman o buz gibi havalı görünümü elde etmek için ayna karşısında bir saat geçirmen gerektiğini düşünmüşümdür."

Garip bir şekilde hiç de *öteki* olmayan bu adamın *ötekiliğine* duyduğu hayranlığı üzerinden atan Silver, "Bu benim için zaman kaybı olur," dedi. Gözleri bağlıyken yapabilinceye kadar karanlıkta pratik yapmasının bir nedeni de buydu. Güç genellikle algıyla ilgiliydi. "Ayakkabılarımı giyerken bir dakika bekleyin."

Yatağın hemen altından lacivert kanvas spor ayakkabılarını çıkardı. "Paltoya ihtiyacım olacak mı?"

"Evet, sıcaklık düştü." Valentin etrafına bakındı. "Görünüşe göre Nova sana bir tane ödünç vermeyi unutmuş. Bekle biraz." Bir dakika içinde elinde kalın bir kazakla döndü. "Al bakalım."

Silver bir insan rock grubunun logosunun basılı olduğu büyük siyah giysiye baktı. "Kapüşon yeterli değil miydi?" Muhtemelen yıkanmak üzere odasından kaybolmuş bir kapüşon. "Boğulmamı sağlamak mı istiyorsun?"

"Neden sana katlanıyorum, Starlichka?" Valentin'in hırıltılı sesi kollarındaki minik tüylerin diken diken olmasına neden oldu. "Nova'dan daha sonra bir şeyler alabilirsin." Eşofman üstünü kızın kucağına fırlattı. "Eğer gecikirsek ışık kaybolacak."

Silver bunu yapmaması gerektiğini hissediyordu ama mantıklı bir neden bulamıyordu. Valentin haklıydı; ışık yaklaşık bir saat içinde kaybolacaktı ve burada geçirdiği zamanı en iyi şekilde değerlendirmesi gerekiyordu. Bu fırsatı Dönüşen sürüleriyle ilgili kişisel veri tabanını oluşturmak için kullanmazsa boşa harcamış olurdu. Bu bilgi sadece işini yapmasına yardımcı olabilirdi.

Saçlarını dağıtmamaya dikkat ederek eşofmanını başına geçirdi.

Yakın zamanda yıkandığını belli eden taze narenciye kokusu üzerine sinmişti. Ancak, bunun altında genellikle sweatshirt'ü giyen adamın sıcak, topraksı kokusu vardı; sanki koca bedenini onun etrafına sarmış gibi hissediyordu.

Silver hareketsiz kaldı.

Ama onun tarafından kuşatılmış olmanın garip yakınlığı karşısında ne yapacağını düşünemeden Valentin kapıyı açıp dışarı çıktı. Silver, TaşSu'nun alfasının kendisine rehberlik etmesinin avantajları göz önüne alındığında, bu rahatsızlığa katlanabileceğine karar verdi.

Onun yanına doğru yürürken eşofmanının kollarını sıvamaya başladı.

"İşte," dedi ve görevi devraldı. "Tamamdır."

Onun iki eliyle, kendisinin tek eliyle olduğundan çok daha verimli olduğunu kabul etmek zorundaydı. "*Spasibo*."

Gülümsedi.

Ve farklıydı.

Nasıl ya da neden olduğunu tam olarak anlayamıyordu ama bunun ona hiçbir şey ima etmeden teşekkür etmesiyle bir ilgisi olduğunu biliyordu.

her zaman var olan sinirli meydan okuma, kontrol için mücadele eden iki alfa.

Gözleri buluştu. Held.

"Valentin!" Boyu Silver'inkine yakın, atletik yapılı ve gözleri çarpıcı yeşilimsi gri olan bir kadın koridorda koşarak ilerledi. "Bir saldırı girişimi oldu." Silver'ın Anastasia Nikolaev olarak tanıdığı kadının yüzünde acımasız bir ifade vardı.

"Ne zaman?" Valentin'in Silver'ın hiç duymadığı kadar sertti. "Az .

Raporu nöbetçilerden birinden aldım." Anastasia bir elini kaldırıp kulağına dokundu. "Teşekkürler, Yasha."

Elini bırakan diğer kadın Silver'a baktı ve sonra Valentin. "Bir muhabirdi." Dudakları kıvrılmış, köşeli bir yüze sahip olan ağzı beklenmedik bir şekilde dolgunlaşmıştı. Bu yüz, yakışıklı hatlarına uyan mürekkep siyahı kısa saç telleriyle kaplıydı.

Özellikler. "*Parazit*. Silver Mercant'ın StoneWater alfasıyla yaşadığı ateşli ilişkinin özel almak için gizlice içeri girmeye çalışıyordu."

Silver bu duyunca gözlerini kırptırdı. Valentin onun yanında kardeşine ters ters baktı. "Şakaları kendine sakla, Stasya. Bana gerçekler lazım."

"Gerçekler bunlar." Genişçe gülümseyen diğer kadın kollarını cömert göğüsleri üzerinde kavuşturdu. "Gazeteciyi yakalayan Yasha'ydı. Ne kadar korkutucu görüldüğünü bilirsin, adamın altına işemesine neden oldu. Puşt herif bir magazin gazetesindenmiş."

Silver en uygun soruyu sordu. "Bir magazin muhabiri neden alfanızla ateşli bir ilişki yaşadığımı düşünsün ki?"

Anastasia *iki* kaşını da kaldırdı. "Sascha Duncan ile Lucas Hunter mı? Ya da o muhteşem kıvılcıklı saçlı -ama saçları daha çok koyu kiraz renginde- SnowDancer alfasıyla mı? Bir kurdu seçmesine ne sebep oldu, asla bilemeyeceğim." Başını kederli bir şekilde salladı.

"Ayrıca," diye ekledi diğer kadın, "Valentin çevrenizde görüldükten sonra klanın içinde kaybolmuşunuz." Ona geri döndü dikkatini kardeşine verdi. "Onun apartmanına tırmanırken yakalanmışsın, Mishka."

"Saklanmaya çalışmıyordum," dedi Valentin, Silver'ın gülüp omuz beklerken yüz ifadesi sertleşmişti. "Muhabirin geçme riski var mıydı?"

"Çevremiz sağlam. Pasha'nın tarayıcıları muhabiri tespit etti ama Yasha, Pasha ona saldırı raporunu iletemeden harekete geçti."

"Güzel. Gerekirse Silver Denhome'dayken güvenliği artırabiliriz."

", sizi bilgilendirmeye devam edeceğim." Denhome'un derinliklerine doğru geri geri yürürken, diğer kadın Silver'a gülümsedi. "Eğer ateşli bir ilişki yaşamak , yanındaki bu iri yarı yaratıktan çok daha bilgili birkaç ayı tanıyorum."

"Benim anlayışına göre, ateşli bir ilişki için bilgelik gerekli değildir."

Valentin güldü, sesi Silver'ın açıklayamayacağı kadar büyük ve gerçektir. "Buz tarafından yakılmış, Stasya."

Kardeşi gibi görünüyordu. Arkalarından "İyi eğlenceler!" diye seslendi. "Benim yapacağım her şeyi yapın!"

Mağaraya vardıklarında durumu değerlendiren Silver, "Sürünüze sorun çıkaracağımı düşünmemiştim," dedi. Hayatına kastedilmesi gizlilik içinde gerçekleşmişti, kendini gün ışığına çıkaracak bir kişi tarafından planlanmamıştı. Medyanın bir endişe kaynağı olabileceğini hiç düşünmemişti. "Özür dilerim."

"Biz halledebiliriz." Valentin parmağıyla kendisine doğru koşmak üzere olan üç yaşlarında kıvrıkcık saçlı bir çocuğu işaret etti. "Şimdi olmaz, Dima. Misafirimizi yürüyüşe çıkaracağım."

Çocuğun yüzü bir an düştü, sonra kara gözleri parladı ve Gümüş'e doğru koşmaya başladı. Valentin birçoklarını şaşırtacak ilkel bir çabuklukla onun önünü kesti.

Bir ayı şekil değiştiren, bir çitayla ya da bir kurtla yarışsa bile kazanamazdı ama Valentin, Silver'ı bir ayak yarışında hiç zorlanmadan yenerdi. Daha küçük bir ayı onu geçemeyebilirdi, ama fiziksel dayanıklılıkları efsaneviydi. Ayı hareket etmeyi bırakana kadar çoktan düşmüş olurdu.

Sırıtan çocuğu yüzüne yaklaştıran Valentin, burunlarının arası yarım santim kadar açıkken, göğsünde bir gümbürtü koptu. "Ne dedim ben?"

Valentin'in Dima diye çağırdığı çocuk derin bir iç çekerek başını salladı.

"Aynen öyle." Dima'nın tekrar gülümsemesini sağlayan kocaman bir kucaklamayla çocuğu sıktı. "Şimdi kendi yürüyüşünüz için arkadaşlarınıza katılın ve başınızı belaya sokmaktan vazgeçin."

Çocuk girişteki yavruların yanına kaçtıktan sonra Silver, "Ne planlıyordu?" diye sordu.

"Dima birdenbire insanların bacaklarına bir midye gibi yapışmayı alışkanlık haline getirdi." Sözlerinde derin bir şefkat vardı. "Gececek ama şimdilik ben etrafta dolaşırken genellikle tek taraflı bir ağırlık oluşturuyor."

"Anlıyorum." Durdu, gözleri Mağara'nın ortasında çocuklardan arınır arınmaz öpüşmeye başlayan bir çiftte takıldı, erkeğin kolları kadına sıkıca sarılmıştı, kadının parmakları erkeğin sırtına batıyordu.

Alışılmadık derecede uzun bir süre sonra ayrıldılar.

"İki dakika, on bir saniye!" diye seslendi izleyen bir kadın.

"Defol git!" Çift yumruklarını havaya kaldırdı.

"Pfft," dedi bir erkek. "Tek bir nefeste en az üç dakika öpüşebilirim."

"Öyle mi? Bize göstermeye ne dersin?" "Yoksa laf var icraat yok mu?"

İri yapılı ayı kollarını iki yana açtı. "Hangi güzel bayan benim şehvetli sevgimin nesnesi olmak için gönüllü olmak ister?" Bakışları Silver'ın üzerindeydi. "Bayan Mercant? Size gösterebilirim- Boş , ben başımı boynuma yaslamayı severim."

Gümüş Valentin'e baktı. Ona o korkunç masum bakışını attı. "Bu uygarlık dışı gösteriyi her gece izleyebilirsin," dedi ona. "Yavrular gezintiden döndüklerinde, temiz bir kaçış yapmak çok daha zor olacak."

"Hadi gidelim." Kendisine gönderilen selamlara kibarca karşılık verdi, ancak Denhome'un dışına çıkana kadar bir daha durmadı.

Ağaçlar ve sık çalılar arasında iki dar patika dışında yeşillik hemen girişte başlıyordu. Şu anda boş olmasına rağmen sınırlı sayıda araç için kullanıldığını bildiği daha geniş bir alan vardı. "Dima gibi yavrular nerede oynuyor?"

"İçeride özgürce koşturabilirler -Mağara doğal ışıkla dolu ve yeterince büyük. Ayrıca içinde su sıçratabilecekleri bir gölet ve tırmanabilecekleri kayalar da var," diyor Valentin. "Ama açık havada oynamaları için onları günde birkaç kez dışarı çıkarıyoruz. Bu oyun sayesinde onlara vahşi doğanın güzelliğini ve tehlikesini öğretiyoruz."

Silver'ı ağaçların zengin yeşilliğine doğru götürdü.

Klanın toprakları boyunca neden böylesine aşılmaz bir orman duvarı ördüğünü anlamak için olağanüstü bir çıkarım yeteneğine sahip olmak gerekmiyordu; Denhome dedikleri yerin yerini havadan bile kimse tam olarak belirleyemezdi. Geriye dönüp baktığında, Silver orada olduğunu bilse de bulmakta zorlandı; dağdaki ağaçların, çalılarının ve yosunların kamuflajı kusursuzdu.

"Bu taraftan, Starlichka." Valentin çalılıkların arasından gizli bir patikayı işaret ettikten sonra ona değerlendirci bir bakış attı. "Seni fazla yorarsam Nova derimi canlı canlı yüzer. Sonra da derimden yüksek topuklu ayakkabılar yapar."

"Bugün dinlendikten sonra kendimi normal halime daha yakın hissediyorum." Yalan değildi. "Acil tıbbi yardım almamın iyileşmeme büyük katkısı olduğuna şüphe yok. Size borçluyum."

Valentin elini kaldırdı, sırtındaki yara izleri onu yakaladı dikkat. Parmakları saçlarını okşamadan önce onu bıraktı, bakışları garip bir şekilde nazikti, "Sen de aynısını yapardın. Biz bile -"borç yok."

Bu Silver'ın aşına olduğu türden bir hesaplama değildi. Onun dünyasında, gelecekteki olası bir eylem, gerçek bir eylemle eşit ağırlığa sahip değildi. Ama Valentin kapısının önüne yığılmış olsaydı, hemen yardım çağırırdı. Güçlü bir şekil değiştiren alfanın kendisine borçlu olmasının iyi bir siyasi hamle olacağından değil - gerçi bu avantaj şüphesiz daha sonra aklına gelecekti - ama Paralı Askerlerin birden fazla yol gösterici yasası olduğu için.

İlki şuydu: Aile. Her zaman.

Bununla birlikte, son derece sıra dışı olan bir tane daha vardı.

"Biz bir onur çağının ürünüyüz," demişti büyükannesi.

Silver çocukken ona şöyle demişti. "Paralı askerler büyük bir kralın sadık şövalyeleri olarak başladılar. Atalarımız güçlü ve gururluydu.

sarsılmaz dürüstlükleriyle tanınırlar. Gölgede faaliyet gösteriyor olmamız, artık bu soya sadık kalmamamız gerektiği anlamına gelmiyor."

Silver Mercant ailesinin kuruluş efsanesine inandığından emin değildi ama aile prensiplerinin bildiği diğer tüm güçlü Psy ailelerinden çok farklı olduğunu kabul etmek zorundaydı. Çünkü bu durumda geçerli olan kanun şuydu: Masumlara zarar verme.

Valentin kendini hiçbir şekilde masum olarak görmeyebilirdi, ama hiçbir zaman Paralı Askerlerin düşmanı olmamıştı. Bir iş rakibi, evet, ama bu farklı bir oyun alanıydı. Bir savaşı savaş alanının dışına taşımanın onuru yoktu. Onların bir başka yasası Atalarım.

Yani, evet, Silver yardım çağırabilirdi.

Ruhunun gizli bir parçası kıpırdandı, onu tutan zincirlere karşı mücadele etti. *Ona yardım etmenizin tek sebebinin aile onuru olduğuna emin misiniz?*

Bölüm 13

GÜMÜŞ uzun zaman önce doğasının kafese kapatılmış yönüyle başa çıkmayı öğrenmiş, ona vicdanı gibi hareket etmesine izin veren özgürlük dışında hiçbir özgürlük tanımamıştı. Eskiden sahip olduğu ilkel, tutkulu duyguların yetişkin hayatında yeri yoktu. İçgüdüsel olarak kendini korumak için onu kapattı.

"Dikkatli ol." Bir köke takılıp tökezlediğinde Valentin onun üst kolunu yakaladı, Valentin'in sıcaklığı tişörtünü yakarak tenini kavurdu.

Sertleşti.

Teması hemen keserek bir elini saçlarının arasından geçirdi. "Özür dilerim," dedi, sesi . "Temastan hoşlanmadığını biliyorum."

Silver'ın en büyük gücü zihniydi, bu yüzden onun ifadesindeki inceliği fark etti: *Onun* temastan hoşlanmadığını söylemişti, Psy ırkının temastan hoşlanmadığını değil. "Gibi" kelimesinin kullanılması muhtemelen önemsizdi, sadece şekil değiştirenlerin dünyayı görme biçimiydi. "Hakkımda tuttuğun şu dosya mı?"

Gözlerini ısıtmayan bir gülümseme, kehribar rengi bir ipucu bile içermeyen akik. "Belki."

Silver kendini, hâkimiyetini kanıtlamakla hiçbir ilgisi olmayan nedenlerle bu bakışı sürdürürken buldu. "Yardımanız için minnettarım. Yüzüstü düşmek hiç de rahat bir deneyim olmazdı."

Kehribar rengi gözlerini çınlatıyordu, gülümsemesi vahşi bir şeydi. Silver'ın nabızı sarsıldı.

Valentin, "Nasıl olsa buradayız," dedi, "artık risk yok."

Onun bakışlarını takip eden Silver, öğleden sonra güneşinin ışıyla sarı yapraklardan oluşan büyük bir ağacın yayılan dallarını gördü. Tek bir yeşil ya da kahverengi yaprak göremedi.

Soluk sarı yağmurunun arasında yapraklar vardı ama aşağıdaki eğimli toprak kahverengiye, turuncuya ve daha koyu bir sarıya dönüşmüş yapraklarla kaplıydı.

Doğal manzaradan daha da dikkat çekici olan, ağacın üzerinde durduğu hafif yamacın dibindeki büyük derede oyun oynamakla meşgul olan ayı ailesiydi: Açık kahverengi kürklü iri bir ayı ve daha koyu renkli iki yavrusu. Yetişkin ayı suda sakince dururken yavrular sıçrayıp zıplıyor ve gerçek ya da gerçek olmayan bir şeyi kovalıyordu. hayali balıklar. "Changelings?"

Valentin başıyla onayladı. "Büyüklük ve davranışlar ipuçlarını oluşturuyor - ikincisi zaman zaman tartışılabilir."

Dönüşen hayvanların çoğu yabani türdeşlerinden daha büyüktü. Bu durumun ayılar için iki kat daha geçerli olduğu görülmüştür. Ayakta duran yetişkin yavrulara göz kulak olmak, üzerine gelen herhangi bir yırtıcıyı biçebilirdi. Psy'nın, bir Dönüşen'in zihnini parçalayacak psişik güce ya da onlarla fiziksel düzeyde savaştacak telekineziye sahip olmadığı sürece hiç şansı olmazdı.

"Yetişkinin dişi mi erkek mi olduğunu anlayamıyorum," diye mırıldandı, TaşSu ayıları şehirde nadiren yer değiştirdiği için bu ayrımı öğrenmek için hiç nedeni olmamıştı. Sarhoş olsalar bile, fiziksel güçlerine dikkat etmezlerse insanları, Psy'leri ve yırtıcı olmayan şekil değiştirenleri kolayca öldürebileceklerinin bilincinde görünüyordardı.

"Dişi." Valentin parmaklarını ağzına götürerek keskin bir ısıklık çaldı.

Üçü de onlara doğru döndü; yavrular heyecanlı sesler çıkarıp zıplarken, yetişkin olan suyun içine yerleşti; kürkü su rengine dönerken, yumuşak akıntı iri gövdesinin etrafından ayrılıyordu. Sanki Valentin geldiğine göre, artık dikkatli gözetimini bırakabilirdi.

Onun hareketiyle dikkatleri dağılan yavrular sırtına tırmanmaya çalıştı. Gümüş, yetişkin ayının uzun ve acı dolu bir iç çektiğini gördüğünden neredeyse emindi. Yavruların maskaralıklarına gülen Valentin hafif yokuştan aşağı koştu ve botlarını ve çoraplarını çıkardıktan sonra buz gibi suya girdi. Yavruları sıçrattı, onlar da onu sıçratınca güldü. Onu kovalayabilmeleri için koşarken, aniden döndü ve onların gizli sevinciyle onları geri kovaladı.

Gümüş çimlerin üzerine oturdu. Dişi ayı ona doğru baktığında başını eğerek sessiz bir selam verdi. Ayı da aynısını yaptı, sonra ikisi de alfa ayının iki enerjik yavruyla oynamasını izledi, elleri küçük bedenlerine sert bir şekilde bakıyordu.

Valentin ona doğru geri döndüğünde sırlıslıkladı ve gözleri hiçbir şekilde insana benzemiyordu. Konuştuğunda, zaten derin olan sesi o kadar kısılmıştı ki, kadının teninde gök gürültüsü gibi hissediliyordu. "Dayanamadım," dedi, ıslak saçlarını büyük bir eliyle geriye iterek. "Eğer sen iyileşme sürecinde olmasaydın ve ben de Nova'nın gazabından , seni davet ederdim. Küçük canavarlar seninle oynamak istedi."

Gümüş ayağa kalkmadı. "Burada biraz daha kalabilir miyiz?" Valentin'in soğuğa karşı toleransının son derece yüksek olduğu patentliydi, ama kurulanmak isteyebilirdi.

"Elbette," dedi ve birkaç adım uzaklaşarak ıslaklığı silkeledi.

İnce damlacıklar yanağının derisine yerleşti ama istem dışı dokunsal temas karşısında irkilmedi. Ayrıca uzanıp suyun tenine değdiği yere dokunma isteğini de kontrol etti. Bunu yapmak için hiçbir neden yoktu ve Silver sadece mantıklı şeyler yaptığı için hayattaydı.

Onun yanına yerleşen Valentin, koruyucuları yorgun bedenlerini ağaçların arasında, dereyle aynı seviyede olan bir patikaya doğru götürürken yavrulara el salladı. Valentin ona, "Daha yumuşak bir tırmanış," dedi.

"Denhome'a varamayacak kadar bitkin görünüyorlar."

"Hepsi rol icabı, teyzelerinin sırtına binmeyi umuyorlar." Ses tonunda, Dima'dan bahsederken duyduğu aynı sevgi dolu şefkat vardı. "Bu ikisini yok etmek için suda birkaç dakika oynamaktan fazlası gerekir."

Yavrular Valentin'le neredeyse yarım saat boyunca oynamışlardı. "Hiperaktifler mi?"

"Onlar yavru ayılar."

Gümüş yavru ayıların ona doğru dönüp meydan okurcasına arka patileri üzerinde yükselmelerini izledi. Bakıcılarından gelen sert bir sesle yere düştüler ve ona için çabaladılar. Alacakaranlık turuncudan gölgeli griye dönmeye başlarken bedenleri ağaçların arasında kayboldu.

Valentin onun yanında, dirseklerine dayanarak . Sırılıklam tişörtü karnının çıkıntılı kaslarına yapışmış, göğüs kaslarını sıkıca sarmış ve omuzlarının üzerinde şekillenmişti. Kot pantolonu da çok daha iyi değildi, uyluklarının ham kaslarını ortaya çıkarıyordu.

Valentin Nikolaev insan formundayken bile şiddetli fiziksel güce sahip bir adamdı. Yine de bu güç üzerinde demir gibi bir kontrolü olduğu açıktı; çocuklarla oynadığında, alfalarından hiç korkmadıklarını göstermişlerdi.

Alfa olmak korumaktır.

Bir medya raporuna göre Lucas Hunter'ın bir keresinde söylediği sözler. Bu, tanık olduğu dinamikler hakkında çok şey açıklıyordu: Valentin Taşsu'daki açık ara en baskın kişiydi ama klan arkadaşları onun gücünü sadece klanı korumak için kullanacağını, asla zarar vermeyeceğini biliyordu.

Silver gibiydi, Ena gibiydi.

"Sizi kaçıran aylardan kaçtığınızda nerede yaşayacağınızı düşündünüz mü?"

Kadın kaşlarını kaldırıncaya, adam sıırttı. "Kendi internet kanalı olan Fringe netter dün gece bir son dakika haberi gönderdi. Belli ki daha fazla işe ihtiyacı olan Pasha sahte bir hesap açmış ve senin ayı kılığına girmiş altı iri yarı ayı tarafından siyah bir minibüse bindirildiğini gördüğüne yemin eden bir yorum yapmış."

"Çok endişeli görünmüyorsun." rengi gözleri ve derin sesiyle insan kılığına girmiş bir ayı gibi duruyordu.

"Bu 'görgü tanığına' göre, kaçan sürücü de ayı formundaymış. Aynı anda bira içtiği için tek pençesiyle direksiyonu tutmak onun için zor olmuş olmalı."

"Ayılar," dedi Silver, Valentin'in başını geriye atmasına ve onu saran o kocaman kahkahayı atmasına neden oldu.

Batan güneşin son ışıklarıyla vurulmuştu, muhteşemdi. Uygun olan tek kelime buydu.

"Kaldığım yer meselesine gelince," dedi adam gülmeyi bırakıp yanakları hâlâ buruşuk bir halde ona bakarken. "Dairemde bazı teknik sorunlar olduğuna karar verdim. bakım."

Valentin başıyla onayladı. "Zekice."

"Şehirde bu süre zarfında taşınabileceğim çok sayıda güvenli bina var."

Valentin kuşkuyla bir ses çıkardı. "Sizin binanız da güvenliydi ve büyükannenizin işaret ettiği tüm olumsuzluklar hâlâ geçerli."

Ne yazık ki Silver da onunla aynı fikirdeydi. "Alternatif bir öneriniz var mı?"

"İşe yarayabilecek bir değişim kompleksi var," dedi. "Akrabalarınız uğrayacak kadar rahat olmayacak ve bu da size kolay bir . Dairenizde uzun süreli sahte onarımlar yapmanıza gerek yok."

"EmNet'i daha iyi yönetebilmek için Dönüşen kültürüne daha fazla mı dalıyorum?" Silver tahmin etti. "Bu da ırklar arasında kötü hisler oluşmaması için eninde sonunda bir insan grubunun içinde yaşamam gerekeceği anlamına geliyor."

"Güvenlik için iyi bir takas. Biz aylar sizin favorileriniz *olsak* da, gelecekte çoğunlukla insanlardan oluşan bir bölgede kalmayı ayarlamak için İttifak'a ulaşabilirsin."

Silver onun göz kırpmasına tepki vermedi; bu sadece onu cesaretlendirirdi ve Valentin Nikolaev'in olumlu bir pekiştirmeye ihtiyacı yoktu. "Önerdiğin BlackEdge kompleksi mi?"

Göğsünün derinliklerinden gelen bir gümbürtü, elleri aniden ölümcül pençelere dönüştü ve avuçlarını arkasında birleştirerek doğrulduğunda toprağı kazdı. "Evet. çoğunlukla kurtlarla çevrili olacak ve bu herkesi çıldırtmaya yeter ama bir yabancıнын biri fark etmeden sana ulaşma şansı yok."

"Komplekste aylar var mı?"

"Birkaç zavallı ruh." Valentin'in sesi kederliydi. "Şehirdeki mesleklerde çalışmak isteyen o tuhaf klan üyeleri için şehirde uygun başka bir yer yok. Savcı olmayı çok sevdiğine inanan asi kuzenim gibi."

Valentin'in "asi" kuzeni aslında şehirdeki en iyi genç icra savcılarından biriydi ve Silver bunu çok iyi biliyordu. Valentin büyük zaferlerden sonra onu kutlamaya götürmüştü, gururlu büyük kuzen ve daha da gururlu alfa. "Her zaman daha büyük ve daha yırtıcı Dönüşenlerin şehirde zorlanacağını düşünmüşümdür." En tehlikeli yırtıcılar vahşi yerlerde yaşırdı.

"BlackEdge'in geliştirilmesi işte bu yüzden çok önemliydi."

"BlackEdge-StoneWater gelişimini kastetmiyor musun?" Valentin'in sert bakışları karşısında, "Benim kendi casus dosyalarım var," dedi.

Kara kaşlar ve ayı kibrinden ibaret bir kaş çatma. "Bize bu fikri Kaliforniya'daki kurtlar ve leoparlar verdi," dedi isteksiz bir ses tonuyla. "Kurtlar uyuzdur ve muhtemelen benim ama bir süre önce birlikte çalışmamızın mantıklı olacağı bazı şeyler olduğuna karar verdik."

"Ah, derin ve kalıcı dostluğunuzun kaynağı bu olmalı."

Dairesine geldiği sabah yaptığı yoruma atıfta bulununca kaşlarını daha da çatarak ürperdi. "Lucas Hunter'ın bunu nasıl yaptığını bilmiyorum. Ama yine de o bir kedi. En tuhaf şeyleri komik bulurlar. Belki de kurtlarla ittifak kurmanın histerik bir şaka olduğunu düşünüyordur."

Silver ayıların kurtlara karşı antipatisinin ne kadarının gerçek, ne kadarının alışkanlık olduğunu merak ediyordu. "Kompleksin herhangi bir açıklığı olup olmadığını kontrol etmem gerekecek." Bir Psy ya da insan apartmanı gibi inşa edilmemişti - evler geniş bir yeşil alanın ortasına yayılmıştı; iki katına çıkan yükseltilmiş patikalar Yükseltilmiş yollar, tek kişilik olanlar da dahil olmak üzere her konutun doğrudan patikaya açılan kişisel bir çıkışı olduğu anlamına geliyordu.

"Çoktan kontrol ettim. Dört katlı bir binanın üçüncü katında bir daire mevcut. Etrafınızda kurtlar ve ayılar var. Asi kuzenim komşunuz olur."

Silver bunun nazikçe içine itildiği temiz bir tuzak olduğunu fark etti, ancak mükemmel bir fikir olduğu için itiraz etmek için bir nedeni yoktu. Ancak, yer değiştirmesi sadece hain ortaya çıkarılana kadar sürecekti. *Kimsenin* onu evinden zorla çıkarmasına izin vermeyecekti.

İkisi uzun dakikalar boyunca sessizce oturdular, aşağıda akan su ve kuşlar o günkü işlerini bitirirken cıvı cıvıldı.

Sessizliği bozan Valentin oldu. "Kendini daha iyi hissettikten sonra koşuya çıkmak istersen, Starlight, sana ormanda bir koşu parkuru gösterebilirim. Hava karardıktan sonra Moskova sokaklarında koştuğunu biliyorum."

"O zaman ortalık sakın, sokaklar nispeten boş."

"Bu kadar çok ayının etrafında olmak seni deli ediyor olmalı."

"Hayır, Denhome'da olmakta hiç zorluk çekmiyorum." Silver kendini boğulmuş hissetmeyi beklemişti ama önemli bir değişkeni hesaba katmayı unutmuştu: sıkı sıkıya bütünleşmiş geniş bir aile biriminde büyümüş, tüm çocukluğunu başkalarıyla aynı odayı paylaşarak geçirmişti.

Ayı düzeni onu hiçbir şekilde strese sokmadı.

"Benim ailemde de Denhome'un bir versiyonu var," buldu kendini.

"Elbette çok daha küçük ölçekte."

"Ena?"

Gümüş başını salladı. Büyükannesinin evi hepsinin hoş karşılandığı ve yılda birkaç kez toplandıkları bir yerdi.

"Bak." Valentin başını kaldırdı. "Yıldızlar görünmeye başlıyor."

Görüşü onunki kadar keskin değildi. Yıldızları göremiyordu. ama serin havayı hissedebiliyor, ağaçların hışırtısını duyabiliyordu. "Daha önce hiç böyle bir ortamda bulunmamıştım."

- - -

VALENTIN onun profilini inceledi, hem ayı hem de adam burada, onun yanında olmaktan son derece memnundu. "Gecenin güzelliği vardır, hayat dolu vahşi alanlarda." Ruhuna şarkı söylüyordu; şehre tahammül edebilirdi, ama er ya da geç, kalbi evi olan ilkel ormanlar için istek duymaya başladı.

Ormanları olabildiğince doğal tutuyorlardı ama Denhome'un kendisi hiçbir şekilde geri kalmış değildi. Zoya'nın birinci yardımcısıyken izleyip öğrenen Valentin, onun için bir uydu satın almıştı. klanına . Bu, iletişimlerinin herhangi bir dış tarafa bağlı olmadığı anlamına geliyordu.

Tabii ki, bu uydu kendini beğenmiş bir kurttan daha sinir bozucuydu.

Yalnız. Şu olduğu gibi. Ekrana bir göz attığında Pavel'in adını gördü. "Ne oldu?" diye sordu, diğer adamın nöbetçi olduğunun farkındaydı.

"Burada Starlight'ın kardeşi olduğunu iddia eden çok güzel bir adam var. Gümüş gözler, siyah saçlar, süper model kemikler, bana bir

ölüm bakışı."

Ayısı hazırola, doğrulup oturan Valentin, Gümüş'e baktı. "Bir kardeşin mi var?" Bu gerçeği nasıl olup da hiç ortaya çıkarmamıştı?

Bir duraksama oldu, başını dinliyormuş gibi eğdi. "Arwen burada," dedi. "Kimseye ölüm bakışı atmadığını söylüyor - bu onun normal ifadesi."

"Aileden geliyor olmalı."

Silver'ın yanıtı buz gibi bir bakış oldu.

Onu öpmeyi o kadar çok istiyordu ki canı yanıyordu, Pavel'e diğer adamı Denhome'a çok yakın olmayan, bölgenin belirli bir bölümüne yönlendirmesini söyledi. Silver ve Ena'nın onlara ihanet etmeyeceğine güvenmek bir şeydi, hiç görmediği bir kardeşe güvenmek bambaşkaydı.

Bulundukları yere ulaşmaları yirmi dakika sürdü.

Pavel şık siyah bir araca yaslanırken, yanında başka bir erkek duruyordu. Valentin onu hemen tanıdı -Gümüş'ün dairesinin düzenli ziyaretçilerinden biriydi. Ama gözlerinin rengi bir yana, ikisinin fiziksel olarak çok az ortak noktası vardı.

Arwen Mercant kız kardeşinden daha kısa görünüyordu, belki beş yedi ya da beş sekiz. Pavel'in daha önce dikkatini çekmiş olan siyah saçları düz, pürüzsüz ve CEO acımasızlığıyla kesilmişti, tek bir teli bile yerinde değildi; altın renginden çok zeytin renginde bir cilt tonu; yüksek elmacık kemikleri ve kare bir çene çizgisine eşit olan "süper model" kemikleri.

Gözleri Gümüş'ünkilerle aynı tonda olsa da, köşeleri keskin bir şekilde eğikti ve ona ipek gibi bir kedi görünümü veriyordu.

Şu anda, bu ilkel ormanlara bir tavus kuşu uygun görünüyordu. Takım elbisesi koyu griydi ve kusursuz bir şekilde oturmuştu, kravatı ise şık bir siyahtı.

"Arwen."

Valentin, Silver'ın ses tonunda onu dikkatle dinlemesini sağlayan ince bir sıcaklık duydu.

"Gümüş." İleri doğru yürüyen kardeşi, Gümüş'ün bir adım ötesinde durdu.

Gümüş temas kurmadı. Dönüşenler birbirlerini böyle karşılamazlardı ve ayılar da yaralanmış bir kardeşi böyle karşılamazlardı, ama Valentin onların yakın olmadıklarını düşünme hatasına düşmedi.

Arwen'in tüm o ziyaretlerini fark ettiği zaman
Pavel'in bölgedeki tüm önemli oyuncular hakkında tuttuğu izleme
dosyaları, diğer adamın gözlerine yakından bakana kadar onu
kıskandırmıştı
ve aileden biri olduğunu anladı. Artık aralarındaki ilişkiyi bildiğinden,
ziyaretler başka bir anlam kazanmıştı.

Bölüm 14

E-Psy ya da halk dilindeki adıyla empatlar, bir tür özelliğidir. Aralarındaki güçlü kişiler en yıkıcı duygusal durumları iyileştirebilir. Yaralar. Halk arasında deliliği tedavi ettiği söylenir. Bu hiçbir zaman kanıtlanmamıştır. Kanıtlanmış olan şey, insanlara zor duygusal zamanlarda kesinlikle yardımcı olabildikleri, olumsuz duyguları psişik açıklamaya bile meydan okuyacak şekilde emebildikleridir.

-Gizemli E İşaretine Giriş: Alice Eldridge'den *Empatik Hediye*ler ve *Gölgeler* (Yeniden Basım: 2082)

"SEN NE YAPIYORSUN?" Silver, ev sahiplerine karşı kaba olmamak için konuşmayı duyulabilir seviyede tutarak kardeşine sordu.

Ancak tam o sırada Valentin Pavel'le konuşmak için uzaklaştı. Aradaki mesafe o kadar büyüktü ki, Arwen ve Valentin seslerini alçaltmaya devam ederlerse iki ayı da bu konuşmayı duyamayacaktı.

"İyi olduğunu görmem gerekiyordu." Kardeşi kalkanlarını indirdi; yüzünde katman katman en derin duyguları gördü.

Arwen'in savunmasızlığı, içinde yaşadıkları dünyada nadir görülen bir şeydi.

"Ben iyiyim." İkisi arasında Silver her zaman daha acımasız ve pragmatik olmuştu. Arwen'in Gradient 7.9 empatik yetenekleri bazen onu dünyanın şiddetine ve kaosa karşı açıkta bırakmakla tehdit ediyordu.

O -tüm Paralı Askerler- onun değerli olduğunu her zaman biliyordu, onu beşikten itibaren korumuştur ama Paralı Askerler'in son yirmi dokuz yıldaki derin zihinsel istikrarının sorumlusunun o olduğunu ancak şimdi anlamışlardı, aşağı yukarı birkaç hafta. Arwen onları daha iyi yapmıştı.

Daha iyi insanlar. Daha iyi Psy. Sadece . . . daha iyi.

"Emin misin?" diye sordu kardeşi. "Bu ortam . . ." Bir adım daha yaklaşarak sesini fısıltıya indirdi. "Farkında mısın?"

"Canavar gibi bir sweatshirt ve *kanvas spor ayakkabı mı* giyiyorsun?" Spor ayakkabılara skandal dolu bir bakış. "Beyninin yıkanmış olmasından korkuyorum."

"Koşullarıma uyum sağlıyorum." Bu anlamsız yorumun altında onu buraya, konfor alanı olan şehirden bu kadar uzağa getiren endişeyi görerek koluna dokundu. "Beni kontrol etmeye geldiğin için teşekkür ederim."

Bir an için dondu kaldı, bu tepki Sessizlik altında büyümüş kardeşler için içgüdüsel bir tepkiydi. Ama ailenin herhangi bir üyesinin yapacağından çok daha çabuk yumuşadı ve diğer elini kaldırarak onunkinin üzerine koydu. Arwen'e duygusal olarak sağlıklı hissetmek için ihtiyaç duyduğu şeyi vermeyi öğrendikçe, onun Sessizliği'nin ardında, kendisini korumak için öleceğinden emin olduğunu görmeyi öğrenmişti.

Silver sevmeyi bilmiyordu ama halkına nasıl tutunacağını biliyordu. "İyi görünüyorsun." Rahatlama ses tonunu renklendirdi. "İyileşiyor musun?" "Tam gücüme kavuşmam biraz zaman alacak ama acı çektim.

kalıcı hasar yok."

"Doğru düzgün yollara bile inanmayan bir ayı klanının olduğu bir *ormandasınız*. Ya hastalığın nüksederse?"

"StoneWater şifacısı tamamen kalifiye." Silver klan hakkında yaptığı araştırmalardan Evanova "Nova" Nikolaev'in hem bir tıp doktoru hem de bir Dönüşen şifacısı olduğunu biliyordu. "Mükemmel ellerdeyim."

Arwen içini çekti. "Burada kalmaya kararlı mısın? Burası çok ilkel."

Oysa ağabeyi baştan aşağı sofistike biriydi.

Nazik, kibar ve içlerindeki en iyi Tüccar'dı ama iş kıyafetlerine ve saçının kesimine gelince züppenin tekiydi. Tehlikede olan bir yabancı için hiç düşünmeden canını feda ederdi ama ölürken bile muhtemelen etrafındaki herkesin kıyafetlerini ve ayakkabılarını yargılıyor olurdu.

Pavel o anda başını çevirip Arwen'e göz kırptı. O da hemen Gümüş'e döndü. "Eğer bu vahşiler ininde kalmaya kararlıysan," dedi hassas şekil değiştiren kulaklarına ulaşacak şekilde tasarlanmış bir ses tonuyla, "medeniyeti unutmaman için düzenli olarak ziyaret edeceğimden emin olabilirsiniz."

Ona alışkın olan Silver, "Gel, seni tanıştırayım," dedi. Ama Valentin'e ulaştığında, casusu aracılığıyla tanıdığı Pavel

StoneWater'daki dosyalar beklenmedik bir gizlilikle ağaçların arasında eriyip gitmişti. Bu, ayların derilerinin altında tehlikeli yırtıcılar olduğunu asla unutmamak için tam zamanında yapılmış bir hatırlatmaydı. Gözlük takan ve iki yanağında da gamzesi olan aylar bile.

"Sen Arwen'sin." Valentin fiziksel temaslarını fark ettiğini belli eden bir hareketle elini uzattı.

Arwen elini sıktı. "Alfa Nikolaev," dedi resmi bir şekilde. "Bu işin aslını öğrenene kadar Silver'a sığınma teklif ettiğiniz için teşekkür ederim."

"İlerleme mi?"

Arwen başını salladı. "Zehirle ilgili rapora erişebildim. Eşsiz bir bileşimi var." Fısıltı inceliğindeki ajandasını ve telefonunu bir araya getirerek kimyasal maddeyi ortaya çıkardı bozuldu ve ekranı onlara bakacak şekilde çevirdi. "Bileşenlerin üzerinden geçebilirim."

"Hayır, ." Valentin son teknoloji ürünü cihazı aldı; yüz ifadesi saniyeler sonra acımasız bir hal aldı. "Bir tahminde bulunacak olursam, bunun Psy nörokimyasını kötü bir şekilde bozmak için tasarlandığını söyleyebilirim."

"Valentin'in psikoloji alanında yüksek lisansı var," dedi Silver şaşkınlık içindeki kardeşine. Valentin'in akademik tercihi zaman ilgisini çekmişti; açık sözlü doğasına çok zıt görünüyordu. "O kadar çok Akademik olarak yetkin biriydi ve doktora yapması için şiddetle teşvik edildi, sanırım beyinle etkileşime giren bazı kimyasalların farkındadır."

Valentin' ifadesi yumuşadı, akademik başarısı hakkında bilgi sahibi olmasından duyduğu memnuniyet gözlerinden okunuyordu.

"Derinlemesine çalıştığımız bir şey değil, Starlichka, ama bunu anlamaya yetecek kadar biliyorum."

Arwen'in değerli teknoloji parçasını kardeşine geri verirken, "Anahtar olan kombinasyon, değil mi?" dedi.

"Evet, dozaj Psy sistemi yıkıcı olacak şekilde tam olarak ayarlanmıştı." Arwen onlara raporun bir özetini verdi çünkü sindirmek için zamanım oldu.

"Zehirleyen kişi," dedi Silver, "ya çok yetenekli bir kimyagerdir ya da kimyagerlere erişimi vardır."

Valentin'in gözleri kehribar rengine parlıyordu. "Bu bir koku, başlamak için bir yer." Telefonu çaldığında başka bir şey söyleyecekti.

Telefonun diğ er ucundaki kiş inin hiç beklenmedik bir haberi vardı.

İnsan Alfa

BOWEN KNIGHT asistanının kendisine gönderdiği e-postanın başlığına bir kez daha baktı. İttifak'ın her üyesine açık bir kapı politikası vardı, çünkü dokunulmayan bir liderliğin bir organizasyonu içeriden yok edebileceğini öğrenmişti. Ancak, bu politika beraberinde hiçbir insanın okuyamayacağı bir mesaj çıktığını da getiriyordu. Sonunda kız kardeşinin bir asistan tutması yönündeki önerisini kabul etmişti.

Lily ayrıca ona son derece nitelikli bir kişinin özgeçmişini de vermişti.

Neha sadece en üst düzeyde eğitilmiş değil, aynı zamanda son derece zekiydi. Mesajlarını filtrelemek -doğrudan özel adresine gelenler dışında her şeyi- karmaşık görevlerinin sadece bir . İlk başta Neha'nın gelen kutusundan filtrelediği mesajları kontrol etmişti; katılmadığı tek bir karar bile bulamamıştı.

Bugünlerde onun kararlarına güveniyordu.

Bu yüzden, sadece gelen kutusuna değil, aynı zamanda telefonuna da yönlendirdiği mesajın konu satırını görünce şaşırdı, böylece hemen dikkatini çekecekti.

TEHLİKEDE GÖRMEZDEN GELİN!!

İnsanların şüpheli postaları açmasını sağlamak için tasarlanmış bir tür dolandırıcılık/uydurma başlığına benziyordu ama Neha'nın bunda önemli bir şey gördüğü belliydi, bu yüzden görmezden gelmedi.

Bir kanala bakan balkonunda dururken onu tararken kaşlarını çattı.

Bu adil uyarıyı dikkate alın. Eğer insanlığı YOK ETME çabalarınızı durdurmazsanız BARIŞ ANLAŞMASI kılığına bürünmüş bu YOK ETME ÇABASINA katılarak yarışsanız, bedelini ödersiniz. İttifak için önemlisiniz, sadece yoldan çıkarıldınız. Bakınız yollarınızın HATASI.

İlki bir UYARI olacaktır. İkincisi size yönelik olacak.

İmza satırı yoktu, genel ücretsiz adreste kimin göndermiş olabileceğini gösteren hiçbir şey yoktu. Açık olan şey tehdit edici niteliğiydi. Bo hemen daha büyük güvenlik ekibinin bir parçası olan teknoloji ekibiyle temasa geçti ve onları gönderenin izini bulup bulamayacaklarını araştırmakla görevlendirdi.

"Ayrıca, tüm personele sarı düzeyde bir uyarı yayınlayın," diye emretti. "Bunun gibi bir çatlak gerçekten ortaya çıkıp ateş edebilir."

Sarı uygun bir renkti ve ciddiye alınırdı. Kırmızı acil durumlar için, turuncu ise gerçekleşmesi neredeyse kesin olan gerçek bir olayla ilgili ayrıntılara sahip olduğunda kullanılırdı.

Telefonu kapattıktan sonra mesajı tekrar düşündü. İlk başta İlk bakışta, sınırlı eğitim almış biri tarafından yazılmış gibi görünüyordu, ama daha dikkatli baktığında, hiçbir yazım hatası olmadığını ve tek tük büyük harf kullanımı dışında, dilbilgisi ve sözdiziminin mükemmel olduğunu gördü.

Ne yazık ki, yazarın konuşma şekli onları takip etmek için yeterli değildi - gezegende bir sürü zeki, akli dengesi yerinde olmayan piç vardı.

Daha fazla veri elde edene kadar alarmin sarıda kalması gerekiyordu.

Mesajı kapattıktan sonra tam telefonu elinden bırakacaktı ki telefon çaldı. Gülümseyerek cevap verdi. "Phoenix. İşler nasıl gidiyor?" Aynı zamanda en iyi arkadaşlarından biri olan, yaşça en yakın kuzeni, sekiz ay önce bir mühendislik sözleşmesi için Mozambik'e taşınmıştı.

"Programa göre, iki ay içinde bitirmek için her şey yolunda," dedi diğer adam hızlıca. "Seni başka bir şey için aramıştım." Bo bunun ne olduğunu sormadan Phoenix, "Çiftleştirdim!" diye patladı.

Çiftleştirdi.

Bu kelimenin çok özel bir kullanımı vardı.

"Bir Dönüşen mi?" Bo sırıttı. "Senin şu ceylanlardan biri uzaktan hayranlık mı duyuyorsun?" Phoenix zeki ve çalışkandı ama

Bo'nun bildiği kadarıyla hiç kız arkadaşı olmamıştı -arkadaşlarının ona eşit derecede nazik kadınlar bulma çabalarına rağmen. "Gerçekten gidip kendini tanıttın mı?"

Ceylanlar da nazik ve utangaç olma eğilimindeydi, yüzden mükemmel bir eşleşme olurdu. "Pek sayılmaz." Phoenix'in sesi o kadar sert sırtıyordu ki

yüzü çatlamak üzereydi. "Janika geldi, beni bir öpücüğün içine çekti ve bildiğim sonraki şey, çıplak ve mutluyum ve hayatım boyunca tanıştığım en güzel kadınla uyanıyorum."

Bo gözlerini kırptırdı. "Ceylan değil o zaman." "O bir ayı."

Bu sefer Bo zorunda kaldı. Bunu balkonun zeminine yaptı. Tatlı, kızarmış Phoenix'in gezegendeki en sert yırtıcılardan biriyle birlikte olması fikri ... "Çiftleştiginize ve güzel ayınızın sizi sadece çılgınca bir gezintiye çıkarmadığına emin misiniz?"

"O benim ve çok hoş biri." Bu sözler, sahiplenme hissi uyandıran gırtlaktan gelen bir kadın sesiyle söylenmişti. "Onu geri alamazsın."

"Hiçbir yere gitmek istemiyorum." Phoenix'in sesi, tınısı beklenmedik derecede ciddiydi. "Benim için o sensin, Jani."

"Ah-hem," dedi Bo, ikisi onun hatta olduğunu unutmadan önce. "İkinizi de tebrik ederim." Yaşadığı şoka rağmen kuzeni için duyduğu mutluluk daha az değildi. "Sizinle ne zaman kutlama yapacağız?"

"Projeyi böylesine kritik bir zamanda bırakamam ama döndüğümde büyük bir parti vermeyi planlıyorum. Jani'nin bir sürü akrabası var."

Bo kaşlarının hissetti. "Janika'n sende kalabilir ama ona senin de bize ait olduğunu söyle." Dönüşen sürülerinin ve klanlarının insanları özümsemek gibi kötü bir huyu vardı; Bo kendi klanının bir üyesiyle bağını istemiyordu.

", değil mi?" Yine bir kadın sesi, aksanı farklıydı.

Çok farklı.

Bo dik oturdu. "*StoneWater?* Bir ayıyla çiftleştin *StoneWater?*" Ayı klanı Rusya'nın büyük bir bölümünü kontrol ediyordu. -Ve üyeleri, rakiplerinin burnunun dibindeki iş anlaşmalarını kapma yöntemleriyle ün salmışlardı. O klandan birinin müthiş bir stratejik zekası varmış.

Janika, "Kardeşim aradığında selamımı söyle," dedi. "Şimdi sevimli eşimin ırzına geçeceğim."

Janika telefonu kapatmadan önce Bo'nun yakaladığı erkeksi kahkahaya bakılırsa, Phoenix tecavüze uğramaya fazlasıyla istekliydi. "Tanrım. Phoenix bir StoneWater ayısıyla." Bu, kılıç dişli bir kaplanın yanına pofuduk bir kedi yavrusu koymak gibiydi.

Kuzeninin ne yaptığını bildiğini umuyordu.

Telefonu tekrar yanıp söndü. Bu kez, İttifak'ın Trinity'de kayıtlı olan numarasından yönlendirilen bir aramaydı. Doğrudan kendi telefonuna yönlendiriliyor olması ona önemli olduğunu gösteriyordu. "Bowen Knight," diye cevap verdi.

"Bu Alfa Valentin Nikolaev."

Bo buna inanmadı. "Ölümcül derecede utangaç kuzenimin bir StoneWater ayısıyla çiftleşmesinin şokunu hâlâ yaşıyorum." Başının arkasını parmaklıklara . "Eğer bana Janika'nın kız kardeşin olduğunu söylersen muhtemelen patlar."

Kahkahalar hattı doldurdu, ses büyük, sıcak ve ilkeldi. "Biz artık bir aileyiz, Bowen Knight!"

Bölüm 15

Ayı partisi gibisi yoktur.
Asıl sorun akşamdan kalma olmak.
Buna değer. Carpe-the-diem!
Kurtlar havalı, ayılar aptaldır. Partiye
davet edilmedin, ha?

-Moskova'da bir duvara yazılan grafitiler, her bir satır farklı bir
kişi tarafından birbirini izleyen günlerde yazılmış ve daha sonra
silinmiştir.
şehir işleri müdürlüğü

Denhome'a döndükten **SAAT SONRA**, Silver Mağara'nın nispeten sessiz bir köşesinde oturdu ve ayı formundaki birkaç ayının arka patileri üzerinde ayağa kalkıp dans etmesini izledi. En az ikisi pençelerinde bira şişeleri tutuyordu. Bir tanesinin boynuna cicili bicili bir şey sarılmıştı ve bilinmeyen bir nedenle güneş gözlüğü takmıştı.

Bir diğeri ondan birkaç adım ötede horluyordu. Arada sırada, sanki rüya sineklerini öldürüyormuş gibi pençesini savuruyordu. Henüz uyumamış olan yavrular parmak uçlarında uyuyan ayıya yaklaşp kürküne çiçekler ve oyun "mücevherleri" koymaya devam ediyorlardı. Şimdiye kadar, gözleri son derece iyi kamaşmıştı. Ondan çok uzak olmayan bir mesafede, henüz şekil değiştirmemiş birkaç klan arkadaşı, "sallanma" adı verilen bir oyun oynuyordu.

Elmalar.

Şimdiye kadar hiç kimse sığ dalışından bir elmayla dönmemişti, ancak bu, midelerini tutan kahkahalarını durdurmadı. Muhtemelen yetişkin fıçısı suyla değil, daha alkollü bir sıvıyla dolu için. Yavruların ise daha geleneksel olan yavru boyunda bir fıçıları vardı.

Küçük gangsterler kendi oyunlarını kuruyorlardı. Biri şu anda Gümüş'ün yanında başının üzerinde dururken, diğer ikisi ağızlarına o kadar çok kiraz doldurmuştu ki

Sincaplar. Görebildiği kadarıyla bu bir yarışmaydı, kirazların sapları yanlarında düzgünce sıralanmıştı.

İki tanesi de ayı yavrusu formundaydı ve Silver'a değişmeden önce dövüş sanatçıları tarafından söylendiği gibi "kung fu" yapıyorlardı.

"Kaç saniye?" diye seslendi baş ayaktaki. "Yedi," dedi Silver.

"Nika çiftleştii!" diye seslendi aynı çocuk. "Nika'yı seviyorum!" Yere yuvarlanan kız, yemek masasına doğru koşmadan önce başının üstünü ovuşturdu.

Silver minik kızın kendisinden çok daha büyük ayların arasından korkusuz bir beceriyle sıyrılışını izledi, bir elin uzanıp onu yerden kaldırdığını ve odanın öbür ucunda bekleyen başka bir çift kolun içine fırlattığını gördü. Kız, yüzünde geniş bir sırıtişla yemeğin hemen yanında yere indirildi.

"Boom, boom." Çok küçük bir yavru Silver'ın sandalyesine çarptı, denge henüz onun güçlü noktası değildi. Birisi yumuşak sarı saçlarına Mohawk şekli verip jölelemiş ve ona sahte zincirlerle tamamlanmış minyatür bir motorcu ceketi giydirmişti. "Boom, boom!"

"Evet, müziğin güçlü bir ritmi var," diye cevap verdi Silver. "Ancak beklediğim kadar gürültülü değil."

Büyük mavi gözler ciddi bir dikkatle ona baktı. "Boom, boom!" Sonra yarısı yenmiş ıslak bir kurabiyeyi kızın kucağına bıraktı.

Valentin çocuğu kollarının arasına alarak karnına bir ahududu üfledi. Yavru kıkırdadı. "Yatağında olmalısın." Sert sözlere rağmen Valentin yavruyu kucakladı ve Silver'ın yanındaki duvara yaslanırken küçük çocuğun sırtını sıvazlamaya başladı. "Ses kulak zarlarımızı patlatmayacak şekilde ayarlandı."

Silver istenmeyen kurabiyeyi yakındaki atılmış bir tabağa koydu. "Elbette." Değişkenlerin kulakları keskindi. "İçki içtiğini görmedim." Ne de olsa klan kız kardeşinin çiftleşmesini kutluyordu.

Göz kırptı. "Nika mühendisiyle eve dönene kadar bekleyeceğim. *Bu bir parti olacak.*"

Gümüş Mağara'nın vahşi kaosuna baktı. Kung fu yavruları şimdi yetişkin ayların bacakları üzerinde kung fu yapıyor, bira içen aylar ise bar masasının üzerindeki viski şişesini gösterip birbirlerine başlarını sallıyorlardı. Pavel'in ikizi Yakov, Anastasia'nın etrafında dönerek dans ediyor ve sürekli birbirlerine çarpıyorlardı

çiftler. Bu noktada, herkes gülmekten kırıldı .. tam da Yakov'un kafasının arkasına çivi çakmak için odanın öbür ucundan bir turta fırlamadan hemen önce.

"Pasha!" Bu kükremeyle birlikte, intikam almaya kararlı bir şekilde kalabalığın arasına daldı.

"Eğer bu bir parti olacaksa," dedi, "bu nedir?"

"Eğlenceli, ama yakında kapanacak - o viski asla açılmayacak. İnsanların gereken vardiyaları, dinlenmeleri gereken işleri var." Kollarında güvenle uykuya dalmış olan çocuğa baktı. "Ben bu kaçağı yatırayım." Kehribar rengi gözlerinden bir bakış. "Ben dönene kadar kalacak mısın?"

Silver kendini başını sallarken buldu, oysa bir saat önce odasına gerekiyordu, vücudu henüz iyileşmemişti. O izledi Valentin yerleşim bölgesine doğru yürüyordu, iri vücudu zarif olamayacak kadar kas doluydu... ama yine de güç ve kuvvet doluydu.

- - -

VALENTIN, yavruyu beşiğine yatırmaktan henüz dönmüştü - motorcu ceketinden kurtardıktan sonra - ve Silver'ı dansa kaldırmanın kedi gibi sinsi bir yolunu düşünmeye çalışıyordu ki gözleri aniden onunkıyla birleşti, derinliklerinde aciliyet vardı. Telefonu üç saniye sonra çaldı, ona doğru yol aldıktan bir saniye sonra.

Ekrandaki isim Zarina Saarinen'di. Başkan StoneWater'ın eğitim sistemi ve Zahaan'ın annesi olan Zarina, eski üniversitedeki oda arkadaşı olan ve şu anda bir astronom olan insan dışının doğum gününü kutlamak üzere bir parti için şehirdeydi.

Silver onu daha sessiz olan konut bölümüne kadar takip etmesini işaret edince cevap verdi. "Zarina, ne oldu?"

"Sanırım bir bomba," diye bağırdı hatta, çığlıklar ve bağırışlar arka plandaydı. "Patlamayı iki sokak öteden duydum, toz ve kaosun içine koştum. Görünüşe göre Dancing Frog barı odak noktasıydı."

Bar mı?

"Olay yerinde kim var?"

"Krychek burada, komşu işletmelerden insanlarla birlikte. Henüz acil durum ekibi yok."

"geleni yap." Telefonu kapatan Valentin, Silver'a baktı. "Biliyor musun?" Telepatik otoyol yıldırım hızındaydı.

"Şu ana sadece insan kurbanlar bulundu," dedi Silver, gözleri verilerle kayan telefonundaydı. "Yerel yetkililerle temas halindeyim. EmNet yardımına ihtiyaçları olup olmadığını öğrenmek için."

Valentin'in kanında öfke dolaşıyordu. "Trinity devam ederse Psy ırkının yok olacağını öngören fanatikler mi?" Tehditler çeşitli iletişim istasyonlarına gönderilmiş, diğerlerinin onlarla "melezleşmesi" halinde Psy "üstünlüğünün" kaybedileceği uyarısında bulunulmuştu. "Pislik herifler Psy'larla ilişki kuran insanlara ve Dönüşenlere saldırmakla tehdit etmemişler miydi?"

"İntihar bombacısı olduğuna dair söylentiler dolaşıyor." Silver telefonuyla tekrar çalışmaya başlamadan önce bir an için şakağına dokundu. "Bu noktada Psy olduğuna dair bir işaret yok. Konum ve bilinen kayıpların yanı sıra Ağ'da herhangi bir şiddetli psişik dalgalanmanın olmaması da göz önüne alındığında, Psy olmayan biri olma ihtimali yüksek."

Valentin hiçbir Dönüşen'in bunu yapamayacağını söylemek istiyordu, ama ırkları mükemmel değildi; kalplerinde nefret ve şiddet olanları doğurabiliyordu. Valentin bunu ilk elden biliyordu. O bile Üç buçuk asır önce Bölge Savaşları sırasında dünyayı kana bulayanlar Dönüşenlerdi. Hiçbir alfa, hiçbir *Dönüşen* bunu unutmayı göze alamazdı, özellikle de dünyanın kötülükleri için Psy'ları suçlamanın bu kadar kolay olduğu bir zamanda.

"Şehre gidiyorum," dedi Silver'a, öfkeyle karışık bir acı içinde. "Bir StoneWater ekibi beni takip edecek." Emri ayrılırken vermişti - Starlight'ına söylediği gibi, insanlar iyi vakit geçiriyordu ama görünüşe rağmen kimse sarhoş değildi. "Bunun arkasındaki korkaklar koordineli bir yanıt görecekler, o kadar kolay kırılmayacak birleşik bir şehir görecekler."

"Ben de seninle geleceğim." Ayısı soğuk gecede dışarı çıkma fikrini reddederek ayağa fırlarken bile Gümüş bir elini kaldırdı. "Evet, zayıfım, ama eğer bir olayda ortaya çıkmazsam

Çoğunlukla -belki de *sadece*- insan kurbanlar alan kendi şehrimde, EmNet'in direktörlüğünden istifa edebilirim." Bu sözlerle birlikte odasında kayboldu ve geri döndüğünde eşofmanını çıkarmış ve yeni bir beyaz gömlek giydi.

Ayrıca spor ayakkabılarını ayak bileği botlarıyla değiştirmişti.

Bu kadar çabuk, kot pantolon giymiş ve görünürde tek bir gri tonu yokken bile yine havalı, zarif Silver Mercant'tı. "EmNet'in çalışması için tüm ırklardan insanların bana inanması gerekiyor."

Onu yatağına atmak, dinlenmesini emretmek ve kapıyı kapatmak için duyduğu koruyucu dürtüyü bastıran Valentin, Silver telepatik ona karşı kullandığında başının neden olacaktı. En koyu griydi.

Stasya'yla bir kurtarma ekibi göndermesi konusunda konuştuğundan sonra Silver'in kokusunu Denhomedan çıkışa kadar takip ederken, öfkeli korumacılığının yatıştığını hissetti. "Acil durum ışınlanması yok mu?" Zehirlenme girişiminden henüz kurtulamamışken onun gözünün önünden kaybolması fikrinden nefret ediyordu. *Özellikle* de hava sıcaklığı düştüğünde paltosuz ayrılmışsa.

"Kaleb'in enerjisini bölmek istemiyorum." Paltoyu başıyla teşekkür ederek kabul etti ve ekledi, "Kaynakları uzaktan koordine etmeye alışkınım, bu yüzden olay yerine gecikmeli varış önemli olmayacak." Yolculuk sırasında tam olarak bunu yaptı, gerektiğinde hem telefonunu hem de telepatik duyularını kullandı.

Boş olduğu kısa zaman dilimlerinde onu bilgilendirdi. "İlk müdahale ekipleri şu ana kadar üç kişiyi kurtardı ama kaynaklarım barın özel bir kutlama için tıka basa dolu olduğunu söylüyor. Bir düğün resepsiyonu."

Valentin'in pençeleri derisine , tüm bunların çirkin anlamsızlığı onu çileden çıkarıyordu. "Muhtemelen orada Dönüşenler de vardı."

"Ayı tespit edilmedi," dedi Silver, ses tonu dikkatliydi.

Valentin'in elleri direksiyonu sıktı. "Bildiğim kadarıyla kimse bir düğün resepsiyonuna katılmak için şehirde değildi, ama Pieter'ı tüm adamlarımızın kontrol etmesi için uyaracağım." Klanından bir kişiyi daha kaybetme düşüncesi . . .

Silver'ın telefonu ikisi de şehirden on dakika uzaktaydı. Karşıdaki kişi Silver telefonu açar açmaz konuşmuş olmalıydı çünkü Silver sessizce dinliyordu.

Valentin hiçbir şey duyamıyordu, Silver ona verdiği teknoloji paketinin bir parçası olan kulaklığı kullanıyordu. Gömleğinin yakasına düğmeli bir mikrofon takılmıştı.

"Evet," dedi kısa bir süre sonra. "Moskova'nın düşmanlarımıza birleşik bir yüz göstermesi gerekiyor, ancak bu, sürünüzün olay yerindeki tek bir yüksek rütbeli üyesi tarafından yapılabilir." Bir duraklama. "Siz olmasanız daha iyi olur. Alfa Nikolaev çok yakında orada olacak.

Kaleb zaten burada. Bölgedeki üç alfanın da aynı yerde olmasını istemiyorum."

Selenka.

Onaylaması için Silver'a sormasına gerek yoktu: bu bölgede sadece üç gerçek alfa vardı -Valentin, Selenka ve Krychek. Ve Silver haklıydı. Üçü aynı anda sıcak bölgede bulunmamalıydı. Bölgeyi istikrarsızlaştırmak isteyen herkes için çok cazip bir hedef olabilirlerdi.

BlackEdge alfasıyla konuşmasını bitirdikten sonra, "Yırtıcı olmayanları içeri çekmelisin," dedi.

"Zaten devam ediyor," diye yanıtladı Silver. "Yerel dağ midillisi sürüsünün orantısız derecede yüksek bir kısmı tıp alanında çalışıyor. Diğerleriyle EmNet asistanımdan iletişime geçmesini istedim."

Valentin asistanının Psy olduğunu biliyordu; Silver'la konuşmak için uğradığında sert kadın ona birçok kez ters ters bakmıştı. "Yakın çevrende bir insan ve bir Dönüşen olması gerekiyor," dedi Valentin, şehrin trafiğinde cehennem gibi bir hızla ilerlerken.

"Diğer telepatlarla çalışmak daha verimli."

"EmNet'te yaptığınız her şey ince bir dengeye sahip - bu geziye geldiğinizde bunu açıkça belirttiniz." Yüzü çok solgun ve gücü titrek da.

Ayısının kendisine kötü davranmasından duyduğu hoşnutsuzluğu bastırarak, "Hiçbir ırkın daha fazla nüfuza ya da güce sahip olduğu görülemez," dedi.

"Önerinizi dikkate alacağım." Silver'ın parmakları telefonunun üzerinde hareket etti. "Bir Dönüşen seçmenin sorunu, çoğunuzun diğer Dönüşen türlerine düşman olması.

Yırtıcı hayvanlar her zaman yırtıcı olmayan bir iş arkadaşının emirlerini kabul etmezken, iki farklı yırtıcı hayvan baskınlık savaşına girebilir."

Valentin bunların hiçbirisiyle tartışamazdı. "Sen tanıdığım en zeki insansın, Starlight." Hem de hiç. "Bir bulacaksın, ama bunu sadece Psy'lara özgü tutamazsın."

İlerideki trafik sıkışıklığını, Moskova'nın ışıltılı silüetini bulanıklaştırmak için yükselen tozu ve geceyi kızıla boyayan fren lambaları denizini fark ederek aracı caddenin kenarında durdurdu. "Bu mesafeyi yürüyebilir misin?" Onu taşımayı teklif etmemesi gerektiğini biliyordu ama dört tekerlekten çekişli araçla kendi yolunu bulabilirdi. Dağınık ve gürültülü olacaktı ve pek çok insanı kızdıracaktı ama yapılabilirdi.

Ve o bir ayıydı. İnsanların ona küfretmesine ve yumruk sallamasına ilk kez sebep olmuyordu.

"Yürüyebilirim."

Araçtan inen ikili kaldırımdan aşağı doğru ilerledi; felaket bölgesine yaklaştıkça kaldırım daha da sıkışık hale geliyordu. Starlight'ın itilip kakılmaması için en önde olmasına dikkat etti. Çoğu insan onun baskınlığı karşısında geri çekiliyordu - ya da belki de yüzündeki çatık kaşlar yüzünden.

İlk müdahale ekipleri tarafından oluşturulan kordona ulaştılar ve hemen içeri alındılar. Kontrollü kaosu ötesinde, bir İnfaz memuru çeşitli kurum ve gruplardan gelen yardım dalgasını organize etmeye çalışıyordu. Terlemiş ve bunalmıştı, belli ki bunun için eğitim almamıştı.

Valentin, Silver'ı gördüğünde omuzlarının açık bir rahatlamayla düştüğünü gördü. "Bayan Mercant," dedi Rusça. "Sanırım bu bir EmNet durumu olarak nitelendirilebilir."

Silver topu yakaladı, onunla koştu. "Burada kimler var?" diye sordu ön hazırlık yapmadan. "Bana hangi kaynaklarla çalışmam gerektiğini söyle."

Yetkili başka biri olduğu için artık çok daha az tedirgin görünen memur, sahadaki mevcut tüm personeli sıraladı. Valentin zorla

zihinsel bir geri adım attı. Bekçiliğe alışkındı ama ortalıkta dolanırsa Silver'ın itibarına, yere yığılmasından daha fazla zarar verebilirdi.

Bunun dünyanın en büyük insani yardım kuruluşunun yöneticisi olmakla hiçbir ilgisi yoktu ve her şey Silver Mercant olmakla ilgiliydi. Sert, kontrollü ve zayıflığı olmayan biri. İnfaz memuru nefes almak için durakladığında, "Hayatta kalanların izini sürmeye yardım edip edemeyeceğime bakacağım," dedi.

Silver'ın gözleri onunkilerle buluştu, buz gibi ve seksi bir zekâyla. "Güneydoğu çeyreğini ele alalım. O bölgede Dönüşen yardımı yok ve şu anda sahadaki ışıklar sınırlı. Sizin daha iyi gece görüşünüz hoş karşılanacaktır."

Telepatik bir güncelleme aldığını fark eden adam başını salladı, gidecekti ama kadın, "Valentin. Dikkatli ol." dedi. Ses tonunda bir değişiklik yoktu ama önemli olan kelimelerdi. "Enkaz dengesiz."

Koşullara rağmen, kalbindeki kalıcı yaraya rağmen, içinde bir gülümseme oluştu. Buradaki tüm Dönüşenler arasında, üzerine düşen bir binanın yarısından sağ çıkmayı en çok başarabilecek olan şüphesiz oydu. Ama kız onu uyarıyordu. "Sen de, Yıldızıışığı."

Ayı hazırdı, kendisine tahsis edilen bölgeye doğru yola çıktı ama kokusunu aldığı genç klan arkadaşını yakınlarda bulmadan önce değil. "Devi." Onun sıska, tozlu bedenini kollarının arasına aldı ve titremeleri hafifleyene kadar ona sarıldı. "Yaralandın mı?"

Başını sarsakça salladı. "Birkaç arkadaşım ile birlikte yolun karşısındaki restorana gitmek üzereydik ki... ..olay oldu." Sesi kırıldı, klanın bu üyesi yumuşak kalpli ve nazik elleri olan bir ayıydı. "Yardım etmeye, insanları dışarı çıkarmaya çalıştım ama Zarina geri çekilmem gerektiğini söyledi."

Devi'nin fiziksel gücü ve becerileri göz önüne alındığında doğru bir karardı. Şimdi Valentin bir tane daha yaptı. "Gel bakalım." Onu Silver'a götürdü. Parlak zekâlı Starlichka ona sessiz bir soru yönelttiğinde, "Devi bir atlet," dedi. "Bir koşucu. Hızlı, ayı dayanıklılığına sahip."

Gümüş onun sözünü sorgulamadı. "Burada bekle," dedi Devi'ye. "Seni birazdan kurtarıcılara su taşımak için kullanacağım."

"Tamam, elbette." Artık titremeyen Devi, atkuyruğunu sıkmak için arkasına uzandı. "Bunu yapabilirim."

Valentin oktan Silver'ın ona verdiği bölgeye doğru dönmeye başlamıştı. Krychek'in uzaktaki molozların büyük parçalarını kaldırdığını gördü, ama telekinetik bile yavaş hareket etmek zorundaydı, hareketleri Valentin'in BlackEdge kurdu olarak tanıdığı kızıl saçlı bir şekil değiştiren tarafından kendisine aktarılan bilgilere dayanıyordu: Çifte görev yapan bir mühendis, hayatta kalanların kokusunu alıyor ve

Krychek'in alabileceği en güvenli nlemler.

Krychek bir *gt* ama kardinal yanlış parçayı oynatırsa, enkaz iskambil kğıtlarından bir ev gibi çökecek ve içinde hayatta kalanları ezecekti.

Valentin olayın nasıl geliştiğine dair başka bir şey görmedi; kendi bölgesine vardığında Psy ve insan ilk müdahale ekiplerinden oluşan karışık bir grupla karşılaştı. Sağlık görevlilerine geri çekilmeleri emredilmişti, ama diğerleri yıkılmış binanın parçalarını özenle topluyor ve taşıyorlardı.

Valentin'i fark eden yaşlı bir kadın durmasını söyledi. "Burnun bir kurdunki kadar iyi mi?"

Valentin, yorgun şaka girişimini görmezden gelerek moloz yığına tırmanmaya başladı ve ağırlığının bir tehlike oluşturmamasına dikkat etti.

bir çöküşe neden oldu. Ter ve çaresizlik - kurtarıcıların kendi kokuları -Havada keskin kokular vardı. Ama o bir ayı alfasıydı. İstenmeyen kokuları nasıl filtreleyeceğini biliyordu- *Chert!*

"Gaz kapatıldı mı?"

Bölüm 16

"EVET! Şehrin sistem şebekesinde!" Konuşmacı Moskova'nın yangın güvenlik ekiplerinin kıyafetlerini giyiyordu, ceketindeki yansıtıcı şeritler parlaktı. "Sızıntı kokusu alıyor musunuz?"

"Ayrı cepler var." Gaz artık yaygın bir yakıt değildi, bunun gibi dönüşümün maliyete değmediği eski binalar dışında, ama Valentin kokuyu biliyordu.

"Bu muhtemelen ilk çöküşten hemen sonrasına ait!" diye cevap verdi itfaiyeci. "Birinin gazın kesilmesini talep etmesi on dakika sürdü."

Valentin, diğer adamın hipotezine aykırı hiçbir koku alamayınca devam etti ama bağırmadan da edemedi: "Silver Mercant'ın bu bilgiye sahip olduğundan emin olun!"

Sivri uçlu enkaz dağında ilerlerken her küçük hareketinin farkındaydı. İçinde gaz sıkışmışsa, tek bir kıvılcım erimiş ölümü tutuşturabilirdi.

". . . yardım edin. Lütfen."

Valentin dondu kaldı. "Seni duyuyorum." Yaşam belirtisini duyduğu bölgeye odaklandı, kısa süre sonra canlı bir nefesle solunan havanın kokusunu aldı. en tehlikeli kısmıydı. "Orada Yanınızda başka kimse var mı?"

"Kızım." Bu tek kelimeyi bir hırıltı takip etti. "Sadece ben- . . ."
Adam ölüyordu.

"Bir telepatın zihinlerinizi taramasına izin verir misiniz, böylece bir telekinetik sizi dışarı çıkarabilir?" diye seslendi, Krychek'bile kilitlenecek bir yüze ihtiyacı olduğunun farkındaydı.

Yanıt orijinal erkek sesiyle değil, titrek bir kadın sesiyle geldi. "Hayır. Asla."

Valentin bazı şeylerin ölümden daha kötü olduğunu düşündü. "Ben Alfa Nikolaev, zihinlerinize dokunulmayacağına dair söz veriyorum," dedi, böylece psişik bir istiladan korkmayacaklardı.

Ayıları Moskova'da sorun yaratabilirdi ama aynı zamanda çok sevilirdi çünkü birinin başı derde girdiğinde her zaman yardıma koşarlardı. İki hafta önce Paşa, yaşlı bir kadının karşıdan karşıya geçebilmesi için trafiği durdurmuştu. Çılgın Moskovalı sürücüler sabırsızca korna çalarak bir dizi hakaret savurmuşlardı ama kadın Paşa'yı iki yanağından öpmüş, sonra da öğle yemeği yedirmek için evine götürmüştü.

"*Spasibo*, Alfa Nikolaev," diye fısıldadı hayatta kalan. "...size güveniyorum." Dikkatini aşağıda bekleyen kurtarıcılara çevirerek şöyle dedi, "İşte!" dedi ve tam yeri işaret etti. "İki canlı!"

"Silver birkaç yapı mühendisi daha buldu!" İlk geldiğinde onunla konuşan aynı kadındı. "Biri bir dakika içinde burada olacak!"

Bir dakika beklemek ölümcül olabilirdi ama Valentin enkazı üzerlerinden temizlemek için etrafa savurmaya başlarsa, kurtarmaya çalıştığı insanları ezebilirdi. Hayatta kalanlara en alfa tonuyla, ", " emretti. "Sizi çıkarmaya geliyoruz."

Mühendisin gelişine kadar geçen süreyi daha fazla kazazede arayarak geçirdi.

Yanmış etin keskin dumanı, alkol dumanına karışmış kanın metalik acısı, kavrulmuş odunun sıcak tonları, bunların ve daha fazlasının kokusunu alıyordu ama başka hiçbir ses ona seslenmiyordu ... ve artık canlı nefes kokusu almıyordu. Dikkatli elleri ve üzerinde kocaman metal bir kalbin durduğu bir kalp ile aşağı indiğinde örs, mühendis sıkışan kazazedelere ulaşmak için bir plan yapmıştı.

Valentin dinledi, kaldırmaya başladı. Kasları yanıyordu, ama cehennemde sıkışıp kalmış iki insanı kurtarana kadar durmaya niyeti yoktu.

İnsan Vatansever

Moskova'dan gelen görüntüleri ilgiyle **izledi**. Silver Mercant'ı fark etmesi uzun sürmedi. Onu şimdi ortadan kaldırmak çok uygun olurdu ama ne yazık ki bu onun planlarına uymuyordu. Ne de onun kendileri gibi güce aç bir sosyopat olduğuna inanarak amaçlarına ulaşmasına yardım eden aptalların planlarına uyuyordu.

Silver'ın denklemden *sessizce* çıkarılması gerekiyordu. Dünyanın onun suikastının arkasında birleşmesini, şiddetten daha iyi olmaya çalışmasını istemiyordu. "Ortaklarının" da aynı hedefe sahip olması büyük şanstı. Kimse onun aile içi zehirlleme fikrine karşı çıkmamıştı; ne de olsa Merkantlar kirli çamaşırlarını asla ortaya dökmezlerdi.

İnsan olmakla gurur duyabilirdi ama para Psy ile bile konuşurdu ve muhbirleri vardı. Paralı Askerler ve kendileriyle dünyanın geri kalanı arasında tuttukları opak kalkan hakkında her şeyi biliyordu. Soğuk kibirleri onlara karşı etkili bir şekilde kullanılabilirdi.

Tüm bunlar, Moskova'daki bombalama, onun çok daha zekice stratejileri için iyi bir dikkat dağıtıcıydı. İyi insanların ölmek zorunda kalması üzücüydü ama savaş böyle bir şeydi. İnsanlar neyin tehlikede olduğunu, Trinity'yi zorlayanların istediklerini yapmalarına izin verilirse yaşanacak yıkımı anlamalıydı. Gezegendeki her insanı öldürmeden önce

köle haline getirilmelerine izin verdi.

Bölüm 17

Hepimiz, sandığımızdan daha iyiyiz.

-Adrian Kenner: barış müzakerecisi, Bölgesel Savaşlar
(onsekizinci yüzyıl)

SILVER, içine acil sağlık ekibinin bir üyesi tarafından sağlanan bir besin poşeti koyduğu bir şişe suyun **yarısını içti**. Devi'ye de benzer şekilde düzenlenmiş şişeleri kurtarıcılara vermesini söylemişti. Kız zayıftı ama ayı gibi dayanıklıydı ve Silver onu dayanıklılığının son sınırına kadar kullanıyordu.

Devi şikayet etmedi; gelişti.

Bu arada Silver kurtarma ve güvenlik operasyonunun her yönünü koordine ediyordu - çünkü eğer bu yalnız bir radikal ya da akli dengesi yerinde olmayan bir kişi değilse ve arkasındakiler ikincil kayıplara neden olmak istiyorsa, şimdi saldırmanın tam zamanı olacaktı. Bu düşünceyle bir telefon görüşmesi yaptı. "Ben Silver Mercant," dedi yakasına takılı mikrofonun ucuna.

"Ne istiyorsunuz?" diye buz gibi bir ses.

"Moskova'daki bombalama olayının gerçekleştiği yerde bir güvenlik kordonu." Kordona yerleştirdiği yerel polisler ellerinden geleni yapıyordu ama sayıları yeterli değildi ve şehrin diğer bölgelerini savunmasız bırakmadan daha fazla polis talep edemezdi. "İkinci bir saldırı olasılığı."

"Anlaşıldı."

Silver telefonu kapattı, Arrow Squad'ın ölümcül erkek ve kadınlarının isteğine cevap vereceğinden emindi. Liderleri Aden Kai, Silver'a EmNet'in Arrow'un yardımına güvenebileceğini söylemişti. Şimdiye kadar ortaya çıkmamış olmalarının tek nedeni, bir ay önce gönderdiği ve Trinity Anlaşması'nı imzalayanların bağımsız olarak hareket etmemelerini talep eden yönetici notuydu.

yerel bölgelerinde olmayan ve EmNet'in varlık gösterdiği bir acil duruma müdahale etmek.

Tüm kaynaklarımız aynı anda tek bir yerde toplanamaz, diye yazmıştı. Böyle bir yoğunlaşma EmNet'in diğer bölgelerdeki acil durumlar için kurtarma ekiplerini harekete geçirmesini çok zorlaştırır. Bize durumu değerlendirmek ve gereken yardım için bir çağrı göndermek için zaman verin.

Ancak bu çağrıyı gönderdikten sonra, Oklar birkaç saniye içinde ortaya çıktı. *Vasic Zen*. Dünyada bilinen tek Tk-V, ışınlanma yeteneğine sahip bir telekinetik değil ama doğuştan ışınlanmacı bu adam ışınlanmaktan hiç yorulmuyordu. Onun için bu nefes almaya benziyordu.

Getirdiği siyah giysili kadın ve erkekler, küçük ama son derece etkili bir birlik olarak çevreye yayılmıştı. Bir Ok'un yirmi eğitilmiş ve deneyimli askere bedel olduğu söyleniyordu.

Bayan Mercant. Nazik bir telepatik temas, Vasic Zen'in zihinsel sesi kutup buzu kadar net.

Uzakta onu gördü, uzun boyu bir kolunu kaybetmiş olmasıyla siluet olarak belirginleşmişti. Başarısız bir biyofüzyon deneyinden sonra kolu kesilmişti ve bu deneyin ayrıntıları o kadar gizliydi ki Paralı Askerler bile daha fazlasını öğrenememişti. Şu anda bunların hiçbiri Silver'ı ilgilendirmiyordu. Önemli olan Vasic Zen'in Oklar'ın ikinci komutanı olması ve buna eşlik eden becerileriydi.

Ekibim için özel talimatlarınız var mı?

Ne gerekiyorsa yapın, diye cevap verdi. Siz güvenlik uzmanlarıdır. Okların, onları bir ölüm mangası olarak kullananlardan kurtulmuş olması, ölümcül yeteneklerini ve becerilerini değiştirmiyordu.

Üç dakika sonra bir güncelleme aldı. Vasic, *kordonun şu anda hava geçirmez olduğunu* söyledi. *Ancak, kordonun içine yerleştirilmiş cihazlar olabilir.*

Silver, ölümcül özetini , ses düzeyinde, trafik kontrolörlerine belirli bir yolu genel trafiğe kapatmaya devam etmeleri talimatını verdi: o yola, alana giren ve çıkan acil durum araçları için ihtiyacı vardı.

Vasic sözlerine şöyle devam etti: *"Dönüşen dostlarım bana en yaygın kullanılan patlayıcı ailesinin patlatılmadan önce bile kendine özgü bir kokusu olduğunu* söyledi. *Bu aileden bir şey*

ilk saldırıda kullanıldı. Bölgedeki tüm şekil değiştirenleri bu kokuya karşı tetikte olmaları konusunda uyarmalısınız; eğer içlerinden örnek isteyen olursa, bir örneğini ışınladım ve şimdi koşucunuza veriyorum.

Devi bir dakikadan kısa bir süre sonra avucunun içinde mühürlü bir kapla geri döndü. Silver kabı açtığına çok az miktarda, ona göre kokusu olmayan gri-beyaz bir madde gördü. "Kokla şunu," dedi kıza.

Devi yaptı, burnunu büktü. "Ugh. Patlama gibi kokuyor ama daha ... çiğ."

"İkisi arasında ayırım yapabiliyor musunuz?"

"Sorun değil. Sert yeşil bir meyve ile olgun bir meyve arasındaki fark bu."

"Bunu kordonun içindeki her bir Dönüşen'e iletmeni ve bölgede en ufak bir koku aldıklarında bile alarm vermelerini söylemeni istiyorum. Anlaşıldı mı?"

Kız hemen başını salladı. "Sence başka bombalar da olabilir mi?"

"En kötüsünü düşünmek zorundayız."

Devi görevi için ayrıldığına Silver'ın telefonunda bir mesaj belirdi. Silver'ın gelişinden sonra buldukları ilk kazazedeyle ilgili bir güncellemeydi, dakikalar önce en yakın hastaneye kaldırılan bir adamdı: Varışta ölmüş. Feci darbe yaralanmaları, çok sayıda uzuv kaybı. DNA teşhisi başarısız. Parmak izlerine ulaşamıyor. Görüntü gönderiliyor.

Silver bu görüntüyü daha önce açmış olduğu dosyaya ekledi. Psy'in aksine, insanlar her zaman bir DNA veri tabanında bulunmuyordu. Bu durum, ailelerine ulaşılabilmesi için yaralıların ve ölülerin kimliklerinin belirlenmesi konusunda ciddi zorluklar yaratabilirdi; cesetlerin çoğu parçalanmış halde çıkarılıyordu. Silver'ın elinde öldüğü teyit edilenlerden bazılarının yüzleri bile yoktu.

Bombacı maksimum hasar hedefine ulaşmıştı.

- - -

Mühendis, molozların güvenli bir şekilde nasıl kaldırılacağını adım adım anlatırken **VALENTIN** sabırsızlığını sıkı bir yumruk haline getirmek zorunda kaldı.

Valentin'in bulduğu kazazedelerin üzerindeydi. Son beş dakika içinde ne adam ne de kadın konuşmuştu. "Sıradaki!" diye bağırdı, tahta bir kiriş parçasını arkasındaki yaşam zincirindeki kişiye uzattıktan sonra.

"Bin dört yüz on saatteki büyük parça!" diye mühendis, gözleri çubuğun enkazının haritasını çıkardığı tarayıcıdaydı. "Hareket ettirebilir misin?"

Valentin cevap verme zahmetine girmedi. Sadece uzandı ve tek bir hamleyle taşı aldı. Sorun, onu zincirdeki bir sonraki kişiye devretmeye gittiğinde ortaya çıktı. Bu bir değışkendi

-Ama bir ayı değil. Kurt hızlı düşündü. "Sen ve sen!" diye seslendi sıradaki iki kişiye.

Üçü de homurdanarak parçayı tuttular ve aşağı taşımaya başladılar. Valentin baş edebileceklerinden emin olmak dışında şey izlemedi. Eğer onu düşürürlerse, molozların arasına düşebilirdi, hayatta kalanların üzerine yıktı. Kurdun ağırlığının en azından yarısını kaldırabildiğini ve diğer ikisinin de etkili bir şekilde destek verdiğini görünce, yarattığı deliğe geri döndü.

"Üç on yedi!" diye seslendi mühendis.

Valentin başını salladı. "Yeterince büyük! Bana biraz ip getirin!"

Halat hızla yukarı gönderildi. Kurt ve diğer ikisi aşağı inmeye başladığında hatta ilerlemiş olan iki iri yarı insan inşaat işçisinden halatı bağlamalarını istedi. "Anladım patron," dedi içlerinden biri, sakalı kısa ve turuncu, yapısı Valentin'inkine o kadar yakındı ki, kokusu olmasa ayı bile olabilirdi.

Valentin halatın geri kalanını deliğe indirirken, iki inşaat işçisi ayaklarını birbirinden ayırıp halatı sıkıca kavradı. "Hazır mısınız?"

İki adam da başını salladı.

Valentin ipi tuttu ve kendini aşağıya bırakmaya başladı. Kolayca aşağı atlayabilirdi. Kedi değildi - yere indiklerinde "zıplıyorlardı" - ama sağlamdı. Ancak, deliğe baktığında, ayısının gece görüşü karanlığı sanki hiç yokmuş gibi delip geçerken, hayatta kalanları neredeyse tam aşağıda görmüştü.

Kendini onların birbirine dolanmış bedenlerinin sol tarafına indirmeyi başardı, inşaat işçileri o yana savrulduğunda bile güçlü duruyordu. "*Chert voz'mi*," diye mırıldandı kadının elbisesini gördüğünde.

Çok güzel, dökümlü ve beyazdı.

Gelin enkazın içinde kırık bir oyuncak bebek gibiydi, babasının eli onun elini sıkıca kavramış, ona dik bir açıyla uzanmıştı, vücudunun alt kısmı kadar kötü ezilmişti ki bir dakika bile hayatta kalması mucizeydi. Valentin'in içi burkuldu. Diz çöküp gri saçlı adamın nabzını kontrol önce bile ne bulacağını biliyordu.

Hiçbir şey, teni soğuk.

"Gel, *milochka*," diye mırıldandı geline, "bana başardığını söyle." Parmaklarını onun tenine bastırdı. Serin ama soğuk değil. Çırpınan bir kalp atışı.

"Yaşıyor!" Telefonunu çıkarıp enkazın ortasında onun bir fotoğrafını çekti. Doğrudan Vasic Zen için kendisine yönlendirilen numaraya gönderdi.

Fotoğrafı gönderdikten bir saniye sonra gelin ortadan kayboldu. Bir an sonra babası da geldi, ama Valentin adamı ölmüş olarak etiketlemişti. Baba sadece fotoğrafta vardı çünkü Valentin, Arrow'un uzaktan ışınlama yapmak için yeterli görselliğe sahip olduğundan emin olmak istemişti. Işınlayıcıdan sadece hayatta kalanları geri getirmesi istenecekti, ölüleri değil.

"Sen iyi bir , Vasic Zen," diye mırıldandı Valentin ipi kavrayıp kendini yukarı çekmeden önce.

İnşaat işçilerinden biri umutlu bir gülümsemeyle "Kurtulan var mı?" diye sordu.

"Bir var!" Mühendisin ve aşağıdaki diğerlerinin duyabileceği kadar yüksek sesle bağırdı. "Gelin!"

Büyük bir tezahürat yükseldi. Konuşmayan inşaat işçisi gözyaşlarını sildi. "Lanet olsun, dostum," dedi Rusça'ya geçmeden önce Amerikan aksanlı İngilizce. "Çok fazla ölü var."

Valentin onu omzundan alkışladı. " edelim. Aşağıda başka kimlerin mahsur kaldığını bilmiyoruz." Tam olarak bunu yapmaya başlarken bile, Silver'ı kontrol etme dürtüsüyle savaşmak zorunda kaldı.

Starlight'ının yatakta dinleniyor olması gerekirdi. Bunun yerine buradaydı, bir şiddet karmaşasını temizlemek için savaşıyordu, hayat kurtarmak için savaşıyordu. Çünkü o Silver Mercant'tı ve StoneWater'daki herhangi bir ayı sertti.

Alfası da dahil.

Bilinmeyen Mimar

Konsorsiyumun **mimarı** Moskova'dan gelen ham görüntülere baktı. Olay, hiçbir grubun üstlenmediği, yalnız bir kişi tarafından gerçekleştirilen bir terörist saldırı olarak rapor ediliyordu.

Konsorsiyum eylemlerinden kendine pay çıkarmadı, ama aynı zamanda şiddete de neden olmadı.

böyle bir eylemin avantajları. Fanatik ya da ideolog değillerdi. Tüm varlık sebepleri, siyasi ya da mali kazanç sağlayan soğuk ve katı düşünce üzerine kuruluydu.

Sıklıkla bildirildiği gibi Teslis karşıtı değillerdi. Bu ideolojik bir duruş anlamına geliyordu. Hayır, amaçlarına engel olan Trinity tarafından teşvik edilen barıştı. Konsorsiyumun bazı üyeleri için tamamen mali açıdan bakıldığında, istikrarsızlık ve savaşta çok daha fazla kâr vardı. Mimar gibi diğerleri içinse barış iktidara giden bir yol sunmuyordu. Savaş ve panik sağlıyordu.

Her şey maliyet-fayda oranıyla ilgiliydi.

Moskova'daki düğün resepsiyonunu kim vurduysa, böyle rasyonel bir hesaplama yapmamıştı. Eğer amaçları şehri istikrarsızlaştırmak istediler ama muhteşem bir şekilde başarısız oldular. Medya görüntülerde Kaleb Krychek'in yanı sıra Konsorsiyum için sorunlu olan Silver Mercant'ı da öne çıkarmıştı.

StoneWater ayılarından Valentin Nikolaev adında bir Dönüşen alfası da BlackEdge sürüsünden kurtlar ve dağ midillileri de dahil olmak üzere yırtıcı olmayan Dönüşenler ile birlikte medya tarafından tespit edilmişti. İnsan sağlık personeli, mühendisler ve İnfaz memurları Psy ve Dönüşen yurttaşlarıyla yan yana çalışıyordu.

Hızlı ve koordineli müdahale Trinity için bir poster çocuğuydu.

EmNet direktörünün evim dediği şehirde olduğu gibi ve dünyadaki en güçlü telekinetik tarafından. Sadece bu da değil, son derece güçlü StoneWater ve BlackEdge şekil değiştirenleri de açık bir iletişim hattına sahipti ve nifak tohumları ekmeye yer bırakmıyordu. Moskova, herhangi biri için iyi bir hedef değildi. maksimum hasar vermek istedi.

Yayını kapatan Mimar zihnini kendi iş çıkarlarına çevirdi. Konsorsiyumun kötü planlanmış Moskova saldırısıyla hiçbir ilgisi yoktu ve bu nedenle bombalamanın Mimar'ın dikkatini çekmesine gerek yoktu.

Silver Mercant'a gelince... belki de o operasyonla ilgili bir güncelleme yapmanın zamanı gelmişti. Onun gibi yetenekli birini ortadan kaldırmak utanç vericiydi ama EmNet'in direktörlüğünü kabul ettiğinde kaderini seçmişti.

Eğer Mimar onun dönüştürülebileceğine inansaydı, bir yaklaşımda . Ancak Mimar, Ena Mercant'ın çok zeki olduğuna ve bu operasyonun kukla ustası olarak Mimar'ın rolüne tehdit oluşturabileceğine karar verdikten sonra ona daveti yeniden düşünmüş olsa da, torununa yaklaşmamasının nedeni çok daha farklıydı: Silver Mercant İşinin "tüm taraflara eşit muamele" boyutunu ciddiye alıyor.

Talihsizlik.

Bölüm 18

Bir Mercant'a güvenmek karmaşık bir şeydir. Genellikle yıllar süren bir tanışıklık, birkaç geçmiş kontrolü ve bir deneme süresi gerektirir.

-Ena Mercant (2074 civarı)

Silver kendi konumundaki hiç kimsenin yapmak istemediği çağrıyı yaptığında şafağa daha iki saat vardı: Kurtarma çalışmaları artık bir kurtarma operasyonuna dönüşmüştü. Son iki saat içinde hayatta kalan kimse bulunamamıştı ve kurtarma ekiplerinin hepsi yaşam belirtisi olmadığı konusunda hemfikirdi: Telepatik taramalarıyla Psy'lar, eşsiz koku alma ve keskin işitme duyularıyla Dönüşenler ve yerel bir jeoloji profesörü tarafından bölgeye getirilen yüksek teknoloji bir görüntüleme tarayıcısına sahip insanlar.

"Isı izi yok," dedi siyah saçlı, koyu kahverengi tenli ve yumuşakça eğilmiş gözlü kadın Silver'a. Sırtını barın enkazına dönmüş halde dururken ağzını yorgunluk çizgileri çevreliyordu.

Valentin, vücudu ve saçları tozla kaplanmış, ağzı daha önce hiç görmediği kadar sert bir çizgiye oturmuş bir halde başını salladı. Hayatta kalan son kişiyi bulmuştu; üç ağır yaralıyı doğrudan travma koğuşuna götürmek için ışınlayıcılar çağrıldıktan sonra kollarında enkazdan çıkardığı genç bir adamdı. Doktorlar onlardan kalmalarını ve telekinezi kullanarak yaralıları kaldırmalarını istemişti, böylece kurbanların ezilmiş bedenleri daha fazla zarar görmeden incelenebilecekti.

O zamandan beri kimse bir şey bulamamıştı.

Silver'ın kurtarma çalışmalarının başlarında organize ettiği güçlü ışıkların sert beyaz parıltısıyla yıkanan barın kalıntıları spot ışıklı bir mezara benziyordu.

Valentin ve diğlerleri cesetlerin çıkarılmasına yardım etmek için ellerinden geleni yapmaya başlarken, Silver oturup sayıları derledi. Elbette onları zaten biliyordu. "Ölüm oranı yüzde yetmiş beş," dedi olay yerindeki tıbbi ekibin başındaki, kurbanların triyajını yapan adama. "Diğler yüzde on o kadar kötü yaralanmış ki hayatta kalma şansları yok denecek kadar az."

Yüzü kaskatı kesilmiş olan doktor, bir ambulansın arka kapağında oturuyordu. ve yıkıma baktı. "Sanırım ikincil bir patlayıcı olmadığı için şanslıyız."

"Evet." Dönüşenler herhangi bir şüpheli koku belirtisi rapor etmemişti ve Oklar gizli cihazlar için bir tarama yapmış ve hiçbir şey ortaya çıkarmamıştı. "Ekibinizi geri çekmelisiniz."

Doktor bitkin gruba doğru baktı. Tozlu sokağın kordon altına alınmış kısmında sessizce oturdular, başları öne eğikti. "Bir şifacı olmak ve bunu yapamamak çok zor. herhangi bir şey." Bu sessiz sözlerle birlikte insan erkek, harap olmuş ekibinin parçalarını toplamak üzere oradan ayrıldı.

Yorgunluktan bacakları titreyen Silver, yine de biri hariç diğler tüm ekip liderleriyle şahsen konuşmak için zaman ayırdı. Valentin'i sona saklamıştı. En kıdemli Dönüşen olarak, diğler Dönüşen müdahale ekiplerinin sorumluluğunu üstlenmişti. liderlik, partizan çizgiler bu acil durumda bir kenara bırakıldı.

Onu Kaleb'le birlikte bulmuş.

Onu kaşlarını çatarak karşıladı. "Yüzüstü düşmeyi mi planlıyorsun?" diye sordu alçak bir ses tonuyla, gözleri aniden kehribar rengine bürünmüştü. Silver soğukkanlılıkla, ", hayır," dedi, ancak tüm vücudu durumun kritik bir seviyeye ulaştığı konusunda onu uyarıyordu.

"Kurtarma ekipleri

"Yoldalar, üç dakika içinde burada olurlar." Onları bir saat önce beklemeye başladı. "Tüm kurtarma ekiplerini serbest bıraktım - kurtarma ekipleri enkazı güvenli bir şekilde temizlemek ve hala patlama bölgesinde sıkışmış olan cesetleri ve vücut parçalarını kurtarmak için doğru ekipmana sahipler."

Valentin'in yüz ifadesi, o konuştuğunda şekil değiştiren ve insan gözlerinin sık sık yaptığı gibi, onun soğuk konuşması karşısında buz kesmedi. Bu kadar sakin olabildiği için can kaybının onun için hiçbir şey ifade etmediğini düşünüyorlardı. Silver insanlara bunu söyleme zahmetine hiç girmemişti.

Hissetmemesi, kan ve ölümün onu etkilemeden geçip gittiği anlamına gelmiyordu.

Bu gece *çok fazla* potansiyel kaybedilmişti, barda bulunanların büyük çoğunluğu yetişkin hayatlarına yeni başlayan insanlardı. Çoğunun insan olması hiçbir şeyi değiştirmiyordu... ya da Belki de bu, durumu daha da trajik bir hale getiriyordu. İstatistiklere göre, insanlar en ileri teknolojik ve sanatsal gelişmelerin ön saflarında yer alma eğilimindeydi - her ne kadar Sessizlik döneminde Psy Konseyi sık sık onların teknoloji çalışmalarını çalmış olsa da.

Mercant Corp. şirketinin iş kolunun bilim alanında önemli sayıda çalışan istihdam etmesinin nedeni, insanların kalıpların dışında düşünme yeteneğiydi.

ve teknoloji girişimleri. İyi insanları işe almak ve onlara iyi ödeme yapmak -ve ayrıca onların zihinlerini kendi telepatik kalkanlarıyla korumak- fikirleri zorla çalmaktan çok daha etkiliydi.

"Silver," dedi Kaleb, ses tonunu okumak her zamanki gibi imkânsızdı. "Valentin haklı. Kendini zorlamaya devam edersen iyileşmeni günlerce geciktireceksin."

"Bunun gayet farkındayım."

"O zaman burada işin bitti mi?" Valentin, geldiğini gördüğü bir düşüşü engellemek istercesine vücudunu hafifçe ona doğru eğdi.

"Neredeyse. Kurtarma komutanı geldiğinde ona devir teslim işlemini tamamlamam gerekiyor. Oklar, Alfa Durev'in göndereceği BlackEdge askerlerinden oluşan bir ekiple birlikte kurtarma işlemi sırasında güvenliği sağlamayı kabul etti."

Valentin'in yüzünde hüznün sert yankısı vardı, alfa kalbi çok fazla hissediyordu, ama dudakları bir parça yukarı kalktı. "Yani biz iki *idioti* çenemizi kapatıp sana ne yapacağını söylemeyi bırakmalı mıyız?"

"Tozun beynini buğulandırmadığını biliyordum." Silver, gözlerinin vahşi bir kehribar renginde yandığını görerek uzaklaştı.

- - -

VALENTIN aracının yolcu kapısını açtı, bölge dehşet verici bir sessizliğe bürünmüştü, ölümün gölgesi ve teslimiyetle kasvetlenmişti. Silver arabaya bindi.

eğer kolundan tutup onu desteklemeseydi. O söylemedi
Ta ki sürücü koltuğuna geçip dönüş hazırlığı için aracı geri geri
sürmeye başlayana kadar.

"Spasibo."

Valentin bu duruma gelmesine izin verdiği için ona homurdanmak
istedi, ama Starlight daha önce ne demek istediğini anlatmıştı -
Valentin

öfkeli bir ayı gibi davranarak onu kaybetmek üzereydi. Ona bağırarak
istese bile, sonra onu kucaklamak, güvende tutmak istiyordu.

Dişlerini sıkarak birkaç insani kelime buldu. "Eve döndüğümüzde
neye ihtiyacın olacak? Nova'yı işaretleyeceğim, hazırda beklesin."

"Sadece dinlenmem gerekiyor. İlaç yok, başka tedavi yok."

"Şantiyede mi yiyorsun?"

"Hayır, ama şu anda çiğneyecek gücüm olduğundan emin değilim."

Artık yarı deli olan Valentin bir telefon görüşmesi yaptı ve Kaos'tan
besleyici bir çorba hazırlamasını istedi. Daha sonra Silver'a,
"Çiğnemeye gerek yok," dedi.

Adam zekice bir karşılık bekliyordu ama kadın sessiz kaldı. Profili
temiz bir çizgiydi, dudakları yumuşak, teni solgun ve gözleri ağırdı.
Kadının savunmasızlığı -herhangi bir yere ışınlanmayı
isteyebilecekken onunla eve gelmeyi seçmiş olmasının sergilediği
güven- ayının kalbini hem yumuşak hem de çelik gibi bir kavrayışla
yakaladı.

Bu tutuş saf yıldız ışığından oluşuyordu.

Onları güvenli bir şekilde mümkün olduğunca hızlı bir şekilde
Denhome'a götürdü. Kaos sabahın erken saati olmasına rağmen onu
hayal kırıklığına uğratmamıştı ve sıcak çorba kâseleri onu bekliyordu.
Silver uykuya dalmadan önce kaseyi ancak yarısını içebilmiş, başını
kollarına yaslamıştı. Saçlarını gizlice okşama isteğine karşı koymak
zor oldu.

Daha iyi olan doğası sonunda ayısının homurdanan itirazlarına
galip gelince, onu odasına taşımak için kollarına aldı. Ancak önce,
kendisinden önce davranmaya çalışan Yakov'a kaşlarını çatmak
zorunda kaldı.

Diğer adam omuz silkti. "Sadece saçına dokunmak istedim."

"Git Pasha'nın saçlarını okşa." Valentin Gümüş'ün uyuyan
bedenine sarıldı.

Daha yakın. "O benim."

"Bunu biliyor mu?"

"Üzerinde çalışıyorum." Yanına yaklaşmak isteyebilecek diğer ayıları ters ters bakarak uzaklaştırdıktan sonra, başka bir kesinti olmadan onu odasına götürdü.

Sahadan dolayı tozluymuş ve şüphesiz terlemişti de ama onu soyacak değildi. Kız kardeşi Silver'ı kontrol etme ve ihtiyacı olanın gerçekten dinlenmek olduğundan emin olma isteğine yanıt verdikten sonra Nova'ya da yapmamasını söyledi.

"En azından botlarını çıkarıyorum." Nova çizimleri yatağın kenarına koyarken, Valentin de Gümüş'ün bedeninin üzerine bir battaniye çekti. "İyi dinlen, Starlight." Kendi vücudu da ağrıyordu ama o bir alfabeydi.

ay, gerekirse bir gün daha devam edebilirdi. Ona kalsa, bu süreyi Gümüş'e göz kulak olarak geçirirdi. Kimi kandırıyordu ki? Onu serbest bırakırsanız, canlı bir battaniye gibi onun etrafında kıvrılırdı. Kalbinin atışını dinler, nefesinin yumuşak sıcaklığını, kemiklerinin narin gücünü hissedirdi.

", küçük kardeşim." Nova bir kolunu onun beline doladı. "Kendi yemeğini bitirmelisin, sonra biraz uyuyabilirsin. ve Starlichka'nı hayal et."

Bir kolunu Nika'nın omuzlarına atarak onu kendine çekti; annesi Galina onunla görüşmeyi kestikten sonra çocukluk acıları için gittiği kişi haline gelen bu kız kardeşi, hepsiyle görüşmeyi kesmişti. Valentin'den sadece bir yaş büyük olan Nika, onun kadar Genç ve şaşkın Stasya ise onların ateşiydi, parçalanmış aileleri için o kadar öfkeliydi ki, öfkesinden acısını anlayamayan klan arkadaşlarıyla yüzlerce öfkeli savaşa girmişti.

Onları şifacı sıcaklığıyla bir arada tutan Nova'ydı, sevgiden başka hiçbir şeyi kucaklamayı reddeden Nova'ydı, ona en sevdiği atıştırmalıkları yapan ve okulda başarılı olduğunda onunla gurur duyduğunu söyleyen Nova'ydı. Galina'nın hayata zar zor tutunduğu anlaşıldığında anneanneleri ve dedeleri yetişkin rolünü üstlenmişti ama üçünün de en karanlık anlarında başvurduğu kişi Nova'ydı.

Valentin sık sık şifacıların tüm Dönüşenler arasında en güçlü kalplere sahip olduğunu düşünürdü. "Seni seviyorum, Novochka."

Şaşkın bir gülümseme. "Biliyorum, Mishka." Göğsünü okşadı, eli bir şifacının eliydi, tırnakları kısa kesilmiş ve süslemeden yoksundu

diğer her parçasını çok seviyordu. "Sevginiz doğanın gücü gibi, yavruyken bile bir insanın sizin olduğuna karar verdiğinizde onu bırakmazdınız." Gülümsemesi solunca, "Bana şantiyenin nasıl olduğunu anlat," dedi. "Korkunçtu," dedi dürüstçe. "Çok fazla ölüm, çok fazla kayıp var. Çok fazla ölüm, çok fazla kayıp.

Tek iyi yanı Silver'dı." Odasına dönüp bakmamak için kendini zorladı, ayısının içeri girip kendini evinde hissetmesinden korkuyordu. "Onu iş başında görmeliydin. Sanki bir fırtına gibi." Hiçbir gerginlik ya da stres belirtisi göstermeden yüzlerce işi aynı anda hallediyor. "İnsanlar onun işinin ehli olduğuna güveniyor çünkü bu kadar güçlü ve kontrolü elinde tutan bir kadının başka türlü olması mümkün "

"Aşkın gittikçe kötüleşiyor." Nova onun sırtını sıvazladı ama başını kaldırıp baktığında gözleri ciddiye. "Silver'dan hoşlanıyorum ama o inanılmaz derecede Psy, Mishka. Görebildiğim kadarıyla hiçbir çatlak yok."

Valentin onun ne söylemeye çalıştığını biliyordu. "O şimdi Denhome'da." Ayı bölgesinde. "Her şey mümkün."

"Kendine iyi bak, tamam mı?" Nova başını ona , parlak koyu renk bukleleri başının etrafında yuvarlanıyordu. "Zaten kalbinin üzerinde çok fazla yük taşıyorsun." Boştaki elini onun kalbinin üzerine bastırdı. "Tüm ağırlık senin olmamalı."

Elini onunkinin üzerine kapatarak başını salladı. "Ben alfayım, Nova." Bu yükü taşıması gerekiyordu. Bozuk olanı düzeltmek için kan akıtmak gerekiyordu.

Ve ateşli bir yıldız kadar güçlü bir kadını sevmek anlamına geliyordu.

- - -

GÜMÜŞ, duyularının sınırında veri hissiyle uyandı, mesajlar ve bilgiler zihnine karşı birikirken

uyudu. Bedenini ve zihnini gözden geçirirken sele kapılmamak için kendini zor tuttu. Vücudu ağrısa da sağlıklı olduğuna karar verdikten sonra saate baktı ve neredeyse yirmi iki saattir uyuduğunu fark etti.

Susamasına ve acıkmasına şaşmamalı.

Oturur pozisyona geçtiğinde komodinin üzerinde iki not gördü. İkisi de içinde su bulunan bir sürahiye yaslanmıştı.

taze portakal dilimleri yüzüyordu. Silver kendine bir bardak doldurdu, içti ve sonra özenle katlanmış not kağıdını okudu: *Denhome'da birileri her zaman uyanıktır, bu yüzden her zaman yiyecek bulunur. Ne zaman uyanırsanız uyanın, istemek konusunda endişelenmeyin. Sadece mutfağa yönlendirilmeyi isteyin.*-Nova

Diğer not ise bir defterden koparılmış bir kağıt parçasıydı: *Umarım iyi bir uyku çekmişsinizdir, Starlight. Şimdi git ve patlayacak kadar çok ye.* - Bay I. M. A. Medvezhonok.

Ne tür bir alfa "*Ben bir oyuncak ayıyım*" mesajını imzalar? Sadece Valentin. Notu dikkatle telefonunun altına yerleştirerek saçlarını geriye doğru itti. Elleri tozla kaplanmıştı.

Valentin onu yatağa yatırdıktan sonra kimsenin ona dokunmadığını biliyordu. Onu başka birinin idare etmesine izin vermezdi. Adam inanılmaz derecede sahipleniciydi ve kız, adamın muhtemelen incelikli olduğunu düşündüğü yollarla onu kendisininmiş gibi göstermeye çalıştığının farkındaydı; adam

başaramayacağını biliyordu ama onu her zaman korumasını takdir ediyordu. Onu alıp buraya getirdiğinde bile uyanmadığını fark etmek biraz rahatsız ediciydi. Sonra tekrar, onun güveni Ayağa kalkarken, Valentin Nikolaev'in ona olan ilgisinin açıklanamaz olduğunu düşündü. Valentin Nikolaev onun hayatını kurtarmıştı. Bundan da öte, StoneWater'ın sert kenarlı alfasının açık sözlü bir onur ve kusursuz bir dürüstlük adamı olduğunu öğrenmişti.

Onunla güvendeydi.

Bu düşünce, iliklerine kadar işleyen bir yankı olarak derinlere gömüldü. Kendine bu beklenmedik hissin duyusal bir yanılgıdan başka bir şey olmadığını söyleyerek kirli giysilerini çıkarmaya başladı. Yatağın üzerindeki çarşafı da çıkarması gerekiyordu ama bu bekleyebilirdi.

Vücudundaki ağırları dindirmeye yardımcı olan uzun bir yirmi dakikanın ardından sıcak duştan çıkarak odasından hazırlandı. Bu sefer saçlarını açık bırakmaya karar verdi.

Yeni iç çamaşırları, bir çift koyu kahverengi kadife pantolon ve ince gri bir kazak onun kıyafet seçimiymiş. Ayaklarında çoraplar ve artık tozla kaplı olmayan ama aynalı bir parlaklıkla parlayan yarım botlar vardı.

Sol botu elinde tutarak durdu ve parıltıyan deriye baktı.

Dönüşenlerin komünal doğasını yeterince anladığından, bunu her kim yaptıysa yardım etmekten başka bir amacı olmadığını tahmin ediyordu. Adlarına rastlarsa ondan bir *spasibo* dışında bir şey beklemeyeceklerdi. İşbirliği ve kaynakların paylaşımı Dönüşenlerin yaşam tarzının temelini oluşturuyordu.

Psy ailelerinin de aynı şekilde çalışması gerekiyordu. Paralı askerler öyleydi. Ama kendi ailesinde bile kimse onun çizmelerini temizlemezdi. Sağlık durumunu kontrol eder, ihtiyacı olan her türlü tıbbi yardımı aldığından emin olurlardı ama bu küçük bakım dokunuşu Arwen'in radarında bile olmazdı.

Bu sadece yetiştirilme tarzlarıydı.

Çizmeyi çeken Silver, sıkı sıkıya bağlı ailesinin bile Sessizlik'te bir şeyler kaybettiğini kabul etmek zorunda kaldı. Ama kaybedilenler geri kazanılabilirdi. Tek gereken, Paralı Askerlerin çocuklarını yetiştirme tarzlarında bir değişiklik yapmaktı. Büyükannesiyle bu konuyu konuşmayı aklına not ederek mutfağı bulmak için ayağa kalktı. Yemeğini yedikten ve beynini dolduran mesajları yakaladıktan sonra yatağı soyacaktı.

E-postasında yığılı olanları ise, acil bir şey olup olmadığını görmek için telefonuna indirmeye başladı. Bu sırada telepatik mesajları da taradı.

Kaleb'in psişik izi gözüne çarptı.

Silver, diye telgraf gönderdi, Selenka'nın ekibi bana olay yerindeki temizliğin otuz altı saat içinde tamamlanacağını bildirdi. Otopsiler devam ediyor ve adli tıp ekipleri geldiğince çok malzemeyi işlemek için çift vardiya çalışıyorlar. Bombacı olduğuna inanılan kişiye ait parçalar ele geçirildi - bölgenin yerlisi bir insan. DNA doğrulandı.

Tarih ve saat damgası telepatik mesajın ona yaklaşık iki saat önce yönlendirildiğini gösteriyordu. Ona başka bir güncelleme göndermemişti. Büyükannesi ya da Arwen de öyle.

Karnını doyurduktan ve gücünü topladıktan sonra takip etmeye karar veren Silver odadan çıkarken telefonuna baktı. Valentin'in adı gözüne çarptı. Mesaj başlıksızdı.

Daha önce ona hiç e-posta göndermemişti. Mesajına dokunarak açtı:

Haklısınız! Bu e-posta icadı inanılmaz. Fotoğraf bile gönderebiliyorsunuz!

Ayı formunda, patilerinin arasında özenle tuttıkları külahlardan dondurma yiyen iki yavru ayının fotoğrafını eklemişti. Resmin altında şu sözcükler yer alıyordu:

Gerçekten iyi bir dondurma.

Uzun süredir devam eden dondurma sohbetlerini sürdüren mesajı kapattı ama silmedi, Mağara'ya ulaştığını fark etti.

Sabahın bu erken saatinde sığınak sessizdi ve başka kimseye rastlamamıştı. Ama şimdi kendini Devi'nin parlak gülümsemesiyle karşı karşıya bulmuştu; genç kadın taze yüzlü ve saçlarını at kuyruğu yapmıştı. Üzerinde siyah koşu şortu ve yanları beyaz çizgili mavi atletik bir tişört vardı, ayakları çıplaktı.

"Acıkmış olmalısın," dedi Devi. "Hadi, sana mutfağı göstereyim. İyi dinlendin mi?"

"Evet, teşekkür ."

"İşte " Devi geniş bir iç girişi işaret etti. "Gelip için üzgünüm ama koşu için bir arkadaşımın buluşacağım." Bir an duraksadı, gülümsemesi soldu. "Bölgeye yardım etmeme izin verdiğiniz için teşekkür ederim. Yardıma ihtiyacım vardı."

"Sen bir ." Genç kadın Silver konuşana kadar durmamıştı.

"Umarım siz de dinlenmişsinizdir."

"Elbette, ama ben bir ayıyım. Biz güçlüyüz." Gülümseyerek ve el sallayarak ayrıldı.

Silver, Devi'nin onu götürdüğü büyük ortak mutfağa girmeden önce onun gidişini izledi. Neredeyse boştu, sadece birkaç kişi kahvaltı için bir şeyler hazırlıyordu. En küçükleri altı yaşlarında görünüyordu. Soluk mavi yünlü pijamalar giymiş, saçları açık kahverengi tutamlar halinde yukarı kalkmış, tezgahın üzerinde oturmuş dikkatle mandalina portakallarını soyuyor ve bir kaseye koyuyordu.

"Bayan Mercant."

Derinden gelen erkek sesiyle dönen Silver kendini uzun boylu, kare çeneli, abanoz tenli bir erkekle karşı karşıya buldu. Valentin'in tüm pürüzleri ve kayalıkları olsaydı, bu adam bir mankenlik kataloğundan ya da soylarında sadece psişik gücü değil, aynı zamanda fiziksel güzelliği de hedefleyen ailelerin dosyalarından çıkabilirdi.

"Lütfen buraya oturun, size yiyecek bir şeyler getireyim." Bugüne kadar tanıştığı tüm diğer ayıların aksine, ona gülümsemedi.

Bölüm 19

Bir insan için sarılmak neyse, bir ayı için de yemek odur.

-Yazarı bilinmiyor

"TEŞEKKÜRLER." GÜMÜŞ kapiya en yakın tezgâhtaki taburelerden birine oturdu. Bir ucunda meyve kaseleri, atıştırmalıklar ve şeffaf bir kavanoz kurabiye duruyordu.

Manken güzelliğindeki adam ona tanıdık bir sıvıyla dolu uzun bir bardak getirdi. "Sizin için bir kavanoz besleyici içecek temin edebildim."

Soğukkanlı karşılaşmasının ardından bu nezaketi beklemeyen Silver, "Teşekkür . Minnettarım." Besin içecekleri psişik yorgunluğu yenmenin en hızlı yoluydu.

"Sorun değil." Hâlâ gülümsemedi, yüzü pürüzsüz bir ten ve kusursuz bir simetriden ibaretti, tıraşlı kafası sadece yüzünün mükemmel hatlarını daha da keskinleştirmeye yarıyordu. "Sana bir tabak katı yiyecek de getireceğim."

Kaba tavrından Silver bu Dönüşen'in Denhome'daki varlığından mutsuz olduğu sonucuna vardı. Sonra da Ona yemek tabağını getirdi; içinde yüksek enerjili yiyecekler vardı ve hepsinin doğal olarak hafif lezzette olduğunu biliyordu.

Hiçbir ihanet hareketi ya da sesi çıkarmamış olmasına rağmen, aşçı olduğunu tahmin ettiği adam sanki onun tepkisini doğru okumuş gibi, "Biraz araştırma yaptım. Psy'nin kendi konfor alanının dışına çıkmaya başlamasıyla birlikte tarifler internette dolaşmaya başladı."

"Gününüzden fazladan zaman ayırdınız. Bunu takdir ediyorum."

Yüz hatlarında belli belirsiz bir çözülme, açık kahverengi gözlerinin köşelerinde kırıksıklık. "Bir şey değil."

Sonra mutfaktaki diğer işçileri denetlemek için geri çekildi - onlar da Silver'a meraklı bakışlar fırlatıyorlardı ama garip bir şekilde aylar için,

mesafelerini koruyorlardı -Silver onu izliyormuş görünmeden izliyordu.

Sakin, yetkin ve açıkça saygı duyulan biriydi. Bu özellikleri simetrik yakışıklılığıyla birleştirdince, Silver'da bir tepki uyandırması gereken biri varsa, o da bu adamdı. Yine de gözlerini ve kulaklarını Valentin'in gürleyen kahkahasına, ezici, medeni olmayan varlığına açık tutmaktan kendini alamadı.

"Hey, eğer Kaos'a karşı bir şeyler hissediyorsan, bunu Mishka'ya söylesen iyi olur."

Şifacı tezgâhta onun yanına otururken Silver Nova'ya baktı. Diğer kadın yaprak yeşili rengine, kumaşın üzerine rastgele serpiştirilmiş küçük beyaz çiçeklerle süslü, geniş etekli ve kepçe yakalı bir elbise giymişti. Üç çeyrek kollu elbisenin kolları Silver'ın daha önce fark ettiği ön kolundaki dövmeyle ortaya çıkarıyordu. Biri büyük, diğeri küçük iki harf, kalpler ve yıldızlardan oluşan bir desenle çevrelenmişti. İkisinin de baş harfi Nova'ya ait değildi.

"Ne," dedi en ilgili konuya odaklanarak, "bir 'şey' nedir?"

"Ah, ama, Seelichka." Nova beyaz bir kurdeleyle bağladığı gösterişli atkuyruğunu düzeltmek için uzandı. "Ne demek istediğimi çok iyi biliyorsun, o yüzden bana 'Ben bir Psy robotuyum' numarası yapma."

Silver yemeğine döndü ve bir yandan telefonuna ve telepatik mesajlarına göz atarken bir yandan da vereceği cevabı düşündü.

"Ben Sessiz'im, Nova. Sessiz olmayı seçtim."

"Emin misin?"

"Oldukça
eminim."

"Hmm . . . O zaman neden Kaos'u kontrol ediyordun?"

"Psy'dan hoşlanmadığı için mi bana gülümsemediğini yoksa kimseye gülümsemediğini mi görmek istedim."

"Garip bir şekilde, bu mantıklı." Nova içini çekti ve dirseklerini tezgâha dayayarak çenesini ellerinin arasına aldı ve kocaman kara gözlerini aşçıya çevirdi. "O yarı adam gülümsüyor ama sanki nadir bulunan bir baharatmış gibi dağıtıyor ve elinde sadece sınırlı miktarda var."

Onlara doğru yürüyen Kaos, Nova'ya kaşlarını çatarak baktı. "Bunu yiyin." İngilizce bir emirle bir tabağı tezgâha doğru itti. "Ve benim hakkımda yalan söylemeyi bırak."

Ona bir öpücük üfleyen Nova, küçük, mükemmel Chaos'un ona verdiği süslü pastaya onun kullandığı dilde cevap verdi. "Kahvaltıda çikolatalı pasta mı? Seni seviyorum, tatlı tavşanım."

Kaşlarını çatan şekil değiştiren erkek uzandı ve Nova'nın sivri çenesini kavrayarak şifacıyı yemyeşil boyalı dudaklarından öptü. Adam geri çekilince, kadın adamın getirdiği bez peçeteyi kaldırdı. ve dudaklarındaki sıcak pembe rengi sildi. "Sana da günaydın, *moy dorogoi Alik*," dedi Nova ve Kaos'un genelde kendisine hitap edilenden oldukça farklı bir ismi olduğunu Silver'a hatırlattı. "Şimdi git ve seksi, uzun, muhteşem ve sessiz halini takın."

Kaos, Silver'ın bıkkın bir iç çekiş olarak algıladığı bir sesle, sırtışlarını gizlemekte çok kötü bir iş çıkaran çalışma ekibine doğru geri döndü. "Hepiniz ikinci bir mutfak vardiyası mı istiyorsunuz?" diye homurdandı ve sırtarak başlarını sallayan bir dalga aldı. "O zaman işinizin başına dönün."

"O senin eşin mi?" Silver çalışkan bir faaliyetin örtüsü altında sordu.

"Evet." Nova'nın gülümsemesi neşeliydi. "On sekiz yaşımızdan beri hepsi benim." Kekten bir ısırık aldıktan sonra boğazının arkasından Chaos'un mutfağın diğer tarafından yoğun bir ilgiyle onu izlemesine neden olan bir sesi çıkardı. Nova ona bir öpücük daha kondurdu. "Aşkım her zaman midemi kazanarak beni kazandığını söyler."

"mi yaptı?"

Nova gırtlaktan bir kahkaha attı. "O huysuz kutup ayısının benim olduğunu, onu Babushka Caroline'in doğum klanında ilk gördüğüm gün, on altı yaşımdayken hepimizin torunlarını ziyarete götürdüğünde anlamıştım." Rüya gibi bir gülümseme. "Ama biraz zoru oynamak zorunda , değil mi? Bana kur yapması için ona bir şans verdim."

Pastadan bir ısırık daha. "Oğlum, bu adam bir kadına nasıl kur yapılacağını biliyor."

"Çocuğunuz var mı?"

"Barnacle bizimdir." Gözleri anne sevgisiyle parlıyordu. Nova, "Stasya dün gece ona baktı, bu yüzden hala onunla ayı formunda kucaklaşacak - teyzesinde uyumayı seviyor çünkü dünyadaki tüm teyzeler gibi onu aptalca şımartıyor," dedi.

onun sesi. "Küçük ayılardan bahsetmişken, *birilerinin* hâlâ şafak sökmeden yataktan görüyorum."

Küçük kahverengi saçlı çocuk kıkırdadı.

Genişçe gülümseyen Nova tabağını Silver'a doğru itti. "Biraz çılgınlık yapıp denemek ister misin?"

sallayan Silver telefonuna gelen acil bir mesajı yanıtladı. Daha sonra Nova'ya "Özür dilerim," dedi. "EmNet güncellemeleri alıyorum."

"Elbette, anlıyorum." Nova'nın ifadesi ciddileşti. "Sen uyurken hastanede bir vardiya yaptım - bir ayının içeri alındığı acil durumlarda resmi olarak kadrodayım ama bu kadar çok ağır yaralı varken mümkün olan tüm desteği kullanabileceklerini düşündüm."

Silver diğer kadının gözleriyle karşılaştı. "Hayatta kalanlarla ilgili raporu okumaya fırsatım olmadı."

"On üç kişi ilk birkaç saati atlatmayı başardı." Nova çatalını yere bıraktı. "On bir tanesi tamamen iyileşebilecek gibi görünüyor ama bu enfeksiyon ya da komplikasyon olmamasına bağlı. Diğer ikisi ise her iki şekilde de sonuçlanabilecek bir alacakaranlıkta geziniyor."

Kaos elinde bir fincan kahveyle mutfığa doğru ilerledi. Bardağı Nova'nın önüne koyduktan sonra elini saçlarında gezdirdi. Çift hiç olsa da, arkadaşısı işine döndüğünde Nova'nın üzüntüsü artık kara bir bulut gibi ağır gelmiyordu.

"Bu suçları işleyen insanları anlamıyorum," dedi. "Demek istediğim, bu neye yarar?"

"Onları harekete geçiren şey mantık değil." Silver bu gerçeğin kanıtlarını görmüştü. "Sierra Nevada dağlarında SnowDancer sürüsüne saldıran Saf Psy fanatikleri, kendilerinininkinin dünyayı istedikleri yöne çevirecek haklı bir savaş olduğuna inanıyorlardı."

Psy ırkının Sessizlik altında daha güçlü ve kuvvetli olduğuna, alternatif bir varoluşun savunulamaz olduğuna inanıyorlardı. "Başkalarının kendi amaçlarına katılmayabileceği akıllarına bile gelmiyor." Silver'ın Sessizliğe ihtiyacı vardı ama bu *onun* seçimiydi. Kimsenin bunu dikte etmeye hakkı yoktu.

Nova'nın dudakları aralandı, sonra hiç uyarmadan omzunun üzerinden baktı. Silver'ın diğerini neyin yakaladığını görmek için dönmesine gerek yoktu.

kadının dikkatini çekti. Ensesindeki minik tüyler elektrik çarpmış gibi tepki vermiş, kalbi göğüs kafesine çarpmıştı. İlkel bir uyarıyla değil. Valentin Mikhailovich Nikolaev'in hayatına ilk girdiği günden beri bastırmaya çalıştığı bir farkındalıkla.

"Berbat görünüyorsun, Mishka." Nova ayağa kalktı ve baldırına kadar uzanan elbisesinin -artık beklenen- geniş ceplerinden bir tarayıcı çıkardı. "Otur, ölçümlerini alayım."

"Ben iyiyim, sadece yorgunum." Valentin, Silver'ın taburesinin yanındaki tabureyi kaptı, sırtı tezgâha dönük, dirsekleri granite dayalı ve iri vücudu enerjiyle uğuldayan bir şekilde oturdu.

Kokusu üzerine , temiz ter ve daha fazlası, belirgin bir şekilde topraksı olan bir katman. Belirgin bir şekilde, kabaca Valentin. Hiçbiri acil olmayan telepatik ve elektronik mesajları görmezden gelerek, yüzündeki gerginlik çizgilerine, gözlerinin altındaki morarmış gölgelere baktı. "Hiç uyumamışsın."

"Dört saatim var. Kıdemli bir nöbetçimiz kırık bir bacakla, bir diğeri de aptallık yüzünden öldü." Her kelimesinde saf kızgınlık. "Çevreye daha az deneyimli birini koymaktansa onları korudum."

Silver bu kararı vermesinin en büyük nedenlerinden birinin o olduğunu biliyordu. Klanın dengesini değiştirmişti, daha fazla zarar vermeden gitmesi gerekiyordu. Bugün taşınmasını önermek üzereyken -fiziksel durumu yüzde yüz olmasa da düne göre çok daha iyiydi- koşan ayakların bölündü.

Pavel neredeyse mutfığa düşecekti. "Bunu gördün mü?" diye bağırdı, gözlerinin kendine özgü su yeşili rengi Silver'ın üzerine düşmeden önce.

Sol elini ayı hızıyla arkasına attı, koyu kahverengi saçları alına düştü. "Um, boşver."

"Ben seni dövmeden önce söyle, Paşa." Valentin'in sesi hırıltılıydı.

"Unutma, bunu sen istedin." Pavel, ulaşamayacağı bir yere çekilmeden önce ajandayı Valentin ve Silver'ın arasına yerleştirdi. "Elçiye zeval olmaz."

Valentin dönerek tezgâha ve üzerinde duran ajandaya baktı. Adamın omzu kadının omzuna değdi, ama

Silver'ın dikkati, renkli bir fotoğraf için ayrılan kare dışında tüm ekranı kaplayan manşeteydi: ŞİMDİYE KADARKİ EN ŞAŞIRTICI PSİKOLOJİK ROMANTİZM!

Telepatik bir temas, başlığın anlamının gerçekten nüfuz ettiği aynı anda zihnine dokundu. Temas, ona doğrudan erişimi olan birkaç kişiden birinden geliyordu, aralarındaki telepatik yol yaklaşık yirmi dokuz yıl önce

Yapıyorum. *Silver mı? StoneWater alfasıyla olan dair bu haberleri ciddiye almalı mıyım?*

Tabii ki hayır, Arwen.

Kardeşi, onun sözünden başka bir şeye ihtiyaç duymadan geri çekildi. Ancak Silver hâlâ makaleye bakıyordu. "Bu görüntüdeki romantizm nerede? İkimiz de tozlu ve terliyiz ve olay komuta merkezinde durmuş Kaleb'le konuşuyoruz."

Nova makaleye bakmak için aralarına eğildi. "Vücut Dil," dedi kesin bir tonda. "Birbirlerine doğru dönmüşler, Psy'nin diğer insanlara genellikle durduğundan daha yakın duruyorlar, ikinizden birinin Krychek'e durduğundan çok daha yakın duruyorlar." Alt dudağına dokundu. "Ayrıca, Mishka'nın vücudu sizi gelebilecek herhangi bir şeyden korumak istercesine açılı duruyor."

"Bize bir dakika verin." Valentin'in ses tonu tam anlamıyla alfabeydi.

Nova uzaklaşıp mandalina portakallarını soymakta olan çocuğa sarılırken, Pavel de geldiği yoldan geri döndü.

Valentin alışılmadık bir sessizlikle, "Bunu fazla ciddiye almamalısın," dedi. "Durup dururken hikâye uydurmak magazincilerin işidir."

"Bu sadece gazetelerde çıkmıyor." Silver PsyNet'i çoktan taramıştı ve aynı doğrultuda, daha az abartılı bir tonda da olsa, birçok başka haber bulmuştu. "*Moscow Daily*'yi getirin."

Valentin gazetenin ana ekranını ilk gördüğünde nefes nefese kaldı.

"*BI-*" Nova'nın yanındaki küçük çocuğa bakarak, onun söylemek üzere olduğundan emin olduğu kaba kelimeyi kesti. "Buranın gerçek bir haber sitesi olduğunu sanıyordum."

"EmNet direktörünün güçlü bir değişken alfa ile bağlantısı haber olarak kabul ediliyor." *Moscow Daily*'nin makalesi bulvar gazetesindeki kadar melodramatik ya da uzun değildi, ancak daha fazlası vardı

Tehlikeli. "Araştırmalarını yapmışlar - apartmanımdan defalarca çıkarken grlmşsn." Valentin dışarı çıkarken güvenliğin yanından cesurca geçecek kadar ayı kibrine sahipti ve sistemlerini bir kez daha atlattığını bilerek onlarla alay ediyordu.

Valentin'in bedeni onun yanında gürledi, içindeki ayı konuştuğunda sesinin ilkel tınısında kendini belli ediyordu. "Diyor ki bilgi Monique adında bir kadından geldi."

"Komşumun kötü niyetli olması pek mümkün değil. Herkesle her şey hakkında konuşur." Silver, Monique Ling'in moda dünyasında nasıl bu kadar güçlü bir konuma sahip olduğunu tam olarak anlayamıyordu ama belki de modacıların hepsi Duraklat. "Bir keresinde arızalı bir asansörde on dakika boyunca birlikte mahsur kalmıştık. Sonunda onun tüm yaşam öyküsünden haberdar oldum."

- - -

Valentin Silver'ı okuyamıyordu ama onun soğuk bir şekilde hassas dış görünüşünün altında kızgındı. Onun Yıldız Işığı halkın bilincinde ön planda olmaktan hoşlanmazdı. Arka planda olmayı, ipleri çekmeyi, bilgi toplamayı, işlerin istediği yönde ilerlemesini sağlamayı tercih ederdi.

Valentin de pek mutlu bir ayı sayılmazdı. Aralarındaki zel savaşı kaybetmenin en iyi yolunun Silver'ı herhangi bir şekilde köşeye sıkıştırmak olduğunu biliyordu. Vahşi bir şahin gibi, kurtulmak için ölümüne savaşacaktı.

"Bir kedi gibi sinsi" planını başlatmasının tek nedeni buydu.

"Starlichka," dedi nazikçe, bunu düzeltmeye çalışarak. "İlgi azalacak - fotoğraflar yeterince heyecan verici değil." Gerçi Nova vücut dili konusunda ürkütücü derecede haklıydı - magazin fotoğrafı çekildiğinde, Silver'ın bitkin bedenini kollarına alıp inine götürme dürtüsüyle savaşıyordu.

Onun Starlight'ı zekiydi ve güçlüydü ama de etten kemikten biriydi.

Silver'ın kaba güvence girişimine verdiği yanıt beklediği gibi değildi. "Bu makaleye yapılan yorumlara bakılırsa, insanlar ve Dönüşenler böylesine imkânsız bir romantizm ihtimaline olumlu yaklaşıyor."

"Beklenmedik." Valentin'in ayısı onun içinde kaşlarını çatı. "İmkânsız değil."

Silver onun homurdanmasına cevap vermek yerine, "Sessizliğin çökmesiyle birlikte," dedi, "Psy'ların bir kısmının da bunu ilgi çekici bulacağına inanıyorum - PsyNet'te uç bir konudan başka bir şey olmaması gereken bir şey için kesinlikle önemli bir sohbet var." Tabağındaki yemekten bir ısırık aldı. "Bu olumlu bir sonuç olabilir."

Valentin'in ayısı, onun kendisi olmaya açık olabileceğine dair bu ipucu karşısında kükreyerek yüzeye çıktı ve hayvanın kalın kürkü derisinden dışarı çıkmaya çalıştı. "Ya senden gerçek bir yaşamı isteseydim?" dedi, Sinsiliği bırakıp çok daha iyi uyum sağlayan bir açık sözlülüğe geçti.

Yanıtı sessiz ve . "Ben Sascha Duncan ya da Faith NightStar, hatta Vasic Zen gibi değilim."

"Hayır," dedi, içindeki ayının yüzeye çıkmasına neden olan o kristal bakıştan başka bir yere bakamıyordu, görüşü hayvanınıninkine kayıyordu. "Sen Silver Mercant'sın, kendi kurallarını koyan bir kadınsın."

"O kadın sessizliği seçiyor." Yüzünde en ufak bir ifade yok, gözleri yakıcı, okunamaz yıldız ışığı. "Sessizliği bozmanın artıları ve eksileri hakkındaki tüm verilere erişimim var ve bir ilişkide olmanın ne olduğuna dair mevcut tüm bilgileri indirdim. Ayrıca son derece istikrarlı bir ilişkiyi de yakından gördüm."

Kaleb Krychek ve arkadaşı. "Bunların hiçbiri fikrini değiştirmiyor mu?" "Hayır." Onun bakışlarını tutmaya devam etti.

Dönüşen olsun olmasın, bunu yapabilecek pek fazla insan yoktu. Yine de Silver hiç irkilmedi, onun egemenliği ona eşitti. Kalbinde şimşekler çakıyordu, hem insan hem de ayı onun esaretindeydi.

"Sessizlik hakkındaki tartışmalarda genellikle unutulmuş bir şey var," diye devam etti aynı sessiz tonda, "çoğu kişi için korkunç olsa da, küçük bir azınlık için tam olarak amaçlandığı gibi çalıştı. Ben de o azınlıktan biriyim."

Bölüm 20

Sessiz olmak duygusuz olmaktır. Bu duygusuz durum, psişik kontrolde istatistiksel olarak anlamlı bir artışa izin verirken, herhangi bir duygu üzerinde ters etkiye sahiptir. Şiddet eğilimi veya eğilimi.

Sessizler, enerjilerini savaşımlara, mücadelelere ya da kişiler arası saldırganlığa harcamayan, zeki ve kontrollü insanlar olacaktır. Mükemmel olacaklar.

-Arif Adelaja'nın Mercury grubu tarafından önerilen Sessizlik eğitimi konusunda Psy Konseyinde yaptığı ilk konuşma (geç yirminci yüzyıl)

VALENTIN, SILVER'ın onun açıklamasının konuyla ilgili son söz olmasını beklediğini biliyordu, ama asla Silver Mercant'a istemediği her şeyi yaptırabilirdi ama aynı zamanda onun, kendisinden mümkün olan her seviyede etkilenen bir alfa ayıyla hiç karşı karşıya gelmediğini de biliyordu.

"Tüm bilgilere sahip olduğuna emin misin?" Kaos'un fırlattığı bir elmayı yakalayıp gevrek bir çıtırtıyla ısırdı.

Silver'ın gözleri ağzına gitti ve aynı hızla uzaklaştı. "Araştırma konusunda çok iyiyimdir."

Valentin'in siki tepki vermek, *sert* tepki vermek istiyordu.

En sevdiği baldan bile daha lezzetli kokan bu akıllı kadına duyduğu açlıkla savaşıırken aldığı lokmayı çiğneyip yuttuktan sonra çakısını çıkardı ve elmanın ısırmadığı kısmından bir dilim kesmeye başladı. Bir yandan da

Starlight'ının tenindeki balı yaladığı erotik hayallere dalmamaya çalışıyordu.

Eğer bu gerçekleşirse ölecek ve arı cennetine gidecekti.

"Yeteneklerinden şüphem yok," dedi. "Ama sen öyle bir adam değilsin.

başkalarının onun yerine karar vermesine izin veren bir kadın."

"Bir ayı için son derece kurnaz davranıyorsun."

Valentin içinden gülümsedi, çünkü onun ses tonundaki kızgınlığı neredeyse duyabildiğinden emindi. Şu anda her türlü duyguyu kabul ederdi. Ve kızgınlık iyi bir duyguydu. Ayıların eşleri sık sık sinirlenirdi.

Elma dilimini uzattı.

Kadın kabul ettiğinde, bir goril gibi göğsünü yumruklamamak için kendini zor tuttu. Ya da eşini beslemeyi başarmış bir ayı gibi. Valentin, kızın test ısırtığı alışını, dudaklarının ballı fantezisini tamamen sert ve ateşli bir başka fantezi için rayından çıkarışını izlerken beyin hücrelerini tekrar bulmak için çabalıyor. "Demek istediğim, ne olacağını görmek için Sessizliğinizi hiç bırakmadıysanız, tüm verilere nasıl sahip olabilirsiniz?"

"Ben Sessiz doğmadım."

"Anlıyorum." Yine de bir insanın bir çocuğun duygularını nasıl eğitebildiğini hâlâ anlayamıyordu. Çocuklar kocaman, vahşi Umut, umut, pislik ve yaramazlık dolu yaratıklar. İnsan onları nasıl bir kutunun içine sıkıştırabilir?

Duyduklarına göre bu bir çaresizlik, hatta bir aşk eylemiydi ama bunu anlamak onun için hâlâ zordu. Aynı zamanda, bu seçimin yapılması için durumun ne kadar kötü olması gerektiğine dair ona acı verici bir fikir veriyordu.

Ama Silver çocuk değildi.

"Hiçbir çocuk dürtüleri üzerinde kontrol sahibi değildir," diye belirtti. "İnsan, Psy, Dönüşen, ırk fark etmez; yavruların kurallara ve sınırlara ihtiyaç duymasının bir nedeni vardır."

Gümüş elma dilimini bitirdi ve ondan bir dilim daha aldı. Bu sefer ayısı sessiz kaldı, sonunda "bir ayı gibi sinsi kedi" programı. Bugün bir elma, yarın dondurma, ertesi gün vücudundan bal yalamak, her şey stratejiyle ilgiliydi . . . ve inatçı ayı umudu.

Onu büyüleyen kadın uzun bir duraksamadan sonra, "Katılıyorum," dedi. Valentin şimdi geri adım atacak değildi. "Bir çocuk büyüdükten sonra,

kendi kararlarını vermeye başladılar. Yavruyken annemin izin vermeyeceği şeyleri sık sık yapıyorum. Keskin bıçaklar kullanıyorum, karanlıkta tek başıma dışarı çıkıyorum, çok fazla içiyorum." Elbette, sonuncusunu yaptığı nadir zamanlarda, büyükanneleri hala kulaklarını tıkamakla tehdit ediyordu.

Annesi hayattaydı ama ... gitmişti, Valentin'in düşünmeye bile dayanamayacağı bir şekilde onlar için kaybolmuştu. Galina'daki yaralar Evanova'nın ruhu, onun bu dünyada tam olarak var olmasına izin vermeyecek kadar acılıydı. O ve kız kardeşleri ona ulaşmak için ellerinden geleni yaptılar ama anneleri ayı formunda Taşsu topraklarında dolaşmayı tercih ediyordu. Onu en son gördüğünde, bir kavağın gölgesinde uyuyordu.

O kadar huzurlu görünüyordu ki, adam onu rahatsız etmeden oradan ayrıldı. "Valentin."

Sessizleştğini fark eden Valentin sırtmaya başladı. "Bence sen bir yetişkinsin, Starlight ve yetişkinler bir çocuğun asla yapamayacağı seçimler yaparlar."

Silver'ın gözleri onu tehdit eden bir anlayışla ona bakıyordu. "Ve bence siz, Alfa Nikolaev, sır tutma konusunda herkesin bildiğinden çok daha iyisiniz."

Valentin oynamayı bıraktı. Bakışlarını onunkilere kilitledi, sesini ve gözlerini renklendirmek için ayının yükselmesine izin verdi. "Sırlarımı anlamak için duyguları anlamalısın."

Hava, söylemediği kelimelerle, koyduğu meydan okumayla parıldıyordu. Silver başka tarafa bakmadı. Ve kanı o kadar ısındı ki haşlandı.

- - -

Bir saat sonra Gümüş, yavruları suda oynarken gördüğü dereye tek başına yürüdü. Valentin'in o çok mantıklı argümanı için gizli bir nedeni olduğunu biliyordu. Hiçbir şey yapmamıştı. ona olan arzusunu gizlemeye çalışıyordu.

Aynı zamanda bir alfa ayısıydı. Meydan okuma onun ruhunun bir parçasıydı.

Yine de bunların hiçbiri onun fikrini çürütmüyordu: yeteneklerinin tam kontrolüne sahip bir yetişkin olarak Sessizlik olmadan yaşamayı hiç denememişti. Duyguların "keskin bıçağını" güvenle kullanabilmesi mümkün müydü?

Gümüş.

Arwendedi, gözlerini sabah güneşinin altında parıldayan suya dikerek, *ne buldun?*

Hiçbir şey, ama sonunda büyükannemi seni öldürmeye çalışanın ben olmadığımı ikna ettim.

Büyükannemin asla aksini düşünmediğinden eminim; sadece tedbirli davranıyordu.

Ena bir keresinde Silver'a, Arwen'in doğumundan önce ailenin ince ama korkunç şekillerde değişmekte olduğunu söylemişti. "Kardeşin olmadan,"

Ena şöyle demişti: "Psy Konseyi'nin güçlü etkisi ve yetkileri göz önüne alındığında, acımasızlıktan zalimliğe giden çizgiyi pekala aşabilirdik. O bizim vicdanımız ve ruhumuz."

Bunu her kim yaptıysa, kardeşi şimdi ellerinin temiz olmasını istediklerini söyledi.

Mesafe.

Bunun aileyi daha da töhmet altında bıraktığını biliyorsun.

Tüccarlar el çabukluğu konusunda uzmandılar.

Arwen onaylayarak cevap vermedi; bu apaçık gerçek karşısında buna gerek yoktu. *Büyükanneme mümkün olan her şekilde yardımcı oluyorum, ama şu ana kadar en ufak bir ipucu bile yok.*

Olağandışı finansal ya da diğer işlemler yok mu? Derinlere indim. Hiçbir şey yok.

Bulunacak herhangi bir dış etken olmaması mümkün. Tamamen içsel bir iş . Bir güç oyunu.

Mevcut verilere göre bu olasılık orta ila yüksek. Ama bir şekilde yabancılar tarafından dönüştürülmemişlerse aileden biri neden size zarar vermek istesin ki? Sesinde öfke ve hayal kırıklığı üstünlük için yarışıyordu. Başka hiç kimse senin yeteneklerine ve finansal uzmanlığına sahip değil; seni kaybedersek ailenin serveti dibe vurur.

Gümüüş'ün derisi aniden hassaslaştı, bilinçli iradesi olmadan başı döndü. *Seninle sonra konuşacağım, Arwen.*

Valentin'in ona doğru ilerlediğini görmek hiç de şaşırtıcı değildi, iri bedeni bu ilkel manzarada rahattı. Çünkü o da en az vahşi olduğu kadar, tereddüt etmeden silkinebileceği ince bir deriye sahipti. Bir elini saçlarının arasından geçirerek, kadının önünde durdu.

"Tarağınız var mı?" diye sordu, gözleri uyumsuz ipeksi saç tellerindeydi.

Valentin başını salladı ve saç telleri uçtu. "İşte," dedi sonra, "şimdi temiz oldu." Sesi kesinlikle ciddiydi.

Silver elini kaldırdı. Adam hareketsiz kaldı. Parmakları yuvarlanan saç tellerini geri itmeye bir santimetre kalmıştı ki, zihnindeki izleme uyarıları tarafından alınan veriler patladı.

Patlayıcılar. Bilinmeyen kayıplar. Çoklu saldırılar.

Karşısında Valentin'in bakışları acımasızlaştı. "Ne oldu?"

"Şangay'da, Berlin'de ve Melbourne'de saldırılar. Aynı Moskova saldırısının özellikleri. İnsan kayıplarının çoğunlukta olacağı, Psy ve Dönüşen kayıplarının ise sınırlı olacağı ancak sıfır olmayacağı tahmin ediliyor."

Bilgi sağanağına karşı kontrol edilemeyen fiziksel bir tepki olarak kalbi güm güm atan Silver, yine de telefonunu eline almıştı bile.

"EmNet'i aktive etmeliyim, yerdeki insanlarla temasa geçmeliyim."

"Neye ihtiyacınız var?" Valentin hızla Denhome'a geri dönerlerken sordu.

"Daha büyük bir bilgisayar faydalı olurdu. En az iki ekran. Bu süre boyunca devralabileceğim bir iletişim cihazı."

"Beni takip edin."

Silver aynı anda telefon görüşmeleri yapmaya başladı ve Etkilenen bölgelerdeki EmNet irtibatlarına neler olduğunu farkında olduğunu ve acil durum alarmı başlatmak üzere olduğunu bildirdi. Onlara "Bana mümkün olduğunca çok yerel veri gönderin" dedi. "Bu, doğru kaynakları harekete geçirmeme yardımcı olacak."

Denhome'a girdikten sonra Valentin onu birkaç koridordan geçirerek son teknolojiyle donatılmış orta büyüklükte bir odaya götürdü. "Bunu iletişim konferansları için kullanıyoruz. İhtiyacınız olan her şey burada olmalı."

Yerleşip sistemi EmNet sunucularına bağlayan Silver, StoneWater sisteminin EmNet ofisinden daha yüksek özelliklere sahip olduğunu keşfetti. Üç acil durumla başa çıkabildi Teknolojik olarak bir kolaylık. Tek sorun, kendisi ve asistanının sadece iki kişi olmasıydı. Bunun için en az beş kişi gerekiyordu.

Bu iş bittikten sonra bir EmNet ekibi oluşturmak listesinin en başına yerleşecekti.

Takip eden saatler boyunca masasında sıcak besin içecekleri belirdiğinde onları içti. İçinin uzak bir köşesinde

bunun da farklı olduğunu fark etti. Bir durum sırasında evde yakalandığında kimse ona yemek vermiyordu. Tek başına ve sessizlik içinde çalışıyordu.

Bugün hiçbir ayı onu rahatsız etmemiş olsa da, Pavel ve Nova'nın onu izlediğinin farkındaydı. Erkek ayı sessizce eklemişti Nova masasına yüksek enerjili bir besin barı bırakırken, işlediği veri miktarını gördükten sonra sistemine başka bir ekran daha ekledi.

"Yardı mı istiyorsun?" Pavel bir ara sordu. "Dört saat daha vardiya yok."

Alışkanlıktan dolayı hayır demek üzereyken Silver bunun aptalca olacağını aniden fark etti. "Evet," dedi. "Şuradaki ekran, gelen acil durum verilerini harmanlayıp bana her yarım saatte bir özetini verebilir misin?"

"Özetlemek mi?" Pavel bir sandalye çekti, gözleri çoktan ekrandaydı. "Övünmeyi sevmem," diye beğenmiş bir şekilde böbürlendi, "ama okul kompozisyonları için son dakika özetlerinin kralıyım."

Açgözlü ayının konuşmaya edeceğinden endişe ediyordu, ama tüm söylediği buydu, işe odaklanmıştı. Kadın Ayılar kabadayı olsalar da, yapılması gereken şeylere yoğun bir şekilde konsantre olmasalardı TaşSu'nun bir güç haline gelemeyeceğini hatırlamalıydılar.

Verileri yönetilebilir parçalara ayırma konusunda övündüğü kadar iyi olduğu ortaya çıktı. "Kalıcı bir pozisyon için piyasada mısınız?" diye sordu ilk saatten sonra.

"Onu terk edersem Yasha ağlar." Pavel konuşurken bile gözlerini ekrandan ayırmıyordu. "Ama eğer bonus olarak şahane kardeşini de verirsen belki."

"Arwen yakında beni tekrar görmeye gelecek," diye yanıtladı Gümüş. "Eğer iddia ettiğinin yarısı kadar ayıysan, ondan çağrı kodunu alırsın."

"Ooooooh, Sibirya kadar soğuk bir yanıktı bu!" Pavel yumruğunu göğsüne vurdu ve aynı anda omzunun üzerinden ona gamzeli bir sırtış fırlattı. "Bir Mercant'ı eritebilirim, sadece bekle. Ben bir ayıyım."

Böylece işlerine ve mutlu sonla bitmeyecek bir acil durumun karanlık gerçekliğine geri döndüler.

Valentin ona teknik odayı gösterdikten sonra bir daha ortaya çıkmadı. Bu bir sürpriz değildi. Biraz uyumuş olmasını umuyordu ama bunun pek mümkün olmadığını biliyordu; büyük ve güçlü bir sürünün alfası olarak, zamanını ve dikkatini gerektiren pek çok şey vardı. Bu da onu evinde bu kadar çok kez görmeye gelmesini daha da sıra dışı kılıyordu.

Tüm bunlara rağmen, bir parçası onu dinledi.

- - -

VALENTIN, StoneWater bölgesinin muhalifler tarafından ev olarak adlandırılan kısmından döndüğünde kalbi zonklayan bir ağrıyla doluydu. Kaç gün geçerse geçsin, bu acı ilk hissettiği günden kadar can yakıcı olmaya devam ediyordu... aylarının dörtte birinin onu reddettiği gün

soğuğa doğru yürümek. Ama acısının tazeliğine rağmen, zaman geçti. Yakında nihai bir karar vermek zorunda kalacaktı.

Ayısı başını eğdi, koca gövdesi bu yaraya karşı bir kalkan değildi. "Mishka!"

Çocuksu ağlama sesiyle durdu ve hemen yeni bir koku izi takip ederek altı, altı yaşlarında üç denetimsiz yavru buldu, ve yedi. Hepsi küçük gangsterler. Kaşlarını çattı ve kollarını kavuşturdu. "Arkasha ne yapıyor?" diye sordu, taş oluşumundaki bir delikten sarkan tüylü popoyu başıyla işaret ederek.

O küçük bacaklar tekmelenirken ve poposu kıpırdanırken suratını dik tutmak zordu.

"Sıkışmış!" Sveta ağladı. "Mağarayı keşfedecektik ama delik çok küçük."

Kahkahasını bastırmak için yanağının içini ısırarak Valentin, diğer yaramaza bir kaşını kaldırdı. "Arkasha neden bu kadar parlak ve kaygan?" Kürkü saç kremi sürülmüş gibi görünüyordu, ama Valentin'in burnunun ona söylediği bu değildi.

Fitzpatrick Haydon William, çok uzun bir ismin minik sahibi, tanıdık bir ambalajı ortaya çıkarmak için elini arkasından çıkardı. "Onu tereyağıyla ovarsak içine gireceğini düşündük," diye itiraf etti.

"O tereyağını Kaos'tan mı istedin?"

İki kafa sallanırken, popo hareketsiz kaldı, Arkasha tam dinleme modundaydı.

"Hmm, bunu sonra konuşuruz." Valentin Arkasha'nın küçük bedeninin yanına çömeldi. Çocuğun korkmayacağından emin olmak için tüylü sırtını sıvazlayarak, seçeneklerini düşündü. Geçen gün ağaçta baş aşağı asılı durarak yaptığı maskaralıklara rağmen, Arkasha yarı-şekil değiştirmede tam olarak ustalaşmak için çok gençti, yoksa Valentin ondan vücudunun bazı kısımlarını daha küçük insan formuna geçirmesini isterdi.

Bu da geriye tek bir seçenek bırakıyordu.

"Taşı kıracağım," dedi çocuğa. "Gözlerini kapat ve başını eğ. Hazır olduğunda sol patini tekmele."

Tekme neredeyse aynı anda geldi.

Valentin, yumruğunun yan tarafını taşın en zayıf görünen bölümüne vurarak bir çatlak oluşturdu ve ardından dikkatlice bir parçasını kopardı. Kenarı ve çocuk kıpırdanıp kurtulurken onu korumak için elini Arkasha'nın yanına sıkıştırmak için hızlı davranmak zorunda kaldı.

Sırt üstü yere çömelen yavru patilerini yüzüne doğru kaldırdı ... ve hapşirdi.

Valentin kahkahalarını daha fazla tutamadı. Kahkahayı bastı, sırtını deliğe dayayarak oturdu ve kollarını açtı.

Arkasha bir anda onların içine girdi, Sveta ve Fitz de bir saniye sonra vücutlarını Valentin'inkine çarptılar. Valentin üçünü de kucakladı, tereyağıyla kaplı yavruyu ve arkadaşlarını korkularından kurtararak sakinleştirdi.

Ve kalbi, bir parça daha az acıyordu.

Gangsterlerle birlikte sığınağa döndüğünde -yeni genişletilmiş deliği hareket ettiremeyecekleri taşlarla kapattıktan sonra- onları itiraf etmeleri için mutfağa götürdü.

tereyağı hırsızlığı. Kaos, elleri kalçalarında, onlara patentli bakışını attı. "Bu gece hiçbirinize tatlı yok."

"Ama *medovik* olacak!" Arkasha, vücudu Valentin'in kareli gömleğiyle kaplı halde, "Ama *medovik* olacak!" dedi. Yavru, çocuktan ayıya dönüştüğünde kendi giysilerini parçalamış ve "çıplak bir suçlu" olmak istememişti. Valentin gömleğin kollarını katlamıştı ama kuyrukları yerde sürükleniyor, ona kederli bir görünüm veriyordu.

"Evet!" dedi arkadaşları. "*Medovik*'i seviyoruz!"

Valentin de katmanlı ballı pastayı çok sevdi.

Kaos kayıtsız kalarak, "İşte bu yüzden bir ceza," dedi. Klanın baş aşçısı çenesini ovuşturdu. "Ya da bütün gün bulaşık yıkayabilirsin."

Sveta yutkundu. "Bütün gün mü?" İri gözlü bir fısıltı. "Evet. Ya da kek yok."

Üç yavru da birbirlerine baktı ve Sveta konuştu. "Bulaşıkları biz yıkarız."

Chaos'un etrafını sararak kollarını bacaklarına doladılar.

"Tereyağınızı aldığımız için özür dileriz, Bay Kaos."

Kaos'un dudakları resmi hitap girişimiyle başlarının üzerinde seğirdi, elleri başlarının üstünü ovmak için aşağı indi.

Valentin iblislerin bulaşık cezaları başladıktan sonra on dakika içinde bir köşede uyuyacaklarını ve Kaos'un onlarla son derece nazik bir şekilde ilgileneceğini biliyordu. Ama her uyandıklarında, onlara kırılmaz bir ya da iki tabak yıkatacağı - bu onların yavru zihinlerinde bütün bir günlük ağır iş anlamına geliyordu.

Aylarca küçük gangster çevrelerinde konuşulacaktı.

Tam o sırada Arkasha, Valentin'in gömleğinin kuyruklarına takıldı ve kıcının üzerine düştü. "Ahh."

"bakalım." Valentin yavruyu sırtına aldı. "Tuz madenlerinde gününü geçirmeden önce gidip sana düzgün giysiler alalım."

"Tuz madeni nedir?" Kaos diğer iki suçluyu lavaboda çalıştırırken Arkasha sordu. Üzerinde durabilecekleri bir bankları vardı; StoneWater minyatür boyutlardaki gangsterlerle ilk kez uğraşmak zorunda kalmıyordu.

Valentin suçluya tuz madenleri kavramını açıkladı, onu giydirdi ve sonra -kendisine yeni bir gömlek almak için durduktan sonra- Arkasha'yı cezasını çekmesi için bıraktı. Kalbi hafiflemişti, Silver'ı bulup onu kızdırmak üzereydi ki Pieter onu bulduğunda, o buz gibi Psy tarzında onunla oynasın.

Bu kez sorun gülünecek bir değildi.

Bölüm 21

Alfa olmak, sürünüzün veya klanınızın her bir üyesini sevecek kadar büyük bir kalbe sahip olmaktır. Tanıdığım en güçlü alfaların değişmeyen tek özelliği bu. Onlar şaşırtıcı bir sevme ve affetme kapasitesine sahip erkek ve kadınlardır.

-Adrian Kenner: barış müzakerecisi, Bölgesel Savaşlar
(onsekizinci yüzyıl)

VALENTIN'in Pieter'in onu asık suratlı gençlerin olduğu gruba götürmesine ihtiyacı yoktu; bölgede onların kokularını takip edebilirdi. Ancak arkadaşına başka şekillerde ihtiyacı vardı. "Klandaki kırılmaya tepki gösteriyorlar," dedi üçüncü adamına ormanda ilerlerken.

Pieter yedi gence de onları bıraktığı yerde kalmalarını emretmişti ve itaat etmelerini sağlayacak kadar baskın biriydi. Şimdi diğer adam başını salladı, saçlarının gün batımı renkleri akşamüstü ışığında parlıyordu. "Evet. Kafalarını karıştırıyor."

Diğer adam bir nefes verdi. "Mina'nın teyzesinin ailesinin hain olduğuna dair sözler sarf edildiğinde Mina'nın Olive'e saldırdığı anlaşılıyor. İkisinin de arkadaşları kavgaya karışmış."

"Lanet olsun." Valentin sorunları yetişkinlerden saklamaya çalışmıştı ama yavrular kayıp arkadaşlarını sorup onlarla oynayamadıkları için üzülürken, gençler bu ayrılığın kalıcı olacağını anlayacak kadar büyümüşlerdi. "Bu doğru değil Petya."

"Ne düşündüğümü biliyorsun." Arkadaşının sesi sertti. "Onlar seçimlerini yaptılar. Sen çok sabırlı davrandın."

Valentin kalbinin üzerine bir yumruk indirdi. "Her şeyi denemeden gitmelerine izin veremem. Onlar benim bir parçam." Alfadan klan arkadaşına kadar pek çok küçük iplik. "Onları serbest bırakmak hepimizi kana bulayacak."

"Muhallifler asılsız iddialarda bulunduklarında bunu yaptılar. suçlamalar." Pieter, Valentin'e düşman olan klan arkadaşlarına hiçbir zaman sempati duymamıştı. Belki de Pieter'ın tüm ailesi, Pieter sekiz yaşında bir çocukken, önceki klanlarını terk ettikten sonra StoneWater'a katılmıştı, çünkü pislik alfa Pieter'ın çok daha büyük olan kız kardeşini istemiş ve o da hayır demişti.

Alfa, Pieter'in kız kardeşinin hayatını o kadar çekilmez hale getirmişti ki aile taşınmaya karar vermişti. Bu alfa kısa süre sonra çok daha iyi bir ayı tarafından devrildi, ancak Pieter'ın ailesi asla eski klanlarına geri dönmedi. StoneWater'a şiddetle sadıktılar. onları kollarını açarak kabul etti. Pieter ise Valentin'e şiddetle sadıktı.

"Kalbin çok büyük Valya," dedi çocukluk arkadaşı. "Sırf hepimizi utandıran bir affetme kapasiten var diye *kimsenin* onu ezmeye hakkı yok."

Valentin arkadaşının omzunu sıktı, kalbi her açıdan kardeşi olan bu adama duyduğu sevgiyle doluydu. "Zamanı geliyor. O zamana kadar, onlara göz kulak olmama yardım etmeni istiyorum."

Pieter bu hiçbir şey söylemedi. Anlaşılan o ki Valentin'in zaman yanında olacağım. "Peki ya kızlar?" "Onlar da yaralı." Bu sıradan bir gençlik isyanı değildi. ve endişe. "Ne yapılması gerektiğine karar vermeden önce onları görmeme izin verin." Bunu yaptığı anda, savaş öfkesinin henüz üzerlerinde olduğunu fark etti. Değişken aylar kendi aralarında pek sık savaşırmazlardı ama savaştıklarında da bunu kanlı bir şekilde yaparlardı.

Üç kız orman açıklığının bir tarafında, dört kız da diğer tarafında oturuyordu. Birbirlerine hançer gibi bakıyorlardı. Hepsinin gözleri kehribar renginin farklı tonlarındaydı, pençeleri dışarıdaydı ve toprakta yarıklar açıyorlardı. Valentin, ayısının varlığıyla gürleyen bir ses tonuyla, "Gözler burada," dedi.

Yedi kafa ona doğru döndü, kızlar ayağa kalkıp dikkat kesildi. Dudaklarından tek bir kelime bile çıkmadı, ancak beyinlerinde patlamaya hazır sıcak havanın biriktiğini görebiliyordu. "Beni takip edin," dedi hiç uyarmadan. "Petya."

"Arkada ben varım."

Valentin onları o kadar yorucu bir koşuya çıkardı ki, açıklığa döndüklerinde her bir kız bir yığın halinde yere yığıldı. Öfkeleri gitmiş, ciğerlerinin yanması ve kaslarının inlemesiyle sönmüştü. Biri inledi. Valentin bunu duymazdan geldi, bu kızların nelere katlanabileceklerini çok iyi biliyordu - her biri baskındı. Dahası, hepsi de fiziksel olarak son derece formdaydı.

Daha sonra onların önünde eğilerek, "Biz klanız. Sadece klan olduğumuzda . Bir olduğumuzda."

Mina gözlerinde yaşlarla ona baktı. "Ama bizi terk ettiler," diye fısıldadı. "Öz teyzem ve ailesi. Bizi *terk* ettiler."

Eski rakibi Olive, kolunu Mina'nın omuzlarına doladı. "Özür dilerim," dedi, boğazı düğümlenirken yutkundu. "Söylediklerimde ciddi değildim. Sadece teyzen Temürü yanına aldığı için kızgıyım."

Temür, ailesi taşınma kararı almadan önce Olive'in fırtına gibi flört ettiği genç bir . Valentin gibi Mina burnunu çekti ve Olive'in dizini okşadı. "Ben de onlara kızgıyım ama onlar benim ailem. Onları savunmak zorundayım."

"Biliyorum."

Valentin elini önce Mina'nın, sonra Olive'in saçlarında gezdirdi. "Durum üzerinde çalışıyorum." Neler olup bittiğini bilmeye hakları vardı. "Hâlâ zaman var." Fazla değil, ama her şey bitmemişti.

Bölünmüş klanından vazgeçecek değildi.

Ve Starlight'ından asla vazgeçmeyecekti.

Babuşkası Anzhela bir keresinde ona göbek adının "inatçı" da olabileceğini söylemişti. O da bunu bir iltifat olarak almıştı.

- - -

Akşam yemeğine yakın bir saatte Silver'ı tekrar gördüğünde, guruldayan hırıltısını bastırmak zorunda kaldı. Gözlerinin altındaki morumsu morluklar, gerginlik çizgileri, hepsi yorgunluktan bahsediyordu. Zehirlenmeden sonra bedenine ve zihnine yeterince dinlenme süresi vermemişti.

En azından odasına gidiyor gibi görünüyordu.

"Yemek yedin mi?" diye sordu, kendini tutamayarak. "Al." Kız cevap vermeden önce cebinden çıkardığı çikolatayı ona verdi. "Bunu yakıt olarak düşün."

"Ben yedim." İfadesine rağmen çikolatayı geri vermedi.

Ayısı yerleşti. "Söylentilere göre HAPMA adlı bir grup dört saldırının da sorumluluğunu üstleniyor."

Silver gözlerini kırıştırdı, parmakları sıkıca kavradı. "Ne?" "İçeri gir, otur." Yatak odasının kapısını iterek açtı. "Sen EmNet ile uğraşırken diğer tüm verileri engelleyebilir misiniz?"

İçeri girdi ve tartışmadan yatağa oturdu. *Chert voz'mi*, Starlichka'sı onun emirlerini yerine getirdiğine göre iliklerine kadar yorulmuş olmalıydı. Elindeki çikolatayı komodinin üzerine bırakarak, çok sevdiği ayak bileğindeki küçük botlarını çıkarmaya başladı.

Valentin Nova'ya bunları nereden aldığını, Silver için sipariş vermişti, böylece kendi çiftine sahip olacaktı.

"başa çıkmanın tek yolu bu," dedi ona. "Gerçeklere ve rakamlara, müdahale edenlerin sayısına, tıbbi triyaja odaklanmalıyım." Bir botunu çıkarmış, diğeriyle uğraşıyordu. "Bir ekibe ihtiyacım var, hem de acilen."

Onun için ikinci botu çıkarmak için eğildi, zar zor İnce ayağını ellerinin arasına alıp gerginliğini giderme isteğini dizginledi. "Nova zehirlenmenin etkisinden henüz kurtulamamışken bu kadar sert davrandığın için sana kızgın." O da kızgındı ama çok onunla ilgilenmesi gerekiyordu.

Ona izin verdiğine göre, deliliği unutabilirdi.

"Keşke onunla tartışabilseydim." Omuzlarını ovuşturdu.

Valentin'in avlanma içgüdüleri tamamen uyandı, ama terbiyesiz bir barbar ayı gibi kükremedi. *Sinsi*, diye hatırlattı kendine, *sinsi ve kurnaz ol*. "Masaj ister misin?" Ayağa kalktı.

zararsız bir oyuncak ayı gibi görünmeye çalıştı. "Güçlü ellerim var ve benden kıyafetlerini yırtıp her bir santimini öpmemi istemediğin sürece bir centilmen olacağıma söz veriyorum."

Govno! Bunu neden son olarak eklemişti? Bu zararsız bir oyuncak ayı davranışı *değildi*. En ufak bir sinsilik de değildi!

Silver'ın ağız, kesin bir ret cevabı alacağını düşündüğü bir anda açıldı. "Pekala."

Starlight'ın ona koca beceriksiz ellerini ona sürmesi için izin verdiğini fark etmesi donmuş bir saniyesini aldı. Ayı da insan da başını geriye atmak ve dengesiz bir kurt gibi ulumak istedi. Bu onun tüm cehennem gününü telafi etti.

"Kıyafetlerimin üzerine." Silver ona, centilmenlik yeminine tam olarak güvenmediğini gösteren bir bakış .

Valentin en masum gülümsemesini takındı; gülümse ki, sert Babuşka Anzhela'nın bile onu iki yanağından öpmesine ve ona "sevimli küçük Mişka" demesine neden olmuştu. Baba tarafından büyükannesinin görme sorunları olduğu açıktı, ama Valentin bunu ona gösterecek kadar aptal değildi.

Silver'ın gözleri kısıldı. "Ten teması yok."

"Kuralları sen koyarsın." Onun arkasındaki yatağa geçmeye hazırlanırken kendi botlarını tekmeledi. "Medeniyetsiz bir ayının bu kadar yaklaşmasına izin verdiğine göre çok ağrıyor olmalısın." Kalbinin gümbürtüsünü, vücudunun ham ihtiyacını gizlemek için alay ediyordu.

Valentin Starlight'ına iyice bağlanmıştı.

- - -

GÜMÜŞ, Valentin'in önce kendisine doğru, sonra da arkasından, odanın tüm havasını kaplayan iri bir yırtıcı gibi yürümesini izledi, yatağa girerken yatağın alçaldığını hissetti. Valentin'in sıcaklığı sırtını kalın bir dalga halinde sarmıştı.

damarlarındaki buzu eritmekle tehdit ediyordu, bugün baktığı ve eksik bulduğu buzu.

EmNet kararları arasındaki kısa boşluklarda, tek bir kişisel karar üzerinde düşünmüş ve bir sonuca varmıştı.

"Haklı olduğuna karar verdim," dedi ona, ellerinin sıcak, ağır ağırlığı sert omuzlarına indiğinde, büyüklükleri ve güçleri açıktı. Bu onun nefesinin kesilmesine neden oldu. İfadesini tamamlamak için bilinçli olarak düşünmek zorunda kaldı. "Sessizliğin etkinliğini ancak şimdi bir yetişkin olduğumda test edersem değerlendirebilirim."

Valentin'in hareketsizliği ona, şakacı olsun ya da olmasın, onun bir ayı alfası olduğunu ve ölümcül olabileceğini bir kez daha hatırlattı. "Öylece mi?" Onun sesi

o kadar derindi ki kemiklerinde titreşiyordu.

"Bir karar gerektiğinde tereddüt etmenin bir anlamı yok." Valentin elleriyle onu yoğurmaya başladı. "Lanet olası Gümüş Mercant." Bu sözler hakaretin tam tersiydi, sesi ilkel bir hayranlıkla doluydu. "Güzel, yumuşak derinin altında bir alfasın... ki bu gece ona dokunmayacağım."

Silver onun sesinin çıplak sertliğindeki arzuyu duydu ama dikkati onun dokunuşundaydı. Güçlü ama kontrollüydü, "medeni olmayan ayı" gücünü açıkça yumuşatıyordu; bunun pek önemi yoktu - adamın ağır yanığı etine battı, en kötü noktalara sıfırlamak için vücut dilini hatasız bir şekilde okurken acı yoğruldu.

Gözlerini kapatıp öylece dalma isteğine güçlkle karşı koyabildi.

Çünkü Valentin Nikolaev güvendeydi, ona asla zarar vermezdi.

"HAPMA, bana bundan bahseder misin?" Zihinsel olarak çok yorgundu.

PsyNet.

"Uyuman gerek, *moyo solnyshko*, bunu düşünmen değil."

Valentin'in gürleyen sesi yine tüm vücudunda yankılandı, artık tanıdık gelen bu his garip bir şekilde yakın hissettiriyordu.

"Ama," diye ekledi, "Starlichka'mın ona söylemezsem aramaya çıkacağını , size işin iç yüzünü anlatacağım. HAPMA var olmuş gibi görünüyor."

"Bu kadar koordineli hiçbir şey birkaç gün içinde bir araya getirilemez." Zamanlama çok hassas, saldırılar çok koordineliydi.

"Konsorsiyumun bu işte parmağı olabilir ama olmasa bile HAPMA tamamen yeni bir oluşum olamaz."

"Sana katılıyorum, Starlichka." Onu baştan çıkarmaya çalışan ayı, parmaklarını tehlikeli bir şekilde boynuna yaklaştırdı ama giyinik ve çıplak ten arasındaki çizgiyi geçmedi. "Bazı sapkın *mu-* er, *gad* bunu bir süredir planlıyordu."

"Valentin, kelime dağarcığındaki tüm küfürleri biliyorum. *Mudak* da dahil." Bu son derece kaba kelimeyi, birinde bir yükün boşaltılmasına nezaret ederken liman işçilerinin söylediğini duyduğu gibi telaffuz etti.

Valentin, "Centilmen bir ayı gibi davranıyordum," diye onu azarladı.

"Özür dilerim," dedi Silver ciddi bir ses tonuyla ve "bazı telepatlar ukalalık yapar" diye mırıldandı.

"HAPMA," diye mırıldandı Silver birkaç dakika sonra, bedeni bilinçli iradesi olmadan Valentin'inkine yaslandı. Bir kez pozisyonunu aldığı anda, Valentin'in göğsünün devasa genişliği sıcak bir duvar oluşturduğundan, kendini tekrar ileri doğru hareket ettiremedi. "*H* ve *P* aynı kısaltmada," dedi onu gafil avlayan bir esnemenin ardından. "İnsanlar Psy'lere karşı mı?"

Valentin ona "Psişik Manipülasyona Karşı İnsanlar" dedi. "Medyaya gönderilen mektuplar bu şekilde imzalanmıştı - kamuya açık internet erişim noktalarından, kullan-at hesaplar kullanılarak postalanmıştı." Derinlere daldı; Silver'ın kemikleri sanki sıvılaşıyormuş gibi hissetti. "Bo bana İttifak'a da aynı e-postaların gönderildiğini söyledi."

Silver bedenini ve zihnini istila eden uyuşukluğun ötesinde düşünmek için mücadele etti. "İnsan İttifakı'nın güvenlik şefiyle oldukça dostane ilişkiler içinde görünüyorsunuz." İttifak'ın EmNet irtibat görevlisi Lily Knight ile iyi bir çalışma ilişkisi vardı ama Bowen Knight kendi bildiğini okumaya meyilli bir adamdı.

"Biz artık bir aileyiz," dedi Valentin. "Bo bunun bir ayı için ne anlama geldiğini biliyor." Daha yumuşak bir dokunuş. "Bir Mercant için de aynı anlama geliyor."

Silver onunla tartışmak için hiçbir neden bulamadı. "HAPMA'nın hedefleri hiçbir anlam ifade etmiyor," dedi göz kapaklarını zorlayarak açtıktan sonra. "Kurbanların çoğu insandı."

Valentin belirli bir noktayı kazdı. Endorfinler kan dolaşımına karıştı.

Çok sıcaktı. Nasıl hem bu kadar sıcak olup hem de kıyafet giymek isteyebilirdi?

"Mektuplarda HAPMA'nın kendi insanlarına zarar verdiği için üzgün olduğu yazıyordu" -Valentin konuşurken göğsü ona doğru titriyordu- "ama Trinity başarılı olursa insanlar yok edilecek ya da köleleştirilecek. HAPMA herkese bu yeni totaliter rejim altında insanlara nasıl tek kullanımlık muamelesi yapılacağını ön gösterimini yapıyor."

"Fanatik mantık."

"Mantıkla alakası yok, Starlight. İttifak, HAPMA'ya ilişkin tüm bilgi ve desteğini reddeden bir açıklama yayınladı."

"Bilmem gereken başka bir şey var mı? Moskova mı?"

"Güvende. Kaleb, Selenka ve ben yemekten önce bir güvenlik toplantısı yaptık."

Üç alfa.

Birdenbire, uzuvlarındaki ağırlığa ve beynindeki sise rağmen, şimdiye kadar aklına gelmeyen bir şeyi anladı. "Sen ve Selenka Dönüşenlerin girişi konusunda sorumluluk alsanız da, ikiniz de şehri kendi bölgelerinizin bir parçası olarak görmüyorsunuz, değil mi?"

"Oraya göz kulak oluyoruz ama orası Krychek'in bölgesi. Ayılar ya da kurtlar için pek kullanışlı değil, bu yüzden ona bırakıyoruz."

Silver ölümcül patronunun bu yorum hakkında ne merak ediyordu. "Üçünüz neye karar verdiniz?"

"Tüm casuslarımızı tek bir amaç için serbest bırakmak: Moskova'da bir HAPMA terörist hücresi varsa onu bulmak."

Silver'in başarılı olacaklarından hiç şüphesi yoktu.

"Önce Moskova'yı vurmalarının bir nedeni var - sanırım EmNet'i yönetmeninin bulunduğu şehirde göstermeleri gerekiyordu." Sesinin derin tınısında öfke yuvarlanıyordu.

Silver kendini onun okşarken buldu. "Başarısız oldular." Kaslar onun dokunuşuyla büküldü.

Valentin artık nefes alamıyordu, ellerini kadının kollarının üst kısmına götürdü "Tamam mı?"

Kızın başını sallaması üzerine kulağına eğildi ve fısıldadı:

"Düşünsene Starlichka, çıplak olsaydın bu ne kadar iyi hissettirirdi."

Silver onunla dalga geçtiğinin farkındaydı, içindeki ayı iyi davranışı sürdürmek. Ancak ayıların birbirleriyle nasıl etkileşime girdiklerini izledikten sonra birkaç şey öğrenmişti. "Seks, neden bu kadar açıklanamaz ve çoğu zaman mantıksız davranışlara neden olduğu her zaman ilgimi çekmiştir."

Bölüm 22

Başka bir bireyle düzenli cinsel temas, Sessizliği bozan psiko-kimyasal bağların oluşmasına neden olur. Bu tür tüm yakın temasların Psy yaşamından çıkarılması tavsiye edilir.

*-Practical Application of the Silence Protocol, Catherine
Adelaja tarafından Psy Council için hazırlanan bir
çalışma (1976)*

VALENTIN Silver'ın arkasında **hareketsiz kaldı**. "Ne?" Boğuk bir ses çıkardı, ayısı bugün öğleden sonra küçük Arkasha gibi kışının üzerinde sersemlemiş bir şekilde oturuyordu.

"İnsanlar ve Dönüşenler için önemli görünüyor. Bunu anlamak istiyorum." Geriye doğru uzanarak omzunun bir kısmına dokundu. "Bu noktayı kaçırmışsın."

Önce ona sanal bir yumruk attı, şimdi de tam kraliçe gibi ona emirler yağdırıyordu. Silver Mercant Valentin'in sevdiği türden bir kadındı. "Seksi denemek ister misin?" dedi, ayısının kalbi davul gibi çarpıyordu ve hevesli siki ciddi bir şekilde İlk kez çıplak bir kadınla karşılaşan ergen bir çocuk gibi, tohumlarını vaktinden önce dökme tehlikesi. "Gönüllü bir kurban olarak gönüllü oluyorum."

"İnsanlar bu tür saldırılar yapmazlar," dedi, seks kaza testi mankeni olması için yaptığı cömert teklife cevap vermek yerine.

Valentin içten içe inleyerek beynini şişmiş sikinden kafasına doğru kaydırdı. "Haklısın." Bir ırk olarak, Psy ve Dönüşenler yüzyıllardır süren bir güç mücadelesine girerken, insanlar genellikle hayatlarını sürdürüyorlardı. Yeniden canlanan İnsan İttifakı dalgalar yaratıyordu ama bunu ayırım gözetmeyen bir şiddetle yapmıyorlardı.

"Peki neden şimdi?" Gümüş mırıldandı, kirpikleri yanaklarını . "Ah."

Valentin onu kemiksiz bir tembelliğe sürüklediği için kendini beğenmiş bir haldeydi, ama son sözünün zevkten kaynaklanmadığını biliyordu. "Ne oldu?"

söylemiyor musun, Starlight?"

"Bilgiler gizlidir. Ben sadece EmNet'in yöneticisi olduğum için bilgilendirildim."

Valentin odanın içinde huysuzca dolaşmak istedi. Sadakati anlamadığı için değil. Ama Silver'inkini istediği için. "Şiddet dalgasının arkasında gizli bilgilerinizin olduğunu mu düşünüyorsunuz?"

"Bu HAPMA'nın söylemini açıklıyor." Silver empatların PsyNet'in çökmemesi için insan bağlantılarına ihtiyacı olduğunu belirlediklerini biliyordu ama kimse bu duygusal bağları nasıl geliştireceğini bulamamıştı, hele de Psy'ların insanlara yüzyılı aşkın süredir kötü davranmasından sonra.

İnsanların büyük çoğunluğu Psy'den nefret ediyordu.

Eğer HAPMA PsyNet'te insan enerjisine duyulan ihtiyaçla ilgili rapora erişebilmiş olsaydı, Psy'nin bu konuyu zorlamayı planladığına inanabilirdi. İşin ironik yanı, bağların olmasıydı. Es'ler bağlantıların organik olması gerektiği konusunda kararlıydı.

"Sırlar çürümeye neden olur," diye Valentin, ses tonunda doğasının sıcaklığına uymayan derin bir karanlık vardı. "Korkuya büyümesi için yer açarlar."

Silver elini onun çekmedi. "Eğer bu bilgi halka yayılırsa, feci bir paniğe neden olabilir." İktidar Koalisyonu ya da Empatik Kolektif milyonlarca insana hayatta kalmak için ihtiyaç duydukları psikik ağın ölümcül bir hastalığa yakalandığını, onlara bir tedavi umudu sunmadan nasıl söyleyebilirdi?

Silver, bir sızıntı meydana gelirse ve tahmin edilen panik ayaklanmalara veya diğer kaotik olaylara yol açarsa, EmNet'in tepkisi için bir oyun planı hazırlayabilmesi için bilgilendirilmişti.

"Ya da," dedi Valentin, "bu gizli sorunu kamuya açıklarsınız ve üzerinde çalışan tüm o zeki beyinler bir çözüm bulabilir."

Gümüş gözlerini açmaya çalışmaktan vazgeçti ve Valentin'e daha da sokulmak için bir parça döndü. "Bu karar bana ait değil."

Görünüşe bakılırsa aldığı fiziksel özgürlükten en ufak bir rahatsızlık duymayan Valentin, "O zaman verdiğin karar hakkında konuşalım. Unuttuysan diye söylüyorum, bu seksle ilgili bir karar."

Sesi sıcaktı, parmakları bala dönüşmüş kasları çalıştırıyordu.

"Öpücükler ve dondurmayla başlamaya ne dersin?"

Silver cevabını mırıldandı. "Öpücükler menüde yok.

Dondurma da değil."

"Seks deneyimi yaşamak istediğini sanıyordum."

"Cinsel ilişki, evet."

"Sanırım mahrem ten ayrıcalıkları hakkında yanlış bir fikre sahipsin, Starlight." Nefesi kulağına değdi, boğuk sözleri neredeyse dokunsal bir okşamaydı. "Fiziksel eylemde bulunabiliriz ama bu sana seksin neden insanların çılgınca şeyler yapmasına neden olabileceği hakkında hiçbir şey öğretmez."

Silver gözlerini açmayı başardı ama Valentin'e doğru kıvrılmış pozisyonundan kıpırdamadı -bacaklarını yatağa doğru çektiğini ya da elini Valentin'in kalçasından alıp onun şekil değiştiren kalbinin sabit atışlarının üzerine koyduğunu hatırlamıyordu. "Açıkla."

"Seks ve duygu," diye mırıldandı. "Bu patlayıcı bir kombinasyon. İnsanlar aşk için öldürür, aşk için ölür. Ama o kadar ileri gitmese bile, sevgi, yakın ten ayrıcalıkları için bir ön koşuldur. benim kitabım. Öpücükler, kimsenin koparamayacağı bağlar kuran diğer milyonlarca küçük eylemle birlikte menüde yer almalıdır."

Silver onun ifadesinin ikinci kısmını görmezden geldi; bu çok tehlikeliydi. "Sevgiyi anlamıyorum."

"Sana göstereyim." Derin bir gümbürtü. "Şansını dene Silver. Eğer yetişkin kontrolünü test edeceksen, bunu gerçekten yap. Hiçbir şey yarım kalmasın."

Gümüş kadar uykuluydu ki, kasları o kadar gevşemişti ki, Sessizliği çoktan ihlal ettiğinden emindi. Yine de, uzaklaşmak için kendini zorlayamadı. Valentin'in ellerinin gücü, ona karşı titreşen sıcaklığı, çok iyiydi. "Beni duygularla yaşamaya ikna etmek istiyorsun."

"Bunu hiçbir zaman tam olarak saklamadım." Çenesi şakağına değdi, kirli sakalı aşındırıcıydı ama hiçbir şekilde acı vermiyordu. Rahatsız edici olan şey onu tekrar hissetme ihtiyacıydı. O zaman bile Silver geri çekilmedi.

Kararını vermişti, çocukluk anılarına ve zihninin bir gürültü uğultusu tarafından ezilmesinin dehşetine rehin tutulmayacaktı. Silver Mercant'ın kim olduğunu öğrenmesi gerekiyordu.

Sessizlik. Bu deney için hiçbir şey varsaymayacaktı. Hayatının, çocukken öğrendiği ve daha önce hiç sorgulamadığı bir gerçek olan saf Sessizliğe bağlı olduğunu bile.

Büyükannesi bu konuda ona asla yalan söylemez, onu *asla* kösteklemezdi ama Sessizlik'teki kusurlar ve Psişik Konsey'in insanlarını manipüle etmesiyle ilgili tüm son ifşaatlar göz önüne alındığında, Ena'nın kendisinin tüm ilgili bilgilere sahip olmayabileceğini varsaymak zorundaydı. En önemlisi, yadsınamaz bir gerçeğe savaşımayı bırakacaktı: Valentin'in kendisine dokunmasına izin vermesinin tek nedeni, başka hiç kimsenin vermediği şekilde tepki vermesine neden olmasıydı.

Kaba, sert Valentin Nikolaev ilk günden beri onun savunmasının altına girmişti.

"Bunu yapmadan önce bilmen gereken bir şey var." Elini kasıtlı olarak adamın ön kolunun çıplak tenine götürdü.

Valentin ürperdi. "Medenileşmemiş bir ayı bunu ten tene dokunmama kuralını çiğneme izni olarak algılayabilir ama ben centilmen bir ayı olduğum için soracağım." Derin ve sert olan sesi, kızın en hassas yerlerine sakallı çenesini sürüyormuş gibi tenini sıyırıyordu. "Ten teması şimdi tamam mı?"

"Evet, ama bilmen gereken şey bu değil." Teni onunkinin altında sıcaktı, kollarındaki koyu renkli tüyler tene pürüzsüz olmayan ama sert de olmayan bir doku veriyordu. Göğsünde de kıllar vardı; yanağının altında, gömleğinin içinden kılların yaylanışını hissedebiliyordu.

"Sessizlik'e dönme ihtimalim çok yüksek." Büyükannesi tüm bilgilere sahip olmayabilirdi ama kimsenin değiştiremeyeceği bir gerçek vardı: Sessizlik'ten önce Gümüş'ün alt-adının soyunun tükendiği düşünülüyordu.

Hiçbir Tp-A bırakın yetişkinliği, ergenliğe kadar bile hayatta kalamamıştı. "Bu riski alacağım." Valentin'in sağ eli kadının boğazını kavradı.

"Ama seni de uyarmalıyım, Starlight," diye fısıldadı kulağına. "Kalıcı olmak için oynuyorum."

Nabızı hızlandı, Valentin'in attığı yumruk karşısında ilkel bir tepki olarak kanı yüzeye çıkarken derisi kızardı. İlk içgüdü, fiziksel tepkisini bir kutup buzu dalgası altında bastırmaktı ... ama Silver Mercant'tı ve bir karar vermişti, sonuna kadar götürecekti.

Valentin elini kızın boğazına daha sıkı sardı.

Bir tehdit gibi hissetmesi gerekirdi. Tamamen başka bir şey gibi hissettirdi, işleminden geçirecek deneyime sahip olmadığı bir his. Cehalet, Silver'ın aşına olduğu bir kavram değildi. "Neler olduğunu açıkla."

"Gerçekleşiyoruz." Valentin, temasın bariz sahipleniciliğini gizlemek için hiçbir şey yapmayan bir nezaketle kadının boğazını okşadı. "Ama çok yorgunsun ve seni kemiksiz hale getirdiğime göre" - belli etmeden kendini beğenmişlik - "uyumana izin vereceğim. Kilise bana azizlik unvanı vermeli."

Gümüş esnedi, gözleri . Yine de durmak istemedi.

İstek, Sessizlik altında yasaklanmış bir kavramdı. Psy'ı duygulardan arındıran Protokol uyarınca, işler gereklilik ve denge ve denetleme terimleriyle çerçevelenmişti. Ama bu yasak artık uygulanıyordu ve Silver özlem gücünü keşfediyordu. Valentin'in kaba olmayan, pürüzsüz olmayan tenini her santiminde hissetme ihtiyacı gibi.

Eli hiçbir uyarıda bulunmadan kızın boğazında hareketsiz kaldı. "Canın yanacak mı? Sessizlik'ten çıkmak?"

"Hayır. Sessizliğimin yapısal iskeleti üzerinde kontrolüm var." Ena hiçbir Mercant çocuğunun zihninde acı kontrolü olmadığından son derece . Silver, Protokolü ihlal etmesi durumunda dayanılmaz bir tepkiyle sakat kalmayacaktı.

Valentin onun boğazını tekrar okşamaya başladı. "Güzel." Boğazında bir guruldama sesi. "Eğer üstünü değiştirip yatağa girersen, *moyo solnyshko*, sana biraz daha masaj yapacağım."

Silver onunla pazarlık fark etti ve uzlaşmanın kabul edilebilir olduğuna karar verdi. "Bir dakikaya ihtiyacım var."

Valentin yataktan kalkmadan önce parmaklarını bir kez daha kızın teninde gezdirdi. Onun toprak kokusunun, sıcaklığının, büyük, katı varlığının kaybolması, uyuşukluğunu kesecek kadar kafa karıştırıcıydı.

"Kapıyı biraz aralık bırakacağım," dedi Valentin, gözleri kehribar rengindeydi ve sesi hâlâ onun her iki tarafıyla da konuştuğunu gösteren o sert derinliği taşıyordu. "Eğer adımı söylersen, duyarım."

Silver odadan çıkana kadar onu izledi, sonra yatmak için hazırlanmak üzere ayağı kalktı. Tüm bu süre boyunca, adam teması kestiğinde hissettiğı şaşkınlığı, ani boşluk ulumasını düşündü. Duygular tehlikeliydi. İhtiyaç yaratırdı ve ihtiyaç da kırılğanlık yaratırdı. Yapılacak en akıllıca şey geri çekilmek, sessizliğin soğuk yalıtımına geri dnmekti.

Kendin ol.

Büyükannesi, Silver on yaşımda bir çocukken, ikisi birlikte Mercant'ın kırsaldaki arazisinde dururken, manzara önlerinde sonsuzca akarken ona bu sözleri söylemişti. Rzgr Silver'ın beyaz önlüğünü ekiştirmiş, Ena'nın gerdanından bir tutam saı zmşt.

"Kuralları sapmadan uygulayanların dünyasında," diye eklemişti Ena, "gölgelerde bile yenilik yapanlar hüküm sürecektir. Asla bir karbon kopya olmayın."

Ağı esenli beyaz pijama pantolonu ve sade siyah bir atlet giyen Silver, yatağı girmeden önce saçlarını taradı.

"Valentin."

Adam o kadar hızlı girdi ki, kadın onun kendisini sabırsızlıkla anladı. Kapıyı arkasından kapatarak elini ışığın üzerinde gezdirdi. paneli odayı tamamen karanlığı gömdü. Her şeye rağmen adamın kendisine doğru yürüdüğünü hissedebiliyordu; büyüklüğü ve katıksız gücü hava düzenini bozuyordu.

"Yüzüstü yat."

Karanlıkta, sesi içinde daha da derinlere ulaştı. Derisi acı vermeyecek şekilde ağırıyordu, yüzüstü döndü ve alışkanlıktan saçlarını yana savurdu.

Yatak eğıldi.

Nabzı hızlandı.

"şimdi kesinlikle güzel saçlarınla oynayacağım." Ensesinde sıcak bir nefes, kafatasında bir çekiştirme, sanki elini zlmş sa tellerine hafifçe sokmuş gibi. Vücudu üzerinde ilkel bir g davarıydı. "ok yumuşak. Seni ıslak ve derin öperken tutmak istiyorum."

Silver'ın nefesi ritmini kaybetti.

Sonra Valentin büyük bir elini onun üst koluna koydu. Vücudunda bir elektrik dalgası yayıldı ve sahip olduğu her bir sinir ucunu parçaladı. Gözleri fal taşı gibi açıldı, kalp atışları boğazında düğümlendi. "Dur."

Valentin hemen teması kesti. "Canın yanıyor." Öfkeli bir suçlamaydı, sesin hepsi ayı gibiydi. "Sana acı verecek hiçbir şey yapmayacağım."

Silver yatağın sanki gibi hareket etmeye başladığını hissetti. "Gitme."

Kaba, homurdanan bir ses, ama ağırlığı tekrar üzerine geldi, dirsekleri başının iki yanında yatağa dayandı. "Seni hemen şimdi ısırmak istiyorum." Kulağa şakacı bir cinsel tehdit gibi gelmiyordu.

Parmaklarını çarşafın içine sokan Silver, "Aceleye getirdik," dedi. Onun hatasıydı. "Bu gece daha fazla ten teması yok. Toleransımı geliştirmeliyim."

Valentin giysilerinin üzerinden bile ona dokunmadı; onun acı çekmesine neden olduğu düşüncesinin yarattığı öfke dalgalarını hissedebiliyordu.

"Sana hiç yalan söyledim mi?" Valentin Nikolaev'in kendisi için tehlikeli olduğunu, ona gerekmediği halde gerçeği söylediği ilk seferde anlamalıydı.

Yine ona karşı homurdandı. "Kızmaya hakkı olan ben olduğum halde neden bu kadar sinirli konuşuyorsun?" Dişleri omzuna, atletinin narin kumaşına yaklaştı ama tehdidine rağmen ısırmadı.

Baskı yeterliydi. Ayak parmaklarının kıvrılmasına neden oldu, bu fizyolojik tepki açıklanamazdı. "Valyusha," dedi usulca, ürküttüğü vahşi bir yarattığı sakinleştiriyormuş hissine kapılmıştı. "Yaralı değilim. Sadece Silver Mercant olmaya çalışıyordum, şu anda her şeyi doğru yapmaya çalışıyorum."

Valentin onun omzunu bırakarak daha ağır bir şekilde üzerine indi, ereksiyonu sırtının alt kısmına sert bir damga gibi yapışmıştı.

Bölüm 23

Erkek ayılar talepkar olsalar da mükemmel ve cömert sevgililerdir. Coşkulu olun. Karşılığında talepkar olun. Ve ne yaparsanız yapın, asla sıkılmış görünmeyin. Muhteşem ayı sevgilinizin şaşırtıcı derecede kırılgan bir egosu olabilir.

-*Wild Woman* dergisinin Aralık 2079 sayısından: "Ten Ayrıcalıkları, Stil ve İlkel Sofistike"

YILDIZ IŞIĞI UYKUYA DALDI.

Ona Valyusha dedikten sonra, bu onu sevildiğini ve tapıldığını hissettirdi.

Valentin ne olursa olsun kızgın kalmaya kararlıydı. ona biraz daha homurdanmak istedi. Ama adam vücudunu onunkinin üzerine yerleştirdikten yarım dakika sonra ve adam hâlâ hırıltılı sözcükler sarf ederken, kadın onun altında uykuya dalmıştı.

Nika'ya göre "fil büyüklüğünde" bir egosu olması iyi bir şey -Yoksa Silver'ın uykuya dalmasını ölümcül bir hakaret olarak algılayabilirdi. Hal , kucaklamak ve hayatının sonuna kadar öpmek istiyordu. Her şey affedilmişti. Çünkü Silver Mercant onun ağır ve güçlü ayı bedeninin altında uyuyakalmıştı.

Eğer bu en derin güvene ihanet , kendi ayağını yerdi.

Etrafında kıvrılıp saçlarıyla oynamak, vücudunu okşamak ne kadar cazip de, ayağa kalktı ve üzerine bir battaniye çektikten sonra gitmeye karar verdi. Eğer eli tenindeyken bu kadar kötü tepki verdiyse, onun bedenine sahiplenici bir şekilde sokulmayı kaldırmaya hazır değildi.

Valentin onun nasıl bu kadar sert ve hareketsiz kaldığını hatırlayınca kaşlarını çatı. "Artık acele etmek yok," dedi, ayı ve adam aynı fikirdeydi. "O aptal pandalar kadar sabırlı olacağız."

Silver'ın odasından çıktıktan sonra kendi odasına gitmeyi planlıyordu ama duyduğu bir ses yönünü değiştirmesine neden oldu. Pavel ve Yakov

Mağaranın zemininde, görünüşe göre birbirlerini öldürmeye çalışıyorlardı.

Vücutlarını umursamadan onları birbirinden ayırdı. İkisini kırmak çok zordu. "Sessiz olun," dedi itaatsizliğe izin vermeyen bir ses tonuyla. "Silver uyuyor."

Ona aynı şekilde hoşnutsuz bakışlar attılar. "Neden sessiz olmak zorundayız?" Kardeşi gözlüğünün bükülmüş sol kolunu düzeltmeye çalışırken Yakov talepte bulundu.

Onları salladı. *Sertçe*. "Çünkü Silver uyuyor. Biraz daha gürültü yaparsanız ikinizi de dümdüz ederim."

Gözlüklerini takan Pavel, yarı yırtık gömleğini smokin gibi düzeltti. "Nasıl oluyor da onu bizden daha çok seviyorsun?"

Valentin diğer adamın gözlerindeki o parıltıya alışkındı.

Parmağıyla önce Pavel'i, sonra Yakov'u işaret etti. "Ben yatmaya gidiyorum. Klanın etrafımızda yıkılmadığından emin olun."

StoneWater'ı onların gözetimine bıraktı çünkü şu anki davranışlarına rağmen ikizler güçlü ve sürüye sadıktı - ve birbirlerini öldürmeye çalışmadıklarında hırsızlar kadar kalındılar - odasına gitti ve yatmak için soyundu. Silver'ın yatağından çıktıktan sonra zar zor kontrol altına aldığı ereksiyon, yalnız kaldığı anda tüm gücüyle geri döndü.

Teni onun dokunuşu altında öyle ipeksi, vücudu öyle kıvraktı ki. En koyu bal gibi kokuyordu. Yemyeşil, karmaşık ve gizli bir ısırtığı vardı. Onu yalamak istiyordu. Kalçaları başını sıkana ve saçlarını canını acıtacak kadar sert çekene kadar dilini onun üzerinde kullanmak.

Kontrol yok, mesafe yok. Sadece Starlight onun için vahşi.

İnleyerek ama kendine daha fazla işkence etmek isteyerek yatağına uzandı ... ve ruh hali bozuldu, gözleri yatağının başucunda tuttuğu yüzüğe kilitlendi. Bu, uyanık olması, damarlarında dolaşan kanı ve bunun korkunç bedelini asla unutmaması için kasıtlı bir hatırlatmaydı.

StoneWater, büyükbabası Kirill'in neslinde ülkenin en güçlü sürüsüydü. Babasının babası artık Denhome'da yaşamaya dayanamayan, derin yaralar almış bir adamdı.

Valentin sevgili babuşkası Anzhela'yı çok nadir görüyordu. Ama Kirill en parlak döneminde, gururlu bir klanın en güçlü ayılarından biriydi.

O zamanlar StoneWater o kadar geniş bir toprak parçasını kontrol ediyordu ki, Dönüşenlerin deyimiyle Rusya tamamen onlarınındı.

BlackEdge, Zoya'dan önceki alfa zamanında bu bölgenin dörtte birini ele geçirmiş, StoneWater parçalanırken kurtlar giderek güçlenmişti.

Geriye dönüp bakınca, sahip olduklarını kaybetmiş olmaları hiç de şaşırtıcı değildi.

StoneWater kötü bir yönetim altındaydı ve bunun sonucunda ayılar diğer klanlara kaptırılarak ellerinde az sayıda ayı kalmıştı; çünkü Dönüşen dünyasında sadece tutabildiğin kadarını tutardın. Barışı koruyan acımasız bir kanun.

Yırtıcı Dönüşenler, kendilerine ait olanı koruyabilecek herhangi bir klana veya sürüye saldırmakta tereddüt ederdi. Tersine, klanlar kibirleri yüzünden diğer Dönüşenlerden destek alamayacaklarının bilinciyle aşırıya kaçmazlardı. Bu yüzden StoneWater, kurtlar önceki nesillere göre daha güçlü olmaya başladığında geri çekilmişti. Anlamsız bir bölge savaşında yüzlerce can kaybetmektense bölgelerinin bir kısmının gitmesine izin verdiler.

Her şey anlamlıydı... ama bu şekilde olması gerekmiyordu.

Babası kurtlarla savaşmama kararı aldığında Valentin on yaşındaydı. Bu Mikhail Nikolaev'i inanılmaz derecede StoneWater'ın onun liderliği altında zayıflamasından ıstırap duyuyordu ama Valentin'in babası -Valentin'in alfası- Valentin'e iz sürmeyi, yarı vardiyaya geçmeyi ve daha yüzlerce şeyi öğreten adamdan çoktan değişmeye başlamıştı.

Ancak toprak kaybı en derin yara değildi, durmaksızın kanayan ve kanatan yara değildi.

Zoya akışı durdurmaya çalışmış ama başaramamıştı.

Valentin en büyük yarayı sarmak, klanını iyileştirmek için iktidara gelmişti ama onun yükselişi bunun yerine halkının dörtte birinin kaybına yol açmıştı. *Bu* kaybı, başka ne yaparsa yapsın asla unutamazdı. StoneWater'ın iltihaplı yarası aileleri, dostlukları, hayatları bölmüştü.

Bu onu her gece uyanık tutuyordu.

O alfa olmadan önceki topraklar değil. Artık kurtların elinde olan bölge değil.

O insanlardı. *Onun* .

Dışarıda, karanlıkta yapayalnız. Alfasızlardı çünkü Valentin'i ve damarlarında akan lekeli kanı kabul etmektense kırık ve kayıp yaşamayı tercih ediyorlardı.

Bir şey zihnini kurcaladı, garip bir farkındalık.

Kaşlarını çattı. Psy'nin beynine vurmasının nasıl bir his olduğunu biliyordu. Aptalın biri her zaman beynini kırmaya çalışırdı. ama bu öyle hissettirmiyordu. Saldırıdan ziyade daha nazik, bir okşayış gibi hissetti. Ayağa kalkarak, kalkanı takip etmeye çalıştı. ama , hareketin sarsıntısıyla sivrulan ipeksi bir iplik gibi.

Silver uykusunda ona ulaşmış mıydı?

Yumruk yaptığı eli açıldı, morarmış kalbi yeniden atmaya başladı. "İyi geceler, Starlight."

Psy'nin İktidar Koalisyonu

"BİR SIZINTIMIZ VAR - PsyNet'te insan zihinlerine duyulan ihtiyaçla ilgili bilgilerle ilgili." Nikita Duncan'ın sesi bu açıklamayı yaparken buz gibiydi.

Kaleb evindeki çalışma odasında sandalyede arkasına yaslandı, bedeni Moskova'dayken zihninin önemli bir kısmı Karar'a katıldı. Güvenli bir psişik kasada koalisyon toplantısı. Elbette, internetteyken bile hiçbir zaman tamamen habersiz değildi; zihni başka bir şeyle meşgulken kimse bedenine zarar verecek kadar yaklaşamazdı.

"mı?" Anthony Kyriakus sordu, diğer adamın zihni aşılmaz kalkanlarla çevriliydi. Dünyanın en iyi kâhinlerinden birçoğuna sahip bir ailenin lideri olarak hem son derece zeki hem de son derece güçlüydü.

"Evet." Nikita'nın psişik sesindeki hiçbir şey onun ve Anthony'nin İktidar Koalisyonu dışında bir ilişkisi vardı. Tam olarak Bu ilişkinin *ne* olduğundan kimse tam olarak emin değildi.

Nikita eski bir Psy Konsey üyesiydi, acımasızdı ve kendi çıkarlarına odaklanmıştı. Anthony Konsey'e ancak sonlara doğru katılmıştı ve yeni bir dünya düzeni için savaştan bir asi olduğunu kanıtlamıştı. Nikita'nın Anthony ile tek ortak noktası aileye olan bağlılıkları gibi görünüyordu.

İkisi de kendilerini korumak için öldürür.

"İşte." Nikita verileri Koalisyon odasının kapalı kasasına yükledi. Bu odayı birlikte inşa etmişlerdi, önceki Konsey odalarını kullanmama kararı oybirliğiyle alınmıştı. Kimse içinde hangi şifrelerin ya da arka kapıların gömülü olduğunu, kaygan duvarların ardında ne gibi kötü sürprizlerin gizlendiğini bilmiyordu.

Nikita'nın belgesi bu kasanın siyahına karşı parladı, zihinlerinin doğru şekilde yorumladığı gümüşü veri akışları

anlamak için formlar.

Kaleb fiziksel olarak öne doğru kaydı. "Bunu nereden buldun?" Kısa ve öz olan dahili bir HAPMA belgesine bakıyorlardı.

Psy, HIVENET'lerini kurtarmak için bizi köleleştirmek istiyor. Her bir kilo Psy için bir kilo İNSAN ETİNE ihtiyaçları var. Bunu elde etmek için ne yapacaklarını hepimiz biliyoruz. , BOYUN EĞMEYECEĞİZ! YÜKSELECEĞİZ! SAVAŞACAĞIZ! Özgürlük, bağımsızlık, insanlık! HAPMA!

Nikita, "Grup küçük görünüyor, üyeleri birbirlerine şiddetle sadık," dedi. "Onlar hakkında gerçek bir bilginin izini süremedim. Bunu İttifak'taki bir muhbirden aldım - ikinci tur saldırılardan bir saat sonra Bowen Knight'a gönderilmiş. Muhbirim doğru zamanda doğru yerdeydi ve bir kopyasını çıkarabildi."

Nikita bir kez daha neden on yıllar boyunca hayatta kaldığını kanıtlamıştı. Kaleb, Knight'ın yakın çevresinden kimseyi ele geçirememişti ama Nikita belli ki çevrede bir casus bulmuştu. Muhtemelen bir asistanın yardımcısı kadar zararsız biri.

"Çifte blöf olabilir mi?" Anthony Kaleb'e sordu. "Knight ona verdiği bilgiyi bu gruba aktarıyor, sonra da makul bir inkar edilebilirlik sağlamak için ona yönlendiriyor olabilir mi?"

"Hayır," dedi Kaleb. "Bowen Knight bu bilginin Psy'larda geniş çaplı bir paniğe yol açabileceğinin farkında. Irkımıza güvenmiyor olabilir ama bir soykırımı kışkırtacak kapasitede değil."

"Katılıyorum." Ivy Jane Zen'in sesiydi, Empatik Kolektif'in başkanı ilk kez konuşuyordu. "Bo'yla tanıştım. Sert bir adam ama kötü ya da kindar değil."

Daha sonra konuşan Okların lideri Aden Kai oldu. "Notun gerçek olduğundan ne kadar eminsiniz?"

"Doğrulamanın bir yolu yok." Nikita'nın psişik uzayın boşluğu kadar soğuk kaldı. "HAPMA çok yeni, ama kim olduğu önemli değil

ya da muhbirim beni kandırmak için bunu uyduran bir çift taraflı ajan olsa bile."

"Hayır," dedi Anthony sessizce, "çünkü insanların Ağ için gerekli olduğu gerçeği doğru."

Aden, "HAPMA bu bilgileri medyaya servis ederek bizim ırkımızdan olanlarda feci bir terör yaratabilir," dedi. "Neden bunu sadece kendi halklarını kışkırtmak için kullanıyorlar?"

"Hivenet," diye mırıldandı Kaleb. "Buna gerçekten inanıyorlarsa, tüm Psy'ların zaten bildiğine ve insanları köleleştirmek için birlikte çalıştıklarına inanıyor olmalılar." Bu grup için Psy'lar birey değil, tek bir topluluktu.

nefret dolu bir kitle.

"Sırlar zehirlidir." Ivy'nin psişik sesi nazik ama . "Ben hâlâ gerçeği paylaşmamız gerektiğini söylüyorum."

Aden Kai sessiz kaldı. Oklar her zaman önce izlerdi. Ve empatlar tarafından yapılan tüm çağrılar desteklediler. Ekibin ölümcül erkek ve kadınlarının kendi fikirleri olmadığı için değil, empatların Psy ırkının vicdanı olduğuna inandıkları için - ve Okların geçmişlerinde çok fazla karanlık vardı.

"Seninle aynı fikirdeyim Ivy," dedi Anthony sakın ve ölçülü ses tonuyla, "ama Sophia Russo ve Max Shannon PsyNet'teki tek Psy-insan bağı olmaya devam ediyor. O zamandan beri böyle bir bağ oluşmadı.

Sessizliğin çöküşü. Bunu dengeleyecek bir umut ışığı bile olmadan halkımıza terör vermiş oluruz."

Kaleb bu terimlerle düşünmüyordu ama onları anlıyordu. Çünkü eşi . Kalbi onundu, her bir kırık, çarpık parçası. Sahara da sonunda gerçek aşkın kazanacağına, nefreti, öfkeyi ve korkuyu yeneceğine inanıyordu. Ona hayalperest dedi. O sadece gülümsedi. ve ona haklı çıkacağını söyledi.

Seni kollarımın arasında , değil mi?

Yaralıyken buna nasıl itiraz edebilirdi ki?

Kahkaha, şefkat ve sevgiden başka bir şeyle ikna edemediği tehlikeli canavar mı?

Nikita, "Acele karar vermek için bir nedenimiz yok," dedi. "Bu HAPMA aptalları kendi insanlarını öldürüyor. Kurbanların sadece küçük bir Psy. Nüfusumuz, bu insanların öldürülmesi için çığlık atmıyor. cevaplar."

Soğukkanlı ve pratik, işte Nikita buydu. Bir şey dışında haklıydı da. "Er ya da geç -tahminimce daha erken- gidişat değişecek." Kaleb aksini düşünemeyecek kadar çok karanlık görmüştü. "Yeterince insanı iddialarının doğruluğuna ikna etmeyi başarırlarsa, Psy hedef haline gelecektir." Kaleb kendi ırkını bir bütün olarak umursamıyordu ama Sahara umursuyordu. Ondan onları kurtarmasını istemişti.

Kaleb ona verdiği sözleri tutmadı.

"Kaleb haklı." Aden'in sesi obsidyen ışıltısındaydı, zihnini çevreleyen savaş kalkanları siyahtı. "Bunun tek bir sonucu olacak ve bu sonuç da sıradan insanların Psy'lara karşı dönmesiyle büyük çapta kan dökülmesi olacak."

Nikita Aden'in uyarısına omuz silkti. "Çoğu Psy insanları yenebilir."

"Hayır," diye cevap verdi Anthony, "yapamazlar. İnsanlar uzaktan ateş ederse ya da Psy evlerini havaya uçurmak için bomba atarlarsa ya psişik mesafeye hiç girmeden öldürebilecekleri milyonlarca yoldan herhangi birini kullanırlarsa olmaz."

"Hayır." Ivy Jane'in sesi empatik güçle parıldadı, dalgası hepsine çarptı. "Artık kan yok, savaş yok. Biz Konsey değiliz ve *asla* Konsey olmayacağız. İnsanlarımızı ve insanları kurtarmanın bir yolunu bulmalıyız." Zihni empatik kıvılcımlarla parladı. "Bowen'a istediğini vereceğiz. İnsanların zihinlerini korumaları için bir yol inşa edeceğiz."

Kaleb bu kararı Ivy'nin vereceğini biliyordu. Nikita'nın buna itiraz edeceğini de biliyordu. "Onu teslim edersek tüm pazarlık gücümüzü kaybederiz."

"Bu pazarlıkla ilgili değil," diye karşı çıktı Ivy. "Bu onur, dürüstlük ve iyilikle ilgili." Sözlerinin her birinde güçlü bir duygu vardı.

"Bugün, burada, farklı olmak, Ming LeBon ve Shoshanna Scott ve Tatiana Rika-Smythe ve

Marshall Hyde ve halkımızı cehenneme sürükleyen tüm Konsey Üyeleri."

Nikita'nın adını bu listeye eklememişti ama ima oradaydı. Bu Nikita'nın da kurtuluş şansıydı. Kaleb'in buna ihtiyacı yoktu. Konsey'in yolundan hiç yürümemişti, Konsey'de olmasına rağmen, Sahara'nın sesi ruhu ne kadar çarpık olursa olsun onu kötülükten alıkoyuyordu.

"Oylama," dedi Anthony. "Ivy'nin önergesini kabul edenler?"
Ivy. Aden. Kaleb. Anthony . . . ve Nikita.

Bölüm 24

Umut en büyük armağan ve en büyük kötülüktür.

Uzun çağlar boyunca zihinlerimizdeki fırtınayı kontrol altına alabileceğimizi, psişik yeteneklerimizi delirmeden, şiddete dönüşmeden kullanabileceğimizi umduk ve böylece çocuklarımızı kaybetmenin ve çocuklarımızın çocuklarının daha da parçalanmasını izlemenin verdiği kalp kırıklığına rağmen devam ettik.

Umut bizi kurtardı ve umut yine de bizi öldürebilir.

-Harissa Mercant'ın *The Dying Light* (Ölen Işık) adlı kitabından alıntı (1947)

BU KEZ Gümüş sabah duşundan sonra Mağara'ya girdiğinde kahvaltı telaşına kapıldı. Onu gören Barnacle Dima koştu ama bacağına yapışmadı. Bir çocukta gördüğü en kalın kirpiklerin gölgelediği kocaman kahverengi gözler korkusuzca ona bakıyordu.

"Kahvaltı ister misin?" diye sordu aksanlı ama kolayca anlaşılabilir bir İngilizceyle.

"Evet, teşekkür ."

Elini onunkinin içine soktu, teni yumuşacıktı. "Sana gösteriyorum."

Yavruların çevrelerindeki insanlara her zaman nasıl dokunduklarını fark ettikten sonra kendini fiziksel temasa hazırlayan Silver, Dima'nın onu Mağara'nın köşesindeki tatlı suyla beslenen göletin yakınına kurulmuş, banklı büyük masalardan birine götürmesine izin verdi.

Güneş ışığı yükseklerden masanın üzerine vuruyordu. Bu ışığın yanı sıra yosun kaplı kayaların yakınlığı ve duvarların üzerinde sürünen sarmaşıkların üzerindeki minik beyaz çiçeklerin kokusu, sanki dışarıda yemek yiyorlarmış gibi hissettiriyordu.

Dima onun yanındaki banka oturdu. "Yemek yiyorum Kahvaltı öyle," dedi ve iki dil konuşarak büyümüş bir çocuğun rahatlığıyla Rusça'ya geçti.

"İngilizceyi nerede öğrendin?" diye sordu ona.

"Büyük anne Caroline," dedi İngilizce. "Mişka Amca akıllı olduğumu söylüyor." Melek gibi bir gülümsemenin ardından yarısı yenmiş, kuru meyveli yulaf gibi görünen kâsesine döndü. Kaşığı yulafın içine daldırıp kaldırdı ve kaşığı ağzına götürdü.

Mavi kotunun üzerine bir damla yulaf düştü.

Gümüş hiç düşünmeden kâsesinin yanındaki bez peçeteyi aldı ve yemeğin suyunu çekmeden önce sildi. Dima yemeğini yemeye devam ederken Gümüş masadaki sürahiden aldığı bir damla suyla peçetenin bir başka köşesini ıslattı ve orayı da silerek temizledi.

"*Spasibo.*" Barnacle kıskanılacak bir hızla yulafını bitirdi, kaşığı bıraktı ve bankın üzerinde ayağa kalktı. Dudaklarını kızın yanağına bastırmış ve kız niyetini anlamadan önce kıkırdayarak banktan inmeye başlamıştı.

"Aylara dikkat etmelisin." Anastasia Nikolaev Silver'ın yanındaki boş yere kaydı, uzun bacaklarına siyah bir kot pantolon giymiş, üzerine de diz hizasında siyah çizmeler giymişti. Kıyafetini tamamlayan, etkileyici göğüslerini ortaya çıkaran, kiraz kırmızısı, yuvarlak yakalı ince bir kazaktı. "Pençelerini size geçirmenin bir yolunu buluyorlar. Minik pençeler olsa bile."

"Sanırım hayatta kalacağım." Silver yanağına kondurulan yumuşak, hafif ıslak öpücüğü hâlâ hissedebiliyordu.

"Bunu yiyorsun, değil mi?" Anastasya masayı dolaşmakta olan bir sepet ekmeği uzattı. İçinde bir Bu küçük harekette bile tehlikeli bir zarafet vardı; Anastasia Nikolaev baskın bir koruyucu gibi hareket ediyordu.

"Evet." İki sade buğday dilimi seçerek sepeti karşısındaki gence uzattı; genç kız yemeğini sanki az bulunur bir malmış gibi içine çekiyordu.

"Merhaba Silver. Kaos bunun senin için olduğunu söyledi." Yanına küçük bir kavanoz koymuş olan çocuk, Silver cevap veremeden mutfağa doğru gitmişti.

"Mutfak görevi," dedi Anastasia, diliminin üzerine fıstık ezmesi sürerken. "Bütün çocuklar yeterince büyür büyümez bunu yapar." Kavanoza başını salladı. "Kaos sana ne aldı?"

, Silver tanıdık bir madde gördü. "Besin yayma." Bir bıçak aldı ve besinleri bir dilimin üzerine yaymaya başladı; o

konsantre enerji patlamasına ihtiyacı vardı. "Kaos tüm konuklarla bu şekilde mi ilgileniyor?"

"Hepimizle ilgileniyor." Anastasya'nın dikkati o anda sağına oturmuş olan yaşlı bir sürü arkadaşı tarafından başka yöne çekildi. Beyaz saçlı, yüzü yaşamla buruşmuş dişinin Silver'ın bu mesafeden duyamadığı yumuşak bir sesi vardı.

Silver bu fırsatı Valentin'i aramak için kullandı ama ondan hiçbir iz göremedi. Bununla birlikte, Mağarada içgüdülerini harekete geçiren tuhaf bir duygusal yankılanma hissetti.

"Günaydın Silver." Nova açlıktan ölmek üzere olan gencin boşalttığı koltuğa kaydı. "Bugün şehre mi gidiyorsun?"

"Hayır." Bunu sonuna kadar götürmek zorundaydı, Sessizlik olmadan ve Valentin'le birlikte kim olduğunu bulmak zorundaydı.

Nova iki kaşını da salladı. "Bu kararın dün gece yatak odanda belli bir alfanın olmasıyla bir ilgisi var mı, hmm?"

"Mahremiyet klanda bilinmeyen bir kavram gibi görünüyor."

Gözleri dans eden Nova, masanın üzerindeki sürahidenden bir fincan kahve doldurdu. "Günde bir kez kendi işimize bakabiliriz. Çok iradeli olursak belki iki kez."

"Novochka bilmeli." Anastasya ablasının uzattığı kahve fincanını aldı, Nova da kendisi için bir tane daha doldurdu. "Burnunu odadaki her pastaya sokuyor. Kokla, kokla, oooh, sonra kokla, kokla tekrar."

"Şifacının işi." Nova'nın ifadesi ilkeliliğin tanıımıydı. "Bacağın nasıl, Jane?"

Anastasya'nın yanındaki beyaz saçlı kadın derin bir iç çekti.

"Yaşlanıyorum; işler böyle yürüyor."

"Öyle mi?" Anastasya yaşlı adama şüpheyle baktı. "Duyduğuma göre, kendini yaraladığında eşinle birlikte bir ağaca tırmanıyormuşsun."

Nova başını geriye attı ve neredeyse Valentin'inki kadar büyük ve sıcak bir kahkaha attı. "*Yakalandın!* Eversiyon burkulmasına nasıl yakalandığını bana söylemeyi reddettiğinde ilginç bir şey olduğunu anlamıştım."

Yanakları yaşlı kadın, "Stasya'nın neden bahsettiği hakkında hiçbir fikrim yok. Mükemmel bir hanımefendi yürüyüşü sırasında bileğimi çevirdim."

"Yürüyüşlerden bahsetmişken," dedi Nova kahkahalar dindikten sonra, "Gölün diğer tarafındaki vahşi ayılara bakmak için benimle birlikte aşağı inmek isteyen var mı?"

"Ben de geleceğim," dedi masanın aşağısındaki kadın, aksanıyla lirik bir sesle. "Bu yavru dışarı çıkacak kadar şişmanlarken biraz daha paytak paytak yürümem gerekiyor." Yuvarlak karnını ovuşturdu.

Nova, "Yavaş gideceğiz," diye söz verdi.

"Bu benim şu anki en yüksek hızım." Silver aksanını İrlandalı olarak tanımlarken hamile kadın gerindi. "Yavrumu seviyorum ama tekrar koşmak için bekle. *Gerçekten* koşmak için."

Silver kahverengi saçlı kadını Mağara'da dolaşırken görmüştü ve hamileliğinin ileri evresindeki birinden beklenmeyecek kadar hareketli olduğunu söyleyebilirdi. Özellikle de şekil değiştiren değil de insan olduğu için.

"Sorun olmazsa ben de size katılacağım," dedi Silver. "Dünün büyük bölümünde Denhome'dan ayrılmadım, biraz temiz hava almalıyım."

"Dünkü şiddet olaylarının sonuçlarıyla uğraşmakla meşgul değil misin?" Anastasia sordu, keskin sesi Nova'nın sıcaklığından çok farklıydı. Silver, Anastasia'nın Valentin'in birinci yardımcısı olarak görevi gereği her zaman klanın genel güvenliğiyle ilgilendiğini düşündü.

"Birkaç konuyu açıklığa kavuşturmak için bir buçuk saate ihtiyacım var." Müdahalenin acil durum kısmı sona ermiş, böylece EmNet'in müdahalesi de sona ermişti. Artık her şey yerel ellerdeydi. Nova'ya "Beklemenin bir sakıncası yoksa," dedi, "o zaman gelebilirim."

"Tabii, . Moira, senin için uygun mu?"

"Evet, Leonid'in postaya verebilmesi için mektup arkadaşşıma bir hediye paketlemem gerekiyor." Ayrılmadan önce Silver'a el salladı. "Yakında görüşürüz."

Silver'ın kendi yemeğini bitirmesi sadece bir dakika sürdü. O bir dakika içinde Mağara'daki atmosferde kendisini rahatsız eden şeyin ne olduğunu nihayet fark etti. Masadaki şamatalı anlar bir yana, ortalık sessizdi. Mağara hiçbir zaman sessiz olmazdı, hele de bu kadar çok ayı güne hazırlanırken.

Şifacı masadan kalkmak için ayağa kalkarken Silver Nova'ya, "Bir var," dedi. "Valentin bu yüzden mi burada değil?"

Nova'nın ifadesi gerginleşti. "Henüz değil, Seelichka. Henüz bizden biri değilsin."

Bunu söyledikten sonra elini Silver'ın koluna dokundurarak oradan uzaklaştı. Silver Anastasia'ya baktı ve başını sertçe salladı. "Senden hoşlanıyorum Silver, ama küçük kardeşim gibi sana büyük bir aşkla bağlı değilim ve Nova gibi nazik de değilim. Güvenimi mi istiyorsun? Bunu hak etmelisin."

Silver diğer kadının yeşilimsi gri bakışlarını tuttu. "Bana çok benziyorsun Anastasia."

Anastasya iki parmağını şakağına götürerek selam verdi. "Bunu uzun zaman önce anladım." Belli belirsiz bir gülümseme. "Söylediklerim hâlâ ."

"Anladım ama Valentin'in her ne sorunla ona yardımcı olmak için yapabileceğim bir şey var mı?"

Diğer kadının gülümsemesi yerini köklü bir öfkeye bıraktı. "Bunu sadece benim alfam çözebilir, her ne kadar çözmek zorunda olmasa da."

Kısa bir süre sonra, Valentin'i aramak için beyhude bir çabayla dizginleri eline alan Silver, StoneWater'ın teknik odasına doğru yola çıktı.

Ele geçirdiğı sisteme oturarak, zaptedilemez güvenlik gerektirmeyen meseleleri halletmek için onu kullandı. Bunlar için yolda odasından aldığı ajandayı kullandı.

Ensesindeki tüyler diken diken olup derisi karıncalanmaya başladığında hiç de şaşırmamıştı. Bir yanı onu bulacağını biliyordu. "Kahvaltıda yoktun."

Valentin kollarını kadının sandalyesinin arkalığına dayamak için eğildi, kokusu ve özür dilemeyen cüssesi her yeri kaplamıştı. Çenesini saçlarına sürttü, kirli sakalları saç tellerine takıldı ve "Beni özledin mi uykucu?" dedi.

Silver bir e-posta gönderdi, diğerini okumaya başladı. "Seni neden özleyeyim ki? Yuvada deneyime gönüllü olmaktan mutluluk duyacağına emin olduğum çok sayıda erkeksi erkek var."

Arkasında gümbürdeyen bir ses, fırtınanın kararttığı gökyüzünde yuvarlanan bir gök gürültüsü. Adam elini kapatırken pençeleri boğazına battı. "Bu," dedi kulağına karşı konuşarak, "çok kabaydı."

"Doğruydu." Silver kendini başını arkaya yaslarlarken buldu ona karşı, sözleri nefes nefese ve göğüsleri bir şekilde dolu hissederek

Valentin'in iri ellerinin ağrıyan ete masaj yapmasını talep ediyor gibiydi.

Gürültü tekrar geldi. "Geri al onu." Dişleri kulağını ısırdı.

Sarsıldı, bu hareketi beklemiyordu -hayatı boyunca bunu hiç düşünmemişti bile. Göğüs uçları, pelerin yakalı kazağının derin cerise rengine karşı sıkılaştı. "Başka erkeklerin de benim seks deneyime gönüllü olacağına inanmıyor musun?"

"Gümüş." Sesi artık insan sesi değildi.

Açıklayamadığı bir tepkiyle kalçaları kasılırken elini kaldırarak adamın saçlarının ağır tellerine dokundurmak için geriye uzandı. "Görünüşe göre bu deneyi sadece belli bir centilmen ayıyla yapmak istiyorum."

Yanağını saçlarına bir kez daha sürttü, eli boğazında aşağı yukarı kayıyordu. "alabiliyorum, Starlichka. Beni istiyorsun." Sözcükler memnun bir gürültüydü. "Seni ne zaman yalayabilirim?"

Göğsü hızlı nefeslerle inip kalkan Silver, "Şimdi," dedi.

Sanki bir ayı değil de aslanmış gibi ona hırladı. "Hayır, yapamam. Geçen sefer acele ettiğimizde ne olduğunu biliyorsun."

Sert sözlere rağmen teması kesmedi. "Seni çıplak, yumuşacık ve benim için açık, balınla parıldayan amını hayal etmekten alıkoy beni."

Silver düşüncelerinin akışını kaybetti. Görebildiği tek şey Valentin'geniş omuzları kalçalarının arasındaydı, saçlarının koyu renk telleri onu yalarken binlerce okşamayla tenini okşuyordu. "Aklıma cinsel imgeler sokuyorsun."

Pişmanlık duymayan bir kıkırdama. "Güzel. O kadar sert bir aletle uyandım ki canım acıdı." Boştaki eliyle kızın saçlarıyla oynamaya başladı. "Bu sabah ne yapıyordun?"

Gümüş ona "Bölgenizde erken saatlerde göreviniz var mıydı?" diye sordu. Sesini nötr tutmaya dikkat ediyordu; eğer onunla bütün bir ayı klanını susturan şey hakkında konuşmak isterse, konuşurdu ... ama ona güvenmemesi önemliydi.

"Bir alfanın her zaman görevleri vardır."

Silver duygular konusunda uzman değildi ama onun sesinde duyduğu üzüntü konusunda yanılmadığını biliyordu. "Valyusha?"

"Bu sabah seni sevmem gerekiyor. İzin verir misin?"

Silver biraz daha geriye yaslandığında, adam boğazını okşamaya devam etti, oradaki deri Silver'ın hiç fark etmediği kadar hassastı.

"Bu ne?" diye gürledi bir süre sonra, bilgisayar kurulumunu göstererek.

"EmNet çalışıyor." O zamandan beri hiçbir mesaja cevap vermemiş olmasına rağmen, boğazını daire içine aldı ve onunla konuşmaya başladı.

Her zaman kaba biri olarak görülmüştü ama Valentin'in derin ses tonuyla konuşulduğunda yepyeni bir anlam kazanmıştı. "Dikkat dağıtıyorsun."

Saf bir ayı gibi tatmin edici bir kıkırdama. "Güzel." Sonra ayağa kalktı Nasırlı avucunu kızın tenine sürterek bir başka nazik vuruş daha yaptı. "Şimdi beni çıldırtmayı bırak ve işini yap. Deneyimize bu gece devam edeceğiz." Bir duraklama, şakağına bastırılan sert bir öpücük. "Teşekkür ederim, Starlight."

Onun gidişini izlemek için döndü, bu büyük, küstah ayı çoğu insanın bilebileceğinden çok daha fazlasına sahipti. Bu bir Neredeyse ona gitme dürtüsü, sırları üzerinde hiçbir hak iddia etmese de, düzeltmesine yardımcı olabilmesi için sorunun ne olduğunu söylemesini istedi.

Silver bu iddiayı istiyordu.

Kulaklarında bir gümbürtü, kalp atışları davul gibi.

İşini bitirecek kadar zihinsel yollarını sakinleştirmesi uzun zaman aldı. Valentin dikkat dağıtmaktan çok daha fazlasıydı. O İstikrarını tehdit etti, her zaman başkaları için olduğuna inandığı bir hayatın kendisi için imkânsız olduğunu düşünmesine neden oldu.

Telepatik bir ping.

Gümüş. Ne oldu,

Arwen?

Bunu söylemekten çekiniyorum ama duygusal dengenizde bir değişiklik oldu.

Tabii ki, Arwen fark ederdi. *Bu bir sorun mu?*

Kanama yok. Sadece aramızdaki bağlantıdan dolayı biliyorum.

Çünkü Arwen Mercant ailesinin tek E'siydi. Silver'ı Petek'e bağlayan, hiçbirinin ayrılamadığı ağır hasarlı psişik ağda onu akli başında ve zihinsel olarak sağlıklı tutan oydu. *Bunu büyükanneme bildirecek misin?* Silver bunu yapardı.

Zamanı geldiğinde bunu kendisi yapacaktı ama şu anda kendi yolunda yürümesi gerekiyordu.

Tabii ki hayır. Empatik etik böyle açıklamaları yasaklar. Bu bir azarlamaydı. Öyle olmasaydı bile, sana asla ihanet etmezdim. Bir duraklama. Emin misiniz? Risk-

Önemli olduğunu biliyorum. Beyninin isyan etmeye başlaması için hep bir gedik arıyordu. Ama sessizliğin tek yol olup olmadığını bilmem gerek. Bir seçeneğim olup olmadığını bilmem gerek.

Arwen'in basit yanıtının altında yoğun bir umut vardı. *Eğer herhangi bir şey PsyNet'e sızma tehdidinde bulunursa, sen kontrolünü yeniden kazanana kadar onu kontrol altına alacağım. İyi şanslar, Silver.*

Şans. Keşke son karar verici bu olsaydı ve onu çocukluğundan beri işaretleyen mutant genetik kod parçası olmasaydı.

Silver'ın eli masanın üzerinde kıvrıldı.

Kendini telefonuna uzanırken ve Valentin'in kodunu girerken buldu. Ama Gönder tuşuna basmadı. Zor bir gün geçiriyordu; Valentin gibi bir adamın bu kadar üzgün olması için acısının yıkıcı olması gerektiğini anlamak için ayrıntılara ihtiyacı yoktu. Kendisine bir an olsun huzur verdiği için ona teşekkür etmişti.

Bunu mahvetmezdi.

Telefonunu bırakıp işine geri döndü. Yakov kafasını odaya soktuğunda yetmiş dakikayı doldurmuştu ve her şey bitmek üzereydi. "Böldüğüm için üzgünüm, Starlight-"

Onun buz gibi bakışına göz kırptı. "Yani Silver," dedi, ses tonunda pişmanlık belirtisi yoktu, "ama kardeşim 'süper model tatlı pasta'nın, son alıntı, burada olduğunu söylüyor. Sizi buluşma noktasına götürebilirim."

Bölüm 25

Her kararın bir sonucu vardır. Hiçbir şey bu doğa kanununu değiştiremez.

-Anonim

GÜMÜŞ son işi de **bitirip** her şeyi kapattı. Kardeşinin neden Taşsu bölgesinde olduğunu söylemek için ona telepati göndermediğini merak ederek ayağa kalktıktan sonra Yakov'a baktı. "Arwen ne zaman geldi?"

"Sanırım on dakika önce." Omuz silktilti, omuzları kaslarla gerilmişti. "Yemin ederim benim deli ikizim onu omzunun üzerinden atıp göğsüne vurarak kaçmadı."

Ona inandığından emin olmayan Silver yine de Arwen'e elini . Her ne kadar nazik olsa da, kardeşi de kendi başının çaresine bakabilirdi. Bu yüzden küçük orman açıklığına vardığında Arwen'i arabasının önüne yaslanmış, kollarını kavuşturmuş, Pavel'i ise elleri kalçalarında birkaç adım ötede dururken gördüğünde hiç şaşırmadı.

Ayı, gözlüklerinin şeffaf camlarından yansıyan ışıkla Gümüş'e kaşlarını çatarak baktı. "Pençeleri olduğu konusunda beni neden uyarmadın?"

"Sen büyük bir ayısın." Gümüş kardeşiyle buluşmak için yürüdü. "Biraz yalnız kalabilir miyiz?"

Yakov kolunu ikizinin boynuna doladı ve onu çekiştirerek uzaklaştırdı. "Duyulmayacak bir yerde olacağız ama çok da uzakta olmayacağız, her ihtimale karşı düşmanca bir istila düşünebilirsiniz!"

İkizlerin Arwen'le konuşmalarını duyamayacakları kadar uzaklaşmalarını bekledikten sonra parmaklarını nazikçe kardeşinin temiz tıraşlı çenesine dokundurdu. Elini neredeyse hemen bırakmasına rağmen, Arwen bu temas karşısında yutkundu. "Buraya nasıl bu kadar çabuk geldin?"

"Sen yaralandığından beri Moskova'dan ayrılmadım. I . . . Bana ihtiyacın olabileceğini düşündüm."

Silver hiçbir zaman acımasız ve vicdansız olmamasının sebebi olan bu adama baktı. "Evet," dedi, hayatında ilk kez ihtiyaç duyduğunu itiraf ederek. "Geldiğiniz için teşekkür ederim."

Titrek bir gülümseme. "Bir süre benimle oturmak ister misin? Büyükannemle bir toplantım var ve yakında geri dönmem gerekiyor."

Arabanın ön tarafına yaslanarak onun yanına tüneyen kadın, soruşturma hakkında soru sormadı. O bekleyebilirdi. "Pavel?"

Renk Arwen'in elmacık kemiklerine dokundu. "Ayılar tanıdığım en mantıksız yaratıklar."

"Anlaştık."

"Ama onlarda bir şey var." Gözleri, Pavel onu tekmelemeye çalışırken Yakov'un kardeşinin saçlarını karıştırdığı yere kaydı. "Çağrı kodumu buldu. Nasıl olduğunu bilmiyorum. Bana saçma sapan mesajlar gönderiyor."

"Cevap veriyor musunuz?"

"kazandığını düşünecek."

"Bence bunu bilerek yapıyorlar." Silver ayıların bildiğinden çok daha sinsi olup olmadığını merak etmeye başlamıştı. "Rekabetçi içgüdülerimize hitap ediyorlar."

Arwen onun bacaklarını bileklerinden çaprazladı, ayakkabıları özel bir tasarımcı markasına ait olduğunu fark ettiği parlak . "Bu işte çok iyi."

"Ne yapacaksın?"

"Ben bir Mercant'ım. Bir ayıdan daha iyi strateji yapabilirim." Kendisinininkiyle aynı tonda olan gözlerinden araştırıran bir bakış. "Peki ya sen Silver? Sen ne yapacaksın?"

"Geri dönmek yok. Ben öğrenene kadar olmaz."

İnsan Alfa

Barışı sağlayan kişi odadaki en güçlü kalbe ve en sağlam iradeye sahip olmalıdır.

-FireDawn Leoparları'nın alfası Daniel Emory tarafından
Barış Müzakerecisi Adrian Kenner'a söylenen sözler; Barış
Anlaşmasının imzalandığı ve Bölgesel Çatışmaların sona
erdiği gün
Savaşlar. Tarihi imzanın resmi kayıtlarında da belirtildiği gibi.
(Onsekizinci yüzyıl)

BO, HAPMA hakkında kendisinin ve adamlarının topladığı verilere **BAKTI**. Haberler kötüydü. Bu fanatikler Psy'nin ırklarını kurtarmak için insanlara ihtiyacı olduğunu biliyorlardı ama bu amaca ulaşmak için herhangi bir manipölasyonu nasıl durduracaklarına dair patolojik olarak çarpık bir fikirleri vardı.

"Mesaj yerine ulaştı mı?" diye sordu Lily dahili iletişim sisteminden.

"Okundu makbuzu aldım. Eski moda ama bu bir onay."

Bo e-postasına göz attı. Ona gönderdikleri son mesajda HAPMA'yla iletişim kurması için bir e-posta adresi verilmişti. O e-postayı Krychek'in kendisine söylediklerini onlara anlatmak için kullanmıştı: insanlar Psy ile birlikte olmayı *seçmek zorundaydı*. Yönetici Koalisyon'un bu bilgiyi neden sakladığını biliyordu, bunun paniği durdurmak için olduğunu anlamıştı ama HAPMA zaten biliyordu ve Bo varsayımsal Psy paniği konusunda endişelenemezdi.

İnsanlar ölürken değil.

E-postasında bilgiyi doğrudan en yüksek kaynaklardan aldığını ve güvendiği bir kişiye ulaşarak teyit ettiğini açıkça belirtmişti. O kişi Lucas Hunter'dı. Leopar alfanın eşi sadece Psy değildi; annesi de

İktidar Koalisyonu. Bo, Nikita Duncan'ın ağzından çıkan tek bir kelimeye bile inanmazdı ama Sascha Duncan kardinal bir empatiydi.

Yüzyıldan fazla süren nefret ve bölünmeden sonra bile insanlar empatları hatırlıyor, kalplerini ve daha iyi bir dünya için ne kadar çok mücadele ettiklerini hatırlıyorlardı. Son zamanlarda, empatlar Psy kadar çok sayıda zihinsel olarak incinmiş insana huzur vermek için çalışıyorlardı. Bo, Sascha'ya Krychek ve onun gibilere asla güvenmeyeceği şekilde güveniyordu.

Ona, bilgileri doğrudan Ivy Jane Zen'den almış olmak da dahil olmak üzere birçok kaynaktan teyit *ettiğini* söylemişti.

Başka bir empat.

Kaynaklar daha güvenilir olamazdı. HAPMA'ya gönderdiği mesajda bunu açıkça belirtmiş, belirli isimleri belirtmemiş ama elindeki verilerin bağımsız düşünen empatlar tarafından doğrulandığını ifade . Sascha İktidar Koalisyonu için yalan söylemezdi ve Ivy Jane Zen de bu Koalisyon'da yer almasına rağmen herhangi biri. Eşi, Krychek'i bile alt edebilecek güçlü ve ölümcül bir grubun parçasıyken olmazdı.

Bo fanatiklerden şiddeti ve cinayetleri durdurmalarını istemişti.

Ping.

Cevaplarını açtı, küfretti.

Masasının üzerindeki kağıt ağırlığını alarak karşı duvara fırlattı. Bir çentik bıraktı ve sert bir gümbürtüyle yere düştü.

Nefes nefese kalan Bo'nun gözleri tekrar nota gitti:

Zihniniz açıkça MANİPÜLE edilmiş. Bu senin suçun değil. Seni onların kurtaracağız, ancak insan ırkının iyiliği için Güvenlik Şefi olarak İSTİFA etmelisin.

Şimdi HALKIMIZ için SAVAŞMAK üzere buradayız.

Bölüm 26

En açık kalbin bile sırları vardır.

-Adina Mercant, şair (d.1832, ö.1901)

GÜMÜŞ, Moira ve Nova ile buluşmasına iki dakika **geç kalmıştı** ama Denhome'un ana girişinde sadece Moira'yı buldu.

"Üzgünüm geciktim." Nova'nın nefes nefese sesi sohbeti böldü, ayaklarında ışıltılı pembe spor ayakkabıları, vücudunda kahvaltıda giydiği krem sarısı elbisesi vardı. "Küçük Zhenya kasmaya başladı. Mide virüsü olmasından ama babasının kardeşiyle ilgilendiği dakikalarda dışarıda bulduğu bir mantarı yediği ortaya çıktı.

"Ama"-Nova derin bir nefes aldı ve bıraktı- "o iyi, babasının kollarında sarılmış uyuyor ve Lizabeta da ortaya çıkan küçük meseleleri halledebilecek durumda, bu yüzden yürüyüşümüze çıkabiliriz."

Silver yürüyüşün ilk kısmında pek konuşmadı, sohbeti iki Taşsu kadını sürdürdü. Kendini kenara itilmiş hissetmedi - doğası gereği çok konuşan biri değildi ve Denhome çevresindeki hala aşına olmadığı bitki örtüsüne derin bir ilgi duyuyordu.

Kadınlar onun ilgisini çekmiş, ona bitkilerin adlarını ve en güçlü yetiştikleri mevsimleri anlatmaya başlamışlardı. Çok geçmeden Nova'nın bahsettiği küçük gölü geçmişler ve vahşi ayıların inine yaklaşmışlardı.

"Bana kötü tepki vermeyecekler mi?" diye sordu Silver. "Daha önce hiç Psy kokusu almamış olabilirler."

Nova güldü. "Artık çok geç, Seelichka-artık bizim kokumuzu alıyorsun. Çoğunlukla Mishka, ama biraz da benim Barnacle'im, etrafta bulunduğu diğerlerinin ipuçları."

Silver duyusal açıdan dezavantajlı olduğunu fark etti. şimdiye kadar tam olarak anlayamamıştı. "Hiçbir sır yoktur

bir klan içindeki ilişkiler söz konusu olduğunda?"

"Pek sayılmaz." Nova'nın bakışları . "Bu seni rahatsız mı etti?"

Silver bunu düşünmek için zaman ayırdı. "Sadece benim aynı avantaja sahip olmadığım için."

"Ah, şu." Nova elinin tersiyle itti. "Bilgi o kadar hızlı yayılıyor ki, sanırsın telepatlar biziz. Güven bana, en taze dedikoduları asla kaçırmayacaksın."

Moira'nın kahkahası sert bir anilikle kesildi. Yosun yeşili gözlerini kocaman açarak karnını tuttu. "Nova."

Nova bir anda gülümseyen bir klan arkadaşından son derece yetkin bir şifacıya dönüştü. "Silver, vahşi aylara dikkat et. Bize zarar vermezler ama çok meraklı olabilirler. Eğer böyle bir şey olursa, hırla ve büyük görün."

Silver hayatı boyunca hiç hırlamamıştı. "Yaklaşmadıklarından emin olacağım." Moira'nın pozisyonunu aldı; diğer kadın elleri ve dizleri üzerinde yere çökmüştü, yüzü bembeyazdı.

"Klanla bağlantıya geçip yardım istememi ister misin?" Uydu bağlantılı telefonu cebindeydi; onu geride bırakmış olsaydı, Arwen'e telepatiyle ulaşır, kendisi için arama yapmasını isterdi.

"Evet. Lizabeta'yı sor," dedi Nova, dikkati Moira'nın üzerindeydi. "O ne getireceğini bilir." Nova iletişim kodunu tekrarladi.

Silver istenileni yaptı, sonra Moira'nın çığlığını duyana kadar inden çıkan ve yakınlarda bekleyen ayları izlemeye devam etti. Vahşi aylara sırtını dönmeden diğer kadının yanına giderek diz çöktü ve elini Moira'nın sırtına koydu, temasın hoş karşılanmadığına dair herhangi bir işaret olup olmadığına dikkat etti.

Moira elini çekmedi. Bunun yerine bir elini Silver'ın kalçasına koydu ve sertçe bastırdı. "Daha çok erken!" Kelimeler çığlık gibiydi.

"Ayı bebekler zordur," dedi Nova, sesi son derece sakindi. "Sadece vücudunuzu dinleyin ve dürtü hissettiğinizde ıknın."

Silver kasılmalar boyunca Moira'nın sırtını okşadı. Doğum yapan kadın dikkatinin dağılması için yalvardığında, Silver ona PsyNet haber döngüsündeki güncel konuları anlatmaya başladı.

"Bu şimdiye kadarki en sıkıcı şey," diye yakındı Moira. "Psy dedikodu yapmaz mı?"

"Şu anda gündemde olan konu Silver Mercant'ın bir ayıyla yaşadığı ateşli ilişki. Çoğu insan ya a, aklımı kaçırdığıma; b, kontrol edilemezliğiyle ünlü bir ırk üzerinde zihin kontrolü denemeye karar verdiğime; ya da c, aklımı kaybettiğime inanıyor."

Moira iniltiye dönüşen bir kahkahayla homurdandı. "Nova?" "gidiyorsun, *milaya moya*. İyiden de iyi. Sadece bir tane daha itin."

Silver Moira'nın terden ıslanmış saçlarını gözlerinden uzaklaştırdı. "Çocuğunuz için bir isim belirlediniz mi?"

"Ne?" Moira şaşkın yüzünü Silver'a doğru kaldırdı, yosun yeşili gözleri odaklanmamıştı. "Hayır, hâlâ düşünüyoruz." Nefes alış veriş daha da tedirginleşti. "Önce onu görmek istedim. Ona uygun bir isim vermek. Tıpkı senin gözlerin gibi."

Silver diğer kadını düzeltmedi; evet, adı gözleriyle uyuşuyordu ama adın kendisi genetik çizgilerindeki bu göz rengi eğiliminden doğan ailesel bir addı. "Tüm yeni doğanlar ezilmiş gibi görünür, bu yüzden biraz beklemeniz gerekecek."

Moira güldü, gözleri parlıyordu. "Silver, sanırım arkadaş olacağız."

Sonra başka söz kalmadı. En büyük yaban ayısı ağaçların arasından gürleyerek onlara doğru ilerledi, Silver elinden geleni yaptı Alfa hırıltısını taklit eden Moira, bir çocuğun daha ince çığlığı havayı yarmadan hemen önce çığlık attı. Silver'ın üzerine yığılan diğer kadın elbisesinin üst kısmını yırtarak yırtılmasını sağladı, ardından Nova'nın sıkı bir şefkatle tuttuğu ciyaklayan çocuğa kollarını uzattı.

Silver'ın hırlamasıyla donup kalan yetişkin ayı birkaç adım daha attı, bu sefer yavruları da peşindeydi. Silver'ın bu sefer onları korkutup kaçırmasına gerek yoktu. Diğer iki dönüşen ayı ormandan yeni çıkmıştı. Bunlardan biri Valentin'di. Terlemişti, koşmaktan saçları dağılmıştı ve yeni minik yavrularını görünce sıırttı. klan arkadaşı göz kamaştırıcı bir şey.

Neredeyse onun kadar terli ama yüzü çok daha kansız olan bir başka adam Moira'nın yanında dizlerinin üzerine çöktü. "Lanet olsun, *a chuisle mo chroí*." Silver'ın Moira'nın anadili olabileceğini tahmin ettiği bir dilde son kelimeleri söylerken sert bir öpücük kondurdu. "Bunu kendi yapmak zorundaydın."

Moira gülerek bebeği onun kollarına bıraktı. "Yavrumuzu öp, yakışıklı. Sonra Nova'nın yapmasına izin vermeliyiz. Çok erken geldi."

Nova saniyeler içinde çocuğu geri aldığında, Valentin onun arkasında durdu, kalın kaslı kollarıyla kız kardeşinin yumuşak kollarını kavradı. Sanki bilinmeyen bir değişimle ona gücünü veriyordu. Nova'nın kucağındaki küçük bebek, şifacı onu tekrar annesinin göğsüne yatırmadan önce gözle görülür şekilde daha sağlıklı bir ışıltı kazanmıştı.

"Bana benziyor." Moira'yı güldüren bu gururlu ifadenin ardından Moira'nın iri yarı eşi, anne ve çocuğu kucağına alarak diğer iki klan arkadaşının o sırada getirdiği sedyeye koydu.

Bu arada Valentin, büyük yaban ayısına dostça yaslanmıştı, daha küçük ayılar ise anneleri alçak bir sesle onları geri çağırana kadar Moira'nın sedyesinin yanında ilerliyordu.

"Haydi, Starlight." Valentin iki yavruyu da sevdikten sonra kolunu uzattı. "Yeni klan arkadaşım ile daha fazla zaman geçirmeliyim, özellikle de bu kadar erken geldiği için."

Gümüş sonunda ayağa kalktı ve bacaklarının titrediğini fark etti.

"Vay be." Valentin onu ateşli kaslarına doğru yaklaştırdı.

Vücudu, büyüklüğü açıklayamadığı bir şekilde

rahatlatıyordu. "Ne dedi biliyor musun? *A chuisle mo chroí?*"

"Sanırım kalbimin nabzı." Valentin onu sahiplenen bir tavırla kucaklayarak ekledi, "Leo, üniversite yurdunun ikinci katında Moira'nın balkonuna bağırabilmek için Galceyi öğrenmeye çalışırken tekrar tekrar söyleyerek bizi deli ediyordu." Bir duraklama. "Senin için bir binaya *tırmandım*," dedi dikkatle. "Bu, sokakta aşk sözcükleri haykırmaktan daha iyi."

"*Ayılar*." Kelime titrek çıktı. "Teröristlerle uğraştım gözünü kırpmadan saldırıyor," dedi dengesini bulma çabasıyla. "Bu beni neden bu kadar yoğun etkiliyor?"

"Dünyaya bir can geldiğini gördün. Bir alfanın kalbi bile o anda daha sert, daha hızlı atar." Onları gölgelemeye karar vermiş olan vahşi ayılara sevgiyle baktı. "Onlar da heyecanlı.

Bu geceki parti çok *eğlenceli* olacak, Starlichka. Çatıyı uçuracağız."

"Parti mi? Klanda prematüre bir bebek varken mi?"

"O bir ayı. Hoşuna ."

- - -

Denhome'un revir bölümünün gürültüye karşı iyi yalıtılmış olduğu ortaya çıktı; Valentin bebeği revire yerleştirmeye yardım etmek için ayrıldıktan sonra Silver bu gerçeği Pavel'den öğrendi.

"Küçük adam iyi olacak," diye onu rahatlattı Pavel. "Yasha ve ben doğduğumuzda, bizi Mağara'nın ortasındaki sepetlere koydular ve gözlerime kalıcı hasar verecek kadar parlak bir disko topu koydular." Uzun boylu, su yeşili gözleri tıpatıp onunkilere benzeyen, saçları ipeksi bir kızılığa bürünmüş bir kadın başının arkasına bir tokat atınca Pavel'in sırtışı "Ah!"a dönüştü.

"Pavel Mayakovskevich Stepyrev," dedi gözleri çakmak çakmak, "ailenizi kötü davranmakla mı suçluyorsunuz?"

"Ah, anne, hayır." Pavel kollarını annesine doladı. "Ben sadece-"

"Ayı olmak," diye araya girdi Silver.

Diğer kadının dudakları kıpırdadı. "Gerçeği mi istiyorsun? Arkadaşım ve ben bu tehdidi ve ikizini haftalarca göğsümüze bağlı olarak taşımak zorunda kaldık. Onları ne zaman yere bırakmaya cesaret etsek ölüm perileri gibi uluyorlardı."

Pavel, hâlâ onu kucaklarken, annesini yanağından öptü. "Seni o gün olduğu gibi bugün de çok seviyorum anne."

Annesi bıkkın bir şekilde başını salladı. "Benim sevimli baş belam." Onu kulaklarından tutup aşağı çekerek iki yanağından öptü. "Git Yasha'yı bul ve ona yarın akşam yemeği için ikinizi de aile konutuna beklediğimi söyle."

Yaşlı kadın Silver'a dostça bir veda ederek yoluna devam etti. Pavel ensesini ovuşturdu, yetişkin bir dominanttan çok utangaç bir çocuk gibi görünüyordu. "Ailen sana hâlâ beş yaşındaymışsın gibi mi davranıyor?"

"Hayır." Silver'ın anne ve babasıyla bu tür bir ilişkisi yoktu. "Öte yandan, büyükannem zaman zaman

Kendi başımın çaresine bakabilirim." Şimdi olduğu gibi, onu kimin öldürmeye çalıştığına dair soruşturmada da.

"Peki ya kardeşin?"

"Ona zarar verirsen gözünü kırpmadan beynini çorbaya çeviririm."

Topukları üzerinde geriye doğru sallanan Pavel kaşlarını çatı.

"Korunmaya ihtiyacı olan benim, o tatlı ve güzel yüzüyle beni tamamen kandırdı."

"Hayatta kalmış gibi görünüyorsun."

"Ben bir ayıyım. Buzdan yapılmış pençelerle başa çıkabilirim."

Bununla birlikte Pavel başını bir grup insanın kutuları getirdiği yere doğru salladı. "Parti kurulumuna yardım etmek ister misin?"

Silver başını salladı ama Moira'yla birlikte varlığından bile haberdar olmadığı bir koruma katmanını kaybetmiş gibi hissediyordu.

Klanın süs olarak asmayı planladığı ışık dizilerini çözmeye koyuldu. Valentin Mağara'ya geri döndüğünde sözlerini henüz bitirmişti. Birkaç arkadaşı tarafından durduruldu.

Klan arkadaşları, klanın en yeni üyesi hakkında bilgi almak için birbirleriyle yarışıyorlardı.

Sırtarak iki parmağını ağzına götürdü ve o delici ısıklı çıkardı.

"Yavru iyi," dedi ardından gelen sessizlikte. "Sağlıklı ve annesine sarılmış durumda. Bir süre için biraz daha bakıma ihtiyacı olacak, bu yüzden Nova acil olmayan konularda daha az müsait olacak. Ziyaretçilere yarından itibaren küçük gruplar halinde izin verilecektir. Lizabeta revirin dışına kayıt yaptırabileceğiniz bir liste asacak."

"Adı ne?" Pieter kısık bir sesle ama yine de duygulanarak sordu.

Valentin, "Bunu açıklamak Moira ve Leo'ya kalmış," dedi ve ardından ellerini çırpı. "Şimdi işinizin başına dönün. Başka görevleriniz varsa parti hazırlığından bahsetmiyorum."

Valentin'in etrafındaki insan kalabalığı dağıldığında Silver hâlâ Valentin'e bakıyordu, bu yüzden Valentin'in yanına giden küçük siyah saçlı kadını gördü. Diğerlerinin aksine, kadının yüzü sevinçle dolmamıştı. Bu duygu daha kasvetliydi. Valentin'in kollarına giren kadın, Valentin de ona sıkıca sarılınca, Valentin'in kendi neşesi, yamaçtan yuvarlanan su gibi kayboldu ve geriye sadece sarp kayalar kaldı.

Silver, Valentin ve siyah saçlı kadını biraz yalnız bırakmak için sessiz tablodan başka bir yere baktı. Diğerleri de aynı şeyi yapıyordu ve birden fazla yüze yansıyan acıyı gördü. Her zaman gülen şakacı Pavel'in bile çene çizgisinde, tek bir noktaya odaklanarak çalıştığı için acımasız bir gerginlik vardı.

Ve Silver'in gülümsemeyi asla bırakmayan bir ayı klanının kahkahalarını neyin yok edeceğini bilmeye hâlâ hakkı yoktu.

Bu reddedilemez gerçek bir kaya gibi içine oturdu.

Dikkatini dağıtmak amacıyla, zehirlenmesiyle ilgili soruşturma hakkında bilgi almaya karar verdi. *Arwen.*

Kardeşinin cevap vermesi birkaç dakika sürdü. *Üç kuzenimizle bir toplantıdaydım, dedi ona. Zehir yerleştirildiğinde hepsi oradaydı.*

Onlardan biri olduğuna inanıyor musun?

Üçü de hırslı, özellikle de Hunter. Ailesine çok sadık.

Kaleb'in dahil edilmesine karşıydı.

Evet. Hunter Mercant sadece kana güvenebileceklerini, Kaleb Krychek'in aralarına alamayacakları kadar acımasız bir yırtıcı olduğunu savunmuştu. Bu karara katılmayan tek kişi o değildi. Sen bile Kaleb'den emin değilsin.

Yine de arama yaptığında seni destekledim, onu hepimizden daha iyi tanıdığına güveniyorum. Hunter seni desteklemedi. O oy verdi.

Krychek'e karşı.

Bu sadakatsizlik anlamına gelmez. Hunter her zaman güçlü bir kişiliğe sahipti. Ada teyzemiz de tedbire karşıydı ve hiçbirimiz onun klana ya da Büyükanneye olan sadakatini sorgulamazdık.

Çünkü Silver'a zarar vermek, Ena Mercant'ın şahsen koyduğu veraset çizgisine zarar vermek demektir.

Katılıyorum. Ama bu soruları sormak zorundayız Silver. Ne kadar acıtacak olursa olsun.

Arwen duygusal doğasına sadece bu doğayı kendisine karşı kullanmayacağını bildiği kişilere ihanet etmişti. Şimdi bile, Sessizlik düşmüş ve empatlar PsyNet'te bir güç haline , çoğu zaman kendi tavsiyelerine uyuyordu.

Bugün Silver kendini o kadar sormadığı bir şeyi sorarken buldu.
Başka Es'lerle arkadaş oldun mu Arwen? Zihninin nasıl çalıştığını
anlayan ve yardımcı olabilecek insanlar? Arwen'in sırlarını saklayan
bir kasaydı, onu ölümüne korurdu ama her zaman Sessizlik'e bağlıydı.
Kardeşi uzun süre cevap vermedi.

Bölüm 27

YAVAŞ YAVAŞ YAPMAYA BAŞLIYORUM, dedi sonunda.

Maldivler'de çalışan Jaya adında bir empat ve Ruslan adında bir Rus empat ile giderek büyüyen bir dostluk kurdum. Ama ikisi de beni sadece Arwen olarak tanıyor, soyu belli olmayan bir E.

Anlıyorum. Bazen bir kişinin bir Mercant'ı Merc'ın becerileri veya kişiliği için mi istediğini yoksa

Mercant ağına erişim kazanma konusunda. Kaleb'le ilişkileri de bu şekilde başlamıştı ama yıllar önce köklü bir değişim geçirmişlerdi.

Onlara gerçeği söyleyeceğim, dedi Arwen. Ama henüz değil, dostluğumuz sağlamlaşana kadar değil ve benim bir Merkant olmam da bunu değiştirmeyecek.

Jaya'nın tamamen apolitik olması iyi bir şey - muhtemelen ailemin bana iyi davranıp davranmadığını sormak dışında soyadıma herhangi bir tepki vermeyecektir. Arwen'in sesinde bir gülümseme hissi, psişik düzlemde nadiren ihanet ettiği bir şeydi. Onun ailesi de bizimki gibi, birbirine çok bağlı.

Jaya'ya göre onlar da yarı deli ama iyi anlamda.

Arwen'in ikincisi konusunda kafası karışmış gibiydi; belli ki Taşsu ayılarına daha fazla maruz kalmaya ihtiyacı vardı. Eşi, aile bağlantılarımı ortaya çıkaracağı uzak durduğum bir Ok. Ona karşı çok korumacı.

Oklar ve empatlar, tanıdık bir olmaya başlamıştı; Ağdaki en tehlikeli yırtıcılar en savunmasız Psy'ları koruyordu. Ya da belki de Silver birden bunun tam tersi olduğunu düşündü: Es, Okları uzun zamandır yaşadıkları kana bulanmış gölgelerden çıkarmak için sevmeye yeteneklerini kullanıyordu.

Peki ya Ruslan? diye sordu ve Arwen için bir tehdit oluşturmadıklarından emin olmak için her iki Es'i de kontrol etmeyi aklına not etti. *O da*

Apolitik de mi?

Ruslan çoğunlukla çok eski şeylerle ilgilenir. O bir arkeolog. Eski bir eserin izini sürmek için arşivlerimize erişim istediğini görebiliyorum, ancak benim aracılığım la güce ulaşmayacaktır.

Güzel.

"Kiminle konuşuyorsun?" Valentin'in derin gürültülü sesi, ağır bir ışık ipini alıp uzun bir merdivenin üzerindeki ayıya uzatmadan önce eli açık bir okşamayla kadının ensesine dokunuyordu.

"Kardeşim." Gümüş'ün parmakları avucunun içinde kıvrıldı, Valentin'e dokunma dürtüsü onlarca yıllık sessizliğe karşı geliyordu.

"Nereden biliyorsun?"

"Gizli psişik güçlerim var." Bir göz kırpma, üzüntü belirtisi yok.

Silver pes etti ve elini değişen kalbinin atışına dokundurdu. "İyi misin, Alfa Nikolaev?"

Kehribar rengi gözleri onunkilere kilitlenmişti, bedeni hareketsizdi, gücü tasmalanmıştı. "Neden sordunuz Bayan Mercant?"

Kendini açık sözlü olmaya zorlayarak, "Acını görüyorum," dedi. "Klan arkadaşlarınızda ki acıyı hissediyorum."

Kehribar rengi solmadı. "Belki bir gün sana anlatırım." Valentin, ışığa takılınca çözülen bir tutam saçını çekiştirdi. "Ama klan sırlarını paylaşabilmem için benim olman gerekir."

Silver'ın kalbi küt küt atmaya başladı. Her gün Denhome'a girdiği ve her gece Valentin'in kollarının koruyucu sıcaklığında uyuduğu bir hayat hayal etti.

Önce hayatta kalmalısın.

Soğuk hatırlatma, kafasındaki saatli bombanın bilinciyle büyümüş olan parçasından geldi. Şu anda Sessiz buzun kalıntılarıyla kaplıydı ama buz eridiğinde ne olacaktı?

"Bir çiftleşme bağı," dedi. "Bu müthiş bir psişik bağlantı." En ünlüleri Sascha Duncan ve Faith NightStar olan bir dizi Psy, PsyNet'ten düştükten sonra

Değişkenler. *Bir şey* beyinlerine gerekli sinirsel geri bildirimi veriyor olmalıydı.

Yoksa bağlantı kesildikten birkaç dakika sonra ölürlerdı.

"Bu bir ruh bağıdır." Valentin'in sesi. "Bu bir inanç sıçramasıdır."

Silver göz temasını kesti, elleri çoktan çözdüğü ışıklarla meşguldü. Bazı inanç sıçramaları yapılmamalı diye düşündü, karşı tarafı riske attığında değil.

Bu dünyanın Valentin Nikolaev'in büyük kalbine ve vahşi ruhuna ihtiyacı vardı. Ona henüz en karanlık gerçeği söyleyememişti, başka bir şeye odaklanmıştı.

"Bu bağ Psy'ı PsyNet'ten koparır."

"Emin misin?" dediğinde Valentin'in kaşları çatılmıştı.

"Şüphesiz. Bir değişim geçirenle çiftleşmek -bir alfa ya da en azından onun en yakınlarından biri- Psy'ı bir tür sinir ağını değiştiriyor." PsyNet'in psişik otoyollarına tüm erişim kapatılıyor.

"Ağda vazgeçemeyeceğim kadar çok sorumluluğum var," dedi.

Aralarındaki sert gerçekler hakkında daha fazla konuşmak istemediğine karar vermeden önce ekledi. "Bugün klanınızın diğer üyeleriyle herhangi bir yankı uyandırmadan küçük dokunsal temaslarım oldu. Biz

Bu gece fiziksel deneyimize devam edebiliriz, bu sefer ten tene."

Valentin inledi. Kaşlarını çatarak, "Şimdi ereksiyon oldum," suçladı.

Kendini tatmin etmek olabilecek bir duygunun belli belirsiz kenarlarını hisseden Silver, sormadığı ama gözlerinde parlayan soruyu yanıtladı. "Evet, bana zarar vermeyeceğinden eminim. Küçük dokunuşlar bedenimi daha samimi ten ayrıcalıkları için hazırladı. Sen çıplakken çıplak olmayı bile göze alabilirim-"

Valentin huysuzca, "Benimle kasten , Starlight," diye araya girdi. "İntikamımı alacağım. Sadece bekle."

Ayak parmakları ayakkabılarının içinde kıvrılan Silver, "Bana yeni klan arkadaşından bahset," dedi.

Valentin konunun değişmesini kabul etti. "Klan olduğunu biliyor, alfasının onu kabul ettiğini biliyor: ayı yavruları kendilerini güvende ve mutlu hissetmek için bu bilgiye ihtiyaç duyar."

Adamın ses tonundaki değişikliğe, tüm kızgınlığının ve cinsel ateşinin kaybolmasına bakarak başını kaldıran Silver, adamın yüzünde dans eden gölgeleri fark etti,

StoneWater'sırlarının, alfasının taşıması gereken acı verici sırlar olduğunu bir kez daha anladı. "Bu aileyle ilgili."

Valentin'in cevap vermesine gerek yoktu, cevabı klanının her bir üyesiyle etkileşim biçiminde ve Klan arkadaşları ona cevap verdi.

Valentin, StoneWater'ın kalbiydi.

O anda telefonunun alarmı çaldı ve işine dönmesi gerektiği konusunda onu uyardı.

Silver alarmı kapattı ve onu bekleyen mesaj yığınına gördü. Yine de gitmek istemedi, tepkisinin derinliği, Sessizliğinin tehlikeli derecede kısa bir sürede ne kadar parçalandığının sessiz bir göstergesiydi. "Ben EmNet'in yöneticisiyim," diye hatırlattı kendine. "Hayatlar dengede duruyor."

Valentin'in eli dışarı fırladı ve onu kendine doğru çekti. Her iki avucunu da Valentin'in göğsüne koydu ve ciğerlerinden nefes nefese bir hava fışkırdı.

Dudaklarına bastırdığı öpücük etraflarında çığlıkların yükselmesine neden oldu ... ve zihni kısa devre yapmakla tehdit ediyordu.

Ama o Silver Mercant'tı. Bir öpücükle başa çıkabilirdi.

Kemiklerini eritmekle tehdit etse bile.

Mantıksız.

Mantıksız. Ve yine

de . . .

Ona karşı saf kas gücü ve sıcaklık vardı, dudakları sert, çenesindeki kirli sakal aşındırıcı, dudaklarının kenarında yaladığı dili açıkça saldırgandı. Silver bu açık sözlülükten rahatsız olmalıydı, ama Valentin'den ne zaman rahatsız olmuştu ki? Göğüsleri ağrıyor, kanı pompalanıyordu ve Valentin onu öpücükten kurtarıırken dişlerini alt dudağının üzerinde gezdirdiğinde, gözlerinin açıldığını hissetti ve ancak o zaman hislerin tadını çıkarmak için kapattığını fark etti.

Valentin sırtarak bir elini onun sırtında gezdirdi, aşağı indirdi ve sıkı.

Bu sahiplenici hareket klan arkadaşlarının bir ıslık daha çalmasına neden oldu. Göğsünü iten Gümüş bir kaşını kaldırdı. "Dikkatli ol, Alfa Valentin. Kiminle uğraştığını unutma."

"Benden hoşlandığını biliyorum, Starlight. Sadece itiraf et." Ellerin sert bakımıyla kalçalarını kavradı, sesini yükseltti. "Benden hoşlanıyor, değil mi?"

"Bilmiyorum..."

"Beynini kızartmak istiyor gibi görünüyor ..."

"Ama ayısı olan bir kadın için bu normal..."

"Yani ..."

Şüpheli yorumları duymazdan gelen Valentin, Silver'ı işaret etti. "Bu gece tüm dansların benim, *moyo solnyshko*."

"Göreceğiz," dedi Silver, çünkü onu öpen adam tetikte tutulması gereken bir alfa ayısıydı.

- - -

İşini bitirmesi tahmin ettiğinden çok daha uzun sürdü. Lenik panik içinde onu aramıştı - elbette sessiz bir panikti - çünkü Kaleb ondan Lenik'in hiç deneyim sahibi olmadığı bir iş meselesini halletmesini istemişti. Kaleb'in yardımcısı olarak işe ilk başladığında Silver'ın da deneyimi yoktu, ancak o, Kaleb'in yardımcısının deneyimine güvenebiliyordu.

Büyükannesi ona karmaşık adımları anlatmıştı.

Buna karşın Lenik, hiçbir şekilde birlik olmayan bir aileden geliyordu. Silver'ın anlayamadığı bir şekilde yalnızdı. "Strese gerek yok," dedi sakın bir ses tonuyla. "İşte böyle " Daha geniş psişik erişimini kullanarak onunla telepatik olarak bağlantı kurdu ve süreç boyunca ona yol gösterdi.

Daha sonra, adam ona gelip çalışmasını iki kez kontrol etmesini istediğinde, kadın da bunu yaptı.

Kendine verdiğin değerden çok daha yetkinsin Lenik, dedi *Lenik*'in yeni bilgileri bu kadar çabuk özümsemesinden etkilenerek. *İşinde kendine güven.*

Ön planda olmayı hiç beklemiyordum, diye itiraf etti. *Sen Kaleb'le uğraşırken iyiyim ama onunla tek başıma uğraşmak ...*

Silver bunun çözemeyecekleri bir sorun olabileceğini fark etmeye başlamıştı. Lenik son derece zekiydi. Yedi dil biliyordu, neredeyse işitsel bir hafızası vardı ve matematiksel becerileri onunkileri aşıyordu ama Kaleb'in gücü ve talepleri gibi bir adamla başa çıkmak için gerekli olan özgüvene sahip değildi.

Başka birinin altında çalışmak ister miydiniz? Bu soruyu sormayı beklemiyordu, çünkü Lenik'in başka bir iş için çok uygun olduğunu biliyordu.

kıdemli yardımcı pozisyonu.

Cevabı hemen geldi. *Evet, ama Kaleb'in başka birini kabul edip etmeyeceğini bilmiyorum.*

Ben onunla konuşurum. EmNet'i yönetirken Kaleb'in kıdemli yardımcısı olarak pozisyonunu koruyamayacağına çoktan karar vermişti. Her iki pozisyon da ona uygundu, ancak EmNet şu anda onu daha çok zorlayan pozisyondu - o kadar yeni ve biçimlenmemiştir ki, kelimenin tam anlamıyla temelleri atarak, onu inşa etti.

Kaleb'le kıdemli yardımcı pozisyonu hakkında konuşmayı aklına not ederek Lenik'le konuşmayı sonlandırdı ve ardından ekibindeki pozisyonlar için gelen başvuruları taramaya başladı.

Dün gece çok yorgun olmasına rağmen, oturumu kapatmadan önce ilanı vermişti. Son olaylar dizisi, EmNet'i sadece bir asistanla yönetmeye devam edemeyeceğini ona göstermişti.

Şeffaf ve tüm seslere açık olma çabasıyla -çünkü Valentin EmNet'in tarafsız olarak görülmesi gerektiği konusunda haklıydı- Silver çeşitli güçlü gruplardan tavsiye istememiştir. Bunun yerine, iş ilanını dünyanın dört bir yanındaki büyük haber kuruluşlarına vermiştir.

İlanda, çeşitli uzmanlık becerilerine sahip kişilerin EmNet ekibinde bir pozisyon için başvurmaları isteniyordu, bu beceriler arasında şunlar yer alıyordu

yönetim, kaynakların koordinasyonu, gıda tedariki ve su şebekelerini yönetme deneyimi, mühendislik ve afet yardımı ile ilgili diğer bilgiler.

Hali hazırda başvuruda bulunan insanların kalibresi son derece yüksekti ve ırk yelpazesinin her yerinden geliyorlardı. Özellikle biri öne çıkıyordu: on yıldan uzun bir süre askeri bir arama-kurtarma birimini yönetmiş, ancak vücudunun sağ tarafını kullanamamasına neden olan zayıflatıcı bir omurga yaralanması nedeniyle artık bu işi yapamayan bir insan mühendisi.

Karar vermeden önce adamın iş geçmişini daha derinlemesine incelemesi gerekcekti ama şimdilik onu adaylar listesinin başına koydu. Bu kadar derin deneyime sahip biri tüm operasyonları uzak bir üstten yönetebilirdi.

Gümüş.

Kaleb'in sesi gece yarısı zihnindeydi, hemen tanınabilirdi.

Efendim.

Az önce bina yöneticinizden bir telefon aldım. İhtiyacı varmış. ve kişisel numaranızı kaybettiğini söyledi.

Silver bu bilgiye fiziksel bir tepki olarak kaşlarının çatıldığını hissetti. *Teşekkür . Onu takip edeceğim. Doğrudan size nasıl ulaştı?* Lenik'in görevi önemsiz şeylerin geçemeyeceği bir duvar olmaktı.

Sahara, Lenik'in gelen meselelerle ilgilenmesine yardımcı oluyor ve önemli bir şey olabileceğini düşündü. Kısa bir duraklama. Görünüşe göre bir Gümüş Merkant'ın yerine en az üç kişiye ihtiyacım var.

Açılışı Silver yaptı. *Başka bir yardımcı bulmalısın. Lenik yaptığı işte çok iyi ama ön planda olmak istemiyor.*

Yani benim öcü olduğumu mu düşünüyor? Kaleb'in ses tonunu okumak her zamanki gibi zordu. *Aklımda biri var,* diye ekledi. *Eğer kabul edersen onunla bir görüşme sağlayacağım, bakalım görevi devralacak kadar yetkin mi?*

Elbette efendim. Onun iki adım önde olacağını bilmeliydi. Kaleb Krychek şimdiye kadarki en genç Konsey Üyesi olmamıştı. geride durup olayların onu ele geçirmesine izin veriyor. *Röportajın ne zaman yapılmasını istersiniz?*

Güvenliğiniz kadar bekleyebilir. Lenik beklediğimden çok daha iyi durumda ve Sahara da empatlarla olan görevlerini ofiste yardımcı olarak yerine getirmekte bir sakınca görmüyor.

Seninle olmayı seviyor, dedi Silver ve bu patronuna söylediği en samimi şeydi. *Özür dilerim efendim,* dedi ne yaptığını fark eder etmez. *Haddimi aştım.*

Bence Silver, bana istediğini söyleme hakkını kazandın. Ve bana Kaleb de. Artık benim kıdemli yardımcım değilsin. Artık dünyanın en büyük insani yardım kuruluşu olan EmNet'in yöneticisisin.

Silver Kaleb'le konuşmasını bitirdikten sonra sandalyesinde arkasına yaslandı ve son aylarda hayatında meydana gelen değişiklikleri düşündü; bu değişiklikler Sessizliğin ötesinde var olup olamayacağını keşfetme çabasıyla doruğa ulaşmıştı. Şu anda bile zihni zorlanıyor, *dinliyordu.* Hiçbir şey yoktu. Gedik yok. Sessizliği kırılrsa bile kalkanları sağlamdı.

Ama bu sadece başlangıçtı. Bir dokunuş. Bir öpücük. Sevgi.
Valentin o büyük ellerini çıplak vücudunda gezdirdiğinde ne
olacaktı?

Bölüm 28

Ayıların büyük bedenleri ve büyük kalpleri vardır. Kimse aksini iddia edemez. Ancak bu büyük, kör, muhteşem ve çoğu zaman sinir bozucu yaratıkların hepimizin en hassas değişimcileri olduğunu söyleyen bir düşünce ekolü var. Bir ayıyı incitmek zordur. Ama başarılı olursanız ve olduğunuzda, acıları çok büyük olacaktır.

-*Wild Woman* dergisinin Mart 2078 sayısından: "Ten Ayrıcalıkları, Stil ve İlkel Sofistike"

VALENTIN bir önceki ziyaretinden bir saat sonra revire **geri döndü**. Bir kez daha, minik klan arkadaşını uyurken buldu. Annesinin göğsüne yaslanmıştı, babasının eli de sırtındaydı. Valentin çocuğu kucağına alıp -gelirken tişörtünü çıkarmıştı- çocuğu kendi çıplak tenine yerleştirdiğinde iki taraf da itiraz etmedi. Bebek yumruğunu Valentin'in tenine doğru açtı ve içindeki kırılğan yeni iplik, ona bunun kendi klanından biri olduğunu söyleyen çekiş, sonsuz derecede güçlendi.

Bebeğin nabızı çok hızlıydı, cildi çok yumuşak, kemikleri çok kırılığandı. Valentin onu büyük bir özenle kucağına aldı, alfasının kalbi hem sevinç hem de korku içinde çarpıyordu. Sevinç çünkü bu klanının yeni bir üyesi, seveceğı yeni bir klan arkadaşığıydı. Korku çünkü yavru çok küçüktü, çok savunmasızdı. Ayısı yüzeye çıktı, güçlü bir canavar. Hiçbir şey

Valentin nefes aldığı sürece kimse bu çocuğa zarar veremezdi.

Diğerleri ne olacak?

Denhome'da olmayan çocuklar, alfalarının koruyucu kollarından uzakta olanlar.

Çenesini tuttu, ne yapması gerektiğini biliyordu. StoneWater'ı paramparça eden ve Valentin'in kalbinde kalıcı bir yara bırakan o korkunç günden beri yaptığı şeyin aynısıydı bu. Bu sabah erkenden bir keşif ziyareti için uğramış ama temas kurmamıştı.

Bu değişmek üzereydi.

Dudaklarını en yeni klan arkadaşının alnına bastırarak, yavruya evde olduğunu, güvende olduğunu ve alfasının ona bir şey olmasına izin vermeyeceğini mırıldandı. Valentin onu ailesine geri verdiğiinde çocuk derin bir uykudaydı. "Bir süreliğine inden çıkacağım," dedi onlara, elini Moira'nın saçlarında gezdirirken, diğer eli Leonid'in omzundaydı.

"Eğer huzursuzlanırsa, Stasya, Petya, Paşa ya da Yaşa onu yatıştırabilir." Yeni doğan aylar, yaşamlarının ilk günlerinde alfalarıyla önemli ölçüde temas kurmaya ihtiyaç duyarlardı; ancak alfa mevcut değilse, güçlü bir sürü dominantı kısa bir süre için onun yerini alabilirdi.

Moira'nın gözleri onunkilerle buluştuğunda ıslandı. "Onları eve getir, Valya." Kalbi kırık bir fısıltıydı. "Bu şekilde olmasından hoşlanmıyorum. Bu doğru değil."

Eşinin sesi daha tırtıklı, daha az bağışlayıcıydı. "Onlar kendi seçimlerini yaptılar. *Asla* onun suçu olmayan bir şey için Valya'yı suçlamayı seçtiler."

Valentin diğer adamın omzunu sıkarak, "Seçimi yetişkinler yaptı. Yavrular değil."

Leonid ürperdi, nefesini dışarı verdi. "*Chert.*" Arkadaşının elini tuttu. "Git hepimiz için onlara sarıl."

Valentin revirden çıktığında, yavaş yavaş Silver'ın kişisel alanı haline gelmeye başlayan teknoloji odasına doğru bir çekim hissetti. Hiç kimse -hatta teknoloji uzmanı Pavel bile- bu devralma konusunda endişeli değildi. TaşSu ayları pek çok şeyde iyiydiler ama çoğu bilgisayar işlerinden pek hoşlanmazdı; Silver hoşlanıyorsa, ondan yapmaları gereken işleri yapmasını isteyebileceklerini düşündüler.

Valentin ona gitme isteğine karşı koyamadı.

Kulaklık takmıştı ve yiyeceklerin sınır ötesine taşınmasıyla ilgili olduğu anlaşılan hızlı bir konuşma yapıyordu. Bir sel olduğunu . Bir yerlerde sel olmuştu ve insanların acilen temiz suya ihtiyacı vardı. Anlayacaklardı çünkü işi yapan Silver Mercant'tı. Onu rahatsız etmemeliydi ama ona haber vermeden de gidemezdi. onun için önemli.

O anda omzunun üzerinden baktı, gözlerinin kristal berraklığında sessiz bir soru vardı. Zeminin pürüzlü taşları üzerinde yürüdükten sonra bir elinin eklemlerini kızın yanağında gezdirdi, ardından kilidi açık ajandasını aldı ve bir not yazdı.

Birkaç saatliğine dışarı çıkıyorum. Parti için zamanında dön. Kimseyle dans etme. Başka.

Silver, gözleri notu tararken bile konuştuğu yanıt verdi. Parmakları dokunmatik ekranın üzerinde uçuştı.

Daha önce hiç kimseyle dans etmedim. Seni bekleyeceğim.

Kalbi, göğsünde patlamak üzereydi.

Boynunun kıvrımına bir öpücük bırakarak, eğer kısa süre içinde kendisinin olmazsa onu kanlar içinde bırakacak bir sahiplenmeyle, onu işiyle baş başa bıraktı ve dışarıda ne kadar mutlu görünürlerse görünsünler, klanının her bir üyesinin üzerinde dolaşan ağır acı bulutuyla yüzleşmeye gitti.

Ayısının kürkü derisinin iç kısmına süründü.

Mağaradan geçerken kimse onu durdurmadı; ona doğru koşabilecek yavrular, Valentin'in adımlarındaki amaç duygusunu doğru okuyan ebeveynler tarafından başka yönlelere çevrildi. Dışarıdaki havanın keskin serinliği hoş bir öpücüktü, ama içindeki kavurucu acıyı hafifletmek için hiçbir şey yapmadı.

Valentin bir gün klanını güvende tutacağını bilerek büyümüştü.

Onları bölen dehşeti hiç beklemiyordu.

Toprağın üzerinde sağlam, acımasız adımlarla ilerliyordu. Hayvanı ayı olan, güçlü ve dayanıklı bir şekil değiştiren, uçsuz bucaksız ağaç korularının yanından geçti; koyu yeşil ve kahverengi, yaklaşan kışla birlikte beyaz bir örtüye dönüşecek bir bulanıklık içinde yanından geçip gidiyordu. Zaman zaman klan arkadaşlarının kokusunu alıyor, onlardan uzak durmaya özen gösteriyordu.

Valentin bu özel görevdeyken kimseyle konuşmaktan hoşlanmıyordu.

Onların acısı kendisinininkini kanamaya sürükledi.

Kendisini terk eden klan üyelerinin evlerini yaptığı mağara sistemine yaklaşık elli metre kala ağaçların arasından fırlayarak nefesini tuttu ve saçlarını geriye itti. Nöbetçiler

Onu fark etmişlerdi ama bir kasırgayı durdurabileceklerinden daha fazla durduramazlardı ve henüz o kadar kötüleşmemişti. Bu aylar, sadakatsiz değillerdi.

Sadece kaybolmuşlardı ... ve kalpleri kırılmıştı.

"Fariad, İlya," dedi selamlayarak. "Haberdar olmam gereken herhangi bir tehdit var mı?" O ve en güçlü baskınları devriyeleri sırasında bu bölgeyi mutlaka kontrol ediyorlardı ama mağara sisteminin içinde yaşayanların sorumluluğu yerel nöbetçilere aitti.

Her iki adam da salladı, ağızlarının iki yanında derin oluklar vardı. Biri dudaklarını ayırdı, ses çıkarmadan kapattı.

Valentin, sarışın erkeğin sormaya cesaret edemediği soruyu yanıtladı. "Oksana sonsuza dek beklemez," dedi açık açık. "O güçlü ve güzel bir kadın. Eğer sevgilisi ve hayat arkadaşı olarak yanında olmazsan, yoluna devam edecektir." Söylemesi sert ama doğru bir şeydi; İlya

Oksana özel biri olabilirdi ama onu bu grup için terk eden İlya asla affetmeyeceği bir seçim yapmıştı.

Diğer adam irkildi.

Nöbetçi arkadaşı omuzlarını dikleştirdi. "Eğer onu gerçekten sevseydi, beklerdi."

"Govno, Fariad." Diğer adam saçmaladığını biliyor olmalıydı. "Hiçbir dişi ayı erkeğinin öncelikler listesinde alt yer aldığını bilmek istemez."

Bu sefer iki adamın da yüzü soldu. Çünkü Fariad'ın da çok sevdiği ama geride bıraktığı bir kadını vardı. İrina, Oksana'dan bile daha gururluydu.

Valentin sıkıntı içindeki klan arkadaşlarını rahatlatmak için duyduğu içgüdüsel dürtüye karşı kalbini sertleştirdi. "Yavrular içeride mi?"

İlya'dan sarsak bir baş sallama.

Valentin onları bırakarak mağara sistemine girdi ve -solgun, çizgili yüzlerle ya da bu bölünmeden onu sorumlu tutan ama bunu düzeltmesini bekleyen derin ve şaşkın bir öfkeyle ona bakan yetişkinleri görmezden gelerek- doğruca merkeze gitti. Burası Denhome'un kalbine hiç benzemiyordu; Mağara'nın yayılan ışığının aksine küçük, karanlık bir odaydı.

Su yok, yosun yok, sarmaşık yok, doğal güneş ışığının çıplak bir parıltısı.

"Mishka!" İki minik ağızdan yükselen bu haykırış, hemen ardından bir koro tarafından yankılandı. Burada yaşayan beş yavru da ona doğru yuvarlandı. Gülerek, küçük sürünün onu yere yatırmasına izin verdi, bazıları heyecandan kıpırdanıp onu biraz tırmalayınca onları azarlamadı. Bunlar onun yavrularıydı, sevmesi gereken bebekleriydi.

"Burada ne yiyorsunuz?" dedi, onların ağırlığı karşısında ezilmiş gibi yaparak. "Hepiniz çok büyümüşsünüz."

Gururla ona çarptılar. Büyük olmak bir ayı için iltifat sayılırdı. Onlara sarılmaya devam etti, onları övmeye devam etti, sonunda ona karşı mutlu bir şekilde gevşek toplar haline gelene kadar. Yerde otururken, genel alanda oylanmak için gelen diğerlerine baktı. Gençler ve daha büyük çocuklar, alfalarının onayına duydukları ilkel ihtiyaç ile ebeveynlerine duydukları sevgi ve sadakat arasında sıkışıp kalmışlardı.

Valentin onları seçim yapmaya zorlamayacaktı: Onlar çocuktı. Bu savaş onların değildi. Bunun yerine, alfalarının onlara olan sevgisinin her zamanki gibi güçlü olduğunu göstermek için gülümsedi, gözlerinde ve konuşurken sesinde ayısı vardı. "Henüz bir kızı öpmedin mi Marik?"

Etrafındaki arkadaşları alkışlayıp ayaklarını yere vururken genç kız kıpkırmızı kesildi. Ama yüzünde beliren gülümseme gerçekte ve daha önce takındığı kederli ifadeden çok daha iyi bir şeydi Valentin'in alaycı yorumu. "Ayılar öpüşmez ve söylemez," diye yanıtladı çocuk. "Bunu bana alfam öğretti."

Valentin göğsünün derinliklerinde bir kahkaha atarak yavruların kıkırdamasına ve gençlerin biraz daha az hırpani görünmesine neden oldu.

Yavaş yavaş, teker teker, büyük çocuklar ve gençler onun etrafına oturdular ve ona haberlerini anlattılar. Dersler, oyunlar ve günlük hayatın sayısız küçük parçası. Çoğu Denhome'daki arkadaşlarını sordu. Nika'nın çiftleşmesi de dahil olmak üzere elindeki haberleri paylaştı ama en büyük haberi sona sakladı.

"Yeni bir klan arkadaşınız oldu," diye duyurdu. "Moira bu sabah Leo'yla birlikte bir yavru doğurdu."

Nefes nefese kalmışlardı ve bu sadece çocuklardan gelmiyordu. Boşluğa sessizce fısıldayan yetişkinler de duymak için zorlanıyorlardı. Valentin onların parlayan gözlerini, açıklıklarını yakaladı ve içindeki alfa

Onları bu klan bilgisinden mahrum bıraktı. Çocuklarla konuştu ama sözleri hepsi içindi. "O senden bile daha sabırsızdı," dedi göğsüne tırmanmaya çalışan bir ayı yavrusunu gıdıklayarak.

Küçük kız ayı gibi kıkırdamaya başladı, arkadaşları da Valentin'in pençeli olmadığından emin olduğu küçük elleri ve patileriyle onu gıdıklayarak eğlenceye katıldılar. "En az üç hafta daha gelmemesi gerekiyordu. Nova'nın Moira'yla birlikte olması iyi oldu, tıpkı başka bir arkadaş gibi." Gümüş'ün adını vermedi, çünkü kalbinin o değerli parçasını bu klan arkadaşlarına emanet edemezdi.

Klanının üyeleri hakkında böyle düşünmek bile bir alfa için ağır bir darbeydi ama bu konuda gözünü karartmaya başlamak zorundaydı. Nihai bir karar verme zamanı neredeyse gelmişti. Ama bugün değil, bir kutlama gününde değil.

"Nova en iyisi!" diye bağırdı küçük bir çocuk. "Onun *ayakkabılarını* seviyorum!"

Valentin sırtarak yavruyu kollarının arasına aldı ve yüzünü öpücüklere boğdu. Çocuk kahkahalarla ciyaktı ve daha sonra Valentin'in omuzlarına oturmak için tırmandı. "Nova şu anda yavruya bakıyor ama merak etmeyin, o dayanıklıdır."

Çocuklar hep bir ağızdan "O bir ayı!" dediler.

"Kesinlikle." Valentin gururla başını salladı. "Yakında oyun oynayacak kadar güçlenecek."

Omuzlarındaki sağlam küçük çocuk saçlarını çekti. "Onu görebilir miyiz?"

Odadaki yetişkinlerin ve gençlerin etrafında dönen duygulardaki değişimi hissetti. Neşesini kaçırabilecek bir soruyla yüzleşmek yerine yavruyu başının üzerinden kucağına yuvarladı. "Alfana saldırarak ne yaptığını sanıyorsun?" diye homurdandı. "Büyük ayıların küçük ayıları yediği bilinir.

onları ağırlaştırır."

Yavrunun kolunu bir ısırık alacakmış gibi ağzına götürürken hırlar gibi yaptı.

Konuşamayacak kadar çok gülen çocuk sadece "Mishka!" dedi.

Onun bulaşıcı kahkahası küçüklerin dikkatini dağıttı ve büyükler de bu ayıyı dürtmek istemedikleri için Valentin soruyu yanıtsız . Çok , bir genç başka bir soru sordu, sesi hüznüydü. "Kutlamak için büyük bir parti mi veriyorsunuz?"

"Dans ederek mi?" dedi yanındaki kız.

Valentin başını salladı. "Elbette. Klanda yeni bir hayat, Denhome'da yeni bir ses." Şu anda çok boş olan bir Denhome.

Normalde, "Herkese kapımız açık," derdi ama bugün, içinde yarattığı acıya rağmen bu sözleri yuttu. "Sen de bir parti vermelisin."

Yavrular bu çığlığa kulak verdi ve o da bunun yetişkinler için kolay bir dilek olacağını biliyordu. Zorlanacakları şey ise Denhome'daki kutlamalara katılmaya davet edilmemiş olmalarıydı. Çocuklarla on beş dakika daha sohbet ettikten sonra ayağa kalktığı anda, birden fazla yetişkinin gözünde şaşkınlık gördü.

Öfke de vardı. Sıkılı yumruklar ve elmacık kemiklerinde kırmızı patlamalar.

Valentin her bir bakışa sahipti ve onlara aylar önce yapması gereken aramayı yapmak olduğunu gösterdi. Tek şey onu geride tutan şey, klanına duyduğu sonsuz sevgiydi. Ama bir alfa ayının kalbi bile kırılmadan darbe üstüne darbe alamazdı. "Kutlayın," dedi sessiz bir tonda. "Gerisi bekleyebilir."

- - -

İnine döndüğünde dokunulmaya, rahatlatılmaya *ihtiyacı vardı*. Bunu klanından herhangi birinden istemiyordu. Bunu, hissetme kapasitesini yeni yeni kabullenmeye başlayan bir telepattan istiyordu. Ama ona gidecekti.

Her neyse. Teknik odaya değil, kendi odasına. O yönden kadının buz ve ateş kokusunu alabiliyordu, adını fısıldayan bir iplik.

Yine de, doğrudan ona doğru ok atmak istese de, o bir alfaydı. Onun ihtiyaçları öncelikli değildi. Yanına koşan küçükleri kucakladı, tereddütle kayıp gruptaki ailesini veya arkadaşlarını soran klan arkadaşlarıyla konuştu. İki yardımcısıyla devam eden iş meselelerini tartıştı, bu kadar başarılı olan ekibi tebrik etti.

Mağarayı güzelce dekore etti, yeni doğan klan arkadaşını tekrar görmek için revire gitti ve bir kutlama ziyafeti hazırlamak için çok çalışan aşçılara merhaba demek için mutfağa uğradı.

Silver'a ulaştığında, ihtiyaç onun kemiklerini kemiren vahşi bir .
Kapıyı çalmak için kendini zorladı.

Silver neredeyse aynı anda kapıyı açtı. Hââ kulaklığı takıyordu ve elinde bir ajanda vardı. Ama onu görür görmez, "Seni sonra ararım," dedi ve kulaklığı çıkardı. Kulaklığı ve ajandayı arkasındaki yatağın üzerine koyarak elini uzattı.

"Sorun nedir?"

Konuşamıyordu.

Elini tutarak içeri girdi ve kapıyı tekmeleyerek kapattı. Sonra kollarını ona doladı ve vücudu onu parçalayan duyguların gücüyle titreşerek onu sıkıca kavradı. İçindeki ayı acı içinde kkryordu.

Bölüm 29

Çocuğumun çocuğu Silver, parlak bir ateş ışığı, zekası ve içsel gücüyle akkor halinde. Onun sessizleşmesini izlemek. .. tek yol bu, ama yine de Koşullanmanın ağırlığı altında onun bir parçasını kaybedip kaybetmeyeceğimizi merak etmekten kendimi alamıyorum.

-Kişisel günlük kaydı, Ena Mercant (14 Kasım 2059)

VALENTIN, GÜMÜŞ'ün onu nasıl yuttuğuna itiraz etmesini bekliyordu.

Ama Silver Mercant'ın daha sert bir malzemeden yapılmış olduğunu hatırlamalıydı.

Kollarını ona doladı ve kısa bir aradan sonra sırtını okşamaya başladı. O anda onun dikkatinin mutlak odağının kendisi olduğunu anladı. Telepati yapmıyordu, ona konsantre olmaktan başka bir şey yapmıyordu. Bunu içten içe biliyordu, tıpkı klanının her bir üyesini, hatta çekip gidenleri bile bildiği gibi.

Silver nihayet konuştuğunda, dakikalar geçmişti. "Kelimeleri unuttuğunu hiç görmemiştim Valyusha. Bu önemli durumdan yararlanarak ilk tanıştığımızdan beri beni ne şekilde kızdırdığını sana anlatmalıyım."

İçinde ışık doğmaya başladı, ayısı sevinçle doldu. Yıldız ışığı onunla *oynuyordu*. Gerçekten oynuyordu.

"Önce," dedi, "belgeleri basılı kopya olarak getirdin ama asla talep edildiği gibi üç nüsha halinde getirmedin. Sonra da sözleşmeyi bozmadığımızdan emin olmak istediğin için onları hemen o anda senin için kopyalamamı istedin."

Dudakları kıvrıldı. Görevi asistanına devretmek yerine nasıl soğukkanlılıkla bizzat yaptığını hatırlıyordu. Sonra ona kopyasını uzatırdı, genellikle de nasıl bir iş yaptığına dair özlü bir yorumla birlikte.

Memnuniyet onun en büyük önceliğiydi. Bu alışverişler sırasında onu neredeyse yüzlerce kez öpmüştü.

"Güvenliğimi sürekli olarak nasıl ihlal ettiğinden, kuzenimi bir ay içinde beş kez tam güvenlik güncellemesi yapmaya zorladığından bahsetmeyeceğiz."

Öyle de olmalı, diye düşündü Valentin, doğrudan ayısından gelen bir kaş çatmayla. İlk birkaç girişi gülünç derecede kolay olmuştu.

"Ayrıca ben bakmıyorken bir şekilde masama bırakmayı başardığın *zefir*. Eğer binamın alt katında bir aile olduğunu bilmeseydim tatlılar boşa gidecekti. onlara minnettarım."

"Bir tane bile yemedin mi?" diye homurdandı, sesi gök gürültüsünü andırıyordu.

"Sessizdim," diye cevap verdi ilk cevap. Ayı da adam da donup kaldı.

"Öyle miydi?"

"Kısmen." Bir duraklama. "Süreç kişiden bağımsız olarak aşamalı ilerliyor ama belki de bir Ok'tan bile daha dikkatli olmam gerekiyor."

Çenesini hafifçe kızın şakağına sürttü ve artık kendisi için değil, ona göz kulak gerektiği için ona inanılmaz derecede sarıldı. "Bana bahsettiğin intihar numaraları mı?"

"Evet," dedi Silver. "Ve hayır. Genomumda bir mutasyon var."

Valentin bir duygu fırtınasına karşı gözlerini sıkıca yumdu. Starlight'ın konumunda ve gücünde olan bir Psy'nin savunmasızlığını kabul etmesi o kadar derin bir güvendi ki, karşılık vermesi gerektiğini biliyordu, yoksa

Henüz oluşmakta olan kırılgan bir şeyi kırmak. "Klanım, hiçbir klanın asla incinmemesi gereken bir şekilde incindi. İkiye bölündük."

Silver onun yüzüne bakabilecek kadar geriye kaydı. "Dış dünya için, StoneWater kimsenin düşman olarak görmek istemediği güçlü bir klan olmaya devam ediyor."

Onu rahatlatmaya çalışıyordu. Soğukkanlı ve kontrollü Gümüş Mercant onun acısını hissediyor ve hafifletmek istiyordu. Valentin'in ona karşı koyma şansı hiç olmamıştı. Şimdi ... şimdi, kolayca onun kölesi olabilirdi.

Onu okşama ihtiyacı duydu, elini saçlarında gezdirdi, sonra, ah kahretsin, o ipeksi saçlarını avuçlayabilmek için düzgün kıvrımlarını çözdü.

sarı saç tellerini eline aldı. "Oops."

"İlk günden beri bunu yapmak istiyorsun."

Valentin ona o patentli masum ifadesini verdi.

Silver konuşmadı, sadece ani ve sert bir adım . Onun fiziksel bağlarını koparmaya çalıştığını anlamadan, gözleri tüm rengini kaybedip uçsuz bucaksız bir siyaha dönüşene kadar dayanmaya devam etti. Kadının aşırı yüklendiğini fark edince teması kesti. "Bana ne yapacağımı söyle."

Gümüş başını kaldırdı, gözleri obsidyen rengindeydi ve düzensiz nefes alıyordu. "Gitme."

Valentin'in ince elinin içinde tuttuğu kalbi çarpıyordu. "Bir forkliftin ve onu kullanacak bir sürü vahşi kurdun olsa bile beni buradan gönderemezsin." Kadının obsidyen gözlerinin derinliklerine baktı ve Yıldız Işığı'nın ona baktığını gördü. "Bu gözlerle büyülü bir savaşçı prenses gibi görünüyorsun. Vahşi ve ölümcül."

"Her gün ölümcül görünmeye çalışıyorum."

"Evet, *moyo solnyshko*, ama genellikle ölümcül buz prensesi."

- - -

GÜMÜŞ Valentin'in sözlerini duydu, ama onlara konsantre olamıyordu; beyinde dolaşan veriler düşünme yeteneğine kısa devre yaptırmakla tehdit ediyordu. Bir şeyler kırılmıştı. PsyNet kalkanları değil, yoksa Arwen orada olur ve onu psişik ağdaki milyonlarca zihne maruz kalmaya karşı korurdu.

İç kalkanlar.

İhlali takip etti, çağılayanı neyin tetiklediğini hemen gördü: *Çok fazla his.*

Valentin'in vücudundaki sert gerginlikte ham ıstırabı görmüş, ona ihtiyacı olanı vermek için içgüdüsel olarak tepki vermişti. Bir dayanağa ihtiyaç duyduğunda ona geldiğini bilmek, bu büyük alfa ayısı, içindeki duygu dengesini temelden değiştirmişti.

Onu zorlayan sadece fiziksel temas değildi; savunmasını yıkan duygu seliydi. Ona ulaşmak için bir dürtü hissetti, bunun olacağını bilse bile

Aklını düzene sokmak için yaptığı tüm çalışmaları geri aldı. "Duygular beni aptallaştırıyor." Silver'ın zekası her zaman onun en büyük silahı olmuştu.

Valentin kollarını , kaşları gözlerinin üzerinde birbirine yaklaştı. "Söz konusu insanlar olduğunda hepimiz biraz aptalız. önemli."

"Ben ."

"Büyükannenizi hedef alan bir kurşunun önünde durur muydunuz?"

"O benim alfam. Tabii ki ."

"O daha yaşlı, sen ise gençsin, yönetimi devralmaya hazırsın. Ölmesine izin vermelisin."

Silver onun yüzünün sert açılarına baktı; bu yüz hiçbir ölçüye göre güzel değildi ama yine de bu *onun* erkeksi güzellik standardıydı. Sert, kaba ve utanmazca erkek. "Mantıklı konuşmayı bırak. Çekilmez olmaya geri dön."

Gözleri kehribar rengine döndü, kolları çözüldü ve sonra gülmeye başladı, ses odayı doldurdu, onu doldurdu. Onu yakalayıp vahşi bir ayı gibi yatağa yuvarlamak ister gibi görüldüğünde, ona bunu yapmamasını söylemedi. Söylememiş olması, uyanmakta olan duygularının düğümlenmesine neden oldu - bu güçlü alfa, onun için içgüdüleriyle savaşıyordu ... tıpkı onun için kendi içgüdüleriyle savaştığı gibi.

"Çok iyi olacağım," diye söz verdi, yüzü içten içe aydınlanmıştı.

Vahşi bir şeyle oynuyormuş hissine kapılmıştı. "Artık dayanmanın ötesine geçtin."

O kadar çok güldü ki yavrulardan biri gibi sırt üstü yere düştü. Onun yanında yere uzanması sadece küçük bir hareketini aldı. Kollarına dayanarak, "Bu çok saçma bir konuşma," dedi.

"Ama eğlenceli." Saçının bir tutamını çekiştirdi, altın sarısı serin dökülüşünden büyülenmiş gibiydi, ellerinde topladı, parmaklarının arasından geçirdi, bir tutamını alıp yanağına sürttü.

Silver'kalbi içinde çok büyük hissediyordu.

Yeni inşa ettiği kalkanlarına dikkat ederek ama ilk engelde geri dönmek istemeyerek, bir elini Valentin'in göğsünün devasa genişliğine koydu. "Senin olsaydım," dedi, "bana nasıl davranırdın?"

"Lanet bir kraliçe gibi." Valentin saçlarını hafifçe çekerek onu kendine yaklaştırdı. "Ayrıca muhtemelen seni biraz delirtirdim," dedi omuz silkerek. "Ayılar biraz dik kafalı olabiliyor - bu sadece söylenti değil. Ama sanırım senin kafan da bir o kadar sert olabilir, o yüzden sorun olmaz. Ben de sana dokunurdum. Hem de çok."

Kaşları yeniden çatıldı, göğsündeki homurtu da geri geldi. "Ama sadece sana zarar vermeyecekse. Acıtmadığı sürece, muhtemelen her boş saniyemde seni bir yatağa ya da duvara fırlatırdım ve beni aşağı çekene kadar seni kızdırır, öper, okşardım ve çıplak ten ayrıcalıkları talep etti."

Bu ilkel zihinsel görüntü, içindeki uzun süredir uykuda olan vahşiliğe, bir zamanlar bir kır yolunda çığlık atarak koşan kıza hitap ediyordu

Çünkü Sessizlik bir kafesti ve o özgür olmak istiyordu. O taşra yolu, çocuklarının eğitim gördüğü ve Silver'ın kafesi bir gereklilik olarak kabul ettiği Mercant arazisindeydi.

Ancak kurallar değişmişti. "Seni tekrar öpmek istiyorum." Kirli sakalını yanağında hissetmek, diliyle onun bariz erkekliğini tatmak istiyordu.

Sert bir nefes. "Buraya gel o zaman." Elini kızın sırtının alt kısmına koyarak onu yukarı ve üzerine doğru itti. Kadın direnmedi, kısa süre sonra kendini sıcak bir kas duvarının üzerinde buldu, adamın kokusu ter kokusuyla kaplanmıştı ve bu da adamın kokusunu daha derin, daha topraksı bir hale getiriyordu.

"Ağırlığımı dayanılabilir mi?"

Yanaklarını kırıştıran gülümsemesi Starlichka'nın midasını bulandırdı, bu his onu ürküttü. "Starlichka, beni istediğin zaman ve istediğin kadar yatak olarak kullanabilirsin." Elini kızın alt kıvrımlarına götürdü ve parmaklarının göğüs kaslarına saplanmasına neden olan künt bir takdirle sıktı.

"Siz, Bayan Mercant, şimdiye kadar en seksi kadınsınız." Bu kez göğsü titrediğinde, meme uçlarının sert noktalarına değiyordu. "Sizi ilk gördüğüm günden beri takım elbiselerinizden soymak istiyordum."

Bacaklarının arasında sıcak bir nabız vücudunda daha yukarılara doğru kayan Silver, parmak ucuyla dudaklarının şeklini takip etti. Adam inledi ve parmağını ısırmaya çalıştı. "Benimle alay etmeyi bırak." Bir sonraki ısırık boğazındaydı.

Bunu tüm vücudunda hissetti.

Bir elini onun omzuna koyarak aşağı doğru itti. Tuğla bir duvarı yerinden oynatmaya çalışmak gib. Sıcak, kaslı bir duvar olduğu yerde kalmaya kararlıydı. "Öpüşmeyi ben yapıyorum." Ses tonunu buz gibi yapmıştı.

Elbette altındaki ayı üzerinde pek bir etkisi olmadı. Adam kadının kalçalarını tekrar sıktı, kendini beğenmiş bir sahiplenmeyle yanaklarını avuçladı. "Yap o zaman."

"Benim yolum."

Yıldırım bulutları yüz ifadesini kararttı. "Sen bir öpüşme uzmanı değilsin."

"Hızlı öğrenirim." Dudaklarını onunkilere bastırarak onu susturdu.

Adam inledi ve dilini dudaklarının üzerinde yaladı.

Teması kesti. "*Valentin*."

Başını yere eğerek okşadığı etini sıvazladı. "Özür dilerim. Centilmen ayı. Söz veriyorum."

Bu kez dudaklarını onunkilere bastırdığında, adam onun yönlendirmesine izin verdi. Temas son derece samimiydi, çenesini avucunun altında sert bir şekilde hissederken, dudakları sert ama hareketliydi. Onu yönlendirerek, dilini Valentin'in dudaklarının kenarında yaladı. Valentin onun altında ürpererek, boştaki elini onun sırtını hafifçe okşamak için hareket ettirdi.

Başını. Onun bilinçli şefkati, içinde bir şeylerin çekilmesine, erimesine neden oldu.

Sanki kalbini okşuyormuş gibi.

Valentin dudaklarını ayırdı. Bu bir davetti. Aynı zamanda bir meydan okumaydı. Silver kabul . Ve dilini onunkine değdirdi.

Titreyerek teması kesti, onun üzerinde sarhoş hissediyordu.

Gözbebekleri büyümüş, teni kızarmış, elleri hâlâ kızın üzerindeydi. "Bence, *moyo solnyshko*," dedi ciddiyetle, "uzman olabilmen için bol bol öpüşmeliyiz."

Silver sırf bu hissi deneyimlemek için yanağını onun çenesindeki kirli sakala değdirdi ve iniltisini içine çekti. "İrkımın ilk ortaya çıktığında Sessizlik'e karşı neden bu kadar çok savaştığını anlamaya başlıyorum."

Valentin onun ensesini sıktı. "Ağzını tekrar bana ver."

Silver işleri bu kadar çabuk kızıştırmamanın kötü bir fikir olduğunu biliyordu ama bu alfa ayısına karşı çok az savunması olduğunu keşfediyordu. Avuçlarını başının iki yanına dayayarak, onu kendi sahipleniciliğiyle öptü. "Şimdi benim kokumu taşıyacak mısın?"

Gülümsemesi yavaş ve çok ama çok tatmin ediciydi. "Beni damgalamaya çalışıyorsun."

Gözlerini onunkilere kilitleyerek bir elini onun saçlarında dolaştırdı. "Soruya cevap ver."

Onu biraz daha okşadı. "Ben zaten senin markanı taşıyorum, Starlight." Ani bir kaş çatma yüz hatlarını önce ona sokuldu. "Bir *durak* bu tarafa geliyor."

Silver'ın cevap vermeye fırsatı olmamıştı ki kapısı çalındı.

- - -

VALENTIN, Yakov'a gidip başka birini rahatsız etmesi için bağırarak zorunda kalmıştı ki, diğer adam rahatsız edici kapı çalma eylemini durdurdu. Yakov bağırarak karşılık verdi: "İşte sana iyilik yapıyordum! Paşa içeri dalacaktı ve Stasya'nın elinde seni suçüstü yakalayacak bir kamera olacaktı."

"Seni öldüresiye dövmemi mi istiyorsun?"

Yakov güldü. "Sinirli bir ayı kokusu alıyorum."

"*Yakov.*"

Pişmanlık duymadan gülen ikincisi nihayet ayrıldı, ama "Eğer partiye , bir sonraki ziyaretçin Stasya olacak!" diye seslenmeden önce değil.

O sırada, barbar bir centilmen ayı olduğu için dudakları öpücükten şişmiş olan Silver, partiye hazırlanmak için onu itmişti. Valentin hâlâ yerde yatarken, soğuk duşları düşünmeye çalıştı.

ve uyuz kurtlar. Ereksiyonu ona gülüyordu. Bu yüzden kendini Silver'ın gözlerinin nasıl karardığını, teması nasıl aniden kestiğini düşünmeye zorladı.

Omurgasından aşağı buz damladı, istekli sikiyle ilgilendi.

Silver henüz onun değildi. Sessizlik yine de eşini çalmayı başarabilirdi. Ayı kalbi onun için kim olduğunu uzun zamandır biliyordu. Kendisine bir daha asla aynı gözle bakamayacak bir kadına böylesine sert ve derin bir şekilde aşık olmaktan korkarak uzak duran adamdı.

Ama *Chert*, kimi kandırıyordu ki? İlk günden beri onun kızıydı.

Bugün onun makyajını yapmasını izledi; Silver'ın karıştırırken çok eğlendiği saçlarını çoktan düzeltmişti ve Nova'nın ona verdiği kış ışıltıları olan ince yeşil bir kazak giymişti. Onun kendi tişörtü ve yırtık kotu hakkında hiçbir şey söylemeyeceğini biliyordu - Silver onu olduğu gibi görüyordu - ama muhalif gruptaki yavruları görmeye gidip geldiği için ter içindeydi.

"Beni bekle," dedi kendi odasına gitmeden önce.

Duşa girerek terini yıkadı. Islak saçlarını kurulayıp kendi haline bıraktıktan sonra daha az yırtık kot pantolonunu ve daha önce giymediği koyu gri temiz bir gömleği giydi. Uzun kollu gömleği katlayarak Silver'ın kapısını çalmak için yürüdü.

Kapıyı açtı, ona yukarıdan aşağıya baktı. "Seni tanıdığımdan emin değilim."

Mükemmel şekilde parlatılmış dudaklarını öpmek isteyerek kollarını açtı. "En sevdiğin renkte nasıl görünüyorum?"

"Açıklanamayacak kadar saygıdeğer, ama görüyorum ki tarağınızı hâlâ bulamamışsınız."

Kıkırdayarak, çünkü Starlight'ın saçını gayet beğendiğini söyleyebiliyordu, elini uzattı.

Ona soğuk bir bakış attı ... ama tutkulu bir ateşle yanan buz kraliçesinin elini tuttu.

Silver Mercant'ın kendisinden olanlar için ölümüne savaşacağını, tüm kuralları çiğneyeceğini, her sınırı yok sayacağını biliyordu.

Valentin o insanlardan olmak istiyordu.

Ayı yüreği onu kazanma kararlılığıyla inatlaşırken, onu Mağara'ya ve StoneWater ayıları tarafından düzenlenen bir partinin sıcaklığına, neşesine ve kaosa götürdü. Ertesi gün hafta sonu olduğu için bu seferki büyük bir parti olacaktı. Yüreği kabardı. "Hiç kimse

daha iyi bir parti verir." Silver'ın dokunuşu, bu odadaki mutluluk, parçalanmış klanının kemirici acısını dindirdi.

"Bazı nedenlerden dolayı sizi tarafsız bir yargıç olarak görmüyorum."

Valentin sessizlik için elini kaldırmadan önce sırttı. Gürültücü ayılardan oluşan bir klan için birbirlerini çok çabuk susturdular.

Özellikle de

Bir ya da üç ihtiyar bazı kafaların arkasına vurduktan sonra.

"Bugün yeni bir klan arkadaşımızın doğumunu kutluyoruz!" İkinci tur kükremeleri susturmak için elini tekrar kaldırdı, bu sefer ayak sesleri eşliğinde. "Ancak partiye başlamadan önce onur konuğumuzun adını öğrenmemiz gerektiğini düşünüyorum."

Gürültü yeniden başlamadan önce bağırdı, "Sakin olun! Burada yeni doğmuş bir ayıdan bahsediyoruz, siz kabadayılardan değil!"

Kahkahalar, ardından daha fazla , dirseklerin bulutun kenarlarına gömülmesi. "En küçüğümüzün sesi kısılana kadar Klan arkadaşı revire geri döndü," diye emretti. "Yoksa yemin ederim birkaç kafatası kırarım."

Silver'ın sivri bir kaşını kaldırmasına neden olan bir popo okşaması ve kendi sevgililerinin popolarını okşamaya çalışan klan arkadaşlarının sırtarak gülümsemesini bırakarak Moira, Leo ve yavrularını Mağara'ya getirmek için döndü.

Ve Silver'ın eli klanının gözü önünde onun kışını okşadı.

Bölüm 30

Bu seferki **gürültü** Mağara'nın çatısını uçurmakla tehdit edecek düzeydeydi. Valentin gülünç bir memnuniyetle omzunun üzerinden baktı ve çok şey saklayan o görkemli gümüş gözlerle karşılaştı. "Ellerini benden uzak tutamıyor musun? Bunu biliyordum."

Cevap olarak bakışları içten içe bir ateşle parladı.

Kendini uzun zamandır olmadığı kadar mutlu hissederek, kalbinin üzerinde dans eden lanet olası bir köpek yavrusuyla, "Ben yavruyla birlikte buraya dönmeden önce onları sakınleştir," dedi.

İşi halledeceğini biliyordu. Ayılar Klanı, Gümüş Merkant'a karşı mı? Yarışma yok.

Beş dakika sonra Moira ve Leonid'le birlikte döndüğünde haklı olduğu kanıtlanmıştı, Moira yeni doğan bebeklerini kucağına almıştı. Bebek o uykulu bebek haliyle uyanıktı. Dikkatini Valentin'in yüzü, alfasının orada olduğunu ve onunla mutlu olduğunu anlamasına yetecek kadar uzundu ama şimdi annesinin tenine uykulu gözlerle bakıyordu, Moira bebeği göğsünde tutuyordu, gömleğinin düğmeleri buna izin verecek şekilde açıktı.

Çırılçıplak ortaya çıksa kimsenin umurunda olmazdı; Dönüşenler çıplaklık konusunda insanlardan ya da Psy'lardan çok daha rahattı. Ama Moira'nın da bebeği gibi sıcak kalması gerekiyordu, bu yüzden bol bir polar pantolon ve kendisinden çok daha büyük olan eşinin kareli gömleklerinden birini giymişti. Kolları ön kollarının yarısına kadar kıvrılmıştı, kuyrukları gevşekçe sarkıyordu, saçları dikkatsizce düğümlenmişti.

Parlıyordu, aşkla parlayan bir kadındı.

"Oooh." Huşu ve sevincin bastırılmış sesi, ölümcül derecede heyecanlı minik haydutlar da dahil olmak üzere sessiz bekleyen ayı sürüsünden onlara doğru fısıldadı.

Gümüş biraz kenarda duruyordu, ama Valentin elini uzattığında ona katılmakta tereddüt etmedi. Onun Yıldız Işığı ve karar kıldı. Valentin onu geri vermiyordu. Ayaklarını yere vurmak ve meydan okumasını göklere çıkarmak istiyordu. Sadece bebeğin alfa farkındalığı onu durdurdu.

Yeni ebeveynlere "Söz sizde," dedi.

Moira da eşine gülümsedi. "Onlara sen söyle, tatlım."

Eşini ve bebeğini kucaklayıp yanına alan Leonid, "Yavrumuzun erken gelişi bizi bir isim bulma konusunda biraz hazırlıksız yakaladı ama sonra onun tatlı yüzünü gördük ve içinde sakladığı yaramazlığı fark ettik bulduk," dedi. Arkadaşını şakağından öptü. "StoneWater, Danil 'Danusha' Popov ile tanış."

Gümüş'ünki hariç Mağara'daki herkesin yüzünde geniş sırıtışlar vardı; o da bebeğe dikkatle bakıyordu. Moira bebeği Valentin'e verdiğinde ve Valentin tüm meraklı küçük ayıların gelip yeni klan arkadaşlarını selamlayabilmesi için tek dizinin üzerine çöktüğünde, Valentin onun da en az yavrular kadar meraklı bir şekilde yakınında durduğunun farkındaydı.

Ancak daha fazla küçük beden kıpırdanarak yaklaştığında, onlara yer açmak için yoldan çekildi. Birkaç küçük tombul parmak bebeğin yanağına dokunmaya cesaret etti. Yeni doğmuş bebeğin minik klan arkadaşlarıyla tanışmaktan duyduğu mutluluk Valentin'in içine işledi, bir alfanın bilgisi açıklayabileceği bir şey değildi.

Yeni doğanın burada, klanının arasında olmaktan mutlu olduğunu biliyordu. Ama içlerinden en küçüğünün ne zaman yorulmaya başladığını da biliyordu. Yavrulara, "Onu daha sonra görebilirsiniz," diye söz verdi. "Şimdi dinlenmeye ihtiyacı var."

"İyi geceler bebeğim," diye fısıldadı birkaç ses hep bir ağızdan.

Valentin ayağa kalktı ve StoneWater'ın en yeni üyesini ailesine teslim ettikten sonra çifte revire kadar eşlik etti.

Daha sonra Nova'yı buldu. "Gel bizimle oyna," dedi, çünkü şifacıların durmaksızın vermek gibi bir huyu vardı. "Bence bu üçü bir ya da iki saat yalnız kalmaktan mutlu olacaklar."

Nova'nın gözleri onun yüzünü aradı. "?"

Valentin onun genç aileden söz etmediğini . Gülümsemesi solunca, "Bu gece olmaz, Nova," dedi.

Bu gece bir kutlamaydı.

Bu gece Silver onun k  n   okşamıştı.

Hatıra, yüzüne bir sırtı   yerleştirmek için yenilenen ıstırabını kesti.

Nova hemen gözlerini kıstı. "Ne kaçırdım?" "Chaos'a sorman gerekecek." Nova ters ters bakınca ona bir öpücük kondurdu, ofisinden geri döndü. "Sonra görüşürüz, Evanator."

Kafasına tıbbi malzeme atmakla tehdit etti. Mağaraya ve Gümüş'e döndüğünde bu durum sırtı    n   daha da derinleştirdi.

O anda ya  ları üç ila yedi arasında değişen şaşkın yavruların oluşturduğu yarım dairenin ortasında oturuyordu. Mağaranın geri kalanındaki gürültü seviyesi - parti tüm hızıyla devam ediyordu - iki metreden daha az uzaklaşana kadar konuşmalarını anlamasını engelledi.

". . gerçekten g  l  mseme  e izin yok mu?" Nurlan   a  k  n bir fısıltıyla sordu.

"Hayır," dedi Silver. "Sessizlik altında kimsenin gülümsemesine, gülmesine ya da ağlamasına izin verilmez."

"Ama ya kendine zarar verirsen?" diye sordu başka bir küçük ses.

"  nemli değil," dedi Silver. "Tepkilerinizi kontrol etmeniz ve a  lamamanız ya da duygularınıza başka bir şekilde ihanet etmemeniz bekleniyor."

Küçük bir el Silver'  n dizini okşadı. "  inden a  lad  n mı?"

Silver'  n gözleri konuşmacının yüzüne kilitlendi. "  ok zekisin. Adın ne senin?"

"Svetlana Valeria Kuznetsov," diye dikkatle konuşarak cevap verdi. "  o  unlukla Sveta'yım. Annem, babam ve Mi  ka bana Svetulia derler."

"Evet, Sveta, k    k  n i  imden ağlardım çünkü duygularımı saklamak acı verirdi," dedi Gümüş, onu bildiğinden daha çok bir ayıya benzeten keskin bir dürüstlükle. "Ama bir süre sonra ben de i  imden a  lamamayı öğrendim."

"Kulağa   z  c   geliyor." Dima'n  n yüz ifadesi kederliydi.

"Tek bildiğim buydu," dedi Silver. "Değişken bir ayı olmanın bildiğiniz tek şey olması gibi."

Bazı yüzlerde düşünceli ka     atmalar. "Artık gürültülü olmaktan hoşlanıyor musun?" Sveta uzun bir aradan sonra sordu.

"Gürültü m  ?"

"Daha önce sessiz olduğun için mi?"

"Oh, anlıyorum." Silver soruyu düşünmek için zaman ayırdı. "Duygu-gürültülü olmak- benim için yeni bir şey. Ama ... evet, sanırım gürültülü olmayı seviyorum.

Dünya, saf duygunun gücünü kaybetmenin açık dezavantajına rağmen, içinde duygu olan çok daha eklektik ve güzel bir yerdir. rasyonellik."

"Komik konuşuyorsun," diye gönüllü oldu Arkasha. "Yine de senden hoşlanıyorum." "Teşekkür ederim. Ben de senden hoşlanıyorum."

"Ya ben?" diye sordu birden fazla ses.

", " dedi Silver. "Bana karşı çok misafirperver davrandınız."

Gülümsemelerden oluşan bir gökkuşağı, saf masum neşe.

"Şimdi," dedi Silver ayağa kalkarak, "bence gidip partiye katılmalısın."

Valentin, yavrular ona sarılamadan önce öne çıktı. Onları ciyaklatan bir hırıltıyla kollarının arasına aldı, sıktı, öptü ve onlar tatlı masasını yağmalamaya gitti. Bugün kimse çok katı olmayacaktı, yine de bir noktada onlara gerçek yemek verilmesi muhtemeldi. Şeker canavarına dönüşmediklerinden emin olmak için.

"Küçük canavarlarla aran iyi," dedi Silver'a, elini sırf yapabildiği için kalçasına koyarak.

"Çocuklar çocuktur. Ama Sveta'nın sezgileri kuvvetli - onun yaşındaki bir çocuk için bu kadar keskin bir soru sorduğunu ilk kez duymuyorum.

Ona empati testi yaptırdınız mı?"

Valentin çenesini kaşıdı. "Psişik bir güç mü?"

"Psy, Sessizlik öncesinde diğer ırklarla evlendi ve karıştı. Genler daha geniş bir gen havuzunda yüzüyor."

"Onun hassas olduğunu, ona daha fazla özen göstermem gerektiğini hep biliyordum" - küçük gangster arkadaşlarıyla bile Sveta

"Ama bunun onun bir bebek şifacısı olduğu anlamına geldiğini düşündüm. Nova da öyle düşünüyor."

"İlginç." Gümüş gömleğinin yakasını düzeltti. "Empati tüm Dönüşen şifacılarda mevcut olabilir. Sessizlik bizi üçe böldüğü için ırkların birbirleri hakkında bilmediği o kadar çok şey var ."

Valentin ona daha kolay bakabilmek için döndü. Böylece herkes üzerine titrediğini *görebilecekti*. Hayır, kurnaz değildi. O

bir ayıydı. "Hepsi sessizlik miydi bilmiyorum," dedi kadın bir kırışıklığı düzeltirken. "Değişkenler mağaralarımızda kalmak konusunda iyi bir iş çıkarır." Birbirlerine sıkı sıkıya bağlı sürü ve klan yapıları onlara güç veriyordu ama aynı zamanda dışarıdan gelenlerin girmesini de zorlaştırıyordu.

Ağır bir bas ritmiyle müzik gümbürdeyerek canlandı.

Silver'ı kollarına için sabırsızlanan Valentin onu dansa kaldırdı. İnsanların ona çarpmaması için sırtını bir duvara dayadığından emin oldu, vücudunun büyük kısmı ona canlı bir kalkan oluşturuyordu. Onun ödülü, ayısı bir yavru gibi onun kokusunda yuvarlanana kadar ona lezzetli bir şekilde sokulmak oldu.

"Bana karşı hareket etmek için doğmuşsun gibi hareket ediyorsun Starlight," mırıldandı kulağına karşı. "Çıplak olarak birlikte çok iyi olacağız."

- - -

GÜMÜŞ elini Valentin'in gömleğinde gezdirdi, bir düğmeyi açtı, sonra iki. Parmakları aşağıdaki gevrek saç teline doğru kıvrıldı. Çıplak göğüslerini bu gevrekliğe sürtmenin nasıl bir şey olacağını merak etti.

"*Gümüş.*" Kara kaşları oniks rengi gözlerinin üzerinde toplanıyor, ifadesi sert. "Kes şunu yoksa centilmen bir ayı olmayı unutup seni yemeye başlayacağım."

Gürleyen ses parmak uçlarını titretti, göğüslerinin ağrmasına neden oldu. "Tamam."

"Tamam mı?" Gözleri kehribar rengine dönen adam ona ters ters baktı. "Berbat bir zamanlaman var." Geri çekildi, iki eliyle başını kavradı ve gözlerinin içine baktı. "Ben alfayım, Starlichka. Partiyi henüz terk edemem."

"Geri dönebiliriz." İçini bir aciliyet duygusu kapladı. Bu fırsatı sonsuza dek kayıp gitmeden önce değerlendirmesi gerektiğini söyleyen isimsiz bir panik. Çünkü beyninin arkasında duymak istemediği bir vızıltı başlamıştı.

İfadesi, Silver'a bu vahşi, sevecen ayının aynı zamanda iş sahasında son derece zeki bir rakip olduğunu hatırlatan bir algısallığa dönüşen Valentin, onun bakışlarını aradı. "Sorun nedir?"

"Mahrem ten ayrıcalıklarını deneyimlemek için sabırsızlanıyorum."

"Bana yalan söylüyorsun, Starlight," dedi, bunu yaptığı için incindiğini gizlemek için hiçbir çaba sarf etmeden.

Ve Silver onun acısının kendi kalbine de bir darbe olduğunu öğrendi. "Bu bir ihmal yalanı," diye fısıldadı, bedenleri ve zihinleri birbirine kilitlenmişti

Bir ayı kutlamasının gök gürültüsüyle çevrili samimi bir dünya.

"Gerisini sonra anlatırım." Anıyı , anı pürüzlü parçalara ayırmayacağı zaman.

"Seni bu konuda tutacağım."

"Daha azını beklemezdim." Kollarını onun sıcak bedenine dolayarak yanağını omzuna yasladı, boyu onunkine uyuyordu.

Onu kucağının sıcaklığıyla sarmaladı, bir eli sırtından yukarı, diğeri tekrar alt kıvrımlarına doğru kaydı. Yine de bu sefer cinsel değildi. Valentin'in alışmaya başladığı o sert, sahiplenici ve koruyucu tarzdaydı.

"Aşırı yüklenecek misin?" diye sordu kalbinin bas ritmi ona çapa olurken. "Sakin bana bu konuda yalan söyleme, *moyo solnyshko*. Eğer sana zarar vermeme neden olursan, seni asla affetmem."

Silver umutsuz bir kalkan tabakası daha oluşturdu. "Her şey kontrolüm altında." Yalan yok. Henüz değil.

Kendisini kurtaran ve hapseden kafesten kurtulduğu bu ana dalarak zihnini diğer tüm düşüncelerden arındırdı, dikkati sadece ona güneşim diyen ve gözlerinde yıldız ışığını gören vahşi, güzel adamdaydı.

Kocaman kalbinin sabit atışı.

Onu her tehdide karşı koruyacak bir bedenın çığ sıcaklığı.

Kokusunun toprak ve yeşili artık ona o kadar tanıdık geliyordu ki, kaybolduğunda onu arıyordu.

Klanın neşeli kutlaması fon müziğiydi, bağırışlar ve ayak sesleri daha büyük bir bütünün parçasıydı.

Sonra bacağındaki küçük parmakların çekiştirmesi geldi.

İrkilerek yere baktı ve Barnacle'ı gördü; koyu mavi bir kot pantolon ve -henüz- yemekle lekelenmemiş siyah bir gömlek giymişti. "Bu dansı bana lütfeder misiniz?" diye sordu mükemmel bir nezaketle.

ve telaffuzundan, birisinin ona öğrettiği kelimeleri aynen tekrarladığını anladı.

Silver Valentin'in içinde boğulmak, bir anda ömür boyu sürececek anılar biriktirmek istese de, bir çocuğun kalbini yaralamamak öncelikliydi. Sessizlik'te de aynı kararı verirdi, ancak o zaman çocuğun daha savunmasız olduğunu ve ilgiye ihtiyacı olduğunu söyleyerek bunu haklı çıkarırdı.

"Korkarım," dedi onu istese sonsuza dek tutacak olan ayıya, "daha iyi bir teklifim var."

Valentin, araya giren küçük adama kaşlarını çatarak baktı. "Kız arkadaşımı çalmaya mı çalışıyorsun, Dima?"

Üç yaşındaki çocuk kollarını açarak mükemmel bir ayı böğürmesi taklidi yaptı. Dima'nın kasıla kasıla yürümesine neden olan bir gururla gülen Valentin, Gümüş'ü serbest bıraktı. "Benim olanı geri almak için geri döneceğim, Starlight."

Bu söz bir alfanın gücüyle cınladı.

Bir saniye sonra, elinde bir kadeh şampanya tutan bir klan arkadaşı tarafından dansa çekildi Dima "dans ederlerken" Silver'ın ellerini tutuyordu. Ve Silver Mağara'nın gürültüsünün çok ötesindeki ağaçlardan gelen fısıltıları duydu.

Henüz değil, dedi beynine. *Bana biraz daha zaman ver. Sadece biraz daha.* Sessizliğin gelecek on yılları boyunca ona yetecek anılar oluşturmaya yetecek kadar.

Bölüm 31

Sevgili Rita Teyze,

Oldukça baskın bir ayıyla ilk kez mahrem ten ayrıcalıklarını paylaşmak üzereyim.

Tavsiyeniz var mı?

~ Heyecanlı Ayı Olmayan

Sevgili Heyecanlı Ayı Olmayan,

Önümüzdeki hafta için tüm randevularınızı iptal edin ve yola devam edin.

~ Rita Teyze

-*Wild Woman* dergisinin Şubat 2080 sayısından: "Ten Ayrıcalıkları, Stil ve İlkel Sofistike"

Valentin kaçabildiğinde **gece yarısıydı** ve o zamana kadar centilmenlik eğilimleri o kadar zayıflamıştı ki, eşini korkutmaktan korkardı - eğer bu eş, çelik gibi sert olan ve ona vahşi bir sefahat gecesine hazır olup olmadığını sorduğunda kesin bir evet diyen Silver Mercant olmasaydı.

Sonra tekrar kıcını okşadı.

Onun sahiplenici parmaklarını kısa süre içinde teninde hissetmezse ikiye ayrılma tehdidinde bulunan horoz, onu kendi odasına değil, kendi odasına götürdü. Böylece rahat edecekti. Böylece ona daha da yaramaz, seksi şeyler yapmasına izin verecekti.

Onu tepeden tırnağa yiyip bitirmeyi, sonra da ikinci bir tane için geri dönmeyi planlıyordu.

Kapıyı kapatıp arkasından kilitledikten sonra botlarını ve çoraplarını çıkardı, gömleğinin düğmelerini açmaya başladı. Silver'ın gözleri onun her hareketini takip etti ve sonra orada durdu, gömleğinin kenarlarını ayırdı ve omuzlarından itti. Gömlek, kalbinin çarpıntısından zar zor duyduğu yumuşak bir ses mırıltısıyla yere düştü.

"Hissettiklerini seviyorum." Silver tırnaklarını onun göğsünde gezdirdi saçları, boğa için kırmızı bir paçavra gibi hafifçe çizildi. Onu kendine çekti

Kollarından tutarak yatağa doğru yürüdü ve onu şiltenin üzerine attı. Ona istediği zaman durmasını söyleyebileceğini söylememişti - eğer Silver Mercant durmasını isterse, bunu açıkça belirtecekti.

"Bunların çıkarılmasını istiyorum," dedi ve botlarını çıkarıp omzunun üzerinden attı.

Gözlerini ona diken Silver doğruldu ve ellerini içinde parıltılar olan ince kazağının altına indirdi. Bir saniye sonra kazak kayboldu ve Silver sütyenini görebildi. Sade siyahtı, gösterişsizdi ve bu onu ateşledi. Yatağa çökerek onu yere yatırdı -ağırlığının ve gücünün ona zarar vermediğinden emin olmaya dikkat ederek.

O bir ayıydı, lanet bir vahşi değil.

"Harika göğüslerin var," dedi, filtrelerini çıkarmış ve bir eli sütyeninin siyahıyla çevrelenmiş kremi bir kürenin üzerindeydi.

Adamın elinin altında kasıldı. Adam daha sert sıktı. Kadın ürperdi, gözleri karardı. Ama ona durmasını söylemediği için, bu sefer obsidiyenin iyiye işaret olduğunu düşündü. Boştaki eliyle çenesini kavrayarak ağzını onunkine bastırdı, öpücüğü tamamen dil ve talepten ibaretti. Silver aldığı kadar iyi karşılık verdi, kollarını ve bacaklarını onun etrafına doladı ve dilini onunkine karşı kullandı.

İnleyerek, ereksiyonunu kadının kalçalarının arasındaki oyuğa yerleştirdi. "Seni çok sert becereceğim, Starlight."

Silver'ın tepkisi alt dudağını ısırma oldu. Onun da filtrelerinin kapalı olduğu belliydi.

Arkadaşının da kendisi gibi onun için deli olmasından duyduğu zevkle göğsü guruldayarak ayağa kalktı ve kot pantolonunu yırtabilmek için onun tutuşunu kırdı. Kelimenin tam anlamıyla parçaladı, kumaş pençelerinin ve sert çekişlerinin altında parçalandı. Külotu da siyahtı. Onları şimdilik bıraktı çünkü siyahın kremi tenini çerçevelemesini seviyordu.

Kotun parçalarını bir kenara atarak ellerini kadının kalçalarında gezdirdi. Gözleri karanlık ve gizemli olan Silver konuştu. "Çıkar üstünü pantolon." Bu bir talepti. Hoşuna gitmişti.

Onunla oynarken, kollarını onun üzerinde birleştirdi ve sınav çeker gibi eğildi. Dudaklarına karşı "Yap beni," diye meydan okudu.

Silver bacaklarını makaslayarak onu şaşırttı ve sırt üstü yatırdı.

"Bunu nereden öğrendin?" diye sordu, yenildiği için mutluydu. Çünkü bu, ellerinin artık onun kot pantolonunun bel bandında olduğu anlamına geliyordu. *O Bozhe!* Silver'ın parmakları, o çalışırken adamın şişmiş sikini okşuyordu.

Arzusunu gizlemek için hiçbir girişimde bulunmadan sadece onu izledi. "Fiziksel bir insan olmamam, fiziksel bir şey anlamına gelmez.

Gerekirse kendimi nasıl biliyorum," dedi, soğuk kelimeler tenindeki kızarıklıkla çelişiyordu, havada yoğun bir uyarılma kokusu vardı.

"Bence sen çok fiziksel bir insansın, Starlight." Sessizlik olmadan, Gümüş Merkant derisinin altında bir ayıydı.

Altına giydiği siyah boxer külotu ortaya çıkarmak için pantolonunu çekiştirdiğinde kanıtladığı gibi. Kontrolü yeniden ele almadan önce pantolonu çıkarıp yatağın kenarına bırakmasına izin verdi, onu sırt üstü çevirdi ve boynuna ıslak bir öpücük kondurdu. Kızın yanıtı tırnaklarını adamın sırtına geçirmek oldu. "Dilimi seviyor musun, *moyo solnyshko?*" diye sordu elini vücudunda gezdirerek. "Sana onunla başka neler yapabileceğimi göstereyim."

Sütyenini pantolonuna gösterdiğinden daha büyük bir özenle çıkardı -sütyeni seviyordu, içinde nasıl görüldüğünü seviyordu- bir kenara fırlattı ve ellerini göğüslerinin cömertliğiyle doldurdu. Meme uçları koyu pembeydi ve adamın ağzını sulandırıyor. Baştan çıkarıcı *Gümüş* -onun Gümüş'ü- olduğunda baştan çıkarıcılığa karşı koyacak biri değildi, başını eğdi ve ziyafet çekti. Çılgılığı keskindi, elleri adamın saçlarını sıkıca kavriyor ve vücudu adamın altında kıvrılıyordu.

Sadece meme ucunu değil, göğsünün bir kısmını da ağzına aldı, dişleriyle etini sıyrarak yukarı çekti, sonra dilini küçük acının üzerinde gezdirdi. Okşamayı diğer göğsünde de tekrarladığında, eli zaten ağzıyla ıslattığı göğsünü sıkıp okşarken, Silver "Seni ısırmak istiyorum" dedi. Kelimeler nefes nefese kalmıştı.

"Güzel." Zevkli işine geri döndü. "Tadın hayal ettiğimden bile daha güzel. Seni yemek istiyorum."

Silver'ın tırnakları sırtını çizdi.

Göğsünden derin, gürültülü bir ses çıkararak, alaycı bir cezalandırmayla meme ucunu hafifçe ısırdı. Kadın sarsıldı... ve sertçe çekti

Saç. Ona karşı güldü. Evet, Starlight ayı eşiyle nasıl başa çıkacağını çok iyi biliyordu.

Vücudunun ortasından aşağıya doğru öptü, bir çizgi yaladı külotunun bel bandı boyunca. Bu engeli ortadan kaldırması bir saniyesini aldı. İki hızlı pençe darbesiyle işini bitirdi.

"O kadar çok kıyafetim yok," diye hatırlattı Silver, kızın kalçalarından birini omzuna doğru çekerken.

"Külot giymeyi bırak. Sorun çözüldü." Kız onun bu çok mantıklı önerisine cevap veremeden, adam kızın erotik kokusunu tatma dürtüsüne teslim oldu ve diğer bacağını omzunun üzerinden çekerek yüzünü kızın amına gömdü.

Bu seferki sarsıntısı onu yataktan fırlattı. Ama ona durmasını söylemedi.

Tanrı'ya şükür.

Valentin onu yaladı, emdi, okşadı ve içine çekti. Kızın sıvı ihtiyacı ve narin yumuşaklığı öylesine sarhoş ediciydi ki, Valentin'in başı döndü. Bir parmağını onun kılıfına sokmaya çalıştığında, hiç sorun yaşamayacağı kadar ıslanmıştı. Bir gerçek dışında. "*Chert voz'mi*. Çok sıkısın." Kaşlarını çatarak yukarı baktı ve onun aşağı baktığını gördü.

Dudaklarını yaladı, nefesi kesik kesik geliyordu, "Aşırı şişmiş bir ayıyla cinsel ilişkiye girmeyi planlamamıştım, yoksa kendimi " dedi.

Onunla birlikte sevinerek kahkahalar attı. "Evet, ben aşırı büyümüşüm. Fark etmenize sevindim." Ayısı kendinden emin bir şekilde kasıla kasıla yürüyordu. "Şimdi beni defalarca ve defalarca alabileceğinden emin olalım." Başını eğerek, eşini çılgınca tahrik etmek için elinden geleni yapmaya devam etti
Çılgınca. O kadar deliydi ki belki de çiftleşmelerini engelleyen kalkanları indirecekti.

Ona karşı mümkün olan her şekilde açıktı.

Kalçaları titriyor, amcığı dilini ve parmaklarının kalın girişini sıkıyor ve ilkel kalbini memnun edecek kadar yüksek zevk çılgılığı atıyordu. Ama daha yeni başlıyordu. Onun lezzetli bir şekilde bedeninin üzerinde tekrar yükselirken, geçtiği her santimi öptü ve her yerini işaretlemek için kirli sakalını ona sürttü. O

Yapabildiği için göğüslerini okşadı, zaten şişmiş olan ağzını sıcak ve derin öptü.

"Dudaklarında kendi tadımı alabiliyorum."

Sesinin boğukluğu, sikinin etrafında acımasızca sıkın bir bant gibiydi. "Tadın balın en güzel hali gibi," dedi tekrar aşağı inmeden önce.

Bu ana yemekle ilgiliydi.

Dişlerini amının narin kıvrımlarında kullandı, parmaklarını biraz daha kuvvetle içeri itti, onu sikinin girişine hazırlamak için içine doğru yaydı.

Çılgılık çılgılığa tekrar boşaldı, iki parmağı içindeydi, pedler, ayı dişilerinin bile ona sarılıklı bir gözle bakmasına neden olacak kadar büyük olan genç bir adam olarak öğrenmeyi kendine iş edinmiş *olduğu* bir noktaya baskı yapıyordu. Hepsi bunun içindi, ince eşini sıkı iç kasları, gece yarısı sönmüş gözleri ve onun için çok ama çok ıslak olan amcıyla tatmin edebileceğinden emin olmak içindi.

Son bir sahiplenici yalamadan sonra dizlerinin üzerine kalktı, külotunu çıkarmayı başardı, sonra bacaklarını kaldırdı, dizleri kollarının üzerinden sarktı ve "Hazır mısınız?" dedi. Aletinin hevesli başı kadının kavurucu sıcaklığını dürttü.

, *kaybedecekti.*

Silver kollarını başının üzerine kaldırdı, göğüsleri onunla alay ediyordu ... ve gülümsedi. "Yap şunu."

Valentin'in zihni kısa devre yaptı. Onu bir mağara adamı gibi kızın içine girmekten alıkoyan tek şey, bunun kızın ilk seferi olduğunu bilmesiydi. Kalçalarını iyice iterek, yavaş ama acımasızca içeri itti. Yüz hatlarında acının fısıldadığını gördüğü anda dondu kaldı. "Hayır mı?"

"Dedim ki," diye hırladı, "*yap* !"

Gürleyerek ona karşılık verdi, sert ve derin bir şekilde içeri itti. Kadının nefesi, adamın zevk dolu acı dolu iniltileri arasında kayboldu. "Amin sikimin etrafında bir mengene gibi."

Kaslarını da sıkı.

"Kötü, kötü Starlichka." Kadının bacaklarını indirerek, onun üzerinde duracak şekilde yer değiştirdi.

Bacaklarını ona doladı. "Bir gazetede bir makale okudum. Mağara'da bulduğum bir dergide, kadınların cinsel ten ayrıcalıkları sırasında bunu yapmasının erkeklerin hoşuna gittiği yazıyordu."

"Bu adam öyle, tek bir vuruşta taşaklarını patlatmak üzere olduğu zamanlar hariç." Onu öperek bir, belki iki santim geri çekildi, sonra tekrar soktu. Ve yatakta onunla birlikte yatan acımasız kadın onu tekrar sıktı.

Valentin sadece bir ayıydı. Kendini kaybetti, omurgası kilitlenmeden önce iki sert, hızlı vuruşla çekip geri itti ve ıslak bir sıcaklık fışkırmasıyla içinde patladı.

- - -

GÜMÜŞ, Sessizliğin son duvarlarını kasten aşmak ve sonuçlarıyla yüzleşmek için bilinçli bir karar vermişti. İçeri girerken bu sonuçların neler olabileceğini biliyordu - özellikle de daha önceki aşırı yüklenmeden sonra. Yine de önceden bilmesine rağmen, zihni dışarıya doğru patlamış, kanlı parçalar içine saplanmış gibi hissetti.

Önemli değildi.

Valentin'kalbinin kendisine çarptığını, vücudunun ağırlaştığını hissederken olmazdı. Zar zor nefes alabiliyordu ama yine de bu onun için fark etmiyordu. Çünkü artık anlamıştı, işleri karmaşıklaştıranın seks olmadığını anlamıştı.

Bu, ayısıyla yaptığı şeyin basit bir fiziksel etkileşimle ilgisi yoktu.

"*Solnyshko moyo.*" Anlamı basit bir sıralama değişikliğiyle ham bir samimiyete dönüşen kelimeleri kabaca söylerken boynunun ıslaklığına bir öpücük kondurdu.

Kalbimin güneşi. Hayatımın güneşi.

İri yarı, körpe ayısından gelen tutkulu, romantik sözler onun ruhunu derinden etkiledi ve karşılığında ona verebileceği sözcükler aramasına neden oldu. Valentin gibi değildi, sevgisini nasıl göstereceğini her zaman bilemiyordu. "Valyusha," dedi, sonra tıkanı, ona karşı hissettiklerinin gücü boğazını düğümledi.

Ama başını kaldırdı ve gülümsedi. "Tekrar söyle. Hoşuma gitti."

"Valyusha," dedi, sonraki sözleri ruhunun derinliklerinden geliyordu, tüm mantığı ve duyguyu yerle bir eden kelimeler. "*Benim* Valyusha'm."

Valentin gizli bir zevkle kehribar rengi gözlerini ondan ayırdı ve aralarındaki samimi bağı kopardı. Yalnızlık ani, ürkütücü ama geçiciydi. Onu göğsüne doğru çekiyordu.

Neredeyse hissetmeden önce. Adamın üstüne çıkana kadar yer değiştirdi ve yüzüne bakabildi. Gözleri ağırlaşmış, teni kızarmış, dudakları kıvrılmıştı. "Çok güçlüsün, Starlight."

"Ve düşünün," dedi, "ben sadece başlangıç seviyesindeyim." Deneyimsizliği kalçalarının arasında bir sızıya dönüşmüştü, kendini kullanılmış hissetmesine neden olan ilginç bir zevk ve acı dalgasıydı - *doğru* hissettiren bir şekilde. Çünkü o da Valentin'i kullanmıştı, ama bunların hiçbirisi acı vermek ya da özgürce verilenden fazlasını almak için yapılmamıştı. İkisinin de skor tutmadığı eşit bir alışveriş.

Valentin neredeyse sadece *onun* zevkine odaklanmıştı.

"Bana yaptığın gibi seni de kırılma noktasına getirmeyi öğrenmeyi planlıyorum." Işık hızında ilerlemek zorundaydı, zaman avuçlarından su gibi akıyordu.

"Starlight, bunu var olarak yapıyorsun." Valentin elini onun sırtından aşağıya kaydırdı. "Çok güzel bir kığın var. Bunu sana hiç söylemiş miydim?"

"Bunu bana istediğin zaman söyleyebilirsin," dedi, kendi kalbi ağrırken bile gözlerinin kahkahalarla dolduğunu görmek için. Organın duyguların ağırlığıyla böyle bir şey yapabileceğini hiç bilmiyordu. Acıdı.

Valentin'in kahkahası onun açgözlü bakışları karşısında soldu. "Konuş benimle. Seni üzen ne?"

Üzücü.

Ne kadar basit bir kelime. Ne kadar güçlü bir kelime.

Kalbindeki sızı daha da derinleşti, sertleşti, karardı. "Kolay kolay güvenmem."

"Bunu, selam vermek için döndüğümde bana o boş "seni tanıyor muyum" suratını yaptığın on birinci seferden sonra anladım."

Dudakları kıvrılmak istedi. Bir eğlence hissine neden böyle fiziksel bir tepki versin ki? Bu hiçbir şeyi değiştirmede. Hızla geçip giden ellerini tutacak kadar sıkı kavrayamıyordu.

saniyeler. "Ama," diye fısıldadı, "ilk tanışmamızdan bu yana geçen sürede senin hakkında bir şeyler öğrendim."

"Ne?" Adamın eli hâlâ kadının kalçasındaydı ve ağır kaslı vücudu, asla ona karşı kullanılamayacak ilkel bir güçle dolu, yakıcı bir sıcaklıktan oluşan bir duvardı.

Onun gözlerinin yoğun karanlığıyla karşılaştı. Artık o gözleri okuyabiliyordu, o kadar net okuyabiliyordu ki, neden onları aşılmaz sandığını merak etti. Gördüğü şey, kendi gözlerinin başka bir açıklanamaz duygusal tepkiyle yanmasına neden oldu. "Valyusha'mın bana yalan söylemediğini öğrendim. Bazen bana hiçbir şey söylemez, bazen de çok az şey söyler ama yalan söylemez."

Kaşlarını çatı. "*Durak* gibi mi görünüyorum? Elbette eşime yalan söylemeyeceğim."

Onun iddiasına itiraz etmedi; o da bunu hissetti, onun anahtarının kilidi olduğunu hissetti. Ya da belki de bu, iki anahtarın karşılıklı olarak birbirlerinin ruhlarının kilidini açtığı bir durumdu. "Bunun seni benim dünyamda ne kadar olağanüstü kıldığını biliyor musun?" O, kavrayışın ötesinde bir armağandı. "Aileme güveniyorum ama sadece Büyükanne ve Arwen'e bana asla yalan söylemeyecekleri konusunda güveniyorum."

Alnına çizgiler kazınmış. "Ama senin ailen sadakatle ilgili." "Bizler ağdaki gölgeleriz. Yalanlar sözlüğümüzün bir parçasıdır."

Valentin'in kaşları daha da çatıldı. "Bana yalan söyleme, Starlichka." Bu bir emirdi. "İhmal ederek bile olsa. Artık değil."

"Asla," diye söz verdi, parmak uçlarını adamın çenesine dokundurarak. "Buna yemin ederim."

Silver da büyükannesi gibi nadiren söz verirdi ve aynı nedenden ötürü - bir kez söz verdiyse, dönmezdi. Hafızası yerinde sürece, zihni çalıştığı sürece, sözünü tutacaktı... neden verdiğini artık anlayamasa bile. "Sana yalan söylemeyeceğim, Valentin. Yaşadığım sürece yalan söylemeyeceğim."

Valentin'in göğsünden gelen o derin gümbürtü, elini tenine dayadığı yeri titretti. "Bana söylemediğin şeyi söyle," diye talep etti. "Bütün canavarlarınla senin yanında savaşacağım, *solnyshko moyo*. Tek yapman gereken onları işaret etmek."

Onun yanında, onun için değil. Evet, bu alfa ayısı onu hiç kimsenin kadar iyi anlıyordu. Ve o kocaman kalbi kırmak üzereydi.

Çünkü bu canavarla ayısı bile savaşamazdı. "İnsanlar Psy yeteneklerinden, Psy güçlerinden bahsediyor." Yüzyılı aşkın bir süredir

Psy ırkının yöneticileri, diğerlerinin Psy denince akıllarına gücün gelmesini sağlamıştı. "Psy'ların akılsız katillere dönüştüğü salgınlardan sonra bile, çoğu insan sadece zihinsel bir virüsle vurduğumuza inanıyor. Kötü şans, ama Psy gücünün aurasını azaltmaya yetmedi."

Kaleb bu gücün yaşayan bir sembolüyken, Oklar şiddet içeren yeteneklerini zarar vermek yerine yardım etmek için kullanan kahramanlarken, M-Psy sayısız hastalığı teşhis etmeye devam ederken ve Es'ler onlara ihtiyacı olan herkese kalplerini açarken başka türlü nasıl olabilirdi?

"Diğer tarafta ne var?" Valentin elini kızın saçlarında dolaştırdı, onun için ölebilecek büyük bir yırtıcıydı. "Bana anlatmaya çalıştığın şey bu, değil mi Starlichka? Bunun sadece yetenekler ve güçlerle ilgili olmadığını."

"Evet." Silver onun kendisi için sadece kalmayıp öldürebileceğini de bilip bilmediğini merak ediyordu. Paralı askerlerin sevdiklerinde çok az sınırları vardı. Ama o vahşî kadın, atalarının tutkusunu hisseden kadın, yakında bu dünyadan silinecekti. "Hiç kimsenin konuşmadığı şey Hediyeler arasında lanetler de var."

Bölüm 32

Bu kadar genç olmasına rağmen Silver'ın ben öldükten sonra bu aileye liderlik edecek zekaya, ruha ve güce sahip açık ama ölürse bunu yapamaz. Onu hayatta tutmanın bir yolunu bulmalıyım.

-Ena Mercant'ın kişisel günlük kaydı (7 Mart 2057)

VALENTIN elini saçlarında gezdirdi, dikkati baskın bir dalgaydı.

Artık erteleyecek, kişisel lanetinin mucizevi bir şekilde tersine dönmesini umacak zaman yoktu. "Nova'nın şu anda ne yaptığını biliyor musun? Kaos'la Dima'nın bu sabah sırf eğlenceli olduğu için pantolonunu çıkarıp yarı çıplak koştuğunu konuşuyor. Arada bir durur ve "popo dansı" yapardı. Nova yapamadı onu yakalayın çünkü gülüyordu."

"Çocuk haklı," diye gürledi Valentin. "Pantolonsuz dolaşmak eğlencelidir - gerçi ben olsam gömleğimi de çıkarırdım."

Valentin'in hafif sözlerine rağmen dudakları kıvrılmamıştı, kehribar rengi gözleri parlıyordu ... ve algıları aniden keskinleşmişti. "Onları nasıl duyabiliyorsun?" diye sordu Valentin, kasları onun altında gerilmişti. "Kulaklarım bir Psy'da olması gerekenden çok daha iyi işitiyor ve konuştuklarının tek kelimesini bile duyamıyorum."

"Çünkü olay ormanda geçiyor ve ay ışığında yürüyüşe çıkarken yavruları uyuyor, ona bakan büyükanne ve büyükbabası da ona göz kulak oluyor." Durakladı. "Ailen mi?"

Başını salladı, yüzünden bir gölge geçti. "Babam öldü. Annem vahşi doğayı tercih ediyor." Çok şey söyleyen ama yeterli olmayan kısa kelimeler. "Kaos'un ailesi olmalı - Rockies'te kız kardeşiyle vakit geçirdikten sonra ziyaret için bu sabah geldiler. Bir boz ayıyla çiftleşmiş. Boz ayılar kötü huylu yaratıklardır."

Silver'in çok fazla sorusu vardı ama bu gece sırları açıklayan oydu. "Nöbetçilerinizden birinin Pavel'e bir rapor gönderdiğini de duyabiliyorum."

"Ahlaksız bu gece nöbeti yönetecek." Valentin onu yavaşça ve derinlemesine öptü, sanki tadını çıkarıyormuş gibi, sonra da vücudunun güçlü cüssesinin altında kalacak şekilde çevirdi. "Süper işitme kulağa bir lanet gibi gelmiyor. Dönüşenler için bir güç olarak kabul edilir."

"Eğer kontrol edebilseydim ben de bir güç olarak görürdüm." İki elini de kulaklarına bastırdı. "Bu benim çocukken yaptığım şeydi. Büyükanne ikincil kalkanları indirdi. Telepatik kalkanlarım zaten vardı, beni neden bu kadar güçlü askeri sınıf kalkanlar yaratmaya zorladığını anlamıyordum.

titanyum." Silver her zaman güçlü bir iradeye sahipti.

"Büyükanne bunu yapmak istemedi," dedi Silver, çünkü Valentin'in bunu bilmesi önemliydi, "ama başka seçeneği yoktu. Kendimi koruyabilmem için en büyük zayıflığımı bilmem gerekiyordu." O zamanki çocuk halini düşündü. "Sesimi kaybedene kadar çığlık attım, çığlık attım ve çığlık attım."

Valentin'in ifadesi uğursuz bir şekilde karardı. "Ena-"

"Benden çok daha fazla acı çekti ama bunu asla kabul etmezdi." Silver, büyükannesinin kucağında uyanan ve çok daha küçük bir çocuk gibi sallanan kişinin kendisi olduğunu biliyordu. "Başka seçeneği yoktu. Tehlikeyi anlamak zorundaydım. Çünkü normal işitenlerin aksine, Tp-A atamasına sahip olanlar kulaklarını tıkayarak sesi engelleyemezler."

Valentin'in yüzünde artık sert çizgiler vardı, sesi o kadar kabaydı ki insan sesi bile . "Ses için A mı?"

"Evet." Onun kontrol edemediği saçlarını geriye doğru taradı. "Benim 'duyduğum' ses psişik bir yolla geliyor. Kimse bunun sese nasıl dönüştüğünü gerçekten bilmiyor; sesli telepatlar o kadar nadir ki, bu alt-tanımla ilgili araştırma yok." Uzun zamandır ölüm cezası olarak görülürken ne anlamı vardı ki?

"Kalkanlarınızın düşmesine izin verirsiniz gürültünün sizi boğacağını mı söylüyorsunuz?"

"Kalkanlarını indiren her saf telepatın başına gelen budur." Ezici bir gürültü kükremesi. "Dünyanın telepatik gürültüsü

kaostur-bir telepatin gücüne ve çevredeki korumasız insan sayısına bağlı olarak, onlarca, yüzlerce veya binlerce zihin tarafından boğulmak anlamına gelebilir. Milyonlarca rastgele düşünce, hiçbir mantık ya da neden yok."

Valentin onu tekrar öptü, göğsü ayının tedirginliğiyle gümbürdüyordu ve sesi giderek ilkelleşiyordu. "Bir ayının içinde olmak gibi

Bir ayı değişkeni için son derece zengin kokulu bir ortam." dedi.

"Birimizi bir parfümeriye kapatın, çok kısa bir süre içinde fiziksel acı çekmeye başlarız."

"Aynen öyle." Silver onun omuzlarını okşadı, kaslar gerginlikten kaya gibi sertleşmişti. "Bu bilgiyi işlemesi gereken kanallara çok fazla girdi giriyor - sonuç olarak çeşitli yöntemlerle kontrol edilebilir. Sen burnunu sıkıp kapatabilirsin; ben telepatik kalkanları indirebilirim."

Valentin başını salladı.

"Bu aynı zamanda bir derece meselesi." Silver'ın bunu için bir ömrü vardı. "Eğer telepatimi etkilenmeden kullanmak istersem, bunu yapabilirim. Sadece kalkanlarımın gücünü ayarlamam gerekiyor."

"Bu sesli telepati ile çalışmaz." Soru değildi, çünkü alfa ayısı onun nereye gittiğini anlamayacak kadar zekiydi.

"Ya hep ya ." Silver ona dokunmanın verdiği basit zevk için saçlarını tekrar geriye itti. "Onu engelleyebilirim ya da açık tutabilirim. Bu da ses kanalım tamamen açık olduğunda duyduğum tek şeyin *gürültü* olduğu anlamına geliyor. Ulusal bir ormanın ortasında tek başıma olsam ve etrafta tek bir zihin olmasa bile bunun hiçbir önemi olmaz." Silver hipotezinden emin olmak için tam olarak bunu yapmıştı.

"Böyle bir durumda, ağaçların hışırtısını, suyun düşüşünü, toprağın çöküşünün duyuyorum, ormandaki her ağaç, her su damlası, her toprak ayağı için binlerce kez büyütülmüş olarak." Doğa acımasız bir çekice dönüştü. "Kalkanlarım olmasaydı, zihnimi ezmesi en fazla bir dakika sürerdi; ölüm nedeni muhtemelen bir anevrizma ya da sadece saf şok olurdu."

Valentin'in eli onun saçlarında sıkılaştı. "Ses kanalını engellediysen neden Nova ve Kaos'u duyuyorsun?"

Daha fazla zaman yok. Daha fazla umut yok.

"Kalkan parçalanıyor." Bazı kısımları aşınmış bir tuğla duvar gibi. "Şu anda, sesli telepatim onu kullanabileceğim bir noktada. Düzensiz olsa da, parazitle bölünmüş bir radyo kanalı gibi, gerçek konuşmaları duyabiliyorum, bir sesi diğerinden, bir ses telini komşusundan ayırabiliyorum." Kontrol etmesi bu kadar imkansız olmasaydı, yeteneğinin ne olabileceğine dair acı verici bir bakıştı.

"Şaşırtıcı bir şey," dedi. "Dünyanın o kadar derin bir şekilde farkındayım ki. Ağaçların arasından geçen rüzgârın fısıltısı, yaprakların hışırtısı, ormandaki küçük yaratıkların koşuşturması, klan arkadaşlarınızdan birinin kovalayan bir arkadaşından kaçarken attığı kahkaha ... Dönüşen olmak böyle bir şey mi?"

Ayısı ona "Dünya etrafımızdaki müziktir," dedi.

Sıcaklık Gümüş'ün gözlerini yaktı, ta ki bir damlacık yüzünün kenarından aşağı yuvarlanana kadar. Valentin eğildi ve onu yaladı. "Ağlama, Gümüş Mercant." Bu gürleyen bir emirdi. "Sakın *ağlama*."

"Yapabileceğimi bilmiyordum." Onun çenesini, yanağını öptü, kalbi onun için dağları yerinden oynatacak bu adam için parçalanıyordu. "Dünyanın senin etrafında müzik olması hakkında söylediklerin çok güzel." Ona sokuldu, sanki onu karanlığa götürebilecekmiş gibi dokunsal teması içti, kokusunu içine çekti.

Valentin de ona sokuldu; bu şefkatli temas kadının gözlerinden daha fazla yaş akmasına neden oldu. Onları öpüp uzaklaştırdı, bir kez daha "kes şunu" diye hırladı ama yine de dokunuşu şefkatliydi, öpücükleri o kadar nazikti ki canını yaktı. "Neden?" diye sordu sonunda.

Silver'ın onun ne sorduğunu anlamak için başka söze ihtiyacı yoktu. "Bu bir duygu." Silver konuşmak üzereyken avucunu onun ağzının üzerine kapattı.

Valentin kaşlarını çatarak onun avucunu yaladı.

Gülümsemek istedi ama yapamadı. "Araştırma eksikliği yüzünden," dedi ona, "nasıl ya da neden olduğunu bilmiyorum, ama sesli telepati her zaman duygularla bağlantılı olmuştur. Sessizlik öncesi, sesli telepatların neslinin tükendiği düşünülüyordu. Bizler çocukluğumuzu yaşayamadık."

"Zayıf olanlar bile mi?" diye sordu Valentin, elini bıraktıktan sonra, "daha az duyacak olanlar mı?"

İyi bir soruydu, akıllıca bir soruydu. "Belirleyebildiğim kadarıyla, işitsel telepati sadece ikincil bir yetenek olarak ortaya çıkıyor.

yetenek ve sadece yüksek Dereceli telepatlarda." Bu da güçlü telepatik kanallar anlamına geliyordu. "Sessizlik öncesi ses telepatlarından hayatta kalan ve bu şekilde tanımlanan en yaşlı kişi üç yaşındaydı. Diğerlerinin Tp-A olarak tanımlanmadan önce ölmüş olma ihtimali çok yüksek."

"O zaman Sessizliğe dönersin," dedi Valentin, sözcükler sertti. "Eğer bu seni güvende tutacaksa, hayatta tutacaksa, hissetmeyi bırakırsın ve Sessizliğe *geri* dönersin."

Silver'in boğazı kırılmış cam gibiydi. "Yapamam."

"Bu konuda benimle tartışma." Adam kadının çenesini kavradı. "*Geri dön.*" Bir alfanın emri, gözlerinde vahşi fırtınalar. "Duygu dolu, sevgi dolu bir Silver'in bir kutuda ölü olmasındansa, soğuk bir Silver'in hayatta ve iyi olmasını tercih ederim. Onu kapat. Kalkanlarını indirmeye karar vermeden önce olduğun kişi ol."

Onu çok seviyordu.

Gümüş, ruhunun derinliklerinde bir kirişin kopması gibi hissettiği o ana kadar aşkı hiç gerçekten anlamamıştı. Bu güçlü bakışla, kalbindeki diğer aşk tellerini de gördü. Arwen için. Büyükannesi için. Hatta ailesi için bile. Hepsi pırıl pırıl parlıyordu. Hepsi kırılmaz.

"Buz gibi olmaya geri dön, Starlight." Valentin'in sözleri inatçıydı ama koca bedenindeki acı, karanlık bir türbülans gibiydi. "Sen geri dön."

Yüzünü ellerinin arasına aldı, kılı çenesi tanıdık bir his veriyordu. "İnatçı değilim, Mishka." Kadın aile lakabını nazik bir şaka olarak kullandı ama içinde hiç neşe yoktu. "Son bir saat içinde *yapamayacağımı* fark ettim." Bu bilgi, kaçınılmaz hale gelene kadar yavaş bir dalga halinde içine sızdı.

"Neden?" Sert bir talep. "Daha önce iyidin."

"Daha önce mi?" Güldü, sesi çatladı ama ona hissetmeyi öğrettiği bir mizah barındırıyordu. "Daha önce, güvenliği çağırmam gerekirken kapımı bir alfa ayısına açıyor ve onunla sohbet ediyordum." Bunun yerine, bir yanı o sert vuruşu beklemişti. "Gerçekten Sessiz bir birey seninle benim gibi etkileşime, birkaç hafta ortalıkta görünmediğinde seni düşünmezdi."

"Zoru oynamaya çalışıyordum," dedi Valentin, parmaklarını ısırarak için başını çevirirken, daha önce gördüğü boz ayılar kadar huysuzdu. kötü niyetli. "Bana Sessizliğin olmadan bir yaşam denemeye bilinçli olarak karar vermeden önce Sessizliğin bozulduğunu mu söylüyorsun?"

Başını salladı. "Petek her şeyi değiştirdi." Empatlar bu ağı PsyNet'i canlı tutmak ve Psy'nin delirmesini önlemek için yaratmışlardı. Ama- "Bu çıplak duyguların bir ürünü."

"Kendini serbest bırakabilir misin?"

"Evet." Silver bunun nasıl yapılabileceğini çoktan düşünmüştü. "Çılgınlık riskini göze alırdım ama bu Petek'le kısa süreli temaslara halledilebilir - ama sanırım artık çok geç." O tuğla duvardaki çatlaklar artık onarılamazdı.

Karanlık teorisini çürütmek için çoktan denemiş, ancak tüm girişimleri başarısız olmuştu. "Sesli telepati hakkında tüm bildiklerimi göz önünde bulundurduğumda," dedi hiç beklemediği bir hediye olan bu ayıya, "ses kalkanlarımın parçalanması genetik bir kaçınılmazlık gibi görünüyor."

"Araştırmanız yanlış olabilir."

Silver hayatında hiç bu kadar yanılmak istememişti. "Sessizlik düşmeden önce bile, zihnimin duymak için inşa edildiği ses çığının ağırlığı altında kalkanlarım çatlamaya başlamıştı."

Duymak için, hayatta kalmak için değil.

"Sadece ses seviyeleri kritik bir noktaya ulaşana kadar çatlakları göremedim." Kalkanlarındaki hasarın derinliği için başka bir açıklama yoktu - haftalar hatta aylar içinde gerçekleşmemişti. "Bal Peteği etkiyi hızlandırdı ama sadece birkaç hafta. Kalkanlarım her zaman arızalanacaktı."

Valentin onu iterek yataktan kalktı. Çıplaklığıyla gurur duyarak odanın içinde dolaştı. Ellerini duvara , havayı maviye çeviren bir dizi küfür savurdu.

Öfkesi evcilleşmemiş, güzel bir şeydi. Onun gibi.

Gözleri çılgına dönmüş, saçları yüzüne savrulmuş bir halde ona doğru yürüdü ve onu yatağın üzerinde dizlerinin üzerine çekti.

Valentin, Silver'ın başını ellerinin arasına alıp, saçlarının ay ışığının iri, kaba ellerinin üzerinde yuvarlanmasıyla ona kükredi. Kız irkilmedi, Silver Mercant değil. Onun eşi. Onun sert, gururlu eşi.

Kafasının içinde giderek artan çığlığı durdurmanın bir yolunu bulamazlarsa kim ölecekti?

"Bir yolu olmalı."

Silver ellerini onun bileklerinin üzerine kapattı. "Ben her şeyi düşün­düm."

Valentin beyin hakkında bu şekilde düşünmeye alışık değildi, ama aptal değildi. Yeni şeyler öğrenebilirdi. Ve belki de dışarıdan bakan biri Silver'ın göremediğı seçenekleri görebilirdi. Çok zekiydi ama Belli bir şekilde yetiştirilmiş, belli şeyler öğretilmiş. "Eğer hissetmiyorsanız, beyniniz gerçek anlamda *hissedemiyorsa*, kalkanınızı yeniden inşa edebilir misiniz?"

Silver'ın gözleri düşünceli bir şekilde karardı. "Eğer *gerçekten* hissetmiyor olsaydım, korumaya gerek kalmazdı. Ses telepatisi duygularla sıkı sıkıya bağlantılıdır, hatırladın mı? yüzden Sessizlik'te var olmaya devam etti - kendimizi yanıt vermemek üzere eğitmiş olsak bile her zaman duygu kapasitemiz vardı."

Valentin gözlerini sıkıca kapadı, ayısı tamamen yabancı bir dünyayı çalışıyordu. *Düşün, Valentin*. Gözlerini kırpıştırarak açtı. "Beyninizin duyguları işle­mesini fiziksel olarak durdurmak mümkün mü?" Onu sakatlamaktan bahsetmekten nefret ediyordu ama lanet olsun, eğer bu onu hayatta tutacaksa, her şeyi düşünebilirdi.

"Eğer bu mümkün olsaydı," dedi Silver hiçbir öfke belirtisi göstermeden, ses tonu ondan hiç duymadığı bir şekilde yumuşaktı, "Psy Konseyi bunu çoktan yapardı."

Psy Konseyi.

Biyolojik düzeyde sessizliğe zorlayan bir çip.

Valentin'in kalbi gümbürdedi.

"Lucas Hunter'ın sürüsündeki bir leoparla çiftleşen bilim adamı." En koyu kahverengi tenine karşı şaşırtıcı mavi-gri gözleri olan bir kadın, saçları siyaha yakın buklelerden oluşan vahşi bir yığın. "Halka açık bir yayın yaptı." Sessizliği çöküşe daha da yaklaştıran bir isyan eylemi. "Konsey'in insanları sessizleştirmek için bir çip kullanmak istediğinden bahsetti."

Gümüş dizlerinin üzerinde daha dik oturdu, yüzündeki hüzün yerini keskin bir konsantrasyona bıraktı. "Ashaya Aleine?" Ses tonu şimdi daha iyiydi, daha zeki ve güçlü Starlichka'ya benziyordu.

"Evet, o. Onunla hiç sesli telepatiniz hakkında konuştunuz mu?"

"Hayır, ama büyükannem çip hakkındaki verilere ulaşmayı başardı. Beyindeki bir hatayı düzeltmek için tasarlanmamıştı, normal duyguları boğmak ve bir kovan zihni yaratmak için tasarlanmıştı."

Valentin onun açıklamak için bir yol bulmaya çalıştığını görebiliyordu.

"Bir çiçeği mükemmel bir şekilde çevrelemek için tasarlanmış bir küre gibi. Son derece hassas ayrıntılardan oluşan bir yapı," dedi sonunda. "Ama çiçeğin şekli farklıysa, daha uzun taç yaprakları varsa ya da şekli bozuksa, küre artık onu zarar görmeden içine alamaz. Taç yapraklarını ikiye bölebilir ya da kritik bir parçasını ezebilir."

"Bana az önce kendine şekilsiz demediğini söyle." Fury ona ters ters bakıyordu.

Silver bir kaşını kaldırdı, her santimiyle kraliçeydi. "Mükemmel bir şekle sahibim, Alfa Nikolaev."

Sırıtarak onu öptü ve yatağa geri yatırarak üzerine çıktı. "İşte benim Starlight'ım."

İfadesinde donukluk vardı, ama sahiplenici elleriyle ona dokundu ve saçlarını yüzüne doğru iterek ayısını kendini beğenmiş bir hale getirdi. "Kim olduğumla ilgili bir sorunum yok," dedi. "Ben tüm parçalarımın oluşuyor ve hepsi Silver Mercant için kritik önem taşıyor."

Ayısı ona tapıyordu. Adam onu dayanılmaz derecede seviyordu.

"Ben sadece zihinlerin yüzde doksan dokuzu için tasarlanmış bir çipin, normal kabul edilen kalıba uymayan yüzde bir üzerinde neden çalışmayabileceğini açıklamaya çalışıyordum."

Valentin onun ne dediğini anladı, ama başka bir kritik faktörü de anladı. "Paralı askerler tamamen sırlarla ilgilidir, değil mi?"

"Bu yeterince adil bir tahmin." Ses tonu biraz şüpheliydi.

Bu, sırtışının genişlemesine neden oldu - ayı dostlarının seslerinde genellikle bu ton vardı. "Yani biliyorum ki *moyo solnyshko*, Dr. Aleine'e orijinal çipini değiştirip değiştiremeyeceğini sormayı hiç düşünmedin."

Beynin." Kızın yüzünden hedefi tam on ikiden vurduğunu anladı. "Bunu yapmak bir Mercant açığını ortaya çıkarırdı ve Mercantlar ellerinden gelse hiçbir şeyi ortaya çıkarmazlar."

"Yine, siyasetle ilgilenmeyi reddeden bir ayı alfaya göre, siyaseti çok iyi kavırıyorsunuz."

Onun çenesini ısırıldı. "Kaba olmayı bırak."

Güldü. Starlight gerçekten güldü. Kısa sürdü ve neredeyse bir anda kesildi, eli ağzındaydı. Ama o duymuştu ve bu evrendeki en güzel sestti. "Bunu tekrar yap," diye fısıldadı.

Gözlerini kocaman açarak, "Güldüm mü?" dedi.

"Güldüğün zaman bir tanrıça oluyorsun." Ne olursa olsun çok etkileyiciydi ama o güldüğünde sanki dünyayı fethedebilecekmiş gibi hissediyordu.

Gözleri hâlâ kocaman, merakla parmaklarını kendi dudaklarının üzerinde gezdirdi. Yüzünde devam eden sıcaklık onu parlattı.

"Haklısınız. Dr. Aleine'e ya da ikizine ulaşmayı hiç düşünmemiştim."

"İkizi mi?"

"Amara'nın bir psikopat olması dışında her yönden aynı.

En parlak işlerini hep birlikte yapmışlardır." Parıltı soldu. "Asiler orijinal laboratuvarı havaya uçurdu. Ashaya kendi dosyalarını yok etti. Çipteki tüm bilgiler yok oldu."

"Sence beyninden gitmiş midir?"

Bölüm 33

Kısa bir süre önce laboratuvarıma yapılan bir saldırı implantın geliştirilmesini en başa döndürdü. Ama yeniden inşa edilebilir. Bu işi yapabilecek kapasiteye sahip tek bilim adamı ben değilim.

-Ashaya Aleine'nin yayın metninden alınmıştır
(Haziran 2080)

VALENTIN'IN SORUSU Silver'ın beyinde **DÖNÜP DURUYORDU.**

Ashaya ve Amara dünyanın *en* parlak zekâlarından ikisine sahipti. Araştırmalarını sürdürmemeyi seçmiş olsalar bile hiçbir şeyi unutmazlardı - ya da daha doğrusu, Ashaya seçimi yapmış ve Amara ikizinin kararını kabul etmeye karar vermişti.

"Bunu yaparsam," dedi Valentin'e, "onlara sorarsam ve duygularımı silen bir çip yaratabilirlerse, artık bildiğin Gümüş olmayacağım. Bilinçli olarak kalkanlarımı indirmeye karar vermeden önce tanıdığın Gümüş bile olmayacağım."

Sonuçlarını anlamasını sağlamak zorundaydı. "Seninle ilk tanıştığımda duygularım bilinçaltı düzeyde kendini hissettirmeye başlamıştı bile. Aksi takdirde, seninle asla bu şekilde tartışmazdım."

"Pişman mısın?"

"Bir saniye bile." Duygularıyla birlikte olduğu kişiyi seviyordu, kardeşini çok derinden seven ve büyükannesini ailelerinin reisinden çok daha fazlası olarak tanıyan kadını seviyordu.

Ve bu adam, bu vahşi değişken ... "Beni hiç olmadığım kadar kendim yapıyorsun."

"Beni daha iyi yapıyorsun," diye derin, gürleyen bir yanıt verdi.

"*Valyusha.*" Onu da iyileştirdi. Çok daha iyi. "Bunu kaybedemem."

Valentin'in çenesi yine düştü. "Eğer seni hayatta tutacaksa, darbeyi kabul ediyoruz." O kocaman kalbini yırtan ıstırabı saklamaya çalışmadan, "Sen Arwen'in sevgili kız kardeşi, Ena'nın umudu ve EmNet'in temel taşıdır. Hepsinden önemlisi, sen benim Yıldız Işığısın. Hayatta kalmak zorundasın."

"Yapacak mısınız?" Şimdi onun kendisine karşı soğuk davranmasının neye mal olacağını anlıyordu. Duygularından koparıldığında acıyı hissetmeyecekti. Her korkunç saniyeyi hissedecekti.

"Sen yaşadığın ve nefes aldığın sürece," dedi, gözleri derin, parlayan bir kehribar rengindeydi, "her şeye katlanabilirim."

Bu sefer başka bir kelime oyunuyla karşılık vermedi, veremedi. "Soracağım," dedi. "Ama bir şartla."

"Hep pazarlık," diye . "Durumunuz nedir?"

"Bana çiftleşme bağından bahset." Kendisine itiraf edebileceğinden çok daha uzun bir süredir ona doğru bir çekim hissetmişti.

Buna karşı koymuştu çünkü uzak bir köşesinde kaçınılmaz olanı anlamıştı ve tüm dünya Dönüşenlerin eşlerinin ölümünden sonra pek iyi olmadıklarını biliyordu. Çoğu hayatta kalamadı.

Valentin ona sokuldu, onu kaslı bir sıcaklıkla sardı. "Benimle yürüyüşe gelir misin?"

"Her zaman." Kendisi olduğu sürece Valentin Mikhailovich Nikolaev ile her yere giderdi.

Bu gece, onu kazağının içine soktukten ve sırtına yapışan saçlarını çekip çıkardıktan sonra çalışma odasından dışarı çıkardı. Ellerini onunkilere kenetleyerek onu mağaraya doğru çekti. Hayvan formlarında yere yayılmış birkaç sarhoş ayının yanından geçmek zorunda kaldılar. Bir tanesi sersemlemiş bir halde başını kaldırdı ve Silver'ın bacağına vurdu.

Kürkü pembe küçük kız tokaları ve kurdelelerle süslenmişti.

Silver kendini yakalamasına izin verdi, onun tutuşunun nazik olduğunu fark etti. "Uyumaya devam et," dedi sert bir ses tonuyla.

Ayı esnedi ve tekrar uyumaya başladı, horultuları havayı doldururken eli gevşedi. Ayağını geri aldı ve Valentin'le birlikte yoluna devam etti. Kim sırtıyordu. "Gördün mü? Tek bir sorun bile yok bir grup kabadayı ayıyı idare etmek."

"Tabii ki hayır. Ben Silver Mercant'ım."

Denhome'dan çıktıklarında kahkahası geceye vahşilik kattı, omuzlarına attığı kol sıcak ve ağırdı. "Sen aynı zamanda benim Yıldız Işığımın."

Kalbinin yeniden sıkıştığını hissetti, o kadar derin ve sıkıydı ki. "Biliyorum, Bay Medvezhonok."

Çenesini kızın başının yan tarafına sürttü. "Senin oyuncak olacağım. İstersen takım elbise bile giyerim. Oh, bekle. Yerleşik bir takım elbisem var. Görmek ister misin?"

"Evet." Nefesi kesilen kadın ona döndü. "Görmek istiyorum."

"Gerçekten mi?"

"Neden şaşırmış gibisin? İlk tanıştığımız günden beri senin hayvan formunu görmek istiyordum." Hayatına girdiği günden beri, büyük, küstah ve sinir bozucu.

"Hiç belli etmiyorsun," diye suçladı huysuz bir ses tonuyla. "Seni koca ayak büyüklüğündeki parmak uçlarında tutmayı seviyorum."

"Kız kardeşlerimle konuşuyormuşsun." Yine güldü, çok sıcaktı. Sevdiği birine hakaret etmediğiniz sürece, cömert ve kırılması imkansız biriydi. O hakaret için sizi yerin dibine sokardı. Ama onu asla. Çünkü o onun Starlight'ıydı.

"Eee?"

"Sabır." Onun adımlarına uyum sağlamak için adımlarını kısa tuttu ve ağaçların arasından, ayı yavrularının oynadığını gördüğü geniş derenin kenarına doğru yürüdüler. Ayakkabılarını çıkardığında çimenler ayaklarının altında yumuşacıktı, hava keskin ve soğuktu. Yanında, Valentin soyunarak giysilerini çimlerin üzerine saçtı.

Gözlerini devirerek eğildi ve onları katlayıp düzgün bir yığın haline getirdi; bu sırada o, kasları gergin ve gözleri ilkel bir şekilde gösteriş yapıyordu. "Çok güzelsin," dedi dürüstçe.

Kendini beğenmiş, mutlu gülümsemesi onun ödülüydü.

Bir kalp atışı sonra hava ışıkla doldu, o kadar çok parçacık vardı ki, adam Valentin'in durduğu yerde şimdi inanılmaz büyüklükte bir ayı duruyordu. Taşsu'da gördüğü büyük ayıydı. Kürkü koyu, gür bir kahverengiydi, gözleri de adamın üzerinde gördüğü o parlayan kehribar rengindeydi. Ve karnına hafifçe vurduğu başı onu yere devirecek kadar ağırdı.

Düşüş acıtmadı, çimenler yumuşaktı.

Ama ayı sanki yanlışlıkla bir kedi yavrusunun üzerine basmış gibi geri çekildi.

Tekrar gülerek, kontrol edemediği ses derinlerinden geliyordu, dizlerinin üzerine çöktü ve Valentin'in kulaklarını tuttu, yüzünü kendi yüzüne doğru tuttu, kehribar rengi gözleri o kadar berrak ve derindi ki hiçbir şekilde insani değildi. Kürkü görüldüğünden daha yumuşaktı, nefesi ılıktı ve tüm vahşiliğine rağmen ona bakışı çok tanıdıktı. Bu onun Valyusha'sıydı, sadece farklı bir formdaydı.

"*Kesinlikle* koca ayak boyutlarındasın," diye alay etti.

Bir pençesini kaldırıp . Avucunu ona dayadı. Onu kat cüceleştiriyordu. Bunu neden söylediğini bilmiyordu; kelimeler ağzından dökülmeden önce düşünce zar zor oluşmuştu. "Sana binebileceğim kadar büyüksün."

Gözleri inanılmaz derecede parlaklaştı. Başıyla onu tekrar dürttü, bu sefer çok ama çok nazikçe. Adamın ona gemiye tırmanmasını söylediğini anlamak için beden dili konusunda uzman olması gerekmiyordu.

Gümüş Mercant, değişen bir ayıya binmek gibi saçma şeyler yapmazdı. Keskin çengel pençeleri olan büyük bir şekil değiştiren ayı. Bu bir dakika sonra neden bir ayıya bindiğini tam olarak anlayamadı. söz konusu ayının sırtına tırmanmaya çalışıyor.

Bir kere kaydı. İki kez. Ve ayı güldü, vücudu titriyordu.

Ona ters ters bakarak çimenleri işaret etti. "Aşağı in ki yukarı tırmanabileyim."

Vücudu hâlâ titreyen Valentin sanki derin bir uykudaymış gibi yere yayıldı. Hatta horlama sesi bile çıkarıyordu. Dudaklarının kıvrıldığını hissederek, kürkünden bir avuç aldı ve sırtına çıkmayı başardı. Sıcaktı ve eğilip kollarını düşüncesizce Valentin'in boynuna doladığında, Valentin zevk anlamına geldiğini bildiği bir ses çıkardı ama bunu nasıl bildiğini söyleyemedi.

Sonra onun altında yükseliyordu, kocaman, canlı bir kaya. Ama hareket etmeye başladığında kaya değildi, hareketleri beklediğinden çok daha yumuşaktı. Ve çok daha hızlı. Rüzgâra karşı dişlerini sıktı ve yolculuğa tutundu. Valentin'in dediği gibi, o lanet olası Gümüş Mercant'tı. Buna sahipti.

VALENTIN, Dönüşen yerine Psy veya insan olan bir eş fikrine her zaman açık olmuştu. Tek istediği tapacağı, kavga edeceği ve oynayacağı bir eştı. Endişelendiğı tek şey tek endişesi, ayısının melek olmayan biriyle ilişki kurduğunda kendini dışlanmış hissedeceğıydi. Bugün, Silver sırtında ayısıyla ormanda koşarken kahkahalar atarken, bunun aptalca bir endişe olduğunu anladı. Ayı geçmişti ve hem sevincinden hem de korkusuzluğundan dolayı biraz fazla koca kafalıydı.

Böylece koştu ve ona Denhome çevresindeki gizli yerleri gösterdi ve Silver'ın tutuşunu ayarlaması gerektiğinde hızını azaltarak onu güvende tuttu. Ama daha önce hiç büyük bir canavarın sırtına binmemiş bir kadın için o bir yıldızdı. Bunu birkaç kez daha yaptıklarında, muhtemelen onu dizginlemeye çalışıyor olacaktı.

Valentin, Silver onun duygularını silmeyi başarırda daha fazla zaman olmayacağını hatırlamadan önce güldü.

Çiğ acı içini parçaladı ama ayı adamla aynı fikirdeydi: Silver yaşadığı sürece acıya katlanabilirdi, onu her zaman rahatsız edecek olan kayba katlanabilirdi. Bu büyük vücuda sahip olmasının bir nedeni vardı. Çok fazla cezayı kaldırabilirdi. O nefes aldığı sürece, o da hayatta kalacaktı. Onu uzaktan izleyecek ve eşi hayatta olduğu için hayatta kalacaktı.

Geleceğın ıstırabını bir kenara iterek, çünkü bu gecenin sonsuza dek değerini bileceğı bir anı olduğunu düşünerek, onlara yıldızların, Samanyolu'nun şaşırtıcı bir görüntüsünü veren bir kayalığın üzerine çıkana kadar koştu.

Gökyüzünde elmaslar saçılıyordu. Silver'ın sırtından için aşağı indi, sonra yer değıştirdi.

Enfes bir zevk ve iç burkan bir acı, vardiya buydu ve bir anda bitti. Tene kadar çıplak, koşmaktan kanı ısınmış bir halde çimlerin üzerine uzandı, başını kollarına dayadı ve başını tekrar itti. Silver sırt üstü yatıp çenesini omzuna dayadı ve kollarını gevşekçe boynuna doladı.

Kilosu hiçbir şeydi ve her şeydi.

Onu içine çekti, kokusunu, yumuşaklığını, çeliğini. Bir daha asla, olağanüstü Starlight'ı gibi biriyle karşılaşmayacağını biliyordu. "Çiftleşme bir kez ve sonsuza dek olur, *solnyshko moyo*," dedi ona, çünkü onu hiçbir şeyden mahrum edemezdi. "Bir Dönüşen bir kez çiftleştiğinde, o Dönüşen bir daha asla başka biriyle asla çiftleşmek istemezler. Birçoğu eşinin vefatından sonra hayatta kalamaz."

Silver dudaklarını onun omzuna bastırdı. "Sesinde çok fazla acı duyuyorum Valyusha, çok fazla anı."

Boğazı düğümlendi, yutkundu. "Annem babamla arasındaki bağı kopmasından sağ kurtuldu ama bir daha asla eskisi gibi olmadı. Artık ayı formundan çıkamıyor." Kendisini Dima kadar küçük bir yavru gibi hissetmesine neden olan gözyaşlarını kırptırdı. "Onunla on beş yılı aşkın süredir konuşmadım."

Galina Evanova, eşinin ölümünden sonra yaklaşık iki yıl dayanabilmişti ama Stasya on sekiz yaşına bastığı anda, Nova henüz on yedi, Nika on beş ve Valentin on dört yaşında olmasına rağmen, kopmak için kendine izin vermiş gibiydi. "Ona bir ayı olarak gitsem bile, içine bakıyor."

Silver'ın tepkisi sert oldu. "Bu kabul edilemez. Eşini kaybetmiş olsun ya da olmasın, o bir ebeveyn. Bu sorumluluk sonsuza dek sürecek."

Valentin acısına rağmen kendini kıkırdarken buldu. "Sanırım annem kendi halindeyken senden hoşlanırdı - çiftleşmeden önce babamın ikinci eşlerinden biriydi." İki güçlü kadın, muhtemelen Valentin'in yüzünü buruşturacağı ve görmemiş gibi yapacağı kıvılcımlar saçarlardı birbirlerine.

Bir adam, fikir ayrılığına düştüklerinde eşiyle annesinin arasına girmezdi. Hiçbir şey görmeyen, hiçbir şey duymayan, konuyla ilgili hiçbir fikri olmayan aptal bir ayı gibi davrandı.

Başka bir şey sadece belaya davetiye çıkarmaktı. Tabii annesi görünmez bir çizgiyi aşmadıysa, bu durumda söz konusu ayı çok hızlı bir şekilde aptal olmasa iyi olurdu.

Kızgın anneler bir soğuma döneminden sonra ikna edilebilir ve sakinleştirilebilirdi. Kızgın arkadaşlar ateş ve kükürt yağdırırdı ve Silver'ın durumunda taşaklarını maviye çevirecek kadar soğuk buz fırtınaları olurdu.

Bunun üzerinde dengede durması gereken bir ip olmasını ne kadar isterdi.

"Hmm, belki," dedi Silver, ses tonu buz gibi şüpheliydi.
"Söylediklerinize bakılırsa, çiftleşme bağı derin bir psişik bağ."

Omuz silktilti, Silver'ın göğüsleri bir an için onu yukarı kaldırırken aşağı doğru itti. "Öyle işte."

"Eğer çiftleşmeyi tamamlayamazsak, başka birini bulabilecek misin?"

Ona yalan söylemek istiyordu ama aylar başlangıçta berbat yalancılardı. -Valentin de Silver'a yalan söylemedi. "Dostların birbirlerini reddedebileceğine dair söylentiler duymuştum," dedi, sesinde bir aksama vardı, "ama ben seni asla reddetmeyeceğim. Kim Silver Mercant'la boy ölçüşebilir ki?"

Bir öpücük daha, görkemli buz kraliçesinin küçük dokunuşu onu eritiyordu. Saf bir pelte gibiydi, eğer onu küçük öpücükler ve okşama larla ödüllendirirse istediği her şeyi yapardı.

"Emin misin, Valyusha?"

"Ya sen ya da hiç kimse." Bunu hiçbir şey değiştiremezdi. "Ama iş Alein'larla temasa geçmeye geldiğinde bunun kararını etkilemesine sakın izin . Starlichka'mı korumak için onun gitmesine izin vermem gerekiyorsa, bunu yaparım." Göğsü, onu koruma ihtiyacının gücüyle acıyordu. "Bunu benden çalma."

"Nasıl yapabilirim?" Sıcak hava ona değdi. "Hiç kimse Valentin Mikhailovich Nikolaev ile boy ölçüşemez."

Göğsü kabarmış, ayısı kasıla kasıla yürüyordu. "Yani birbirimize yapışıp kaldık." Ta ki artık aşık olduğu Gümüş olmayana, sevmenin ne olduğunu, bir eş bulmanın ne olduğunu anlamayana kadar.

"Madem öyleyiz ve madem başka bir eş bulamayacaksınız," dedi Silver, "çiftleşebilir miyiz?"

Valentin dondu kaldı, zihni bulanıktı.

Yaşadığı şoktan kurtulmak için başını fiziksel olarak sallamak zorunda kaldı. "Hayır."

"Neden olmasın?"

İçti titreyen Valentin düşünmeye, açıklamaya çalıştı. "Çiftleşme bağı güçlü bir kuvvettir. Onu engelleyemezsin ve onu ölümden başka bir şey neredeyse imkansızdır." İkincisi için sadece bir vaka biliyordu. *Asla*. Başka söylenti yok, başka fısıltı yok. Hiçbir şey. Sadece o korkunç vaka.

"Konuş benimle." Onun yenilenen acısını duyduğunu ve ona saklanacak yer vermekten vazgeçtiğini söyleyen kesin bir emir.

Bir alfanın gücüne sahipti, en utanç verici sırrını saklayabilirdi ama Gümüş onun eşiydi, bağ olsun ya da olmasın. "Babamın adı Mikhail'di," diye başladı, ayının kalbi yeniden siyah bir çürüğe dönüşmüştü.

"Otuz iki yaşından beri StoneWater'ın alfasıydı. İyi bir alfa, bir ayı için normalden daha katı olsa da saygı duyulan ve sevilen biri. O her zaman Mikhail'di.

Klan arkadaşları. Sadece annem onu başka bir isimle çağırırdı. '*Moy dorogoi Misha*' derdi ve onu öpücüklere boğardı."

"Sana karşı da katı mıydı?"

Valentin gülümsemeye çalıştı, ama başaramadı. "Öyle olmalıydı. Dima ve küçük gangsterlerin toplamından daha kötüydüm. Petya ve Zasha-Zahaan- benim suç ortaklarımdı. Petya sekiz yaşındayken ailesi klana katıldığında, Zasha ise beşikten itibaren."

"Onunla tanışmıştım," dedi Silver, gelecek anıların çirkinliğini geride bırakıp nefes almak için durakladığında. "Siz görevi devralmadan önce ara sıra kağıtları bırakırdı."

Valentin kaşlarını çattı. "O güzel yüzüyle seni baştan çıkarmaya çalışmasına izin veremezdim." Zahaan bir film setinden çıkmış gibi görünüyordu, mükemmel şekillendirilmiş saçları ve titizlikle bakımlı keçi sakalıyla tamamlanmıştı.

Arkadaşları dürüst bir ayı yerine sinsi bir kedi gibi görüldüğü için onu azarladığında, Zahaan sadece gülümsedi ve bir randevuya gitmek zorunda olduğunu söyledi. Adam teknik olarak reşit beri tek başına bir gece bile geçirmemişti. Ayrıca TaşSu için ölebilecek bir baskındı ve Valentin'in onun için ateşin içinden geçebileceğini bildiği bir arkadaşı.

"Tarakları olmayan ayıları tercih ederim," dedi Silver, ağır karanlıkla savaşıyor içini ısıtan bir başka küçük öpücükle.

"Küçük ayılar olarak, Z ve ben gün doğumu ile yorgunluktan uykuya dalma arasında mümkün olduğunca çok sorun çıkarırdık." Babasının güçlü kollarının onu yattığı yerden kaldırıp yatağına yatırdığını .

"Babam - o

Benim için her zaman sadece babamdı. Alfa rolüyle bizi disipline ederdi. . ama asla acımasız değildi. Tam da ihtiyacımız olan şeydi."

Gümüş parmaklarını onun saçlarında gezdirdi. "Ne yanlış gitti?"

Valentin sert bir nefes aldı ve dehşetle yüzleşti. "Kırk yedinci yılında değişti - sanki içine kapattığı bir parçasını serbest bırakmış gibiydi.

Bazıları kişiliğini değiştiren travmatik bir beyin hasarı geçirmiş olabileceğini söylüyor, ama buna dair bir kanıt yok." Valentin ve kız kardeşleri bunun doğru olmasını ne kadar isterlerse istesinler.

"Tek bildiğimiz, annem Galina da dahil olmak üzere herkesten uzaklaşmaya başladığı." Valentin, annesinin gözlerindeki uyuşmuş şaşkınlığı hâlâ görebiliyordu, eşi, yani onu kaçıran adam, ona ısıltılı mücevherler ve

El yapımı yiyecekler, onu her gün kucağına alıp öpen aynı dost, ona ilgisiz davranmaya başlamıştı.

"Onu kızdırdığını düşünüyordu, bir ayının eşine asla yapamayacağı şekilde gerçekten kızdırdığını." Valentin, Silver'a patlayabilirdi ama yine de ona sımsıkı sarılırdı ve eğer Silverın ayak parmağı bir yere çarparsa, kendini incittiği için ona bağırmak için yanında olurdu.

Babasının annesine yaptığı gibi ona karşı asla soğuk davranmayacaktı.

"Neredeyse onunla aynı seviyede bir dominant olmasına rağmen," dedi Silver'a, "özür diledi ve ne yaptığını sordu." Annesi onun eşini korkunç bir şekilde incittiğinden endişelenmişti. "Sadece ... gerçekten tepki vermedi." Sevgili Misha'sı tarafından görmezden gelinmek annesini yıkmıştı.

"Üzücü davranışlarına rağmen, çok geç olana kadar değişimin ne kadar derin olduğunu bilmiyorduk. Öyle bir canavara dönüştü ki, bir gün çiftleşme bağı hiçbir uyarı olmadan koptu." Bu keskin sözler o gün olduğu kadar bugün de şok ediciydi. "Annem ... sanki o gün kalbinden dışarı doğru kırıldı. Yere düştüğünü gördüm, kasıldığını gördüm, sonra ölü gözlerle orada yattığını gördüm."

Silver onun yan tarafını okşadı, nazikçe sevdi. "Ama o yaşıyor."

"Katıksız, acımasız bir kararlılıkla. Kırılmış olabilir, ama kimsenin babamın kendisiyle savaşmaya çalıştığını unutmamasını istiyor. Kırk yedi yıl boyunca psikopatik eğilimler gösterdi ve hiç kimsenin onurunu ve dürüstlüğünü koruyamayacağı bir eş kazanacak kadar başarılı oldu.

soru." Valentin bunu deneyen herkesi öldürebilirdi. "Bağın koptuğu gün, ilk cinayetini işlemeyen önceki geceydi."

Bölüm 34

"SÖYLEYECEĞİN **HİÇBİR ŞEY** benim için kim olduğunu değiştirmeyecek, Valyusha," dedi Silver, o sustuğunda tavizsiz bir ses tonuyla.

"Atalarımdan biri, konu kalplerimiz olduğunda Merkantların cimri otokratlar olduğunu söyleyen kötü şöhretli bir şairdi; onu hayatımız boyunca sadece bir kez veririz. Ve bir kez verdiğimizde de sonsuza dek elimizde kalmasını bekleriz."

Valentin ürperdi, o ana kadar bu sözlerle ne kadar ihtiyacı olduğunu bilmiyordu. Ama Silver sözlerini bitirmemişti. "Adina Mercant, yanlışlıkla kendisini terk etmeye çalıştığını düşündüğü sevgilisini bıçakladığı için hapse girdi." Bir duraklama. "Hapisteyken ona güller getirmiş ve daha sonra onunla evlenmiş."

İçine bir sıcaklık yayıldı. "Ayı olmadığınıza emin misiniz?" dedi, kendini devam etmeye zorlamadan önce. "Klandaki yaşlılar çiftleşme bağının kopmuş olması gerektiğini söylüyor çünkü babam tamamen farklı bir insan oldu, annemin ayısının hissettiği ve kabul edemediği bir insan."

Valentin başını salladı. "Ben öyle düşünmüyorum. Annem onu bugün bile seviyor - işlediği suçlar için peşine düşerdi, ama onu reddetmezdi. Bence o, kendisini sevgi ve sadakate muktedir kılan parçasını kaybettiğinde bu reddedişi tetikledi."

Silver yüzünü yana çevirdiğinde yanağını onunkine sürttü, saçlarının yumuşak telleri teninin üzerinde gezindi. "Annen psikolojik olarak zarar gördü mü?" diye sordu. "Babanla başarılı bir şekilde çiftleşmelerinin sebebinin, onun da içinde karanlık bir tohum taşıması olduğundan mı endişelendi?"

Bu soruyu başka biri sormuş olsaydı, bu bir suçlama, bir hakaret olurdu. Silver için öyle değil. Onun için bunlar sadece

sorular. "Evet," dedi. "Bu yüzden vahşi doğada kadar çok zaman geçiriyor." Ayı postunun içinde çok fazla zaman.

"Seri katil olan bir adamla nasıl çiftleşebildiği ve onun hayaletini hâlâ nasıl sevebildiği sorusuna yanıt arıyor. Sevgilisi olan, ondan dört çocuk yapan, kırk yedi yaşına kadar sevgi ve onurla büyüttüğü çocuklarının hayaleti."

Silver bir parmağıyla onun omzuna dokundu. "Bir psikopatın bağlarını ve ilişkilerini bu kadar başarılı bir şekilde sürdürmesi oldukça sıra dışıdır.

Özellikle de klanınızın sıkı sıkıya bağlı yapısı göz önüne alındığında - daha önce herhangi bir belirti yok muydu?"

"Sonrasında herkes geçmişini düşündü. Geçmişini düşündük ama *hiçbir şey* yoktu. Hayvanlara işkence etmedi, yangın çıkarmadı, garip ya da rahatsız edici bir şey yapmadı. O harika bir alfabeydi, inanılmaz bir eş ve babaydı, iyi bir arkadaştı."

"Başından yaralanmadığına emin misin?"

Valentin ellerini yumruk yaptı. "Buna inanmak istiyorum. Annem de buna inanmak istiyor. StoneWater'ın çoğu buna inanmak istiyor. Bu teoriyi destekleyen *tek* kanıt, babamın her şey ters gitmeden önce iki hafta boyunca uzun menzilli devriyede olması. Eve döndüğünde yüzünde siyah ve mavi morluklar vardı, devriye sırasında bir vadiye düştüğünü söyledi."

"Bir olasılık daha var," dedi Silver, "başka bir olasılık."

Valentin onun ne söyleyeceğini biliyordu. "Psy manipülasyonu mu? Klan o zaman bunu düşünmüştü, ama bölgeye girildiğine dair hiçbir işaret yoktu ve Psy Dönüşenlerin zihinlerini bu şekilde manipüle edemez."

"EmNet'i devraldığım da Kaleb bana son derece kısıtlı dosyalara erişim izni verdi," dedi Silver, ses tonu sakindi. "Kendi kazdığı dosyalar da dahil."

Valentin kalbi küt küt atarak bekledi.

"Babanızın zamanında, bir grup bilim adamı Dönüşenler üzerinde deneyler yapıyordu. Başarılı oldukları neredeyse tüm vakalarda, bu ciddi bir zaman ve çaba ve çok sayıda Psy gerektiriyordu. Ve bu değişim hiçbir zaman uzun vadeli olmadı. Bu

Dönüşenler ya kendi kendilerini yok ettiler ya da hiçbir uyarıda bulunmadan 'aktif' hale geldiler."

Boğazı artık kurumuştı. "Kim? Biliyor musun?"

"Deneklerin isimleri yoktu ama Moskova'da Ayı Denek M'yi gördüğümü hatırlıyorum."

Kalbindeki gök gürültüsü ham bir umuda dönüştü. "Dönüşenleri kırmanın amacı neydi?"

"Sürüye veya klana zarar vermek için onları uyuyan ajanlar olarak kullanmak. Deney, tüm deneklerin programlandığı gibi hareket etmemesi üzerine durduruldu."

Boğazından sert bir kahkaha kaçtı. "Hayır, başarısız olmadılar. Babamın seçtiği kurbanlar Psy'dı ama neredeyse StoneWater'ı öldürmeyi başarıyordu. Klanım ikiye bölündü. Denhome'dan ayrılanlar benim de babamla aynı yoldan gideceğime, kanımın lekeleneyeceğine inanıyor."

"Onlar aptal." Kelimeler buz gibiydi.

"Bundan emin misin, Starlight?" "Seni incitmek zorunda bırakma beni Valyusha."

Elini ağzına götürerek avucuna bir öpücük kondurdu. "Belli ki," dedi Silver henüz affedilmediğini belli eden bir ses tonuyla, "kız kardeşlerine karşı aynı şekilde hissetmiyorlar, yoksa şimdiye kadar kafalarını koparmışlardır."

Valentin'in bunu anlamasına sevinmişti; *kimse* Valentin'in sevdiği insanları incitemezdi. "Çünkü ben erkeğim. Değişkenler neredeyse hiç seri katil doğurmazlar, ama nadiren de olsa, her zaman bir erkek olur. Stasya bu konuda araştırma yaparak kendine eziyet etmeyi seviyor ve kadın bir seri katilden söz edildiğini hiç görmemiş. Katiller, evet, ama seri katiller değil."

"Ve sen alfasın, onunla aynı güce ."

"Evet, babamın başlattığı işi bitireceğimden ve Taşsuyu'nu tepeden zehirleyeceğimden korkuyorlar." Avucunu tekrar öptü. "Onun gerçekten babam olduğunu mu düşünüyorsun? Ayı Denek M?"

"Bu mümkün. Zamanlama doğru. Daha fazla araştırabilirim." "Bu seni tehlikeye atar mı?"

"Hayır, bu resmi bir Konsey projesi değildi. Deneyleri gizlice desteklemiş olsalar bile, Konsey artık yok ve Oklar artık onların sırlarını korumak zorunda değil."

"Ming LeBon hâlâ hayatta," dedi, birden fazla Dönüşen düşmanı edinmiş olan acımasız Konsey Üyesi'ne atıfta bulunarak. "Yani

Nikita Duncan, Shoshanna Scott ve Anthony Kyriakus." Tatiana Rika-Smythe'ye ne olduğunu kimse bilmiyordu; Konsey Üyesi yeryüzünden kaybolmuştu.

"Tehlikeli bir şekilde dikkat çekebilecek herhangi bir dalga yaratmadığımdan emin olacağım."

"Risk yok, Starlight."

"Paralı askerler bilgi almaya alışkındır. Güvenin bana."

"Bunu söylemek zorunda olduğunu mu sanıyorsun?" diye homurdandı ona, içindeki ayı kaşlarını çatmıştı.

"Boz ayı olmadığına emin misin?" "Grr."

Bundan sonra uzun bir süre sessiz kaldılar, Silver'ın şiddetli, koşulsuz sevgisi onun içindeki kırık şeyleri iyileştirdi.

"Psy babamı kırmış olsa bile," dedi sonunda, "onu bir katile dönüştürmek için içinde bir tohum olmalı."

"Hayır," dedi Silver. "Programın rafa kaldırılmasının bir nedeni de buydu; çünkü sonuçlar tahmin edilemiyordu. Biriyle uğraşmak Değişen beyin çok fazla çaba gerektirir ve sonuçlar doğrusal değildir. Eğer bunu yaptılarsa, onun temel bir parçasını kırmışlar demektir."

Valentin uzun zamandır babasına çok kızgındı. Bugün ilk kez, öldürülmüş olabilecek adam için de acı duyuyordu. "Eğer bu olasılığı kabul ediyorsam, Starlichka," dedi, ses tonu sertti, "belki de onun bu şekilde doğduğunu da kabul etmek zorundayım."

Sadece iyiyi kabul edip kötüyü görmezden gelerek hiçbir şey elde edemezdi. "Psikopatik içgüdüleriyle savaşmakta gerçekten çok iyi olup olmadığını düşünmek, kendini bu içgüdülere sahip olmadığına ikna edecek kadar iyiydi, onları çiftleşebileceği, çocuk sahibi olabileceği ve alfa pozisyonunu alabileceği noktaya kadar gömdü."

Silver onun hatalı olduğunu iddia etmeye çalışmadı. "Biz Psy'lar büyük ölçüde zihnimiziz, bu yüzden zihni diğer tüm ırklardan daha iyi anlarız - olağanüstü bir organdır ve sersemletebilecek bir bölümlere ayırma yeteneğine sahiptir. Babanız psikopatik eğilimlerini o kadar tamamen bölümlere ayırmış olabilir ki kendisi bile bunların farkında olmayabilir."

"Baraj yıkılana kadar."

"Evet." Boynuna bir öpücük. "Ayısının, hayatının büyük bölümünde psikopatik eğilimlerini bir şekilde dengelemiş olması da mümkün. Psy sık sık Dönüşenlerin zihinsel sağlık durumlarını inceledi ve bunların çoğu haince nedenlerden kaynaklanmıyordu; bunun *nedeni* Dönüşenlerin çok az seri katile sahip olmasıydı. Benim ırkım bu sonucu tekrarlayıp tekrarlayamayacaklarını görmek istedi."

"Az', hiç' demek değildir, Silver."

"Onu suçlamadan önce araştırmamı yapmama izin verin. Size bu konuyu kapatmama izin verin."

Sert bir nefes verdi. "Gereksiz riskler yok. Bana söz ver." "Söz veriyorum."

Bir sonraki konuşmasında sözlerinin psikopatlarla ya da seri katillerle hiçbir ilgisi yoktu. "Şunu bir düşün Valyusha: Eğer çiftleşme bağı bu kadar güçlüyse, duygularımın yok edilmesine rağmen hayatta kalabilir."

"Eğer öyle olsaydı, operasyonun tüm amacı ortadan kalkardı." Valentin, ayısının öfkeden kudurduğu gibi iddiasını o anda haykırmak yerine işaret etti. "Çiftleşme bağı ilkel bir duygudur, mantık ve kontrol yoktur."

"Duygularımı engellemek için fiziksel bir operasyondan bahsediyoruz, psişik bir kalkandan değil. Çiftleşme bağı ya kopacaktı -ve acı senin için şiddetli olacaktı-"

Valentin, "Senin için her acıyı göze alırım," diye hırladı.

"Biliyorum." Omzuna sert bir ısırik atarak ona hırlamayı bırakmasını söyledi. "Ama kırılmazsa, duygularımın yeniden gelişebileceği bir çekirdek sağlayabilir."

"Hayır." Guruldayan bir reddedişti bu. "Operasyonun işe yaramaması riskini göze alamam." Bu operasyon şu anda teorikti ama Silver'ın sesli telepatisinin engellenmesi ve bu şekilde *kalması* için hissetmeyi bırakması gerekiyordu. Adam onun içindeyken ve onu ayı vahşiliğiyle severken bunu nasıl yapabilmirdi? "PsyNet'i de terk edemezsin ve bunu kendin de söyledin - baskın bir Dönüşen'le çiftleşmek Psy'ı Ağ'dan kalıcı olarak çekiyor gibi görünüyor."

"PsyNet dışından yapmam gerekenleri yapmak daha zor olacak," dedi Silver, "ama uyum sağlayacağım. PsyNet'e bağlı olmayan arkadaşların Ağ'daki verilere erişebilmeleri için bir yol olmalı."

"Hayır." Valentin bunu söylemek için tüm içgüdüleriyle savaşmak zorundaydı ama bu Silver'ın hayatıyla ilgiliydi. "Bu riske değmez."

"Bu senin seçimin değil Valyusha." Yumuşak sözler onun tek uyarısıydı.

Silver tüm kalkanlarını indirdi.

İnsan da ayı da onun içindeki bağıın kükreyen açıklığını *biliyor*, hissediyordu. Çekime karşı koyamadan, kalbinin onu koruma sevincini kontrol edemedi, çiftleşme bağı onlara çarptı, ince bir el uzandı ve onun eli kendi kalbini kucaklarken onun kalbini kavradı.

Hayatının en harika anıydı. Hayatının en korkunç anıydı.

Onu öldürmüş olabilir.

"Lanet olsun sana." Sert bir fısıltı gibi çıktı.

Silver'ın yanıtı ona arkadan sıkıca sarılmak oldu, nefesi kulağına sıcak bir şekilde değiyordu. "Seni içimde derinlerde hissediyorum." Sesi bir ayınıninki kadar pişmanlık duymuyordu. "Çok büyük, tehlikeli ve benimsin. Her zaman *benim*."

Onun buzu ve ateşi çelik bir mum gibi içinde yanıyordu, ayısının büyük bedenini koruyarak etrafında kıvrıldığı bir alev. Eşi, hayal etmeye cesaret ettiği her şeydi. Yine de kaşlarını çattı ve en azından bir dakika boyunca ona sarılmayı reddetti.

Elini tutup avucuna bir öpücük kondurmadan önce on saniye kadar bekledi. "Hâlâ PsyNet'te misin?"

"Evet." Şaşkınlık ve ardından bir duraklama. "Garip, seninle aramızdaki bağı görebiliyorum, diğer uçta olduğunu biliyorum ama PsyNet'in dokusunda kayboluyor, sanki psişik düzlemin erişemediğim bir kısmına giriyormuş gibi."

Bedenine ve ruhuna sahip olan korkunç, itaatsiz Mercant boynunu öptü. "İnsanlar psişik düzlemin canlı olduğunu, onu koruyan neosentience'ın bizim bildiğimizden daha fazla karar verdiğini söylüyor. Belki de PsyNet'te kalmam gerektiğine karar vermiştir."

Valentin'in buna ekleyeceği bir şey yoktu ama eşine söyleyeceği bazı şeyler vardı. Yuvarlanmadan önce onu yakalayabileceği bir hızla sırt üstü dönerek ona ters ters baktı. "Ne yaptığının farkında mısın?"

Soğukkanlı bir bakış. "Evet, Valyusha. Seni sevdim."

Ve lanet olası kalbi yeniden eridi. "Kendini öldürmüş olabilirsin."

"Hayır." Tek ve çok alfa bir kelime. "Hayatta kalma şansım yok denecek kadar az. Tüm faktörleri tarttım ve bana biraz daha zaman kazandırabileceği için bu hediyeı reddetmektense sana ait olmanın ne demek olduğunu bilmeyi tercih edeceğime karar verdim."

Kollarını kavradı, onu salladı. Yavaşça. Çok nazikçe. "İnatçı, inatçı, sinir bozucu-"

"Kendine isim takmayı bırak."

"Argh!" Dikkati dağılan adam onu ağzına çekti ve ıslak, derin ve öfkeli bir şekilde öptü.

Aldı, aldığı kadar iyi geri verdi. Eşi Silver Mercant'tı.

İnsan Vatansever

HAPMA'nın kendisine gönderdiği verilere baktı, Bowen Knight ile e-posta alışverişini gördü ve midesinin sıkıştığını hissetti. Lanet olsun. Bowen her zaman iyi bir adam olmuştu; insanlığın profilini yükseltmek ve gücünü artırmak için herkesten daha fazlasını yapmıştı.

HAPMA'ya hızlı bir cevap gönderdi: Ona zarar vermeyin. O hala kurtarılabılır.

Bowen'ın psişik olarak tehlikede olduğuna inanmıyordu. Diğer adamın beyinde psişik müdahaleleri engelleyen deneysel bir çip vardı. Hayır, Bowen sadece güvenebileceğini düşündüğü Psy tarafından yoldan çıkarılıyordu. Evet, empatlar muhtemelen güvenilir. -Patriot'un zaman ayırabildiği tek Psy onlardı ama empatlar bilgilerini başkalarından alıyordu.

Liderleri Ivy Jane Zen, görünüşe göre Psy İktidar Koalisyonu'nda yer alıyordu, ama sevgilisi Vasic Zen'den başka kimdi? Kendini kahraman olarak yeniden markalaştırmaya çalışan bir ölüm mangası. Empatların sadık olduğu bilindiğinden, muhtemelen ona söylediği her şeyi müjde olarak kabul edecek ve bunu diğer empatlara aktaracaktı.

Bowen, empatların bilgilerinin tehlikeye atılmış olarak ele alınması gerektiğini bilmeliydi.

HAPMA mesajına yanıt verdi: Mantıklı düşünmesi sağlanmalıdır.

Evet, Patriot cevap yazdı. Bowen kaybedilemeyecek kadar önemli, ama etrafında gözden çıkarılabilecek başkaları da var. Ne de olsa Psy insanlar hakkında böyle düşünüyordu. Psy'a güvenirse geleceğin sadece acı getireceğini görmesini sağlayacağım.

Nasıl?

Patriot HAPMA'ya borçlu değildi, ama cevap verdi çünkü onlar kontrol edilebilmeleri için beslenmeleri gereken tasmalı köpeklerdi. HAPMA'nın bu işe karıştığına dair hiçbir ipucu olmamalı. Bunu Psy'ın üzerine yıkacağız. Biraz plan yapmak gerekecekti ama o bu konuda iyiydi. Bunu boşa harcamayın.

Sabırsız davranarak bir fırsat yakalayamazsın. Bunu şahsen halledeceğim. İşim bittiğinde, Bowen Knight ölene kadar Psy'dan nefret edecek.

Vatansever'in gözü, planlarının haritasını çıkarmak için kullandığı panodaki Lily Knight'ın resmine takıldı; yukarı kalkık gözleri, küt siyah bir saçın çerçevelediği ince kemikli bir yüzün içinde kocaman bir güvercin grisiydi. Kırmızı bir keçeli kalem alarak onun resmini için kullandı. "Üzgünüm Lily, ama senin ölümün onun ateşini alevlendirecek, sadece kendi ırkından olanlara güvenebileceğini anlamasını sağlayacak."

Bölüm 35

Yıldızların ateş olduğundan şüphe
et; Güneşin hareket ettiğinden
şüphe et; Gerçeğin yalancı
olduğundan şüphe et;
Ama sevdiğimden asla şüphe etme.

-İnsan sanatçı William Shakespeare'in *Hamlet*'inden
(on yedinci yüzyıl)

GÜMÜŞ o gece **derin** bir **uykuya** daldı, hiç olmadığı kadar huzurluydu. Seçimlerini yapmıştı ve onların arkasında duracaktı. Ne büyükannesi ne de Arwen onunla temasa geçmişti. Valentin'le arasındaki bağı oluşturduğu anda korumuş olsa da, yine de bileceklerdi. Büyükannesi Gümüş'teki değişikliği bir şekilde gözden kaçırmış olsa bile, Arwen kaçırmazdı.

Yine de onunla iletişime geçmemişti.

Gülümsedi. Elbette yapmamıştı. O bir empattı ve onun kardeşiydi. Bu zamanın çok değerli olduğunu anlıyordu. Arwen nadiren Büyükanne'ye karşı gelirdi ama gerektiğinde Gümüş'ünki kadar çelik gibi bir omurgası vardı; Ena'nın da mesafesini korumasını sağladığına şüphe yoktu.

İkisiyle de konuşacaktı ama şimdi değil.

Bu sabah, klan etraflarında uyanırken Valentin'le ten tene uzanmak içindi. Pek çok ses duyabiliyordu, bireysel konuşmaları hâlâ seçebiliyordu, ama baskı

Bina. Valentin'in önceki gece Ashaya Aleine'le temasa geçmesini sağlaması iyi olmuştu, her ikisi de Aleine'in uyanık olacağını biliyordu - Denhome'a döndüklerinde San Francisco'da öğleden sonra olmuştu.

Bilim adamı Silver'ın sırrını öğrenince şok olmuş ve bunu saklayacağına söz vermişti. "İmplantı tek beyinli kullanım için yeniden yaratabilirim," demişti, bakışlarının mavi-gri renginde bir korku gölgesi

kendisini Ming LeBon gibilerin hedefi haline getirebilecek bir sırrını açıkladı.

"Ne kadar uğraşırsam uğraşayım ayrıntıları unutamıyorum," eklemişti bilim adamı. Kollarını uzun kollu bluzunun koyu yeşili üzerinde , "Her şeyden önce beyninizin kapsamlı bir şekilde taranması gerekiyor ve gerekli bilgileri alabilmemiz için bu taramaları denetlemek üzere orada olmalıyım," dedi.

İşte o zaman Silver hiçbir mantığı olmayan bir karar vermişti. "Bu gece olmaz Ashaya. Bu geceye ihtiyacım var."

Silver'ın kaybı tam olarak anlayan bir kadının bilgisiyle ifadesi yumuşayan Ashaya itiraz etmedi. "Sabah senin zamanın yeterince yakın. O zamana kadar olan zamanı Amara'yla birlikte çipin özelliklerini yeniden canlandırarak geçireceğim."

Ardından hamile bir duraklama geldi. "Doğruyu söylediğinden emin olmak için taramalara da ihtiyacım var. Bu noktaya kadar sözlerine inanmamın tek nedeni, hem kendi eşimin hem de alfamın güvendiği bir alfayla çiftleşmiş olman. Zarar vermek için kullanılabilecek bir şey yaratmadığımı bilmem gerekiyor."

"Anlıyorum. İmplant pek çok kişinin sahip olmak için can atacağı bir teknoloji parçası." Özellikle de bazı çipli bireylerin benzer şekilde çipli olan diğerlerinin zihinlerini kontrol etmesine izin veren modifikasyon.

implante edildi.

"Gizli dosyaları gördüyseniz, ciddi bir bozulma sorunu olduğunu da biliyorsunuzdur." Ashaya alnını ovuşturdu. "Yani çipi yeniden yaratabilsem de beynine yerleştirmeyeceğim bu ölüm fermanı olur. Çipi, ihtiyaçlarınıza göre uyarlanmış bir çözüm yaratmak için bir başlangıç noktası olarak kullanacağız."

"Bir çözüm mümkün mü?"

"Bir projeye asla başarısız olacağımızı varsayarak başlamayız."

Silver'ın kendi felsefesine benziyordu. "Ses girdilerim her saat artıyor."

"Amara ve ben bunu önceliğimiz haline getireceğiz." Gözlerinin altında gölgeler var. "Şu anda zaman açısından kritik başka bir projede kafamı duvara vuruyor, daireler çiziyorum. Bu, hayatından daha fazla hayat kurtarabilecek farklı şekillerde düşünmeme yardımcı olabilir."

"Psişik saldırıları engelleyen insan implantı mı?" Ashaya'nın Kaşlarını kaldıran Silver omuz silkti. "Ben bir Mercant'ım." Bilgi onların işiydi. "Projeyi tartışamayacağınızı biliyorum ama benim tam desteğime sahipsiniz. İnsanlar Psy saldırılarını engelleyebilirse, dünya eşit bir oyun alanı haline gelir ve Trinity gerçekten başarılı olabilir." Ancak bu sabah, zihninin feci bir ihlal tehlikesiyle karşı karşıya olmadığı son sabah olabilirdi, Silver politika ve anlaşmalarla ilgili tüm düşünceleri aklından uzaklaştırdı ve ayısına daha da sokuldu. Ona homurdandı. "Bağ için sana kızgıyım."

"Yine de çıplak ten ayrıcalığına sahip olabilir miyim?" Onun sahiplenici tutuşunda dönerek, bacağını onun kollarla pürüzlendirilmiş tenine doğru çekti.

Adamın ereksiyonu kadının kalçasında taş gibi sertleşmişti ama kaşlarını çatarak ona , karanlık ve sevgili. "Bunu ciddiye almıyorsun."

"Hayata karşı ayı yaklaşımını benimsemeye karar verdim." Onu öptü.

Kaşlarını çatmaya devam etti ama de onu öptü, yine de kaba bir şefkatle ona dokundu, yine de onu gevşeyip terden sıırılsıklam olana kadar sevdi. Silver, Valentin'in onu her zaman seveceğini biliyordu - aşkın anlamını unuttuğunda bile.

Kalbi kırıldı.

- - -

Sonraki on iki saat taramalar ve testlerle geçti.

Valentin'in omuzlarında ne kadar yük taşıdığının farkında olan Silver, onu bu aşamayı kendi başına halledebileceğine ikna etmişti. "Sana ihtiyacım olduğunda seni arayacağım," demişti bir ayının bile karşı çıkamayacağı bir ses tonuyla. "Bana kırılğan bir çiçekmişim gibi davranma riski sana ait."

Burnunu onunkine dayamadan önce kısa bir ayı kükremesi çıkarmış, gözleri kısılmıştı. "Sen," demişti, "imkânsız bir kadınsın."

"Tam da ihtiyacın olan şey."

Kötü huylu eşiyile uğraştıktan sonra Kaleb'e neler olduğunu anlatmış, o da Ashaya ve Amara Aleine ile beyaz-sarışın bir muhafız olan korumaları için hem tıbbi tesis hem de teleport sağlamıştı.

Silver'ın Dorian Christensen olarak tanıdığı ölümcül mavi gözlü bir erkek.

Bir leopar nöbetçisi ve Ashaya'nın eşi.

Silver'ın izniyle Ashaya deneysel biyofüzyon alanında çalışan parlak bir bilim adamı olan Samuel Rain'i de devreye sokmuştu. Silver'ın isteğinin doğruluğunu teyit etmek için yapılan telepatik taramaya gelince, Ashaya bunu kendisi yaptı-bilim adamı telepatı konusunda Gradyan'da sadece 1.1'di, ancak Silver işbirliği yaptığı için, taramayı yapmak için temel telepatiden başka bir şeye ihtiyacı yoktu. Bunun için Silver'ın dış kalkanlarını indirmesi gerekiyordu ama dünyanın telepatik gürültüsü onu ezmekle tehdit etmeden önce kalkanlarını sadece üç saniye indirebildi.

Ashaya, Silver'ın kalkanlarını indirdiği anda fiziksel olarak sendeleyerek geri çekildi. Christensen eşini yakaladı, gözleri artık insani değil, derisinin altında yaşayan büyük kediye anlatan tehlikeli bir yeşildi. "Shaya?"

"İyiyim," dedi bilim insanı, nefes alış veriş düzeni, boynundaki nabız hızlı olsa da. "Kulaklarım çınıyor. Ses ... çift katmanlı."

Şok olsun ya da olmasın, Silver fark etti ki Ashaya Aleine her şeyden önce bir bilim insanıydı. toplandı.

"Birincisi," diye ekledi Ashaya, "tüm Tps'lerin kalkanları düştüğünde duydukları telepatik *sestir* - ve bu şiddetlidir çünkü Silver inanılmaz güçte saf bir telepattır - ama bunun altında gerçek ses vardır."

Amara konuştu, etkisi merak uyandıracak kadar düzdü. "Duyma kapasitesini basitçe ortadan kaldıramaz mıyız? Bu, beyin cerrahisinden çok daha etkili bir uygulama olur."

Silver hareketsiz kaldı. "İşe yarayacak mı?"

"Hayır," dedi Ashaya düşünceli bir dakikanın ardından. "İşitme kanalınızdan ya da kulağınızın başka bir bölümünden duymuyorsunuz. Girdiler kesinlikle psişik bir yolla geliyor." Amara'ya baktı.

Otuz saniye boyunca saf bir sessizlik hüküm sürdü, ikisi de verileri paylaştı. Amara daha sonra aynı düz tonda, "İkizim haklı," dedi. Ve böylece devam etti.

Bu sırada Valentin'i içinde hissediyordu, içsel bir vahşilikle dolu devasa bir varlık canlı bir kalkan gibi etrafını sarmıştı.

- - -

Silver'dan "beyninin son nöronuna kadar haritasını çıkardıktan" sonra eve dönmek üzere yola çıktığına dair bir mesaj alan Valentin, onu StoneWater topraklarının sınırında beklemeye niyetlenmişti. Onu güldürmek için modifiye edilmiş bir küçük gangster numarası yapıp yapamayacağını görmeyi planlamıştı.

Gece çökmeye başladığında içinde acı verici bir çekilme hissettiğinde tüm planları değişti. Bu his, alfasının gücüne umutsuzca uzanan bir şifacının hissiydi. Nova değil. Yine de alfasına bağlı olan daha genç bir şifacıydı.

Valentin, Starlight'ına bir mesaj gönderecek kadar bile gecikmedi. Doğruca sıkıntı içindeki şifacıya yöneldi. Silver anlayacaktır. O da bir alfaydı.

"Sergey," dedi, klanından onu terk edenlerin bulunduğu mağara sisteminin önündeki ağaçların arasından çıkarak. "Kim yaralandı?"

Babasının neslinden gelen, Mikhail'in ikinci adamı olan uzun boylu adam kollarını kavuşturdu. "Burada olmaya hakkın yok." Ağzını beyaz çizgiler kaplamıştı, ama Valentin'in bakışlarını karşılamakta zorlanıyordu.

Sergey'in insan yarısı Valentin'i reddetmiş olsa da, hayvan onun alfa olduğunu biliyordu, Sergey'in ona karşı çıkmaya çalışmaması gerektiğini biliyordu. Ama Valentin buraya güç kullanarak kazanmak için gelmemişti. Eğer mesele bu olsaydı, bu gruba sekiz ay önce, Zoya'dan görevi devraldığında ve onlar ayrıldıklarında boyun eğdirebilirdi.

"Sidik yarışına ayıracak vaktim yok." Valentin sözlerine dikkat edemeyecek kadar öfkeliydi; eğer şüphelendiği şey doğruysa, Sergey sadece bir klan arkadaşını değil, bir şifacıyı da yüzüstü bırakmıştı. "Birisi ağır yaralı ve sizin sadece bir stajyer şifacınız var." O stajyer Artem, Sergey babası olduğu ve bir şifacının onlarla birlikte gelmesi gerektiği için ayrılıkçı grupla gelmişti. "Nova'yı neden çağırmadınız?"

"Artem ona yardım ediyor," diye ısrar etti Sergey. "Nova'yı daha fazla germeye gerek yok. Zaten geçtiğimiz hafta içinde bizi iki kez görmeye geldi."

Bir şey olmasaydı bu ifade Valentin'i yumuşatabilirdi. "Oğlun senin için kendini öldürüyor." Pençeleri parmak uçlarını itti, ayısı öfkeliydi. "Nova, Artem'in çoktan kemiklerine kadar yıprandığı konusunda beni uyardı. İnatçı bir *durak* olduğunu biliyordum ama kendi çocuğunun hayatını tehlikeye atacak kadar inatçı olacağını düşünmemiştim. *Şimdi, kim yaralandı lan?*"

Sergey, Valentin'in kükreyen gücü altında bembeyaz kesildi. baskınlık. "Ben Jovan." Omuzları çöktü. "Laine ile kavga etti ve ikisi de yer değiştirdi. Her şey bir cehenneme döndü.

Laine sıyrık içinde ama onun dışında iyi durumda - Jovan'ı pençeleriyle karnından yaraladı."

Valentin diğer adamın yüzündeki acıyı ve stresi gördü. Ama aynı zamanda suçluluğu da görüyordu: Gençlerayılarını sakinleştirecek bir alfanın yokluğunda saldırganlaşıyorlardı ve Sergey bunu biliyordu. Bunu daha sonra tartışacaklardı. Şu anda Valentin'in başka öncelikleri vardı.

"Beni onlara götür."

Sergey yine tartışmadı, sadece döndü ve Valentin'i mağara sistemine götürdü. İçeri girdiğinde sıkışmış yüzler ve keskin bakışlar Valentin'le karşılaştı. Birkaçı ona doğru sarsıldı, son anda kendilerini tuttular.

Valentin'in ayısı öfkeli, yaralı ve kızgındı ama Valentin bunu zorlayamazdı. Bu klan arkadaşlarının ona gelmesi, ona güvenmeyi seçmesi gerekiyordu. Yanından geçtiği her ayıyla göz teması kurdu ve ona doğru koşan yavrulara gülümseyerek, "Mishka! Mishka!"

Diğerlerinin etrafına toplanabilmesi için tek dizinin üzerine çökerken iki çocuğu kolayca kucağına aldı, hepsini yanaklarından öptü, teker teker sıktı, hala klan, hala onun olduklarına dair güvence mırıldandı. Sadece bir ya da iki dakika kalabildi ama bu süre gerekiyordu.

Bu yavrular da onu öfkeliendirmenin ötesinde strese sokuyordu.

Onları mutlu bir şekilde sohbet ederken bırakarak, bu grubun reviri olarak kullanılan küçük mağaraya adım attı. Hemen Artem'i gördü; Artem

Genç adam, baygın haldeki Jovan'ın üzerine yatırıldığı rahat yatağın yanında dizlerinin üzerine çökmüştü. Odada bir yatak vardı ama yaralı çocuk doğrudan yerde duran şiltenin üzerine yatırılmıştı çünkü Sergey ve diğerleri Artem'in uzun süre ayakta duramayacak kadar zayıf olduğunu biliyordu.

Öfkesini bilinçli bir irade çabasıyla bastıran Valentin, stajyere doğru yürüdü. "Artık buradayım, Tyoma." Sevgi dolu takma adını söylerken bir elini Artem'in omzuna koydu, diğer elini de Jovan'ın yaralanmamış omzuna. "İhtiyacın olanı al."

Artem'den bir hıçkırık, gözyaşları kansız yüzünden aşağı yuvarlandı. Ama o iliklerine kadar bir şifacıydı, yaralı çocuk üzerinde çalışmak için acısını yuttu. Klanın ilkel enerjisi Valentin'den Artem'e ve Artem'den Jovan'a aktı, şifacı simyasıyla bedenini kendini onarmak için ihtiyaç duyduğu şeye dönüştü. Valentin, klanın tüm gücünü arkasında hissediyordu... hatta kırık parçaların gücünü bile.

Çünkü koridorda oynayan yavrulara yalan söylememişti:

Bu aylar, olmak istemeseler bile hala onun aylarıydı.

StoneWater'ın bir parçası olmak için uzanan hayvanlar. Eğer tamamen kopmuş olsaydı, bunu yapamayacak, Artem'in klan arkadaşını iyileştirmesine yardım edemeyecekti.

Yaklaşık on dakika sonra telefonu cebinde titredi. Bunu görmezden gelerek hem Jovan hem de Artem ile temas kurmaya devam etti. Jovan ve

Şifacı nihayet yarım saat sonra Jovan üzerindeki çalışmasını durdurdu, titreyen bedeni Valentin'in üzerine yığıldı.

Genç erkeği kollarıyla saran Valentin, dudaklarını çocuğun saçlarına bastırdı.

Yıpranmış şifacının başının üzerinden Jovan'ı kontrol etti.

Karnındaki yaralar kapanmıştı ve çok daha rahat nefes alıyordu. "Şimdi dinlen." Artem'i, vücudu gevşeyip nefes alış veriş düzenine girene kadar kendisine doğru tuttu.

Şifacı uyuduktan sonra Artem'in çok hafif olan bedenini kucağına alarak klan arkadaşını kullanılmayan yatağa yatırdı. Sergey ve arkadaşının kapıda beklediğinin farkındaydı ama battaniyeyi oğullarının üzerine çekip rahat ettiğinden emin olurken ikisi de araya girmede. Jovan'ın yanına dönerek saçlarını taradı.

Çocuğun yüzüne bakıp onunla konuştu, çünkü bir alfanın sesi özellikle bir klan üyesi yaralandığında çok önemliydi.

Hem yaralı çocuğun hem de şifacının derin ve doğal bir uykuda olduğundan emin olduktan sonra ayağa kalkarak kapıya yöneldi. "Klana geri dönmem gerekiyor."

Sergey onun sert ses tonu karşısında yutkundu ve geri çekildi, arkadaşı Enja da aynısını yaptı. Arkalarındaki boşluk, ayrılan yetişkinlerin büyük bir kısmıyla doluydu. Ama konuşan utangaç Enja'ydı, sesi titriyordu. "Jovan ve oğlum ?"

"İkisi de iyi olacak," diye Valentin ona güvence verdi.

Ancak StoneWater'ın parçalanmasına neden olan adamlarla konuştuğunda çok daha sert bir tonda konuşuyordu; itibaren özel görüşmelerin zamanı geçmişti. "Artem'in o noktaya gelmesine izin verme.

Tekrar devlet." Ayısı gözlerinde, derisinden pençelerindeydi. "O senin oğlun ama aynı zamanda klana bir armağan. Ona iyi bak, yoksa buraya bunu sağlayacak birini gönderirim."

Yaşlı adam çarpılmış gibi görünüyordu.

Valentin bu tepkiden hiç zevk almadı ama Valentin'e karşı aptal, öfkeli ve nefret dolu olmak başka bir şeydi, genç bir stajyer şifacının Artem'in şu anki durumuna gelmesine izin vermek bambaşka bir şeydi. "Yarın onu kontrol etmek için geri geleceğim." Jovan iyi olacaktı, ama Artem onu kırana kadar vermeye devam edecekti.

Daha fazla konuşmak için kendine güvenmeyerek dışarı doğru adım atmaya başladı. Genç bir kadın hıçkırarak hıçkırarak ağladı ve tökezleyerek kollarına düştü. Onu kendine doğru çekti, elini saçlarında gezdirdi. Nazik bir itaatkârdı.

buraya ayrılmak istediği için değil, eşine olan sadakatinden dolayı gelmişti. Valentin ona karşı sadece sevgi hissediyordu, içindeki rekabet halindeki ihtiyaçların onu parçalıyor olması gerektiğinin farkındaydı.

Ancak, konuştuğunda seslendi. "Küçük ayılar, bölgeyi terk edip kreşe gitmek için on saniyeniz var."

Ancak bu emir yerine getirildikten sonra, küçükler kulak kesildikten sonra devam etti. "Ne zaman geri dönmeye karar verersen Denhome kapısı sana açık." Sonra alfa olarak hayatının en acı kararını verdi - çünkü bu gecenin ona gösterdiği şey, bu durumun sadece kendisi ve klanı için derinden yaralayıcı olmadığı; aynı zamanda Tehlikeli.

Zamanı gelmişti.

"Ama" dedi, "artık burada kamp kurmanıza izin veremem. Bir alfayı kabul etmelisiniz ki yavrularınız birbirlerine düşman olmak yerine gelişebilsinler." Ayılar yırtıcı hayvanlardı, büyük ve güçlü.

Birbirlerine çok fazla zarar verebilirler.

"Şifacınızın güvende olması için bir alfaya da ihtiyacınız var."

Yetişkinlerden birkaçı utanç içinde başlarını öne eğdi. "En tehlikelisi de bu bölgeyi elinizde tutamamanız, bu da sınırı güvence altına almak için fazladan klan kaynakları tahsis etmem gerektiği anlamına geliyor. Devriyeleri geri çektiğim anda, kurtlar burayı kendilerine daha fazla alan açmak için zayıf bir nokta olarak görecektir."

Slenka anlaştıkları ateşkese sadık kalıyordu ama kurtlar da ayılar gibi yırtıcı hayvanlardı. Er ya da geç, sınır nöbetçilerinden biri bunun klanın sadece uydu bir parçası değil, kırık bir parçası olduğunu anlayacaktı. O noktada, BlackEdge'in daha iyi doğasına güvenmek zorunda kalacaktı ve ayıların mırıldanmayı sevmesine rağmen, kurtlar medeni *olabilirdi*. Ancak bu sadece çok uzun sürebilirdi.

Ayılar nasıl ayıysa kurtlar da kurttu ve Dönüşenler sadece ellerinde tutabildiklerini talep edebilirlerdi. Bu yasanın var olmasının bir sebebi vardı.

"Bu topraklardan gitmek için bir ayın var ya da kendine kurtlara karşı burayı savunmana yardım edecek bir alfa bul.

StoneWater." Çünkü başka bir alfayı getirdikleri anda, onun bölgesinde bilinmeyen bir güç haline geldiler.

tam bir sessizlik.

Şok olmuş sessizliği nihayet bozan yaşlı bir kadın oldu. "Valya, sen ..."

Onu tanıyordu. Annesinin bir arkadaşıydı. Çocukken onun mağarasında oynamıştı. "Korumam gereken bir klanım var," dedi, hâlâ kendisine gelen titreyen klan arkadaşını tutarken. "Bu klanın bir parçası olmayı ya da ayrılmayı seçebilirsin. Bunun ortası yok." Onlara herkesin verebileceğinden sekiz ay daha uzun süre vermişti. "Bir ay."

Şimdi hıçkırığa ağlayan klan arkadaşını serbest bıraktı, Valentin dışarı çıktı. Kalbi *acıyordu* ama yapılması gerekiyordu. Geçmiş affedemeyenler -affetmeyecek olanlar- uğruna klan olmayı seçenleri tehlikeye atamazdı.

Bölüm 36

Bu klanı rehberlik edeceğim. Klan arkadaşlarıma değer vereceğim. Adalet dağıtacağım. Sevgi sunacağım.
Ve StoneWater'ın sırlarını kendiminmiş gibi saklayacağım. Bu yemini şerefim üzerine ediyorum.

-Geçici Zoya Vashchenko tarafından söylenen yeminin bir bölümü
StoneWater'ın Alfa'sı

SILVER Denhome'a girdiğinde huzur duygusuyla **dolup taştı**. Burası gürültülüydü, kafası sayısız sesle doluydu ama burası, dairesinin asla olmadığı bir anlamda *eviydi*. Orası sadece uyuduğu ve eşyalarını sakladığı bir yerdi.

Burası, Barnacle'ın doğrudan ona doğru koştuğu ve yüzünde arsız bir sırıtışla bacağının etrafına kenetlendiği bir yerdi. "Siva!"

Elini saçlarının sıkı buklelerine dokundurdu, dokusu avucuna karşı yumuşaktı. "Topuklu ayakkabı giyiyorum, Dima. Sen bana bağliırken adım atmaya çalışırsam yüzüstü düşerim."

Muziplik dolu gülümsemesiyle Nova ve Kaos'un oğlu, onu bırakıp başka bir kurbana saldırmak için koşmaya başlamadan önce bir anlığına kucağını sıkılaştırdı. İleriye doğru adım attı ve ancak o zaman fark etti ki

Engibeli zeminde gayet iyi idare ediyordu - Valentin'le çiftleşmesi konusunda birden fazla alaycı tebriği kabul ederken buldu kendini.

Çantasını koymak için odasına -şimdi onların odasına- gittikten sonra Mağaraya ve klan arkadaşlarının yanına döndü. Ayılarla sohbet etmek zor değildi; hemen alınmadılar ve onun doğrudan doğasını gayet normal buldular. Muhtemelen "*Valya seni çiftleşmeyi kabul etmen için mi bağladı?*" gibi soruların da normal olduğunu *düşündükleri için*.

Valentin'in gelişi duyularına dokunan bir tüy fırçasıydı, ona dair psişik farkındalığı kemiklerine kadar işleyen bir nabız gibiydi. Ama ihtiyacına rağmen

Ona doymak, binlerce anı biriktirmek için ona doğru koşmadı. Döndü ve bekledi. Saniyeler içinde, bir süre uzak kaldıktan sonra yuvaya döndüğünde her zaman olduğu gibi çocuklar tarafından kuşatıldı.

Gözleri başlarının üzerinden onunkilerle buluştu, konuşmaları havada müzik gibi yayılıyordu.

Onunla kendi gözleriyle konuştu, beklemekten memnun olduğunu ona hissettirdi. O onundu ama aynı zamanda StoneWater'ındı.

Çekirdeğine kadar alfa. "Onunla tanışana kadar," dedi konuştuğu Nova'ya, "bir insanın bu kadar çok insanı sevebileceğini, onları gerçekten *sevebileceğini* bilmiyordum."

Nova kolunu Gümüş'ünün arasından geçirdi. "Gerçekten büyük bir alfayı tanımlayan şey budur - evet, zeka, beceri ve güç gerektirir, ama en önemlisi, tüm bir klanı taşıyabilecek kadar büyük bir kalp gerektirir. Mishka her zaman buna sahipti. Doğduğu günden itibaren ailemizi daha iyi bir hale getirdi."

Silver elini Nova'nın kolunun üzerine kapattı, son sözlerdeki kasveti yakalamıştı. "Hiçbir aile mükemmel değildir."

"Sana söyledi mi?" Silver'ın konuşamayacağı kadar kısa bir duraksama. "Elbette söyledi. O senin eşin."

Nova başını Silver'ın koluna yasladı. "Babamız değişmeye başlayana kadar harika bir babaydı. Mishka pek çok açıdan en kötüsünü yaşadı - o harika babaya en kısa sürede sahip oldu ve bu kaybı en çok o . O ve babam ayrılmazlardı, dört kadına karşı iki erkek." Sesinde masum mutluluk zamanlarının anıları vardı. "Mishka babamızın gölgesi ve evcil hayvanımızdı. Şimdi hepimizden daha büyük ve omuzlarında çok fazla yük var."

"Başka bir şey seçmezdi," dedi Silver, bundan hiçbir şüpheye yer bırakmayacak kadar emindi. "O büyük omuzlar ve büyük ayaklarla doğmasının bir nedeni var."

Nova ağzı açık bir kahkaha attı. "Her karşılaşmamızda senden daha çok hoşlanıyorum, Seelichka. Ve senden zaten çok hoşlanıyordum."

Silver geleceğin ağırlığının, ezmek için tasarlanmış bir kaya gibi üzerine çöktüğünü hissetti. Nova'ya ve diğer arkadaşlarına

yakında dostluklarına karşılık veremeyecek hale gelebileceğini biliyor muydu? Ya öyle ya da ölmüş olacaktı.

Her iki durumda da Valentin'in kalbi kırılırdı.

"Görünüşe göre oğlumu yakalasam ve tehdit ettiği gibi arkadaşının kolu yerine akşam yemeğini yediğinden emin olsam iyi olacak."

"Şimdiye kadar uyumuş olmaları gerekmez miydi?"

"Ayılar, Seelichka. Küçük ayılar ama ayılar." Bu çok açıklayıcı cevapla Nova sadece Dima'yı değil, iki arkadaşını da yakalamaya gitti. Kıvrılan bedenlerden birini kolunun altına aldı, diğerini kavradı. başka bir çocuğun elinden sıkıca tuttu ve üçüncü çocuğun onun elini tutmasını sağladı.

Üçüncü çocuk kaçmayı düşünüyor gibiydi ama Nova'nın sert bir bakışıyla hizaya geldi.

"Yavruları ayartmakta iyidir." Valentin'in kolları onu arkadan , pişmanlık duymadan sahiplenmişti.

Sanki yeniden eve dönüyormuş gibi hissetti. Duyguları onu boğmakla tehdit ediyordu, göğsünde varlığının her köşesine yayılan bir acı vardı.

"*Solnyshko moyo.*" Şakağına bir öpücük. "Üzülme." Bu basit, kaba istek onu paramparça etmekle tehdit ediyordu. "Bizim bağımız," "Toprak, yeşil ve yıldız ışığı iç içe geçmiş gibi" diye fısıldadı.

Valentin'in cevap olarak ne söyleyeceğini asla bilemeyecekti, çünkü Mağara'daki sıradan konuşmayı yüksek sesli bir hıçkırık böldü. Valentin, Silver bir adım attığını fark etmeden önce, Denhome'u saran çok sayıdaki geçitten birinden kaçan kadının önünü kesmek için hareket ediyordu.

Valentin'in iri göğsüne çarpan kadın, "Onu neden eve getirmedin?" diye feryat etti. Bu bir çığlıktı. "Bebeğimi eve istiyorum! Ona gitmesini nasıl söylersin? Beni aradı! Onlara gitmelerini söylediğini söyledi!"

Valentin'in sesi kısıktı ama Silver onu kristal netliğinde duydu, ses kalkanları gün içinde daha da bütünlüğünü kaybetmişti. "O bir yetişkin." Hıçkırarak ağlayan kadını nazikçe kucakladı. "O seçimini yaptı."

"Hayır!" Perişan haldeki dişi, yumruk yaptığı elleriyle Valentin'in göğsüne vuruyordu. "Sen alfasın! Onu geri getir!"

Onu kollarıyla sarmalayan Valentin ona mırıldandı ve Silver yine her sözcüğü duydu. "Sadece tekrar terk ederdi." Sesi düzensizdi, kocaman kalbi yaralıydı ama yine de atıyordu çünkü klanı için atması gerekiyordu. "Onun ya da onunla birlikte diğerlerinin seçimlerinin klanı tehlikeye atmasına izin veremem."

Kadın tekrar çığlık attı.

Silver'ın başı zonkladı.

Genelde kullanmadığı en güçlü kalkanlarını açtı çünkü bu kalkanlar duyularını kalın bir sis içinde boğuyordu.

Acı bir anda azaldı ama çevresine dair kristal farkındalığı da azaldı. Etrafındaki her şeyi normal bir seviyede görebiliyor ve duyabiliyordu ama hepsinden kopuk hissediyordu. Sanki bir parçasını kesmiş gibi.

Kalkanı indirerek kendini acıya hazırladı ama kısa bir aradan sonra acı daha kontrol edilebilir hale gelmişti. . ve çünkü çiftleşme bağı etkinin bir kısmını alıyordu. Valentin'in büyük kalbi de etkinin bir kısmını alıyordu. Silver bunu durdurmaya çalıştı -eşinin daha fazla acıya ihtiyacı yoktu- ama bunu imkansız buldu.

Çiftleşme bağı, onu bağladığı ayı kadar inatçıydı.

Valentin'in tuttuğu kadın şimdi önünde, yüzünde derin bir ıstıraptan söz eden çizgiler olan beyaz saçlı bir adamın kollarında hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. Valentin biraz daha iyi görünüyordu.

İçgüdüsel olarak ona doğru gitti, elini onun elinin içine soktu. Etraflarındaki mağara duvarlarından keder damlıyordu.

Neyse ki, kadın içeri girer girmez yavruların hepsi hızla .

"Karar verildi," dedi Valentin, sesi devasa mekânın her köşesine ulaşıyordu. "Yapılabilecek tek seçim buydu." Sözleri kesindi.

Gözleri bir an için onunkilere kilitlendi, içlerinde bir soru vardı. Silver bağ sayesinde cevap verdi: *Evet*, kalacaktı. Onun eşiydi, klanıydı, ne olursa olsun onun yanında duracaktı.

Klan arkadaşları ona geldiğinde, kollarını açıp onları kendine yakın tuttu.

- - -

O gece **geç saatlerde**, Valentin'le birlikte yatağın kenarında otururken, Valentin ona alfa olduğu günün çirkinliğini anlatırken Mercant'ın kötü şöhretli öfkesiyle savaştı. Bir kutlama günü olması gereken gün, klanın kalbinde meydana gelen keskin bir kırılmayla gölgelenmişti.

"Sergey benim iyi bir adam olduğumu, saygı duyduğu bir adam olduğumu ama kötü bir soydan geldiğimi söyledi," dedi Valentin, sesinde bir sertlik vardı. "Güvenilmez bir kandan. Sergey babamın en iyi arkadaşı ve ilk yardımcısıydı - Zoya yönetimi devraldığında onun da ilk yardımcısı olmuştu."

Silver duraklaması için bir soru sordu, acısı o kadar büyüktü ki onu ezeceğinden endişeleniyordu. O sırada kendi öfkesi içinde fokurduyor, buzdan bir yaratık haline geliyordu. "StoneWater'ın nasıl bir alfaya sahip olduğunu anlamıyorum, özellikle de Zoya'nın yaşında birine."

Valentin ona, "StoneWater'ın kan bağı olan küçük bir klanın emekli alfasıydı," dedi. "Babamı 'korkunç bir kazada' kaybettikten sonra StoneWater'a çobanlık yapmak için devreye girdi - herkese böyle söyledik, dünyanın geri kalanı da buna inanıyor."

Sert bir rüzgârla nefesini verdi. "Babamın yardımcıları tarafından infaz edildiğini sadece klan biliyor; o kadar güçlüydü ki onu zapt etmek için hepsinin birlikte çalışması gerekti. Zoya'ya bile gerçek ancak alfa olduktan ve sırlarımızı saklayacağına söz verdikten sonra söylendi. Onun görev süresi yeni bir alfa reşit olana kadar devam edecekti."

"Sergey bunun sen olacağını biliyor olmalıydı." Valentin'in baskınlığı doğanın bir gücüydü.

"Sanırım yanıldığını umuyordu. başka bir ayı." Gözlerini önüne dikti, omuzları kaskatı kesilmişti. "Gecenin en karanlık derinliklerinde, Sergey'in haklı olup olmadığını, bir gün dönüşüp babam gibi olup olmayacağımı merak ediyorum."

"Bu mümkün değil." Silver daha önce hiç bu kadar dürüst, bu kadar merkezde, bu kadar dünyevi ve gerçek birini tanımamıştı. "Seni iimde hissediyorum Valentin Mikhailovich Nikolaev ve ben zihni tanımak için eğitildim.

İinizde karanlık yok." Kötü huylu, kibirli ve Sinir bozucu olabilirdi, ama tüm bunların ötesinde, saf bir ışıktı.

Ellerini dizlerinin arasında yumruk yapan Valentin'in ses tonu .
"Ona benziyorum. Sesim onun gibi. Yarım ondan geliyor. Ve onun dejenerasyonunun organik olmadığından emin ."

"Diğer yarısı annenden geliyor." Hâlâ yenilmiş göründüğünde, yüzüne ait olmayan bir ifadeyle, öfkesinin ses tonunu renklendirmesine izin verdi. "İinizde böylesine vahş bir karanlığın uyanmaya başladığını hissetseydiniz ne yapardınız? ldrc dürtüler hissetseydin?"

Valentin tereddüt etmeden, "Ben olsam kendimi öldürürdüm," dedi.
"Tehdidi denklemden çıkararak klanımı korurdum."

"İşte cevabın." Pozisyonları ters olsaydı vereceği cevap da aynıydı.
Kehribar rengi gözleri odanın sessiz ışığında parlıyordu. "Neden bu kadar net görüyorsun?"

"Acıyı yaşamadığımız zaman hepimiz net görürüz ve benim gördüğüm Sergey'i öldürmem gerektiğidir."

Kendisinden iki kat büyük bir adam için oldukça endişeli görünen Valentin onu kucağına aldı. "Bıçaklı şair doğrudan atalarınızdan biri miydi?"

"Kesintisiz bir çizgide geriye doğru izlendi," diye onayladı Silver.
"Bana bu Sergey'in neye benzediğini söyle."

"Hiç sanmıyorum Starlichka, bu kadar kana susamış görünürken olmaz."

"Sana zarar verdi." Kimsenin bunu yapmasına izin verilmezdi.
"şimdi bana nerede yaşadığını söyle."

"*Bozhe*, ama seni seviyorum." Valentin onu öptü.

Onun adına hâlâ soğukkanlı bir şekilde öfkeli olan kadın, onu öptü ve kahkahalar. Ve her zaman, kafasının içinde gürültü büyümeye devam etti.

Ertesi gün Silver Sergey'i bulup öldürmemeyi başardı. Ayrıca şakaklarındaki çarpıntıya rağmen tam gün çalıştı ve Denhome'a makul bir saatte döndü. Başvuranların yüksek kalibresi ve yakında görevden alınabileceği gerçeği göz önüne alındığında, EmNet ekibinin işe alım sürecini hızlandırdı. Günü mülakat yaparak geçirmiş ve Trinity için ilk üç ismi göndermişti ofisten ayrılmadan önce onayladı.

Denhome'a ulaştığında onay geldi. O da bekliyordu: Bir insan, bir Dönüşen ve bir Psy seçmişti. Anlaşıldığı kadarıyla hepsi de bu iş için en iyi insanlardı. Irksal spektrumu kapsamaları, herhangi birinin itiraz etmesini zorlaştırmıştı. Elbette üç kişiden fazlasına ihtiyacı olacaktı ama bu üçü iyileşme sürecinde ya da operasyon başarılı olmazsa onun yokluğunu dolduracak kadar deneyimliydi.

Arabadan adayları aradı, sonra onlara sahte bir felaket senaryosu uygulayacağını söyledi. Bu bir saat sürdü ve sonunda, asistanının yardımıyla işe girebileceklerinden şüphe duymayacak kadar emindi. Herkese kanserli bir tümörün başlangıcı teşhisi konulduğu söylenecekti. Bir an önce tedavi edilirse bu bir ölüm cezası değildi; ameliyattan sonra birkaç gün ulaşılamaması ve sonrasında birkaç hafta boyunca sadece uzaktan ulaşılabilmesi kimseyi endişelendirmezdi.

Sergey'in grubundaki genç şifacıyı görmeye gittiğini bildiği Valentin onu, şehirdeki işlerinden dönen ya da klan içindeki vardiyalarını yeni bitirmiş olan klan arkadaşlarıyla yemek yediği masada buldu.

Valentin bir elini yanında oturan Pavel'e koyarak, diğer adamı en ufak bir nezaket göstermeden kenara itti. Pavel hareket ederken tatlı kâsesini kapmayı ihmal etmedi.

-Alfa'sına aynı anda bir hoş geldin homurtusu veriyor.

Valentin , kalçası ve omzu Silver'a doğru bastırıyordu. Masanın karşısındaki klan arkadaşına bir tabak uzatmakta olan Silver hemen cevap vermedi.

"Hey, dikkatini bana ver." Valentin elini kızın ensesine kapattı.

"Kurnazca Valya," dedi karşılarındaki dominant, yeşil gözlerini devirerek. "Ayılar bir kadına nasıl kur yapılacağını gerçekten iyi biliyor."

Valentin yaşlı kadına homurdanırken, Silver, "Ben açık sözlülüğü tercih ederim. İnce duyguları okumak benim için daha zor."

Diğer kadının kahkahası boğazında düğümlendi. "O halde erkeğini iyi seçmişsin. Eğer kurnazlık yaparsa, dünyanın sonu gelebilir."

Silver, önüne gelen anı gölgelerini düşündü. Valentin'in gözlerinde, StoneWater'ın kalbindeki derin hüznü gizleyen kararlı bir neşe vardı. Ayılar, diye düşündü, beslemekten hoşlandıkları ünden çok daha kurnaz olabilirlerdi.

Diğerleri konuşmalarına dönene kadar bekleyerek, elini masanın altında Valentin'in kalçasına koydu. Ağır kaslar elinin altında kenetlenmişti, Valentin'in bakışları kehribar rengindeydi. "Yorgun hissediyorsun," diye mırıldandı, çiftleşme bağı aracılığıyla onu hissederek.

Elini onun elinin kapatıp başparmağının pedini tenine sürttü. "Ayılarımız, klanımızın bir kısmını kaybetmek üzere olduğumuz gerçeğiyle başa çalışıyor. Onlar için orada olmalıyım." Bu kadar duygusal bir yükün altına girerken ses tonunda hiç tereddüt yoktu. "İş nasıldı?"

"Bir ekibin başlangıcına sahibim." Ona işe aldığı üç kişiden bahsetti; bunların arasında daha önce çavuş rütbesi almış, kısmen felçli bir insan da vardı. "Onu yardımcım olarak atadım. Haklıymışsın; senaryom acil bir durumda iletişim kurmakta zorluk gösterdi. Birbirimize doğrudan erişebilmemiz için hepimizin kulaklık takması yeterli."

"Ben her zaman haklıyım," dedi küstah ayısı tanıdık bir kibirle, ama sonraki sözleri kulağına karşı sert bir fısıltıydı, duygu yüklü. "Peki ya sen?"

". " Ashaya Aleine'den haber alamamıştı ama alacağını da ummuyordu; bilim adamından son derece karmaşık bir soruna hızlı bir çözüm bulmasını istiyordu.

Elini tekrar kızın ensesine koyan Valentin, onu kendine doğru çekti. "Büyükannenle konuştun mu?"

"Hayır. Ama yapacağım - bir eylem planımız olduğunda." Ona doğru eğildi, etrafındaki ayılar için böyle bir şefkatin

olağandışı bir şey değildi. Onun için bunun anlamı çok daha fazlaydı -yalnızca Valentin'in gerçekten anlayabileceği bir şey.

"Ena serttir."

"Sert olan bile kırılabilir."

O anda aniden kopan bir gürültü Silver'ın arkasına bakmasına neden oldu. Valentin ayağa kalkmış ve kadın Mağara'nın merkezine doğru ilerlerken bile nöbetçiye doğru koşuyordu.

Her ne konuşulduysa, Silver duymadı, sesli telepatisi onu ani, acı verici bir gürültü kreşendosu içinde boğdu.

iyi bir şeye işaret ediyordu. Çabucak geçti ama nöbetçi o sırada konuşmasını bitirmişti.

Ancak Valentin'in tepkisi bilmesi gereken her şeyi anlatıyordu: İçini bir ürperti kapladı, gözlerini tekrar açıp nöbetçiye bir şeyler söylemeden önce uzun bir süre kapandı ve kadın hızla geri döndü.

Bölüm 37

Valentin'in gözleri onu **aradı**, onunkilerle buluştu. Aralarındaki bağ onun derinliklerinde alevlendi. Ve bir şekilde, telepat olmamasına ve onun kalkanlarını asla geçemeyecek olmasına rağmen, ne söylemek üzere olduğunu biliyordu. O anda, bir alfa ayının psişik formu onu ağzına kadar doldurdu, teni sanki bereketli bir kürkle kaplanmış gibi hissetti, onun kıyaslanamayacak kadar güçlü eller.

Elleri kalçalarında, gözleri kehribar renginde olan Valentin, alışılmadık bir sessizliğe bürünen klana seslenmek için bakışlarını kaydırды. "Klan arkadaşlarımız eve dönüyor. Odalarının hazır olduğundan emin olun."

Herkes harekete geçmeden önce tam bir hareketsizlik anı.

Dima tırmanarak Gümüş'ün yanına oturduğunda, hemen ardından benzer yaştaki üç yavru daha gelince, onları eğlendirerek ve yollarından çekerek yardımcı olmaya karar verdi. Yavruları bir mantık oyununun içine çekerken bile bir gözü Mağara'nın girişindeydi. Orası Denhome'un girişi değildi, ama bu geniş alanın kalbiydi ve Valentin'in beklediği yerdі.

Dakikalar sonra ona konuşan bir bakış fırlattı ve elini uzattı. itaat edeceklerini bildiği bir ses tonuyla, "Burada kalın," dedi. Hava değiştiğinde Valentin'in yanında duruyordu.

Herkes sessizleşti, çılgınca hareketlilik aniden durdu. Valentin aniden ona bakarak, "Sergey'i öldürme," dedi.

Gümüş gözlerini kıstı. "Ne söyleyeceğini duyduktan sonra karar vereceğim."

Geniş giriş yolunda beliren adam uzun boylu ve zayıftı; granit rengi saçları ve yüzüne oyulmuş derin olukları vardı.

Bekleyenlerin ciddi ifadelerine bakarken yüzüne acı damgasını vurdu. İçeri adım attığında vücudu ağırlaşmıştı. Arkasından sedyede taşınan iki kişi de dahil olmak üzere diğerleri geldi. Nova sedyelerin yanında yürüdü. Yalınayaktı, ikisinin revire götürülmesini emrederken komutları net ve açıktı.

Yavrular yetişkinlerin ardından Mağaraya girdiler ve hemen Valentin'in yanına gittiler. Valentin güldü ve her birini kucakladıktan sonra onlara masadaki ve Mağara'nın etrafındaki heyecanlı arkadaşlarına katılmaları için izin verdi. Dima ve diğerleri yerlerinde ; yine de aşağı yukarı zıplayıp el sallıyorlardı.

Konuşmalarının altında gergin bir sessizlik vardı.

Yüzleri yorgunluktan solmuş olan yeni gelen yetişkinler, hoş karşılandıklarından emin değilmiş gibi girişin yakınında oyalandılar. Birden fazla bakış Gümüş'e yöneldi.

"Küçük ayılar," dedi Valentin konuşulmayan sözcükler yığınınna, "buradan çıkıyorsunuz. Otuz saniye."

Yavrular yerlerinden kayarak koşmaya başladılar; büyük olanlar küçük arkadaşlarının ellerinden tutuyor, bu inde yaşayan yavrular geri dönen arkadaşlarına hangi yöne gitmeleri gerektiğini hatırlatıyorlardı.

Otuz saniye içinde alan çocuklardan temizlendi; Silver'ın kreşten sorumlu olduğunu bildiği iki yetişkin de onlarla birlikte gitti. "Küçük ayılar" emri verildiğinde kalmak için açıkça izin almış olan gençler kaldı.

Valentin sonunda, "Ceza falan olmayacak," dedi, gözleri Sergey olması gereken granit rengi saçlı, uzun boylu adamınkilere kilitlenmişti. "Hepimiz yeterince cezalandırıldık."

Birçok yüz ağlamaklı, diğerleri ise bembeyaz bir şok içindeydi.

"Ama" -Valentin'in sesi acımasızdı- "sadakatsizliği kabul *etmeyeceğim*. Bu noktadan sonra bu tür herhangi bir eylemin cezası derhal ve sert olacaktır."

Etrafına bakındı, gözleri sertti ve sesi bir ses patlamasıydı. "StoneWater bir klan olarak güçlü kalacak, buraya ev diyenler için güvenli bir yer olmaya devam edecek. Bu, klana yönelik tehditleri sürgün etmem ya da öldürmem gerektiği anlamına geliyorsa, yaparım."

Silver geri dönenleri yakından izliyordu, "öldürmek" kelimesini kullandığında irkildiklerini gördü. Valyusha'nın gerçek tehdit olmadığına dair hiçbir fikirleri yoktu. Silver ona tekrar zarar vermeye cüret eden herkesi yok edecekti.

"Eğer benim 'lekeli kanımla' yaşayamıyorsanız" -geri dönenlerin çoğu utanç dolu bakışlar atıyor- "şimdi gidin ve yaşayın. Bundan sonra ikinci bir şansınız olmayacak."

Kimse kımıldamadı.

"O zaman" -açık samimi bir gülümsemeyle, konuşma boyunca kendisine yaklaşan orta yaşlı bir erkeğin omuzlarına bir kolunu doladı- "evine hoş geldin."

Adam Valentin'e döndü ve bir başkasının da aynı şeyi yapabilmesi için ayrılmadan önce ona sıkıca sarıldı. Sadece Sergey mesafesini korudu, yüz ifadesi açıkça yırtılmıştı.

Yaklaştığında -Valentin diğer iki kişiyle konuşurken- Silver'ın yanına geldi. "Sen Psy'sın."

Sert sözleri taşta sıkılmış kurşunlar gibiydi. Mağara ölümcül bir sessizliğe büründü.

"O benim eşim." Valentin, Silver'dan önce cevap verdi, sesi aynı sertlikteydi. "Bu konuda söyleyecek bir şeyin varsa Sergey, alfana söyle."

Yaşlı erkek gözlerini kaçırdı, çenesi çalışıyordu.

Bu arada diğerleri Silver'a bakıp bekliyorlardı. Ve bu anın kritik olduğunu, Valentin'in eşi olarak kim olduğunu belirleyeceğini biliyordu. Her ne kadar Sergey'in beynini sinir çorbasına çevirmek istese de, ayısının istediği bu değildi. O yüzden bu adama ve diğerlerine kendilerini affettirmeleri için bir şans verecekti. "Evine hoş geldin," dedi. "Klanınız sizi özledi."

Birden fazla titrek gülümseme, yüzlerindeki sıkışık ifade kayboluyor.

"Yemek! İçecek!" Valentin titreyen umuda doğru bağırdı. "Bugün, birleşmiş bir klanı kutluyoruz!"

Önce hiç ayrılmamış olanlardan gelen, ama birkaç saniye sonra ayrılanların da katıldığı tezahüratlar Mağara'da gürledi - birçoğunun gözleri kızarmış ve titriyordu. Valentin'in kolları herkese açıldı, iri bedeni güç bulabilecekleri sağlam bir meşe gibiydi.

İnsanlar iri gözlerle Silver'a bakmaya devam edince, içgüdüsel olarak hareket etti ve onlara temastan memnuniyet duyacaklarını göstermek için ellerini uzattı. Bu teklif birçok kişi tarafından kabul edildi. "kadar güçlü bir eş seçeceğimi hep biliyordum," diye fısıldadı bir kadın derin bir gülümsemeyle.

Bir diğeri, "Valentin'e sadece bir Psy'yi değil, Silver Mercant'ın kendisini de yakalaması için güvenin. O her zaman kendi kurallarını koymuştur." Bu sözlerde gurur, göz temasında saygı vardı.

Sergey mesafeli duruyordu ama o bir ayıydı; çektiği eziyeti saklayamıyordu.

Serbest kaldığında ona doğru yürüyen Silver, o daha bir şey söyleyemeden konuştu. "Sadece iki seçeneğin var."

Saldırgan bir meydan okumayla bakışlarını onun üzerinde tuttu.

Silver hiç kimseden korkmazdı, hele ki işkence görmüş bir ayıdan. Başka tarafa bakmadı. "Korkunuza tutunup sizi nefrete sürüklemesine izin verebilirsiniz ya da klan bağlarına güvenebilirsiniz. Bunun ortası yok."

"Bu klanın neler çektiği hakkında *hiçbir şey* bilmiyorsun." Yumruklanmış eller, sıkılmış bir çene.

"Ben senin alfanın eşiyim," diye hatırlattı ona buzbir hassasiyetle. "Bu klanın sıcaklıkla ve kin tutmayan vahşi bir sevgiyle dolu olduğunu biliyorum. StoneWater için aile her şey demektir." Tüm klana aşık olması şaşırtıcı ? "Bunu kırmayı sen seçtin. Şimdi seçiminiz ya bu hatayı düzeltmek ya da gitmek."

"Bana bunu söylemeye hakkın yok."

"Valentin'i korumak için her şeyi yaparım. Eğer bu bir tehdidi ortadan kaldırmak anlamına geliyorsa, bunu hiç tereddüt etmeden ve zerre kadar suçluluk duymadan yaparım." Yüzündeki ölümcül gerçeği gördüğünden emin oldu. "Onun kalbi kocaman, ama bu onu tekmeleyebileceğin anlamına gelmiyor. *Seçimini yap.*"

Sergey yutkundu ... sonra saldırgan göz temasını kurnazca kesti. Bir saniye sonra Valentin'e doğru yürüdü ve Valentin onu kollarının arasına aldı, o karşı koymadı. Bunun yerine, gözyaşları yüzünü çizerken vücudu titreyerek ona sıkıca sarıldı.

Diğerleri onlara yer verdi.

Silver da Valentin'in sipariş ettiği yiyecek ve içecekler için masaları hazırlayan klandan iki kişiye yardım etmek üzere oradan uzaklaştı. Bebeği göğsüne bağlı olan Moira da onlarla birlikte oturuyordu. "Ne olduğunu bilmiyorum.

Sergey'e söyledin," diye mırıldandı, sesi biraz korkmuştu, "ama o huysuz ayı alfası dışında hiç kimseye boyun eğmedi."

Yakov dizlerinin üzerinde masa kurduğu yerden başını kaldırıp baktı. "Valentin kendisine layık bir eş buldu."

Silver bunu bir iltifat olarak kabul etti ama artık "Bana layık bir eş bulduğumu söyleyebilirim" diyecek kadar da cesurdu.

Gözleri kehribar rengi olan Yakov sıırıttı. "Seni öpersem Valentin beni yumruklar mı?" "Kafanı koparma ihtimali daha yüksek." "Buna değebilir."

Silver Mağara'daki havayı düşündü, asla sahip olamayacağı hayatı düşündü, ayı olmanın ne demek olduğunu düşündü ve Yakov'un çenesini kavramak için eğildi. Yakov şaşkınlığını üzerinden atamadan ağzına bir öpücük kondurdu. Baskın ayı kışının üzerine düşerken klan arkadaşları gülüştü. "Kesinlikle buna değdi," dedi, gözlerinde deri ayrıcalıklarıyla ilgisi olmayan bir mutluluk vardı.

Aynı mutluluk diğer insanlara da bulaştı.

Valentin bile Yakov'a sinsi pençelerini kendine saklamasını emrettiğinde.

Klanla, aileyle, gönül bağlarıyla ilgiliydi.

Şimdi çok şey anlıyor, nasıl olabileceğini, alfa ayısıyla nasıl yan yana yürüyebileceklerini, hem Mercant ailesini hem de StoneWater'ı göz kamaştırıcı bir geleceğe taşıyabileceklerini görüyordu. Ama kafasının içinde bir saatliğine sönen ve ona yanlış bir umut veren gürültü yeniden büyümeye başladı. Ve büyüdü, büyüdü.

Valentin yarım saat sonra onu yatağının kenarında otururken bulduğunda gülümsüyordu. "İşte . Nova buraya uğradığını söyledi-"

Sözünü yarıda keserek onun önünde çömeldi. "Starlight, ağlıyorsun."

Silver elini sol yanağına götürdü ve oradaki neme dokundu. "Ah." Bilmiyordu, fark etmemişti. "Gürültü, acıtıyor."

Güçlü Silver'ın sessiz sözleri Valentin'i kırdı.

Onu kollarının arasına alarak, kucağında onunla birlikte bir duvarın dibine oturdu. "Ne ?" diye sordu, çünkü bir şeyler yapmak zorundaydı. "Seni Denhome'un dışına, derinlere götüreceğim-"

"Hayır." Başını kaldırdı, gözleri hâlâ nemliydi ve göz bebekleri oldukça büyümüştü ama iradesi her zamanki gibi çelik gibiydi. "Bu gece klanımız için çok önemli." O konuşacakken parmakları dudaklarının üzerindeydi.

"Ve artık menzirim olağanüstü. Kilometrelerce ötesini duyabiliyorum, ses katmanı üzerine ses katmanı."

Valentin'in ayısı ilkel bir hüsrarla pençelerini yere vurdu. "Nova seni bayıltabilir mi?"

"Bunu düşündüm ama ilaçların Psy duyuları üzerinde öngörülemeyen etkileri var - kalan kalkanlarımı parçalayabilirler." Derin bir nefes aldı ve gözyaşlarını sildi. "Dayanabilirim."

Çok güçlü.

Onunla birlikte ayağa kalktı, dudakları yukarı çekilene kadar yüzünün her yerine minik öpücükler kondurdu. "Sergey'i bir alfa ayısı gibi idare ettin."

Asabi yaşlı ayıyla Valentin'in hâlâ ters düşeceklerine şüphe yoktu ama diğer adam ona gelmişti ve Sergey iki kişi değildi. her konuda yüzleşti. Güvensizliğini açıkça ortaya koymuştu ve şimdi Valentin'e güvenme konusunda da aynı açıklıkta davranacaktı.

"Çığlık atman gerekiyor, çığlık at," dedi Starlight'ına. "Bu bir ayı partisi. Herkes senin harika vakit geçirdiğini düşünecek."

Silver'ın gülümsemesi derinleşti, onu . "Belki de bu gece kabadayı olacağım. Ne de olsa artık bir ayıyla çiftleştim. Bu gerekli."

"Kesinlikle." Kadının gücü o kadar güzeldi ki, dizlerinin üzerine çöküp ona tapınmak istedi. "Şimdi sana ayıların nasıl parti yaptığını göstereyim."

Gözlerinin köşelerinde oluşan ince çizgilerde acı vardı ama adam onu izlerken derin bir nefes aldı, kirpiklerini indirdi ve tekrar kalktıklarında acısı geçmişti. Korunmuş.

Gizli. Valentin'den hariç. Valentin onun içinde, onun her şeyini, tüm ihtişamını ve tüm acısını hissetti.

El ele partiye katılmak için dışarı çıktılar. Yeniden bir araya gelen arkadaşlar ve aile ağlayıp kucaklaşırken parti sessiz bir şekilde başladı.

Sonra biralar akmaya başladı - klandaki süslüler için şampanyayla birlikte - ve kahkahalar başladı.

Klan arkadaşları birbirlerini , dans ettiler. Küçük ayıların yatma zamanları biraz geçtikten sonra partiye geri dönmelerine izin verildi, ardından parti alanının etrafındaki derme çatma uyku yuvalarına yatırıldılar. Yavrular kaosa rağmen klanın kalbinde olmaktan mutlu bir şekilde uykuya daldılar.

Valentin de kutlamaya katıldı.

Güldü, konuştu, hatta bira içme yarışmasına bile katıldı ama akli hep StoneWater'a çok doğal bir şekilde uyum sağlayan ay ışığı saçlı kadındaydı.

Dans etme zamanı geldiğinde, önce onunla dans etti, onu vücuduna yaklaştırdı, böylece gevşeyebilir ve dişlerini bırakabilirdi - zamanın bir parçası için kontrolünü gıcırdatarak. Kız acı içinde titrerken ona sarıldı, hareketleri vücuduyla ve etraflarındaki enerjik dansla gizlendi. "Yanımdayım, *moyo serdechko*," diye fısıldadı, çünkü o onun kalbiydi, Starlight'ının yanında olmadığı bir hayat fikri dayanılmaz bir kâbustu. "Sana sahibim."

O gece, kız psişik bir teknikle kendini söndürdükten sonra baygınlık geçirirken de aynı şeyleri söyledi. Ve tüm gece boyunca ona sarıldı, ayının kalbi kendini milyonlarca parçaya ayırdı.

Bölüm 38

Sık sık bana bu işe devam etme cesaretini ve umudunu neyin verdiği soruluyor. Bu kadar terör ve kan dökülmesi karşısında barış görüşmeleri. Cevap sevgidir.

Savaşların derinliklerinde, en derin dehşet içinde bile aşıkların öpüştüğünü, ebeveynlerin bebeklerine sarıldığını, kardeşlerin birlikte güldüğünü ve düşman askerlerinin yetim bir çocuğu kendi çocukları gibi büyüttüğünü gördüm.

Aşk, bu çıldırtıcı, neşeli ışıktan yaratık, ölmeyi reddetti. Peki nasıl vazgeçebilirdim?

-Adrian Kenner'ın özel günlüklerinden: barış
müzakerecisi, Bölgesel Savaşlar (on sekizinci yüzyıl)

Çağrı ertesi sabah saat altı kırk beşte, onlar hâlâ yataktayken **geldi**. Silver uyanıktı ve ona doğru kıvrılmıştı, saçları adamın onu sardığı kolların üzerinde serin bir ay ışığı nehriydi.

Ancak bu çağrıya cevap verilmesi gerekiyordu.

Ashaya Aleine'in yüzü yorgunluktan çizilmişti, ancak gözleri kristal berraklığındaydı. "Uzun vadede başarı şansı olan bir çözüm bulduğumuzu düşünüyoruz."

Valentin ellerini arkadan Silver'ın omuzlarına koymuş, ikisi birlikte Ashaya'yla Silver'ın doğru yükseklikte bir rafa yerleştirdiği ajandası aracılığıyla konuşuyorlardı. "Çözümünüz ne kadar tehlikeli?" Valentin sordu.

"Tehlikeli," dedi Ashaya kesin bir ifadeyle. "Silver ameliyat masasında ölebilir."

Tüm varlığı isyan etti, pençeleri parmak uçlarından fırlamakla tehdit ediyordu.

"Detayları öğrenmek isterim." Silver bir elini onunkinin üzerine kapatmak için kaldırdı. "Açıkçası, bu deneysel bir şey." Ashaya kollarını kavuşturdu, üst kısmı uzun kollu açık mavi bir gömlek giymişti. "Sen ilk ve belki de tek hastamsın."

"İşe yararsa değil," diye cevap verdi Silver, sesi çok daha sakin geliyordu. Valentin hissetti. "Eğer bu işe yararsa ve ses telepatları yeterince çabuk tespit edilirse, kurtarılabilirler."

Ashaya dudaklarını büzdü, sonra istenmeyen bir düşünceden sıyrılır gibi başını salladı. Bağlanmamış saçlarının koyu bukleleri başının etrafında sallanıyordu. "Bizi bu yolculuğa çıkaran Samuel Rain'di. yol."

"Ne önerdi?"

"Önerdiği şeyden çok, duruma benim ve Amara'nın yeni şekillerde düşünmemizi sağlayan bir joker kart getirmesiydi. Bu durumda, bu bizi sinirsel yollarınızı yeniden yönlendirmeyi düşünmeye yöneltti."

Bilim adamı bir diyagram gösterdi. "Duygu ve işitsel telepatinin bağlantılı *olduğu* varsayımı üzerinde çalıştığımıza göre -ki bu, elde edebildiğimiz verilere rağmen hala bir varsayımdır. Eğer ikisinin bağlantısını kesersek, beyninizin Tp-A kısmı çalışmayı durdurabilir."

Silver'ın bir sonraki sorusu Valentin'in onu sarıp sarmalamak ve hiçbir şeyin ve hiç kimsenin ona zarar veremeyeceği bir yere götürmek istemesine neden oldu. "Hâlâ hissedebilecek miyim?"

Ashaya'nın yüz ifadesi . "Bilmiyorum. yıllık araştırmalara rağmen psişik gücün mekanizmaları tam olarak anlaşılabilmiş değil. Biri olmadan diğeri var olamıyor olabilir.

Diğer riskleri bilecek kadar kendi başına araştırma yapmışsındır."

"Evet, sayısız olası komplikasyon var." Silver'ın sesi hâlâ çok sakin.

Hiç de sakin olmayan Valentin ihtiyacına eğdi ve onu arkadan kollarıyla sardı. "Onları bana açıkla."

"Yollarımı yeniden yönlendirirken," dedi Silver, "birincil telepatik yeteneğime zarar verebilirler."

"Beyin karmaşık bir mekanizmadır." Ashaya kollarını açtı, yüz ifadesi dalgındı. "Her şey tam olarak anlayamadığımız şekillerde birbirine bağlı. Operasyon Silver'ın işitsel telepatisini kalıcı olarak kapatmayı başarabilir, aynı zamanda duyguları hissetme yeteneğini de silebilir ya da işitsel telepatisine çok daha büyük bir

yol." Durakladı. "Bildiğimiz kadarıyla ikinci risk düşük ama yine de mevcut."

Valentin'ayısı tedirgin ve kızgın bir şekilde içinde yükseldi. "Silver'ın ikincil yeteneği ile duyguları arasındaki bağlantıyı kesmek basit bir çözüm gibi görünüyor. Neden başka hiç kimse bunu düşünmedi?"

Silver ona "Ailem bunu uzun zaman önce düşündü," dedi. "Ancak o zamanki risk felaketti ve kalkanlarım ses kanallarımı engellemek için çalışırken, bu almaya ihtiyacım yoktu."

Ashaya, önerilen operasyonun daha ayrıntılı diyagramlarını ortaya koymadan önce, "Teknoloji orada değildi," diye ekledi. "Farkında olabileceğin gibi Silver, ben Atama M'yim."

"DNA'nın kendisini manipüle etme yeteneği ile."

Ashaya'nın dudakları beklenmedik bir gülümsemeye dönüştü. "Elbette bir Mercant bunu bilir. Bu çok daha güvenli olurdu eğer DNA'nızı manipüle edebilirim ama genetik kodunuzun hangi bölümünü hedef alacağıma dair hiçbir fikrim yok. yetenekleri."

"Anlıyorum." Silver başını eğdi. "Ne zaman ameliyat edebilirsiniz?"

Ashaya başını salladı. "Ben beyin cerrahı değilim. Sağduyusu tartışılmaz olan parlak bir tanesini bulduk ama birkaç tarama daha yapmak ve sizi yakın gözlem altında tutmak istiyorum..."

"Fazla zamanım yok Ashaya." Silver'ın sesi kristal kesindi.

Valentin, acının onu parçalara ayırdığının farkında olarak onu daha da sıktı. Çiftleşme bağının daha fazlasını almasını, ona vermesini diledi. Buna katlanabilirdi, Starlight'ı için her şeye katlanabilirdi.

"Ses seviyesi dayanılmazla yakın," diye devam etti. "Senin sesini kafamın içinde çığlık atan diğerlerinden ayırt etmekte zorlanıyorum. Tek net olan Valentin'inki."

"Bu çiftleşme bağının yardımcı olmak için devreye girmesi." Diğer kadın bir ajanda aldı, sayfalar dolusu veriyi karıştırıyor gibiydi. "Artık devam edememeniz ne kadar sürer?"

"Yirmi dört saat."

Valentin'in ayısı sendeledi. "Operasyonu bu kadar çabuk organize edebilir misin?" diye sordu Aleine'e.

Bilim adamı burnunun köprüsünü işaret parmağıyla başparmağı arasına sıkıştırmış, neredeyse duyabileceği kadar çok düşünüyordu. "Evet," dedi sonunda. "Ama taramalar, gözlemler ve beyin haritalaması için bu yirmi dört saat boyunca Silver'a ihtiyacımız var."

"Bana yerini söyle," dedi Valentin. "Oraya gittiğinden emin olacağım."

Şaşırtıcı bir şekilde, ameliyathanenin arabayla sadece kısa bir mesafede olduğu ortaya çıktı, cerrah Ashaya onunla temasa geçtiğinde zaten bölgedeydi. Silver'ın taramalarının yapıldığı aynı özel hastanedeydi. Krychek'e ait olduğu için, Valentin'in personelin sağduyusu konusunda hiçbir endişesi yoktu; kardinal acımasız olabilirdi, ama Valentin'in uzun zaman önce belirttiği gibi, halkı arasında sadakat uyandırıyor.

"Sen ve diğerleri oraya nasıl gideceksiniz?" Gümüş Ashaya'ya sordu. "Bizim için endişelenme. Bir an önce oraya gidin."

Valentin, "Gidelim," dedi, çoraplarını almak için harekete geçmişti bile.

Botlar.

"Benimle gelemezsin," diye karşı çıktı Silver, üstünü değiştirirken bile. "Klanın bugün sana her zamankinden daha çok ihtiyacı var."

Etrafta dolaşıp insanlara ormanın kralı olduklarını söyleyen lanet aslanlardan biri gibi ona kükremek istiyordu. Bir alfa ayısını kızdıran tavus kuşlarının kasıla kasıla yürüyüşünü görmek istiyordu. Valentin'in ayısının tek yapması gereken bir tanesinin üzerine oturmaktı ve o kazanacaktı. "Eşim önce gelir!" Bağırarak söyledi. Sonraki sözleri de öyle. "Bir klan böyle çalışır! Her şey tepeden akar!"

Tabii ki etmedi, çelik omurgalı Starlight'ı ve bütün bir klanı ailesi olarak kucaklayabilme kapasitesi. "Klanınız - *klanımız*- yaralı Valyusha. Normal kurallar geçerli değil."

"Evet, öyle." Kendi saçlarının dağınıklığını görmezden gelerek ellerini onun ipek saçlarının arasından geçirdi. "Bunu tek başına atlatmana izin vermeyeceğim." Hırıltılı bir sestti.

"Tüm gün boyunca test yapacaklar." Silver onunla, o sinir bozucu, güzel kadınla burun buruna durdu. "Arwen için benimle kalabilir ve sen de ona izin vermelisin. O bir empat. Hayatı boyunca benimle telepatik temas halinde oldu."

Valentin onun yemyeşil ağzını öptü. "Beni aile konusunda ikna etmene gerek yok, seni çılgın kadın. Anlıyorum." Çok açıktı.

Arwen Silver'a hayrandı, onu idolleştirmişti. Valentin aileyi anlıyordu. Bazen bir adamın en büyük hazinesini paylaşması gerektiğini anlıyordu. "Sadece taramalar ve testler mi?"

Başını salladı. "Operasyonun zamanını teyit ettikleri anda sizinle irtibata geçeceğim." Bu kez onu öpen kendisi oldu. "Bir saatten kısa sürede orada olabilirsiniz."

İkincisi doğruydı, Krychek özel tesisini Moskova'nın dış mahallelerinde, ağaçlar ve vahşi yaşam dışında boş olan bir araziye kurmuştu.

"Gitmeden önce," diye ekledi Silver, "klanı görmem ve arkadaşlarıma bir süre Denhome'dan uzak kalmam gerektiğini sessizce söylemem gerekiyor."

Onda üzüntü ya da kasvet değil, sadece şiddetli bir kararlılık hissetti. "Sırrına ihanet etme," dedi. "Bu seni korur." Klanına güvenmediğinden değildi ama büyük bir gruptalar ve insanlar kötü niyetleri olmadan da bazı şeyleri ağzından kaçırabilirdi.

"Anlaştık." Silver gülümsedi. "Bunu başaracağız. Onu yeneceğiz." "Evet, yeneceğiz."

- - -

Testlerden ve kafasındaki gürültünün seviyesinden **yorulan** Silver yine de umuda tutunmaya devam etti. Zordu, ama teslim olmayı, pes etmeyi reddetti - eğer teslim olursa, canı yanacak olan Valentin olacaktı. Ve bu kabul edilemezdi.

Uzun bir günün ardından cerrah ameliyatı gerçekleştirmek için yeterli veriye sahip olduğunu söylediğinde neredeyse şaşıracaktı. "Üç saat," dedi Dr. Beşir ona. "Sizi bırakan iri yarı erkeğe haber vermelisiniz. Haber vermediğim için peşimden gelmesini kesinlikle istemem."

Silver başını salladı ve muayene masasında doğrulup "Arwen," demeden önce cerrahın gitmesini bekledi. Dr. Bashir son muayenesini -tüm vücut muayenesi- tamamlarken kardeşi dışarıda beklemişti.

Genel sağlık durumu iyileşmesini etkileyecektir.

Giyinik misin? diye sordu kardeşi.

Hayır, ırılırırplağım ve seni ensest bir seks partisine dahil etmek istiyorum.

Perdeleri kenara iten ağabeyi kaşlarını ıatarak iıeri girdi; gri takım elbisesinin izerine daha koyu gri bir kravat takmıştı, gımleği ise beyazdı. "O ayılar seni kötü etkiliyor." Ama yüzünde, gözlerinde hiı mizah yoktu. "Ne olmuş yani?"

Sadece başını salladı. Ve kollarını açtı.

Onlara doğru sarsıldı, o kadar sıkı tutuyordu ki zar zor nefes alabiliyordu. Onu, Sessizliğin derinliklerinde bile "insan" kalmasını sağlayan hassas, yetenekli kardeşini sıkı sıkıya tuttu. Hissetme kapasitesini kaybetse bile bir psikopata dönüşmemesini sağlayacak olan empatiyi. "Ben lanet olası Gümüş Mercant'ım, Arwen. Bu beni yenemez."

Arwen'in sarsıla sarsıla akan gözyaşları hııkrıklara dönüşmeden önce onun omzunda boğuk kahkahalara dönüştü. "Yine mi şu ayılar?"

"Valentin." Onu düşünmek vücudunun her hücreğini neşeyle dolduruyor, tam anlamıyla hayatta olmanın ne demek olduğunu anlamasını sağlıyordu. "Onun yanlış olduğunu mu söylüyorsun?"

Arwen başını salladı, kolları hâlâ etrafında kilitliydi. "Sen Silver Mercant."

Adam başını kaldırana kadar saılarını okşadı. Saılarını sildi. "Seni seviyorum Arwen," dedi. Bunu ona, olmayan ikizine hiı söylememişti.

Sarsılarak yutkunurken boğazı kıpırdadı. "Ben de," dedi. dedi, sesi törpülenmişti. "Bunu ona söylemeden yaparsan büyükannenin seni asla affetmeyeceğini biliyorsun."

"Valentin'e ameliyat saatini söyledikten sonra onunla konuşacağım. Büyükannem şimdi ona bir ıözüm sunabildiğim için bu durumu ıok daha iyi idare edecektir."

Arwen'in gözleri onunkileri tuttu. "Geri dön, Gümüş. Sensiz yaşayamam."

"Pasha'yı aramalısın. hayatı nasıl yaşayacağını bilir ve eminim sana da bazı şeyler yapmak istiyordur."

Arwen'in yanaklarına renk gelmişti. "Kesinlikle ayılar tarafından bozulmuşsun." Telefonunu yan masanın izerinden kaldırarak

suçlayarak ona uzattı. "Büyükannenini ve alfa ayını kendin aramak isteyeceksin."

"Evet." Valentin'i aramadan önce onun dışarı çıkmasını bekledi. Sonra da hayatının belirleyici gücü olan kadını aradı.

- - -

İki buçuk saat sonra Silver hastane yatağında hazır bir şekilde oturuyordu, Valentin önündeydi.

"Bana bir söz ver," dedi.

Başını soru sorarcasına yana eğdiğinde, "Operasyon duygularını alırsa, sonrasında bana on randevu sözü vermeni istiyorum. Seni geri kazanmak için bir şans."

"Söz veriyorum," dedi Silver tereddüt etmeden. "Ama Valentin, duygularım bu kadar kötü olursa hiçbir şeyin beni geri kazanamayacağını biliyorsun. kalıcı olarak bastırıldı mı?"

O cevap vermeden önce dudaklarını onunkilere dokundurdu, öpücük nazik bir şeydi. Dokunmanın bu kadar güçlü olabilmesi çok garipti. Bu koca adamı bir kelebek okşamasiyla yerinde tutabiliyordu. Bir zamanlar bunu adamın zayıflığının, kendisinin ise gücünün bir işareti olarak kabul ederdi. Bu, dokunuşun onun üzerinde derin bir etkisi olacağını, onu gülümsetmek, ona zevk vermek için her şeyi yapabileceğini anlamadan önceydi.

Bugün ürperdi, elleri kendisinininkinden iki kat daha büyük olan ve fiziksel gücü onunkinden kat kat fazla olan bu güçlü ayı. "Beni kaybedeceksin," dedi çünkü onu verebileceği zarara hazırlaması gerekiyordu. "Cerrah yüzde yetmiş beş başarı şansı olduğuna inanıyor-"

Valentin'in yüzünde kocaman bir gülümseme belirdi. "Kahretsin, bu iyi." "Ayrıca ameliyatın çok yüksek bir ihtimalle Hisseden yanımi kalıcı olarak öldürüyor." Ashaya ve Dr. Bashir bugün erken saatlerde bu sonuca varmışlardı. "Ben olacağım. Beni kaybedeceksiniz."

"Sen de kendini kaybedeceksin." Valentin'in sesi çiğ çıkmıştı. "Sessizlik olmadan kadın, tüm parlaklığın, *solnyshko moyo*, küçük bir kutuya tıkılacak."

Silver hareketsiz kaldı; onun için kadar endişelenmişti ki, kendi başına gelebilecek sonuçları düşünmemişti. Acımasız bir güçle ona çarptı. Eğer cerrah onun hisseden kısmını kapatırsa, bu *onun* bir kısmını kalıcı olarak kapatacaktı. Kardeşine sarılabilen ve onunla dalga geçebilen parçasını. Bir çocuğun yanağını öpebilen parçası, büyükannesine karşı sadece sadakat değil, aynı zamanda derin, *derin* bir sevgi ve bitmeyen bir gurur hisseden parçası.

Valentin'i, onu sevmek varlığının temel bir unsuru olana kadar seven parçası.

"Oh." Titrek bir onaylama sesi.

Güçlü kollar sarıyor, kalp atışları yanağına çarpıyordu. "Öleceğim," diye fısıldadı. "Bir parçam, henüz keşfetme fırsatı bulamadığım bir parçam ölecek."

"Ama yaşayacaksın." Eşinin sesi zar zor insancaydı. "Yaşayacaksın Sen de düşmanlarına sahip çıkan ve hayatımın geri kalanında ısıltılı parladığını göreceğim Silver Mercant olacaksın."

Silver yaşadığı kayıp duygusuyla gözlerini kırptırdı. "Önümüzdeki on yılların belirsizliği içinde ailemi koruyabileceğim." Çok fazla hayat, çok fazla gelecek. "Ve StoneWater için orada olacağım. Buna yemin ediyorum. Duygularımı bile, yeminimi hatırlayacağım. Nefes aldığım sürece, klanın Paralı Askerler'de her zaman bir dostu olacak."

Kehribar rengi gözleri Valyuşa'nın alnını kendi alnına bastırarak onunkilere baktı. Onun cömert kalbi bir daha asla acı hissetmemeyi hak ediyordu ama buna katlanacağını biliyordu çünkü o böyle biriydi. Özünde bir alfa. Onu asla hayal kırıklığına uğratmayacak bir adam.

"Gümüş Lanet Mercant, Buz Kraliçesi ve eşim. *Lyubov moya*." Sesi aşk sözcükleriyle titriyordu. "Öldüğüm güne kadar benim için öyle olacaksın. Eğer en kötüsü olursa ve bana ihtiyacın olursa, ara. Orada olacağım. Her zaman orada olacağım."

Bölüm 39

Ölümün sonsuz şekli vardır. Bedenin. Ruhun. Kalbin.

-Catriona Mercant, filozof ve savaşçı (1419 civarı)

Valentin, ertesi sabah erkenden özel hastanenin bekleme odasında Ena Mercant'ın yanında otururken, **TAM DA DÖNGÜYE GELMİŞLER**, diye düşündü. Bir kez daha, Silver'ın uyanıp uyanmayacağını görmek için , yanında ona diğer yarısı olan zeki, azimli telepatı fazlasıyla hatırlatan muhteşem bir kadın oturuyordu.

"Sen bir fedakarlık yaptın." Ena'nın sesi her zamanki gibi soğuktu, Silver bir noktaya değinmek istediğinde ne kadar soğuk olabilirse o kadar soğuktu.

"Büyükanne, neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok."

"Torunum size büyük saygı duyuyor," dedi Ena. "Onu farklı bir seçim yapmaya ikna edebilirdin."

Başını ona doğru çevirdi. "Hayır! Ben bunu asla yapmazdım!" Dişlerini gıcırdatarak ayağa kalktı, küçük alanı boydan boya geçip geri döndü. "Onun *hayatından* bahsediyoruz. Eğer onun hayatını kurtarmak için kendi hayatımdan , bunu gözümü kırpmadan yapardım."

Ena'nın gözleri onunkilere dikildi, alfadan alfaya. Tam da ayısı göğsünde guruldamaya başlamışken başıyla selam verdi. "Bugünün sonucu ne olursa olsun, benim için ne olduğunu unutmayacağım. torunu."

Valentin ellerini zaten çılgınca dağılmış olan saçlarının arasına soktu ve çekme isteğiyle savaştı. Ena'nın yanına oturarak, muhtemelen yapmaması gereken bir şey yaptı. Uzandı ve kolunu ona doladı. Kadın sertleşti ama geri çekilmedi. "O muhteşem. Ve o bizim. Onu korumak için ne yapmamız gerekiyorsa yapacağız."

"Evet."

Söylenmesi gereken tek şey buydu. Saatler sonra ameliyathanenin kapıları açılana kadar sessizce oturdular. Ashaya ve

Amara Aleine, kırk yaşlarında orta boylu bir adam olan cerrahla birlikte dışarı çıktı. Beklendiği gibi, Ashaya ve Dr. Edgard Bashir onlara doğru gelirken, Amara koridorda ters yönde ilerlemek için ayrıldı.

Hepsi cerrahi beyaz giysiler içindeydi.

Ameliyat sırasında başlarını ve yüzlerini örtecek şeffaf giysiler ve ameliyat odasının diğer tüm donanımları.

Dağınık koyu sarı saçlı bir adam onların ardından çıktı ve Amara'ya yetişmek için koşmaya başladı. *Samuel Rain*. Peşinden kimse gelmedi, hemşireler hâlâ içerideydi.

Valentin ve Ena kapıların açıldığına dair ilk işaretle birlikte ayağa kalkmışlardı. "O nasıl?" Valentin'in ayısı kapılardan içeri dalmak ve Starlight'ını yakalamak istiyordu.

"Stabil." Ashaya'nın cevabı onu içeride sendeletti. "O zaman neden gülümsemiyorsun?"

Mavi-gri gözleri onunkileri tuttu, derinliklerinde hüznün dolaşıyordu. "Üzgünüm Valentin, ama uyandığında sessizliğinin kusursuz olma yüzde yüze yakın."

"O yaşıyor." Önemli olan da buydu. "Telepatisi hâlâ yerinde mi?" Silver bunu kaybetmektense ölmeyi tercih ederdi.

"Dr. Bashir, Öngörülemeyen komplikasyonlar olmadığı sürece telepatisi etkilenmeyecektir," dedi.

Tek bir bukle Ashaya'nın ensesindeki topuzdan kurtulup yanağında dans . "Operasyon tam olarak planlandığı gibi gitmedi."

Ena kıpırdandı. "Açıkla."

"Ses telepatisi ile duyguları arasındaki bağlantıyı kesemedik, taramalarda varmış gibi görünen yolu bile göremedik," diye başladı Dr. Bashir, siyah saçlarındaki gümüş iplikler tepedeki ışıpta parlıyordu. "Sonuç olarak, onun duyguları hisseden kısmını izole etmek zorunda kaldık."

"Dr. Bashir cerrahi müdahalesini Amara ve benim çipin oluşturulması sırasında topladığımız sinirsel bilgilere dayandırdı." Ashaya çenesinde ince bir gerginlikle ekledi. "Umarım yanılmamışızdır."

"Buna inanmak için hiçbir neden yok," dedi cerrah kesin bir ifadeyle. "Ameliyatın mantığı sağlam. Beyninin duygusal merkezine giden tüm kanalları etkili bir şekilde kapattık - artık başka hiçbir bölümle bağlantısı olmayan bir ada."

Ashaya'nın gözleri Valentin'in gözlerinden hiç ayrılmadı, anlayış keskindi. "Elimizdeki sınırlı da olsa veri, duyguların yokluğunda işitsel telepatinin var olmadığı varsayımını desteklediğinden, bunun etkisiz hale getirildiğini söylemekte kendime güveniyorum."

"Güvende mi?" Cevap vermesi gereken tek soru buydu.

Ashaya ve Dr. Bashir başlarıyla onayladılar.

Dostum, kalbimin güneşi, güvende.

Konuşan Ena'ydı ve onunla konuştu. "Silver'ın duygularını kaybetme ihtimalinin olduğunu biliyorduk."

Valentin ona gözleriyle her şeyin yolunda olduğunu söyledi; Starlight'ın hayatının bu yeni bölümünde ona yardım etmek için elinden gelen her şeyi yapacaktı. Bu, onu geride bırakmak anlamına gelse bile.

Valentin birini sevmekten nasıl vazgeçeceğini bilmiyordu. Ena başını onaylarcasına hafifçe eğdi. Ashaya'nın sesi, bir alfa ayı ile bir alfa Psy arasında konuşulmayan bir anlayışla dolu sessizliği bozdu. "Bu

Duygularını tamamen kaybetme olasılığı nedeniyle kendisiyle bir telafi seçeneğini görüştük."

Cerrah daha açık sözlü bir yanıt verdi. "Beynini ince biyofüzyon dallarıyla tohumladım ... gerçi bu durumda filamentin daha iyi bir terim düşünüyorum, çünkü bunlar daha büyük bir biyofüzyon implantının dalları değil."

Valentin bunların hiçbirinden hoşlanmadı. "Neden?" O kadar derinden çıkmıştı ki, Dr. Beşir'in irkildiğini gördü.

Ashaya, "Filamentler beyne entegre oluyor," dedi, "onunla kaynaşıyor. Samuel ve Dr. Bashir başka bir hastanın beyninde bu etkiyi gördüler."

"İkinizin daha açık konuşması gerekiyor," dedi Ena, sesi düzdü.

"Bir protez yaratmak için sürdürdüğü çalışmalar sırasında-" "-Vasic Zen için," diye araya girdi Ena. "Sanırım deneysel Biyofüzyon Eldiveni, Ok'un beyninde

sıradan seçenekler zor. Silver'ın durumunda bunların ne önemi var?"

"Çünkü," dedi Ashaya, Ena'yı bu ayrıcalıklı bilgiye sahip olduğu için suçlamadan, "Samuel yanlışlıkla yeni ikinci nesil filamentlerinin bilinçli komutlara yanıt vermesi anlamına gelen bir buluş yaptı."

Valentin bilimsel bir deha olmadığını kabul eden ilk kişi olacaktı ama ikiyle ikiye bir araya getirebiliyordu. "Bu şeyler Silver'ın yeni kanallar yaratmasına mı izin verecek?"

Dr. Bashir sertçe başını salladı, koyu renk gözleri Valentin'e Sessizliğin çöküşünü coşkuyla kucakladığını söyleyen bilimsel bir şevkle parlıyordu. "Filamentlerin ne kadar denenmemiş olduğu düşünüldüğünde, risk çoğu insan için buna değmez, ama Silver'ın durumu benzersiz ve o çok kararlıydı."

Valentin'in ikincisi hakkında hiç şüphesi yoktu. Onun Starlight'ı kendi aklını biliyordu. Her zaman biliyordu. Her zaman da bilecekti.

"Örneğin," diye devam etti Dr. Bashir, "eğer yanlışlıkla telepatik kanallarına zarar verdiysek, onları yeniden bütünleştirebilmesi gerekir." Yaşlı adam elleriyle havayı çekti. "Beyninin tamamını filamentlerle doldurduk; gereken her yerde köprü oluşturabilecek malzemeye sahip."

"Silver sesli telepatisini geri istemeyecek kadar akıllı olduğu için bu bağlantı ." Ena cerrahtan ziyade Ashaya'ya baktı. "Torunumun beynindeki bu filamentler tam olarak *ne kadar* deneysel?"

"Sıradan bir doktor bunları kullanmayı asla düşünmez," dedi bilim adamı açık yüreklilikle. "Silver'a bu seçeneği sunmamızın tek nedeni telepatisine gelebilecek küçük ama olası zarar riskiydi."

Ena gözünü kırpmadan Ashaya'yı izlemeye devam etti. Ama Ashaya Aleine'in çok baskın bir leoparla çiftleşmesinin bir nedeni vardı. Valentin'in Starlight'ıyla aynı tür bir çeliğe sahipti.

Ena'nın buz gibi bakışları altında irkilmeden, "Samuel neler yapabileceklerini beri yeni filamentleri takıntılı bir şekilde test ediyor. Güvenliklerini sağlamak için Dr. Bashir Silver'ın beynine pil gibi bir şey yerleştirmede, enerji yaratacak ya da kendi enerjisini filamentlere yönlendirecek hiçbir şey yapmadı."

Durakladı, gözleri Ena'dan Valentin'e kaydı. İkisi de sözünü kesmeyince devam etti, "Bu, Silver'ın filamentleri kullanmak için yoğun bir odaklanma gerektireceği anlamına geliyor, ama aynı zamanda başarısız olurlarsa, sadece uykuda kalacakları anlamına da geliyor."

"Bundan ne kadar eminsin?" Valentin, Starlight'a böylesine pervasız bir seçenek sundukları için cerrahı ve bilim adamını yakalayıp sarsma isteğiyle savaşıyor sordu. Bu aptallar Gümüş'ünün risk almayı seven biri olduğunu bilmiyorlar mıydı? O soğukkanlı, sakın dış görünüşünün altında bunu iyi saklıyordu ama eşinin içinde vahşi bir damar vardı.

Bir ayıyla nasıl yatağa bak.

Dr. Bashir bir adım geri , Valentin'in sessiz öfkesi karşısında heyecanı azalmıştı. "Tek risk," demeyi başardı, "uzun vadede varlıklarının beyinde bir reaksiyona neden olması. Silver bunu biliyordu ve kabul etti."

Omuzlarını dikleştiren doktor temkinli bir şekilde önceki pozisyonuna döndü. "Başka bir beyinde -Vasic Zen'in beyinde- uykuda olan birinci nesil filamentler gördüm, çünkü Merkantlar Her şey tam da söylendiği gibi," diye ekledi ekşiyerek. "Tehlikenin önemsiz olduğunu söylemekte hiçbir sakınca görmüyorum. Aktif olmadıkları sürece beyin onları fark etmiyor gibi görünüyor."

Valentin, hiperaktif bir köpek yavrusu gibi kalbinin içinde umut zıplarken bile cerraha ters ters baktı. "Şunu doğru anlamama izin verin - eğer Silver duyguları hissetmeyi seçerse, bunu risksiz bir şekilde yapabilir mi?"

Cevap veren Ashaya oldu. "Hiçbir cerrahın yapamayacağı şekilde kendi psişik yollarını hissedip test edebileceği için, sesli telepatiyi yeniden *bağlamadan* duygusal ağı beyninin geri kalanına yeniden bağlayabilir."

"Bataklığın etrafına inşa edilmiş bir yol gibi," diye söze girdi Dr. Bashir. "Hala orada olacak ama güvenli bir şekilde izole edilmiş olacak."

"Ya da böyle gerekiyordu." Yüzü asık olan Ashaya ellerini cerrahi önlüğünün ceplerine soktu. "Bu bir deney ama ona verebileceğimiz en iyi şans bu."

"Onu Petek'te görebiliyorum." Ena'nın soğuk sesi. "Bu nasıl mümkün olabilir?"

"Ağabeyi, bağlantı sırasında bağlantının kesilmemesini sağladı. Nasıl yapıldığına dair teknik detayları bilmesem de," dedi Ashaya.

cevap verdi. "Bilinci yerine geldiğinde, buna direnmemenin kendi yararına olduğunu anlayacaktır. Bu, tamamen duygu yoksunluğundan kaynaklanan sosyopati tehlikesini hafifletecektir."

Valentin, Silver ameliyattan hemen önce ona sarıldığında Arwen'in gülümsemesini, kurnaz Psy erkeğinin kız kardeşinin her sözüne asılı kalışını düşündü. Artık onun duygularla nasıl biri olabileceğini gördüğü için, ondaki değişim karşısında yıkılacaktı. Ama Valentin için gibi, Silver'ın hayatı Arwen için de kendisinininkinden çok daha önemliydi. mutluluk ya da kayıp duygusu.

Ena ve Valentin'le birlikte beklememesinin tek nedeni, Ena'nın açıklanamayan yokluğunu örtbas ediyor olmasıydı.

"*Spasibo*," dedi Valentin hem Ashaya'ya hem de Dr. Bashir'e. "Bugün olağanüstü bir hayat kurtardınız." Daha şimdiden dünyayı değiştirmekte olan ve kendini ve gücünü geliştirdikçe daha da parlaklaşacak olan bir kadının. Valentin'in kalbi kırılrsa bile onun için gurur duyacaktı. "Onu görebilir miyiz?"

"Hemşireler onu bağlı bir asansörle izolasyon odasına taşıyorlar" - cerrahi süite doğru başını sallayarak- "ama Dr. Beşir uyanık kalabilecek kadar stabil olduğuna karar verir vermez Arwen onu kendine gelmesi için uyaracak," dedi Ashaya. "Onu o zaman görebilirsin."

O zaman çok çabuk ve çok yavaş geldi. Ena, Valentin'e Silver'ın odasına ilk giren kişi olmasına izin vererek olağanüstü bir hediye verdi. Eşinin yüzü, saçlarına örülmüş izleme kabloları ağının altında solgun ama güzeldi. O görkemli saçları, tekrar uzayına kadar saklaması kolay olacak küçük bir kare şeklinde kazıtmışlardı; bu onun Starlight'ı için önemli olacaktı.

Kibirden değil, zırhının bir parçası olduğu için.

O anda kirpikleri kalktı, psişik bir derin uykunun bulanıklığı yerini hızla keskin bir zekaya bıraktı.

"Merhaba, Starlight." Onun elini tutmaya gitti.

Kız elini kıvrarak ondan uzaklaştırdı.

Taştan bir yumruk daha fazla acıtmazdı. Ayısı başını eğdi, geri çekildi. Acıyı yuttu, çünkü o yaşıyordu, nefes alıyordu, kendi elini yanına doğru kıvrırdı. "İyi misin?"

Silver konuştuğunda sesi kısıktı ama onun dışında güçlüydü. "Zihinsel keskinliğim ve telepatik erişimim zarar görmedi."

"Sesli telepati mi?"

"Öldü." Uzun bir duraklama, gözleri onun üzerinde. "Hatırlıyorum "Sonunda," dedi, "ama onu yeniden yaratma zorunluluğu hissetmiyorum. Artık neden böyle mantıksız bir şekilde davrandığımı bile anlayamıyorum." Konuşmayı sadece şu kadar süre bıraktı Yutkundu, boğazını ıslattı. "Beynime biyofüzyon filamentleri yerleştirilmesini istediğimi hatırlıyorum."

yavru köpek, umut dolu masumiyet titredi. "Dr. Bashir onları içeri aldı."

"Onları kullanmayacağım." Silver'ın sesi hiç olmadığı kadar tonsuzdu, apartman kapısını yüzüne kapatırken bile öyle değildi. "Eskiden olduğum kadının neden yeniden duygu hissetmek istediğini bilmiyorum - anıları başka bir türün anıları gibi Hep birlikte. Anladınız mı?"

"Evet, *solnyshko moyo*, ." Onunla sanki sokaktaki bir insanmış gibi konuştuğunu duymak hem adamı hem de ayıyı eziyordu, ama göğsünün inip kalktığını görmek, onu Onu gözyaşlarına boğan ıstırap, kalp ağrısının her saniyesine değirdi.

"Ameliyatın başarılı geçtiğini kendi gözlerimle görmeye geldim." Karşı koyamayarak, yastığın üzerine yayılmış saçlarından bir tutama gizlice dokundu. "Ne dediğimi unutma, bana ihtiyacın olursa tek yapman gereken ."

Silver Mercant, onun olan ve paradoksal bir şekilde bir daha asla onun olamayacak olan kadın, "Benim için yaptığın her şeyi takdir ediyorum, Alfa Nikolaev. Siz olmasaydınız Ashaya'yla asla iletişime geçemeyebilirdim.

Aleine. Sana borçluyum."

Aralarında borç olmadığını söylemeye gitti, bunu boş vermeye karar verdi. Adil dövüşmek gündemde değildi. Ne bugün, ne de kalbi fiziksel olarak pes edene kadar herhangi bir lanet gün. Yaralı ama kararlı ayısı ayağa kalktı, kehribar rengine dönüştüğünü bildiği gözlerinden dışarı baktı. "On randevu." Boğazının derinliklerinde gürledi. "Onları bana borçlusun."

"Sözümü tutacağım," dedi, adamın medeniyetsiz bir öfkeyle
böğürmek istemesine neden olan tınısız sesiyle, "ama sonuç garanti."
"O halde şartlarımıza bağlı kalarak kaybedecek bir şeyiniz yok."

Bölüm 40

Aşk kendi yolunu bulacaktır
Kurtların avlanmaktan korkacağı yollardan

-Lord Byron'ın "Gâvur" adlı eserinden, Psy, şair, aşık, &
asker (ö. 1824)

Valentin ameliyattan bir gün sonra ormanda dizlerinin üzerine çöküp ağzından ayı gibi bir kükreme çıkana **kadar** kritik bir şeyin farkına varmamıştı: Kalbi mosmor olmuştu
Çürüklerle doluydu ama kırılmamıştı... Çünkü çiftleşme bağı aynı anda hem kopmuş hem de *kopmamıştı*.

Ne?

Olduğu yerde dondu kaldı.

Silver'ın ayazı ve ateşi içinde kaybolmuştu ama kendini boş hissetmiyordu. *Hissetmeli*. Yarayı dürttü. *Blya*, acıyordu! Ama uyuşmamıştı, kaybolmamıştı. Emin olmak için tekrar dürttü. "Lanet olsun!"

Eşinin yanında olmadığı anlamına geldiği için acıya küserek, dökülen yaprakların arasında oturdu ve mantıklı olmayan bir şeyi anlamlandırmaya çalıştı. Eşlerini ölüm ya da başka nedenlerle kaybeden ama hayata tutunmayı başaran Dönüşenler, kendilerinin solmuş gölgeleriydiler. Valentin'in annesi, ölümünden sonra bile tüm bu yıllar boyunca. Çalışıyordu, ama hepsi bu.

Buna karşılık Valentin çok kızgındı, acı çekiyordu ve Silver'ı sanki bir uzvunu kaybetmiş gibi özlüyordu ama temelde kırılmamıştı. Ayısı delirmeye yakın bile değildi. Aslında, o ayı kesinlikle huysuzdu . . . ama Silver'ın kendi yavrusu olduğuna dair inancı tamdı. dostum.

O köpek yavrusu umudu tekrar ayağa kalktı ve güdük kuyruğunu salladı. Eğer eş bağı kopmadıysa, o zaman Silver tamamen sessiz olamazdı, hayır

Herkesin neye inandığının bir önemi yoktu. Bunu kendileri de söylemişlerdi; beyin karmaşık bir organdı.

Valentin yavru köpeğe kaşlarını çattı. O lanet olası bir alfa ayısıydı; bir köpek yavrusu değildi. "*Zatknis*!" Ama aptal şey susmadı. "Yip, yip, yip!" Kalbinin içinde dans ediyordu. Onu rahatsız ettiği için dizlerinden kalktı, başını geriye attı ve ormandaki küçük yaratıkların hareketsiz kalmasına neden olan yüksek bir ses çıkardı.

Bu köpeği susturdu, bir dakika kadar. Sonra . . .

"yip."

"Grrr!" Vazgeçerek, parçalamamayı başardığı telefonunu buldu - Silver onu arayabilirdi- ve Arwen'le iletişime geçti.

Gümüş'ün kardeşi Valentin'e ameliyattan önce şifresini vermiş ve şöyle demişti: "Kız kardeşimi seviyorsun. O sessiz kaldığında canın yanacak. Konuşmak istersen beni ara."

Valentin konuşması gerekenin diğer adam olduğunu hissediyordu. Şu anda Valentin eşi dışında kimseyle konuşacak havada değildi ama bu sorunun yanıtlanmasına ihtiyacı vardı. Silver'ın kardeşi aramayı kabul ettiğinde açıklama yapmadan, "Arwen," dedi.

"Silver'la olan bağımlı hâlâ hissedebiliyor musun?" Silver onu meraklı gözlerden korumak için sakladığını ama Petek'te kendisine bağlı olan Arwen'in empatisi sayesinde onu "görebildiğini" söylemişti.

"Hayır." Empatinin sesi dikkatlice nazikti. "Gitti." Hayır.

Gitmedi.

"İşte orada." Valentin ayaklarını birbirinden ayırdı, kımıldamaz bir duvar olmaya hazırlandı. "Nasıl olduğunu bilmiyorum, ama orada."

"Keşke öyle olduğunu söyleyebilseydim, çünkü bu kız kardeşimin bir bütün ve kendisi olduğu anlamına gelirdi, ama değil, Alfa Nikolaev."

Valentin'in kaşları daha da çatıldı. "Sesli telepati mi? Kesinlikle öldü mü?" Bu onun umudundan ya da Arwen'in ihtiyacından daha önemliydi.

"Ah, evet." Arwen'in sesi düştü. "Kız kardeşim ... farklı, Sessiz'den daha Sessiz. Onu tanıdığımdan çok daha Sessiz." Uzun bir duraklama, sonraki kelimeler titrek. "Onu özlüyorum."

Valentin de öyle. Her saniye, her dakika, her saat. "İyi misin?"

"Evet."

"Yalan söylemeyi bırak. Canın yanıyor." Çürük olmasına rağmen, Valentin'in Alfa'nın kalbi, artık ailesinin bir parçası olan bir adamın acısına karşılık verdi. "Sana ihanet etmeyeceğimi biliyorsun. Silver seni seviyor. Sırf bu yüzden seni koruyacağım."

Titreyen bir nefes. "Evet, canım yanıyor." Cevap kırık döküktü. "Büyükanneimin hatırı için kendimi tutmaya çalışıyorum ama sanki bir parçamı kaybetmişim gibi hissediyorum. Büyükanneim en az her zaman, ama- seninle aile meselelerini konuşmamalıyım." "Aileden olduğumu biliyorsun, Arwen." Ne olursa olsun, ruhu Silver'inkine sonsuza dek bağlı. "Ena zor zamanlar mı geçiriyor?"

"Beklediğimden daha sert. Silver'ın mükemmel sessizliğini takdir edeceğimi düşünmüştüm ama Silver'ın bir parçasını kaybetmesine üzülmüyor. Büyükanneim bunu asla üzüntü olarak tanımlamazdı ama ben onun orada olduğunu biliyorum, tıpkı beni ve Silver'ı korumak için ölümüne savaşacağını her zaman bildiğim gibi."

"Onunla konuşacağım."

"Büyükanneim bundan pek hoşlanmayacaktır," dedi Arwen, ses tonunda belirgin bir şüphe vardı.

"Endişelenme, Arwen. Sert Merkant kadınlarıyla aram iyidir." Diğer adamdan gelen boğuk bir sesle telefonu kapatan Valentin, Denhome'a yöneldi.

Gördüğü ilk kişi Sergey'di. Diğer adam ona sertçe başını salladı ve ardından kaşlarını çatı. "Bu beni ilgilendirmez Valya, ama eşin nerede? Şimdiden seni terk edecek kadar kızdırdın mı onu?"

Soru saldırgan bir şekilde sorulmuş olsaydı, Valentin ona kimsenin unutamayacağı bir yanıt verirdi. Ama Sergey alışılmadık bir tereddütle, klanın kıdemli bir üyesinin alfasına duyduğu endişeyle konuşmuştu.

Valentin onu omzundan sıkıştırdı. " bir ayı kadar tehlikeli oluyor." Klan kızgın bir eşi anlayabilirdi. "Üzerinde çalışıyorum."

Gülerek sırtı. "Bu durumda, sana iyi şanslar dilerim. Bir keresinde af dileyebilmek için eşimi Sibiry'a'nın yarısına kadar kovalamak zorunda kalmıştım. Donmuş taşaklara değdi."

- - -

İki saat sonra Valentin, Ena'nın Moskova'da kaldığı otele gitmek için arabaya bindiğinde, bunun Silver'ın kendisine kızması kadar kolay olmasını diledi.

Kendi kendine, *ilk seferinde ona kur yapmanın pek de kolay olmadığını* hatırlattı.

O bir alfa ayısıydı.

Reddedilmeyi kaldırarak kadar büyük taşakları vardı.

Sırıtırken bile, ayısı onun içinde dururken bile, kalbi ağrıyordu. Çünkü bazen sevginin yeterli olmadığını herkesten çok o biliyordu.

Bazen insanlar o kadar derinden değişti ki, bu değişim aşkın kendisini kırdı.

BÖLÜM 2

İnsan Alfa

BO sabahın erken saatlerinde Krychek'le yapacağı toplantıya geç kalmıştı. Psy telekinetik sadece birkaç dakika önce ona mesaj atmış ve başka bir toplantısının olduğu yakındaki bir binada konuşup konuşamayacaklarını sormuştu; Bo'dan Lily'yi de yanında getirmesini istemişti, çünkü yakında yapılacak bir İktidar Koalisyonu medya duyurusunu tartışmak istiyordu.

Bo günün ilerleyen saatlerine erteleyip erteleyemeyeceklerini öğrenmek için onu aramaya çalışmıştı ama telefon doğrudan telesekretere düşmüştü. Krychek'in muhtemelen görüşmek istediği şeyin önemini göz önünde bulundurarak, yolda olduğuna dair bir mesaj göndermişti. Yolun yarısında telekinetikten bir onay mesajı aldı:

Toplantıda. Toplantıda.

geldiğinizde. Zaman ayırdığınız için minnettarım.

Krychek'in ona ışınlanmamış olması tuhaftı ama belki de diğer adam daha kibar olmaya çalışıyordu. Bo homurdandı. Evet, doğru. Muhtemelen Krychek, Bowen ve İttifak'ın insanlarını konuşturmak için yumuşak davranmaya çalışıyordu.

Suya, yangına, küçük çocuklara ve köpeklere dayanıklı, kâğıt gibi ince ama son derece dayanıklı telefonunu elinden bırakıp kız kardeşini görünce gülümsedi. Lily bugün ofise geç gelecekti, şehrin diğer ucundaydı, bu yüzden yarı yolda buluşmaya karar vermişlerdi.

Bağlanmak için ayarladıkları köprüde duruyordu, ama her zamanki sakin tatlılığı yerine, köprünün kenarına eğilmiş ve aşağıdaki gondolcuyla coşkulu bir konuşma yapıyordu. İkisi de kanalın bu tarafındaki bir işportacının müziğini duyabilmek için bağırarak zorundaydı, bu yüzden ne söylediğini olmasa da sesini duyabiliyordu.

Her , gondolcuya el sallamadan önce onu güldürmüştü; adam heyecanlı birkaç kişiyi almak için uzaklaştı

turistler. "Piero ile flört mü ediyorsun?" diye alay etti ona ulaştığında. "Dövmeli doktorun ne diyecek?"

"Ha ha. Piero'nun karısı ona bakmaya cüret edersem hokey sopasıyla beynimi dağıtır, biliyorsun." Bir adım öne çıkarak Bo'ya sarıldı.

O da onu sıktı. Birkaç hafta içinde ölümüne yol açması muhtemel olan beyindeki bozulan çipten bahsetmiyorlardı ama kız kardeşinin yüzüne her baktığında o kasvetli gerçeklik oradaydı. Bir çözüm bulamazlarsa Lily'nin ölümünün de onu takip edeceğini biliyordu. Lily'ye ondan sonra implante edilmişti ama şimdi güvenli çıkarma süresinin çok dışındaydı.

Aileleri bilmiyordu - bu ikisinin yakında karar vermesi gereken bir şeydi. Onları uyarmak ya da Bo ve Lily'yle geçirdikleri bu zamanın tadını o karanlık gölge her an üzerlerinde olmadan çıkarmalarına izin vermek.

"Yemek yedin mi?" Kucaklaşmayı kestikten sonra kızın saçlarını yüzünden geriye doğru savurdu. "En sevdiğin fırıncılar yeni bir parti hamur çıkardılar." Krychek'le buluşacakları yer köprü'nün diğer tarafından birkaç dakikalık yürüme mesafesindeydi.

"Şimdi de Psy mı oldun?" Kadın adamın karnını dürttü. "Ofisten gelirken bunu nasıl ?"

"Sosyal medya," dedi yüzünü ekşitmeden. "Fırından her yeni parti çıktığında bir resim yayınlıyorlar."

Dudakları seğirdi. "Kim söyledi sana?"

"Niall." Sırıttı. "Buraya gelirken yanımdan geçti. O fırından yeni çıkmış bir kruvasanla karnını doyuruyordu."

"Tamamdır. Hadi gidelim." Topuklarının üzerinde dönerek, siyah paltosu şık ve ayakları küçük kırmızı botlarla kaplı bir şekilde uzaklaşmaya başladı. "Acele et, yavaş adam!" Omzunun üzerinden ona gülerek bir bakış fırlattı ... ve işte o zaman gördü.

Kırmızı nokta alnının ortasındaydı.

Buz vücuduna çarptı ama Bo donmadı. Koştı. "Yere yat!" Kız kardeşine çarpıp onu yere düşürmeye niyetlendiğinde kelimeler henüz ağzından çıkmamıştı.

Başaramadılar.

Kurşun sırtına isabet etti ve aynı anda her yerde hissedilen yakıcı bir acı patlamasıyla vücudunu parçaladı; momentum onları eski köprü duvarına ve aşağıdaki kanala çarptı. Lily'yi yanına aldı, vücudu kollarında sıkıca tutuyordu. Suda daha güvende olacaktı, orada ışığı ve gölgeleri kullanarak nişancının dikkatini dağıtabilirdi.

Su başlarının üzerine kapandı, her yerde kabarcıklar vardı.

Tekmeledi ve onu serbest bıraktı. Kurşunun kendi etinden onunkine geçtiğini düşünmüyordu ama yine de hasar olup olmadığını araştırdı. "Vuruldu mu?" diye sordu, nefes almakta biraz zorlanıyordu.

Lily başını sallayarak nefese kaldı. "Nereden biliyorsun?"

"Gördüm-" Bo, kalbi sarsıldığında ve dünya bulanıklaştığında başladı.

Lily aynı çığlık attı. "**Bo!**" Vücudunun suya doğru kaydığını hissetti, Lily'nin onu su üstünde tutmak için tuttuğunu hissetti. Kısa süre sonra diğer eller de onunkilere katılarak onu yukarı çekti ama konuşamıyordu, görüşü neredeyse tamamen kararmıştı.

"Bo! ! Yardım geliyor!" Çaresiz eller etini parçalayan acının nedenini .

Bo zihninin bir köşesinde, silahlar hakkında derin bilgiye sahip olan zihninde, merminin vücudun içinde parçalanarak maksimum hasara yol açacak şekilde tasarlandığını biliyordu. "Lily." Neredeyse sessizdi ama duymuştu.

"Buradayım, Bo." Sesi titriyordu. "Sadece ."

"Beynim," demeyi başardı. "Kullan onu."

Görüşü çöktü. Kalbinin bir kez daha hissetti. Sonra hiçbir şey olmadı.

Bölüm 41

Hope, seni cesur hayvan, seni dans eden ay ışığı, seni sadık köpek, özliyorum.

-Adina Mercant, şair (d.1832, ö.1901)

Hastaneden taburcu olduktan **bir hafta sonra** - ameliyattan tam bir ay sonra - Silver hem kendisinin hem de başkalarının değer verdiği bir parçasını kaybettiğini entelektüel olarak biliyordu, ancak herhangi bir kayıp duygusu yaşamadı. Önceki benliği tarafından güçlü olarak etiketlenen anıların içinden geçerken bile hiçbir şey hissetmedi, duygu kavramı sadece bir kavramdı. Yabancı, kavranması zor.

Zihni soğuk bir berraklıktaydı, yabancı her şeyden arınmıştı. En azından uyanıkken. Sadece uyuduğu zaman işler ters giderdi.

Rüya gördü.

Sessizlik'te bile hep hayal kurmuştu. Arwen'in etkisi. Gerçekten Sessiz olanlar rüya görmezdi. Ya da halka hep böyle söylenmişti. Eğer bu doğruysa, Gümüş'ün rüya görmemesi gerekirdi. Biyofüzyon filamentlerinin duygusal çekirdeğine yeni ve güvenli bir yol açmasını istemek gibi bir niyeti yoktu. Silver şu anki haliyle çok daha verimliken hissetmek için bir neden görmüyordu.

Duygusal döneminde verdiği kararları anlamak onun için zordu.

Örneğin, ayı alfayı neden bu kadar ilgi çekici bulmuştu? Genetik olarak, üreme amacıyla düşünmesi gereken bir erkek değildi - çocukların yüksek Dereceli Psy olması pek olası değildi ... yine de vardiya değiştirme yeteneğine sahip *olacaklardı*. Bir Psy-Dönüşen çocuk, diğer ırklarla çalışan biri olarak onun avantajına olabilirdi ama bu, kendisini ömür boyu bir ayı klanına bağlayacak kadar büyük bir avantaj değildi.

Ayıların hayatı yaşama biçimlerinde ne kadar laissez-faire olduklarına bakın. Bu onun ölçülü ve hesaplı yaklaşımıyla uyuşmuyordu. Devasa bir mağara sisteminde yaşarken neden mutlu olduğunu anlaması imkânsızdı. Elbette mutluluğun kendisi de artık anlamadığı bir kavramdı. Bunun için kelimeleri vardı ama bir zamanlar sahip olduğu içsel kavrayışa sahip değildi. Sayısız avantajı göz önüne alındığında bu eksiklikle yaşamaya .

Mantığı sağladı.

Yine de her gece rüyasında Alfa Nikolaev'i görüyordu ve bu rüyalarda onun saçlarıyla pürüzlendirilmiş teninin kendi tenine sürtündüğünü hissediyor, toprak kokusunu ciğerlerine çekiyor ve sanki büyük, sıcak bir erkek bedeniyle sarmalanmış gibi hissederek uyanıyordu. Uykusu derin ve sakindi. Ancak uyandığında kafa karışıklığı onu pençesine aldı.

İki gün önce Silver rüyalarından söz ettiğinde büyükannesi ona "Duyguların yankısı olabilir," demişti. "Beyin genellikle kendi parçalarını kaybetmekle savaşıyor."

Bu çok mantıklıydı. Ancak Ena'nın bir sonraki açıklaması o kadar da mantıklı değildi. "Duygusal merkezini yeniden harekete geçirmeyi denemek istemediğinizden emin misiniz?"

"Elbette eminim. Bu şekilde çok daha verimli oluyorum."

"Verimlilik her şey demek değildir, Silver. Bunu Arwen doğduğunda öğrendim."

Silver hala büyükannesinin ölümünü hazmetmeye çalışıyordu. işe dönmek için giyinirken bir açıklama yaptı. Bu noktaya kadar ekibini uzaktan denetlemişti ama artık ofise geçme zamanının geldiğine karar vermişti. İyileşmesini denetlemeye devam eden Dr. Bashir'e göre henüz çok erkendi ama Silver kendini yeterli hissediyordu. sağlığına kavuşmasını sabote etmediğinden emin olmak için stres seviyelerini yakından takip etmelidir.

Ayrıca bu yüzden saat dokuz kırk beşte hâlâ evdeydi.

Biraz daha az yoğun bir program sorun yaratmayacaktı, çünkü artık operasyondan önce olduğundan daha fazlasını başarabileceği açıkça ortaya çıkmıştı. Tp-A yeteneklerini kafese koymanın ne kadar enerji emdiğini, bu eylem artık gerekli olmayana kadar fark etmemişti.

Hazır olduşunda, bir besin ieeği hazırlamak için dairesinin mutfak bölümüne doğru yürüdü. Mutfak genişti, gün ışığıyla doluydu ve bu kompleksin ana kiracıları olan Dönüşenler için optimize edilmişti. Valentin'in iki gün önce daire kapısının altından bir kart atarak içeri girmesi de bu şekilde olmuş olmalıydı.

O kart küçük yemek masasının üzerinde duruyordu.

n yüzündeki resim bir ocuk masalından alınmaydı: kocaman bir ayının sırtına binmiş gülen sarışın bir kız. Bu resmin hangi anıyı temsil ettiğini biliyordu ve bu anı rüyalarına giriyordu. Ama en anlaşılmaz bulduğu şey içindeki kelimelerdi.

Lanet olası Silver Mercant. Sana hiçbir şeyin seni durduramayacağını söylemiştim. Yirmi dokuzuncu yaş günün kutlu olsun.

Mesele kelimeleri anlamaması değildi; mesele bu kelimelerin onun üzerinde bıraktığı etkiydi. Okumayı bitirir bitirmez kartı pe atması gerekirdi ama bunun yerine her sabah bakacağı bir yerde sakladı.

"onu," diye emretti kendi kendine.

Ancak on beş dakika sonra ofise gittiğinde, kart hâlâ kendisine teslim edildiğinden beri durduğu yerdeydi.

Onun tepkisi duygusal "yankı" etkisinin bir parçası olmalıydı. Etkisi geçecektir.

nc kattaki dairesinden çıktıktan sonra dikkatlice yürüdü. Büyük merkezi yeşil alanın yemyeşil imlerinin üzerinde yükselen bir patika boyunca. Yolda korkuluk ya da başka bir tutamak yoktu ve topuklu ayakkabılar için oldukça zorlayıcıydı. Bu yüzden Silver, şekil değiştiren komşuları yanından geçerken ona başparmaklarıyla onay verene kadar bu işte ustalaşmaya çalışmıştı.

"Hey, Bayan Silver!" Telefon, annesi bir iş gezisine çıktığı sırada ailesi geçici olarak şehirde yaşayan bir gençten geliyordu. kazançlı kısa dönemli bir sözleşme. Çocuklar genellikle sürüleriyle birlikte bırakılırdı, ancak her iki genç de şehir hayatını deneyimlemek istedikleri için, bu süre boyunca yerel bir okula kaydolmalarına izin verildi.

Silver tüm bunları biliyordu çünkü Dönüşenler ona kendilerinden biri gibi davranmakta ısrar ediyorlardı. Kim olduğu için değil, Valentin Nikolaev ile yaşadığı ilişki yüzünden. Bu ilişkiyi reddetmenin Valentin'in statüsü üzerinde ne gibi bir etkisi olacağından emin olmadığı için hiçbir şey söylememişti.

Artık onun eşi değildi ama ona ve StoneWater'a belli bir sadakat borcu vardı. Dahası, klanı ölene kadar koruyacağına dair söz vermişti.

Silver sözünden dönmedi.

Sonuç olarak, insanlar ona eşi gibi davranmaya devam etti. Bu tepki, etkileşime girdiği kişinin bir ayı, kurt ya da yırtıcı olmayan bir şekil değiştiren olmasına bakılmaksızın geçerliydi.

"Christof. Neden kendini okul için hazırlamıyorsun?" Öğretmenler toplantısı nedeniyle bugün saat on buçukta başlayacaklarını duyduğuna dair belli belirsiz bir anısı vardı.

Erkek kurt aşağıdaki çimenlerden patikaya atladı, inişi titrek olsa da zarafeti bir yırtıcınıninkine benziyordu. Uzun siyah perçemini gözlerinden uzaklaştırdıktan sonra saatine gizli bir bakış atarak, "Bolca vaktim var," dedi. "Birkaç atlayış yapabileceğimi düşündüm."

Silver'ın neden bahsettiğini sormasına gerek yoktu - onu birkaç yüksek patikadan aşağı atlarken görmüştü. Ayrıca kötü bir şekilde düştüğünü de görmüş ve ilk yardımda bulunmuştu. "Kedi değil kurt olduğunun farkında ?"

Genç çocuk yüzünü buruşturdu, kış beyazı tenine karşı gözleri masmaviydi. "Evet, evet, o zaman bileğimi kırdığımda babam da böyle demişti ama okuldaki o kendini beğenmiş kedilerden nefret ediyorum, sürekli bir şeylerin üzerinden atlayıp bizi korkutmaya çalışıyorlar."

"Bu bölgede büyük kediler olduğunu bilmiyordum." Soru, bir zamanlar bir alfa ayıyla eş olan yanından gelmişti.

"Büyük değiller," dedi alaycı bir tavırla. "Sadece yaban kedileri - babaları havalı bir profesör olduğu için transfer edilmişler. Burada olmak için izin aldılar. Ama çok kendini beğenmişler." Ellerini ceplerine sokarak omuzlarını öne düşürdü ve dudağını büktü. "Bana 'vahşi kurt' dediler. Buna inanabiliyor musun?"

"Anlıyorum. Cevap verdiniz mi?"

"Tabii ki yaptım." Valentin Nikolaev'in derin gürlemesine hiç benzemeyen bir hırıltı, Christof'un gözlerindeki ani kehribar rengini çok daha koyu bir tona dönüştürdü. "Bu hakaretin devam etmesine izin veremezdim. Dolaplarına kedi kumu koydum." Kahkahası parlaktı ama havayı , kadının nefesini kesmiyordu. "Yüzlerini görmeliydin."

Düşüncelerinin yönünden rahatsız olan Silver, bu verimsiz yoldan zihinsel olarak sağlam bir adım attı. "Eyleminiz çatışmayı tırmandırabilir."

"Hayır. Ben ceza aldım ama onlar da aldı çünkü bana kedi kumu fırlattılar." Belirgin bir şekilde kendinden memnun bir bakış. "İkinci ihtar otomatik olarak okuldan atılma anlamına geliyor ve benim şehirle işim bitmedi. Kedicikler de öyle, bu yüzden bir ateşkes üzerinde anlaştık." Yolun sonuna ulaşan genç bir elini kaldırdı. "Annem çağırıyor. iyi olacak."

Atlayışından sonra güvenli bir şekilde indiğinden emin olmak için döndü ama aynı zamanda *dinledi*. Annesinin çağırısına dair hiçbir ipucu almamıştı - belli ki, ameliyatıyla ilgili sorunlar ne olursa olsun, Tp-A yetenekleri kontrol altındaydı.

. . . *suikast girişimi*.

Son dakika haberi, kompleksin dışındaki kaldırıma ulaştığı sırada önceden ayarlanmış telepatik filtrelerinden geçti.

Haberleri takip edemeden tanıdık, dört çeker bir araç önünde durdu.

Etkileyici genişlikte omuzlara sahip, ağır kaslı bir adam olan şoför, yolcu tarafındaki kapıyı açmak için uzandı. "Atla bakalım. Seni bırakayım."

Silver hiç tereddüt etmeden araca bindi; Alfa Nikolaev'le geçirdiği zamanlardan öğrendiği bir şey varsa o da Nikolaev'in ona asla zarar vermeyeceğiydi. Ofise daha erken varmak daha fazla iş yapmasını sağlayacağından, hızlı trene binmek yerine aracı kabul etmek iyi bir karardı. "Teşekkür ederim."

Trafiğin içine yumuşak bir şekilde daldı. Onun taze kokusu tıraş losyonu, teninin doğal kokusunun üzerine kat kat sürülerek ona doğru sürüklendi.

Bu koku, adamın ellerinin kadının vücudunda gezindiği, kaslı kalçasının kadıninkinin arasına girdiği son derece dokunsal bir anıyı tetikledi,

Saçları öne düşüyordu ve gülümsemesi bir davetti. Çok sıcaktı, ağırlığı ona ağır geliyordu ama ezmiyordu, göğüs kılları meme uçlarına sürtünüyordu.

Gülümsemesinin yanaklarında oluklar oluşturmasından, dudakları dudaklarını almadan önce nefesinin üzerinde nasıl fısıldadığına, ağzının sertliğine ve dilinin saldırganlığına kadar her ayrıntıyı zihninde netleştirerek anıya odaklandı.

Duyusal detayların zenginliğine rağmen hâlâ kontrol altındaydı, nabızı normaldi, nefes alış veriş düzenliydi. Durumu stabildi.

"Hâlâ iyi misin?" Sert bir soru.

Silver'in aklına atmadığı kart geldi; yemek masasının ortasında sessizce alay edercesine duran kart. "Ameliyattan bu yana hiç istenmeyen işitsel girdi yaşamadım."

"Daire mi? Herkes seni yalnız mı bırakıyor?"

"Dönüşenler için, evet." Psy olsalardı, davranışlarını inanılmaz derecede rahatsız edici bulurdu ama Dönüşen normlarına başarıyla uyum sağlamıştı. "Sadece birkaç ayı olduğu için nispeten sakin. Son üç günde sadece bir cam kırıldı."

Valentin kıkırdadı ve ses pek doğru değildi, hatırladığı gibi değildi. Sanki kendini susturuyordu. Valentin asla sesini kısmazdı. "Ya sen?" diye sordu. "Bir eşini kaybettin."

Elleri, büyük ve güçlü, direksiyonun üzerinde kenetlenmişti. "Şu anda dostum yanımda oturuyor, yaşıyor, nefes alıyor ve o parlak beyniyle saatte yüz mil hızla gidiyor. Yani evet, iyiyim."

Silver büyük bir kolaylıkla atlattığı trafiğe baktı. "Buradan sağa dön. EmNet Genel Merkezi'ne daha kısa bir mesafe var." Kelimeler de doğru görünmüyordu, söylemesi gereken şey gibi görünmüyordu.

Valentin dönüşü yaptıktan sonra, "Artık saf Sessizlik olduğuna göre," dedi, "seks deneyini yeniden yapmayı hiç düşündün mü?"

"Beni bunu yapmaya iten her neyse, operasyon tarafından kapatıldı."

"Peki ya bilimsel faydaları? İstekli bir partnerle düzenli cinsel temas, sağlığı ve genel refahı iyileştirir."

Bu kasıtlı kışkırtıcı ifadeyi görmezden gelen Silver ona başka bir yön seçeneği sundu. Bu kez o bunu görmezden geldi. "Eğer bu taraftan gidersek," dedi, "sana bir şey gösterebilirim."

"Uymam gereken bir programım var," dedi. "Az önce Bowen Knight'a bir suikast girişimi oldu. Vuruldu."

Valentin'in kasları gerildi, tüm şakacılığı silindi. "Ne kadar kötü?"

Silver onun diğer adamı geniş ailesinin bir parçası olarak gördüğünü biliyordu ama ona verecek iyi bir haberi yoktu. "İlk raporlar ölümcül olabileceğini söylüyor."

"EmNet'i harekete geçirmeniz mi gerekiyor?"

İyi bir bahaneydi ama Silver bu ayıya yalan söyleyemezdi. "Hayır. Bu politik bir durum, insani bir acil durum değil." Bowen Knight ölürse bu dünyayı kaosa sürükleyebilirdi ama şimdilik barış devam ediyordu. "Bunun kız kardeşiniz üzerinde yaratabileceği etki için üzgünüm."

Valentin'in elleri direksiyon simidinde esnedi. "Nika güçlüdür, arkadaşının yanında olacaktır. Ama Stasya'ya haber vereceğim." Ona bir bakış attı, gözleri çarpıştı. "Ben alfa olabilirim ama Stasya, Nika'nın klanın yardımına ihtiyacı olduğunda ona söylemesi için zorlayabilecek bir abla."

Silver, Anastasia Nikolaev'le bağlantı kurmak için aracın sistemini kullanırken sözünü kesmedi. "Nika'nın arkadaşı ve ailesinin StoneWater'ın gelen her türlü yardımı yapacağını bildiğinden emin olun," dedi yardımcısına.

Anastasia telefonu kapatmadan önce, "Onu şimdi arayacağım," dedi.

Gümüş sessizliğin içinde konuştu. "Sergey ve onunla birlikte dönen klan arkadaşlarının durumu nasıl?"

Valentin omuz silkti. "Bir klan olarak birlikte daha da güçleniyoruz. Sadıklar, sadece korkuyorlar."

Silver kendini onun profiline bakmak için dönerken buldu, yüzünün sert açılarını inceliyordu. Ona asla güzel denemezdi ama Valentin Nikolaev'in dikkat isteyen bir duruşu vardı. "Affetme konusunda derin bir yeteneğiniz var."

"İşin ön koşulu. Ayıların ne boklar yediğini gördünüz; kin tutarsam ne kadar çıldıracağımı hayal edin." Aracı pembe tenteli bir dükkânın önünde durdurdu.

Arabanın camından dışarı baktı. "Sabah için beslenmemi yaptım."

"Evet ama akçaağaç şuruplu ve çilekli waffle yedin mi?" Kız cevap veremeden adam araçtan inmişti.

Kapısını açarak, "Dünya yakında yine cehenneme dönecek gibi görünüyor, ama bugün waffle için zaman var" dedi. Derin, karanlık gözleri bir kez daha onunkilere kilitlendi, iri bedeni ışığı engelliyordu.

"Sözünü unutma," dedi ve duygusal çekirdeğini kaybetmiş olsa da, yararlanabileceği anıları vardı, saklamaya çalıştığı ama başaramadığı derin bir acı olduğunu biliyordu.

İçindeki ayı kötü yaralanmıştı. Ve bunun nedeni de oydu.

"Hatırlıyorum," dedi. "On randevu. Sözümüz buydu."

Gözlerinin etrafında kehribar rengi bir halka, vücudu kaslı bir duvar.

Bir nefes aldı ve adamın kokusu üzerine sinmişti. Vahşilik, sabun ve sıcaklık. Çok fazla sıcaklık. Rüyalarında onu güvende tutan şey gibi. "Yolumu kapatırsan arabadan çıkamam." O kadar yakındı ki, her bir kirpiğini sayabilirdi. "Neden ayın yüzeye çıkıyor?"

"Seni bal gibi yalamak istiyor," dedi, sesi gürlüyordu ve dikkati bir yırtıcınıninkine benziyordu. "Seni özledi."

Silver aralarındaki anılara rağmen tek bir cevap olduğunu biliyordu. "Bunu aşması gerekiyor." Çünkü artık onun eşi değildi, acısını dindiremezdi.

Gözlerine ulaşmayan bir gülümseme. "Hadi o zaman, Starlight. Gidip waffle yiyelim."

Starlight.

Adres onun içinde yerine oturdu. Bu duyguyu algılayamadığı ya da açıklayamadığı için Valentin'in geri adım atmasını bekledi. Elini kaldırıp göğsüne vurmak isteyene kadar Valentin ağırdan aldı. Avuç içi karıncalandı, tam olarak bunu yaptığı tüm zamanları hatırladı - sadece Valentin'e değil, ona çarpan diğer aylara da. Bunu öfkeyle yapmamıştı. Ayıların etkileşimi böyleydi, dokunsal ve biraz da sert.

Ancak ona asla çok sert davranmadılar. Yavrulara asla çok sert davranmadıkları gibi.

Sonunda geri adım atan Valentin, "buyurun," dedi.

Silver Valentin'in elini beline koymasını bekliyordu, bunun alışkanlıktan yapılan dengeleyici bir hareket olduğunu biliyordu. "Kendi başıma çıkabilirim."

Teması hemen kesti. "Sen nasıl ."

Hızlı anlaşmasından şüphelenen Silver, waffle restoranına girdiklerinde gardını aldı. Şef garson Valentin'i sarılıklı gözlerle bir aşağı bir yukarı süzdü. "Kırarsan parasını ödersin."

Valentin'in yanıtı şaşırtıcıydı. Sırıtarak, sert ve yapılı esmeri kollarına aldı ve ayaklarının dibinden çekerek, yemyeşil kırmızı dudaklarına bir öpücük kondurdu. Onu yere bıraktıktan sonra, "Seni görmek de güzel," dedi.

Genişçe gülümseyerek adamın göğsüne vurdu. "Ciddiyim. Bir kaşık bile eğersen sana bir fatura gönderirim."

"Bunu sadece bir kez yaptım." Valentin kaşlarını çatarak onu serbest bıraktı. "Bizim için bir masan var mı?"

Esmer başını eğdi, Silver'a bahsettiği gülümseme göz kamaştırıcı derecede sıcaktı. "Sonunda seninle tanışmak güzel. Ben Victoria."

Silver, "Bizi ettiğiniz için teşekkür ederiz," dedi. Valentin oturuyordu ve sorusunu sormak için yalnızdı. "Bütün şef garsonları öper misin?"

"Elbette, neden olmasın?" Gözleri yine ayı gibiydi, kehribar rengi ve meydan okuyan, sesi kötü huylu. "Sanki eşim beni öpüyor da."

Bölüm 42

"Senin bir eşin yok."

"Anlambilim."

Silver dikkatle organizatörüne baktı. "Bu ne kadar sürecektir?"

Uzanarak ajandasını aldı ve kapattı.

"Bir süreliğine el konuldu." Çatal bıçak takımının yanına koydu.

"Benimle on randevuya çıkacağına söz vermiştin. Bu süreyi burnun ajandanda geçirirsen adil olmaz."

Silver onun bir baskınlık oyunu oynadığını biliyordu. Ve bir alfa ayının kazanmasına asla izin vermemesi gerektiğini biliyordu.

"Telepatik duyularıyla burnuma sahip olabilirim. Buna nasıl el koyacaksın?"

Koltuğunda geriye doğru yaslandı, mevcut tüm alanı kaplayacak şekilde yayıldı, çizme giymiş ayakları sandalyesinin iki yanında duruyordu. Elini rüzgârda savrulan saç tellerinin arasından geçirerek, "*Starlichka*. Seni sen yapan şeylerin bir kısmını asla senden almayacağımı biliyorsun."

"Alfa Nikolaev-"

"Valentin." Sert bir kelime. "Tanıştığımız günden beri bana Valentin dediğini biliyorsun." Onun gözlerinde, söylemediği daha samimi ismi gördü: *Valyusha*.

"İşler değişti."

"Benim adım yok." İlkel kehribar gözler onunkileri tuttu. Gümüş göz kırpmayı reddetti. "Zorluk çıkarıyorsun."

"Bu benim diğer göbek adım. Valentin Mikhailovich Difficult Nikolaev." İnatçı sözler, ama saklamak için çok uğraştığı acısı hâlâ içindeydi.

"Valentin o zaman," dedi, kalbini koluna takmışken bu küçük teslimiyetin yanlış bir sinyal göndermediğine karar vererek. "Bir zamanlar tanıdığınız Silver olmadığımı anlamalısınız." Bir yandan

Duygularını hissetmiyordu, Valentin'in gururunun kırılmaması onun için önemliydi.

O bir alfabeydi; bu gurura ihtiyacı vardı.

"Biliyorum," dedi yavaş bir gülümsemeyle. "Sen Silver Mercant'ın ikinci halisin. Hatta daha şık ve daha seksi."

"*Alpha Nikolaev.*"

"Valentin," dedi alaycı bir sesle ve göz kırptı. "İşte waffle'lar."

Erkek garson masanın ortasına büyük bir tabak koydu. Tatlı bir şuruba benzeyen bir şeyle ıslatılmış waffle'ların yanı sıra dilimlenmiş çilekler ve kremayla doluydu. Ardından Valentin'in önüne daha küçük bir tabak daha koydu.

Silver tabağı olmadığını söylemeye gitti ve ancak o zaman çatal bıçak vermeyi unuttuklarını fark etti. Ancak o daha bunu söyleyemeden garson gitmişti - o kadar hızlı hareket ediyordu ki, bunun planlanmış olması gerekiyordu. "Beni buraya waffle yemeye getirdiğinizi sanıyordum."

Valentin şurup ve kremadan nispeten arınmış bir köşeyi kesti. "Ben yaptım." Çatalının üzerindeki parçayı uzattı. "Neyle başa çıkabileceğini biliyorum. Güven bana."

"Halka açık bir yerdeyiz."

"Değişkenler senin benim eşim olduğunu biliyor-" "Değilim."

"-ve dünyanın geri kalanı şimdiden ateşli ve ağır bir ilişki yaşadığımızı düşünüyor." Kirpikleri bakışlarının kehribar rengindeki ışıltısını gölgeledi. "Devam et, *solnyshko moyo*. İmajın için iyi olur."

Haklı olması, bir kez daha onunla egemenlik oyunları oynadığı gerçeğini değiştirmiyordu. Silver durumu değerlendirmek için bir saniye düşündükten sonra, hiç uyardıktan hareket ederek çatalı adamın elinden kaptı. Sonra da parçayı ağzına götürdü. "İlginç." StoneWater'daki deneyimlerinden kalan bir alışkanlıkla artık çoğu yiyeceklerle sorun yaşamıyordu.

Valentin elini uzattı. "Çatalım mı?"

". "Aletin kenarını kullanarak, iki dilim çilekle birlikte almadan önce şurupla kalınlaşmış bir parça kesti. "Al bakalım."

Valentin'in gözleri parladı. Eğilerek ikramı yedi. "Güzel," dedi. "Ama bu kız ısırdığıydı. Ben bir ayıyım."

Silver çatalını en üstteki waffle'a batırdı ve hepsini ona doğru kaldırdı, şurup ve çilek dilimleri tabağa damlıyordu. "Daha iyi mi?"

Valentin başını geriye atarak güldü. Ve bu ses havayı doldurdu, odayı doldurdu, onu da doldurdu. Verdiği tepkinin güçlü yoğunluğundan rahatsız olarak elini indirmek istedi, ama Valentin beklenmedik bir hızla hareket ederek bileğini yakaladı. Onu öne doğru çekerek, kızın mızrakladığı waffle'dan kocaman bir ısırık aldı.

Yutkunurken boğazı hareket etti. Sonra bir ısırık daha almak için geri döndü. Ve bir tane daha.

Bir dakikadan kısa bir sürede yıkmıştı. "Bu daha iyi."

Alkışlar havada patladı. Silver etrafına baktığında ilgi odağı olduklarını gördü. Her bir yüz gülümsüyordu. Sanki Silver'ın bakışlarından izin almış gibi, kırmızı dudaklı Şef garson geldi. "Valya'nın bir Psy'yle çiftleştiğini duyduğumda nasıl olacağını merak ettiğimi itiraf etmeliyim ama koca, dik kafalı bir ayıyla başa çıkabildiğin ortada."

Silver başını eğmek dışında bir tepki vermedi; o ve Valentin'in ilişkisi -ya da ilişkisizliği- onları ilgilendiriyordu. Kadın gidene kadar bekledikten sonra, kasıtlı bir hareketle bir kaşını kaldırdı. "Sanırım yeterince waffle yedik."

"Tabii ki hayır. Bunu dene." Bütün bir çileği alıp uzattı.

Silver bunu görmezden gelebilirdi ama bunu yapması ilişkilerinin bir kez daha sorgulanmasına neden olacaktı. Meyveyi ısırdı, sesini sadece onun algılayabileceği bir seviyeye indirmeden önce lezzet patlamasının dilinde patlamasına izin verdi. "Ben o değilim." Aşık olduğu kadın değil, çiftleştiği kadın değil, ormanda ayı formuna bindiği kadın değil. "Bir daha asla o olamayacağım."

Öne doğru kayan Valentin, parmak eklemleriyle onun yanağını sıyırdı. "Biliyorum," dedi, sesi sertti ve gözlerinde o kocaman kalbi vardı. "Sen hayattasın, Starlight. Geri kalan her şey ikinci planda."

Bunun doğruluğunu her hecesinde hissediyordu; Valentin Nikolaev onun hayatı için her şeyi yapardı.

"Ama," diye ekledi, "öylece bırakamam. Bana söz verdiğin dokuz randevuyu daha ver. Bundan sonra seni sadece arada bir, seni görme, koklama arzusu bastırdığında rahatsız edeceğim." A Valentin kadar atılgan ve vahşi bir adam için çok zayıf bir gülümseme. "Beni dışarı atması için güvenliği çağırabilirsin."

Silver bunu asla yapmayacağını biliyordu. Ona sığınak sağlayan ve hayatını kurtarmasına yardım eden bu adama asla. "Bir ayı sürüsüne yetecek kadar waffle sipariş etmişsin."

bir hakarete uğramış gibi görünerek, tabağa düşürdüğü çatalı aldı. "Ayılar asla sürü halinde olmazlar, Starlight," dedi alaycı bir tavırla. "Bu dört ayaklı yaprak yiyiciler içindir." Ürperdi. "Bir ısırık daha al."

Silver kabul etti. Kafeden ayrıldıklarında, insan/melez medyasında kendisi ve Valentin'in "tapılası" hakkında çıkan haberlerle ilgili sürekli bir telepatik uyarı akışı alıyordu.

kahvaltı tarihi." *PsyNet Beacon* daha sert bir açıklama yayınlamıştı ama özellikle Bowen Knight'la ilgili haberler ışığında beklediğinden daha fazla yer vermişti.

Valentin'e bundan söz ettiğinde Valentin omuz silktilti. "Biz karanlığı dengeleyecek parlak, güneşli bir hayat hikâyesiyiz." Amber gözlerinden uzaklaşırken, sonraki sözleri daha sertti. "Stasya sen tuvaletteyken bana mesaj attı. Bo'ya dokun ve git."

"Bu dünya istikrarı için iyi bir haber değil." Konuyla ilgili yeni haberler için gözünü PsyNet'ten ayırmadan, "Neden artık Denhome'da yaşamadığımı nasıl açıkladınız?" diye sordu.

Valentin, kız canavar gibi arabasına binerken elini kızın beline dokundurdu. Ona daha önceki yorumunu hatırlatması gerekirdi, ama Valentin'in bilinçsizce yaptığından emin olduğu bir davranışa küçük bir tepki gibi görünmüştü. Valentin sevdiği insanlara dokunurdu; bu onun doğasının bir parçasıydı.

Ondan durmasını istemek, bir ağaçtan dallarının altında gölge vermeyi bırakmasını istemek gibiydi. İmkansızdı.

"Klan arkadaşlarımız şehirde kaldığını düşünüyor çünkü Denhome'da olmanı zorlaştıran büyük bir EmNet projesi üzerinde çalışman gerekiyor," dedi. "Öyle sandılar ve ben de onları düzeltmedim."

Kapıyı kapattı ve sürücü tarafına geçmek için etrafından dolaştı. "Bir süre böyle devam edeceğiz, sonra sanırım Herkese ayrıldığımızı söylemek zorunda kalacağım çünkü bana *gerçekten* kızgınsın."

Gümüş göz kırptı. Değişken eşler birbirlerinden ayrılmazlardı. "Hayır." "Hayır mı?"

"Eşinizin size geri dönmesini sağlayamadığınızı etkili bir şekilde söylemek, sadece klanınızın değil diğer Dönüşenlerin gözündeki itibarınızı da zedeleyecektir. StoneWater'ın buna ihtiyacı yok." Bu bir Bölgenin istikrarı, dedi kendi kendine, kararını yönlendiren buydu. "Başka bir şey düşünüyoruz."

"Lanet olası Gümüş Mercant." Valentin, "Gümüş Lanet Mercant hayranlık dolu sözler. "Çözümü senin o güzel beynine bırakıyorum." Valentin bunu söylerken bile, içindeki köpek yavrusunun yapmak istediği gibi onunla oynarken bile *korkuyordu*.

Bu onun aşına olduğu bir duygu değildi. O bir alfa ayısıydı, bu şekilde doğmuştu, damarlarından güven akıyordu. Silver ameliyathanedeyken bile korkmamış, umutlu davranmıştı. Korku hissetmeyi kesinlikle reddetmişti.

Ama bu Gümüş, hiç beklemediği kadar farklıydı. Parlaktı, zekâsı keskindi, ama onu öpen, Dima'nın ona bağlanma eğilimine sabırla yaklaşan, kardeşini sevdiğini ve büyükannesi için canını feda edebileceğini itiraf eden kadın değildi.

Başlangıçta kur yaptığı ve dalga geçtiği kadın da değildi. O kadın buz gibiydi ama altındaki ateşin sıcaklığını hissetmişti, ayısı sığağa doğru çekilmişti. Bu Gümüş sonsuz bir buzdu, ateşten eser yoktu. Waffle'larla meydan okumasına tepki verdiğinde bile *onu* hissedememişti.

Sarsıcı bir darbeydi.

Bir parçası -büyük bir parçası- aralarındaki garip, uykuda olan çiftleşme bağının beynindeki büyük değişiklikler sayesinde konuşacağına ikna olmuştu. Söz verdikleri on randevudan sonra onu bırakmak zorunda kalacağını bir kez aklına getirmemişti.

Kendisini boğazından yakalamak isteyen acıyı yuttu ve sadece şiddetli bir gurur ve rahatlama hissetmesine izin verdi.

Ona söylediği her Şey doğruydu: Onun hayatı için her türlü acıyı kabul edecekti. Gelecek yıllarda ve on yıllarda dünyayı deđiŐtirecekti ve bunu istenmeyen bir yetenek tarafından sakat bırakılmadan yapacaktı. Ona o kadar çok acı ektirmiŐti ki, sert Starlight'ı ağlamaya itmişti.

Bu sonuç için, eğer bu yolun sonunda bekleyen Şey buysa, hem insan hem de ayı ömür boyu sürecek en yoğun yalnızlığı kabul edebilir.

"Kalan dokuz randevudan birini onermeme izin var mı?"

"Tatsız içkiler ierken eŐleŐen organizatörlere bakmadığı sürece." Aslında, kız isterse tam olarak bunu yapardı; her iki yanı da ona yakın olmak istiyordu. Planladığı randevulardan bazıları ayı için olacaktı, böylece onun yanında oturabilecek, onu iebilecekti. Daha sonra. Henüz değil. Ayı hâlâ onun varlığında mantıklı davranamayacak kadar yaralıydı.

Silver iki uzun dakika boyunca cevap vermedi. Daha sonra "zr dilerim," dedi.

"Telepatik ağrı mı?"

"Bahreyn'de gelişen bir durum. Büyük hasara yol açmış olabilecek bir toprak kayması." Ajandasındaki bir Şeyi kontrol etti. "Bowen Knight'a yapılan saldırının dalgaları da oluŐmaya başladı."

İyi bir adamın, gözlerinin içine bile bakamayan *bir mudak* tarafından alaşağı duyduğu öfke bir kez daha kanını kaynattı.

Bears'ın, bir cinayet iŐleyenler için hiç zamanı yoktu.

mesafe. "Seni ofisine götüreceğim." Moskova trafiği fena değildi, işe gidip gelenlerin çoğu caddelerin üzerinden geçen Şık hava trenlerini kullanmayı tercih ediyordu; asıl ıldırımıŐ olan srclerdi.

Az önce aracını caddenin ortasında durdurup bir yayaya hakaretler yağdıran adam gibi. Hem de yaratıcı hakaretler. Birinin annesi keiymiŐ. Hayır, bok yiyen bir keçi.

Normalde Valentin bunu komik bulurdu. Ama bugün değil.

Aracından inerek bir kolunu hakaretler yağdıran sürücünün arabasının tavanına dayadı. Gayet makul bir ses tonuyla, "Arkadaşımın işe gitmesi gerekiyor ve sen yoluna çıkıyorsun," dedi.

Sakallı şoför yutkundu. "Alfa Nikolaev." Gıcırtilı bir ses çıktı.
"Hareket edeceğim."

"Spasibo."

Silver araca geri bindiğinde ona minnettar bir bakış attı ve yollarına devam ettiler. "Yolculuğun büyük bölümünde Bahreyn'deki durum hakkında ekibimle irtibat halinde olacağım."

Bu süreçte yüzlerce, belki de binlerce hayat kurtarmak. Silver Mercant olmak. Eşi ve tanıdığı en inanılmaz kadın.

Aracını ofisinin yanında durdurduğunda, önündeki yeşil alan, şehrin tarihi dokusunu yansıtan yaprak dökmeyen ağaçlarla kaplıydı. Değişkenlerin etkisiyle kapıyı açmaya gitti. ve dışarı çıktı. *"Spasibo."* Bir duraklama. "Önermek istediğim randevu mu? Dondurma yemek için dışarı çıkmaktı." Berrak gümüş rengi gözleri onunkileri tuttu. "Doğru olan bu gibi görünüyor."

Ayısı tenine sürtünüyor, dışarı çıkmak istiyor, ona sarılmak istiyordu. "Bunu sona saklayacağız."

Silver başını salladı. "Gitmem gerekiyor, görünüşe göre daha uzak bir bölgede ikinci bir kayma olmuş." Bu sözlerle birlikte, sanki botmuş gibi giydiği o gülünç topuklu ayakkabılarıyla ofisine doğru adım atmaya başlamıştı; o kadar sağlamdı ki, Silver sallanıp sallanmayacağını görmek için üzerine atlamak istiyordu.

Onun yapacağını sanmıyordu, eşinin değil.

Bilinmeyen Mimar

Konsorsiyum **Mimarı** medya aracılığıyla yayılan haberlere baktı. Bowen Knight vurulmuştu. Bazı makaleler olay yerinde öldüğünü söylüyordu. Diğerleri ise ağır yaralı olduğunu söyledi. Her iki durumda da İnsanlık Örgütü'nden resmi bir doğrulama gelmemişti.

İttifak. Bir turist tarafından çekilen grenli bir video mevcut tek görseldi.

Knight'ın cesedi olması gereken şeyin etrafındaki bir grup insanı gösteriyordu. Kız kardeşi Lily en çok tanınan kişiydi; elleri kardeşinin göğsündeydi ve kalp masajı yaparken ya da kanamayı durdurmaya çalışırken ıslak saçları yüzüne dökülüyordu. Ancak raporlar Knight'ın sırtından vurulduğunu söylüyordu, yani bu çıkış yarası olabilirdi. Tabii Venedik'ten gelen son rapor doğruysa ve kurşun Knight'ın içinde parçalanarak feci bir hasara yol açacak şekilde tasarlanmışsa o başka.

İkinci senaryoda hayatta kalma şansı sıfıra yakındı. Knight'ın vahşi ölümü Mimar'ın planlarında yoktu. Evet, Knight'ın ölmesi gerekiyordu, ancak bunun bir kaza ya da doğal nedenlere dayandırılabiliriz gizli bir eleme olması gerekiyordu. Konsorsiyum kötü şöhret peşinde koşan radikal bir örgüt değildi. Bir gölge örgüttü.

Gruptakiler için maksimum kazanç sağlamak üzere tasarlanmış bir organizasyon. Mimar'ın planları amaçlandığı gibi gitmiş olsaydı, kimse onların varlığından haberdar bile olmayacaktı.

Ancak bu iş bitmişti. Şimdi önemli olan, planlarının geri kalanını hayata geçirirken mümkün olduğunca dikkat çekmemektir.

İçimizden biri son zamanların en yüksek profilli hitini mi sipariş etti?

Mimar mesajı şu anda iletişim kurmak için kullandıkları anonim sohbet odası aracılığıyla gönderdi. Hantal ve eski modaydı ama hacklenmesi de neredeyse imkansızdı.

Üyelerin her biri Mimar'ın ilanı hakkında bir telefon uyarısı alacaktı. Onay yok.

Bu, olayın gruptan biri tarafından planlanmadığı anlamına gelmiyordu. Mimar, dünyanın en acımasız ve güce aç insanlarını bir araya getirerek mükemmel bir karar vermişti; bu insanlar kendi çıkarlarına hizmet etmediğinde ahlak ya da barışı hiç umursamıyorlardı ama böyle bir grubun doğasında bir zayıflık vardı: bu bireylere güvenilemezdi. Ayrıca, eğer bu tür bir eylem kişisel düzeyde kendilerine yardımcı olacaksa, grubun çıkarlarına ters düşen bir eylemde bulunma konusunda tamamen yetenekliydi.

Mimar özellikle Konsorsiyum'un bir üyesinin olası motivasyonlarıyla ilgileniyordu. Sadece güçlü konumu nedeniyle değil, aynı zamanda herhangi bir düzeyde ırksal entegrasyondan açıkça hoşlanmaması nedeniyle de gruba katılması için kendisine teklif götürülmüştü. Psy, insanlar ve Dönüşenlerin ayrı dünyalarda yaşamasını istiyordu.

İnsanların sadece Sessizlik sırasında herhangi bir güce sahip olduklarını söylemişti.

Ancak, açık sözlü erkek hiçbir şekilde tek olası şüpheli değildi. Diğerleri Bowen Knight'ın tehlikeli olduğuna ve oyun tahtasından uzaklaştırılması gerektiğine inanıyordu. İnsan ırkını giderek daha büyük bir finansal juggernaut haline getirmede çok etkili olduğunu kanıtlamıştı.

Giderek daha fazla aile grubu ve işletme İnsan İttifakı logosunu kendi logolarına ekliyordu. Bowen Knight aynı zamanda giderek artan sayıda güçlü aile ve şirketle güçlü ilişkiler kurmayı başarmıştı. Değişken *sürüleri* ve en önemlisi, iki farklı ırk arasında iş birliğinin mümkün olup olmadığını görmek için Psy aile gruplarıyla görüşmeye başlamıştı.

İttifak ona güvenlik şefi diyordu ama o İttifak'ın etkin CEO'suydu. Görünürdeki lider yetmiş yaşındaydı, tavsiyelerine saygı duyulan bir adamdı, ancak sadece İttifak'ın kendilerini temsil edecek medya dostu bir konuşmacıya ihtiyaç duyduğu durumlarda ortaya çıkıyordu. Görünüşe göre yaşlı adam bu durumdan çok memnundu. Mimar biliyordu çünkü Konsorsiyum casusları

güç vaatleriyle onu ters köşeye yatırmak niyetiyle kurnazca onu dinledi.

Her bir casus aynı sonuca varmıştı: *Giovanni Somme, Bowen Knight'a sarsılmaz bir sadakatle bağlı. Onun göstermelik bir yönetici olduğunun farkındadır ama Bowen onunla sık sık konuşur ve birden fazla kez tavsiyesini almıştır. Şu anki pozisyonuna yükseltilmeden önce, tecrübesine ve İttifak'a onlarca yıllık hizmetine rağmen belirsiz bir masa işine mahkum edildi. Ona verebileceğimiz hiçbir şey liderine karşı dönmesini sağlayamaz.*

Ancak Somme, Knight'ın geçemezdi. Knight'ın kaybı İttifak'ı sekteye uğratacaktı, ancak büyük olasılıkla spot ışıklarını tekrar Konsorsiyum'un üzerine çevirecek ve Mimar'ın Planlar. Çünkü Konsorsiyum'daki diğerlerinin aksine Mimar sadece para ya da belli bir siyasi nüfuz istemiyordu. Mimar güç istiyordu.

Bu, ev temizliği yapmak ve Konsorsiyum'daki bazı gevşek topları elemek anlamına geliyorsa, öyle olsun.

Bölüm 43

Vasat bir eşleşmeye razı olarak mirasınızı eksik bırakmayın. Sadece altın standardı kabul edin.

-Qui & Charleston, genetik doğurganlık için reklam uzmanlar

SILVER o gece saat on bir buçukta apartman kompleksine **geri döndü**. Ruhsal ve zihinsel olarak bitkin düşmüştü, iki doğal afet herkesin tahmin ettiğinden çok daha kötü bir etki yaratmıştı. Temasa geçtiği her bir grup ve bireyin yardıma koşmasına rağmen tahliyeler hâlâ devam ediyordu.

Bu noktada EmNet ya da Silver'ın yapabileceği hiçbir şey yoktu. Her zaman olduğu gibi, onların görevi olaydan hemen sonra kaynakları koordine etmek ve doğru insanları yerlerine yerleştirmek, sonra da geri çekilmektir.

Daha fazla yardım talep edilmediği sürece. EmNet elbette telefonda kalmaya devam edecekti, ancak gerekli tüm taraflar bağlandığına göre artık dizginler yerel koordinatörlerin elindeydi.

Silver'ın derhal harekete geçerek bir afet planı başlatmasına rağmen, kayıpların yüzlerce olacağı tahmin ediliyordu.

Silver, EmNet'in elde ettiği sonucun, dünya çapında acil durum ağının oluşturulmasından önceki olası sonuçlardan çok daha iyi olduğunu biliyordu. Kurtarma çalışmaları birkaç dakika içinde başlamış ve bölgenin dört bir yanından daha fazla yardım gelmişti. Ancak bunların hiçbirisi bu sonucu kişisel defterinde iyi bir yere koymuyordu. Tek bir bireyi bile kaybetmek onun mükemmeliyetçi eğilimlerine ters düşüyordu.

Bunu idare etmeyi öğrenmesi gerekiyordu. Bugün, imkansız başarmak, her hayatı kurtarmak için gösterdiği yoğun konsantrasyon, gözlerinin arkasında zonklayan bir baş ağrısına yol açmıştı. Hiç şüphe yok ki

Beslenmek için hiç durmamış olması bu durumu daha da kötüleştiriyordu.

Bu durum değişmek üzere değildi; bu sabah kilerindeki son ürünleri de bitirdikten sonra beslenme barları ve içecek siparişı vermeyi unutmuştu.

O yiyecekler StoneWater'ın ikramı olan bir sepet içinde gelmişti.

Silver bu tür temel eşyalarını unutmaya alışık değildi, ancak hayatını değiştiren ameliyattan sonra hâlâ dengesini kazanmaya çalıştığının farkında olduğu için endişelenmiyordu. Evine girdiğinde, ajandası aracılığıyla açtığı ışığın yumuşak parıltısıyla karşılaştığında bu düşünce aklından henüz geçmişti.

Çalışma çantasını yakındaki bir sandalyeye koyduktan sonra topuklu ayakkabılarını çıkardı ve bir bardak su almak için mutfağa doğru yürüdü. Gitti yemek masasını ilk gördüğünde hareketsiz kaldı. Üzerinde büyük bir kavanoz besin karışımı, yanında daha da büyük bir kutu protein barı duruyordu. Onun yanında bronzla kaplanmış altın rengi camdan parlayan bir kase duruyordu; içinde bir dizi parlak kırmızı elma vardı.

Valentin'in, onun koşullandırılması hakkında konuşurlarken ona dilimler verdiği varyant.

Demek istediğim, ne görmek için Sessizliğinizi hiç bırakmadıysanız, tüm verilere nasıl sahip olabilirsiniz?

Derin ve biraz sert olan sesi Silver'ın kafasında yankılandı.

Ciğerleri itiraz etmeye başladığında bir nefes aldı ve sessiz adımlarla masaya doğru yürüdü. Not, atmadiğı kartın yanında duruyordu. Notu eline *aldığında*, son derece tanıdık gelen güçlü ve dağınık bir siyah karalamayla yazılmış kelimeleri okudu: *Yemek siparişı duydum. Sana stok yaptım. Kurcalanmadıklarını bilmen için tüm mühürler . Ye.-V.*

Silver içeri nasıl girdiğini merak etme zahmetine bile girmedi. Bu bir değişim kompleksiydi ve o da bir alfa ayısıydı. Uzun bir bardak besleyici içeceği karıştırdıktan sonra bir protein çubuğu ve bir elma, ardından kompleksin kalbi olan yeşil alana bakan yastıklı pencere koltuğuna oturmaya gitti.

Saatin geç olmasına rağmen bir grup yetişkin aşağıda oyalanıyordu. Elllerinde binaları vardı ama gerçekten içmiyorlardı, etkileşimleri alkolden çok sosyalleşmeyle ilgiliydi. Gecenin bu saatinde, ayı-kurt düşmanlığı bile günü sakın bir içkiyle tamamlamak için bir kenara bırakılıyordu.

Silver kollarını açarak karşılanacağını biliyordu. dolaşıyordu ama gündelik sosyal etkileşim için uygun bir ruh halinde değildi. Gençken duygusal ırklardan olanları rahatlatmak için bunu yapmayı öğrenmişti ... ve StoneWater'da kaldığı süre boyunca bundan hoşlanmaya başlamıştı, ancak o zamana dair anıları bulanık hatlar, kalın bir camın arkasından görülen uzak yankılardı.

Yemeğine baktı.

Ve kendini telefonunu açmayı seçerken buldu. Numara önceden programlanmıştı. Valentin saniyeler içinde cevap verdi, sesi damarlarına işleyen derin bir gümbürtüydü.

"Yemek için *Spasibo*," dedi. "Bu gece ihtiyacım vardı."

"Seni beslediğim için bana teşekkür etmene hiç gerek yok," diye sert bir yanıt verdi.

"Yemek yedin mi?"

Bir duraklama, sert bir nefes alma. "Bir saat önce, devriye görevime çıkmadan önce bir hamburger yedim-Chaos bugün çocukların en sevdiklerini yaptı. Burger, patates kızartması ve pizza."

"Sağlıklı bir yayılma."

Kahkaha, yüksek sesle ve sınırsız. Valentin'in her zaman gülmesi *gerektiği* gibi. Ancak sonraki sözleri hiç de hafif değildi. "Acımasız bir gün geçirmiş olmalısınız. Felaketin boyutlarını haber bültenlerinde gördüm."

"Çok fazla insan öldü."

"Çok daha fazla insan yaşadı."

Silver besin içeceği yarılarından fazlasını içtiğini fark etti. Onu bir kenara bırakarak, en fazla otuz saniye içinde bitmesi gereken bir konuşmayı kapatmadan protein barını açtı. Alfa'ya nezaketi için teşekkür etmiş ve arama amacına ulaşmıştı. "Devriyeyi tek başına mı yürütüyorsun?"

"Evet. Ruh halimi başkalarına da bulaştırmak istemedim."

Silver bu ifadenin pek çok katmanı olduğunu biliyordu. Bunun bir kısmı kendisiyle ilgiliydi ama hepsi değil. "Denhome'da bir sorun mu var?"

"Önemli bir şey değil. Normal aptallık." "Anlat bana." Bu bir emirdi.

Hattan homurdanan bir ses geldi. "Burada alfa benim."

Silver artık ona karşı nasıl duracağını biliyordu. "Ben bekleyen bir alfabim."

"Evet, öylesin." Duyduğu gurur muydu? "Sergey artık komuta yapısının bir parçası olmadığını kabullenmekte zorlanıyor. Kıdemli olarak konumundan şüphe duyulmayacak kadar baskın ama-"

"İlk günden beri sizi destekleyen kadın ve erkeklere güvendiğiniz gibi ona güvenemezsiniz," diye tamamladı Silver. "Bunu anlamak zorunda."

"O bir ayı, Starlichka." Öfkeli bir ses tonu. "Neden ondan makul olmasını bekliyorsun?"

"İstersen ona açıklayabilirim."

"Ne? Onu öldürerek mi?"

"Ölümcul dürtülerimi kontrol altına aldım."

"Hmm," dedi kuşkuyla. "Teklifini henüz kabul etmeyeceğim. Bu birlikte ilgili, bölünmeyle değil - ona kendini kanıtlaması ve alfasının yanındaki yerini yeniden kazanması için şans vereceğim."

"Sen mükemmel bir alfasın." Silver bunu neden söylediğini bilmiyordu. Valentin kendi değerini biliyordu.

"Ben de mükemmel bir eşim." Ayının sahiplenici vahşiliğinden biraz daha fazlasını barındıran sözler. "Benim için kim olduğunu asla unutma.

Sen söyle, savaş ne olursa olsun ben senin yanında olacağım."

Silver elindeki boş protein çubuğu paketini yere bıraktı. "Sana Dönüşenlerin değer verdiği hiçbir şeyi veremesem bile mi? Ne arkadaşlık, ne dokunma, ne de çocuk?"

"Hayır. Önemli değil. Ne." Ağır bir duraklama ve ardından, "Yine de birkaç küçük boy Gümüş-Valentin melezine hayır demezdim. Psy genetik eşleşmeler yapıyor, değil mi? Birlikte cidden sert, cidden zeki çocuklar yapabiliriz. Bunu bir düşünün."

Silver ona bunu zaten düşünmüş olduğunu söylemedi. "Haklısın."

"Haklı mıyım?" Adamın ağzının açık kaldığını neredeyse görebiliyordu. "Sanırım ben bir şeyler duyuyorum. Kafama mantıklı bir şeyler sokmam için bana bir dakika verin."

Onun şakacı sözlerini duymazdan gelerek, tepkisinin mantıklı nedenini anlattı. "Bir alfa ayı ve beta Mercant'ın çocuğu birçok açıdan tehdit oluşturmaya meyillidir. Ayrıca, şu sonuca vardım ki

Gelecek, akıntıyı durduracak olan Trinity'nin vücut bulmuş hali olan bireyler tarafından şekillendirilecektir."

"Sen beta ."

"Büyükannem yaşadığı sürece, o bizim alfamızdır." Bu bir saygı ve kazanılmış bir mevki meselesiydi.

"Tamam, vereyim, Ena'dan tartışamayacak kadar korkuyorum."

Silver, Valentin Nikolaev'in kimseden korkmadığını çok iyi biliyordu.

"Yani," dedi, "süper zeki Mercant genleriyle kaynaşmaya hazırsın süper sert, hafif ağırlaştırıcı ayı genleri ile?"

Parmaklarını elmanın parlak kırmızı eti üzerinde gezdirdi. "Bunun her zaman tam bir ortak ebeveynlik olacağını anladığın sürece anlaşma."

"Huh." Adamın çenesini kaşındığını gösteren hırıltılı bir ses duydu ve zihni onun aynı şeyi yaptığını gördüğü sayısız başka anla doldu. "Bir Mercant'ın -benim Mercant'ımın- sahiplenici olacağını ve tam velayet isteyeceğini düşündüm."

"Bir alfa ayının çocuğunu ondan almaya kalkışmak felakete davetiye çıkarmak olur." Valentin çocuğu üzerindeki haklarından asla vazgeçmezdi. "Ve senin ve benim kararlı ebeveynler, ailemin ve klanın da ilgili taraflar olduğu bir çocuk, o çocuğu bir kasaya koymamızdan daha güvenli olacaktır."

Valentin'in cevap vermesi o kadar uzun sürdü ki, teklifini reddetmek üzere olduğunu düşündü. Karşı argümanlar düşünmeye başladı, çünkü artık bu hareket tarzının açık avantajlarına karar verdiğine göre, engellenmeyi reddediyordu.

"Özür dilerim." Valentin'in derin sesi kulağındaydı. "Keşfe çıkmaya karar veren ve neredeyse küçük bir yarığa düşecek olan vahşi bir ayı yavrusunu alıp başka bir yere yerleştirmek zorunda kaldım."

Bu görüntü ona Dima'yı ve Valentin'in çocuğu nasıl havaya fırlattığını, sonra da onun çığlık atan, gülen bedenini öyle güvenli kollarıyla yakaladığını anımsattı ki, Valentin yanındayken hiçbir çocuk korkmazdı. "Dima nasıl? Burkulan ayak bileği iyileşti mi?" Gümüş'ün klanı kontrol etmek için yaptığı aramalardan birinde ona bu bilgiyi veren Nova'ydı.

StoneWater onu hâlâ alfalarının eşi olarak görüyordu; bu statüye uygun yaşamak onun sorumluluğuydu. Eğer bunu yapmazsa

Valentin'e kötü davrandım.

Valentin, "Etrafta koşturup masum klan üyelerine bir şampiyon gibi saldırıyor," diye onayladı. "Ve ne zaman o melezimizi yaratmaya hazır olursanız, söylemeniz yeterli."

"En uygun zamanlamayı düşüneneğim." Silver'ın gözleri saatine takıldı. Saat gece yarısını çoktan geçmişti. Ertesi gün en iyi şekilde çalışabilmek için uyuması gerekiyordu ama konuşmayı bitirmekte zorlanıyordu. "Bu gece güvende kal" sözleri bilinçli iradesi dışında ağzından çıktı.

"Sen yatağına git. Güzel rüyalar gör."

Daha fazla açıklama yapamadan telefonu kapattı. ifadeler. Kısa bir süre sonra yatağına girdiğinde, başucundaki elmayı görünce baş ağrısının geçtiğini fark etti.

- - -

Psşik Manipölasyona Karşı **İNSANLAR** bir dizi daha düzenledi saldırılar ertesi gün Moskova saatiyle sabah beşte başladı. Şehrin kendisinde saldırı olmadı ama Silver ve ekibi dünyanın çeşitli köşelerindeki kaynakları zorlayan devasa acil durum müdahalesini koordine etmekle meşguldü.

Seçeneklerini hızla değerlendirerek, Trinity Anlaşması kapsamında onlar için sahip olduğu kodu kullanarak BlackSea ile temasa geçti. Suda yaşayan şekil değiştirenler sözde anlaşmanın bir parçası olsalar da, anlaşmaya karşı açıkça ihtiyatlı davranıyorlardı. Bugüne kadar onlardan sadece nadir durumlarda yardım istemişti, çünkü insanların çoğu denizdeydi.

Ancak bugünkü saldırılardan en az ikisi büyük su kütlelerinin yakınında gerçekleşmişti, dolayısıyla BlackSea'de yardım edebilecek insanlar olabilirdi.

Cevap veren ses sert ve erkekti. "Malachai Rhys." "EmNet işinde Gümüştü Tüccar," dedi ve ardından onun isteği.

Rhys hemen, "İnsanımızın olduğu her yerde yardımcı oluruz," diye cevap verdi. "Neye ihtiyacınız var?"

Silver listesini okudu.

Rhys ona hangilerinin yapılabileceğini söyledikten sonra, "İlk yer imkânsız. Halkımızdan herhangi birinin orayı evi olarak görmesi için fazla iç kesimlerde ama yarım saatlik uçuş mesafesinde küçük bir baykuş kanadı var. Resmi olarak Trinity'nin bir parçası değiller ama insani yardım çağrısına cevap vereceklerdir."

"İletişim bilgileri sizde var mı?" Bunları not ettikten sonra, "Çalışanlarınızın sahada kaynaklara ihtiyacı varsa, EmNet ile iletişime geçin" dedi.

"Kendi başımızın çaresine bakabiliriz."

"EmNet'in her üç ırkta da tedarik hatları var. Gurur ya da izolasyonist eğilimler yüzünden aptallık etmeyin."

Kısa bir duraksamanın ardından Rhys'in söylediği sonraki sözler şaşkınlıkla karıştı. "Valentin Nikolaev'in seninle çiftleştiğini duyduğumda bunun bir hata olduğunu düşünmüştüm. Şimdi görüyorum ki bir alfa ayıyı idare etmekten çok daha fazlasını yapabiliyorsunuz. Dediğiniz gibi Bayan Mercant, aptallık etmeyeceğiz ve gerektiğinde kaynaklara erişeceğiz."

Telefonu kapattı.

Silver çalışmaya devam etti.

"Silver?" Devi kafasını Silver'ın ofisinin köşesinden uzattı, StoneWater klanı üyesi EmNet'te staj yapıp yapamayacağını sormuştu. Silver stajyerliğin kalıcı bir pozisyona yol açmayacağı anlayışıyla buna izin vermişti. Devi'nin böyle bir pozisyona başvurmadan önce zamanını harcaması ve ekipteki diğer kişilerle aynı düzeyde deneyim kazanması gerekiyordu.

"Senden yapmanı istediğim telefon görüşmelerini tamamladın mı?" diye sordu genç kadına.

"Evet, ama Lily Knight sizi arıyor. Direkt hattınızdan size ulaşamadığını söylüyor."

Silver masasının üzerindeki küçük mobil telsize baktı. Her bir hat hararetle çalışıyordu, o en kritik konularla ilgilenirken aramalar ekibine gidiyordu. "Onu benim özel telefonuma bağlayın."

Çağrı görsel olarak geldi.

"Lily," dedi, İnsan İttifakı'nın son derece fotojenik iletişim irtibat görevlisi olan Asya kökenli gri gözlü kadına bakarak.

Tanışmaları boyunca Silver, Lily Knight'ın sadece güzel bir yüzü olmadığını anlamıştı; diğerkadının titanyumdan bir omurgası ve Silver'ın daha önce birden fazla kez güvendiğı sarsılmaz bir iş ahlakı vardı ama Lily'nin yüzündeki uzman makyajı bile gözlerinin altındaki derin mor gölgeleri gizleyemiyordu. "Bowen mı?"

Bölüm 44

Eğer erkek bir ayı sizi beslemeye çalışırsa, gözlerinizi kısın ve dikkatlice bakın. Bu ayı sizinle akraba değilse, sinsî davranma ve tek kelime etmeden sizi kendi ayısı olarak damgalama ihtimali yüksektir.

-*Wild Woman* dergisinin Mart 2080 sayısından: "Ten Ayrıcalıkları, Stil ve İlkel Sofistike"

LILY başını **salladı**. "Değişiklik yok." Yanakları çukurlaşmıştı, cildi her zamanki sağlığından yoksundu. "Trinity karşıtı insan grubunun Patel Conglomerate tarafından finanse edilmiş olabileceğine dair söylentiler duyduğumuzu bilmenizi istedim."

Silver hızlı bir PsyNet araması yaptı ve verileri buldu. "Patel Conglomerate'in başlıca varlıkları enerji kaynaklarında - Trinity'nin başarılı olması halinde hiçbir olumsuz etkiye maruz kalmayacaklar." Birleşik ya da bölünmüş, dünyanın enerjiye ihtiyacı vardı.

Lily bir elini saçlarının arasında gezdirdi, ipeksi siyah saç telleri daha sonra yüzünün etrafında mükemmel bir şekilde yerine oturdu. "Bunun ekonomik faktörlerle bir ilgisi olduğunu sanmıyorum - Konsorsiyum'daki gibi değil."

Silver ajandasında yanıp sönen ve telepatik duyularını aydınlatan mesajları görmezden geldi. "Neden?" diye sordu Lily'ye, tam da araştırması başka bir Patel varlığını ortaya çıkarırken: son teknoloji ilaçların geliştirilmesinde uzmanlaşmış küçük bir ilaç şirketi.

Eşsiz bir zehir için kolay bir kaynak.

"Akshay Patel," dedi Lily ona, "CEO, İttifak içinde bu konuyu gündeme getirdiğimizde sürekli olarak entegrasyona karşı çıktı. İnsanların ancak diğer grupları dışlar ve aşılmaz duvarlar arkasında güçlenirsek gelişebileceğine inanıyor."

"Bu bilgiyi Kaleb'e iletmemi ister misiniz?" Oradan da Psy'ın Yönetici Koalisyonuna gidecekti.

"Hayır. Durum hallediliyor." Lily'nin gözleri bir aşağı bir yukarı kaydı. "Patel Conglomerate'in işgücünü kontrol ettiği yerlerde barikatlarla karşılaşsanız diye bilmenizi istedim. Belli bölgelerde çok insan çalıştırıyorlar."

"Teşekkür ."

"Ama," diye ekledi Lily, "arkadaşına söyleyebilirsin, böylece onu da işin içine katmaktan kurtulmuş olurum. Kardeşime göre ayılar bizi aileden sayıyorlarmış ve bizim çıkarlarımızı gözeteceklerine güvenebilirlermiş." Lily'nin sesi titredi. "Bo uyanıp aksini söyleyene kadar onun kararına uyacağım. aramalar."

Çizgili kadın yüzünü ovaladıktan sonra ona baktı izle. "Gitmem gerekiyor. İki dakika içinde basın toplantısı var. Söylememi istediğiniz bir şey var mı?"

"EmNet'in mevcut acil durumlarla ilgili çalışmalarından bahsedebilirsiniz, dünyanın gözündeki itibarımızı artırmaya yardımcı olur." Silver ne kadar az bürokrasi ve uzlaşmazlıkla uğraşmak zorunda kalırsa o kadar iyi.

"bilin." Lily imzayı attı.

Valentin'e Akshay Patel'den bahsetmek üzere bir not alan Silver, birikmiş mesaj ve verileri kontrol başladı. Bir süre sonra başını kaldırdığında masasının diğer tarafındaki büyük sandalyede bir alfa ayısının oturduğunu görünce hiç şaşırmadı. Sanki bir parçası onun geleceğini biliyordu.

"İşte." Tek kullanımlık bir bardağı uzattı. "Yolun aşağısındaki Psy'dan aldım."

Deneysel Psy kafe, Silver'ın bildiği üzere Sahara Kyriakus, Psy'lerin tüm ırklardan insanlarla sosyalleşmeyi öğrenebilecekleri bir yer olarak, *özellikle* Psy'ler ve insanlar arasında olmak üzere daha fazla ırklar arası eşleşmeye yol açmasını umuyordu. PsyNet'in insanlara ihtiyacı vardı ama onların uyumu zorla sağlanamazdı. Sahara, sevginin günü kazanacağı görüşündeydi. Menüde tatsız protein barlarından krem şantili ve şekerli üçlü çikolatalı mochalara kadar her şey vardı. üstüne badem.

Silver'ın gördüğü kadarıyla, üniversite çağındaki yetişkinler arasında başarılı oluyordu. Merak güçlü bir . En azından Psy ve Dönüşenler için. İnsanlarda ise merak, bir tür

Psiler söz konusu olduğunda yüzyıllık bir güvensizlik söz konusuydu. Sahara henüz insanların zihinlerini nasıl rahatlatacağını çözememişti, bu yüzden kafeyi tercih ediyorlardı.

Ancak Valentin'in bu işe girmekten çekinmediği açıktı.

Tek kullanımlık bardağı eline alıp temkinli bir yudum aldı: şeftali olabilecek bir şeyle hafifçe tatlandırılmış sıcak besin içeceği. "*Spasibo.*"

"Seni beslediğim için bana teşekkür etmen konusunda ne demiştin?" Gülümsemesi, gürleyen azarın acısını hafifletti. "Bir dakika ara verebilir misin?"

"Evet." İçkisini yudumlamak ve gergin kaslarını gevşetmek için bir süre ara vermek mantıklı bir hareketti. "İnternete bağlı kalmam ve gelen acil çağrılara cevap vermem gerekecek."

"Sorun değil. Sadece yanımda seni özleyen biri var." Arkasına dönerek ısıklık çaldı.

Küçük bir beden koşar adımlarla ofise girdi. Dima'nın yüzü onu görür görmez aydınlandı. "Siva!" Masasının etrafında koşarak kollarını havaya kaldırdı.

Yavruya artık bu tür dokunsal temaslarla ilgilenmediğini söylemek dürüst ve mantıklı olurdu ama o asla acımasız olmamıştı. Ne Sessizlik altında ne de dışında. Bu çocuk ondaki değişikliği anlamadı, onu sadece tanıştıkları süre boyunca kendisine özenle davranan kadın olarak gördü.

"Dima." Yoğun şekil değiştiren yapısına rağmen onu kolayca kaldırarak kucağına oturttu. "Uslu duruyor musun?"

Başını hevesle salladı. "Annem aşağıya inmezsem bir *hafta* cezalı olacağımı söyleyene kadar Denhome'un tepesine tırmandım."

"Anlıyorum." Telepatik bir bağlantıyı yine telepatik olan ekibinden birine yönlendirdi. "Onun talimatlarına uydunuz mu?"

Neşeli bir sırıtış. "*Düşüm* ve annem beni yakaladı." Kucağına kıvrılıp, "Ayımı görmek ister misin?" dedi.

Ayının gösteriş arzusunun alışkın olan Silver başını salladı. Kucağındaki özenle giydirilmiş küçük çocuk bir ışık yağmuruna dönüştü ve ayağa kalkıp ona hırlayan küçük beyaz bir ayı şeklini aldı - sanki "yuh!" der gibi.

"O bir kutup ayısı." Silver bunu beklemiyordu.

Valentin gülümseyerek, "Kaosun genleri," dedi.

O anda cevaplaması gereken bir çağrı ile telsizi çaldı.

Dima sabırsızlanmak yerine Gümüş'ün kucağında sessizce yattı, eli kürkünün bozulmamış beyazının üzerindeydi. Valentin ise onun oturmuş kendi telefonunda bir şeyler yapıyor, kaşlarını çatıyordu. Yarı yolda Dima çıplak küçük bir çocuğa dönüştü ve Gümüş onun küçük bedeninin kucağından kaymadığından emin olurken masasındaki kurutma kağıdına bir şeyler çizmeye başladı.

"Teşekkür , yanıtınızın çabukluğunu takdir ediyorum," dedi Silver aramayı bitirirken.

Dima sözünü bitirir bitirmez onunla yüzleşmek için döndü.

"Şehre beni ziyaret etmek için mi geldin?" diye sordu, "Yoksa başka planların mı var?"

"Sadece seni görmek için!" "Mişka Amca'nın kamyonetine saklandım ama kokumu aldı." diye fısıldamadan önce bir gülümseme coşkusu. Soluk soluğa okuduğu bu ezberden sonra kıpırdanarak kollarını onun boynuna doladı. "Seni özledim, Siva. Yakında Denhome'a dönecek misin?"

Gümüş'ün bakışları küçük çocuğun başının üzerinden Valentin'inkilerle buluştu. Ve o kocaman kalp, tam oradaydı. "Haydi, Dima," dedi Valentin. "Silver'ın işini bitirmesine izin versek iyi olur."

Midyeci olarak bilinen çocuk hemen bıraktı, Valentin'in sesindeki ton açıkça bir alfanın kendi çocuklarından biriyle konuştuğuna benziyordu. Klan. "Güle güle, Siva." Yanağına kocaman bir öpücük kondurdu. "Yemeğini içtin mi? Mişka Amca seni güçlendireceğini söylüyor."

Kucağından inen çocuğun ağırlığını bırakan Silver bardağı aldı ve uzun bir yudum içti. "Bitireceğim," diye söz verdi. "Daha fazla duvardan düşmemeye çalış. Sen sadece küçük bir ayısın."

"Babam gibi büyük olacağım!" Bu kararlı açıklama üzerine Valentin'in yanına koşarak, "Artık kıyafetim yok" dedi.

"Ne ?" Valentin sordu. "Moskova'dayız, herkesin önünde çıplak dolaşmaktan tutuklanabilirsin."

Dima tekrar yer değiştirdi.

Valentin gülerek onu ve yavruyu göğsüne yasladı. "Sence bu gece boş olacak mısın?" diye sordu Gümüş'e.

Başını iki yana salladı. "Muhtemelen bütün gece burada olacağım." Asistanını kıyafet değiştirmesi için eve göndermesi gerekecekti.

bir noktada.

Valentin sadece başını salladı ve omzunun üzerinden bir patisiyle çılginca el sallayan Dima'yı kucağına alarak çıktı. Ofisinde garip bir his vardı

Onlar gittikten sonra sanki içindeki tüm hava çekilmiş gibi bomboş kaldı. Silver bu tuhaf hissi üzerinden atmaya çalıştı ama kendini ayağa kalkmış ve elinde içkisiyle masasının arkasındaki büyük pencerenin yanında dururken buldu.

Valentin ve Dima birkaç dakika sonra binadan çıktılar. Valentin durakladı, yukarı baktı. Küçük beyaz ayı da öyle. İkisi de gülümsedi ve el salladı. Silver fincanını sessiz bir selamla kaldırdı, boştaki eli cama bastırmak için yükseldi. Saniyeler sonra, binanın etrafındaki trafik akışına kapılıp gitmişlerdi - ya da öyle olmalıydılar. Etraflarında kaç kişinin yürüdüğüne bakmaksızın onları her adımda görüyordu.

Sonunda uzaktaki hızlı tren istasyonunda gözden kaybolduklarında, Valentin muhtemelen aracını istasyonun altındaki kapalı otoparkta bırakmıştı, kaybını içinde bir kesik gibi hissetti. İngiliz anahtarı ürkütücüydü ve onu *dinlemeye* itmişti. Ama normalde duyamayacağı hiçbir şey yoktu. Ses telepatisi ölmüştü.

Telsizi biilemeye başladı. Beyninde telepatik bir uyarı duyuldu.

Pencereden uzaklaşarak işine geri döndü. Ama içkisini bitirmeyi de ihmal etmedi. Tam yine enerjisi tükenmeye başlamıştı ki, aynı kafeden ofise bir teslimat yapıldı. Tüm ofis için sandviçler ve içecekler.

"Alfa Nikolaev tarafından imzalandı," dedi Psy teslimatçısı. "Hepsi bir StoneWater çalışanının gözetimi altında hazırlandı."

Devi ne olursa olsun tüm yiyecekleri koklamaya özen gösterdi. "Valentin emin olmamı söyledi," dedi Silver'a. "O kadar şirin görünüyor ki

senden sonra. Umarım eşim de beni besler."

Silver üzerinde adının yazılı olduğu sandviçi yedi - Denhome'da yediği sandviğin aynısıydı - ve beraberindeki besinleri içti.

Valentin iki saat sonra olayların nasıl geliştiğini kontrol etmek için ona mesaj attığında, kulaklığını çıkardı ve aramayı kişisel telefonundan cevapladı. "İnsani durum kontrol altında," dedi ona. "Ölü sayısı şu anda beş yüz yedi."

Bu sayı Silver için beş yüz yedi fazlaydı. "Çoğunluk ilk patlamalarda öldü, ancak saldırılar sırasında aldıkları yaralar nedeniyle en az yüz kişiyi kaybettik."

"İyi misin, Starlight?"

"Yorgunluğum nedeniyle verimliliğim artık zirvede değil, ancak herhangi bir hata yapmadım." Silver'ın gözü boş içkiye takıldı masasının üzerindeki kap. "Yemek çok makbule geçti."

"Sinsi davranıyorsun, süslü kelimeler kullanarak bana teşekkür ediyorsun."

Silver topuklu ayakkabılarını çıkardı, ayaklarını esnetti. "Kibar olmak için yetiştirildim."

"Benimle yeterince uzun süre takılırsan bunu değiştiririz." Arka planda bir korna sesi duyunca, "Şehirde misin?" diye sordu. "Genç klan askerlerinden bazılarını bir parti için koşturdum. İçimizden biri birkaç saat içinde onları almak için geri geleceğim."

"Şehirde kalmayı tercih edersen, benim dairemi kullanabilirsin." Teklifinin duygusallıkla hiçbir ilgisi yoktu; sadece StoneWater'ın ona yaptığı iyiliğin ödüyordu.

"Biliyor musun, Starlight? Bu teklifini kabul edeceğim. Zaten yatmam gerekiyor, dün çift vardiya çalıştım."

"Kompleks güvenliğini arayıp sizi içeri aldıracağım. İhtiyacınız olduğundan değil"

Derin bir kıkırdama. "Umarım koca ayak büyüklüğündeki vücudum kanepenizi kırmaz."

"Yatağı al. Kanepede rahatsız olursun." Yatağa gittiğinde bunun kendisi için ne anlama geleceğini çok fazla düşünmeden, "Sana vermem gereken bazı bilgiler var. Lily Knight'tan."

Patel Conglomerate hakkında bilgi vermeyi bitirdiği sırada iletişim ekranında bir başka acil çağrı belirdi. "Gitmem gerekiyor." On dakika sonra Valentin'in izinli olduğunu bildirmek için kompleksin güvenliğiyle temasa geçti.

Güldüler, ses tonlarında zevk vardı.

"Tabii ki öyle," dedi diğer uçtaki kadın. "O senin eşin. Senin koku izlerin onun her yerinde."

Silver nihayet ofisinden çıktığında hâlâ ikincisini düşünüyordu. Saat sabahın beşiydi ve yerel çalışanlarını üç saat önce evlerine göndermişti. Saat sekizde ofise döneceklerdi.

saat dokuzda gelirdi ve tüm dinlenme süresi boyunca insan yardımcısını arardı.

Komplekse ulaştığında telefonu çaldı. "Çavuş," dedi. "Bir sorun mu var?"

"Hayır. Oturumu kapattığınızı gördüm ve güven oylamasını takdir ettiğimi bilmenizi istedim. Bu olayın şimdiye kadar üstesinden geldiğim her şeyin çok ötesinde olduğunu biliyorum."

Silver yetki devretmeye alışık değildi ama her şeyi kendisi yapmakta ısrar ederse ekibi en yüksek verimlilikte çalışamazdı. "Bu görev için hazır olduğuna güveniyorum," dedi insan erkeğe. "Ama benim katkıma ihtiyaç duyduğun bir konu olursa beni aramaktan çekinme."

"Yapacağım."

"Uyandıktan sonra sizinle konuşacağım, bu yüzden lütfen beni için kısa ve öz bir brifing vermeye hazır olduğunuzdan emin olun."

"Olmuş bilin, Şef." Valentin ona asıl unvanının EmNet Direktörü olduğunu hatırlatmadan imzayı attı; ekibinin bunu kullanmasını beklediğinden değil. Valentin'in liderliğini izleyerek öğrenmişti, gayri resmiliğin saygı eksikliği anlamına gelmediğini ve zamanla daha derin bağlar oluşturabileceğini anlamıştı.

Retina tarayıcısını kullanarak komplekse girdiğinde, bir kurt içerideki çimenlerin üzerinde sinsice ilerlediğinde ve patikadan geçerek dairesine giden yol boyunca yanına sokulduğunda zıplamadı. İnce bronz iplikleri olan siyah paltolu kurdun, kompleksin güvenlik şefi ve BlackEdge'in kıdemli üyesi Margo Lucenko olduğunu anladı. Dairesine ulaştığında "*Spasibo*," dedi.

Kurt, Silver kapıyı açana ve kokuları kontrol etmek için içeri girene kadar oradan ayrılmadı. Sadece Margo Etrafın güvenli olduğundan emin olduktan sonra geri çekildi ve dışarı çıkmadan önce Silver'a başıyla onay verdi. Silver kapıyı kapattı, ayakkabılarını çıkardı ve yatak odasına giderek ajandasını ve çantasını komodinin üzerine yerleştirdi.

Yatağı hazırlanmıştı ve Valentin'in varlığına dair görünürde hiçbir işaret yoktu. Ama gece rutinini tamamladıktan sonra yatağa girdiğinde, Valentin'in sıcak, topraksı kokusu vücudunun her hücrelerine sızdı. Gümüş bir anda uykuya , Valentin onu bir battaniye gibi sarmıştı.

İnsan İttifakı

Bana farklı ilgi alanları arasında köprü diyenler var. Umarım bu benim mirasım olur. Çocuklarım ve gelecekte çocuklarımın çocukları, şiddet ve dehşet dünyayı tehdit ettiğinde köprü olurlar.

-Adrian Bowen Kenner'ın özel günlüklerinden: barış müzakerecisi, Bölgesel Savaşlar (on sekizinci yüzyıl)

LILY'den İttifak'ta iletişim sorumlusu rolünü üstlenmesi istenmişti çünkü herhangi bir durumda insanları rahatlatmak konusunda doğal bir yeteneği vardı. Ayrıca medya akımlarını değerlendirmede çok iyiydi ve İttifak'ın mesajının kesintiye uğramadan iletilmesini sağlayacak teknik becerilere sahipti.

İş ona uyuyordu ama her zaman kendisinin bir kanal olduğunu anlamıştı ve bu onun için sorun değildi. Kararları veren kişi olmak istemiyordu. Bu Bo'nun rolüydü ve o bunun için doğmuştu.

"Sana ihtiyacımız var," dedi kardeşine, hastane yatağının beyaz çarşafına uzanan eli onunkiyle sımsıkı kenetlenmişti. "Diğerleri Akshay Patel'i içeri almak istiyor, elimizdeki tek şey söylentiler olsa da ona işkence ederek gerçeği öğrenmek istiyorlar." Yutkundu. "Öfkeli ve incinmiş durumdalar ve bu onları mantıksız kararlar almaya itiyor. Böyle bir şeye yeşil ışık yakmayacağınızı hatırlatarak şimdilik onları geri çekmeyi başardım."

Bir zamanlar olabilirdi. Kardeşi mükemmel değildi, pek çok hata yapmıştı. Ama öğrenmiş, gerçek bir lider olmuş, bir toplumun gölgeler ve yalanlar üzerine inşa edilemeyeceğini anlamıştı. "Patelleri ve ortaklarını çok yakından izliyoruz. Biraz bilgisayar korsanlığı yaptım, iletişim hatlarına girdim.

sistemler." İttifak'ın yüzü olmasının ötesinde, bu onun en büyük becerisiydi.

"Akshay Patel'in Konsorsiyum ile bağlantılı olduğunu sanmıyorum. Bildiğimiz kadarıyla Konsorsiyum her üç ırkın da güce aç olanlarından oluşuyor ve HAPMA insanların ayrı kalmasını istiyor." Durakladı.

"Elbette, kendi amaçları için Konsorsiyum'un bir parçası *olabilir*. Ne de olsa ikisi de Trinity'nin başarısız olmasını istiyor."

Ve Akshay Patel, düşmanlarıyla çalışacak ve hedefleri kendisiyle örtüştüğü sürece HAPMA'yı kullanacak kadar acımasızdı. "Bu benim iyi olduğum bir konu değil Bo." Bu gerçekleri görebiliyordu ama ihtiyaç duydukları cevapları almak için bunları nasıl kullanacağını bilmiyordu. "Ekibindeki diğerleri o kadar öfkeli ki öfkeleri gözlerini kör etmiş. Sen bizim merkezimiz ve pusulamızsın."

Kardeşi tek başına insanları bilinmezlikten çıkarmıştı. O, İnsan İttifakı'ydı. Onu kaybederlerse her şeyi kaybederlerdi. "Sana ihtiyacım var." Hırıltılı bir fısıltı. ", Bo. Lütfen."

Ama güçlü kuvvetli ağabeyi sessiz, bedeni sessiz kalırken Bo'tüm enerjisi kontrol altındaydı, hareket halinde olmasa bile canlıydı. Doktorlar ona hiç uyanmama ihtimalinin yüksek olduğunu söylemişlerdi ve eğer nihai sonuçları bu olursa, Bo'nun isteklerine uyacak ve fişi çekecekti. Kardeşi, bir daha bu duruma düşerse beynini alacaklarını ve beyin hücrelerine ne olduğunu bulacaklarını açıkça belirtmişti. telepati engelleyici çip.

"Henüz değil," diye fısıldadı Lily. "Ölmek için fazla güçlü olduğunu biliyorum. Bekleyeceğiz."

Bölüm 45

Bir ayıyı kızdırmak için çok şey gerekir, ancak öfkелendiklerinde acımasız düşmanlardır.

-Adrian Kenner'ın notlarında bulundu: barış müzakerecisi,
Bölgesel Savaşlar (on sekizinci yüzyıl)

VALENTIN PAVEL'i bir duvara, ikizini de diğer duvara **fırlattı**. İkisi de darbeyi duyulabilir "oof" sesleriyle karşıladı, kendilerini silkelediler. İlk konuşan Pavel oldu. "Ne oluyor Valya?"

"Bebek uyuyor." Bakışlarıyla onları oldukları yerde sabitledi. "Sessiz olun."

Diğer adam hırpalanmış omuzlarını düzeltti, kaşlarını çattı. "Yasha ve ben sadece güreşiyorduk. Gürültü yapmıyorduk."

"Seyircileriniz gürültü yapıyordu." Koyunlara ters ters baktı- Görünen ayı grubu artık ona değil başka bir yere bakıyordu; çoğu erken kalkmak için hazırlanırken hâlâ pijamalarını giyyordu.

"Bahislerin oynandığını mı duydum?"

Yakov ovuşturdu, elmacık kemiklerinde bir renk kızarması oldu. "Özür dilerim." O ve Pavel Valentin'in yanına geldiler. "Silver nasıl?"

Valentin'in tüm klanı içinde sadece saniyeleri ve Nova tam olarak ne olduğunu biliyordu. "Kendini çok zorluyor." Nova'nın kendine gerektiği gibi bakmaması onu çileden çıkarıyordu ama Valentin bu gevşekliği toparlayabilecek kapasiteye fazlasıyla sahipti, hatta cüret ettiği için onu olduğu yerde öldürmezse, onu sevip okşayabilirdi.

Kahretsin ama onu seviyordu. "Benden çocuk sahibi olmayı kabul etti."

Yakov gözlerini kırıştırdı. "Huh. Gerçekten mi? Beynini yeniden düzenledikten sonra bile mi?" "Evet."

Pavel'in gamzeli gülümsemesi saf bir sevinçti. "Bu harika bir haber Valya."

Valentin başını salladı, içindeki köpek yavrusu biraz yaralanmıştı ama kırılmamıştı. Çünkü onu evine davet etmiş, uyumasını söylemişti.

Valentin'in yatağında yattı, *ona* gönderdiği yiyecekleri yedi ve artık çiftleşmediklerini kimseye söylemesini yasakladı. Valentin ikincisine inanmıyordu. Onun soğuk, güzel yıldız ışığı içinde kaybolmuş olabilirdi, ama *yok olmamıştı*.

"BlackEdge sınırında durum nedir?" diye sordu zihnini bilinçli bir irade çabasıyla eşinden uzaklaştırdıktan sonra.

"Gençler 'Sana meydan okuyorum' oynuyor."

Pavel, "Bahse girerim o maçı oynadığımızda bizim kadar iyi değillerdi," dedi.

"Tabii ki hayır." Yakov sırtarak ikiziyle yumruklarını tokuşturdu. "Her neyse, ben bizimkilerin kafasını kırdım; Stasya da BlackEdge'e onlarınkini anlattı. Her şey halloldu."

"Güzel." Valentin'in telefonu gelen bir mesajla çaldı. Mesajı okuyunca kalbinin teklemediğini hissetti.

Monique Ling az önce geldi.-Ivan

Ivan Mercant, Silver'ın kuzeniydi ve hayatına kastedilmeden önce yaşadığı apartmanın güvenlik ekibinin bir parçasıydı. Valentin, Silver'la konuştuktan sonra adama ulaşmıştı.

Büyükanne Mercant ve Ivan'ın sonunda Silver'ın zehirlenme girişimine karışmaktan aklandığını doğruladı; bu kadar uzun sürmesinin nedeni Mercant'ın zehri Silver'ın dairesine sokmak için mükemmel bir şekilde yerleştirdiği kişi olmasıydı.

Ena, Ivanı şüpheli listesinden çıkarır çıkarmaz tam olarak bilgilendirmişti.

Monique Ling' gelince, güçlü bir doğal kalkana sahip olduğu ortaya çıkarak Ena'yı şaşırtmıştı.

"Eğer onu tarayacak mıydın?" Valentin kollarını kavuşturmuş ve mahremiyetin ihlali konusundaki düşüncelerini açıkça ifade ederek sormuştu.

"Torunumun hayatı söz konusu olduğunda dürüstlük işe yaramaz bir kalıntıdır."

"Silver bunun için sana teşekkür etmezdi." Starlight'ını tanıyordu; kendi seçimlerini yapmıştı ve bunlar her zaman Ena'nınkilerle aynı değildi.

"Monique Ling'in aklına giremediğim için bu konu tartışmalı."

Ena ne olursa olsun kadından mümkün olan tüm bilgileri aldığından emindi, ama Valentin o kadar emin değildi. Karşılıklı konuşma Ena'nın uzmanlık alanı değildi.

Yoldayım, mesaj attı.

Saniyelerine ne olduğunu anlattıktan sonra şehre doğru yola çıktı. Annesini ayı formunda ağaçların arasında ilerlerken görmesi tamamen tesadüftü; Galina Evanova normalde Denhome'a bu kadar yaklaştırmazdı. Kalbi gümbür gümbür atarak arabayı durdurdu, dışarı çıktı ... ve o da hızla uzaklaştı.

Valentin onu yakalayabilirdi ama bu hiçbir işe yaramazdı.

Ruhu on yıldan daha eski bir hüznle doluydu, tekrar dört çeker arabasına bindi ve yoluna devam etti.

Adam kapıyı çaldıktan sonra Monique Ling'in kapıyı açması üç dakika sürdü. Maun kahvesi saçları nemli ama düz taranmıştı, perçemleri alnında kalın bir kama oluşturuyordu ve vücudunda bol beyaz bir pantolon ve beyaz bir üst vardı. "Oh!" Yay gibi ağzı kıvrıldı. "Sen Silver'ın adamısın! İletişim kanallarında gördüm!"

"Öyleyim." Valentin kollarını kavuşturmuş, yüzünde bir gülümsemeyle kapı pervazına yaslandı. Ayılar çekici olabilirdi. Bugün, o çekici olacaktı. Monique'in, Ena'nın soğuk kibarlığına kıyasla, sevimliliğe daha iyi tepki vereceğini hissediyordu. "Sizinle konuşabilir miyim acaba?"

"Elbette!" Otuz üç yaşında olmasına rağmen kız gibi bir mutlulukla kapısını ardına kadar açtı. "Silver nasıl?" Büyük ve yuvarlak kahverengi gözleri ciddi bir ifadeyle ona baktı. "Buz gibi, bilirsin, Psy tarzında. Ama bana karşı her zaman iyi davrandı, en sevdiği krema rengi gibi rastgele şeyler hakkında onu rahatsız ettiğimde bile."

Valentin, Monique Ling hakkındaki ilk izlenimini çabucak yeniden değerlendirdi; ilk bakışta görüldüğünden çok daha duygusal bir algısı vardı. "O benim eşim," dedi hınzır bir gülümsemeyle. "Yani tanımı gereği harika gidiyor."

"Ha! İşte sana ayı mantığı." Monique ellerini çırparak onu içeri aldı. "Bir keresinde bir ayıyla çıkmıştım. *Yıllardır* en çok eğlendiğim şeydi."

Monique'in yaşam alanı Silver'ın komşu dairesine benzer bir şekilde düzenlenmişti, pencereler şehre bakıyordu. Ancak benzerlikler burada sona eriyordu; Silver'ınki zarif gri ve tertemizken, Monique'inki beyazın karşısında renkli giysiler ve nesnelerden oluşan şaşırtıcı bir kaostu: beyaz kanepeler, beyaz duvarlar, beyaz masa,

beyaz sandalyeler. Görebildiği ayakkabılardan biri parlak kırmızıydı, koltuktaki çanta ise canlı bir maviydi.

"Dağınıklığın kusuruna bakmayın," dedi Monique, erkeklerin her istediğini yapmasına alışkın bir kadının neşeli soğukkanlılığıyla.

Valentin onu da diğer güzel, zararsız şeyleri bulduğu gibi tatlı buluyordu. Ayısı onu bir saniyede canlı canlı yerdı. Aynı ayı, oyun oynamadıkları sürece Silver'dan bir ısırık bile almaya cesaret edemezdi. Eşi, Monique'in yumuşak alevine karşı titanyum ateşiydi.

"Büyük bir partiden sonra Denhome'un yanında bu hiçbir şey," dedi sırıtarak. "Bütün bir sarhoş ayı klanını ve partiyi hayal edin süslemeler. Bir keresinde ikinci komutanımı ayı formunda uyurken görmüştüm; bir zekâ onu ip ışıkları ve krepon kâğıtlarıyla süslemiş, sonra da pençelerini pembeye boyamıştı." Stasya ikizlerin sarhoş dehası karşısında hiç de eğlenmemişti - gülmeyi bıraktıktan sonra. "Sorumlu ayılar tam da onun olayı unuttuğunu düşünürken, bir partide sarhoş olmuşlar ve uyandıklarında kendilerini erimiş çikolatanın içinde bulmuşlar."

"Kulağa çok eğlenceli geliyor." Monique parladı. "Kahve ister misin? Ben de yapıyordum."

"Hayır demezdim." Onu mutfağa kadar takip etti ve rahat davranmaya devam etti. "Silver'ın taşındığını biliyor musun?"

"Duydum." Monique'in dudakları büküldü. "Onu bir komşu olarak gerçekten sevdim - çılgılık attığımda cevap vereceğini bildiğim türden bir insandı, musun? Görmezden ."

Evet, bu onun Starlight'ıydı. "Taşınmasının bir nedeni de olası bir güvenlik ihlaliydi."

"Büyükannesi bir iletişim görüşmesinde bana bunu sordu." Monique kahve makinesinin Başlat düğmesine bastı. "Çok şaşırdım

-"Burası sıkı sıkıya kilitli." Döndü ve kalçasını tezgâha yasladı.

"Önemli bir şey çaldılar mı?"

Valentin, Ena'nın bu ihlali Silver'a karşı bir saldırıdan ziyade kısıtlı verileri çalmaya olarak çerçevelediğini biliyordu. "Öyle görünmüyor. Silver tüm elektronik cihazlarını yanına almıştı, bu yüzden şansları yoktu."

Zengin kahve kokusu havaya karışırken Monique, "Ben de öyle yapıyorum," diye itiraf etti. "O kadar çok gizli kurumsal bilgiyle uğraşıyorum ki risk almaya değmez."

"Silver yüksek mevkide çalıştığınızı söyledi." Bu hareketli kadını takım elbise ve kravat şirketiyle tam olarak evlendirememişti. "Moda sektöründe, değil mi?"

"Hatırladı!" Kahvelerini doldurmak için döndüğünde gülümsüyordu, piyasadaki en hızlı demleyicilerden biriydi. "Keşke güvenliğini kimin ihlal etmiş olabileceğini bulmanıza yardım edebilseydim ama yemin ederim şüpheli birini görmedim. Hatırlardım - annem her zaman ağzımın kaçak bir tren olabileceğini ama hafızamın çelik bir tuzak olduğunu söyler." Ona bir fincan kahve uzattı. "Ve yanımda eve getirdiğim insanların hepsi güvendiğim ."

İşte oradaydı. "Bir eş mi arıyorsun?" Hemen ardından, "En büyük kız kardeşim şu anda bunu yapıyor" dedi. Gözlerini devirerek ekledi, "Arkasında bıraktığı tüm kırık kalpleri temizlemem gerekiyor." Neyse ki Pieter'inki tek bir öpücükten değildi ve ikisi de arkadaş olmaları gerektiğini anlamışlardı. "Bu kadın ayların adını kötüye ."

Monique gülerek, "Sadece doğru adamı ya da kadını bulamıyorum," dedi. Kahvesinden bir yudum aldı ve içini çekti. "Herkes kapım açık ama çoğu insan normal bir gelirin beş katını kolayca kazandığım gerçeğini kaldıramıyor. Ya da bile tüm paramı onlara harcamamı istiyorlar. Hediye almayı seviyorum, beni yanlış anlamayın ama bunun beklenmesini istemiyorum."

Valentin başını salladı ve birden Silver'la daha önce hiç mali konulardan konuşmadıklarını fark etti. Muhtemelen normal bir maaşın on katını kazanıyordu. StoneWater'ın alfası olarak, iş girişimlerinin CEO'suydu, ama bu paranın kendisinin değil, klanın olduğunu düşünüyordu. Kıdemli personeliyle aynı geliri alıyordu, abartılı bir şey yoktu. Paranın geri yavrularını yetiştirmeye ve eğitmeye, bölgelerini güçlü tutmaya ve bir bütün olarak klanın iyiliği ticari çıkarlarını daha da geliştirmeye gitti.

Silver'ın buna ne diyeceğini merak etti ve onun klanın nasıl çalıştığını çok iyi anladığını fark etti. Gördüğü kadarıyla

Tüccarlar da aynı şekilde çalışıyordu. "Silver'ı bulana kadar ben de aynı sorunu yaşadım," dedi Monique'e. "Sonra, bom." Yumruğunu göğsüne vurdu.

Monique eriyen bir yüz ifadesi takındı. "Oh, bu çok romantik."

Valentin, "Elbette, bunun için beni uğraştırdı," diye itiraf ettikten sonra rahatça sordu, "Moskova'ya son gelişinizde şansınız yaver gitmedi mi? Silver'ın dairesine girmek için daha önce bir girişim olmuş olabilir, bu yüzden o zaman diliminde binada olan herkese bakıyoruz."

"Pek sayılmaz." Monique alt dudağını ısırıldı. "Yani, iş yerinden Jai Shivani vardı ama hiçbir yere varmadı ve endüstriyel casusluk yapacak bir tip değil. Bir cetvel kadar düz, biliyor musun?"

Valentin'in içgüdüleri harekete geçti. "Tek kişi o muydu?"

"Evet. İşle çok meşguldüm, oyun oynamaya pek vaktim olmadı. Jai bile buraya sadece dört kez gelebildi." Komplocu bir sırıtış. "Bir keresinde büyük işlemci eriyince elektrikler kesildi. Çok eğlenceliydi. Çok eğlenceliydi. Akşamdan kalmanın en kötüsünü yaşadım."

Bunun gibi binalarda elektrikler genellikle kesilmezdi; arıza emniyeti üzerine arıza emniyeti vardı. Bu yüzden Ena birilerinin o gece elektriğin kesileceğinden çok emin olduğundan şüphelenmeye başlamıştı. Ancak bugüne kadar Silver'ın bu kesintinin hedefi olduğunu doğrulayacak hiçbir şey bulamamıştı; bina sayısız yüksek profilli kişiye ev sahipliği yapıyordu.

"Votka mı?"

"Başka ne olacak? Rusya'dayım!" Monique kıkırdadı. "Aslında işin içinde bir şişe tekila da olabilirdi."

Valentin sırıttı. "İşle zevki karıştırmaktan endişe etmediniz mi?"

Monique elini salladı. "Jai muhasebede çalışıyor. Şirketin Noel partisi dışında birbirimizi neredeyse hiç görmüyoruz."

Valentin on beş dakika daha kaldı ama yararlı olabilecek başka bir şey öğrenemedi. Bir sonraki durağı güvenlik kontrolü oldu. Ivan Mercant'ın elektrik kesintisinin yaşandığı gecenin güvenlik kayıtlarını getirdiği istasyon.

Ena ve Arwen bunları çoktan aşmıştı ama bu Ivan'ın aklanmasından önceydi. Diğer adamın tavrı, kayıttaki boşluğu gördüğü anda kusursuz siyah takımıyla kamufle edilmiş bir acımasızlığa dönüştü. "Bu olmamalıydı," dedi Silver'ın kuzeni, mavi gözleri sertti. "Güvenlik sisteminin birden fazla yedeği var. Elektrik kesintisi olsun ya da olmasın her zaman açık kalmalı."

"Bunu neden o zaman fark etmediniz?"

Ivan ajandasını buldu ve tarihleri kontrol etti. "Olayın iki tarafında da bir hafta izindeydim. Dönüş brifingim bunu kapsamazdı." Ajandasını yere bıraktı. "Bunun gözden kaçtığına inanmadığımı söyleyebilirim, ancak o gece görevde olduğu belirtilen kişinin sadece bir ay sonra işe geldiğinde kovmak zorunda kaldığım bir adam olması dışında."

"İçerideki adam o olabilir mi?" Valentin sordu. "Biri güvenlik sistemini kapatmış olmalı"

"Eğer öyleyse," diye yanıtladı Ivan, "onu sorgulayamayız. Bir gece kafası güzelken Moskva'ya düştü ve boğuldu. Ayrıca konuşkan biriydi, ağzını kapalı tutmasını gerektiren herhangi bir komplo konusunda ona güvenmezdim. Ne olursa olsun Arwen'e mali durumunun izini sürmesini söyleyeceğim."

Valentin kayıp görüntülerin karanlığına baktı. Ve Silver'ın kendisine anlattığı, enerji piyasasıyla güçlü bağları olan -ve karmaşık kimyasallara erişimi olan- ve lideri ırk entegrasyonuna, *Trinity*'ye karşı olan, hatta bir terör örgütünü finanse ediyor olabilecek bir aile hakkında düşündü. "Ekibinizde Patel ailesiyle bağlantısı olan biri var mı?"

"Akshay Patel tarafından yönetilen insan holdingi mi?"

Tabii ki bir Mercant'ın mükemmel tıraşlı kafasında bu bilgi vardır. "İşte bu."

"Elimdeki verilere göre hayır, ama biraz araştırma yapacağım."

"Kameralar kapandıysa, bu Silver'ın iç güvenlik cihazlarının da kapandığı anlamına mı geliyor?"

"Evet. Kurulumda ona yardım ettim ve arızaya karşı korumak için onları güç şebekesine kilitledik." Yüzünde hiçbir ifade yoktu ama bu çok tehlikeli ve iyi eğitilmiş adam

bir ayı olsaydı, Valentin kızgın olduğunu söylerdi. "Bir düşmanın ona ulaşmak için tüm elektrik şebekesini çökerteceğini hiç düşünmemiştim. -Bu, yürürlükteki güvenlik önlemleriyle mümkün bile olmamalı."

Yine de biri bunu başarmıştı ve sonuçta o gece Silver'ın dairesi yirmi dakika boyunca izinsiz girişe açık kalmıştı. "Birisinden gerçekten onun satranç tahtasından inmesini istiyordu." Valentin'in pençeleri parmak uçlarındaki deriyi itti.

"haini ortaya çıkarmaya çalışacağım," dedi Ivan kesin bir ifadeyle.

Valentin, eğer ortada bir hain varsa, Ivan Mercant'ın peşinde olduğu sürece gizliliğinin uzun sürmeyeceğini hissediyordu. Adam ona beyaz perdedeki bir casusu anımsatıyordu, yüzeyde kibar ve yakışıklı, altta ise ölümcül.

Valentin diğer adamı göreviyle baş başa bırakarak arabasına gitti ve arabanın sistemini kullanarak Pavel'i aradı. "Monique Ling'le aynı şirketin Moskova şubesinde çalışan Jai Shivani adında bir adam hakkında bilgi edinmeni istiyorum. Patel ailesiyle -Akshay Patel'in başında olduğu Patel Conglomerate- herhangi bir bağlantısı olup olmadığına bak."

"Bana birkaç dakika ver." Diğer adam kapattı.

Valentin Silver'ın kompleksinden çıkmak üzereyken, gösterge saati saatin sekiz kırk olduğunu gösterene kadar Pavel telefona cevap vermedi. Normalde bu saatte evde olmazdı, ama geç saatlere kadar çalıştığı düşünülürse, Valentin onun biraz daha dinlenmiş olmasını umuyordu. Eğer kadın kendini çok yoruyorsa, koruyucu içgüdülerini kontrol edebileceğinden emin değildi. Kafasına telepatik bir darbe alma olasılığı var ya da yok, onu omzunun üzerinden atıp inine kaçırabilirdi.

"Jai Shivani Patel'lerle akraba. İkinci üçüncü kuzen," dedi Pavel. "Ama uzak akraba olsun olmasın, Akshay Patel'le aynı yatılı okula gitmişler ve bulabildiğim okul fotoğraflarında da yakın görünüyorlar."

"Yatılı okul onları muhtemelen birçok kardeşten daha yakın yapmıştır." "Yetişkin hayatlarında aralarında daha az bağlantı var," diyor Pavel

"ama ikisi de her yıl aynı zamanda dünyanın belli yerlerine gidiyor. Aile toplantıları belki."

Ya da planlama seansları.

"Sahip olduğun her şeyi bana gnder." Bu bilgi geldiğinde, Valentin'in vermesi gereken bir karar vardı: İnsan'ın İttifak herkesten beklemesini istemişti ama Akshay Patel'e odaklanmıştı. Silver'la paylaştıkları bilgilere göre Jai Shivani radarlarında bile olmayan küçük bir balıktı. Adam aynı zamanda Moskova'daydı. Kelimenin tam anlamıyla arabayla on dakikalık mesafede.

Valentin'in içgüdüleri o gitmesi ve eşinin hayatına yönelik olası bir tehdidi ortadan kaldırması için onu fkelenendiriyordu. Ama Silver aynı zamanda EmNet'in başındaydı ve İttifak'ın güvenini kaybetmeyi göze alamazdı.

Pençelerini serbest bırakarak dişlerini sıktı ve bir ağrı yaptı.

"Onunla konuşmak istiyorum," dedi Lily Knight'a açıkça, Jai Shivani'nin adının bir toplantı sırasında ortaya çıktığını açıkladıktan sonra.

başka bir soruşturma. "Ben buradayım ve korkutucu bir pi olabilirim." Adamı polise teslim edeceğine dair söz vermemek için çok dikkatliydi.

İttifak - eğer Shivani Silver'ı hayatına kastetmişse, kendi hayatı da tehlikedeydi.

Ayılar esir almadı.

"Bu kararı ben veremem," diye cevap verdi Lily. "Yönetimle konuşmam gerekiyor." Beş dakika sonra telefonuna geri döndü. "Seninle birlikte bir insan gözlemci istiyorlar. Eşinizin ana EmNet ofisinde onun için çalışan biri var, Erik Jahnssen adında bir adam."

"Tamamdır." Valentin şu anda arabayla uzaklaşabileceğini ve Silver'ın yaklaşan yüzleşmeden asla haberi olmayacağını biliyordu. Elbette, bu tür bir sır aptal ayıların kadınlarını nasıl kaybettiklerini açıklıyordu.

Valentin aptal bir ayı değildi.

Dairesine yürüdü, kapıyı çaldı.

Bölüm 46

Silver Mercant'ın ayı eşinden ayrıldığını duydum. Uzun sürmeyeceğini biliyordum.
LvrBoo: Bu sabah bir fincan aptal çorbası mı içtin? Dostlar sonsuzdur ve ayılar sevdiklerini bırakıp gitmeleriyle bilinmezler.

BB: Bir keresinde sinirlenip ayı sevgilimden uzaklaşmışım. Biz Yirmi yıl boyunca mutlu bir şekilde çiftleştiler. Kadınına kur yapan bir ayıya karşı asla bahse girmem.
Gülümse

-Forum of *Wild Woman* dergisi

SILVER, Valentin'in kapıyı çalmasından birkaç saniye sonra kapıyı **açtı**, üzerinde gri bir pantolon, beyaz bir gömlek ve yüksek topuklu ayakkabılar . Saçları da Valentin'in ellerini karıştırmak için kaşındıran o süslü topuzla toplanmıştı. "Valentin." Gözleri onun yüzünü taradı. "Bir sorun mu var?"

Ona bağışlamak istedi. Yüzünde yorgunluk çizgileri, gözlerinin altında gölgeler vardı. "Yarım saatin var mı?" Gürleyen bir hırıltı gibi çıkmıştı, ayısı ona çok kızmıştı. "Bu çok önemli."

Bileğindeki karmaşık saate baktı, yüzünde her türlü veriyi gösteren büyük bir kare vardı. "Yardımcımın dokuzda çıkması gerekiyordu. Ondan fazladan otuz dakika izin almasını isteyeceğim."

Ona neden zaman ayırması gerektiğini sormadan programını boşaltmış olması, içini parçaladı, onu öldürdü. Her ne kadar kızgın olsa da derisinin iç kısmına süründü, parmaklarının kürkünde gezinmesini istedi, ayı onu başka bir gezintiye çıkarırken ağırlığı vücudundaydı. "Önce ye," diye emretti.

"Ben bir bar alayım." Tam olarak bunu yaptı ve iki dakika sonra onunla birlikte arabadaydı.

"Ayrıca ofisinizden Erik Jahnssen'e de ihtiyacımız var."

Yine, nedenini sorgulamadan aramayı yaptı.

"Dinleniyor olmalısın." Kelimeler gürültülü bir sesle patladı. "Beyin cerrahisi böyle iyileşmez!"

Çikolatasından bir ısırık aldı, yutkundu. "Ben bunu tavsiye." Böyle bir şey yapmayacağını açıkça ortaya koyan sakın bir ifade.

"Grr." Valentin pençelerini tekrar içeri kaydırды. "Sen sinir bozucu bir kadınsın, Starlichka."

Psy kafede durup ona sıcak bir besin içeceği getirdiğinde, kadın içeceği aldı ama ona sert bir bakış attı. "Valentin, bar yeterince besleyiciydi. Beni beslemeye devam edersen kilomu artıracaksın."

Onu kucağına yuvarlamak, öpmek ve o gülüp tekrar Gümüüş'ü olana kadar, ona böyle şeyler söyleyen ama aynı zamanda onu seven biri olana kadar öpmek dürtüsüyle savaştı. "Çünkü ben centilmen bir ayıyım," diye homurdandı, "zar zor uyuyan bir kadının asla oraya varamayacağını belirtmeyeceğim. Ama eğer böyle bir şey olursa, bu bana sarılmak için daha fazla sen verir."

Silver elindeki içkiyle dikkatle organizatörüne odaklandı. "Listendeki bir randevuyu daha mı siliyoruz, bu sefer bir gözlemciyle mi?"

"Çok komik." En kötü kaşlarını çatmasının eşi üzerinde hiçbir etkisi olmamıştı. Sanki bağışkılığı varmış gibiydi. "Zaman sınırı koyarak bir randevuyu boşa harcayacağımı mı sanıyorsun?" Homurdanarak başını salladı ... tam da o içkisinden bir yudum alırken.

Ayı tatmin olmuş bir şekilde, "Hayır, az önce Monique Ling ile çok ilginç bir konuşma yaptım" dedi.

"Monique?" Bir yudum daha aldı. "Onun hakkında bildiğim her şey - ve onunla ilk tanıştığımda derinlemesine araştırdım- hiçbir politik ya da fanatik eğilimler."

"Hayır, ama en azından eve getirdiği adamlardan biri olabilir."

Ona öğrendiklerini anlattığında, düzenleyiciyi kapattı ve parmakları hala içkinin etrafındayken ona daha iyi bakabilmek için kendini eğdi. "Büyükanneme söyledin mi?"

"Hayır. Önce haklı olup olmadığımızı bilmek istiyorum."

Silver hemen başını salladı. "Anlaştık." Silver'ı zehirleyen bir Mercant olma ihtimali Ena'nın içinde derin bir yarılmaya neden olmuş, aile ve sadakat hakkındaki tüm inançlarını sorgulamasına yol açmıştı.

Bu ayrılığı gidermek ve büyükannesinin aile bağlarına olan mutlak güvenini geri getirmek için, ona hiçbir şeyin doğru olmadığına dair kategorik bir kanıt sunmak zorundaydılar.

Mercant da işin içindeydi. "Erik bu sokağın aşağısındaki dairesinin önünde bekliyor."

Silver, onu aldıktan sonra ham kemikli insan erkeği bilgilendirdi -Kısa bir tanışıklığın ardından bile sırrı saklayacağına güvенеbileceğini biliyordu. Önceki işverenin psikolojik profiline göre, Erik'in bir kusuru varsa, o da insanlara, sadakatlerini yerine getiremedikten çok sonra bile sadık kalma eğiliminde olmasıydı.

Bu noktada, onun hastane yatağında ırk, inanç ya da başka herhangi bir bölücü faktörden kaynaklanan önyargılar olmaksızın krizlerle başa çıkmak için çalışmasını izledikten sonra, bu sadakati Silver'a vermişti.

"Bu adama işkence yapmadığınızdan emin olmak zorunda mıyım?" Erik yüzünü buruşturdu, gözleri soluk kahverengimsi-elmacıktı ve çenesinin kızarmış derisindeki kirli sakallar pürüzlüydü. "Eğer Silver'ı zehirlemeye çalıştıysa," dedi Hollandaca aksanlı Rusçasıyla, "*mudak*'ı toz haline getirmenize seve seve yardım ederim."

Valentin dişlerini göstererek, "Senden hoşlanıyorum," dedi, tam o sırada telefonu çaldı.

Silver'ın dayanamayacağını bildiği ama özel konuşmalar için kullanışlı olan bir kulaklığa dokunarak, "Pasha, neyin var?" dedi. Dinledi ve kapatmadan önce birkaç soru daha sordu.

Adam kulaklığı çıkardığında şaşırmadı. ve ön panelin üzerine fırlattı. Bir elini kalın saçlarının arasından geçirerek, "Muhtemel pislik hâlâ dairesinde, telsizinden haber sitelerinde geziniyor. Odak noktası son zamanlarda artan HAPMA saldırıları gibi görünüyor."

"Pavel bilgisayar korsanlığının yasadışı olduğunun farkında mı?" Parmakları uzanıp Valentin'in gözlerine düşmek üzere olan saç tellerini düzeltmek istediğinde, Silver parmaklarını elinin içine kıvırdı.

"Kim hacklemekten bahsetti ki?" Valentin'in masum bakışı dört yaşındaki bir çocuğu bile kandıramazdı. "Sorgulamayı şöyle yapacağız: Sen korkutucu ol, ben de daha korkutucu olayım."

"Sıradan kalkanları olan bir insan için," dedi Silver soğukkanlılıkla, "ben senden çok daha korkutucuyum."

Valentin'in pençeleri dışarı fırladı, kavisli ve jilet gibi keskindi. "Ne üzerine bahse girmek istiyorsun?"

Silver o ölümcül pençelere baktı. "Eğer onları bir noktaya kadar keskinleştirirsen, belki."

Her iki adam da güldü ama Valentin'in kahkahası kadının iliklerine işledi. "Lanet olası Silver Mercant." Sokaktaki açık bir park yerine çekerken sevgi dolu bir bakış.

Dışarı çıkarak kapısını açmak için etrafından dolaştı. "Hazır mısın?" "Hadi yapalım şunu." Kızın gözleri kehribar rengine dönmüştü.

güldü, hala ayının zevkini koruyordu. "Korkunçluk yarışında kaybeden, diğerinin seçtiği yemeği bir gün boyunca yemek zorunda. Erik yarışmanın tanığı ve yargıcı."

Sırıtan Erik ellerini bir kez çırpıttı. "Kabul ediyorum."

Valentin ürperdi. "Şimdi süper korkutucu olmak zorundayım." Valentin onu araçtan kaldırdı, o kadar dalgın bir hareketti ki Valentin onun kasıtlı olarak saldırgan davrandığını düşünmedi.

Erik'le birlikte, Pavel'in hiç kuşkusuz yasadışı bir şekilde yollarını açtığı güvenli apartmana doğru yürürken, en yüksek topuklu ayakkabılarını giydiğine sevinmişti. Valentin'in iş botları giymesi onları biraz daha eşit bir konuma getirmişti.

daha uzun ve çok daha büyüktü, ama ... eşleştiler.

Eşleşsin ya da eşleşmesin, Valentin sanki asansördeki tüm odayı kaplıyor, iri vücudu onunkine sürtünüyordu. Isı, toprak ve sıcaklık, işte Valentin buydu. Silver bir adım uzaklaşmak istedi, ama çoktan doğru kata gelmişlerdi ve kapılar açılarak düzgünce halı kaplı bir koridor ortaya çıkıyordu.

Jai Shivani'nin dairesi en sondaydı.

Valentin, Erik'e kapı zilini çaldırırken, Silver'ı da apartman sakinlerinin kapıda kimin durduğunu görmelerini sağlayan güvenlik kamerasının önünden itti. Bu dokunuş Ayıların sevdiklerine karşı şefkatli olabileceğini anlamadıysanız, nazik, hiç de ayılara yakışmayan bir davranış.

Silver'la birlikte kameranın görüş alanının dışında kalan ayı onu çok sevdi.

"Evet?" Kesik kesik sorulan soru dahili telefondan geldi.

"Merhaba. Ben alt kattaki komşunuzum." Erik'in sesi uygun bir şekilde tereddütlüydü. "Konuşabilir miyiz?"

Belirgin bir duraklama. , "Ne hakkında?"

"Karım ve ben evinizi satmanız için sizinle konuşmayı umuyorduk." "Satılık değil."

"Sadece teklifimi dinle."

Kamera uyarı vermeden dönerek Valentin ve Silver'a odaklandı.

"Neden kokun korku teriyle keskinleşti?" Valentin gürledi. "Biz sadece konuşmak istiyoruz."

"Çık dışarı yoksa güvenliği çağıracağım." Bu kez Shivani'nin sesindeki titreme açıldı.

Jai Shivani telefonu kapattığında Valentin ona ve Erik'e döndü.

"Kibarca sordum."

İnsan gözlemcileri "Yaptınız," dedi. "Doğrulandı. Kasete bile aldım." Telefonunu havaya kaldırdı.

Valentin tehlikeli bir şekilde gülümseyerek vücudunu kapıya çarptı. Teneke gibi buruştu. Bundan iki saniye sonra, içerideydi. Daire.

Silver enkaz halindeki kapıdan daha sakın bir şekilde ilerledi; Valentin'in hedeflerini kilitleme yeteneğinden ve Pavel'in kör güvenliğinden oldukça emindi. Erik onun arkasından girdi. "İkiniz de benden daha korkutucusunuz," dedi. "Ben sadece olması gerektiği gibi gözlemleyeceğim."

Silver, açık kahverengi tenli, koyu renk gözlü, yuvarlak göbeği mavi gömleğinin düğmelerini zorlayan ve saçlarını kuyruk yapmış bir adamın ellerini havaya kaldırdığını görmek için tam zamanında geldi. Telefonu bir köşede parçalanmış halde duruyordu. Valentin'in pençeli eli boğazına sarılmıştı. Jai Shivani, "Canımı yakma," diye inledi, alnında ter lekeleri vardı. "Ben hiçbir şey yapmadım."

"O halde bunu açıklığa kavuşturmak kolay olmalı," dedi Silver gülümsemesiyle. "Telepatik bir tarama yapacağım."

Erik sözünü kesmedi, ekibinin insan üyesi Silver'ın etik çizgilerinin gayet iyi farkındaydı.

Jai Shivani'nin böyle bir avantajı yoktu. Yüzündeki tüm kan çekilmiş, teni hastalıklı bir soluk renge dönüşmüştü. "Gümüş Merkant." Boğuk bir sesle çıktı.

Onu görmezden gelen Silver, Valentin'le konuştu. "Zihnini parçalara ayırıp bir şey bilip bilmediğini öğrenmeli miyim-"

"Hayır, lütfen." Shivani titreyerek yutkundu ve dikkatini umutsuzca Valentin'e yöneltti. "Lütfen, sen onun gibi değilsin. Ona izin verme. aklıma tecavüz et."

Valentin adamın boğazına doladığı elini esnetti. "Konuş." Gözleri parlıyordu, sesi ayı gibi hırıltılıydı. "Ne hakkında olduğunu biliyorsun."

Jai Shivani azılı bir suçlu değildi. Buruştu.

Ağzını bir kez daha açtığı anda, kelimelerden oluşan bir nehri serbest bırakmak içindi. "Talimatları uyguluyordum, hepsi bu. Bana dairene girmem söylendi" -gözlerini Silver'a dikti- "belirli bir günde. Tüm Psy'ların kullandığı tuhaf yiyecek kavanozlarının içine mühürlü bir paketten bir şey koymam gerekiyordu."

"İçeri girebileceğinden neden emindin?" Silver sordu.

"Ben"-hızlı bir yutkunmayla-"Ben . Sadece elektrik kesildiği için şanslıyım." Göğsü kabararak ellerini avuçlarının içine doğru kaldırdı. "Hepsi bu, tüm bildiğim bu."

Silver yanında getirdiği ajandaya bir göz attı. "Yalan söylüyor. Gerçeği zihninden alacağım - taramanın derinliği ne yazık ki onu bitkisel hayata sokacak."

Valentin ona kaşlarını çatarak baktı. "Ama onunla biraz oynamak istedim."

"Bekle! Bekle!" Müstakbel zehirleyici odadaki tek insana döndü. "Sen de benim gibisin. Bana yardım et."

Kollarını kavuşturan Erik en yakındaki duvara yaslandı. "Hayatımda hiç kimseyi zehirlemedim, yani hayır, ben sümüklü bir korkak değilim."

Son merhamet umudu da reddedilen Jai Shivani elindeki her bilgiyi gevelemeye başladı. Elektrik kesintisinin manipüle edildiğini doğruladı ve kendi iradesiyle, Silver'ın yemeğine müdahale etme emrini verenin Akshay Patel olduğunu söyledi.

Ayrıca ikincisine dair kanıtı da vardı.

"Konuşmamızı kaydettim," diye zırladı Shivani. "Akshay'a normalde bir kardeş gibi güvenirim ve her yıl en az bir kez birlikte tatile çıkarız ama son birkaç aydır ketum davranmaya başladı, gizli kapaklı bir şeyler çeviriyor olabilir diye kendimi korumak istedim."

"Gerçekten mi?" Valentin'in sesi hızla ayıya dönüşüyordu. "Bir daireye girip yemeğe bilinmeyen bir madde koymanız istendiğinde hiçbir ipucu almadınız mı? Bunun için seni öldürmeliyim."

ölümcül aptallık." Ölümcül bir duraklama. "Belki o gece daha da kötü bir şey yaptın. Seni binaya sokan kadına."

"Monique'ten faydalanmadım, yemin ederim!" Gözyaşları doldu Shivani'nin gözleri, alt dudağı titriyordu. "Onu bayıltmak için içkisine ilaç koydum. Akshay bana kullanmam için iki hap verdi ama alkolle karıştırıldığında ona zarar vermeyeceğinden emin olmak istedim, bu yüzden kendime reçetesiz satılan bir şeyler aldım."

Gözyaşları yüzünden aşağı yuvarlandı. "Ondan gerçekten hoşlanıyorum ama o geceden sonra geri dönemeyeceğimi söylediler. Sadece kaçamak yapan iş arkadaşlarıymışız gibi davranmak zorunda kaldım" -gözleri Silver'a kaydı- "böylece yemeğine koyduğum tozla bir bağlantım olmayacaktı."

Silver ajandasını tekrar kontrol etti ama bir şey göremedi. Bu onun acımasız ününü daha da pekiştirmek için bir destektir. "O katkı maddesi hızlı etki eden bir zehirdir. Bu da demek oluyor ki cinayete teşebbüs."

Shivani bayıldı.

Valentin iri yarı adamı yakalamayı başardı ve sanki hiçbir ağırlığı yokmuş gibi yatağın üzerine fırlattı. "Ben kazandım. Pençelerimle bastırduğimde bayıldı."

". Suçunun ne kadar büyük olduğunu söyledikten sonra bayıldı." İkisi de Erik'e baktı.

Ellerini havaya kaldıran uzun boylu insan geri çekildi. "Hey, bir aşık kavgasının ortasına düşmeyeceğim." Kocaman sırıtiyordu. "Yine de tanıdığım herkese bir ürkütücülük yarışması söyleyeceğim."

"Her yerdeki yargıçlara hakaret ediyorsun." Valentin'in homurdanması Erik'in sırıtişını daha da derinleştirdi. "Git Lily'ye raporunu ver. Starlight, ona kodu verdin mi?"

"Hayır, işte burada." Bunu yaptıktan sonra Silver Valentin'in yanına geldi, ikisi de Jai Shivani'nin bayılmış haline bakıyordu. "Ancak şu anda bir ikilem içindeyiz.

"Zehirlenmek üzere olduğum haberinin yayılması avantaj." Robotların zarar görmemesi gerekiyordu. "Ayrıca, onu tam olarak yasal bir şekilde sorgulamadık. Kolluk kuvvetlerini aramak sorun yaratacaktır."

Valentin çenesini ovuşturdu, cildi bugün beklenmedik ölçüde pürüzsüzdü. "Gerçekten kafasını koparmak istiyorum."

Gümüş ona baktı ve sert ifadenin son derece ciddi olduğunu fark etti. "*Valentin.*"

"Neredeyse başarıyordu." Sesi bir bas davulu kadar derindi, gözleri saf ayıydı. "O zehir kan dolaşımına karıştıktan sonra yere yığıldığını gördüm. Vücudunun sarsıldığını hissettim."

Gümüş onun pürüzsüz çenesini parmaklarının arasında kavradı ve Shivani'ye değil kendisine bakması için onu zorladı. "Ama başarılı olamadı. Cinayete teşebbüsü cinayetle aynı şekilde cezalandırmayız. Ve piyonları da krallardan daha kötü cezalandırmayız."

Valentin ona tehlikeli bir şekilde baktı ve sonunda sertçe başını salladı. "Bu işten paçayı sıyırmasına izin vermeyeceğim," dedi, sesini anlamak zordu. "Sana zarar verdi."

"Katılıyorum. Ama bugün bu odada ne fark ettim biliyor musun?"

"Neyi?"

"Psişik kalkanları olmadığı için basit bir blöfle onu dehşete düşürebilecek güce sahibim." Silver insanlığı daha önce hiç bu kadar net anlamamıştı. "Bunun bir insana ne yaptığını, korkunun sizi nasıl yiyip bitirdiğini bir düşünün, *özellikle de* bazı Psy'lar insan zihinlerini ihlal ettiğinde. İnsan ırkının Psy'lardan nefret etmek için çok iyi bir nedeni var."

Valentin o acı veren derin sesiyle, "İtirazım yok," dedi. "Ama o zihnine tecavüz eden bir Psy'ye saldırmadı. Sana, hiç tanımadığı ve kafasındaki tek bir düşünceye bile dokunmayacak bir kadına saldırdı." Valentin sert bir nefesle başını salladı. "Daha kötü Psy pislikleri var diye, insan pislikleri serbest bırakılamaz."

Açık sözlü ve öfkeli olabilirdi ama Silver haklı olduğunu da biliyordu. İnsanlar homojen bir varlık olmadığı gibi, Psy'ler de homojen değildi. "Her birey kendi seçimlerini yapar."

"Aynen öyle."

Pençelerini çektiğinde onu tutmayı bırakarak seçeneklerini değerlendirdi. "Ailem onun değer verdiği şeylerin çoğunu alabilecek maddi güce sahip ve ayrıca bu tür eylemlerin devam etmesi halinde Dönüşen adaletine maruz kalacağını ona açıkça söyleyeceğiz. Bize karşı koyacak iradeye ya da yeteneğe sahip olduğunu sanmıyorum."

"Ben de o bok parçasına göz kulak olacağım." Valentin'in gözleri hâlâ derindi, ama sesi daha az derinleşiyordu,

daha insan. "Aslında, sanırım Dönüşenler tarafından kontrol edilen bir binaya taşınacak, böylece işe başlamak üzere olduğu ayı işine daha yakın olabilecek." Telefonunu çıkardı. "Şimdilik onun sorumluluğunu üstlenecek birini ayarlayacağım."

Silver sessiz kaldı, elleri yanlarındaydı, biri Biri organizatör, diğeri serbest. Jai Shivani çağrının ortasında uyandığında, sakın ve soğukkanlı bir şekilde cezasını açıkladı. "Elbette kararımıza karşı gelmeye çalışabilirsin," dedi. "Bu durumda, Alfa Nikolaev seni ayıların ülkesine götürecek ve hayatın için savaşman için sana meydan okuyacak." Bu makul bir tahmin gibi görünüyordu. "Kazanacağınızı düşünüyor musunuz?"

İnsan erkek başını öyle sert salladı ki neredeyse dönecekti. "Yemin ederim, başka kötü bir şey yapmayacağım. Çok çalışacağım, yasalara uyacağım. İyi şeyler düşüneceğim."

"Düşüncelerin sana ait, kimse seni taramayacak," dedi Silver, çünkü sürekli ihlal korkusu çok acımasız bir cümleydi: insan, Psy ya da Dönüşen, zihin dokunulmaz olmalıydı.

Birkaç dakika sonra iki StoneWater ayısı geldi. Her ikisi de Silver'ı gülümseyerek karşıladı ve işlerinin yakında Denhome'a geri dönmesine yetecek kadar azalacağını umduklarını söylediler.

Shivani ile ayrıldıklarında Erik de onlarla gitti.

Silver onun yerine Valentin'in aracına bindi. Adamın ilkel öfkesi kızın teninde titreşti.

"Akshay Patel," dedi. "Bu adam nerede yaşıyor?" "Mumbai, ama Milano'da bir evi ve New York'ta bir evi daha var. Kaledonya. Conglomerate'in dünya çapında ofisleri de var." Silver, Shivani'nin dairesinde bulundukları sırada bu verilerin izini sürmüştü. "Ancak basında çıkan haberlere göre şu anda ana konutunu kullanıyor."

"*Chert voz'mi!*" Pençeleri tekrar patladı. "Bir kaplan sürüsü Dönüşenlerin Mumbai'ye girişini kontrol ediyor. Herkese kızgınlar, lanet Bengal kaplanları, her zaman bir şeylere kızgınlar. Bölgemde Akshay'e ihtiyacım var."

"Kafasını koparmanızın, nedenlerini ve/veya olaya karışan diğer kişilerin isimlerini ifşa etmesini sağlamak için pek de elverişli olmayacaktır."

Öfkesinin derin tınısı aracı doldururken kehribar rengi gözleri onunkilere kaydı. "Kollarını koparırsam hâlâ konuşabilir."

Şu anda son derece mantıksız bir ayıyla mantıklı konuşma yapmaya çalıştığını fark eden Silver, mecazi anlamda ellerini havaya kaldırdı. "Büyükanneyle bu görüşmeyi yapacak kişi ben olmalıyım. Patel. Bunu sen de biliyorsun, ben de biliyorum." Dengeyi sağlamanın, Ena'nın içindeki bölünmeyi iyileştirmenin tek yolu buydu.

Valentin dişlerini o kadar sert sıktı ki, kız bunu duyabildi; direksiyonu sıkarken pazuları şişiyordu. Bir tartışma bekliyordu. Aldığı cevap, "Büyükannen çok korkutucu olabiliyor," oldu.

"Yani kabul ediyorsun?"

Başını salladı.

"Önce Lily ile konuşmam gerek."

yaptığında, diğer kadın "Siktir et. Yönetim kuruluna sormayacağım. Patel'i kırım ve kardeşimin yaşam savaşı vermesinin nedeninin o olup olmadığını öğrenin."

Silver, "Her türlü veriyi ilettiğimizden emin olacağım," diye söz verdi.

"Bowen?" "Kalbi durdu." Lily'nin sesi kesildi. "Onu kalp masajına aldılar. makine."

Silver, "Organik kalpler kadar iyi çalışan mekanik kalpler de var" dedi. "Herhangi bir son teknoloji tıbbi müdahaleye erişmeniz gerekirse beni arayın. Ben bunu gerçekleştiririm. Dünyanın kardeşinize ihtiyacı var."

"Teşekkür , Silver. Ben sadece . . . Biraz daha beklemem gerekiyor. Bo tüm umutlar tükenmişken müdahale istemez."

Lily ile yaptığı zor konuşmadan sonra Silver büyükannesiyile telepatik olarak bağlantı kurdu, menzili göz kamaştırıcıydı. Operasyondan bu yana en az iki Gradyan puanı artarak 9,5'e yükselmişti. Ya sesli telepatisi psişik "bant genişliğinin" bir kısmını kullanıyordu ya da Tp-A'yı kontrol altına almak için harcadığı güç fark ettiğinden çok daha fazla enerji kullanmıştı.

Ena'nın telepatik sesi kristal gibiydi, Silver'ın açıklamasına verdiği yanıt basitti. *Ben icabına bakarım.*

Silver tehlikeli bir yırtıcıyı diğeriyle değiştirdiğine dair güçlü bir hisse kapıldı. Sürücü koltuğundaki hâlâ göğsünde gürlüyordu, patlamak üzere olan öfkeli bir dağ gibiydi. Ena'nın kafasında buz gibi bir ses vardı ama bu buz bıçak gibi kesiyordu.

Büyükanne, dedi, sadece başka ortakları olup olmadığını değil, aynı zamanda HAPMA'nın başı olup olmadığını ya da Konsorsiyum'a bağlı olup olmadığını da bilmeliyiz.

Birden bunamadım Silver.

Ve az önce Alpha Nikolaev'i Akshay Patel'in kafasını koparmaktan vazgeçirdim. Onun gibi konuşuyorsun.

Valentin bir avcı gibi düşünüyor. Ailemize çok iyi uyum sağladı.

Silver nasıl olup da bir tarafta öfkeli bir ayı, diğer tarafta da aynı derecede öfkeli -sessiz de olsa- bir Psy ile karşılaştığını merak ediyordu. Büyükanne.

İhtiyatlı olacağım, dedi Ena sonunda, ama bu adamın görüşmeden sağ çıkamayacağını anlamalısın. Beni öldürmeye çalıştı.

Torunum.

Silver psişik boşluktan uzanıp büyükannesine sarılmak, ona iyi olduğunu, Akshay'ın başaramadığını söylemek istedi. Psişik olmayan bir düşünceydi ama Silver'ın zihni güvenli bir şekilde sessiz kaldı. Normal spektrumun ötesinden ses gelmiyordu.

Son karar sizin, dedi. Ama , Akshay Patel benimkinden çok daha tehlikeli olayları harekete geçirmiş olabilir. cinayete teşebbüs. Bowen Knight şu anda ölümün eşiğinde ve dünyanın her sayısız insanın öldüğü büyük acil durum olayları yaşanıyor. Olaya karışan tek torun ben değilim.

Sen benimsin.

Ben aynı zamanda EmNet'in yöneticisiyim. Akshay Patel'i tam olarak bilgilendirmediğimiz için kaybedilen tüm hayatlar benim .

Omuzlarına çok fazla yük alıyorsun Silver.

büyükannenin soğukkanlı cevabı. Ama emin olun, onu mümkün olan tüm bilgilerden arındırmadan son bir karar vermeyeceğim.

Bowen Knight'a suikast girişimi elimizden geleni yapmamız gerektiğini anlıyorsunuz değil mi?

Tabii ki. İttifak'ın yardımı olmadan Akshay Patel'e sahip olamazdık.

Yalnız gitme, Silver emretti. İnsan olabilir ama acımasız ve güçlüdür.

Hiçbir yere gitmeyeceğim. Sanırım ailenin en yeni üyesi bunu hızlandırmak için hizmetlerini sunmak isteyecektir.

Bağlantı koptu.

"Büyükanmem Kaleb'den Akshay Patel'i kaçırmasını ve kendi kontrolündeki bir kafese koymasını istemek üzere." Silver bir parmağını dizine vurdu. "Sanırım onu işkence ederek öldürmekten ama emin değilim."

Sürücü koltuğundaki iri yırtıcı gülümsedi. "Büyükanneni hep sevmişimdir."

Bölüm 47

Aileyi korumak için öldürmek bir onur ve sadakat eylemidir.

-Lord Deryn Mercant (1514 civarı)

ENA bu kadar uzun süre **hayatta kalabilmişti** çünkü düşmanlarını tanımaya önem **veriyordu**. Bu yüzden Akshay Patel için bir ışınlanma organize etmesi için Kaleb'le iletişime geçmeden önce araştırmasını yaptı. Ortaya çıkardığı şey aydınlatıcıydı: Akshay Patel kırk üç yaşındaydı ve aile grubunun lideriydi. Bu aile grubu ciddi bir ekonomik güçtü. Ve bir zamanlar Konsey tarafından kısıtlanmış dosyalarda bulunduğu kayıtlara göre - bu Ena'yı hiç durdurmamıştı - Patel ailesinin büyük bir yüzdesi Psy'ın aşamayacağı doğal telepatik kalkanlara sahipti.

Beklenmedik bir gelişme değildi. Güçlü insan aile grupları nadirdi çünkü sıradan insanlar, kalkanları , Psy manipölasyonuna karşı savunmasızdı, fikirleri gerçekten çiçek açmaya fırsat bulamadan çalınıyordu. Ena ailesini korumak için bir zihni soyup soğana çevirse de, gücünü ya da servetini artırmak için bu tür el altından yöntemlere inanmazdı - gölge güç olmak etikten yoksun olmak anlamına gelmezdi.

Tüccarlar onurun bir aileyi tanımladığını her zaman anlamışlardır.

Patellerin zihinsel kalkanlara yönelik güçlü genetik eğilimi, Psy Konseyi zamanında bile güçlenmelerini açıklamak için bir yol kat etti, ancak onları farklı kılan tek şey bu değildi. Akshay'ın büyük büyükbabasının zamanından miras kaldığı çok açık olan bir beceri olan, rakiplerini toz içinde bırakan stratejik düşüncüyü sürekli olarak sergilemişlerdi.

Ailenin şimdiki reisi de selefleri kadar akıllıydı.

Akshay Patel'in insanlığın ilerlemesiyle ilgili konuları desteklemek gibi bir alışkanlığı da vardı: burslar, bilim insanları için fonlar,

Hibeler. Bunların hiçbirisi olağandışı değildi. Pek çok insan şirketi de Psy ve Dönüşenlerin yeterince avantaja sahip olduğuna inanarak aynı şeyi yapıyordu.

Olağandışı *olan* şey, Akshay'ın CEO olarak görevi devralmasından bu yana geçen sürede, Patel Holding'in insan işletmelerinin büyük çoğunluğunun aksine, Psy işletmeleriyle bağlarını istikrarlı bir şekilde koparmış olmasıydı. Herkes kârlı Psy pazarına *girmek* istiyordu. Pateller, bazı Psy şirketlerinin uzun vadeli erişime ihtiyaç duyduğu enerjiyi kontrol ettikleri için avantajlı bir konumda olduklarından, bu karar özellikle şaşırtıcıydı.

Akshay Patel alternatif gelir kaynakları yaratarak ailesinin servetini ve iş başarısını korurken, Psy söz konusu olduğunda kesin bahislerden de vazgeçmişti. Ne zaman bir Psy sözleşmesi yenilense, Akshay hayır diyordu. Bu iş taktiklerinden değil, güçlü bir ideolojik bakış açısından kaynaklanıyordu: Akshay Patel Psy karşıtıydı.

Patel'in bir değişimci grupla anlaşma yapmayı reddettiği son durum iş dünyası basınında yer aldığından beri, o da değişim karşıtı olmaya başlamıştı. Büyük olasılıkla kendini ikisi de olarak görmüyordu.

Hayır, Akshay için o insan yanlısıydı.

Ena, yaşam alanının zarif gri tonlarında durmuş, mimari tasarımı evinin tündüğü kayalıkların altındaki dalgalara bakıyordu. Evinin her yeri

Köşeli hatlar ve cam, temiz ve işlevsel, ama yine de bir açıklama yapıyordu. Bu Ena'yı da tanımlıyordu.

Evin iç hatlarını bozan tek şey, evin arkasında yabani olarak yetişen ve kesip vazolara koyduğu koyu kırmızı güllerdi. Geçmişte bir noktada, bunu neden yaptığını düşünmüştü ve cevabın hem basit hem de karmaşık olduğunu fark etti. Bunun bir parçası Arwen'di. Onun doğumuna kadar bu Ena olmamıştı. Daha sertti.

Bugünlerde yumuşak değildi ama hayattaki bazı incelikleri anlıyordu.

Böylece Akshay Patel'anne karnından bu şekilde çıkmadığını anladı. Bu, onun bakış açısını çarpıtmak için tasarlanmış basit bir yetiştirme vakası da olamazdı - seleflerinin hepsi masaya iyi bir teklif getiren herkesle çalışmaktan mutluluk duyardı. Akshay bile gençliğinde aynı yolu izlemişti. Bir şey

bakış açısını büyük ölçüde değiştirmişti. Bunun ne olduğunu bilmek Ena'ya üstünlük sağlayacaktı.

Cevabı bulması üç saat daha sürdü.

İşte o zaman Kaleb ile temasa geçti. Beklendiği gibi, Kaleb onun isteğine körü körüne itaat etmedi. Bir zamanlar Kaleb ve Silver'ın olağanüstü bir güç çifti olacağını düşünmesinin nedenlerinden biri de onun amansız iradesiydi. Her ikisinin de kendi kaderlerinin efendisi olarak, bilinen yolu izlemeyeceklerini bilmeliydi.

Kaleb'e durumu açıkladıktan sonra, "Onunla kontrol edemeyeceği bir yerde ama medeni bir şekilde konuşmak istiyorum" dedi. Şiddet değildi

Akshay'in gücüne ve muhtemelen kibrine sahip biri için her zaman en iyi taktiktir. "Bir konumum var." Ona telepatik bir görüntü gönderdi.

Kaleb, "Ne zaman?" demeden önce birkaç soru daha sordu.

"Yirmi beş dakika." Bu süre Ena'ya bir demlik çay hazırladı ve odayı güneş ışığıymış gibi parlatan bir aydınlatma sistemiyle yıkanan penceresiz mahzene doğru ilerledi. Bir sohbet gibi düzenlenmişti, davetkâr ama özeldi. Gerekirse bir kafese de dönüşebilirdi.

"Desteğe ihtiyacın var mı?" Kaleb'in kardinal gözleri çoğu Psy'in asla kavrayamayacağı bir güçten bahsediyordu.

Ena onun Psy efsanesinin bir yaratığı olan çift kardinal olduğundan neredeyse emindi ama bunu asla doğrulayamamıştı. "Hayır, bunu ben hallederim. Ama benim için başka bir bilgi bulmanı istiyorum."

Ena isteğini dile getirdiğinde Kaleb başını sallayarak onayladı. Ena mahzene doğru ilerledi, odadaki altı antika sandalyeden birine oturmuştu ki Kaleb misafirini içeri ışınladı. Tek kelime etmeden oradan ayrıldı. "Lütfen," dedi Ena kapının arkasındaki adama. torununu zehirleme girişimi. "Oturun."

Kahverengi gözleri odayı taradıktan sonra ona takıldı. "Ena Mercant, sanırım."

Ena başını eğdi. "Bir şey içmek ister misiniz?" Aralarındaki zarif beyaz masanın üzerinde duran kemik çini çaydanlığı kaldırdı. "Çay?"

Akshay Patel, hiçbir endişe belirtisi göstermeden kadının karşısına oturdu ve bir ayağını diğer ayağının dizine dayayarak başını salladı. "Kişisel bir şey değil. Psy'a güvenmiyorum."

Ena, zarıfçe söylenmiş bu kabalık karşısında irkilmedi. Adamın pazarlık taktiklerini araştırdıktan sonra bunu beklemişti. "Tüm Psy'ların güdülerini veya kişisel inançlarını nasıl bilebilirsin?" Kendisi için çoktan doldurduğu bitki çayından bir fincan alarak narin porselenden bir yudum aldı.

Akshay Patel ince çizgili lacivert ceketinin kollarını çekiştirerek aşağı indirdi ve gömleğinin tertemiz beyaz manşetleriyle hizaladı. "Belki de medyumumdur."

Ena kırılğan fincanı narin bir şekilde tabağa indirdi. "Korkmana gerek yok."

"Güç hayalleri kuran yaşlı bir kadının mı?" Sahte bir nezaket maskesi, yakışıklı yüzündeki gülümseme hakaretine eşlik eden sessiz bir alay. "Neden yapayım ki?"

"Bu odadan nasıl çıkmayı düşünüyorsun?"

Birden elinde bir silah belirdi, silah şık ve metalikti. "Psy, insan ya da şekil değiştiren, bir mermi eti delip geçer, sıcak ve kırmızı kan akıtır."

"Bowen Knight'ta olduğu gibi mi?" Ena çay fincanını tekrar kaldırdı.

Akshay Patel'in maskesi düştü ve çalkantılı duyguları açığa çıktı. "Hedef o değildi-Bo insan ırkı için çok şey yaptı ama ırkımızın işbirliği olarak tanımlanan bu ele geçirilişinin içine çekiliyordu. Ben sadece ona bir uyandırma çağrısı yapmak istedim."

"İnsan insana bir saldırının onu nasıl uyandırdığını anlayamıyorum."

"Telefonunda Krychek'le yaptığı görüşmeyle bağlantılı bir veri bulacaklar." Sıkı bir gülümseme. "Bo bu kadar ağır yaralı olmasaydı çoktan harekete geçmiş olurdu. Bu benim hatam ve İttifak'a verilen zararın tüm sorumluluğunu üstleniyorum - Bo onu korumak için etrafta yokken tetikçiyi Lily'nin peşinden göndermeliydim."

"Kendiniz yapmadınız mı? Böylesine kritik bir görev için başkasına güveneceğinizi düşünmezdim."

Omuz silkti. "Ben nişancı değilim ve tüm sevgimle insanlar var. Senin anlayacağın bir şey değil."

Ena'nın araştırması ona cevabı verdi. "Kayınbiraderiniz, eski bir özel ajan ve yakın bir arkadaş. O, sanırım, tarafından tahrik

Seninle aynı sebepten, karına psişik tecavüzden."

Akshay Patel'in gözleri sertleşti. "Görüyorum ki Hivenet'ine bağlanıyorsun. İnsan ırkını boyunduruk altına alma planları nasıl gidiyor?"

Onun varsayımını inkar etmemesi, vücudunu daha da güçlendirdi. ona ihtiyacı olan cevabı verdi. Bu cevap Paralı Askerlerin İttifak'a ve özellikle de Lily Knight'a olan borcunu ortadan kaldırdı. Ena veriyi Silver'a telepatiyle gönderdi ve ondan önce bağlantıyı kapattı torunu herhangi bir soru sorabilirdi. "Bu yüzden mi bu kadar Trinity'ye karşı mı? Bunun insanları daha kötü bir bırakacağına mı inanıyorsunuz?" "İnsanları güçsüz bir konumda bırakacak."

Akshay'ın eli kalçasına dayadığı silahta kaldı. "Psy'nin her zaman istediği, her zaman yaptığı şey buydu."

"Son iş hamlelerinize bakılırsa, Dönüşenlerin de aynı şekilde hissedeceğine inanıyorsunuz."

Maskesini tekrar takarak bir omzunu kaldırdı. "Bugünlerde Psy ile sıkı fıkı oldukları kesin. Lucas Hunter eşitlikçiymiş gibi davranır ama melez bir çocuğun babasıdır. Psy ve Değişken. Dönüşen ve insan *değil*." Yüz ifadesi granit gibiydi. "Şimdi de değerli Mercant soyunun Rusya'daki en güçlü iki Dönüşen alfasından biriyle çiftleştiğini duydum. Senin için ne büyük şans. Sanırım zavallı ahmak onun aklını çeldiğini asla öğrenemeyecek."

Ena, Silver hakkında konuşmaya hazır olmadığı için onun laf kalabalığının ikinci kısmını görmezden gelerek çayından biraz daha yudumladı. "Lucas Hunter'ın hem Dönüşen hem de insan olarak tanımladığı birden fazla sürü arkadaşı var. Onun kıdemlilerinden biri bir insanla çiftleşmiş."

"Önemli değil." Şakağında bir kan damarı belirgin bir şekilde göze çarpıyordu. "Artık Dönüşenlerin Psy şirketlerine erişimi olduğuna göre, insan sözleşmelerini kestiklerini görebiliyorum."

"Bu oldu mu?"

"Henüz değil, ama olacak." Silahını kaldırarak parmak izini kullanarak emniyeti devre dışı bıraktı. "Şimdi, sanırım konuşmamız sona erdi."

"Sohbet demişken, torunum geçenlerde kuzenin Jai ile ilginç bir sohbet gerçekleştirdi." Ena'nın fincanı, tabağın kemik porseleni üzerinde sessiz bir çınlama sesi çıkararak yere düştü.

Akshay'ın sol göz kapağı titredi. "Ailemiz için her zaman bir hayal kırıklığı oldu. Eskiden bizi bir yere götürürken yanımda olacağını düşünürdüm.

ama hiçbir zaman olması gerekeni tam olarak başaramadı."

Ena, Akshay Patel'in karısının intikamını alma arzusuna saygı duymakla birlikte, ailenin bir üyesini dışarıdan birine karşı aşağılamış olması

gözlerinde duruyordu. "Yine de Silver'a ulaşmak için onu

kullandın." "Neden olmasın? Müsaitti ve doğru bölgedeydi."

"Ve tek kullanımlık," diye tahmin etti Ena.

"O da var. kumara değdi ve gelecekte başka kumarlara da değecek. Silver'ı alaşağı edersem, EmNet'i diğer bazı önlemlerin alınmasına yetecek kadar uzun süre çökertmiş olurum ve Silver'ın daha verimli bir şekilde yardım çekmesinden çok daha başarılı olurum. herhangi bir bilgisayar programı." Silahı kızın kafasına doğrulttu.

"Üzgünüm. Bilgileri telepatiyle gönderme riskini alamam."

Tetiğe bastı. Ya da

basmaya çalıştı.

Yüzünü buruşturarak, şakaklarındaki damarlar atmaya başlayana, gözlerindeki daha ince kan damarları patlayarak onlara kıpkırmızı bir renk verene kadar denedi. Ena sakın bir hassasiyetle kendine bir fincan çay daha doldurdu. "Ne kadar çabaladığının bir önemi yok," dedi tüm konuşma boyunca kullandığı ses tonuyla. "Tutuşumu kıramayacaksın."

Akshay Patel dişlerini sıkarak konuştu. "Benim doğal bir kalkanım var."

Cevap vermeyen Ena çayını içti.

Bazen galibiyet gerçeklikten ziyade algıdan kaynaklanır.

Akshay Patel onun bir telepat olduğunu düşünüyordu, ki öyleydi de; ancak aynı zamanda işe yarayacak kadar garip, küçük bir güce de sahipti. Nüfus içindeki görünümü o kadar düzensiz bir güçtü ki resmi bir alt tanımı yoktu. Tam olarak telekinezi değil, ama spektrumda. Silah üretiminde kullanılanlar da dahil olmak üzere belirli sayıda elementi etkileyebilir.

İnsan CEO onun zihnini kontrol ettiğini sanıyordu. Aslında kontrol ettiği şey silahın kendisiydi.

Akshay, Ena'nın küçük bir manipölasyonu . "Serbest kalmaya çalışmaya devam edersen anevrizma ."

Akshay sonunda silahı bir kenara fırlattı. Ama pes etmek yerine oturduğu yerden fırladı, elleri onu boğacakmış gibi uzandı. Gözlerinde, özgürce hareket edebileceğini fark ettiği anı gördü. Ena kucağında tuttuğu sersemletici silahla onu vurdu. Yere düşerken vücudu kasıldı, uzuvları artık enerjiyle seğirmeye başladı.

Masadan ona bakarak, bakışlarının kanlı kahverengisini tuttu. "Ölmek üzeresin. Bunu sen de biliyorsun, ben de... Suç ortaklarını koruyacak mısın?" Silver'a tek başına ulaşamayacağından şüphe yoktu.

Bu kadar çok yedekli sistemle bu kadar güvenli hale getirilmiş bir apartmanın elektriğini kesmek için yüksek mevkilerdeki çeşitli kaynaklardan yardım almak gerekirdi. Patel'ler çok sayıda enerji sistemleri vardı ama Moskova'da ayak izleri yoktu. Kaleb en büyük enerji şirketinin kontrol hisselerini elinde tutuyordu ve daha küçük olanlar Silver'ın dairesiyle çakışmayan bölgelere hizmet veriyordu.

Akshay Patel, içeriden biri olmadığı sürece Kaleb'in bayrağı altındaki bir şirkette elektriğin kesilmesini ayarlayamazdı. O zaman bile, binanın içinde yedekleri geçersiz kılabilecek ikinci bir kişiye ihtiyacı olacaktı.

Ivan o kişinin ortaya çıkarılmasıyla ilgilenecekti ama enerji şirketindeki çalışana gelince, Ena Kaleb'den işe aldığı kişilerin Patellerle bağlantısı olup olmadığını görmek için kayıtları kontrol etmesini istemişti. Kaleb on dakika önce sonuçları ona telgrafla göndermiş, daha önce Patel Holding'e ait işletmelerde çalışmış üç çalışan bulmuştu ki bu aynı sektörde alışılmadık bir durum değildi.

Ancak en önemlisi, Silver'ın dairesinde elektriklerin kesildiği gece üçünden hiçbirisi görevde değildi. Kaleb bunu görmüş, daha da araştırmış ve elektrik kesintisi sırasında görevde olan çalışanların hepsinin uzun süreli, deneyimli ve yetenekli olduğunu keşfetmişti. Bu çalışanlardan birinin, olaydan hemen önce hesabına altı haneli bir ödeme yapılmış olan bir karısı vardı.

O çalışan Psy'dı.

Yine de Akshay Patel Psy ile bağlantı kurmamaya özen gösterdi. "Ortak komplocularınızın size bu kadar sadık olacağını düşünüyor musunuz?" diye sordu

Akshay konuşmayınca gözleri kızın içine dikildi. Gözlerinin derinliklerinde nefret köpürüyordu.

Yüzünden bir spazm geçti.

"Ağrı artmaya devam edecek," dedi Ena ona. "Kas spazmları sonunda önce mesanenin, sonra da bağırsaklarının kontrolünü kaybetmene neden olacak. Salyalarınız akmaya başlayacak. Aynı ayarda ikinci bir patlama, beyniniz nihayet kapanmadan önce saatlerce kendi atığının içinde yatmanızı sağlayacak."

Çayından bir yudum aldı. "Ya da sorularıma cevap verirsin ve bu iş doğrudan beynine bir iğne yapmamla son bulur. Sen farkına bile varmadan ölürsün. Ve bu ikimizin arasında biter. Oğlunun ya da kızının peşinden gitmeyeceğim."

Korku yüzüne yayıldı. "Yapmazsın," diye kasılmalar arasında homurdanmayı başardı. "Onlar çocuk."

"Gümüş benim çocuğumun çocuğu." Ena onun amansız iradesini görmesine izin verdi. "Aynı şekilde. Ancak yok etme çabalarımda başarılı olacağım."

"Sen bir canavarsın."

"Belki, ama ben sana bir seçenek sunan bir canavarım. Suç ortaklarını korumak için çocuklarını feda edecek ?" Ena nasıl bir seçim yapacağını biliyordu ama aile dışından hiç kimse bunu bilemezdi.

Paralı Askerler güvende ve başarılıydı

Kısmen çünkü diğerleri, daha etkili olduğu için birlikte çalışsalar da, iş başa düştüğünde birbirlerini yutacak yılanlar olduklarına inanıyordu.

"Teklif masadan kalkmadan önce on saniyeniz var."

İnsan adamın gözlerinde su parlıyordu, iradesi kırılmıştı. "Ailemin bu şekilde öldüğümü öğrenmesine izin vermeyin," dedi, ses kasları cümleyi kurabilecek kadar gevşemişti.

"Bana istediğimi verin ve cesediniz bir aracın içinde, tek bir aracın çarpması sonucu onarılamayacak şekilde parçalanmış olarak bulunsun."

Kontrollü gibi görünmeyen bir ürperti, daha ziyade vücudunda hala yayılan voltajın bir ürünüydü. "Yüz yok, isim yok.

Konsorsiyum."

Ena bu sözlere şaşırمامıştı ama inandığından da emin değildi. "İrklar arası işbirliğine karşı olduğunuzu sanıyordum."

"Onları kullanmak için sevmek zorunda değilsin," dedi Patel, nefes alış veriş sarsılmaya başlamıştı. "Konsorsiyum kısa vadeli. Başlarındaki Psy eşitlikçiymiş gibi davranıyor ama gücü elinde tutmak için hepimize ihanet edecek."

Ena'nın duyuları alarma geçti. "O ? Konsorsiyumun başı bir kadın mı?"

"Yüzler yok, sesler çarpıtılmış, işte böyle çalışıyor." Göğsü kasıldı, kendini kontrol altına almadan önce elleri yere vurdu. "Ama yazılımı bir keresinde birkaç saniyeliğine hata verdi. Her şeyi kaydettim. Geri döndüm ve dinledim. Kadın."

Bu, Konsorsiyum'un arkasındaki kişi hakkında herkesin sahip olduğundan çok daha fazla bilgiydi. "Sizinle nasıl bağlantı kurdu?"

"Basılı mektup. Trinity'ye olan güvensizliğimi açıkça belirttiğim için beni katılmaya davet ediyordu."

"Mektubu sakladın mı?"

"Ben her şeyi saklarım." Gözleri onunkileri tuttu, aldığı darbeye iradesi etkileyiciydi. "Amsterdam'daki uydu ofisimin sol alt çekmecesinde."

Ena fincanını tekrar yere bıraktı. "Buna inanmamı mı bekliyorsun? Oğlunuzun adı Vahan, değil mi?"

Ürperten bir panik. "*Lütfen*. Çocuklarıma zarar vermeyin. Size tüm bildiklerimi anlattım."

"Nasıl iletişim kuruyorsunuz?"

"İnternet. Atılmış e-posta adresleri. Eğlence yıldızlarıyla ilgili feshedilmiş bir sohbet odası." Nefes nefese kaldı. "Eğer bir iletişim konferansına ihtiyacımız olursa, oraya bir mesaj bırakırız.

kanal ayarları. Her farklı." Ona sormadan web adresini verdi. Kadın bakmadı, belki bir şey vardır diye.

Bir üyenin nereden giriş yaptığını takip eden güvenlik önlemleri. "Belirli geniş bir alanda elektrik kesintisi talep ettim. Birisi doğru bağlantılar onu organize etti." Nefes alış veriş şimdi biraz daha iyiydi. "Silver'ın binasını hallettim."

"Güvenlik ekibinde bir haini nasıl buldunuz?"

Kibirle karışık ani bir gülümseme. "Güvenlik değil. Bakım. Düşük maaş, ancak doğru erişim ve becerilere sahip olduktan sonra

Ona bir ko buldum. Normalmiş gibi davranmakta iyi olan bir psişik bağımlısı. İnsanlar bakım personeli üzerinde asla nüfuz edici güvenlik kontrolleri yapmazlar."

Ena bilgiyi Ivan'a telepatiyle gönderdi. "Siz zeki bir adamsınız, Mr. Patel." Bunu içtenlikle söylemişti. "Bana HAPMA'dan bahset."

"Para istediler, ben de biraz verdim." Kontrol vücudunun o kısmına geri dönerken ellerini esnetti. "Yararlı olabileceklerini düşünmüştüm ama beklentilerimi aştılar."

"Kurucunun sen olmadığına inanmamı mı bekliyorsun?"

Korku yüzünü kansızlaştırdı. "*Lütfen*. Onlar sadece çocuk." Vücudunun kontrolünü yeniden kazanmaya çalışmayı bıraktı. "HAPMA'nın tabanı.

Tek temasım David Fournier adında bir adamla oldu. Hayatta kalma eğitimi almış." Yutkundu. "Trinity karşıtı olduğum konusunda açkıttım, Konsorsiyum'un dikkatini çektiğim gibi onun da dikkatini çektim. Tek fark, Konsorsiyum kaltağı taş gibi akklı başında biriyken ben David'den o kadar emin değilim."

"Yine de ona para verdin."

"Fanatikler her zaman odadaki en akklı başında insanlar değildir."

"Ne yazık ki bu çok doğru." Bayılıtcıyı aldı ve onu tekrar vurdu.

Bölüm 48

Bir zamanlar beş yıllık bir planım vardı. İyi de bir plandı. Sonra hayat değişti.

-Bilinmeyen sokak filozofu

GÜMÜŞ.

Gümüş, büyükannesinin telepatik sesi karşısında doğruldu.
Büyükanmem.

Valentin onun karşısında başının yan tarafına vurdu. Ona o öğleden sonra bir randevu için vakti olup olmadığını sormuştu ve Ena Akshay Patel'le ilgilenirken EmNet bekleme modunda olduğu için evet demişti. Ona StoneWater kıyafetlerini giymesini söylemişti - kot pantolon ve Nova'nın ona verdiği ve saklamasını söylediği dar yatay gümüş çizgili, soluk yeşil renkli, ince vee yakalı bir kazak seçmişti.

Valentin geldiğinde, köpük toprakla dolu bir çukurda oynayacakları bir eğlence merkezine gitmek için heyecanlanan bir kamyon dolusu yavruyla birlikteydi.

Şimdi de telepatik bir konuşma yaptığını onaylamak için başını salladı. Yanına oturmuş olan iki yavruyu tuttu ve "Kim çukura atılmak ister?" dedi.

"Ben! Ben!" Gümüş'ün yanındaki yavrular da dışarı fırladılar ve Valentin neşeli yükünü büyük havuza doğru taşıırken peşinden koştular. Çocuklara zarar vermeyecek kadar yumuşak ama eğildiklerinde içinde "kaybolabilecekleri" kadar derin renkli toplardan oluşuyordu. Valentin'in bu havuzu özel olarak rezerve etmesinin nedeni de buydu; böylece herhangi bir zamanda havuzda kaç çocuk olduğunu tam olarak biliyordu.

Saklanmak için eğilirken yakalanan herkes herkes oynarken bir şekilde izlemek üzere banklara sürüldü. Valentin'in tehdit edilen cezası görünüşe göre

Etkili bir tane. O izlerken, içeri atılan çocuklar hemen ayağa fırlıyor, gülüyor ve tekrar içeri atılmayı istiyorlardı.

Büyükanne mi? Ena bu ilk temastan sonra sessiz kaldığında tekrar söyledi.

Özür dilerim, Silver. İkincil bir telepatik meseleyle ilgilenmek zorundayım. Bu tamamlandığında tekrar iletişime geçeceğim.

Bağlantı .

Bu kesintiye şaşırmamıştı - Ena ailelerinin reisiydi ve bu nedenle hepsinin ilk uğradığı yerdı - Silver yine de ... sabırsızlanıyordu. Kaleb'in Akshay Patel'i Ena'ya teslim ettiğini doğrulamasının üzerinden saatler geçmişti. Onu aceleye getirdiğinden beri Büyükanne'nin bunu yapması imkânsızdı, Silver oturduğu banktan kalktı ve havuza doğru ilerledi.

Valentin'in eski beyaz tişörtünün içinde kollarının hareket edişini, pazılarının kabarışını ve köpük çukurundan yeni çıkmış yavruyu kucağına alırken yüzünün gülüşünü izlerken, midesinde Sessiz olmadığı zamanlardan hatırladığı bir tuhaflık hissetti.

Silver durdu, dinledi.

Çocuk sesleri ve oyunlarından başka bir şey duyulmuyordu. "At beni, Mishka! At beni!" Sözcükler keyifliydi.

Masumiyet döneminde kullanılan çocukluk lakabı.

Birçok insan yavruyu bir yetişkinle konuştuğu için *-alfasıyla* konuştuğu ve daha saygılı olması gerektiği için- azarlardı ama Valentin istenileni yapmadan önce Arkasha'yı hırlayarak ısırmış gibi yaptı. Saygı konusunda endişelenmesine gerek yoktu. Ona gençler ve daha büyük çocuklar tarafından nasıl davranıldığını görmüştü. Onu en az bu yavrular kadar çok seviyorlardı ama ona asla Mishka. Bunun çok gençlere, çok yaşlılara ve kız kardeşlerine ayrılmış bir ayrıcalık olduğu anlaşıyordu.

"Siva!" En küçük yavru Dima, çukurdan çıkarken onu gördü ve çıktıktan sonra ona doğru koştu. "Beni atacak mısın?"

Gümüş uzanarak sıcak, katı bedenini kollarının arasına aldı. "Zarar vermek istemiyorum," dedi Valentin'e.

"O iyi olacak." Yanında bir aşağı bir yukarı zıplayan Fitz'i yakaladı. "Onu topların içine sokacak kadar sert at ve

İçerideki diğer beş kişiyi izle. Biri içeri atılmak üzereyken hareket etmemeleri gerektiğini biliyorlar."

Bu beş kişinin pozisyonlarını zaten not etmiş olan Silver, Valentin'in yavrusunu fırlatışını izledi, Fitz'in iniş pozisyonunu not etti ve sonra kollarında tuttuğu küçük çocuğa baktı. "Hazır mısın?"

Hızlıca başını salladı,
gözleri parlıyordu. Fırlattı.

Sevinç çığlıkları atan Dima köpüğün içine battı, bir an sonra zıpladı, o kadar çok kıkırdadı tekrar aşağı düştü ve muhaliflerle birlikte dönen yavru arkadaşı onu yukarı çekmek zorunda kaldı. "Aşağıda trambolin mi var?" Silver, çocukların ağır kemikli ayılar yerine tavşanlar gibi zıpladıklarını fark ederek sordu.

"Tam değil, ama yeterince yakın." Çocuklar köpük topları birbirlerine atmaya başlarken Valentin onun yanına geldi. "Güvenlik sisteminin bir parçası; yirmi beş yıldır burada tek bir kaza bile olmadı."

Adamın iri bedeninin sıcaklığı onu daha da yaklaştırmaya, sıcaklığına gömülmeye teşvik etti. "Araştırmanı yapmışsın."

"Ben alfayım," diye basit bir cevap verdi.

Ve bu yavrular onun sorumluluğundaydı.

Cevap vermek üzereyken burnuna bir top çarptı. İrkilerek havuza doğru baktı ve birkaç masum yüz gördü. Arkasha bir saniye sonra kıkırdamaya başladı, ses hızla yedi yavruya da yayıldı. "Gelin oynayın!" dedi hassas küçük Sveta. "Siva, Mişka, gelin oynayın!"

Silver bunun olacağını hiç tahmin etmemişti. Bir an, büyük ayıya karşı duyduğu dürtüden rahatsız olmuş bir şekilde kendi ayakları üzerinde duruyordu

Bir zamanlar ten ayrıcalıklarını paylaştığı alfa; bir dakika sonra onun kollarına atılmış ve havaya fırlatılmıştı. Onu o kadar nazikçe fırlatmıştı ki, zıplamadan önce darbeyi zar zor hissetti. Çocuklardan çok daha uzun olduğu için otururken bile başı topların üzerindeydi. Saçları büküm büküm olmuştu.

Etrafındaki çocuklar başladı. Valentin,
Bu sırada havuzun dışında durmuş gülüyordu. Saçlarını gözlerinden üfledi, elini bir topun etrafına kapattı. Ne zaman

Çocuklar ona ulaştığında, "Mishka'yı alalım" diye fısıldadı. İhtiyaç duydukları tüm cesaretlendirme buydu.

Valentin'e köpük topları yağdırdılar.

Kollarını açıp öfkeli bir ayının yüz ifadesini takınarak havuza atladı ve yavruları kovalamaya başladı. Çığlık atıp ondan kaçtılar. Bu arada Gümüş onu top yağmuruna tutmaya devam etti. Valentin aniden yön değiştirdi ve ona doğru dalışa geçti. Kız yolundan çekildi ama Valentin çok hızlıydı ve kız kendini Valentin'in altında sıkışmış buldu, Valentin'in vücudu köpüğü yüzünden uzak tutuyordu ve kolları onu her iki yanında kafesliyordu.

"Yakaladım seni," dedi, gözlerindeki ayı, şakacı bir varlıktı.

Gümüş konuşamıyordu, midesi aniden o kadar gerilmişti ki nefes almakta zorlanıyordu. Valentin'in yüzündeki kahkaha yavaş yavaş daha derin, daha şefkatli bir şeye doğru kayarak kayboldu. "*Lyubov moya, solnyshko moya.*" Her taraftan gelen toplanla saldırıya uğramadan önce, sert bir fısıltı, gizlenmemiş, ilkel duygularla renklendi.

Çocukları sevindiren aslan gibi bir kükremeye geri çekilerek onları tekrar kovalamaya başladı. Kalbi davul gibi çarpan Gümüş olduğu yerde öylece oturuyordu. Kulakları çocukların kahkahalarını, Valentin'in alaycı kovalamaca hırıltılarını, oyun merkezinin diğer alanlarından gelen tuhaf sesleri yakaladı ama olağandışı bir şey yoktu. Ses telepatisi kontrol altındaydı.

Ancak geri kalanı...

"Siva?" Küçük bir beden kucağına atladı. "Yorulдум." Arkasha derin bir iç çekerek onun üzerine yığıldı.

Kollarını onun vücuduna doladı ve "Sanırım bir bardak suya ihtiyacın var" dedi. Küçük gangster güvenle elini tutarken ayağa kalktı, havuzun kenarına yürüdü ve dışarı çıktılar. Arkasha masalarına koyduğu bir bardak suyu kana kana içti, gözleri devam etmekte olan oyundaydı.

Saniyeler sonra havuza geri döndü.

Silver da gitmeliydi. Katılacağına söz vermişti. Ama bu onun istikrar duygusu için çok tehlikeliydi, zihni karışık, olduğuna inandığı kişi ile dönüşmekte olduğu kişi arasında sıkışıp kalmıştı. Valentin'i izlememek, onun yavrularla oynarken çıkardığı derin sesi duymamak imkânsız olsa da

Çocuklara ihtiyaç duydukları her türlü rızkı vermeye hazır olma bahanesini kullanan masa.

O öğleden sonra bir kalp atışında geçti ve sonsuza kadar uzadı.

Lyubov moya, solnyshko moyo.

Aşkım, kalbimin güneşi.

Valentin ona bir daha dokunmadı, ama onu tesise bıraktığında, çocuklar Yakov ve Valentin tarafından alınmıştı.

Anastasia, "Kim olduğumuzu hatırla, Starlight. Bizi seç." Sesi alışılmadık derecede ciddiye, bakışları kehribar rengindeydi.

Gümüş cevap veremedi, kanı kulaklarında uğulduyordu. Ena'dan telepatik bir temas almak için kesinlikle doğru ruh halinde değildi. *Alfa Nikolaev'in* aracından *ayrılıyorum*, dedi Ena.

Büyükanne konuşmak için müsait olup olmadığını sordu.

Valentin'in bunu duyması gerek. Şu anki evinizde buluşmak için uygun olup olmadığını sorun. Kaleb beni getirecek.

Gümüş'ün parmakları avucunun içinde kıvrıldı, vücudu Valentin'in aracından yarı dışarıdaydı. "Büyükanne bir toplantı için müsait olup olmadığını soruyor."

Yüz ifadesi değişti, ölümcül bir hal aldı. "Akshay Patel?" Cevap beklemeden, "Özgürüm. Nerede?"

"Benim dairem."

Bu kez onun kendisine ulaşmasını beklemedi, araçtan atladı ve o daha kendi kapısını açmadan dairesine doğru yürümeye başladı. Elbette ona yetişmesi uzun sürmedi.

Onun yanında büyük ve sıcak bir varlıktı, enerjisi o kadar ki neredeyse ona dokunabilirdi.

"Valya!" Ses çimlerin üzerinden ve iki kat yukarıdan geliyordu, pencereden sarkan kadın Silver'ın sitenin etrafında gördüğü ama hiç tanışmadığı güzel bir sarıydı.

Sarışın Valentin'e bir öpücük verdi.

"Dikkatli ol İrina," diye karşılık verdi Valentin. "Eşim kıskanç bir tiptir."

Hiç utanmadığı her halinden belli olan kadın Silver'a bir öpücük de kondurdu. "Benim alfama layık her kadın öyle olurdu!"

"O klan mı?" Silver, kadın dairenin içine geri çekildikten sonra sordu.

"Yarı insan, tamamen ayı." Göz kırptı. "Fariad, bir erkeğin bir kadına aşık olduğunu gördüğüm en büyük aşka sahip."

"Öyle mi? Sabahın köründe kapısını mı çalıyor?"

Kaşlarını çattı. "Sana aşık değildim. Sana kur yapıyordum. Arada fark var."

"Doğru," dedi Silver, yürürken omzu Valentin'in kolunu okşuyordu. Valentin onu ısırır gibi yaptı. "Grr."

"Dehşet içinde titriyorum."

"İnsanları korkudan titrettiğimi bilmeni isterim," dedi Valentin, yüzündeki somurtkan ifadeyle.

Gümüş başını salladı, titreyen nabzını sakinleştirmeye çalıştı.

Dikkatini dağıtacak bir şey ararken, aşağıdaki güneşlenme alanını işaret etti. "Bakın." Birkaç ayı -bu formda- yemyeşil çimenlerin üzerinde tembel tembel yatıyordu. Kurtlar görünmez bir sınır çizgisinin diğer tarafında yatıyordu.

Arada bir birbirlerine pis pis bakıyor, sonra da güneşe tapmaya devam ediyorlardı. İlk kar yağışının her an yağabileceği tahmin ediliyordu. Bu ne ayları ne de kurtları dışarıda olmaktan alıkoymayacaktı, ama onlar hala varken çimenlerden en iyi şekilde yararlanıyorlardı.

O anda birkaç ayının başı havaya kalktı ve burunları hiç şaşmadan Valentin'e doğru döndü. Yükselmeye başladılar; Valentin onların yanına gelmek, ona dokunmak, tüm ayların ihtiyaç duyduğu o dokunsal alfa-klan üyesi temasını kurmak istedi. Ama Valentin onlara el salladı. "Eşimle ilgilendikten sonra geri döneceğim."

Onun kasıtlı olarak kışkırtıcı tepkisi birkaç ayının "gülmesine" neden oldu, sonra tekrar sakinleştiler. Kurtlar da çok ilgili görünüyordu. Görünüşe göre can düşmanı olmak, diğer taraf hakkındaki dedikoduların ilginizi çekmeyeceği anlamına gelmiyordu.

Kız onun sözlerine karşılık olarak bir şey söylemeyince, Valentin ona belirgin bir şekilde ihtiyatlı bir bakış attı. "Ne planlıyorsun?"

"Kurbanı olduğunuzda anlayacaksınız."

Valentin'in gülümsemesi ameliyatından beri hiç görmediği kadar gerçektir, ayısı gözlerinin içindeydi, yüzeye o kadar yakındı ki neredeyse kürküne dokunabilirdi. "Sen korkutucu bir kadınsın, Starlichka." Bir elini kaldırarak yüzündeki saç tutamlarını fırçaladı.

Silver, av peşindeki bir avcı gibi ayı gibi gözlerini kisan bir sarsıntıyla teması kesti. Spor ayakkabıları botlarına değene kadar aralarındaki mesafeyi kapattı. "Korktun mu?" Bir meydan okuma.

Vücudu bir fırın gibiydi ama Silver adım atmadı. Bu ayıyla ilk karşılaşması değildi. "Ben korkmam. Ben Sessizim."

"Beynindeki ipliklerin köprüler inşa etmesini istemediğine emin misin?"

Silver hâlâ atmadığı kartı, üzerinde uyuduğu çarşafı nasıl yıkamadığını, ona fiziksel temasta bulunmasına nasıl izin verdiğini ... ve bu daireye taşındığından beri nasıl yemek sipariş etmediğini düşündü. "Neden mükemmel verimliliği duyguların dağınık kaosuyla değiştireyim ki?"

"Yaban maymunu derisi ayrıcalıkları."

Silver kulağına söylenen sert sözler karşısında tökezledi.

Valentin onu yakaladı. "Söylediğim bir şey yüzünden mi?" Bu kez gözleri gülüyordu, vücudu onu içine sokulmaya davet eden kaslı bir duvardı.

Ve midesi yine o tuhaf şeyi yaptı. "Zemin bozuk olmalı," diye karşılık verdi, çünkü bu sözlü savaşı onun kazanmasına izin vermek kötü bir emsal oluşturacaktı.

Fiziksel yakınlığı gündeme getirerek tüm tartışmalarını kazanabileceğini düşünen bir ayıydı. Teması kesip tekrar dairesine doğru yürümeye başladı. "Vahşi maymun derisi ayrıcalıklarından bahsetmişken-"

"Çıplak vahşi maymun derisi ayrıcalıkları."

"Dediğim gibi, çıplak yaban maymunu derisi ayrıcalıklarından bahsetmişken," diye tekrarladı hiç , "değişen primatlar var mı?"

"Hayır. Hayvan ağacının o kısmından hiçbir şey yok." Ona ters ters baktı. "Seni baştan çıkarmam için dikkatimi dağıtmaya çalışıyorsun."

"*Vahşi Kadın* dergisine göre" - ki artık sadece şekil değiştirenleri daha iyi anlamak için bir aboneliği vardı

- "Ayı erkeklerinin hassas egoları vardır. Seni kovduğumda seninkinin ezilmesini istemem."

Arkasındaki hoşnutsuzluğun derin gürültüsü, kendisini derinden güvende hissettiren büyük, tehlikeli bir varlık, onları dairesine doğru temizledi. Kapı geriye doğru kayarak doğal ışıkla dolu bir odayı ortaya çıkardı. Pencereilerin ötesinde yeşillikler çağlıyordu, o ise oryantasyonundan çatının canlı bir halı olduğunu biliyordu.

"Gördüğüm kadarıyla dekor konusunda çıldırmışsın, Starlight." Sevgi dolu sözler, onun gözlerinden daireye bakmasını sağladı; aydınlık ve ferah, yulaf rengi kumaşla kaplı modern mobilyalarla donatılmıştı.

Ancak bu şekilde gelmişti. Silver ona hiçbir şey eklememiş, sadece kıyafetlerini yatak odasındaki dolaba koymuştu. Bu yüzden koltuğunda oturan dev pembe oyuncak ayıya şüpheyile baktı. "Bunu nasıl başardın?" diye sordu. "Biz ayrıldığımızda orada değildi."

"Bana bakma." Yüz ifadesi küstahlaşmıştı. "Ben olsam sana *kahverengi* bir oyuncak ayı alırdım." Kollarını kavuşturarak dudağını büktü. "Pembe ayı diye bir şey yoktur."

Yanına giden Silver tüylü şeye baktı. "Kimin gibi kokuyor bu?"

Valentin acı çekmiş görünüyordu ama bir nefes aldı. "Yasha ve Stasya."

Ayının boynunda asılı duran küçük çantayı fark eden Gümüş onu çekip çıkardı. İçinde küçük bir kare şeklinde katlanmış, el yazısıyla yazılmış bir not vardı.

Hepimiz ayınızı özlemiş olabileceğinizi düşündük, bu yüzden size bir yedek getirdik. (Dürüst olmak gerekirse, yatakta sarılmak için muhtemelen aynı iyidir. Ayrıca ayakları tekne değil ve horlamıyor).

Onun omzunun üzerinden kitap okumaya gelen Valentin büyük bir gürültü kopardı ve ayıyı yerden kaldırarak onu lime lime edecekmiş gibi davrandı. Kadın elini onun koluna dokundurdu. Ve adam durdu.

"Bu bir hediye. Onu mahvetme."

"Pembe." Göğsü guruldadı. "Ve benim kadar iyi *değil*."

Ayıyı adamın çekip almaya çalıştı. Ama o . "*Valentin.*"
Tekrar çekişirdi.

İnatçı ayı bırakmayı reddetti. "Bunu hemen bırak, yoksa pembe bir
oyuncak ayı tutarken Kaleb ve Büyükanne'yle yüzleşmek zorunda
kalırsın." "Ee?" dedi ama sonunda rehinesini serbest bıraktı.
"Boyayacağım

Sen bakmıyorken o kahverengi ayı."

Onu çatarak oturma odasında bırakan Silver, peluş oyuncağı yatak
odasına götürmeyi başardı ve büyükannesi ile Kaleb ışınlanmadan
hemen önce geri döndü. Valentin'in yüzünde hâlâ ters bir ifade vardı
ama başını saygıyla Ena'ya doğru eğdi. "Büyükanne."

Kaleb'e başıyla selam verdi. "Krychek."

"Nikolaev," diye karşılık verdi Kaleb, ellerini siyah takım elbise
pantolonunun ceplerine sokarken, gömleği sade bir beyazdı.

"Büyükanne, lütfen otur," dedi Silver, ancak Ena oturduktan sonra
kendi geçti.

Valentin onun yanındaki kanepeye çökerken, Kaleb de karşılıklarına
oturdu. Ena onların sağına oturdu. Hep birlikte ona baktılar ve ne
söyleyeceğini duymayı beklediler.

"Akshay Patel ile görüşmemi tamamladım," söze başladı.

"Sanırım 'sorgulama' kelimesini kullanmak istediniz."

Ena Valentin'e konuşur gibi bir bakış attı. "Bir toplantı çok daha
medeni olur."

Valentin öylesine mükemmel bir nezaketle, "Özür dilerim," dedi ki,
Silver konuşanın kendisi olup olmadığını kontrol etmek zorunda kaldı.

Onlar dinlerken Ena onlara CEO'nun neyi itiraf ettiğini ve neye
ihanet ettiğini anlattı. Ena brifingin sonuna doğru, "Konsorsiyumun
bu olayda bir rolü var," dedi, "ama sadece Akshay Patel'e zaten
yapmak istediği eylemleri gerçekleştirmesi için araçlar vermesi
anlamında. Bowen Knight olayı tamamen
Akshay ve kayınbiraderi, insani meselelere yabancıları etmek
istemiyordu."

Valentin'in pençeleri uzun zaman önce çıkmıştı. Konuştuğunda sesi
çakıl gibiydi. "Bana onun öldüğünü söyle."

"Hayır. Hayatta olması bizim için daha faydalı."

Bölüm 49

GÜMÜŞ Ena'ya **baktı**. "Büyükanne, merhametinle tanınmıyorsun."

Kaleb her zamanki duygusuz ve sakinliğiyle insanları dehşete düşüren üslubuyla, "Biraz hafif bir ifade," dedi. "Pek çok kişi için Ena Mercant ismi 'soğukkanlı' ve 'acımasız köpekbalığı' kelimeleriyle eş anlamlıdır."

Ena hiç duraksamadan, "Sanırım senin resmin de o sözlük maddesi için yeterli olacaktır," dedi.

Kaleb'in gülümsemesi zayıf ama gerçektir.

"Büyükanne," dedi Valentin, vücudunda güçlkle kontrol altına alabildiği çalkantılı bir enerji fırtınası vardı, "sana saygı duyuyorum ama o piç eşimi öldürmeye çalıştı. Ölmesi gerekiyor."

"Bize Konsorsiyum'u verebilir."

Sözleri odayı güçlü bir sessizlikle doldurdu ... sadece dışarıdan gelen oyun sesiyle bozuldu. Daire tamamen ses yalıtımlıydı, ancak bu ses yalıtımı varsayılan değildi, çoğu şekil değiştiren başkalarına yakın yaşamayı tercih ettiği için açılması gerekiyordu.

Silver onu hiç .

"Brifingi aldım." Valentin pençelerini geri çektikten sonra ellerini yumruk yaptı. "Bu piçler birbirlerine yüzlerini göstermezler."

"Akshay Patel son derece paranoyak ve güvensiz. Konsorsiyumun yaratılmasının ardındaki kişinin kimliğini keşfetmek için elinden gelen her şeyi yaptı. Daha şimdiden bana merkezde oturan kişinin -ağın kontrolünü elinde tutan örümceğin- bir kadın olduğunu söyledi."

"İlginç." Kaleb arkasına yaslandı. "Ona inanıyor musun?"

"Bir erkek çocuklarını korumak için pek çok şey yapar." Sözleri kutup gibiydi. "Hataları ne olursa olsun, Akshay oğlunu seviyor ve kızım."

Kaleb kıpırdamadı. "Çocuklarıyla birlikte olduğunda ve onları saklanmaya ikna edebildiğinde onu nasıl kontrol edeceksin?"

"Ailemizin en büyük gücü istihbarat ağıımızdır." Ena'nın sözleri yönelikti. "Akshay nereye giderse gitsin asla yeterince uzağa gidemeyeceğinin farkında ve bizimle işbirliği yaptığı sürece çocuklarının güvende olacağına dair söz verdim."

Silver Valentin'in vücudunun yanında titrediğini hissedebiliyordu, omuzları düğümlenmiş ve kalçaları kot pantolonunun kotuna karşı sertleşmişti. "Patel katil bir piç kurusu," dedi o kadar derin bir sesle ki, kadının içinde yankılandı. "Ama işlediği suçların bedelini bir adamın çocuklarına ödetmek doğru değil."

"Eğer istediğimizi yaparsa, bu asla bir sorun olmayacak." Ena'nın gözleri Valentin'inkilerle buluştuğunda buz gibiydi. "Onların hayatı karşılığında özgürlüğünü isteyerek pazarlık konusu yaptı. Bedelini ödeyecek olan o." Bir duraklama. "Onun canını alacaktın ve çocuklar babalarını kaybedeceklerdi.

Ahlaki pusulalarımız o kadar da farklı değil, Valentin Nikolaev."

Ellerini yumruk yapan Valentin sonunda başını salladı. "Haklısın. Ama çocuklarını tehdit ederek onun itaatini kazanamazdım." Ena'nın bakışlarını kendi vahşi kehribarıyla tuttu. "Bu çizgi asla aşılmamalı."

Silver, büyükannesinin hiçbir zaman geri adım attığını görmemişti. hiç kimseye. Bugün de öyle olmadı ama Ena Valentin'e, kendisine saygı duymayanlara yaptığı gibi dik dik bakmadı. "Farklı çizgilerimiz var, Valentin, ama ikimiz de kendimizden olanları koruyoruz."

Valentin yavaşça başını salladı. "Onu canlı bırakmayı sevmiyorum - zehir kullanan bir adam, dürüst biri değil."

"O kırıldı," dedi Ena kesin bir ifadeyle. "Bundan eminim. O benim kuklam."

Kaleb parmağını dizine vurdu, konuşurken sesi kusursuz bir gece yarısıydı. Eğer Silver onu Sahara'yla görmeseydi ve diğer kadını Sahara'nın hayatı nasıl tutkuyla kucakladığını anlayacak kadar iyi tanımasaydı, o da

tamamen kalpsiz. "Gerçekten işimize yarayabilir mi?" Kaleb'in kardinal gözleri okunamıyordu. "Konsorsiyum planlarına ihanet etmeye başlarsa, bir köstebekleri olduğunu anlarlar."

Ena, "Onu nasıl kullanacağımız dikkatle düşünmemizi gerektirecek ama benimle ilk teması kurduktan sonra uzaklaştıklarından beri Konsorsiyum'a en çok yaklaştığımız an bu oldu," dedi. "Silver, onların iletişim yöntemlerini takip etmeyi sen üstleneceksin."

"Bizimkilere haber gönderdim bile." Ailesinden üç kişi gizli çevrimiçi operasyonlar konusunda eğitim almıştı. "Şu anda üzerinde çalışıyorlar, ancak kurulum zekice ve Konsorsiyum uyarıda bulunmadan farklı bir sohbet odasına geçebilir - grubun arkasındaki kişi bu amaca ulaşmak için bir kez daha fiziksel mektupları kullanırsa, başladığımız yere geri döneceğiz."

"Anlaşıldı."

"Ok'tan yardım istemeliyiz," dedi Kaleb. "Konsorsiyumu ortaya ortak bir hedeftir."

Silver büyükannesine sormadan, "Onlarla temasa geçeceğim," dedi; Ena uzun zaman önce Silver'a ağ üzerinde tam yetki vermişti. operasyonlar. Ama aklındaki konu bu değildi. "Büyükanne, bir söz vermelisin." Konuşurken bile elini Valentin'in sırtında, kaslarının sert düğümleri üzerinde gezdirdi.

Büyükannesinin bakışları Gümüş'ün elinin yerini belirledi. "Sor."

"Ne olursa olsun, Akshay Patel'in çocuklarına zarar verilmeyecek." Ses tonunu Ena'nınki kadar amansız hale . "O aynı şeye inanmaya devam edebilir ama sen tehdidini yerine getirmeyeceksin."

"Ena Mercant dişsiz tehditler savurmasıyla tanınmaz."

Silver, "Son vermeye çalıştığı benim hayatımdı," dedi. "Kararı ben veririm."

Valentin'in başı ona doğru döndü, kasları Valentin'in dokunuşuyla .

Ena uzun bir süre ona baktı. Gümüş irkilmedi. Sonunda büyükannesi başını eğdi. "olsun. Adamın çocuklarına zarar vermeyeceğim. Ama çizgiyi aşarsa, hayatını kaybedecek. Öyle mi? *Bu* karara katılmayan var mı?"

Silver sessizliğini korudu. Valentin sessiz kalmadı. "Silver Mercant," dedi. "Ena Mercant'ın torunu." Silver'a sırtıttı. "Annenle tanışmak ister miyim, Starlight?"

Ena soğukkanlılıkla, "O genler bir nesil atladı," dedi. "Okların sohbet odasını bilmesine bir itirazım yok, ancak bu verilere *nasıl* ulaştığımızla ilgili bilgilerin çok küçük bir çevrede tutulması gerekiyor. Akshay Patel'in bizim olduğunu bilen kişi sayısı ne kadar az olursa, birilerinin bunu ağzından kaçırma ihtimali de o kadar düşük olur."

Silver, "Bunu kendi teknik ekibimizle paylaşmadım," dedi. "İletişim kanallarını takip etmek için bilmelerine gerek yok."

"Lucas Hunter ve Aden Kai'nin bilmesi gerekiyor," dedi Valentin. "Onlar olmasaydı hiçbirimiz Konsorsiyum'dan haberdar olamazdık."

Tartışma kısa sürede sonuçlandı ve son derece seçici olan kısa liste karşılıklı mutabakatla belirlendi. Toplantının sonunda Ena şöyle dedi: "Benimle yürü Silver. Bana bu kompleksi göster."

Silver gerektiğinde büyükannesine karşı çıkmakta zorlanmıyordu ama bazı emirlere uyulması gerektiğini de biliyordu. "Elbette, Büyükanne. İstersen bu gece burada kalabilirsin," diye ekledi.

"Bunu yapabilirim." Hepsi ayağa kalkarken Ena Kaleb'e baktı. "Yardımanız için teşekkür ederim."

Kaleb başıyla onayladı, sonra Valentin ve Silver'a baktı. "Sahara," dedi, "ikinizi de önümüzdeki Cuma akşam yemeğine davet etti."

Valentin gözlerinde ayı gibi bir parıltıyla, "Tırnak yemeyi tercih eder gibi görünüyorsun," dedi.

"Dönüşenlerin deyimiyle eşim, sosyalleşmeyi öğrenmem konusunda ısrarcı."

"Senin için nasıl gidiyor?"

Kaleb ellerini takım elbise pantolonunun ceplerine soktu. "Sahara'yı mutlu ediyor."

Bu basit yanıt Valentin'in elini uzatmasına neden oldu. "Daha fazla açıklamaya gerek yok."

Sahara dışında kimseyle fiziksel temasta bulunmayan Kaleb onu salladı. Bir sonraki saniye gitmişti, kardinal bir telekinetik

öyle bir güce sahipti ki ışınlaması bir kalp atışından daha kısa sürüyordu. Ama Kaleb'in gücüne rağmen, Silver'ın bedeninin ilkel bir farkındalıkla uğuldamasına neden olan Valentin'in vahşi karizmasıydı.

Saçının bir tutamını çekiştirdi. "Ben gidip Burada yaşayan klan arkadaşlarımız." Gözleri yine oniks rengindeydi ama kenarları kehribarla çevriliydi.

Ve ona sanki onu canlı canlı yemek istiyormuş gibi baktı. Gözlerinde gördüğü acı gitmiş, karşılığında hissetmesini talep edecek kadar büyük bir duygu tarafından silinmişti. Ayının tüyleri *kızın* derisine sürtündü.

Kalbi göğüs kafesine çarptı, bir zamanlar düz olan anılar aniden renk, doku ve derinlik kazandı. Boğazını ıslattı. "Sonra konuşuruz."

"Beni sonra öp," diye sadece onun duyabileceği bir fısıltıyla meydan okudu. "Mesafeni koruyabileceğini kanıtla. Sessiz olduğunu kanıtla."

Eğlenceli bir meydan okuma değildi. Ölümcül derecede ciddiye.

- - -

ENA, dışarı çıkıp hafif kavisli yürüyüş yollarından birinde yürüyene kadar hiçbir şey söylemedi. "Benden bir ricada bulunmuştun. Valentin'in hatırı için."

"O benim eşim." Sahiplenme duygusu içgüdüselde ... ve iliklerine kadar işlemişti. "Ondan çocuk sahibi olmaya karar verdim."

Büyükannesi cevap vermekte gecikmedi. "Akıllıca bir seçim. EmNet'in başı olarak konumunu güçlendirecek. Ne yazık ki Valentin'de insan kanı yok, yoksa üçlüye sahip olurdun."

"Büyükanne, *sende* insan kanı var. Benim gibi."

Ena durdu ve gözlerini kırpmadan Gümüş'e baktı. "Elbette biliyorum," dedi neredeyse otuz saniye sonra. "Ve bu gerçeği görmezden gelmenin hiçbir nedeni artık." Tekrar yürümeye başladı, baldırına kadar uzanan paltosu, tuniğinin ve geniş paçalı pantolonunun bakır rengine uygun bir deve tonundaydı.

"Büyük büyükbabanızın, Sessizlik geldikten sonra bile karısıyla kalmayı seçen bir insan mühendis olduğu sızmasına izin vereceğim."

ve duygularına boyun eğdirmek için elinden gelen her şeyi yaptı. Gerçek aşkın Mercant çizgisinde ilerlediği fikri duygusal ırklar nezdinde güvenilirliğinizi daha da artıracak, siciliniz ise Sessizlere güven verecektir."

"Gençken biraz araştırma yapmıştım." Silver Valentin'in klan arkadaşlarıyla itişip kakıştığı yere bakmamak için kendini zor tuttu.

"Ailenin gerçekten de gerçek aşkı yaşadığına inanıyorum.

On beş yaşından beri birlikteydiler ve Sessizlik yürürlüğe girdiğinde Ena yirmi beş yaşındaydı, Sessizlik'in gerçekten *kabul* edemeyeceği kadar yaşlıydı." Ena, o dönem için, hayatının sonlarına doğru doğmuş bir bebektir.

Büyükannesi, "Annem ve babam Protokolü ihlal ettikleri için hiçbir zaman disipline verilmedi," dedi. "Ben kesinlikle böyle bir şeye şahit olmadım."

"Evet, ama evinizin altındaki fiziksel arşivleri karıştırdığımda" - Silver'ın gençken çok zaman geçirdiği bir yerdi, Ena ailede ona bilmesi gereken telepatik becerileri öğretebilecek tek kişiydi - "hayatı boyunca onlarla bağlarını sürdüren bir insan akrabası tarafından tutulan eski bir günlük buldum."

"Bu teyzem Rose olmalı, babamın en küçük kız kardeşi. Mirasını bana bıraktı."

Silver asıl konusuna devam etmeden önce, "Günlüğün arşivlere nasıl girdiğini hep merak etmişimdir," dedi. "Rose, ikisinin de şiddetli psişik çocuklarına yardımcı olacağı umuduyla Sessizlik kurallarına uymalarına rağmen, hayatları boyunca aynı yatak odasını paylaştıklarını yazmış."

Ena düşünceli bir şekilde başını salladı. "Benim için bu sadece aile içinde olan bir şeydi. Bunu Sessizliğin sorgulamayı hiç düşünmedim. İkiz tek kişilik yataklarda uyuduklarından eminim, bir mesafe vardı."

"Evet," dedi Silver, "ama Rose'a göre öldüklerinde" -Ena'nın anne ve babası aynı anda ölmüştü ama sadece babası uzun bir hastalık geçirmişti- "el ele tutuşmuş olarak bulunmuşlar, sanki son anlarında birbirlerine uzanmışlar gibi."

Bir genç olarak, Silver rapora ilgi duymuştu, ancak sevginin armağanını ve kızının fedakarlığını tam olarak anlamamıştı.

Atalarının hayatlarını. Bugün yaptığı şey ona kendi duygusal durumu ve yapmak zorunda olduğu seçimler hakkında çok şey anlatıyordu.

Büyükannesinin sesi düşüncelerini böldü. "Bunu bana hiç söylemediler. Resmi kayıtlardan silinmiş olmalı." Ena tekrar konuşmadan bir kalp atışı önce. "Henüz yapmadıysan günlüğün ilgili kısımlarını dijital ortama aktarmalısın. Büyük büyükanne ve büyükbabanızın aşk hikâyesi medyaya mükemmel bir malzeme olacaktır."

"Sana günlüğün tamamını getireceğim." Silver, Ena'nın isteğinde ya da bu isteğin kulağa paralı askerlik gibi gelmesinde bir yanlışlık görmedi; büyükannesi onlarca yıldır ailesini koruyordu. Tüm düşüncesi bu amaca nasıl ulaşacağı üzerineydi. "Büyükanne mi?"

"Evet?"

"Artık Sessizlik çöktüğüne göre, hiç duyguları deneyimleme eğiliminde oldunuz mu?"

"Baştan çıkarma bir duygudur," dedi Ena, sesini okumak her zamanki gibi zordu. "Bununla birlikte, bilginin güç olduğu gibi basit bir nedenden dolayı onu deneyimlemeyi seçerdim. Cehalet ise tam tersidir. Elbette sorun şu ki, duygu ve Sessizlik açılıp kapatılabilen şeyler değil. Sessiz olmak uzun ve zorlu bir süreçtir. Duygular doğal olarak kaotiktir."

Bu sözler Silver'a o gün oyun alanının etrafına atılan köpük topları ve yavruların Valentin'e nasıl neşeyle saldırdıklarını düşündürdü. Yorgun yavruların Anastasia ve Yakov'la birlikte dönüş yolunda tüylü horlama topları halinde kıvrılıp kıvrılmadıklarını ya da ikinci bir rüzgar bulup bulmadıklarını ve yolculuğun gürültü ve göbek kahkahalarıyla dolu olup olmadığını merak etti.

"Valentin'den bir ricam var," dedi Ena hiç ikaz etmeden. "Onunla konuşmamıza izin ver."

Dengesi için ne kadar sorunlu olsa da Valentin'i tekrar görmeye tehlikeli bir şekilde hazır olan Silver, büyükannesine merkezdeki yeşil alana kadar eşlik etti. Kurtların hepsi gitmişti - belki çok fazla ayı olduğu için, belki de şehirde yaşayan ayılar alfalarıyla özgür kalabilsinler diye. Silver iki tarafın hiçbir zaman dostça davranmasa da saygılı olduğunu fark etmişti. Böyle bir kompleks ancak bu şekilde çalışabilirdi.

"Görünüşe göre bir sorunumuz var." Büyükannesi patikanın kenarında, çimenlerin hemen önünde durdu.

Gümüş ne olduğunu soracak oldu ama sonra fark etti. "Oh, Valentin şu sol kulağında yara izi olan iri yarı olan." Ortada oturduğu yeri, etrafındaki klan arkadaşlarını gösterdi - fiziksel tanımlama Ena'nın yararınaydı; Silver Valentin'i *tanıyordu* şekli ne olursa olsun. "Buradaki aylar onu Denhome'dakiler kadar sık görmüyor."

"Onun sadece bir dakikasını alacağım." Büyükannesi çimlerin üzerine çıktı ve yoluna çıkan diğer büyük ayları görmezden gelerek doğruca Valentin'e doğru yürüdü. Onlar da, aksi takdirde etraflarından dolaşmak zorunda kalacağı zaman, yolundan çekildiler.

Valentin'in birden fazla kez söylediği gibi, Silver'ın büyükannesi bir alfaydı; sadece varlığıyla bile saygı talep ediyordu. Silver da bir alfa kişiliğine sahipti ama büyükannesinin Valentin'e sormak istediklerini duyabilmek için çimlerin üzerine çıkıp Valentin'e doğru ilerlediğinde, aylar onun yolundan çekilmedi.

Onun yerine ona geldiler.

Orta boy bir ayı ona yaslandı, dengesini sağlamak için ayaklarını birbirinden ayırmasaydı onu istemeden de olsa itebilirdi ... ve zaten diğer tarafında başka bir ayı olmasaydı, onun sıcaklığı ona ağır geliyordu. Elleri kalktı, kürklerine . Ona doğru biraz daha eğildiler.

Okşadı.

Valentin'in eşi olarak, alfa çiftleriyle temasa geçmeye ihtiyaç duyan klan üyelerinin refahını sağlamak onun sorumluluğuydu.

Bakışlarını kaldırdığında, klandaki en büyük ayının kendisine baktığını gördü. O gözlerde yanan gurur duygusu sert bir öpücük gibiydi.

Bağlantı koptu çünkü Ena ona ulaşmıştı. Büyükannesine döndü, söyleyeceklerini dinledi ve sonra başıyla onayladı. Ena başını eğerek karşılık verdi ve geri yürümeye başladı. Gümüş'e ulaştığında şöyle dedi: "Ona eşlik edeceğim.

Valentin'den Denhome'a. Torunlarımın zamanlarının çoğunu nerede geçireceklerini görmek istiyorum."

"Çok mu? Valentin'in yavrularına gözünün önünden ayrılmaları konusunda güveneceğini sanmıyorum."

"Onlar benim yanımdayken olacak."

Silver'ın buna bir itirazı yoktu -büyükannesinin ahlak anlayışı Valentin'in ya da Silver'ınki gibi olmayabilirdi ama ailenin nasıl koruyacağını biliyordu. "Ben de seninle geleceğim," dedi, hiç düşünmeden.

teklif etmek üzere olduğu şey hakkında. "Yardımcım her şeyi kontrol altında tutuyor ve benim de klan arkadaşlarımla yeniden bir araya gelmem gerekiyor."

Büyükannesi Silver'ın seçimi hakkında hiçbir yorum yapmadı.

"Eşin gitmeye hazır olana kadar ben yürüyeceğim."

Gümüş'e baskı yapan ayılar, sanki onun büyükannesiyle birlikte yürümesi gerektiğinin farkındaymış gibi geri çekildiler. O ve Ena yürürken pek konuşmadılar ama yine de anlaşmaya vardılar. Valentin onları Denhome'a götürdüğünde, yolculuk sessizdi, Silver'ın Valentin'e söylemek zorunda olduğu sözler nabız gibi atan bir ağırlıktaydı.

Buna bir son vermenin zamanı gelmişti.

Bölüm 50

Yol ayrımında yaptığımız seçim varoluşumuzu belirleyebilir.

-Lord Deryn Mercant (1506 civarı)

Ena, Valentin'in büyük aracının arka koltuğundan, "**Bana** ailenden **bahset**, Valentin," dedi. "Aileni araştırmak şaşırtıcı derecede zor. Değişken klanlar. Kayıtlarınızı herhangi bir büyük ağdan uzak tutun."

Silver, Valentin'in omuzlarının çöktüğünü gördü ve ona doğru yöneldi. Ama Ena'nın gözlerini yakaladı ve başını salladı. Ve sonra Ena'ya klanının karanlık sırrını anlattı. Annesinden söz edene kadar acısını sert bir kontrolün ardına sakladı. "Vahşi doğada dolaşıyor, asla huzur bulamayacak bir ayı."

Zor bir yutkunmaydı, acısı Silver'a o kadar açıktı ki sanki onun içindeydi. "Nova Dima'yı doğurduğunda, onun yakınlarda oyalandığını fark ettim, görmesi için onu dışarı çıkardım ama ben ona ulaşmadan ağaçların arasında kayboldu. Son zamanlarda onu inin yakınlarında gördüm, ama tüm niyet ve amaçlar için, bizim için kayboldu."

Ena nüfuz edici sorular sordu. Valentin cevap verdi. "Sırlarımızla ne yapacaksın, Büyükanne?" dedi sonunda yumuşak bir sesle.

"Ne düşünüyorsun, Valentin?"

Kocaman kalbini yaralayan ama sıcaklığını ya da sevmeye yeteneğini değiştirmeyen korkunç olaylar dizisinin yankısı içinde gülümsedi. "Bence onları Mercant sırlarını gömdüğün aynı derin, karanlık deliğe gömeceksin. Biz artık bir aileyiz ve aile korur. Asla zarar vermez."

"Zekânı her zaman takdir etmişimdir," dedi Ena asil bir tavırla. "Şimdi bana Arwen'i görevlerinden alıkoyan şu Pavel'den bahset."

Valentin kıkırdayarak başını salladı. "Ona on metrelik bir sopayla bile dokunmam."

"Ben de öyle," dedi Silver Ena sormadan önce. "Eğer Arwen'in özel hayatına burnunu sokmak istiyorsan, Büyükanne, kendi başınasın."

Valentin'in eli saçlarıyla oynayacakmış gibi kalktı, geri çekilirken parmakları yarıya kadar avucunun içine kıvrıldı. Önemli değildi. Valentin'in varlığının ham gücü, aralarındaki görünmez ziyaretçinin cesareti, onu sahiplenici kollarıyla sardı. Denhome'a vardıklarında sanki içi titriyormuş gibi hissetti.

Mağaraya girdiğinde orayı nispeten sessiz buldu. Nedeni çok geçmeden anlaşıldı. Bazıları ayı formunda, bazıları insan formunda olan bitkin bir yavru yumağı ortada uzanmış, kısa aralıklarla horluyordu. Klan arkadaşları

Etraflarında dolaşıyor, onlara gülümsüyor ama uyku pozisyonu seçimleri konusunda endişelenmiyorlardı. Birisi

Altlarına kalın bir kilim sermeyi başarmıştı, böylece en azından iyi bir şekilde yastıklanmışlardı. Nova'nın birini sevmek için eğildiğini gördü, bu da yavrunun uykusunda gülümsemesine neden oldu.

İşte o zaman şifacı Silver'ı gördü. Karşılama tüm yüzünü aydınlattı. "Gümüş!" Ayaklarında koyu mavi topuklu ayakkabılar, elbisesi canlı bir seraz rengi ve saçları özenle kıvrılmış halde koşarak yanına geldi. "Seni görmek çok ." Nova geri çekilmeden önce bir sarılma. "Ah, unutmuşum-"

Silver ellerini Nova'nın kollarına dokundurdu. "Her şey yolunda Nova." Diğer kadının teninin kendi tenine değen sıcaklığı hiç de yanıltıcı hissettirmiyordu. Ve kalbi, göğsünün içinde çok garip hissediyordu. "Seni büyükanneyle tanıştırmak istiyorum. Büyükanne, bu Nova, klanın baş şifacısı."

"Büyükanne," dedi Nova saygıyla. "ederim." Ena, evinin hangi bölümünde olursa olsun aynı yanıtı alıyordu.

Sergey'e ulaşana kadar Denhome'u ziyaret etti; yaşlı ayı Denhome'un marangozluk ve benzeri projeler için ayrılmış alanında bir yatak yapımına yardım ediyordu. Ena'nın bakışlarını hoş karşılamadan tuttu. "Aşağı ırkların nasıl yaşadığını görmeye mi geldin?"

Ena buz gibi soğuk bir sesle, "Kendi ırkınız hakkındaki düşük düşünceleriniz beni ilgilendirmiyor," dedi.

Sergey gözlerini kıstı ... sonra başını geriye attı ve Silver'ın ona inanmayacağı büyük bir ayı kahkahası attı.

yetenekli. "Bu bana bir ayıyı dürtmeyi öğretecek. kış uykusu." Elini sallayarak kolunu uzattı. "Atölyemizi gezmek ister misiniz?"

Ena cevap vermekte ağır davrandı. "Sanırım," dedi sonunda, "senin yaşındaki bir ayının en azından bazı yararlı bilgilere sahip olması muhtemeldir. Devam edebilirsiniz."

Ena ve Sergey mağaranın derinliklerine doğru ilerlerken Silver sırtında canlı bir sıcaklık hissetti. "Çok daha iyi bir ruh halinde görünüyor." Ena'yı yemlemiş olmasına rağmen adam Silver'a hoş bir bakış atmıştı.

Valentin elini onun kalçasında gezdirerek, göğsü omuzlarına değecek şekilde, "Ben onun alfasıyım, bunu anlaması ve kabul etmesi gerekiyordu. Bir tartışma yaptık. Bu iş bitti."

"Tartışma derken kavgayı mı kastediyorsunuz?"

Adamın kıkırdaması kızın üzerinde titreşti, adamın sıcaklığı kızın içine işleyerek soğuk olduğunu bilmediği yerlerini ısıttı. "Büyükannenin bir rehberi olduğuna göre, klan arkadaşlarına yetişmek ister misin?"

Nova

Diğerleri de oturup sohbet edebilmeniz için içecek hazırlıyor."

Topuklarının üzerinde kayan Silver onun yüzünün sert kenarlarına baktı, elini hiç taramaya zahmet o gür siyah saçlarına dokundurdu ve kalbinin sıkıştığını hissetti. "Valentin."

Başını eğdi, saçları sert ve dağınıktı. "Starlight." Düzensiz bir kelime.

Parmaklarını adamın dudaklarına dokundurdu, elinin titrediğini gördü. "Sen benim için kimsin?"

"Seninim," dedi. "Ben seninim."

- - -

Bir saat sonra Nova Silver'a eski odasını gösterdi. Ena beklenmedik bir kararla bir gece Denhome'da kalmaya karar vermişti, böylece Silver'ın Moskova'ya dönmesine gerek kalmamıştı - özellikle de cihazlarını veya StoneWater ağını kullanarak EmNet sistemlerine bağlanabildiği için.

İkincisine güvenebileceğini biliyordu; bu aylar için o, alfa çiftinin yarısıydı.

Kimse ona düşman gibi davranmayacaktı. Kimse onu gözetlemeyecekti.

Kimse onu son nefesine kadar savunmaktan başka bir şey yapmazdı.

Ve Valentin... onu güvende tutmak için ölebilirdi. Bu bilgiyi varlığının tam merkezinde hissetti, sanki onun zihninin, *ruhunun* içindeymiş gibi.

Nova ona, "Denhome'da bıraktığın tüm giysilerin iyi durumda olduğundan emin oldum," dedi. "Burada üstünü değiştirebilirsin diye düşündüm, sonra da eğer sen ve Mishka ..." Ani bir duraklama oldu, gülümsemesi soldu. "Ne yapacağımı ya da söyleyeceğimi bilmiyorum. Eşler genellikle biri ölmedikçe ömür boyu birliktedir."

"O hâlâ benim," dedi Silver hemen. "Bunu bana kendisi söyledi."

Nova, Silver'ın daha önce hiç görmediği tehlikeli bir tavırla, "Kardeşimin kalbini kırma Silver. O büyük bir adamdır, ama senin söz konusu olduğun yerde, onun kalbi cam gibidir. Birkaç dikkatsiz sözle onu paramparça edebilirsin."

Gördüğü manzara acımasızdı; Valentin'in kanıyla kıpkırmızı olmuş cam parçaları ayaklarının dibinde yatıyordu. "Valentin'e *asla* zarar vermem." Kelimeler sert çıkmıştı, Nova'nın sözleri kadar acımasız bir azarlama.

Nova'nın gözleri kehribar rengine döndü ve Silver'ın yüzünü aradı. "Onu hâlâ seviyorsun," diye fısıldadı. "Tanrım, Seelichka. Beynini rağmen, seni yeniden bağlamalarına rağmen ona tutunmuşsun. Mishka'nın sana Silver Mercant demesine şaşmamalı."

Gümüş şifacıya cevap vermedi ama Nova gittikten sonra yatak odasından çıktı ve Pieter'ı görene kadar baktı. Nova ve Stasya'nın yakınlarda olmadığından emin olduktan sonra sessiz erkeğe doğru ilerleyerek, "Petya," dedi.

Şüpheli bir kaş çatma. "Bana neden Petya diyorsun? Bana hep Pieter diyorsun."

"Sana Petya dememi istemiştin."

"Ama hiç demiyorsun."

"Şimdi yapıyorum."

"Neden?"

Ayılar.

Bu tavşan deliğinde daha fazla ilerlememeye karar vererek, "Valentin yakında dönecek mi?" diye sordu. Yemekten sonra onu bulup Selenka'yla konuşmak zorunda olduğunu söylemeyi ihmal etmemişti.

Bakışlarında onu pençeleyen gizli bir ihtiyaç vardı, sevgisi açıkça aşınıyordu, yine de onu tekmeleyebilirdi. Bu aşta kımıldamıyordu, arkasında güvende olacağı duvarlar inşa etmiyordu, onu sıcaklığına geri davet etmekten başka bir şey yapmıyordu. ona acı çektirdi.

Alfa ayısı olabilirdi ama söz konusu sevdiği insanlar olduğunda kendini koruma içgüdüğü yoktu. Eğer o kendini korumazsa, bunu onun yerine o yapardı. Pieter'ı bu yüzden avlamıştı.

"Valya? Sanırım iki saat içinde dönecek." Ela gözler onu izliyordu, Pieter tüm saniyeler içinde okunması en zor olanıydı. "Neden?"

"Beni Galina Evanova'ya götürmeni istiyorum."

Pieter'ın ifadesinde bir değişiklik yok. "Neden onu takip edebileceğimi düşünüyorsun?"

"Sen Valentin'in en iyi arkadaşlarından birisin," dedi, bakışları kararlıydı. "Ona göz kulak oluyorsun çünkü bu onun ve kız kardeşleri için önemli."

Kollarını kavuşturarak bir an için ayı inadıyla baktı ve sonra itiraf etti: "Hepimiz biliyoruz.

Bugün erken saatlerde Denhome'da." Çakmak çakmak gözler. "Eğer yaralanırsan Valya kafamı koparır ve üzerinde tepinir."

"Ben üst düzey bir telepatim Petya. Öfkeli bir ayıyı geri püskürtebilirim." Bu ayıyı sersemletirdi ama gerçek anlamda öldürmeye çalışmadığı sürece zarar vermezdi. Psiler Dönüşenlerin kalkanlarını kıramazdı ama büyük bir psişik dalgalanmayla Dönüşenleri öldürebilirlerdi.

"A-hem."

"Ve tabii ki," diye ekledi Silver önündeki ayının sivri öksürüğü üzerine, "senin o büyük, güçlü benliğin de yanımda olacak."

Ona kaşlarını çatarak bakan Pieter, yine de onu Denhome'dan çıkarıp ağaçların arasına soktu. "Ona yaklaşamayacaksın," dedi ağaçların yumuşak koyu yeşilinde, gökyüzü yıldızlarla bezeliydi. "Dima'nın yaklaşmasına bile izin vermiyor ve o onun tek torunu."

"Bunu bana bırakın." Silver'ın Galina Evanova'ya söylemek istediği şeyler vardı.

Pieter'dan bir bakış, gözleri karanlıkta soluk bir kehribar rengi parlıyor. "Beni yere serebilirsin, değil mi?"

"Ne düşünüyorsun?" sordu, ses tonunda çelik ve buz vardı.

"Sanırım," dedi beklenmedik bir ciddiyetle, "alfam iyi bir seçim yaptı." Bir saniye sonra elini kaldırdı, sonra parmağını dudaklarına götürdü.

Gümüş başını sallayarak onun adımlarıyla yürümeye çalıştı, böylece bir dalı kırmaktan ya da başka bir ses çıkarmaktan kaçınacaktı. Beş dakika sonra durdu ve yere çömelerek karanlığı işaret etti. Silver'ın değişen gece görüşü yoktu; geniş gölgelikli bir ağacın dalları altında oturan bir ayının dış hatlarını görmesi tam bir dakikasını aldı.

Elini Pieter'in omzuna koydu ve kendi sesini zorlukla duyabileceği kadar alçak sesle . "Mahremiyete ihtiyacım var."

Öfkeli görünüyordu. Elini saçlarına götürdü, saç tellerini yukarı çekti ve boğazına bir çizgi çekerek ne olduğunu gösterdi. Yaralanırsa Valentin ona ne yapardı? Bu tepkiyi yarı yarıya bekleyen Silver, Nova revirde yokken tıbbi malzemelerden aldığı kulak tıkaçlarını çıkardı.

Pieter kaşlarını çattı ama kulaklarına taktı. Şimdi onu görebilecek, ama konuşmalarını duyamayacaktı. Galina. Ayağa kalktı, öne doğru adım attı ve kasten bir ses çıkardı. Uyuyan ayı uyandı, başını kaldırdı.

Saniyeler sonra ayağa kalkmaya başladı.

"Kaçma," dedi Silver kesin bir ifadeyle. "Ben son derece güçlü bir telepatım. Seni gerektiği kadar bilinçsizliğe sürükleyeceğim." Elbette bu o kadar kolay değildi ama Ena ona bazen inancın tamamen yansıtmayla ilgili olduğunu öğretmişti.

Ayaklarını birbirinden ayırdı ve kendisine bakan vahşi kehribar gözlere bakarak diğer kadının kendisine meydan okumasına cesaret etti.

Ayı ona doğru gürlediğinde kollarını kavuşturdu. "Dene bakalım," dedi Silver yumuşak bir sesle. "Seni yere yatıracağım, sonra da bağlayıp Denhome'a sürükleyeceğim."

Ayı sadece ona baktı. Öyle de olabilirdi. Gümüş şu anda toplam ağırlığının çok küçük bir yüzdesini oluşturunuyordu. Ama dinliyordu ve kaçmamıştı. Burun delikleri alevlendi, hareketsiz kalmadan önce aniden ileri doğru sarsıldı. Arkasında Pieter'ın kendini hazırladığını hissetti ama ayı donup kalınca geri çekildi.

"Evet," dedi Silver yumuşak bir sesle. "Ben senin Mishka'nın eşiyim." Bu evcil hayvan ismini, bu kadının burada dolaştığı her gün kalbini kırdığı çocuğu hatırlatmak için kasıtlı olarak kullanmıştı. "Bu saçmalıktan da bıktım artık." Vurgulama için yere tükürdü, bu hareket onun için doğal değildi ama bir pazarlıkta her hareket önemliydi.

"Acı çekiyorsun, bunu anlıyorum," dedi aynı sert tonda. "Ama bu sana çocuklarının kalbini acımasızca kırma izni vermez." Silver bir daha asla Valentin'de o acıyı görmek istemedi, koca bedeni duygularını dizginlerken öylesine sertti ki. "Ya gözden kaybol, ya da içeri gel," dedi kesin bir ifadeyle. "Tek seçeneğin bunlar."

Ayıların yüzlerini okumak zor olabilirdi ama Silver bu ayının da Pieter kadar öfkeli olduğunu bilecek kadar onlarla birlikte olmuştu. "Eğer seni Denhome'un etrafında dolanırken görürsem ama içeri girmezsen, bir nöbetçiden görüldüğüne dair bir rapor *duyarsam*, seni takip eder ve indiririm. Anlaşıldı mı?" Elbette Silver Valentin'in annesini öldürmek üzere değildi, ama ulaşmaya çalıştığı kişi dik kafalı bir ayıydı. Sert bir konuşma gerektiriyordu.

"Çocuklarınızın yaralarının iyileşmesi gerekiyor," diye devam etti Silver. "Sizi her gördüklerinde ve siz onlara sırtınızı döndüğünüzde, yaralar kabuk bağlayıp açılıyor. *Yeter artık*." Elini uzattı.

Ayı gerçekten de geri kaçtı.

"Eğer acının içinde debelenmek istiyorsan, bunu yapabilirsin. Ama *yapmazsın* Valentin'e ya da kız kardeşlerine zarar veremezsin." Bir adım öne çıktı.

Ayı geri .

"Seni bir daha gördüğümde," dedi Silver en buzsiz tonuyla, "Denhome'a doğru yürüyor olsan iyi edersin."

Pençeleri üzerinde kayan ayı döndü ve ağaçların arasına daldı.

"Bu kulak tıkaçları o kadar da iyi çalışmıyor, biliyorsun," dedi Pieter arkasından usulca.

Ona sert bir bakış fırlattı. "Tek kelime edersen seni onun yanına gömerim."

Bu çekingen ayıdan nadir görülen bir sırıtma. "Sen tanıdığım en korkunç kadınsın. Sanırım sana aşığım."

Ayılar. "Hadi geri dönelim."

Ormanda ilerlerken Pieter, "Risk aldın," dedi. Sessizdi. "Onu görmek canlarını yakıyor ama iyi olduğunu da bilmeleri gerekiyor."

Silver bunu biliyordu. Ayrıca Taşsu ayılarının Galina Evanova'yı bu davranışından dolayı asla aramayacağını da biliyordu. Valentin, kocaman yüreğiyle asla bu kadar acımasız olmazdı. sevdiği insanlara göz kulak olurdu. Kalbine darbe üstüne darbe indirdikten sonra bile Gümüş'e göz kulak olmuştu. "O bir ayı, Petya. Çocuklarını görmek istediğinde beni dinleyeceğini mi sanıyorsun?"

"Huh." Bir elini saçlarının günbatımında gezdirdi. "Bir anne ayının yavrularını görmesine kimsenin engel olmasına izin vereceğini hiç düşünmemiştim ama oldukça sert şeyler söyledin."

"Söylenmesi gerekiyordu." Galina'nın Çocuklarını ve klan arkadaşlarını bilerek manipüle *ediyordu* ama bunu yapıyordu. Eğer Silver diğer kadın verdiği zararı anlayana kadar onunla tekrar tekrar yüzleşmek zorunda kalacaksa, öyle olsun.

Kimsenin Valentin'e zarar vermesine izin yoktu. Silver bile.

Bölüm 51

Aşk gül değildir. Köklerini öyle derine salmış bir ottur ki, söküp atmak hiç umut yoktur.

-Nina Valance, bir telekinetikle evli insan romancı
(1977 civarı)

SILVER VE PIETER, Valentin dönmeden on beş dakika önce geri dönmüşlerdi.

Yatmak üzere giyinmek için odasına giden Silver, odadan çıkıp yan odaya geçmeden önce on dakika daha bekledi. Valentin'in. Kapıyı çalmadan iterek açtı çünkü Valentin onun eviydi ve içeri girmeye hakkı vardı.

Yatağın önünde gömleksiz duruyordu, elleri kalçalarında ve saçları yakın zamanda aldığı duşun sabun kokusuyla nemlenmişti. Alt tarafına mavi bir kot pantolon giymiş, yatağın üzerine serilmiş üç farklı gömleğe bakıyordu: biri beyaz, biri siyah, üçüncüsü ise çelik mavisiydi.

"Neden giyiniyorsun?" Silver aralarındaki mesafeyi kapatarak sordu.

Kız içeri girer girmez hareketsiz kalmış, kız mavi gömleği eline alırken kıpırdamadan onu izlemişti. "Bunu giy." Gömleği sallayarak arkasından dolaştı ve omuz silkmesine yardım etti, ellerini omuzlarının kaslı genişliğinde gezdirdikten sonra ön tarafa geldi. "Soruma cevap vermedin."

"Bir sonraki randevumuzu planlıyorum." Bir elini kaldırdı, kadının çözülmüş saçlarından bir tutam yakaladı ve onu nazikçe kendine doğru çekti. "Bir randevuya ihtiyacım var. Bunun için havalı bir kıyafet."

Gömleğini iliklemeyi teklif etmedi, ancak göğsündeki deri şeridi ve keskin kıllar oldukça dikkat dağıtıcıydı. "Biz neyiz

resmi kıyafet gerektiren bir şey mi yapıyorsun?"

"Şık bir restoranda akşam yemeği randevusu."

"O tarihi başka tarihle değiştirmemizi öneririm." Valentin kollarını kavuşturdu, çenesini dikleştirdi. "Hile yok."

"Çıplak ten ayrıcalıklarını değil tokuş edelim."

Valentin gömleğini o kadar hızlı yırttı ki, kumaşın yırtıldığını duydu. Bir saniye sonra yatakta sırt üstü yatıyordu, insan kılığına girmiş bir ayı ona bakıyordu. "Bitti," dedi, ama eli kızın yan tarafının yarısına kadar inince dondu kaldı. "Dur bakalım, bu Silver-and-Valentin-vahşi maymun derisi ayrıcalıkları mı yoksa biyolojik-sıvı değişimi-böylece-bir-yavru-derisi-yaratabiliriz ayrıcalıkları mı?"

Onun vücudundaki titremeyi hissetti, sesindeki korkuyla karışık umudu duydu. Ve ne olursa olsun, geri dönüşü olmadığını biliyordu. Valentin'i incitmek onun hiçbir parçası için kabul edilemezdi.

"Bu Silver-tasting-Valentin'i yeniden yaşamak gibi." Göğüsleri ağrıyor ve içi yanıyordu, elini onun yanağına dokundurdu, içinde adını koyamadığı şeyler ortaya çıkıyordu. "Bu hareket, çok çiğ, çok ilkel, çok samimi. Beynimdeki yeni yollar boyunca bunu işleme kapasitesine sahip olup olmadığımı bilmem gerekiyor."

- - -

Valentin'in kalbi bir bas davulu gibi çarpıyordu. Elini Silver'ın başının altına kaydırarak, vücudu titrerken yüzünü Silver'ın yüzüne bastırdı. *Ona gelmişti.* Beynini yeniden yapılandırmışlardı ama yine de ona gelmişti. Bununla başa çıkabilirdi.

Ellerini Valyusha'nın saçlarına doladı, bacaklarını Valyusha'nın kalbini sıkıca kavrayan açık bir sahiplenmeyle ona sardı. "Valyusha, titriyorsun."

Uzun uykusundan uyandığında onu sıcak, derin ve içinde barındırmak zorunda olduğu tüm sevgiyle dolu bir şekilde öptü. Onu *çok* özlemişti. Onu kendine doğru çekerken kendi kendine yavaşlamasını, lanet olası vahşi bir ayı gibi üzerine atlamamasını söyledi. Ama sonra Silver dilini onunkine karşı yaladı ve bunu yapmak için hiçbir umudu yoktu.

Elbiselerini yırttı.

Ona soğuk bir bakış atmadı ve kıyafetlerin paralı olduğunu hatırlatmadı. Vücudu onun altında kavislendi, teni kremi bir gül rengine büründü. Adam boğazından aşağıya, sağ göğsünün üzerinden meme ucuna doğru öptü. Adam ısırdığında, kadın adamın saçlarını sertçe çekti. Adam ürperdi, ona başka kötü şeyler yaptı.

Amına giren dili çığlık neden oldu; poposuna giren parmakları kontrol için onunla savaşımasına neden oldu; göğüslerine sürtünen kirli sakalı bacaklarını onun etrafında o kadar sıkı kilitleti ki sahiplenildiğini hissetti. "Siktir, seni özledim."

Silver konuşmadı.

Onu tırmaladı, ısırdı ve sonra üstte olmasına izin verene kadar omuzlarını itti. Adam, kız pantolonunu indirirken onun kışını sıkma fırsatını yakaladı. Onun kokusuyla sarhoş olan adam, anlık iyi davranışından vazgeçti ve dudaklarını bir kez daha amına bastırmak için tek bir güçlü hareketle onu yukarı çekti.

Küçük bir çığlık daha attı.

Valentin onu bal gibi yalarken yerinde tutacak kadar güçlüydü. O kadar sert boşaldı ki vücudu titredi. Eğer siki, içine girmezse ikiye ayrılma tehlikesi olan taş bir çubuk olmasaydı, sonsuza dek devam edebilirdi.

Kadının gevşek bedenini yanındaki yatağa fırlatarak pantolonunu ve iç çamaşırını yırttı ve kadının üzerine çıktı. Bir eli göğsünde, sıkı, okşadı, dağladı. *Benim*, dedi ayı. Silver'ın gözleri, o gizemli karanlığa bürünmüş gözleri ağzına kilitlenene kadar gırtlaktan gelen bu kelimeyi yüksek sesle söylediğini fark etmedi.

Hâlâ göğsünü okşarken onu öptü. Nazik ve aşık gibi değil. Medeniyetsiz ve ayı gibi. Sadece kalçasını kavramak için vücudunu aşağı doğru amacıyla göğsünü bıraktı ve ayağa kalkmadan önce alt dudağını ısırdı onun üstünde. "Benim için yeterince ıslak mısın?"

Kalçalarını için açtı, elleri dizlerinin üzerindeydi ve göbeği kaygandı.

Beyni tüm düşüncelerini kaybetti. Tek bir kalın hamleyle kızın içine daldı, onu kendine yaklaştırdı ve vücudunu kendi vücuduyla doldururken onu ezdi - ama kolları ve bacakları onun etrafına dolanırken, amcığı sikine kenetlendiğinde, sahiplenilen kişi oydu. Silver Fucking Mercant tarafından.

Bir süre sonra Silver ona, "Deri ayrıcalığı değildi," dedi, tatmin olmuş eşi başını onun omzuna yaslamış, saçları onun üzerinde dalgalanıyordu. Elbette eli kızın poposundaydı. Onunla yatakta çırılçıplakken neden olmasındı ki? terden olmuş bir halde mi?

"Hmm?" diye kaşlarını çatı. "Bana çıplak ten ayrıcalığı gibi geldi."

Silver ona karşı gevşek durdu, saf ve tatmin olmuş bir dişiydi. Kendini beğenmiş bir şekilde gülümsedi. Tamam, evet, kendini kaybetmiş ve vahşi bir ayı gibi ona asılmıştı ama aynı zamanda onu üç kez boşaltmıştı. En iyi çabası değildi ama bunu telafi etmeyi planlıyordu.

Elini kışından bacaklarının arasına kaydırıp ve onu kavradı. "Ağrın var mı?"

"Oldukça donanımlısın ama ağrın hoşuma gidiyor."

Elini olduğu yerde tuttu. Sahiplenici mi? Onu mu? "Ne kadar yumuşak olduğun" -parmaklarını kıvrımlarında gezdirdi- "ve ne kadar güzel koktuğun" dikkatimi dağıtmadan önce neden bahsediyordun? Onun üzerine yuvarlandı, burnunu soktu ve boynunu ısırıp.

Silver onun dikkatini çekmek için tekrar saçını çekti. Hoşnutsuz homurtularının onun üzerinde hiçbir etkisi olmadı. Eşi ondan asla korkmazdı. Ayısı bu güçlü ve seksi kadını seçtiği için bir şekilde etrafta bir pislik gibi kasıla kasıla dolaşıyordu.

"Giderek daha hissediyorum," dedi, gözleri onunkilere . "Ve tepkilerimi çeşitli şekillerde haklı çıkarmaya çalışıyordum."

Valentin incindiğini gizleyemedi. "Bunu neden yaptın, Starlight?"

Eli çenesinde, okşar gibi. "Anlamıyor musun Valyusha? Seninle birlikte *olmak*, seninle bir şeyler yapmak için bunu meşrulaştırıyordum. Duygularımın olması gerekirken nedenini açıklayamıyordum."

"Ayılar inatçı aptallardır," dedi dişlerini göstererek. "Çiftleşme bağı bırakılacak gibi değildi." Bu bağ, operasyonun bile koparamayacağı kadar ilkel bir ruh parçasına demir atmıştı.

"Ben de öyle. Sen benimsin." Düz, tartışmaya yer yok.

Hurt kendini beğenmiş bir zevk dalgası altında geri çekildi.

"Bu konuda kafa karışıklığı istemiyorum." Silver'ın parmakları çenesini sertçe kavradı. "*Kimsenin* bizim bir birlik olmadığımıza inanmasını istemiyorum. Ne klanımızın, ne senin ailenin, ne de benim ailemin. Ve asla ama asla sen." Bakışları saf çelik gibiydi. "Eğer bu duyguları kucaklamak anlamına geliyorsa, öyle olsun."

Ne kadar mutlu olsa da Valentin endişeliydi. "Ses telepatiniz?"

"Yok, ama duygularıma yeniden erişebildiğim çok açık. kimsenin tahmin edemeyeceği kadar hızlı." Valentin'in tehlikeli ve güzel eşi tekrar saçlarıyla oynayarak, "Aklımın bir köşesinde hep böyle bir his vardı. O his artık yok."

"Peki ya fiziksel temas?" diye sordu, onun kollarında nasıl aşırı yüklendiğini hatırlayarak. "Sadece benimle ten teması değil, klanla dokunsal temas. Sen ve ben sonsuza dek birlikte olacağımız için" - içine dolan sevinçten nefes almakta zorlanıyordu- "seni aşırı yüklenmeden korumamız gerekiyor."

"Gerek yok," diye cevap verdi Silver. "Denhome'da geçirdiğim zaman bana etkiyi yönetebileceğimi öğretti - ayılarımız arada yalnız kalmaya ihtiyaç duyan bir klan üyesine karşı şaşkın ama saygılıdır." Parmakları hâlâ saçlarında, dokunuşu tescilli. "Ve çiftleşme bağının da yardımcı olduğuna dair güçlü bir his var içimde. Birbirimizi dengeliyoruz."

Valentin'in mutluluğu derisinden dışarı taşmak üzereydi. "Seninle yaşlanmak için sabırsızlanıyorum ve senin de Ena gibi sert bir adama dönüştüğünü görmek için."

Gülümsemedi. "Seni incittim. Özür dilerim."

Kadının yüzündeki acı dolu suçluluk duygusundan hoşlanmayan adam tekrar sırt üstü ve onu göğsüne çekerek kucakladı.

"Benden uzaklaşman zor ama düşündüğüm kadar kötü değildi."

Bir elini onun saçlarına doladı. "Kısmen beni istemediğini, bizi istemediğini söylediğinde sana inanmayacak kadar inatçı olduğum için, ama çoğunlukla hep burada olduğun için." Yumruk yaptığı elini kalbine vurdu.

Gümüş çenesini ellerinin üzerine koyup zihninin içine baktı. İşte oradaydı, onu Valentin'e bağlayan ilkel bağ. PsyNet'teki herkesin ona dokunmasına cesaret ediyordu, sadece *cesaret ediyordu*. Valentin'e dokunmamıştı.

Bu sefer etrafına bir kalkan atmıştı ve onu takip eden Arwen de atmamıştı.

Silver fazla yaklaşan herkesin öfkeli bir ayının karşılamasına maruz kalacağını hissediyordu. "Bağımızın bunca zamandır nerede saklandığını bilmiyorum," diye mırıldandı, "ama şüphelerim var."

Şimdi onun sırtını okşayan tembel gözlü ayı, kalçalarına kadar inip tekrar yukarı çıkarak bir öpücük istedi. O verdi ve bir tane daha istedi. Daha sonra ona "PsyNet çoğu insanın anlamadığı bir şekilde canlı," dedi.

"Tabii ki öyle." Ayısı gözlerini devirdi. "Tüm o beyinler büyük bir psişik ağda. Bir şekilde kendi başına bir bilinç haline gelmeyecekse, başka ne yapacaktı?"

Silver kendi gözlerini kıstı ve burun buruna kadar hareket etti. "Söylediğinizden çok ama çok daha zekisiniz Bay I.

M. A. Medvezhonok." Gerçi bunu ilk günden beri bilmiyordu. Kendini beğenmiş bir ayı edasıyla ona gülümseyerek göğsünün yan tarafını okşadı. "Bana PsyNet'inizdeki bu duyarlılık hakkında daha fazla bilgi verin. Ne yapıyor

sence öyle mi?"

"Bence NetAkıl ve onun daha düzensiz ikizi olan KaranlıkAkıl tüm ağın iyiliği için kararlar alıyor." Psy'nin çoğunluğu NetMind'in karanlık ikizini bilmiyordu ama Silver bir Mercant'tı. "Ve-Oh." Onun yanına oturmak için çabaladı.

Ellerini kalçalarına sıkıca saran Valentin ona kaşlarını çattı. "Şimdi de göğsüm üşüdü. Güzel göğüslerin üşümüyor mu?"

"Odaklan." Ona ters ters baktı ama vücudu da onunkini özlemişti, yüzden tekrar uzandı. "Az önce bir şey fark ettim."

"Ne?"

"PsyNet'in de, insanlara ihtiyaç duyduğundan daha düşük bir seviyede olsa bile, Dönüşen enerjisine ihtiyacı olduğunu biliyoruz." Onların dünyası her zaman üçlü bir yapıya sahipti. "Ama bunun diğerlerini kalıcı olarak PsyNet'e çekmek anlamına geldiğini düşünüyorduk."

Başını iki yana salladı. "Geçmişte de benim gibi Psy'ler olurdu, PsyNet'te kalması gereken Psy'ler. Bunu görüyorum Valyusha. Bunun nasıl olması gerektiğini görüyorum." Heyecan içinde hararetle bir nehir gibiydi. "Ağlar *arasındaki* bağlar bir zamanlar normaldi. Enerji birinden diğerine akabilir."

Valentin kaşlarını çattı. "Saniyelerim ve şifacılarımla muhtemelen psişik bir ağ olarak göreceğiniz bir bağım olduğunu biliyorum, ama ne insanlar hakkında?"

"İnsanlar sevdikleri için savaşırlar ve ölürlere," diye fısıldadı Silver. "Bowen Knight kız kardeşini korumak için bedenini bir kurşunun önüne koydu, halkı uğruna beynine tehlikeli bir implant yerleştirdi.

"Bunca zaman çok kibirliydik," dedi, aynı tuzağa düştüğü için kendine kızarak. "İnsan psişik ağını göremediğimiz için bunun var olmadığı anlamına geldiğini varsaydık. Var olduğuna dair bu kadar çok kanıt varken aptalca."

"Büyüleyici."

Tırnaklarını, elleri tembelce vücudunu haritalayan ayının göğsüne hafifçe batırdı. "Büyüleyici."

"Sen çıplakken, sikim kalkmışken ve seni şeker gibi yemek isterken olmaz." Yavaş bir gülümseme. "Seni özledim, Starlight. Gel benimle ol."

Silver'in bu ayıya karşı hiç şansı yoktu. Hiç .

- - -

"BİR ŞEYLER OLUYOR," dedi Valentin bir saat sonra, ikisi de birbirlerinin kollarında terli ve kemiksiz yatarken. "Mağarada bir kargaşa var."

Silver onunla birlikte ayağa kalktı, o kot pantolonunu çekiştirirken hızla kıyafetlerini giydi. Göğsü çıplaktı, onun elini tuttu ve ikisi dışarı çıktı. Valentin Mağara'ya giden yolun yarısında dondu kaldı. "Onun kokusunu alabiliyorum," diye fısıldadı, gözleri çılgına dönmüştü. "Annemin."

"Güzel, onu telepatimle sersemletip Denhome'a geri götürme tehdidimi yerine getirmek zorunda kalmadığıma sevindim."

Valentin'in ağzı açık kaldı. Onun bu müdahalesine kızıp kızmayacağını merakla bekledi ama Valentin başını geriye attı ve o kocaman, cömert kahkahasını attı. "*Lanet olası* Gümüş Mercant." Sert bir öpücük, vücudu onunkine yapıştı. "Önümüzdeki on yıl boyunca sana kızgın olacak."

"Umurumda değil." Hiç onunla ilgili olmamıştı. Sadece onunla ilgiliydi.

Mağaraya girdiklerinde ve battaniyeye sarılmış halde oturan uzun, karışık siyah saçlı kirli kadını gördüğünde yüzünde beliren ifade ... her şeydi.

Daha sonra, Silver'ı öptüğünde ve onu öptüğünde ve onu sarhoş olana kadar öptüğünde, onun için her şeyi yapabileceğini biliyordu. Vahşi ayılarla yüzleşmek. Duyguların kaosuyla yüzleşmek. Dünyanın kendisiyle savaşmak.

"Seni seviyorum, Valyusha."

"Her zaman oyuncak ayın olacağım, Starlight." Onun elini tutarak kalbinin bas atışlarına bastırdı. "O senin. Sonsuza dek ve her zaman."

Gölgeler

AKSHAY PATEL'İN CESEDİ çalışma odasında bulundu, CEO görünüşe göre kendi kendine açtığı ateş sonucu ölmüştü. Silver, Denhome'un bilgisayar merkezinde otururken Valentin'in omzunun üzerinden okuduğu fotoğrafları ve büyükannesinin İcra bağlantısından elde edebildiği raporu taradı.

"Bunu kendi kendine yapmadı." Valentin'in ses tonu kesindi.

Silver, "Mükemmel bir manzara," dedi. "Tek başına bu bile beni Şüpheliyim, ama neden bu kadar eminsiniz?"

"Patel güce alışkın bir adamdı, ama çocukları için özgürlüğünü pazarlık konusu yaptı; buna rağmen, çocukları evdeyken ve çalışma odasının kapısı kilitli değilken kendini vurdu."

Silver başını salladı. "Haklısın." Sevgi dolu hiçbir baba çocuklarının, yüksek güçlü silahının kafasının arka kısmının çoğunu yok ettiği parçalanmış bedenini keşfetmesini istemezdi. ", Akshay Patel kırılmış olabilir ama zeki bir adamdı. Bu durumu bir şekilde ailesinin yararına nasıl çevirebileceğini düşünmeye başlamasını beklerdim."

"Konsorsiyum mu?"

"En mantıklısı bu." Parmağını masaya vurdu. "Ama onun büyükannem tarafından kırıldığını bilmeleri için çok erken. Bilgileri güvenilir ve son derece küçük bir çevre içinde tuttuk. Ve eminim ki Patel bunu herkes."

Valentin, "Çok gururlu," diye onayladı. "Belki de Konsorsiyum Patel'in dönüştüğünü hiç bilmiyordu." Saçlarıyla oynamaya başladı, Silver zırhını giymek zorunda olmadığı Denhome'da olduklarından beri saçlarını onun için kısaltmıştı. "Ortak komplocular arasında çatlaklar ortaya çıkıyor olabilir."

"Konsorsiyum gibi bir gruba katılacak türden insanların psikolojik profilleri de uzun vadeli işbirliği gerektiren bir grupta olacak türden insanlar değildir." Kibir, narsisizm, kontrol, bunlar Konsorsiyum'un üst kademelerinin ayırt edici özellikleriydi. "Yere serdiklerimizin hepsi aile gruplarının ya da iş imparatorluklarının başındaki insanlardı. kendi kararlarını verirler."

Ayı pençeleri boynuna dokundu ama o irkilmedi. Valentin ona zarar vermeden önce kendi elini keserdi. Bazen ayı yüzeye çıkar ve oynamak isterdi. Çalışma koltuğunda oturduğu yerden geriye uzanarak parmaklarını Valentin'in kalçasında gezdirdi. "Konsorsiyumu yaratan kişi benim durumumdaki insanlara ulaşsa daha iyi olurdu."

"Sen satın alınamazsın, Silver."

"Hayır." Sadakatini güç ya da nüfuz için değil, hak ettiği için gösteriyordu. "İktidardakilere yakın olan kişileri kastetmiştim - ikinci kaptanlar ya da kıdemli yardımcılar. Başkan yardımcıları.

Hırslı ama henüz yetki sahibi olmaya alışmamış insanlar. "Doğru

kişilikleri bir grupta toplayın ve grubun lideri Konsorsiyum istikrarlı ve güçlü bir ağa sahip olabilirdi." Bunun yerine, bu kişi en tepedekilere yönelmiş ve onun -eğer Akshay Patel her şeyin mimarının bir kadın olduğuna dair çıkarımında haklıysa- karışma soktuğu vahşi köpekleri kontrol edebileceklerine inanmıştı.

"Kötülüğün tarafında olmadığına sevindim," dedi Valentin, çenesini kızın yanağına sürterek. "Senden ölümcül bir şeytani dahi olurdu."

"Bunu özgeçmişime ekleyeceğim."

Ayı dostu gülerek onu sandalyeden kaldırdı ve göğsüne bastırmadan önce yukarı fırlattı. Dudakları onun yüzündeki sevinçten kıvrılmak istese de ona ters ters baktı. "Ben bir yavru değilim."

"Grr." Onu ısıracakmış gibi yaptı.

"Valyusha!" Durması için adamın saçını çekti. O da onu gıdıkladı.

Ve Silver o kadar çok güldü ki homurdandı. Bu uygunsuz ses üzerine ellerini ağzına götürdü ve gözlerinin kilitlendiğini gördü.

Ondan hoşnut olan bir ayıninkilerle. Ellerini bıraktı, kollarını adamın boynuna doladı ve onu hayatının sonuna öptü. "Gidelim yoksa geç kalacağız."

"Dondurmaya kesinlikle geç kalamam."

Dondurma randevularından sonra, Moskova'nın solmakta olan ışığında, havanın ısıricı soğuşunda yürürken, Silver Valentin'e babası hakkında, özellikle de Mikhail Nikolaev'in korkunç bir Psy deneyinin konusu olup olmadığı hakkında bilgi arayışını güncelledi. "Henüz somut bir şey bulamadım," dedi, "ama birkaç veri dizisini takip ediyorum."

"Dikkatli mi davranıyorsun?"

Guruldayan endişesi için onu azarlamadı. Eşi bir alfa ayıydı ve sevdiklerine karşı koruyucu olmaktan kendini alamazdı.

O da yapamadı. "Evet," dedi. "Bu veriler eski, bu yüzden çözülmesi çok zor. Bu verilere ulaşmanın gerçek bir risk olduğunu sanmıyorum."

Tehlikeli dikkat, ama maksimum önlemi alıyorum."

"Güzel." Elini saçlarında gezdirdi, bu duygusal konuyu tartışırken bile içinde vahşi bir huzur vardı. "Hayır bilgi hayatınıza değer."

Silver parmaklarını onunkilerin arasında dolaştırdı. "Biliyorum, ama *senin* de bildiğin gibi," diye ekledi soğuk bir ses tonuyla, "bir hedefin peşinde koşarken biraz acımasız olabilirim."

Kıkırdaması onu saran bir sıcaklıktı, öyle derin bir kabullenişti ki hiçbir şeyin onu sarsamayacağını biliyordu -Valentin Nikolaev onun her parçasını görüyor ve her parçasını seviyordu.

Ancak o daha konuşmadan telefonu Lily Knight'tan gelen bir aramayla aydınlandı.

"Bo aşığılanıyor," dedi Lily onlara, yüzü küçük ekranda sade ama sesi netti. "Doktorlar ona en fazla birkaç gün ömür biçiyor."

"Çok üzgünüm Lily." Silver'ın sevdiği bir kardeşi vardı; Lily'nin Bo'nun ölümüyle yıkılacağını biliyordu ama onun kaybının etkisi diğer kadının çok ötesine yayılacaktı. Her şeyden önce, İttifak'ı büyük bir güç boşluğuyla baş başa bırakacaktır. Önceki liderlik Bo ve grubu tarafından süpürölüp götürölmüştü.

İttifak'ın geleceği için savaşmaya gelmişti ve Bo'nun bir halef yetiştirmek için yeterince zamanı yoktu.

İttifak tam da kendisine en çok ihtiyaç duyulduğu anda çökme tehlikesiyle karşı karşıyaydı. Onların dünyası bir üçlü idi; bu üçlünün bir parçası eksik olursa güçlü duramazdı. "EmNet'in yardımcı olabileceği bir yol var mı?" Görevleri her türlü acil durumda yardım sunmaktı; Silver'a göre bu durum bu nitelikteydi.

Lily, "Mümkünse duman ve aynalar," dedi. "Dikkatleri İttifak'tan ve Bo'dan uzak tutacak herhangi bir şey." Kocaman gri gözleri Valentin'inkilerle buluştu. "Eğer her şey yerle bir olursa, bazı savunmasız insanları saklayacak bir yere ihtiyacımız olabilir."

"Sormana gerek yok, Lily," dedi Valentin. "TaşSu onları koruyacaktır."

"Bir uçurumun üzerinde duruyoruz," dedi Silver, Lily'nin imzasını attıktan sonra. Yüzü asıktı, parmakları Lily'ninkilerin etrafında sıcak ve sertti,

Valentin endişelerini yüksek sesle dile getirdi. "Trinity, EmNet, PsyNet'iniz, insanlar oyun tahtasından çekilirse hepsi çökebilir."

"Evet." İnsanların Bo'ya ihtiyacı vardı, İttifak'a ihtiyacı vardı, Psiler ya da Dönüşenler saldırganlaştığında onları koruyacak birinin yanlarında olduğunu bilmeye ihtiyaçları vardı. "şu anda tek yapabileceğimiz Lily'ye istediği şeyi vermek. Duman ve aynalar için bir fikrin var mı?"

Kışın ilk karının yumuşak taneleri gökyüzünden süzölürken eşinin gözleri parlıyordu. Bir saniye sonra, kendini bir ayı alfanın güçlü kolunun üzerinde eğilmiş bulurken, onun gülen ağzı Moskova'nın tam ortasında kendi ağzını kapattı.

MOSCOW DAILY: SABAH BASKISI

ALPHA NIKOLAEV İLE SILVER MERCANT! ÖZEL FOTOğRAFLAR !!!

TEŞEKKÜRLER

Bu kitap için araştırma sorularında bana yardımcı olan herkese teşekkür etmek istiyorum, bunların çoğu Latince ve Rusça çevirilerle ilgiliydi.

Bunu yapmadan önce, verilen bilgilerde bazı özgürlükler kullandığımı söylemek isterim: örneğin, Rusça Kiril alfabesiyle yazıldığı ve çevirilerin yazılışları farklı olduğu için, bir yazım seçtim ve onunla devam ettim.

Birçok soyadının taşıyıcının cinsiyetine bağlı olarak farklı bir biçime sahip olduğu Rus adlandırma geleneklerine aşina olanlar, Valentin ve kız kardeşlerinin hepsinin Nikolaev (Nikolaev/Nikolaeva yerine) adını taşıdığını fark edeceklerdir. Bunun nedeni Psi-Changeling dünyasındaki tüm adlandırma geleneklerinin bizimkilerle aynı olmamasıdır.

Gümüş Sessizlik boyunca görülen bir Rus geleneği, sevgiyi göstermek için kullanılan küçültme adlarıdır. Tek bir kişinin birden fazla takma adı olabilir, bazıları arkadaşlar tarafından (Valya), diğerleri aile tarafından (Mişka) kullanılır - ve elbette bir sevgilinin düşünüp kullanabileceği özel isimler de vardır (Valyuşa).

Karakterler için doğru küçültmeleri bulmama yardımcı olan herkese teşekkür ederim.

Latince özdeyişe gelince, çevirmenlerimden birinin de belirttiği gibi, ölü bir dil olduğu için, etrafta bir çevirinin mükemmel olup olmadığını soracak kimse yok. Bu kitapta kullanılan son çeviri birkaç kişinin katkısının sonucudur.

Daha fazla uzatmadan, (alfabetik sırayla) teşekkür etmek istiyorum: Tatiana Agapov, Teresa Anderson, Lana Calinin, Rachel K., Galina Krasskova, Cathleen Kuznesoff, Lori Jo Levy, Melissa Martinez, Tetiana Matsypura, Peder Nick, Irin Sarwar, Jenny Sliger ve Julia Sullivan.

Karen Lamming ve Vladimir Samozvanov'a Rus dilinin yapısı ve Rus kültürünün belirli kelimeleri ve kullanım şekillerini nasıl etkilediğine dair ayrıntılı açıklamaları için ayrıca teşekkür ederiz.

Her zaman olduğu gibi, hatalar bana aittir - umarım onları affedersiniz!

YAZAR HAKKINDA

New York Times çoksatan yazarı **Nalini Singh** yazma konusunda tutkulu. Çin'in çölleri, İskoçya'nın dağlık bölgeleri ve Antarktika'nın donmuş manzaraları kadar uzaklara seyahat etmiş olsa da, onu en çok büyüleyen şey hayal gücünün yolculuğu. Bir yazar olarak hayallerinin peşinden gidebildiği için çok mutlu.

Nalini güzel Yeni Zelanda'da yaşıyor ve çalışıyor. Kendisiyle doğrudan web sitesi üzerinden iletişime geçebilirsiniz: nalinisingh.com. Siteyi ziyaret ederken, Nalini sizi Psy-Changeling ve Guild Hunter serileri hakkında güncel haberlerin yanı sıra dünyalarında geçen ücretsiz kısa hikayeler de dahil olmak üzere eğlenceli özel ekstralar için haber bültenine katılmaya davet ediyor.

Ayrıca onu twitter.com/NaliniSingh, facebook.com/AuthorNaliniSingh ve instagram.com/AuthorNaliniSingh.

What okuma
listenizde sırada ne
var?

Bir sonraki
keşfedin harika !

Kişiselleştirilmiş kitap seçimleri ve bu yazar hakkında güncel haberler alın.

Şimdi **kaydolun.**

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.